

تایهت ترین بنکه‌ی کتیی کوردی

کوردیکا

@kurdica

۹

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۲

مجلس تفسیر کتب

تقدیم شد به کتابخانه حضرت آری پرویزخان در طرف ایام اردو محمد علی صاحبزاده و صاحبزاده کتب
مجلس تفسیر کتب

۱۳۰۲
۱۳۰۲

۱۳۰۲
۱۳۰۲

۱۷۸
۱۷۸۵۶

Handwritten text in Persian script, arranged in horizontal lines. The text is very faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a formal document or a letter.

هُوَ الْمُسْتَعَانُ

هذا كتاب شرفنا به المسمى بفتح الواو واكراد وشرح احوال
ايشان اذ امر او حكما مر و فالبان عظيم الشان
رؤسئان و كرميئان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

افشاح سخج حید و شامی پادشاهی باید که شامی تیش از ضمیر نهر خورشیدها بکیر تا درج سپهرین
بر آید و از حیات کلام سکر و پاسبان ملک الملکی را شاید که هادی مهر اعدا تیش از سکنه سینه تا معارج صعود و حیات
الحمد لله فی الاولی و الاخره سلطانی که صدای خطبه و جملاتکم جلافت فی الارض اعزاز و احترام نبی آدم
در نه باید که سبب عرش پادشاه و حاکمی که نقد چشمت انبان را در در نظر ب غنایت بی نهایت بیکه
و نقد کربشانی آدم تمام عمار کرد اند توانائی که لوامی فحمت سلاطین شوکت آئین بشر را در در سلطنت
و رفاه مکانا علیا تر تفع ساخت و قادری که رایت اقدار خو قین کا مکار در مصار و قطار عالم با وج
فرمان دهمی و کشور تانی را فرخت ذو الجلالی که قدم فرقدان سیای خونین معدلت کزین در بر سر بر
و فضلایم علی کثیر مین خلفا بقانون عدالت فاصد جلوس از زانی فرمود و پرد زنده که صفح شمشیر
پادشاهان جهان گشای را آینه چهره نمای عروس فتح و نصرت نمود بمقتضای حکمت شامله اش نظام مهاب
و نظام امور نبی آدم را بوجود فایض سجود سلاطین عدالت آئین منوط و مربوط بر حسب شیت کامله اش کردی را
در سینه عشار و قبایل خلعت فاخره و جملاتکم شعوبا و قبائل ممتاز سخته منصب جلیل اقدار امارت رسیده

و فرخورت قالمیت و استعداد پادشاهی و ملکی و اسیری تعیین نمود **رباعی** امی خاص تو منصب شاهنشاهی
 موجود بکلمه تو زنده تا ما می ؛ چون است تو از زنده کس آگاه می ؛ شاه می تو کرم کنی بهر کس خواهی ؛
 و قدرت او را قیاسی و دریاچه مجموع کشته دانی صلوة و سلام عالی مقدری را باید که نظام تاریخ تو
 از فحوا می گشت **بنیاد و دم من الماء و البین** بدت و نفاذنا شرریا تش ذر تقضای و ما ارسین **کتاب**
رحمة للعالمین بود اسیطانی که در نهضت هایون **سبحان الله می سز می** براق برق سرعت تا آن مقام که
 روح الایمن با همه چهارم از و بازماند و عیاشی که هنگام خلوت خاص و حدیث اختصاص **لی مع الله وقت**
 بر زبان اجلاس چنان گذرانند که ملک مقرب و نبی مرسل را در حریم شهرش مجال کنجایش نماند **پت زیر و سلوک**
 جبریل و اماند ؛ که یار و که با تو کند بمعنای ؛ ماه بارگاه رسالت و خورشید عالیشان ایوان جلالت **مهر خرم**
 و در درج فتوت نور حدقه پینائی مازاع و نور حدیقہ سینا ابلع سرد قر کارخانه کلمات و دریاچه پنجه کلمات
 خیل دنیا و سلطان الاولیاء **محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم** رسول عرب شاه شیر جرم ؛ **طیلس** رش هم
 عرب هم عجم ؛ چه فرزند مهر سپهر شرف ؛ چه در یتیمی قریشی صدف ؛ بدوشد کتاب نبوت تمام ؛
 بدو افتتاح و بدو اختتام ؛ زجان آفرین خالق هست و بود ؛ هزاران هزار آفرین و درود ؛ و بعد از او
 حمد خالق جبار و درود سید مختار و دعا و شاپادشاهی رهنرت که ایوان کیوان با وجود هلو مکان کینه
 رتبه آستان اوست و سلطان ایوان چهارم ما آنکه عطیة بخش جهان است کمترین حاجب و پاسبان دوة
 التاج سلاطین فلک رهاس و دوة التاج اکرام خو قین نور قباس ملاذ اخم القیصره و معاذ الا عاظم
 الا کاسره تعظیم الخوقین بقیل عقبه اعلیه و تغز السلالمین بثلثم سدة استینه **عامی اهل السنة و الجماعة و ما حی ابار**
الیده و الصلوة و هو السلطان الا عظیم المطع و انما فان الا کرم الوجوب لا تابع رافع ریات اخلاقه بالعدل
و للا حیان و راقم آیات الرحمة و الرافه علی صحایف لاکنه و الزمان المؤید بالبرهین الموقن بالبعادین سلطان
 البرین و بحرین خادم بحرین اشریفین ثانی بکنند رذ و لغزین با سبط ط الامن و الامان المنظور بانظار الط
 الملك المنان **ابن طغر سلطان محمد خان خلد الله علیه و سلطانه و افاض علی العالمین بره و حیانه پت** خدا یا رحمت نظر
 کرده ؛ که این سایه بر خلق گسترده ؛ چلویم در اوصاف این سر فرزند ؛ که مست آفتاب در صفت بی نیاز ؛

و حاکومی این دو تم سنده و در **خدا** یا تو این سایه پانیده و در **آما بعد** بر خیز نیر کسیر تا شیر ناخمان در **ع**
و خاطر هر **تویر** را قمان با فصاحت مخفی و مستر نماید که **علاء** و **انسور** و **فضلاء** فضیلت کسرا را اشاق است که علم
 تواریخ که **نصوص** آیات و **موضوع** روایات موضوع آن فن شریف تواند بود فراید نواید و هواید عواید آن
 زیاده از آن است که **بشرین** زبانی قلم و **شکرشانی** رقم حکایت **حسن** تقریر و **حدیث** لطف تحریر آن تواند گشت
 لهذا **جامع** تواریخ **روضه** بصفا محمد خوانده **ابن محمود** المشهور **بیرخواننده** در **تقدیم** کتاب خود آورده که در **سنن** علم
 تاریخ **تضمن** ده فایده است **اول** آنکه **بنی آدم** هر چه هست **دویم** آنکه **خرم**ی و **بشاعت** از او حاصل میشود **سیم** آنکه
 با وجود نواید **سبیل** المآخذ در **تحصیل** آن چندان **کلفت** و **ثقت** نیست و **بنی بر قوت** حافظه است **چهارم** چون
 اقوال **مختلفه** اطلاع یابد **کذب** و **صدق** آن را دانند و **سیار** حق از **باطل** نماید **پنجم** آنکه **عقل** گشته اند که **تجربه** در امور روز
 فضایل **بنی آدم** است و **حکما** عقل را در **تجربه** داخل **عقول** عشره کرده اند و از خواندن او **تجربه** بسیار حاصل میشود **ششم** آنکه
مستخر علم تاریخ در واقعه که **ساخت** شود **اجتناب** مبسوت **عقل** ندارد و **مضم** ضایر **صحاب** با **قدر** در وقوع قضایا و **بنا**
 و **حوادث** مشکله **بب** مطالعه تواریخ **سلفین** و بر **قرار** باشد **ششم** **شعور** **بعلم** تاریخ **سبب** زیادتی **عقل** و **دین** **زود**
فضل میشود و **صحت** های و **تدبیر** است **نهم** آنکه **شخصی** **مطلع** بر اخبار تواریخ بود **محصل** بر **تبه** صبر و **مضار** **دهم**
سلطین را بر **قدرت** قاهره **مالک** الملک **خطم** شأنه اطلاع زیاد شود تا بر **عاقب** **قبال** مغرور **کنند** و **ذر** **نوا** **پس**
ملول و **مخزون** نشوند و **ذره** **نچایست** که در **کلام** **مخبر** **نظام** **حضرت** **ملک** **علام** **کتابت** **بر** **عبرت** و **فکرت** در این باب
که **تقدیر** **کان** **فی** **صمیم** **عبرة** **لا** **ولی** **الآب** **باب** **لا** **یجرم** **سود** **اوراق** **این** **کتاب** **المفتی** **الی** **الله** **الهادی** **شرف** **بن** **الدین**
 او **صله** **الله** **الی** **سعادة** **الدین** **والدین** **در** **ریحان** **جوانی** **و** **عنفوان** **زندگانی** **بعد** **در** **تحصیل** **علوم** **دنییه** **و** **تجمل** **معارف** **یقینیه**
 و **شغال** **خیز** **دیوانی** **و** **کسب** **کالات** **نفسانی** **گاه** **گاه** **مبطل** **نعمه** **خبر** **خلف** **حالات** **سلطین** **سلف** **اوقات** **صرف** **میشود**
 تا در آن **علم** **شریف** **و** **فن** **لطیف** **فی** **سجده** **عمار** **تی** **و** **ضبط** **آن** **حسب** **الاکان** **جبارت** **بهم** **سایند** **نخاطر** **فاطمه** **ریه** **که** **در** **آن** **علم**
شریف **کتابی** **تالیف** **نماید** **که** **بر** **توشعور** **ماهران** **علم** **تاریخ** **را** **آن** **ناقصه** **باشد** **و** **فکر** **عمیق** **ستخران** **احوال** **تقدیر** **و**
مشخرین **بر** **آن** **زیاده** **باشد** **فاما** **بواسطه** **عواقب** **روزگار** **و** **حوادث** **صحن** **سین** **و** **نهار** **آن** **معنی** **در** **حجاب** **تبار** **مانند** **بود**
و **آن** **صورت** **از** **نقاب** **تظار** **بهر** **چهره** **رومی** **بنی** **نمود** **و** **از** **هر** **طرف** **با** **و** **مخالف** **میوزید** **و** **از** **هر** **کوشه** **که** **دقت** **با** **سپاس**

ت احوال جهان ز قفله کبیر : چون طره دلبران شهر : دهر ز زنگبر آن جبار : در سلسله بلا گرفتار : هم شکسته
 فرج در فوج : هم لجه غصه موج در موج : خلائق در صفایق حیرانی و رعایا در زوایای سرگردانی مانع و مہمت
 نیاز بر گاہ کار ساز برداشته و روی بخیر و ضمیر در بر زمین بکسار ننهادہ و زبان بمضمون **ربنا ولا تحیننا ، لا طاقت لنا** :
 کشادہ گاہ ناکاہ نسیم عنایت ربانی و فروغ شمعہ الطاف سبحانی بر سینہ نامی انگار سمشان و دلہای مجروح در دست
 ورزیدن در رخیدن گرفت و میان عدل و حسان این سلطان عالیشان پر وہ ظلم تم تعضت ضعیفان پیکان
 اماکن و اوطان فارغ ابدال و ستقیم احوال آسودند و رعایا و زیر دستان در عهد امن و امان بکمال رجا و خراب
 غنودند و حقیر را بازشعشہ جلوہ آغاز کرد و طوطی شکر مقال **قلم شیرین زبانی دمان باز کرد** و فلک بگردشہ خیال
 نموده ماہ روی دلکشای سبحانی از چہرہ جانفرا نقاب کشود باین وجہ کہ چون شاطہ کان عروس نخر و طوطیان
 سگستان اخبار نو و کهن در ہیچ عصر و زمان احوال و ایام ولایت کردت آن و چلو کنی حالات ایشان ربان
 بودند و در این نسخہ مرتب نموشہ بودند بخاطر فاطمین ذرہ بی مقدار ساقط از درجہ اعتبار رسید کہ نسخہ در حالت
 و مجموعہ در اوضاع و احوال ایشان بقدر الواسع و الامکان فرستند ذلک چنان سازند و آنچه از تواریخ عجم دیدہ و رز
 مردمان مسن صحیح القول شنیدہ و ساینہ شہرہ کردہ و اطلاع بر آن حاصل شدہ در قید تحریر و صورت تقریر
 آوردہ **موسوم بشر ف نامہ سیاحت** تا احوال خانوادہ نامی عظیم شان کردت آن در حجاب سر و کتمان نامادہ
 از سکارم اخلاق اعاظم آفاق آنکہ بنظر سبحان در این نسخہ بی سامان ملاحظہ کنند و چون بر سهو و بیان کہ لازم
 ایشان است و خوف یا بند تعلیم در ریز و خانہ کوہر نار اصلاح فرمایند و آنرا اسبہو اعتبار کردہ در جہل شمارند
 بپوش اگر بطنی رستی و طعنہ نزن : کہ نفس ہیچ بشر خالی از خطا نبود : در آفتاب نظر کن کہ با بشارت خوش همراہ
 خطا استوانہ بود : و بنا می این کتاب سنی بر مقدمہ و چهار صحیفہ و خانمہ است **مقدمہ در ذکر انبیا اکبر**
کہ آنجا پدید شدہ اند و شرح اوضاع و احوال آن کفری کہ بچہ عنایت از فضل مقدمہ اول در ذکر
 ولایہ کردت آن کہ علم سلطنت بر فرشتہ اند و مورخان ایشان را داخل سلاطین کردہ و آن مثل برین فصل است
فصل اول در ذکر ولایات و یار بکر و جزیرہ **فصل دوم** در ذکر ولایات دنیور و شہر ذول کہ اشہار و در زند بجنوبیہ
فصل سیم در ذکر ولایات فصلویہ کہ مشہورند بل بزرگ **فصل چهارم** در ذکر ولایات لکوچک **فصل پنجم** در ذکر

سلاطین مصر و شام که شته نه بآل یوب صحیفه اول در ذکر عظیمای حکامی کردستان اگر چه استقلالاً دعوی سلطنت
 و اراده عروج کننده اند اما در بعضی اوقات سکه و خطبه بنام خود نموده اند و آن نیز مشتمل بر چند فصل است
فصل اول در ذکر حکام اردلان **فصل دوم** در ذکر حکام چکاری که مشهورند بشنو **فصل سوم** در ذکر حکام عمادیه که
 اشتهار دارند بنهادیان **فصل چهارم** در ذکر حکام جزیره که مشهورند تختی و آن مشتمل بر سه شعبه **شعبه اول** در ذکر
 حاکمان جزیره **شعبه دوم** در ذکر امراء کورکیل **شعبه سوم** در ذکر امراء فنسلیک **فصل پنجم** در ذکر حکامی حکیفان معروفند
 بلکان **صحیفه ششم** در ذکر سایر حکام و امراء کردستان و آن منبى بر سه فرقه است **فرقه اول** مشتمل بر نه فصل است
فصل اول در ذکر حکام چمشکک و آن مشتمل بر سه شعبه **شعبه اول** در ذکر حکام مجیکه **شعبه دوم** در ذکر حکام
 پرگن **شعبه سوم** در ذکر امراء لغان **فصل دوم** در ذکر حکام مرواسی و آن مشتمل بر سه شعبه است **شعبه اول** در ذکر
 حکام اکیل **شعبه دوم** در ذکر حکام پالو **شعبه سوم** در ذکر امراء چرموک **فصل سوم** در ذکر حکام صاصون که چتر
 سجاکان خرد شهرت کردند **فصل چهارم** در ذکر حاکمان خیزان و آن مشتمل بر سه شعبه است **شعبه اول** در ذکر
 حاکمان خیزان **شعبه دوم** در ذکر امراء کس **شعبه سوم** در ذکر امراء اسبابر **فصل پنجم** در ذکر حکام کلمیس
فصل ششم در ذکر امراء شیروان و آن مشتمل بر سه شعبه است **شعبه اول** در ذکر امراء کفر **شعبه دوم** در ذکر
 امراء اریوان **شعبه سوم** در ذکر امراء کرانی **فصل هفتم** در ذکر امراء زرانی و آن مشتمل بر چهار شعبه است **شعبه**
اول در ذکر امراء در زینی **شعبه دوم** در ذکر امراء کدگان **شعبه سوم** در ذکر امراء غاق **شعبه چهارم** در ذکر
 ترحیل **فصل هشتم** در ذکر امراء سویدی **فصل نهم** در ذکر امراء عشرت سلیمانی و آن مشتمل بر دو شعبه است
شعبه اول در ذکر امراء قلب و بطمان **شعبه دوم** در ذکر امراء معارفین **فرقه دوم** و آن مشتمل بر دو
فصل اول در ذکر حکام سهران **فصل دوم** در ذکر حکام بابان **فصل سوم** در ذکر حکام مکرمی **فصل چهارم** در ذکر
 حکام رادوت **فصل پنجم** در ذکر امراء محمودی و آن مشتمل بر دو شعبه است **شعبه اول** در ذکر امراء دوشنی
شعبه دوم در ذکر امراء صومانی **فصل ششم** در ذکر امراء دنلی **فصل هفتم** در ذکر امراء زرزا **فصل هشتم** در ذکر
 امراء استونی **فصل نهم** در ذکر امراء طاسنی **فصل دهم** در ذکر امراء کلهر **فرقه سوم** در ذکر امراء اکرادین
 که مشهورند بکوران و آن مشتمل بر چهار شعبه است **شعبه اول** در ذکر امراء سیانصور **شعبه دوم** در ذکر امراء

چکنی **شعبه سیم** در ذکر امراء زکمه **شعبه چهارم** در ذکر امراء پارکی **صحیفه چهارم** در ذکر حکام بدلیس که آباء و جداد
 سواد اوراق اند و آن مشتمل بر فاتحه و چهار سطر و ذیل فاتحه **در بیان شهر بدلیس** که بانی اولیت و بانی عماد
 و قلعه چیت **سطر اول** در ذکر حکام بدلیس که نسب ایشان کجا نتهی میشود و بدلیس چون افتاده اند **سطر دوم**
در بیان عیشت روزگی و بسبب وجه تسمیه سطر سیم در ذکر اغزاز و احترام حکام بدلیس که سلاطین ماضی نسبت بایشان
 نموده اند و آن مشتمل بر چهار فصل است **فصل اول** در ذکر ملک شرف **فصل دوم** در ذکر حاجی شرف بن ضیاء
الدین فصل سیم در ذکر شیخ الدین حاجی شرف **فصل چهارم** در ذکر امیر ابراهیم ابن شیخ الدین **سطر چهارم**
در بیان آنکه باعث رفتن حکومت بدلیس از ایشان چه بوده و آن مشتمل بر چهار وجه است و وجه اول در ذکر
 شازعت امیر شرف و امیر ابراهیم **وجه دوم** در ذکر تمکن شدن امیر شرف بجای امیر ابراهیم در حکومت بدلیس
وجه سیم در بیان گرفتن امیر شرف قلعه بدلیس از طایفه قزلباش **وجه چهارم** در بیان احوال شیخ الدین
 امیر شرف **ذیل** در بیان احوال خفیه فقیه شکرسته بال از زمان تولد تا حال که تاریخ هجری در سنه ۸۸۰
خاتمه در ذکر سلاطین آل عثمان و پادشاهان ایران و توران بل اکثر همان که معاشرت با آنها نموده اند **مقدمه در ذکر**
انساب طویف اگر داده شرح اطوار ایشان **محرران** نایه تدبیر و هو علی کل شیء قریب صورت این مقدمه بر لوح
 چنان عیان کرده اند که در انساب طایفه اگر ادقوال مختلفه بسیار است در آن جمله بعضی بر آنند که در زمان **ضحاک** پادشاه
 پنجم سلاطین پیشدادیان است و بعد از جیشد بر سر سلطنت ایران و توران تمکن شد اما چنان ظالم و سدید بود
 که بعضی از مورخان شده اند از او تعبیر کرده اند لهذا یکی از فضیلهای بلاغت آنها در بیان ظلم او گویند **ثنوی**
 چو جیشد زین وحشت آباد حخت * برون بر دگر بگفت ضحاک تخت * قصا کرد ملک اقالیم سبع * مقرر
 بضحاک شد و طبع سبع * اساسی که آن دشمن دین نهاد * نه بر وضع شاهان پیشین نهاد * در ایام او این
 سخن عام بود که ایام او شر ایام بود * با وجود طبع ظلم اتفاقاً دورک از کتفهای او مانند دو مار سر بر آورد
 بود که با صطلاح حکما و سلطان گویند و ز زخوار این عله غریب درد و وجع بضحاک مستولی شد و چنانچه
 او را طاق صوری و تاب توانائی نماند هر چند اطباء حاذق و چکاء مدق درازا له علت و ستر داد
 موفور و جسدش گور نمودند اثری نترت نشد تا شیطان علیه لثقه برایشان بصورت طبعی ظاهر شد بضحاک

علاج و حج مخصوصه در نغز سر آدمی جوان است که بر سر سلطان طلب کند اتفاقا چون بقول ابن سینا
 باین امر شایع بادرت نمودند موافق افاد میگردید لیکن یافت و رچتی پیدا شد بنا بر این هر روز در جوان
 منطوم بتنیج پیدا انطالم بقل رسیده نغز سر ایشان دوامی در دسپدرمان او میشد حدت این ظلم
 وستم وقاعدۀ نافرجام در میان خاص و عام شایع میبود و شخصی که بر سر مقتولان موکل بود بغایت
 سرد کریمه الطبع و رحیم و سلیم القلب بود و زاین اوضاع نغز سر دست آمد که هر روز یک شخص را قتل آورده نغز سر
 کوفته را با نغز سر آدمی داخل نممود و شخص دیگر را از او سید و اما بدان شرط که ترک او طمان نموده در فلان
 جبال که آثار آبادی و عیالات معموری نداشته باشد توطن کرده ساکن بوده باشد تا آهسته آهسته جمیع شهرهای مردم
 هر دیار زبان مختلف در یک محل و مکان مجتمع گشته ناسی برای خود پیدا کرده زرد و اج نمودند اولاد و اولاد
 و اتباع ایشان زیاده شده آن گروه را که دلقب کردند چون مدتی مدید و عهدی بعید از خلط مردم تا قریب
 متعرض و متوحش بودند بجهت خود ناسی و اوضاعی پیدا کرده در جنگل و جبال و بیشه و قلال آثار عمارت و
 زراعت و آبادی کردند و بعضی از ایشان صاحب اموال و غنایم گشته بصحاری و پابانها متفرق شدند
 و بروایتی زرد و فور شجاعت و تمور که لازمه ذات این طایفه است لقب برگزیده و بقول بعضی از حکما گفته اند
انما کرد طایفه من ربح کشف الله عنهم الخطاء و بروایتی دیگر تیمور خان دیوبانسان زرد و اج کرده اگر در آنجا
 مهربانند العلم عند الله علی کل تقدیر طایفه اگر چهار گروه شده که زبان و ادب ایشان مغایر یکدیگر است و تبار
 ایشان که حاجت و دویم لر و سیم کلهر و چهارم کوران و ابتدای ولایت کردستان از کنار دریای هر رود است
 که زرنجان نیز خط مستقیم کشیده یاید تا بولایت غرغش و ملاطیه منتهی میشود و در جانب شمالی این خط ولایت فارس
 و عراق عجم و آذربایجان و لرستان صغری و لرستان کبری است و طریق جنوبی او عراق عرب و موصل و دیار کربلا
 و شجاعت این طایفه در قصای ولایت شرق تا بنهایت دیار مغرب رسید و اکثر این طایفه شیخ و مشهور و سخا
 مکنه میباشند چنانچه از کمال تیمور و شجاعت و مردانگی و کثرت غیرت اسم زدوی و قطع الطریق بر خود نموده
 و در این وادی سر بازی کرده دست کدانی بجهت مان و لیسان در زرنجی کنند و زرنجیون این پست اندیشه دارند
 دست در زرنجی کجبه سیم به که بر بند بر آبی و نیم من تفکری العواقب لم یشیخ در کفر امور و نبوی و شغل عیالات

و معاملات بی فکر و تأمل اند و با تمام طایفه اگر ادشافی ندیند و در شرایع اسلام و سن حضرت سیدنا نام علیه
 و شایسته صحیف و خلفاء عظام و سطا و عت علمای کرام و ادای فریض صلوة و زکوٰة و حج و میام عبد و جسد تمام ^{درند}
 و اقدام مالا کلام بنمایند مگر طایفه چند که زراعت و سواست مصر و شام مثل طاسنی و خالیدی و پسیان و بعضی از محمودی
 و سختی و دینلی که مذنب زیدی درزند و خود را در جمله میدان شیخ عدلی که از خلفاء سلسله مروانیه بود غیب سازند
 و اعتقاد فاسد آن جماعت آن است که شیخ مرقد او در کوه لاش من اعمال موصل است صوم و صلواتها در عمده
 خود گرفته روز قیامت بی آنکه ما را در مقام عقاب و خطاب در آورند بهیشت خواهند برد با علماء طایفه و خداد
 پار درند اما در ولایت کردستان علی مخصوص در عمادیه علما و فضلا بسیار است در تحصیل علوم و تکمیل فنون نقلیه
 حدیث فقه و صرف و نحو و کلام منطق و معانی و اکثر تداولات این علوم کمال اهتمام بجای می آورند و در مطالعات
 پار نیز درند و تکمیل که در بعضی علوم بلکه در اغلب علوم تصنیفات لایقه دارند اما شهرت ندارند و از فضایل
 و حیثیات رسمی و عرفی مثل شعرا و اشا و حسن خط و طرز خطاط که باعث تقرب حکام و سلاطین و سبب ازدیاد
 مناصب علیه که در نزد سلاطین ایران و پادشاهان توران میباشد چندان بهره مند نمیشد و عوام آن اسرار
 در حقوق و الدین و وظیفه **اکرم الضیف** در ممانداری و شرایط ایمان درری و طریق جان سپاری و حق کفری
 در راه ولی نعمت خود طولی درزند و ظاهر لفظ که در تعریف شجاعت و صفت ولاوری است چرا که اکثر شجاعان روزگار
 و پهلوانان نامدار زین طایفه برخاسته اند لهذا پهلوان پلتن و دلاور تهن رستم زال که در ایام سلطنت پادشاه
 لقیبا و بجهت از طایفه اگر ادست و چون تولد او در زیستان بوده بر رستم زبلی شتهار یافته فاما عمده شتر او قرق
 الفصحی صاحب شام نام **فردوسی طوسی** **جمعه به علیه** او را رستم تعمیر کرده و در زمان ملوک عجم هرگز و نوشیروان
 سه سال را نامدار بر ارم چوپن که در کرتان و خراسان نشود نام یافته است او نیز در طبقه اگر ادست که نسبت
 کرت و پادشاهان غور با و میرسد و اگر کین میلاد که بوفور شجاعت و فرط جلالت معروف و مشهور بود که بجهت
 و بحال قریب بچهار هزار سال است که اولاد و اتباع او در ولایت لار با حکومت بالاستقلال موارث میکنند
 که اصلا تغیر و تبدیل در اوضاع حکومت ایشان نشده صاحب سکه و خطبه اند و سلاطین ذمی شوکت عجم بک
 تقبل و پیشش رضی و قلی گشته متعرض احوال ایشان نمی شوند مولانا تاج الدین **الکردی** که در اوایل روزگار

بود و آخر وزیر عظمی و در خان کشته تاج الدین پاشا استهاریاقت و انجوبه دوران و نادره زمان و سلسله
 عاشقان و سرخیل و فاکیشان و پیر و محبت اندیشان بود **مثنوی** ستواری راه و دنو زری **زنجیره** کوهی خوش مازی
 طپال نغیر این کوس **رهبان** کلیسای **فوس** **کخیز** و بی کلاه و بی تخت **دلخوش** کن صد هر در بخت
 قانون **نخیان** بغداد **ساع** معالمان **سپداد** **عنی** ننگ در یای محبت و پلنگ کوه سار شقت فرما دک در زمان
 خیره و پر و زنجور کرده اند از اکر او کله هست و اشاق در یانه اکر او و طویفایشان نمی شود و تاجت و سطا و
 یکدیگر نمی کنند **چنانچه** **جای** **فضل** **تباب** **مولانا** **سعد** **الدین** **پادشاه** **مرجوم** **مغفور** **سلطان** **مراوه** **خان** **ترتانی** در تاریخ که
 ترک آل عثمان نوشته و در آن تالیف داده سخنوری داده در صفت اکر او میگوید که هر یک بد عوی انفرادیت
 استبداد بر افروخته در قبال جبال مجبول کشته بغیر از کلمه توحید هیچ امور اشاق نذرند و سبب اشاق این طایفه پرای
 روایت میکنند که چون صیت صدای **نبوت** **محمدی** **داوود** **که** **کل** **بانت** **احمدی** **صلی** **الله** **علیه** **واله** **وسلم** در طرف اف
 عالم ضلعه افکند و پادشاهان جهان و سلاطین ایشان را داعیه آن شد که حلقه بندی و سطا و عت آن سرور را در کوه
 و غاشیه اطاعت و فرمان برداری آن محترم را بر دوش نهند اغور خان که در آن عصر از عظامی سلاطین ترکستان بود
 اعیان اکر او بغداد زمین شخصی کردی نظر دیوس کزشت چهره سیاه چرده را بر سالت باتان اقبال ایشان
 کونین و فخر عالمین و سید ثقلین **علیه** **فضل** **الصلوة** **و** **اکل** **التحیات** ارسال نموده اظهار خلوص نیت و صفای
 طویت کرد چون کردی نظر بنظر سعادت در حضرت خیر البشر در آمد ز سبت با سبت و سفر کشته در غیار و قبا
 او سوال فرمودند گفت از طایفه اکر او دم آن حضرت فرمودند که حق سبحانه و تعالی این قوم را موفق با اتفاق
 سازد و الا عالمی در دست ایشان باه خواهد شد دیگر در آن روز دولت عظمی و سلطنت کبری باین طایفه زوری نشد
 که هیچ گروه که دعوی سلطنت و عروج نموده اند که ای سکه و خطبه بنام خود کرده اند و ایام سلطنت ایشان بقدر
 استه ادا شده ذکر حالات هر یک از ایشان بعون الله در محل خود نموده خواهد شد **چون** **در** **میان** **قوم** **اگر** **فرمان**
 فرمائی نافه احکم نیت اگر سفاک و پاک و خون ریز باشد چنانچه از آنک جرایم فساد میکنند و دست
 کامله یا شیعی یا دختری یا دوسه اس چار یا معمول شمع و دیت سقط دست و پایی چشم و دندان **مغفور**
نیت اما بقضای **سنت** **نبوی** **صلی** **الله** **علیه** **واله** **وسلم** چهار زن بکلیج در آورده اکر قوت و قدرت است

چهار جاریه دیگر بر آن ضم مکنند و حکمت الهی اولاد و اتباع فرزند آن پدید آید که قتل فرزند آن در
 سیانه همید که در آنقوم شایع نمی بود و بحکم که زکرت اگر اذ قحط غله در مملکت ایران بلکه در جمله جهان می افتاد
بفعل الله ما شاء و حکیم ما یرید آفرینش بطریق که نهادند مکتوبت نظر هر که خطا دید هم از عین خطا
 در مابین حکام کردستان گمان که عشایر و قبایل ایشان بکثرت و قوت است آن حاکمان را بنا بر عسرت میخوانند
 مثل چکاری و سهران و بابان و رودلان و حاکمان که صاحب قصبه و قلعه شده اند موسوم بنام قصبه و قلع
 شده اند چون حاکم حکیف و حاکم بدلیس و حاکم خرده و اکل علی هذا القیاس چون ولایت کردستان و لرستان
 و کوهستان و جلگه و مکان مضیق و سنگین چندان حاصل در ارتفاع ندارد که زیاد از خرج بوده باشد مکنند
 متوطنانش نسبت ببرد و ولایات دیگر اوقات مشقت و ریاضت و صعوبت میکنند و قطع نظر از باغ
 فی نفس الامر طایفه اگر اذ قانع و معاد بر ریاضتند چنانکه اکثر عوام آن سایشان اوقات را بنان جا و درس و دردن
 میکنند و بطلب نان کندم و بهر ساندن مال و حاه بدر خانه از باب دول و صاحب عمل نمیروند سلطان عظیم
 و خوقین کرام نیز بطمع ولایات ایشان نبوده محضاً به پیشش و اطاعت و مطاوعت که بتجارت و سفرهای ایشان
 حاضر گشته رهی می شد و دیگر تقید به تسخیر نشده اند و اگر ایما بعضی از سلاطین در فتح و تسخیر بلاد کردستان جد
 جهد تمام کرده اند و رحمت و شفقت مالا کلام کشیدند آخر الامر ندیم و پشیمان شده اند و بار بجا جان
 که اشته اند مثل ولایت لرستان و شکی و شیروان و طوایف و کیلانات و رستم در و ما زیدزان و استر اباد است که
 شمالی ایران و محاذی کردستان واقع شده و اکثر ولایت کردستان داخل قایلیم ثالث است مگر قصبه خند که حکا
 اورد داخل قایلیم خاص گرفته اند چون خانه وسطی خرام با داد و مدد میکنیم فام در تخریر مقدمه کتاب که موقوف
 شروع در آن شیئی است فارغ گردید بعد از یک در فهرست شرح داده بر سر شرح حالات صحیفه اول در آمد مقبول
 خاص و عام جهان باد و اسلام صحیفه اول در ذکر ولایت کردستان که علم سلطنت بر او اشته اند و مورخان
 ایشان را داخل سلاطین نموده اند مشتمل بر پنج فصل است فصل اول در ذکر حاکمان جزیره و دیار بکر بر تریب
 عهد تنویر صورت این معنی عکس پذیر خواهد بود که اول کسی که از طایفه کرد در دیار بکر و جزیره دعوی سلطنت نمود
 بر سنده حکومت ممکن گشت احمد بن مروان است در زمان قادر عباسی کار و بار او عروج تمام یافته

چنانچه قادر و لقب بصیر الدوله گردیدند مدت شش سال زندگانی کرده از آنجمله مدت پنجاه و دو سال ^{سلطنت}
 دیار بکر و جزیره در کمال تنعم و کامکاری فراهم نموده ایلی سلطان بنگال پکن سلجوقی ارسال نامه اظهار صفائی
 و حسن طوالت کرده در زنجبه تسوقات که برای او فرستاد و مکتوبه با قوت بود که در سلاطین دیار بکر ^{خطری}
 خرمین بود فخر الدوله بن حمیر که **آخر وزرای خلفای عباسی** شد و ابوالقاسم مغربی نیز زنجبه در آوازه شد ^{مهمتر}
 ثلث و خمین و در بجان با جل موعود در گذشت **و در وقت که سید و شش حاربه مجبوره** که به شایلی
 از ایشان معاشرت می نمود چنانچه در سالی دو نوبت بایلی با شرت واقع نمی شد **نصیر الدوله احمد** بعد از فوت
 منقصدی امر حکومت گشت پست و یک سال تمام با تمام بن حمیر وزیر سلطنت نمود میان او و برادرش سعید محاربت
 واقع شد و می در خارقین سعید درآمد بجای پدر حکومت نشست **آخر در می حجه سنه ثانی و سبعین و در بجان** فوت
 یافت **سعید بن نصیر الدوله احمد** مدتها ولی ولایت دیار بکر بوده در باره فقر او ضعیفا کمال شفقت و ^{مهربانی}
 رعیت و سپاهی در زمان او در عهد امن و امان غنوده **آخر در سنه خمس و سبعین و در بجان** فوت شد **نصیر الدوله**
احمد قائم مقام پدر شده **آخر در جنگ فخر الدوله** وزیر گشت یافت و بعد از آن در دست جگرش صاحب پیش
 موصل گرفتار آمد و او را در جزیره در خانه جهودی مقید داشته در محرم سنه تسع و ثمانین و در بجان فوت شد
 و چهار نفر از ایشان نوز و یک سال حکومت نموده اند دولت این طایفه بدو منقرض شد **فصل دوم در حکام**
دنیور و شهر ذول که ششمار در زنده حسنیوه بر اولوح ضمایر شجران احوال او ایل داد **آخر** و خاطر چهار ثمار سخفان
 قضا یامی اکابر و صاحبان **سنه ثمانین** ناما که حسنیوه بن حسین با تاق مورخان بارکن الدوله بن نویه و ملی صحیح
 بجه در زمان او کار و با حسنیوه عروج تمام یافته با وجود کفر آن نیت نموده بارکن الدوله طریقه عیان ^{گفته}
 بنا برین او دریر خود جمید را با که ان در سنه خمس و خمین و ثمانیه بر سر او فرستاد و حسنیوه کسان دین
 انداخته آن لشکر را بصلح باز گردانید و کونید او را اموال و سباب بی نهایت بود از آنجمله هر ساله بسنج کلی در
 راه حق سجان و تعالی تصدق نمودی و وفات او در روز شنبه سیم شهر ربیع الاول سنه تسع و ستین و ثمانیه
 واقع شده **بدر بن حسنیوه** بعد از پدر حکومت رسید و در سنه ثمان و ثمانیه ^{عظیم} شان شده چنانچه
 دیوان سجدا و او را ناصر الدوله لقب نهادند از دنیور تا کوز و خوزستان و روه و دسد آباد و نهند از قبال جبال

و تجاری استجارا در تصرف داشت آخردر ستمه خمس در ربعانه بر سر قلعه کوسجله رفته حسین بن منصور استجارا محاصر کرده
 چنان زتان صعب روی نمود که لشکرش هر چه خوشترک محاصره نمایند ممکن نشد آخر قیاب شده در این زنجوفا
 قصد او نموده با بفرود فرار کرد **بلال بن بریانه** و **دو پرخان** صفائی نبود هم در ستمه خمس در ربعانه در میان
 جنگ و محاربه واقع شد آخر الامر بلال در چنگ فخر الملک وزیر در بغداد گرفتار شد مجبوس گردید و چون **جلال**
الدوله بن بهاء الله بن **رکن الله** که در آن عین حاکم بغداد بود شنید که شمس الدوله بن فخر الدوله بن **رکن الله**
 بن حسن بویه صاحب همدان طمع در الکاه پدر کرده بلال را از قید پیرون آورد و بکند و سلمه معاونت نموده او را
 روانه الکاه موروثی ساخت یانه او شمس الدوله در ذمی آنچه ستمه خمس در ربعانه جنگ عظیم واقع شد بلال در
 آن سر که تاب تیغ شمس الدوله نیاورده در افاق زوال بدست دیلان خون شام شام او بار رسید **طاهر بن**
بلال منور پدرش در شهر ذول منقده بود که او زهر اسجد خود بد آنجا پناه برده بود بعد از چند وقت بر سر
 جد خود آمد بر دست شمس الدوله گرفتار شده در ستمه خمس در ربعانه خلاص شده هم در آن سال در دست ابوشو
 ثقل رسید **طاهر بن بلال** در ستمه شام و **ثمان بن در ربعانه** حکم ابراهیم نیال حاکم با استقلال قوش
 دنیور کردید **ابوالفتح محمد بن عیار** مدت پست سال در علوان حکومت کرد در ستمه احدی در ربعانه زرد رفا
 بدار بقار حلت نمود او را هت پله اگر او دیگر است زربا زربا چو ستمه نیت اما مورخان او زهر در جمله حکام
 دنیور و شهر ذول عد کرده اند و در در الملک قوش و شهر ذول بوده **ابوشوک بن محمد بن عیار** قوش **الدوله**
 در ستمه احدی و در ربعانه بر ولایت قوما استیلا یافت و ستمه میان او و برادران نزاع میبود در ستمه ستمه
 و ثمین در ربعانه در گذشت **مهممل برادرش الملک بن ابوالماجد** در ستمه اثنی در ربعین ستمه فضل یک ستمه
 باستخلاص برادرش **سرفاب** که مجبوس بود سعی بلیغ نموده التماس او بجز اجابت مقرون گردید **سرفاب بن محمد**
 بعد از خلاصی از قید فضل یک حکومت مابلی رفته اوقات در آنجا بسر میبرد و قبل ازین بنا بر قلعه انیزی قوش در ستمه
 تسع و ثمین در ربعانه گرفته نیز در ابراهیم نیال بر دند ابراهیم یک چشم او را از حدقه بصر عاقل ساخت **سعد بن ابوشو**
 بدست عیش **سرفاب** گرفتار شد و در قلعه مجبوس بود تا آنکه **ابوالسید** ولد **سرفاب** او را بعد از زوال قوه پدر خلاص کرد
 و او در ستمه ربع و در ربعین در ربعانه با شک کردن از حاکم فضل یک بعراق عرب رفته عم خود **مهممل** را گرفت

سیر خاب بن بدر بن مهملل المکنی با بوالفارس المعروف بابن ابوالشوک مدتی دالی ولایت شهر ذول و قوما
 بود در سنه خمس و تحین و در بجائه بر قلعه محمد کان که مدتی بود از تصرف ایشان بدر رفته بود دست یافت و او را
 اموال و اسباب بی نهایت بود و فاش در شهر شوال سنه خمسائه واقع شد **ابو منصور** بعد از پدر بجلوت رسید
 و مدت یکصد و سی سال امارت در آن دو دمان بود **فصل سیم در ذکر فضلیه که هشتم در زند ملک بزرگ در سنه**
 المتوارخ مذکور است که اطلاق لر بان قوم بوجهی گویند به ان واسطه است که در ولایت مازندران است که او را که
 و در آن حدود در بندی است و موضعی است که از ان زبان لر می گول خوانند و در آن در بند موضعی است که او را
 گویند و چون در اصل ایشان از آن موضع برخاسته اند ایشان را لر ان گفته اند و در این باب نیز چند روایت دیگر نقل
 کنند و چون با عقدا و غیر آن اقوال ضعیف بود در این نسخه قسم نمود **ولایت رت ان بر دو قسم است بزرگ و**
کوچک با اعتبار آنکه دو برابر که در قریب سنه ثانیه هجری معاصر یکدیگر حاکم آنجا بودند حاکم بزرگ بر نام شاه
 و حاکم کوچک ابو منصور و مدت دراز بر در حکومت رز کار را که زانید و چون او در گذشت حکومت به پسر زاده
 نصیر الدین محمد بن طلال بن بدر رسید او منصب خود را بمحمد خورشید مفوض کرد **دوره پنجمه قریب چهار**
خانه و در که در جین استاق شام که با همه قوم خود نزاع افشاده بود جلاء وطن جستیار کرده بستان آمدند
 سپیل رعیتی و خلیل انخا محمد خورشید زول نمودند روزی نیره محمد خورشید که وزیر مملکت بود گردان چشم او بودید
 طلبه شده ضیافتی نمود در وقت کشیدن اش گفته کاوی پیش ابو الحسن فضلی که رئیس ایشان بودند نهادند بفیال
 که شه تا بجانش را گشت ماسر در این قوم خواهیم شد ابو الحسن سپری داشت علی نام روزی بشکار رفت سگی با خود همراه
 داشت جمعی در راه بد و بار خورده مناقشه دست و او را بجماعت چندان علی رالت زدند که بهوش افتاد بگفته که دست
 از پایش کشیدند و بغار می انداختند و سگ علی در عقب آن شاه چون شب درآمد و همه بجا رفتند خایه جسته
 آن قوم را خایه تا ببرد سگ بجانه خویش بازگشته چون نوکران علی را من سگ را خون آلود دیدند دهنش را خسته
 پیش آمدن سگ رومی براه آورده ایشان از بی اوروان شدند تا بدان غار رسیدند که علی افتاده او را بر دست بجان
 آوردند و علاج کردند تا صحت یافت چون علی در گذشت پسرش محمد بخت سلغمان رفته که در آن وقت در قار
 حاکم بودند اما هنوز پادشاه می نداشتند و بواسطه اجتماعت یا بر مکتب و بعد از فوت وی و دلش لوطی هر که بجای

بود شجاعت آثار طراوت آتاک سلفرا چیا نموده در آنوقت آتاک با حکام بنا کاره مخالفت نمود ابو طاهر
 با سپاه کردن ببرد ایشان فریت و ابو طاهر بر مخالفان فخر یافته دو سنگم بغارس سعادوت نمود آتاک سلفرا او را سکن
 فرمود ازین چیزی بخواجه ابو طاهر یک سرب خواصه طلب نمود آتاک سلفرا طمس او را قبول نموده سبذول و شت فرمود که
 خیزد و یک طلب کن ابو طاهر دروغ آتاکمی در خواست نمود این التماس او نیز بر وجه اجابت مقرون گشت آتاک فرمود التماس
 دیگر کن ابو طاهر گفت اگر اجازت باشد بگریان روم و آنولایت راجحه آتاک متخلص کرد انم آتاک این سخن را نیز
 بسمع رضا اصفا کرده لشکر کران بمصوبیا در روانه گریان کرد آتاک **ابو طاهر محمد بن علی بن ابوالفضل سلوی چون**
 با داد آتاک سلفرا سطره کشته شد و در گریان رسید بصلح و بجنب و لطف و عطف بران دیار استولی کردید و بسو
 استقلال در دماغش جای گرفت حکم فرمود او را آتاک گویند فرزندش نیز همین سنت مرعی داشته بران تقدیر
 و فرزندش آتاکان جعلی بوده باشند نه واقعی چه آتاکان حقیقی جمعی بودند از امر او سرحد که ملوک سلجوقه فرزند
 خود را بدیشان میسرند و آن شهزادگان ایشان را آتاک میگفته اند یعنی پدر من گشت **القصة چون گریان سکنه**
تصرف ابو طاهر در آمد در سنه خمس و خمس مائه آتاک سلفرا که تربیت کرده او بود مخالفت نموده مرتی بعد از آن
 زردی استقلال حکومت کرده عاقبت روی بجالم عقبی نهاد و پنج نفر سپه یار کارد گشت **اول** نهر زرف **دوم**
 بهمن **سیم** حماد الدین بهلوان **چهارم** نصرت الدین **پنجم** املاکوش **نهارف** سحکم پدر و وصیت او و اتفاق برادران
 و اعیان حاکم بلا استقلال گریان گشت و در عهد او مملکت گریان رشک خلد جان شد بنا بران اقوام سپاه
 از قبیل السماق شام بدو پیوسته چون کرده **عقلی از نسل عقل بن ابی طالب** و طایفه هاشمی از نسل هاشم بن
 عبد مناف و دیگر طایفه تفرقه چون هر کی و حاکم کوی و جوانی و پیدانان و زامدیان و علانی و کوتون و بون
 و نوازکی و شنون و راکی و خاکی و ناردنی و شکلی و کوی و لیراوی و موسی و سنجوی و کان کشی و حاسنی و او ملکی و
توانی و کدوای و مریجه و اکورد و کولارد و دیگر عشایر و قبایل که بنا بر ایشان معلوم نیست چون **چون** حاکم
 با نهر زرف و برادران بهم پیوسته ایشان را قوت دشوکت زیاده شد شوتان را نیز تحت تصرف در آورده
 نهر زرف عروجی تمام یافته هر موضعی را که قابل عمارت دید و کده ساخت و در او مردمان نشاند و صحیح
 محل زرد گریان و شوتان نامز و مع گدشت و ابواب حمل و حسان بر روی رعایا دریا کشود خلیفه

بعد از حجه او مشور و خلعت فرستاد و چون پیک اجل در رسید رو بجهان جاودانی آورد **تا یک کلان خراج**
 که **قب ما درش مبلغیان میرسد** بعد از وفات پدر بر میند شهر یاری نشست و چون خبر وفات نهری بخبر
 رسید تا یک سعدی غری بنا بر که ورتی که در وی و پدرش در خاطر داشت سه نوبت شکر بدان دیار فرستاد
 تمامی آن دیار کله ظرف یافت **در سنه خمس و خمین و ستائمه که ملاکو متوجه بغداد بود** کله بطریق مطاعت نجرت
 ملاکون رفت ملاکو او را در تومان کیموقان جامی داد بعد از فتح بغداد و بسمع ملاکون خان رسید که کله بر قل
 خلیفه و کت اهل اسلام تأسف و تحسیر میخورد ملاکوزین معنی رنجده قصد کله نمود و او را زاننده ملاکون خان
 کشته بیخست عنان بریت برستان یافت و ملاکو کیموقان با امراء دیگر بفرقت کله بطرف لرستان در سل
 و است و ایشان برادر کله الب در غون که متوجه در دو بود و در شامی راه گرفته بند کرده بدان ولایت درآمد
 کله تاب مقادمت نیارده در قلعه مانخت **تخصن** نموده امر احمد بوعلم و وعید او را مستظرف و استمال کرد
 دلالت آمدن کردند فاین بر آن مرتب نشد آخر الامر ملاکون خان بکشمی خود را بطریق زینهار نزد او فرستاد
 کله بان ایتما کرده در خصم سپردن آمد امر او را در تبریز نجرت ملاکون خان آوردند پس زین پیدین غو
 و شوت کنه او را بقتل رسانید مردمان نعش او را بنهان برستان آوردند و در قریه دزده بخاک سپردند
تا یک شمس الدین الب در غون چون برادرش بجز شهادت رسید تصویف حکومت لرستان بموجب فرمان ملاکون
 بد و زراتی شد و مدت یازده سال بعد از داد انولایت را معمر و آباد ساخت و بوقت حلول اجل صلح
 حکومت بعالم حضرت برافراشت و زرا و دو پسر ماند یوسف شاه و عماد الدین بهلوان **تا یک یوسف شاه**
در غون بعد از فوت پدر بفرمان ایقاخان بن ملاکو خان حاکم لرستان شد و او سوسه بادویت نفر سوار
 درگاه ایقاخان بن ملاکو خان پیوند نوآبانش بضبط مملکت و حفظ ولایت قیام میکردند و تا یک یوسف شاه
 در بعضی محارک و در سفارست با ایقاخان خدمت پسندین بجای آورد و منظور نظرعایت و اعات کت
 ایالت خوزستان و کوه مکیویه و شهر فیروزان و جربادقان نیز تعلق بوی گرفت و چون ایقاخان و قایم
 تا یک در خدمت و ملازمت احمد خان بسرمه و بعد از شهادت احمد خان در غون نیز نسبت بویوسف شاه
 انقعات سلوک میداشت و او را با صفهان فرستاد که خواجہ شمس الدین محمد صاحب دیوان را بار آورد و او را

در راه که خواجسته توجه لرد و بود بدور رسیده هر دو با اتفاق بار و در رسیدند در غوغایان خاجه را بدرجه شهادت
فایض کردند کی ز هفت لاد مرثیه او گوید **رباعی** در زرقین شمس ز رائق خون بکسید مه روی بکند و زهر بکسید
شب جامه سیاه کرد در آن ماتم و صبح بر زد نفس سرد و در میان برید و اما یک یوسف شاه در او اضر حیات
با حازت اغون خان بمرستان رفته و در آنجا بگو کلمه شفا در آن راه خواب همونک دین کشت
و هم در آن نزدیکی **سه درج و شانین و ستانه مجری** بود در گذشت و ز او دو پسر ماند افریاب و احمد **کتاب**
افریاب بن یوسف شاه محبوب رینج ز غوغوخان قایم مقام در پیش و برادر خود احمد را در خدمت ز غوغوخان
گذشته بمرستان رفت و طریق ظلم و عدوان پیش گرفت بهر یک از نواب و اسلاف خویش را بهمانه مؤمن
و مصادره نمره کرد آید و عاقبت آن جماعت را بتیغ کمرانید و طایفه را قتل با دستبند ایشان پناه صفهان
بردند اما یک افریاب عمزاده خود پدر قزل با صفهان روان ساخت تا هر که در کسب کمان مدبت در آید
پاورد در آن عین خبر فوت ز غوغوخان شیوع یافت و قول با اتفاق سلطه شاه خروج کرده باید و نام
شخصی را که شهنه صفهان بود بکشت و خطبه نام افریاب خواند خود را پادشاه بالاستقلال نهشته نفع
از خواص خویش را بکجوت بلاد عراق نامزد فرمود و غم متخلص در الملک مغول خرم کرده و جلالت دین پسران
تکله بر سپل ترک باشد که ان بدر بند که هر دو فرستاد و در آن سیر حد با چند نامی مغول دو چار شد
و دست بکنت یا زید مغولان اندام باقیه لران در خانهای ایشان فرود آمدند و بجیش مشغول شدند ناگاه
مغولان از غایت غیرت و حمیت مرجعت نموده در روز کار سپاه لران بر آوردند گویند که در جنگ
کین مغول ده سر در لران بود چون این خبر بار و رسید کینجا تو خان بر بخان افریاب و قوفیت
ایسر تو لدای مداحی را با یک توان مغول و حکام لر کوچک که مجموع ده هزار سوار بودند بدفع افریاب فرستاد
ایسر تو لدای بعد از مجادله و محاربه افریاب را گرفته نزد کینجا تو خان برده شفاعت کرد خان و پادشاه خان
کرمانی قسم عقوبت بر ایمل او کشید نوبت دیگر لران را به در زانی داشت و افریاب برادر خود احمد را در خدمت
کینجا تو خان گذاشت و بجات لران فرستاد و بی ختبه پسر عم خویش و طایفه زرامرا و عیان را قبل رسانید و چون
خان خان فرامای جهان کشت افریاب بشرف باطوس دست سعادت یافت و بدستور محمود حکومت لرستان

بد و مفوض گشت و در سن **خمس و تسعين** و سی و نهم که **غازان خان** توجیه بغداد بود اما یک افریاب در حدود
 امدان گشت و یک بقر ملازمت رسید و بشرف المقات خیر و آنه مخصوص گشته بطرف لرستان معاودت نمود
 اما در انامی راه ایسپور خود اقی که زرفارس بازگشته بخدمت غازان خان میرفت بد و دو چار شد طوعاً
 کرماً او را باز کرد و ایند بعد زرفارس و اصول بر گاه غازان خان اطوار ناپند افریاب بر تفصیل عرضه داشت کرد
 و در آن باب آن مقدر بر بانه نمود که افریاب بیاست رسید **اما یک نصرالدین احمد بن یوسف شاه**
الب در غون بعد از قتل برادرش بموجب فرمان غازان خان لرستان رفته بر مسند ایالت نشست و انوار
 انصاف و عدالت باز کرده کرد نظم و عفاف از چهره انالی ان حوالی فروشت و در ترویج امور شرعی بظهور
 ساعی جمیله تقدیم رسانید مدت شش سال در ولایت سوروقی بدولت و کماکاری گذرانید **و در سن ثانی**
ثمن و سبعه با جل طبعی در گذشت و لده صدش یوسف شاه در لرستان پادشاه گشت **اما یک برکن الدین**
یوسف شاه بن احمد مدت شش سال در لرستان حکومت نمود و طریق عدل و جان مرعی شسته بارها و
 برابا بوجه حسن معاش نموده **و فاش در ششم شهر جمادی الاول سنه رجب و سبعه** اتفاق فساد ملازمان
 لغش او را در مدرسه که مشهور است برکن آباد مرفون نمودند **منظر الدین افریاب احمد بن یوسف شاه**
 پس از فوت پدر در لرستان افسر حکومت بر سر نهاد و در ایام دولت او ما ایچم رایت ایسپور گورکان تو
 تخیر بر جموره جهان اندخت و لرستان را مانند سایر بلاد ایران مسخر و مفتوح ساخت و در روز شنبه ششم
 جمادی الاول سنه **خمس و تسعين** ولایت را با و از رانی دشت بعد از آن وفات یافت **اما یک**
پشنگ بن یوسف شاه پس از عمر حکومت رسیده چون چند سال از حکومت او در گذشت وفات یافت
 و بعد از فوت او و لده صدق او **اما یک احمد تاج** خلافت بر سر نهاد اما در زمان خلافت او لرستان خراب
 و ویران شد و پسر احمد ابو سعید بعد از بد چند سال حکومت کرده وفات یافت و فوت او در سن **سبع و عشرين**
 ثمان ماهه پیش **اما یک شاه حسین بن احمد بن پشنگ بن یوسف شاه** مدتی سروری کرده در سن **سبع و عشرين**
 و ثمان ماهه بر دست غیاث الدین بن کاوس ابن پشنگ گشته شد میرز سلطان ابراهیم بن میرز شاهرخ شکر گوی
 بر سر غیاث الدین فرستاده او را از آن مملکت آواره ساخت و دیگر از آن طبقه کسی روی حکومت نیندیشد

دل بدین پره زن عشوه کرد هر بند کاین عروس است که در عقد بسی داماد است **فصل چهارم در ک**
ولایت لرکوک سابقاً در مقام لری وقوع اسم لری بدیشان یاد کرده شد که در کول باز و دود بوده اند
 و چون در آن کول مردم پسر شدند هر که و همی بموضع رفتند و ایشان را بد آن موضع باز خوانند چنانچه
 در آن کول جنگردی دادتری بودند و هر قبیله زرگران که در آن کول مقام نذرند لر اصلی نیستند و شب ایشان
 سار است چون کرکی و بنکی و روز بهانی و ساکی و شاد لوی و داود عیانی و محمد کاری و کرده جنگردی
 که امراء کوجک و خلاصه ایشان از شعبه شلموزی اند و او از شعب دیگر این قومند کارند در جنگردی و فضلی و
 الانی کا امکا می در خورکی و درمی ویرانند و مانکره در و انارکی ابو العباس علی حامی کچای سلکی خودکی
نزدی و غیر هم که شعبه اند اما قوم سامی و بان و سبی و درکی اگر چه زبان لر می در زنده اما لر اصلی
 نیستند و تاس اند و این طوایف تا ششم و هفتمند هرگز سرد در علی حده نداشته اند و بطبع در کجلاسه بوده اند
 و چون بدیوان سلاطین عراق تعلق شد نه حسام الدین شوئی از ترکان فشری توابع سنجویان حاکم اندیز
 و بعضی از خوزستان بود در قوم حسن کردی محمد کرامی پسران خورشید بخت حسام الدین شوئی بادت نمودند
 و مرتبه بلند یافتند و ز اولاد ایشان فرزندان رشید و قبایل پد پاشنده از آن جمله شجاع الدین خورشید که فرستند
 ملک پان خواهد شد انشاء الله تعالی و در این وقت **سرخاب بن عیار** که مجمل قبل بزین از احوال استیفاست
 حسام الدین شوئی سیکردن کا هیان شجاع الدین خورشید و سرخاب بن عیار در سکار بر سر خرگوشی صحبت
 افتاد چنانکه دست بتیغ کردند و بر یکدیگر چیره شدند حسام الدین شوئی ایشان را از یکدیگر جدا نمود و گفت
 ایشان مانده بعد از مدتی حسام الدین شوئی شهنه کی بعضی ولایت لرکوک را بشجاع الدین خورشید داد بعضی
 بر سرخاب بن عیار رجوع کرد در آنوقت ظلم تمام از حکام عراق بر آن ولایت رفت رعیت خورشید که بدفع و قیام
 نمایند شجاع الدین خورشید را حاکم ساختند که در فرموده او سجا و ز نمانند تا او آن ظلم را دفع کند و بر این حسب
 خط دادند و در انامی این حال حسام الدین شوئی در گذشت و شجاع الدین خورشید با استقلال حاکم آن موضع
 شد و بتدریج ملک را از تصرف سرخاب بن عیار پس بر سر سکار تا سرخاب را بر آن پایه رسانید که در قبل او شهنه کی
 ماتر و دقانع شد و ملک لرکوک یک رکی بر او قرار گرفت شجاع الدین خورشید بن ابوبکر محمد خورشید چون حق

سجانة و تعالی ولایت کرکوک را مسخر او گردانید و او را در آن ملک قرار و استقرار بهم رسید بدر و حیدر پسران خود را
 بجای کر و ه چکر دی بولایت ستمها فرستاد و پسران او چون در آنجا رفته قلعه درسیاه را محاصره کردند در ایام
 محاصره یک پسر او که حیدر نام داشت بقلعه رسیده او با شام خون پسر هر که را از آن قوم می یافت بکشت تا آن
 که در آن بخت شش تمامی ماتر و ورا کند است بعد از مدتی از در آنجا فرستاد عالدین خورشید در برابرش نمودند
 محمد را طلبیده قلعه را از ایشان درخواست و ایشان ابا نموده بنا برین هر دو مجبوس گردیدند و بعد از
 محمد حسن فوت شد برادر وصیت کرد که زینهار آن سبک را از دست ندهی شجاع الدین بولایت را بدو
 وقت جلس کشیده آخر دید تا قلعه را ندهد خلاصی از دست ممکن نیست با بضروره در وادان رضی شد در عوض آن
 از در آنجا قلعه دیگر طلب نمود و ولایت طبرزک که از توابع خوزستان است از دیوان خلافت در بدل قلعه
 بدو ارزانی داشتند و او بکرتن آمد مدت سی سال دیگر بکجکومت آنجا قیام نمود و بنایت پسر و بکشت
 صرف شد چنانچه یک از بد فرق نمی تویت کرد همواره پسرش بدر و برادرزاده اش سیف الدین رستم ابن
 محمد ببلانست اوقیام و اقدام نمودند می در آنوقت ملک پات که در طایفه اترک بود بولایت کرتن رفتاری
 نموده اسوال سوطان آنجا را بنیب و غارت برده بدر و سیف الدین رستم بشکرتن بر سر او رفته بعد از
 محاربه و مقاتله او را مقهور گردانید ولایت پات نیز تصرف کران در آمد و شجاع الدین پسرش بر و برادرزاده
 سیف الدین رستم را و لیعهد خود گردانید اما سیف الدین با عزم خود غدر کرده خورشید را بر پسرش صرف ساخت که او در
 توشقش مقصد تو در نه او از تصرفی این سخن قبول کرده بکشتن پسرش اجازت داد سیف الدین رستم در او
 انکشته می نباشان تانده بدر را بقلع رسانید و زبدر چهار پسر مانده **حسام الدین خلیل و بدر الدین سعید و رستم**
رستم و امیر علی چون روزی چند از کشتن بدر گذشت روزی شجاع الدین پرسید بدر در کجاست که او را نمی فهمم بجز
 مهران حصه او را با و باز گشته اند و بر او ستولی شده بر او رنج گران سرایت کرده تا در نه احدی بخیرین
 و سجانة سجور رحمت حق بیوت گویند عرش از صد در گذشت **سیف الدین رستم بن محمد بن ابوبکر بن محمد بن**
خورشید بعد از فوت شجاع الدین خورشید چون حاکم کرکوک با استقلال شد زمام جهام انولایت بقبضه
 او در آمد پسر زک بدر **حسام الدین خلیل** برادر آنجا مقام کرد و سیف الدین رستم در ولایت

بشا به طریقه عدل مرعی است که زنی در آن عهد در قریه اوشجان خود در تور بعوض میوه میسخت و مان سبخت
 و چون این خنجر سیف الدین رستم رسید از آن زن بازخواست نمود که این معامله را بچه واسطه نمودی گفت این عمل
 که برادر کاران کونیه که در زمان تور فاخت و در زمانی بمرتب بود که زمان عوض میفرم خود در تور میسخت و مان
 می سختند سیف الدین رستم در آن کلمات آن خوش آمدن او را با نعام و احسان خوشدل گردانید **و هم آورده اند**
 که در عهد او از دلاوران **کران شست نفر مرد قطع الطریق بودند** که راهها از ایشان مخوف و منقطع گشته بود **و**
 حکام و سلاطین عراق در دفع ایشان سعی نمودند بجائی رسید سیف الدین تمامی ایشان را بعد از محاربه
 گردانید و هر یک از ایشان را صد استر یکین سیخ میزدند نفروخت گفت در اوراق ییل و بنا را بصحایف روزگار
 یا و کارها باند که سیف الدین رستم در ذوق خوشی کرده و همه بر سر سینه سینه چون کران این عدل و داورا بر بند شد
 برادرش شرف الدین ابوبکر مستغرق گشته فصد او کردند و او ازین مقدمه واقف گشته سرنا تر شده از حاکم مردم
 دویده بایک مرد که زبانش قوم سردر پی او نهادند چون اندک بموه کلمات بالارفت آن شخص که با امپراه بود **با**
 اتفاق داشته او را پی کرد سیف الدین رستم از پای در آمده بر سر سانی شست برادرش شرف الدین ابوبکر تیری را بوزن
 یا سیر علی بن بدر که همراه بود گفت بقصاص پدر سرش بر دشت **شرف الدین ابوبکر بن نور الدین محمد چون در کوه**
کلمات برادر اقبال رسانید و نزد قوم آمد **مستکوه بر ماد حجام الدین خلیل** **ما انفسه که بقصاص شوهرش برادرش**
 بود و کانه شربت سموم او را پمار کرد آینه چون زهرش اندکی بنج استقامت آمد عازم سکار شد برادرش غزالین
 کرشاف میر علی بن بدر اقبال آورد و گفت اگر برادرم برادر ایشیت توجه کار داشتی که درینا نه فصولی سیکردی
 چون این خبر بجواد رسید حجام الدین خلیل این بدیدستان آمد شرف الدین ابوبکر با تاجان خویش قرار داد که چون خلیل
 بیایدت من آید هر وقت که جامه در سر کشم او را املاک کنی چون حجام الدین خلیل بیایدت او آمد و بقرم و عود نمود
 تا بجانش در کشتن تهاون و زیند نه بعد از رفتن خلیل از آن مجلس از ایشان بازخواست نمود که چرا در کشتن او تقصیر کردید
 گفتند ای امیر تو بر ستر ملاک افشاده و کار ملک بوجود او تمام خواهد گشت بدین واسطه تقصیر کردیم او درین سخن شسته
 آزرده گشته در صدر قتل خلیل در آمد و خلیل باز از ترس او بدر آن خلا فرشت و شرف الدین در آن بیماری از سبای غرور
 بدر رسید و رحلت نموده و برادرش غزالین کرشاف سجای او بر سر سلطنت تنگ گشت **غزالین کرشاف بن نور الدین**

در همان روز که برادرش وفات یافت یافت گفتل امور امارت و تصدی حتمات حکومت گشت و ملکه خاتون خواهر سلیمان شاه
ابوه که زن برادرش بود بجای آنکس در آورده چون خبر وفات شرف الدین سمیع حسام الدین خلیل شد بغیرم تخلص
گشتان روانه خوزستان شد و زرتیجا با شکر گران آنکس جنگ عزالدین کرشاف کرده حازم گشتان گردید فاما
عزالدین کرشاف دهنه غنم جنگ کردن نداشت میخواست بلا تعلقه و مجادله و مناقشه ملک را تسلیم او نماید خواهرش بان
قضیه را رضی نگشته گفتند اگر تو بجنگ اوزدی ما با وجود زنی کار مردان میکنیم و بجنگ او میردیم عزالدین کرشاف سخن
عورات عمل نموده اما دانه و جدان و مستعد قتال و جرات شد چون در آن نواحی در یکی از قریای آنجا تاقی در یقین بهر سید
گران جاب حسام الدین خلیل گرفته شکت بر عزالدین کرشاف افتاد در داده رفتن تعلقه گرت کرد که سکوتش ملکه خاتون
در آنجا بود حسام الدین خلیل ازین مقدمه وقف گشته جماعتی را بغیرت و تاراه قلعه برگزیده و در تعلقه راه ندانند تا حسام الدین خلیل
عقب رسیدن او را دستگیر کرده سبحان امان داد و قلعه گرت را محاصره کرد اند چون ایام محاصره سه روز تمام می شد
حسابا عزالدین کرشاف ملکه خاتون در قلعه کشته و در قلعه کشته آرام یافت و حکومت آن مملکت بحسام الدین خلیل قرار گرفت
حسام الدین خلیل بن بدر شجاع الدین خورشید چون بر سر حکومت گشتان جلوس نموده عزالدین کرشاف را در آن
ولایت و تبعید خود کرده بعد از یکال روزی او را بخدمت خود طلبد آشته زش ملکه خاتون بر رفتن او رضامند و او را کوشش
گرفته بی تماشای بخدمت حسام الدین مبادرت نمود و او در حق عزالدین کرشاف خدر نموده او را بقتل رسانید ملکه خاتون
شجاع الدین خورشید و سیف الدین رستم و نور الدین محمد لدا و متولد شده بودند در همان ساعت که شوهرش را بقتل آوردند
پنهان بنزد برادرش سلیمان شاه ابوه فرستاد بدو این وسط میان حسام الدین خلیل و سلیمان شاه خصوصت قائم مقام بود تا بترتبه
که بعضی کیمیا هسی و مکتوبت با یکدیگر جنگ کردند حاقبت نهم ام سلیمان شاه افتاد قلعه بهار و بعضی از ولایات گرتان تعلقه
گران در آمد بعد از مدتی و یکبار سلیمان شاه شکر بهر رسانید در موضعی که مشهور است با حسام الدین خلیل اتفاق افتاد و او را
شکت داد و زرتیجا معاودت نمود حسام الدین خلیل از عقب او رفته برادر او عمر پکن را با جمعی از قریبای ایشان بقتل آورد
سلیمان شاه بطلب مدد بر اختلافه رفته زرتیجا با شفت نهر در مرد بجنگ او آمد حسام الدین خلیل سه نهر زلف سوره و نهر
نفر پاوه در صحرای شاپور با او در جنگ بود در اول شکت بگسلیمان شاه افتاد اما پامی ثبات و وقار فشرده از جای خود
نخچینه تا شکر لرختی او معاودت کردند و مجاربه بازایت و ند حسام الدین خلیل بطلاق قسم خورده بود که در آن سحر که روی نتا

تا بر خصم ظفر مایه بیاگشته شود خصمان او را در میان کرشمه بقبل رسانیدند و سرش را بنزد سلیمان شاه آوردند و چشم او
 بسوختند سلیمان شاه گفت اگر او از من پیش من میآوردند او را بجان امان داد می و همانا که چنین میپایستد این باغی
 بر بیهوش نشاند کرد و **رباعی** چاره خلیل در جبرانش **بخت** موس بهار در جانش **دیو** هوش ملک سلیمان میجست **شد**
 دیون سلیمان خسته **و** این قضیه در سنه ربیعین و شصت و شصت اتفاق افتاد **برالدین سعید بن بدر بن شجاع الدین سعید**
چون را درش و **صحرای شاپور گشته شد** او بنزد شکوفا آن رفته عرضه داشت که چون از قریم د و تخواه این خانه انیم
 روز در آن خلافت مد خصم ما کردند التماس شک نمودند او را در خدمت ملاکو خان باریان فرستاد بوقت توجه بغداد در ملاکو خان
 درخواست نمود که سلیمان شاه را بدو بخشد ملاکو خان گفت این سخن بزرگ است او را خدای میسر اند چون بغداد گشت
 سلیمان شاه بدرجه شهادت رسید برالدین سعید درخواست نمود که خانه کیان و تعلقان سلیمان شاه را بدو بخشند
 التماس او بدرجه اجابت مقرون گشته آن جامع الملتان آورد و در رعایت خاطر ایشان کاینه میگوشتد دقیقه تاریکی
 تا بوقت که بغداد باز روی آبادی نهاد ایشان را غنیمت گردانید که هر که را موس و در زومی بغداد باشد بخت است و هر که را
 میل بودن لرتان است او را با اقربای خود نکاح میکنیم بعضی بطرف بغداد رفته و چندی آنجا را حیا کرده مقیم شدند و
 بکاخ فرزندان و خویشان او در آمدند چون حکومت برالدین سعید بنانزده سال سید در سنه ثمان و چهل و شصت و شصت
 باجل سعید در گذشت نهایت حاکم عادل و عالم بوده مشهور است که چهار هزار مسند شاهی در خاطر داشته و هرگز در
 ایام عمر زنا نکرده بعد از فوت او پسرش جمال الدین و ناصر الدین عمر بر سر حکومت نشسته با تاج الدین شاه
 پسر حسام الدین خلیل شایسته گردند و بار دومی ایقا خان رفقه و بموجب رینغ ایقا خان پسران او پاسارینه
 و حکومت لرتان تاج الدین شاه مقدر شد **تاج الدین شاه ابن حسام الدین بن بدر بن شجاع الدین خورشید بموجب رینغ**
ایقا خان حاکم لرتان شد مدت نوزده سال حکومت کرد و آخر در سنه سبع و شصت و شصت ایقا خان بقتل رسید
 و کار ملک بر پسران برالدین سعید فلک الدین حسین و غزال الدین حسین قرار گرفت **فلک الدین حسین حاکم ولای شد و غزال الدین حسین**
حاکم آنچه دو و معیبه برادر گشت مدت پانزده سال فرمانفرمایی کردند و کار در لرتان با ایشان رونق تمام یافته
 پاری زده شصت را اسلوب و مقهور گردانیدند و بر ملک پات و بشر و نهان و تا سخن آورده اکثر اوقات آنوقت را
 در سخت تصرف آوردند و فلک الدین حسین بغایت بزرگ و توانا بود و پسرش دین اما با نهایت مزاج دوست داشتی از غزال

جبار و قهار و کینه در بوده بر محمد مسته رحم کردی و در ولایت شوستر با حد و صفهان تا نواحی مملکت عرب
 قبضه تصرف ایشان بجهم و در عدل و داد بر تبه بیان میگردند که از برای خجاری چجاری بر باد دادی و هر دو
 برادر سوخته با یکدیگر در مقام سوخت و سوخت بوده اند و عدد شکر ایشان از نوزده هزار متجاوز بجهم و
 پادشاهان ایران از ایشان رضی و شکر بجهم اند و از در بر ایشان زسانیدند اتفاقاً هر دو برادر در سنه شصتین
 و شصت و نه در زمان کنجاشو خان در کشته شدند و از فلک آیدین حسن پسر می ماند بر آیدین مسعود و از غزالی حسن نورالدین
 نام پسر می ماند **جمال الدین بن تاج الدین شاه بن حسام الدین خلیل بن بدر بن شجاع الدین خورشید نوریان**
 کنجاشو خان مقصدی امر حکومت گشته اما حسام الدین عمر یک بن شمس الدین بن شرف الدین شهنشاه بن بدر بن شجاع
 الدین خورشید شمس الدین بسببکی مانع او بودند که حکومت نماید و سرور تقه اطاعت او نمی نمودند تا با بعد از
 مغول که در آن سرحد پورق دشت قریب بخرم آباد بر او شیخون زدند و او را با چند نفر از فرمایش قتل آوردند
 چنانچه حسام الدین خلیل پیکار منقطع شد و این قضیه در سنه ثلث و شصین و شصت و نه اتفاق افتاد **حسام الدین**
عمر یک تغلب حاکم کرمان مگر از دکان مصصام الدین محمود بن نور الدین محمد و غزالی محمد با او در این
 مخالفت نمودند و ایردانیال که از تخمه کرمان سفی بود و بعضی امراء دیگر در این امر با او متفق گشته طالب خون
 پسران تاج الدین شاه شدند و کهنه ملکی را عمر یک سرور ریست هر که در آن تخمه تا بغایت پسر می نمود
 شایسته امر حکومت مصصام الدین محمود را زیرا که آباء و جد او حاکم و امیر کرمان بوده اند مصصام الدین محمود
 جوانی بود در فایت شجاعت و مردمانی و نهایت سخاوت و فرزانی با سپاه کرمان از نوجوانان بحد و خرم آباد
 شغاردیان افتادند و بدان فرزند دادند که شهاب الدین ایلس بسببکی با برادران که مایه این فساد بودند در اوقیلا
 پیرون روند حسام الدین عمر یک نیز در حکومت فرغت نماید تا کار ملک بر مصصام الدین محمود قرار گیرد و از
 جابنین بدین حاله راضی شد مصصام الدین محمود حاکم مستقل کرمان شد **مصصام الدین محمود بن نور الدین محمد**
بعد از عزل عمر یک بغیر تمام مملکت امارت کینه زده در کار و بار ولایت رونق و رواج تمام داده مدتی
 بدین و تیره گذشت روزی قصد شهاب الدین ایلس بسببکی و برادران او کرده تنهار ایشان حمله آورد ایشان
 در برابر بجزب باز ایستاد مصصام الدین محمود را اینجا چهار زخم زدند و او رخ در شان بر تافت تا ایشان با

بر بالای کوه پر برف که در جزایر آنجا فرود آورده بعد از آن نپره شیخ کا مویه بقصد عمر بیک و مصمصام الدین
 متوجه اردوی غازن شد و بقصاص جمال الدین خضر و شهاب الدین ایاس عمر طلب نمود بموجب بریت خان
 هر دو را آورده و حاضر گردیدند غازن خان از عمر پرسید که چرا جمال الدین را قتل آوردی گفت بواسطه آنکه او
 قتل یار و کشتن من سپرد و طفل او را چراگشتی در لخته او را بدست در شان جمال الدین خضر دادند قتل رسانیدند
 و مصمصام الدین محمود را بقصاص شهاب الدین ایاس کشتند این قصه در سنه خمس و تسعمین و ستمانه واقع شد **غزالدین**
محمد بن میر غزالدین حسین بن بدر الدین سعید بعد از قتل عمر بیک و مصمصام الدین سعید در صغیر سن در سریر حکومت لرستان
 مشتمل گشت و بدر الدین سعید پسر فلک الدین حسین عمزاده وی بود و در او بزرگ تر معارض وی شده در زمان
 سلطان محمد خدا بنده فرمان شد که بدر الدین سعید و حاکم ولای باشد و لقب آماکی او را دادند و غزالدین محمد عالم
 آنچه بعد از مدتی کار ولای و آنچه تمام بر غزالدین محمد مقرر شد مدتی با شرابین از خطر گشته عاقبت با جل سعید
 ازین جهان دور گشت برای جاودانی رحلت فرمود در سنه ست و عشر و ستمانه **دولت خواتون زوجه غزالدین**
محمد بعد از وفات او ملکه آن ملکه در زمان او چهل و دو کار حکومت افشاد و رونقی ملی لرزان خانواده
 برخواست و پیشتر اوقات در ایام او حکام زدند و این سلاطین مغول بضبط آنجا قیام نمودند عاقبت الامر کاری
 ناشبه امر حکومت را بر او خود تفویض نمود **غزالدین حسین** را در دولت خواتون تعلقه قلاوه حکومت لرستان
 گشته مدت چهارده سال تا طمان دیار از رکنه را در فرقه و خوشحال و فارغبال بودند **سماع الدین محمود** پسر
 سجایمی او نشسته خلیف از سلوک او تنگ آمد در سنه خمس و سبعانه او را قتل آوردند **ملک غزالدین بن**
شجاع الدین محمود قائم مقام پر شده سلاطین عراق با او پیوند کردند و مرتبه بلند یافته همچاه شد آخر
 امیر تیمور کورگان از قلعه و میان که نیم فرسخی زید جربت او را در سنه در همین و سبعانه بعد از محاصره پسر
 آورده بسم قذرفرستاد و سید احمد پسر او را بانه کان بردند بعد از سه سال ایشان را تربیت کرد و حکومت
 لرستان فرستاد و بار دیگر پسر را امارت ممکن گردید و عاقبت بسومی خلافت پسرش سید احمد ربوبت محصلان
 مغول گرفتار گشته تبتم عیسان در سنه در بیج و شان مانه او را پست کردند و تا یک مفسه در باز بد سلطانیه
 آویخته بودند **سید احمد در زمان امیر تیمور** بدترین صورتی در کوهستان لرستان میگشت و بعد از او

امیر تیمور ستمانه شمانه استعال دشت شاه حسین الدین ملک غزالدین بعد از آن وی حاکم آن
 قوم شده همواره الکاء اهدان و جربادقان و نواحی صفهان را تاخت میکرد و آخر در قتل سلطان ابو
 کورگان اهدان را گرفته بطلاق شهر ذول رف و اوس بهار کورتابخت کورپر علی و لدر علی شکر که
 صاحب اوس بود سر راه بروی گرفته در ستمه ثلاث و سبعین و شمانه او بقتل آورد **شاه رستم بن شاه**
حسین مدتها بجلوت آن طایفه قیام نمود و بملارت شاه صاحبقران کیتی تان خت مکان شاه اسماعیل
 صفوی آن بجایات پادشاهانه و نوزشت خسر وانه منقحر و سرافزرگشت و بعد از آن بانگ مجتبی
 باجل موعود در گذشت **در غون بن شاه رستم سپرد شد شاه رستم** بود قایم مقام پدر گشت و در ستمه ربین
 و ستمانه که نواب اشراف کیتی سلطان صاحبقران کیوان فخت خورشید نزلت شاه طهاب به کعبه مدینه
 بخان اوزبک توجه فراسان شد در رکاب ظفر اقباب شاهی بجهت برادر کوچک خود جهانگیر را بنیاد خود
 قوم گذشت و در عقب برادر سردران اوسات و دشامات را دلدردی داده و طریق غصیانش گرفته حاکم
 آن قوم شد و در حین سعادت اردوی کیوان پوی شاهی دین خبرنا خوش مار غون رسید بعد بجزیت از اردو
 پیشی گرفته چون بکالی نهادند رسیدند بعضی از اجامه و اجلاف لرستان بدو متحشش اما رد سالی اقوام و پادشاهان
 و قایدان اوس و چشم همچنان در دوستی جهانگیر را سخدم و ثابت قدم بوده صلا امثات باحوال او کردند
 بعد از مجاری به و مجاوله در غون گرفتار گشته بقتل رسید **جهانگیر بن شاه رستم** بعد از آنکه برادر بقتل آورد حاکم **استقلال**
 لرستان شده مدت نه سال در حکومت کمرانی و فرمان روائی نمود و آخر در ستمه تسع و ربین و ستمانه **الغزبان**
 قضا جرایم حضرت صاحبقران شاه طهاب بقباص رسید **شاه رستم بن جهانگیر** چون حضرت صاحبقران شاه
طهاب جهانگیر بقتل آورد ابوسلم کوزری که لاله شاه رستم بود بنابر دولشوی شاه طهاب شاه رستم را نخواه
 بردشته بخدمت شاه آورد فی الفور فرمان بعتید شاه رستم فز گشته او را در قلعه الموت مجبوس گردانید و در تعالی
 این سیکو حضرتی با سیر سلم کوزری منصب امیر آخوری خود را از لرستان داشته او را من الااثل و الاقران ممتاز فرزند
 ساخت و سپرد یک جهانگیر را که محمدی نام داشت و خود سال بود لیاقت و استعداد حکومت مذشت لرستان که بکلی نام
 محلی مستحکم برده مخفی نگاه میداشتند شخصی که در رث حکومت بوده باشد در لرستان نماند مدتی عسایر و قبایل

بی سر دار مانده **خبر** الامام شخصی از پیام دستان که مشبهت تمام شاه رستم دشت با سده عالی گشته من است **رستم**
 الموت فرار کرده ام سجا با سجانته شام رستم آمد و سکو صده شاه رستم که چند سال میان او و شوهر مفارقت واقع
 شده بود به معنی **دافوز** عظیم داشته با او پیدا و با شرت و معاشرت نمود این قصه را چون طوایف لرعانه مشام
 نمودند غبار شک از الواح خاطر ایشان محو شده همه کفشد بلاد غده این شاه رستم بطوع و رغبت تمام **سقط**
 او شده سر در تقه اطاعت او نهادند و این با خراج و افعال عجب در فرودین بیامح جلالت شاه رسید
رستم از قید اطلاق داده نشود حکومت خرم آباد که دار الملک ایشان است با سر درازی رستان بدو ورزانی
 داشت و بر سپل استیصال بر انصوب ارسال نمود شاه رستم تحویل هر چه تا **مصرع** دو منزل رایگی سیکر دست
 تا خود ایمانه اوس ساند شاه رستم زور قرار بر قرار اختیار کرده سالک راه که نرسد که پیکر ملازمان شاه
 رستم بدور سیده او را دستگیر کردند و بدار عبرت کیش بضر کلونج و سنگ مغز از دماغ پرغورین بر آورند
 در این اثنا برادر شاه رستم محمد سجد رشتد و تیر رسیده بود با رادت حکومت سور و ثانی بناغت برادر که عده
 بر میان بست چنانچه کار استیصال سیف و شان رسید و بعد از مقاتله و مجادله صلحین در میان افتاده قرار
 آن دادند که چهار دامن ولایت رستان با شاه رستم و دو دامن در دست محمدی بوده بشرکت در حکومت
 زندگانی کنند هر دو برادر باین صلح رضی گشته چند وقت باین وتیره با لیکه سلوک فرمودند تا **دو سه اربع**
و سبعین و **تعمانه** که امیر خان موصول **حاکم** **همدان** حسب فرمان قضا جرایان حضرت صاحب جنان شاه چکام
 حبه تحویل تقبالت لر بزرگ که شهسور نه به بختیاری که بعد از قطع آن حکام ایشان که سابقا ایامی آن
 رفته بود شاه طهاب سر درازی اوسات تاج امیر استرکی که عده عیار انقوم بود و نفیض فرموده بود که هر سه
 سبلخ خطیر بر وجه تقبل بر بویان او سیداده باشد و در آخر در ادای آن مبلغ عاجز آمد بدین سبب **قهر**
 اشرف اقدس **بمائیون** شاه طهاب تقبل رسید بعد از قتل او شاه طهاب بمشوائی ان قوم را امیر جهان کج کجی
 که او نیز از جمله **بمئیان** آن اوس است از زانی فرمود که کفالت شاه رستم هر سال سوزی ده هزار تیر تسلیم حال
 نواب دیوانیان او نماید و همچنان در اخذ مالوجبات بعضی ولایت خوزستان که در تصرف **عرب** شمشع بود سجا
 فرقول و شوستر روانه شد شاه پرور نام عورت دختر عور که سکو صده شاه رستم بود در خسته کلی در باب کوشن **محمدی**

بنام امیرخان حاصل کرده که هرگاه فرصت بوده باشد امیرخان محمدی را رفته بدرگاه شاه ای ارسال
مجلس مفصل آنکه چون امیرخان بنواهی خرم آباد رسید محمدی بدین او آمده یکروز در استقبالیات با
معه ودی چند سخنان خود طلبه شده در آن مجلس او را با موزری کمصد نفر از عیان لرتان که همراه او بودند
گرفته بدرگاه شاه ای ارسال نمود و حسب فرمان پادشاهی در قلعه الموت محبوس گشت و حال محمدی در آن
رستم در ضمن قضایای آینده ذکر خواهد شد **نشاء الله تعالی محمد بن جهانگیر چون در قلعه الموت مدت ده سال محبوس**
در این مدت پسرش علیخان و سلمه و شاهپور دی و جهانگیر در لرتان تکر و عصیان نموده عیاشی را بر شاه رستم
منقص کرده پسندیده بلکه آغاز سرکشی کرده دست تجاوز بولایت شاه ای در لرتان کرده همان وجه با دقان دوز
صفیمان را بنهب و غارت تاراج کرده هر چند شاه رستم و امراء سرحد فریباید در دفع و رفع شأن ستم
و کوشش لاکلام بجای آورده اثری بر آن مرتب گشت امرا و امرادرکان دولت بعرض شاه و ظلمت رسانیدند
که علاج این فتنه منحصر در آنست که محمدی را بایستد نوید حکومت از قلعه بیرون آورده یکی از امراء عیاشی
پایید سپرد تا پسران خود را بدرگاه معالی طلبه شده شعله فواید ایشان تکلیف یابد محمدی نیز باین سخن
قرار دادند که موزری سی هزار رهب و دست و کوفت بطریق جائزه بنواب شاه ای داده پسران خود را بدرگاه
معالی آورد بعد از آن حکومت لرتان بدو مفوض گشته روانه لرتان کرده و دو پسران او را بطریق بن درگاه
دارند و شاه و ظلمت حسب الصلاح امرادرکان دولت محمدی را از قلعه الموت بیرون کرده بقره فرین آورده
و بحین یک تا جلوس کردند و در ساعت کتوبی با واد خود ارسال نمود که موزری سی هزار رهب و دست و
که برای حکومت لرتان تقبل شدن تدارک کرده علی التحمل برده متوجه در سلطنته قره فرین شوند چون کتوبی
موزری ده هزار رهب و دو اب بهم رسانیدند با و و نفر از پسران برشته بر سپل استیصال بقره فرین آمدند چون در
شرف آباد که کثیر سخنی قره فرین واقع شده نزول کردند محمدی بعرض حسین یک رسانید که چون بنده زود با شرف
آمده اند بنده را در شخص زند که بد آنجا رفته ملاحظه دو اب و غنم نموده اگر اوقات آن دردد که بنظر پادشاهی آرد
و اگر استعداد آن مازنه چند روز موقوف باشد تا بقیه تدارک آن قبلا ت شمس متعاقب رسد بنظر شرف
حسین یک مکتوب اورا رسد و گذشته چند نفر از ملازمان عثمان خود را همراه محمدی نموده بقره شرف آباد ارسال کرد

و چون ز دینک شام شد محمدی بر فغان خود کشت در آمد و ملاحظه دو اب فی تو انیم که در پناه
 توقف کرده از صحبت فرزندان که مدتی است بجزان ایشان کشیده ام محفوظ شوم هنگام صبح که محل غمزد
 سنجاح است با شفاق شما ملاحظه و و اب و در غم نام را نموده بفرودین معاودت نماید قباشان را بخدمت
 مقبول قشاده است قدر بودن شرف با در اداوند و چون شب در آمد محمدی با پسران بر بیان
 از موده جنگ کرده که بر باد صبا و شمال پستی یکفشد سورشده راه گرتان را پیش گرفتند با در ادا
 چون خبر در فرودین شایع شد نواب همایون شاه طهماسب میرخان حاکم همدان را با برخی امرا و عیان
 در عقب ایشان روانه ساخت اما چون بیان این طایفه جام بودند هر چند ایلیا که دند که در ایشان
 رسیده اند و چارپای پاره هم ضایع شده و محمدی و پسران در عرض چهار روز و زده روز راه را طی کردند
 و خود را بمیان گرتان رسانیدند و شاه رستم چون از آمدن برادر خیر در گشت عروس ملک را طلب
 گفت در همان سال شوجه فرودین شد و بقیه العمر را بخلکت گذرانیده و دیگر مستقلا خلوت گرتان شویست کرد
 تا اجل موعود بر سر او تا ختن آورد و بلا ضایقه جان عزیز تقابض ارواح سپرد و محمدی در گرتان رحلت
 بر افراشته صدای نا و لا غیر می بگوش و هوش مستحان افلاک رسانید فی الجمله قی سواست و در راه شاه
 اسمعیل ثانی دشت طهماسب سلوک دشته ایشان را از خود رضی گردانید و بعد از فوت آن پادشاهان انجمن
 اطاعت بدرگاه سلطان مغفرت پناه سلطان مراد خان علیه الرحمته و الرضوان کرده موزری دو روز و زده
 عثمانی که شصدهزار تومان رایج عراق است از خود همایون در سلامت که ناچینه بغداد از زندگی و جان
 مادرانی و تریاق است اسحاق ولایت او کردند مادامیکه در جاوه عبودیت بوده در خدمات پادشاهی
 ثابت قدم و راسخم بوده باشد ایالت موروثی مع لقیات در تصرف او بوده باشد تغییر و تبدل نشود
 در ایباب مشورایات گرتان و خلعت فاخره و کمر و شمشیر طلا موکه بتایدات ارزانی دهند ارسال کردند
 و چون سال بدین دتیره گذشت و بواسطه آنکه میر میران بغداد خندان سلوک مستحسن نمی نمود و پیکر پکان ابراهیم
 ناراضی و متشکی بودند و بخدمات مروجعه قیام نمیکردند و چینه حکم همایون در قید و بند او حاصل کردند محمدی
 در این مقدمه واقف گشته میر میران بغداد در صد دند و قید او در آمدن همیشه متعرض میبود آخر الامر یکی پیکر پکان

قصه گرفتن او که در محمدی نیز قطع نظر از محصولات بغداد کرده من بعد پیرامون حوالی و حوشی بغداد گشت
و جهانگیر نام سپاهش که بطریق رهن در بغداد بودند در روز سواری پاشا فرار کردند و زن را به بغداد روی بود
و صحرا نهادند که با دهر صحرایان رسید **و در جلال این احوال شاه سلطان محمد ولد مغفرت پناه شاه عباس**
علیه الرحمه و الرضوان دختر او را هجده هجده میزراوله خود خواستگاری نموده در صلح و صلاح زده او را باطاعت
خود ترغیب نمود او نیز قبول این معنی نموده که در ملازمت قریب اش چندی را نمود و بعد از چند سال عالم آخرت
رحلت فرمود **شاه ویردی بن محمدی بعد از فوت پدر باند ادا اعیان لرستان بر سریر فرمان روانی گشت**
از دیوان شاه سلطان محمد نشور ایالت بدو عنایت شد و چون زمان جهام سلطنت ایران بقبضه اقدار نواب کاس
اشرف اقدس همایون اعلی شاه عباس درآمد خواهر عیانی شاه ویردی که سنگ کوه سلطان خمر میزراوله
بود بعقد کالج در آورده دختر خزانده اش را که نیره بهرام میزراوله کجالت کالج شاه ویردی در آورده و در میان
ایشان کمال خصوصیت و سخا و سیلوک بود تا آنکه روزی از دیوان نواب همایون شاه عباس الیت آمد
با غور لویک پات بغویض شد در میان اغور لویک شاه ویردی در سر ناحیه روج و جود و عداوت قدیمه که میان
لریات میبود بجهت آنکه تجدید نعت افاده کار باستعمال سیف و نایب رسیده هر دو قوم غایب
قابل خود را جمع ساخته در ناحیه روج و جود در مقابل یکدیگر صف آرا می نمودند قصارا اغور لویک در آن
تقبل سید و جمع کثیر از لطوایف پات مقبول گشت اموال و اسباب ایشان بدت لران افاده همه را
بر دهنده و شاه نقلی یک برادر اغور لویک بر سپیل داد خواهی در فرودین بدرگاه عالم پناه عرش آستانه شاه عباس
احوال قتل برادر و عیان پات و نهب و غارت اموال و اسباب ایشان در مفضل معروف بایه سریر اعلی گشتند
از شمس ع این خبر نواب همایون اشرف اقدس شاه عباس اشعه اش غضب سر بر افلاک کشیده در همان روز
با بعد و دی چند که در پایه سریر خلافت سیمه حاضر بودند ایلیار بر سر شاه ویردی آوردند چون شاه ویردی
از آمدن نواب اشرف همایون شاه عباس خبر در گشت با چند نفر از مخصوصان و اهل و عیال خود از آب
سیمه بفلک تمام عبور کرده خود را بسجیل کلمات رسانید و باقی الویات و جسامات او در نظیرت باغینه
و بدت لشکران همایون شاه عباس در آمده ناحیه خرم آباد که مقرر دولت و مرکز سعادت حکام لرستان

نواب مهابون شوکت امین شاه عباس مہدی یقینی خان شاموئی پسر نادرہ اغرمی سلطان رزرانی دست
 واورا امیر الامراء آن سیر حد گردانید و بواسطہ حفظ و حرمت و ضبط ویسات الویسات و حیثیات آن
 نواحی چند نفر زرا را چو قرباشیہ را تابع او ساخت و عنان غنیمت بطرف دررسلطنہ قزوین محطوف داشت
 و شاهویردی بعد زرعادت شاه عالم پناہ جمعی از طایفہ کوران و مردم الویسات و حیثیات و سایر
 طوایف بر خود جمع نموده توجہ دفع مہدی یقینی سلطان شد سبجات تمام از آب سیمہ گذشتہ در خاک ہر خرم آباد
 ستیغہ قال و جدال شد از طرفین تلافی فریقین دست داد بعد زکشتش و کوشش پارتشت بر شکر آن
 افساد سلک جمعیت شاهویردی چون نبات انش از ہم فرو ریختہ سالک طریق فرار شد و بعد زآن توجہ او
 شدہ در مقام اطاعت درگاہ شوکت امین آل عثمان شدہ چون نواب کاریاب ظفر اشاب مہابون شاہ عباس
 بر این قضیہ واقف گشت ز سر جرایم او در گذشت منشور ایالت خرم آباد و حکومت لرستان بہ ستوری کہ در
 تصرف آباد و اجداد او بجمہ ماورزرانی داشت و اورا بکمر شمشیر مرصع و خلعت پادشاهانہ پین الاقران سرفراز
 ساختہ رایت حکومت اورا در انولایت با وجہ ذر وہ معروماہ برافراشت و حالاکہ تاریخ بھجری و نہد و خمس الف است
 کاران بکومت لرستان بسادرت ینمایہ **فصل پنجم در ذکر سلاطین کہ مشہورند بال ایوب** و ایان مصر خردویان
 ملک سیر شرح حکایت انولایت را بدین روایت فتح نموده اند کہ جد ملک مصر شادی ابن مروان کہ در اصل زرا کہ
 روز دین آذربایجان است کہ اکنون در آن تہ و تقریبہ کرتی جبر شہتار و در دوزمان سلطان مسعود سلجوقی کی از نواب
 مسعودی شادی را کو توالت قلعہ مکتوب ساخت چون شادی در آنجا مکتوب موت عکس گشت و جب حیاتش بکن
 اجل چاک شدہ و در گذشت ولد بزرگترش نجم الدین ایوب روزنی با شقاق برادر خود ہمد الدین شیرکوبی را بہی
 ناکاہ زنی کرمان بدیشان رسید معروض کرد اند کہ فلانی بچہ تعرض من شدہ ہمد الدین آن شخص را بد کردہ و ہمد کہ
 در دست داشت روزی ساند بر تقاش زد و نجم الدین ایوب چون اینحال را مشاہد فرمود برادر خود را بقیہ نمود
 صورت واقعہ را بنای سلطان مسعود عرضہ داشت نمود و آن ہمد در جواب نوشت کہ میان من و شخص مقبول سلسلہ
 و خواہد محبت استحکام تمام داشت و ہر گاہ بشما ملاقات کنیم مہمانہ بود کہ خون ادر اطلب نمایم پس نواب آن
 کہ در شہر من پیون روید تا من بعد بکدیر اندہ پنجم چون این خبر نجم الدین ایوب رسید با شقاق برادرش ہمد الدین
 بصوب

موصول در حرکت آمدند پس از وصول بدان منزل تا ملک عمادالدین زکری با ایشان در طریق یکی سلوک نمود
 چون جلک را مفتوح ساخت زمام ایالتش را در قبضه اقدار نجم الدین ایوب نهاد و نجم الدین همی بود
 میگو صورت و پاکیزه سیرت بصفت فعل دانات موصوف و بزور عدل و امانت معروف در ایام جلالت
 از برای طبقه صوفیه خائفاً بنا کرده از او سوگم خیمه گردانید در آن ولایت آثار صفت و عدالت پروری بطور
 رسانید بعد از فوت عمادالدین زکری با اتفاق برادر خود اسدالدین بنزد نورالدین محمد سوخت و هر دو بنا
 منظور نظر تربیت اثر نورالدین محمود شده منصب سرداری سپاه و لشکر کشی با جلالت حمین اسدالدین تحقق شد
 عاصد معین والی مصر در دفع فتنه متوسل بنورالدین محمود گشته وی سه نوبت اسدالدین را با لشکر گمان بدودی
 فرستاد و در کت خیز اسدالدین شاپور وزیر عاصد را حسب الرضای او قتل آورده بجای او وزیر شد اما هنوز
 کلی از گلیستان و زرت سنجیده بود دست اجل خار غم در دلش گشته و بعد از شت و پنجره زک در آن منصب داخل
 در روز دوشنبه دویتم شهر جمادی الاول سنه در بیع و ستین و حنمانه رایت غنیمت بصوب عالم آخرت برافزیده برادر
 زاده اش صلاح الدین بن نجم الدین ایوب سجایی او تکفل امر و زرت گشت **صلاح الدین یوسف بن نجم الدین**
ایوب از غنایت و خوف و کار دانی بانگ زمانی ارکان دولت عاصد را بی حسیار ساخته ملک مصر لقب یافت
 و بعد از ممکن در مصر قاصدی بنورالدین محمد فرستاده اتماس نمود که پیر او رجعت دهد تا بمصر آید نورالدین محمود
 متمسک در ابغز اجابت مقرون گردانید نجم الدین ایوب رجعت فتن مصر از زانی است **در بیت و چهارم**
ششم و حنمانه **بنا بر مصر رسین** عاصد خلیفه او را استقبال کرده نجم الدین ایوب دیده را که در ملت الاخران
 صفت و ابیضت عیناً **من آخرن** گرفته بود به بریر صلاح الدین یوسف روشن گردانید و صلاح الدین
 در تعظیم و تکریم پیر بزرگوار شرایط با لحنه سجایی آورده خواست که منصب وزارت را بوی باز کند زرد نجم الدین قبول نمود
 و صلاح الدین بتبیت حمات مصر قیام و اقدام نمود در اوایل **محرمانه سبع و ستین و حنمانه** مزاج عاصد فتنه
 در روز عاشورا قاصد سفر اجرت گشت و صلاح الدین خزان سیمیلیه را که از نفوذنا معدود و جواهر زو **مهر**
 نصیه مال مال بود تصرف نمود من حیث الاستقلال بضبط امور ملک و مال پرده چشمه رعیت و پاسبانی را مستغفر
 شمال گردانید و در تاریخ **یاقنی مطور است** که در جمله تنو قاتی که از خزان عاصد بست صلاح الدین شاد

عصائی بود ز زُتر مرد و از کُتب نفیسه سخطوط چیده صد هزار مجلد بود در مبادی ایالت صلاح الدین بنا بر بعضی باب
نور الدین محمود و زاور سخته و خوست که بمصر رود و دیگری را بعضی صلاح الدین بفر سلطنت رساند چون این ^{نور الدین} صلاح
رسید بر و اقربا و رجال و اُمراء خود را جمع نموده جهت دفع انوائحه شعرت در میان اندخت تقی الدین که برادر
زاده صلاح الدین بود بر خوسته گفت صلاح دولت در آن است که اگر نور الدین محمود بدینجا نماند با جد و جد و ^{سعد}
روی میدان کار زار آوریم و زمام اختیار این مملکت را بقبضه اقدار او باز گذاریم نجم الدین ایوب زبان بد
غیره گشوده بر این سخن انکار بلیغ نموده صلاح الدین مخاطب ساخت که من پدر تو ام و شهباب الدین با آنکه خال
و با آنکه از تمامی این جماعت تا بحسب بیشتر در درگاه نور الدین رایه پند اسکان ندارد و که بدستور سابق سابط
جلالت ناطور تقیل نماید اگر ما بر غضب غنق اشرت فرماید البته حساب نموده بقدیم رسانیم حال که ^{نور}
و خال تو که تخمین باشد نسبت بدیکه امرا و درگان دولت چه گمان میری این مملکت در سلک ممالک محروسه ^{نور}
انتظام در رود و ما بحقیقت مملوک اوئیم و هر وقت که نور الدین ما را غزل کند بغیر از اطاعت چاره نداریم اکنون
صلاح در آن است که بنور الدین عرضیه نویسی مبنی بر اینکه چنان اجماع افشاد که خاطر همایون در آن قرار گرفته است
که آیات ظفر آیات جته انیولایت نهفت فرماید و حال آنکه حاجت بانیت که آنحضرت بواسطه این مهم ^{نور}
تعب سفر شوند زیرا که من قدم از جاوه عبودیت ملازمان پایه سلطنت پرورن ننهادم و هر حکمی که از من
عده است صد دریا بد قبول کردم **پت** بهر چه امر گنی چاکریم و خدنگار **پت** بهر چه حکم کنی بنده ایم و فرمانبر **پت**
و اگر غباری از عمر این بنده بر ضمیر انور نشسته آنکه کی ناسان است از غلامان خواصه کی را در سال فرمایند
غلی را در کرون بنده ننهادم بدرگاه عالم پناه آورد **مصراع** چه کند بنده که کردن ننهد فرمان را **پت** صلاح
الدین نصیحت حضرت ابوی را بسمع رضا صفا نموده مردم متفرق گشته آنگاه نجم الدین ایوب با سپهت
کرده گفت تو بواسطه غرور جوانی و عدم تجربه بر صلاح و فساد امور اطلاع نداری زیرا که این جماعه بر حق
الضمیر تو اطلاع میافشد و بنور الدین اعلام میکند تو میخواهی او را از دخول مصر مانع آئی نور الدین بهمه کی ممت
توجه دفع مائتة تمامی پاه شام و موصل را مجتمع ساخت و ریت نهفت بر خطرف یا فرخت حال که خبر این
بشنود گمان برد که ما طبع و نفاذ اوئیم خاطر جمع کرده **مصراع** دیگر مشغول شود و ما از قضیه او فارغ نموده باشیم

و فی الواقع این تدبیر نجم الدین ایوب موافق تقدیر افاطه چون عرضه داشت صلاح الدین بمؤمن گفت
 مجلس مذکور بعض نور الدین رسید بار و بدینست بصلاح الدین در مقام غایت امن صلاح در آن دست که
 او را بحال خود باز کرده و هیچ تعرضی با و نرساند **دورته شان و حنین و حنمانه** نجم الدین ایوب از باب
 تا لم بود بعد از آن در گذشت و صلاح الدین او را بر پنج نیت سید المرسلین او را کفین و تخمین کرده در موضع
 مناسب مدفون ساخت و کما یغنی بلور زم تغزیت در رمی پر دخت و در نجم الدین ایوب شش پسر ماند **اول**
 صلاح الدین **دویم** سیف الدین **سیم** شمس الدوله **چهارم** توران شاه **پنجم** سیف الاسلام **ششم** سهند شاه
تاج الملوک پوری و دورته تسع و تین و حنمانه نور الدین محمود فوت شده صلاح الدین استقلال تمام یافت
 و آنک زمانی ولایت شام را نیز تحت تصرف در آورده انور عدش بر سوططان آن بلد ان یافت
 المقدس و قدس خلیل الرحمن را از تصرف مضاری پیرود آورده برادرزاده خود قرا قوش را بجمع
 از بلاد مغرب مأمور گردانید و قرا قوش شکست بخاکش بدین طریقی که در تحت تصرف فرمان بود
 با تمام او منتوخ گردید **و هم مطابق این حال** آفتاب برادر صلاح الدین شمس الدوله از ارق محکمتین طالع
 وزند تقی که عبد البقی نام داشت و تغلب در آن ولایت استیلا یافته بود و بر ابرئیس الدوله آمد و بعد از مجادله و مقاتله
 بقتل رسید **دورته سبعین و حنمانه** چنانچه گذشت بدین وقت ربابا اکثر بلاد شام در حوزه تسخیر صلاح الدین
 ملک صالح اسمعیل بن نور الدین محمود حکومت حلب قناعت نمود **دورته شتی و سنین و حنمانه** صلاح الدین فرمان
 که سوری بطول میت و نه هزار و سیصد فرس از جانب پامان که کمره عامه بنا نمایند و سادان بنیاد کار کرده تا آخر
 حیات صلاح الدین بان عمارت مشغول بودند **دورته ثلاث و سبعین و حنمانه** صلاح الدین لشکر تقبل
 کشیده شبی در باب صفاری و اخذ اموال ایشان قیام نمود از آنجا بطرف رمله رفته ناکاه پای از فرنگ
 بد آنجا رسیده مقاتله صعب دست داد نهزیت بجانب اسلام و پسر تقی الدین که پسر برادر صلاح الدین بود در
 پت سالگی با بسیاری دزپا هم بر وجه شهادت رسیدند و صلاح الدین در کمال پیری بمصر شافیه مرتکب
 آن بلده را محاصره نمودند و در آخر همین سال قلعه حلب بی تعب تصرف صلاح الدین درآمد و ایالت آن ولایت را
 ملک طاهر پسر خود در زمانی داشت **دورته اربع و سبعین و حنمانه** فرخ شاه که برادرزاده او بود و نیابت او

در دمشق حکومت می نمود بکن جمعی از اهل فرنگ که ببلاد شام و رآمده بودند رفت و ایشان را بهترین دست ساخت
کفایت و در این سال خال صلاح الدین شهاب الدین که در حاکم حکومت می افروخت و فوات یافت
و ملک مظفر تقی الدین بن شهنشاه بن نجم الدین ایوب قایم مقام او گشت تا سه سبوع و سبعمائه در آن ولایت
مدولت گذرانیده و فوات یافت و در سنه ست و سبعین و سبعمائه شمس الدین بن نجم الدین ایوب که سابقا بن
بغضب شمش و حیرت شیخ در آورده با سکنه ریه رفته بود از عالم فانی رحلت نموده حیدر اورد ایشام نقل کرده در
خواهرش که در طاهر دمشق ساخته بودند مد فون گردانیدند و پس از فوت شمس الدوله ایالت مین برادر دیکر
الدین سیف الاسلام تعلیق گرفت **در روز جمعه فی شهر ربیع الاول سنه ثلاث و ثمانین و سبعمائه در سطح طبریه**
میانه صلاح الدین و فرنگیان لعین محاربه عظیم اتفاق افتاد و عنایت الهی شامل حال است حضرت رت
پناهی گشته کلا ترضاری را اسیر کردند و بسیاری از لشکریان او بقتل رسید آنگاه صلاح الدین بکعبه شریفه
از تصرف نصاری سرور آورده قریب چهار هزار کس از مسلمانان که اسیر کافران بودند سقون العنان کردند
و بر این قیاس در فتح دیگر بلاد و قلاع که در دست فرنگ بود در سهم سعی و جهاد در امر عی دشته تا بلیس و خفا و قیاس
ناصر و عثمان را مفتوح ساخت و بعد از آن لشکر به بیت المقدس کشید بر جانب غربی آن بلد نزول جلال فرموده
بعد از آن چند روز از آنجا بطرف شرمی شافت و آغاز محاصره و محاربه کرد در آن زمان زیاده بر شصت هزار نفر
از نصاری در آن شهر اقامت داشتند و در باب بر فخره و مقاتله مسلمانان علم عهد و جهاد دنیا فرستادند
در روز جمعه میت و عقیقه ماه ربیع سنه مذکور صلاح الدین بغرب شک بنجین در ترضیق نصاری کوشیده اما
فتح و نصرت بر صفحات احوال اهل اسلام ظاهر گشته و خوف و رعب تمام در قلوب اصحاب کفر و ضلال افشاده
فریاد الامان بکویان رسانیدند و صلاح الدین ایران را که از مردم فرنگ بودند از قتل و سیری مین کردید
و فتح بیت المقدس دست داد و مسلمانان صلیبی که نصاری در قبه صخره مسجد اقصی نصب کرده بودند در هم شکسته
همان روز نماز جمعه در آنجا قیام شد و غلغله کثیره صغیره و کثیره بخرج اسپید و حال آنکه بده بیت المقدس در سنه ثانی و سبعمین
و در بجهت تادن غایت در تصرف در باب ضلالت بود و قاع صلح میان صلاح الدین و فرنگیان لعین بود
آن روز باین وجه مودگ شد که هر یک از رجال کفایت دنیا رو هر فردی از بنوان ایشان پنجه ناری

تسليم تبايعان ملت محمدی نمايند و حجه هر يك از فعال خود مييارند و هر كس در غمده آنچه او را بايد داد و سواد
برون آيد در دست اهل اسلام سپرد باشد و صلاح الدين اين اموال را تخلص كرد آينده در يمانه شكوه و علماء و زمامد
تقسيم كرد و در وي بصوب صور آورد و بسبب آنكه صور در غايت استحکام بود صورت فتح روي نمود و شكوه را
و بارندگی دست به پيدا برد آوردند امر اصلاح در مدينت ديدند و سلطان باستقواب نيك يشان از آنجا کوچ
بطرطوس شافت و آن بلده را جبراً و قهر استخر كرده است و جميع اموال فريمان را بخت گرفت و هر كس در حسرتي
كه آنجا بودند اسير كرده آتش غضب بطرطوس زده متوجه ديكر بلاد ضلال شده بلده بعد از بلده استخر كرده نيك يمانه را
با وجود آنكه صفاري در حصان ضرب المثل بود در ارتفاع او با ديوريش از پانصد و هشتاد فرسخ زياده نمود و بغير
در حيزه تخير صيرمان در آمد آنگاه صلاح الدين بانطاكه شافقه حتم مردم آنجا بر مصالحه قرار يافت و كافران
سلمانان كه در شهر دشت كشته شده صلاح الدين تبار التماس پسر خود ملك طاهر بنظرايه بجلب قومه مدت بيست
در آنجا متوقف بوده ملك طاهر خاچه بايد و شافقه را بدم خيافت پيش قيام نمود و سلطان صلاح الدين
از جلب بكار قومه حاكم آنجا تقي الدين به آنچه در حيزه قدرت او بود لوازم خدمت سجايي آورد و سلطان بر او رزقه
نوزش نموده در جلب كيد و هتبه ديكر اضافه الكاه او نمود پس صلاح الدين به شق رفته چند روز در آن بلده با احترام
پر دخت و زوز مشق بلده جلب شافقه آنجا را صلح مفتوح ساخت آنجا كرك و كوكب را نيز بمصالحه گرفت و آنجا
بقدر خسريد و نماز عيد ضحيه در آن مقام متهبه كه كند زده بطلاق رفت و آن خطه را از برادر خود ملك عادل
تانه كرك را در عوض با و داد پس بجهت منزل كزين بجات سور آن بلده فرمان داد و بعد از آن بنفس
بشيفت شريف بر و آن قلعه را كه در كمال تانت و حصان بود محاصره فرمود و چون حاكم شيفت كه در ملك
عقل و اعيان فريمان نظام داشت علامات فتح و طفر در جانب اهل اسلام مشاهده نمود تنها از قلعه پرون
ميرگاه آن عالچاه و پادشاه با غر و جاه رسيد و سلطان او را بار داد و با غرزه و احترام نزديك خودش نماند بنا
بر اينكه بخت عربي همان عزيز دانا بود بعضي رسانيد كه غرض من بقتل مديع ملازمان تان سلطنت است
كه اشاره عليه صدور يابد كه بنده بد شق رفته آنجا ساكن باشم و زوز ديوان اهلي سال بسال آن مقدر غلگه
وزر دهند كه با اهل عيال بفرغت بگذرانم و هر گاه ممتس من بدرجه قبول يابد قلعه تسليم خدمت عالي مقام تايم

سلطان صلاح الدین اتماس اور ایضاً اجابت قرآن داده حاکم شیخ قلعہ باز است و شک سلام ترک محاصره
 و مجاہدہ داده دل بر مصالحہ نمایند و بعد از چند روز بوضوح سوخت کہ آن کا فر بیای خدمت و فریب از پیش
 آمدہ و غرضش از آن سخنان آن بود کہ مہربان دست از تفتیش اہل شہر بردارند تا او سرت برج و بارہ نما
 و ذخیرہ قلعہ در آورد لاجرم سلطان در غضب رفته و یکسپاہ ظفر نیاہ را اشارت بمحاصرہ حصار فرمود
 و ایران آغاز کار زار کردہ روی تہریب آلات و ادوات قلعه کھری نهادند **در خلال این احوال خبر رسید کہ**
سکر فزادان و سپاہ پیکان از فرنگان بکلی آمدہ آن ملکہ را محاصرہ بینامید و ملک عادل بدان رجعت
 کہ با کافران شیخ مصالحہ نماید بر بموجب کہ شہر را با تمامی آلات و اسلحہ و مراکب و دولت نہر زوار
 زہر پیشان دہد و صد نفر از سپہان ستمین و پانصد کس از جمہل ساری مطلق العنان کرداند تا ایشان مسلمانان
 را نکند کہ سلامت از آنجا سپردن آیند سلطان از شنیدن این سخنان تا شگفت در این صلح انکار بلیغ نمود
 لکن ہب تصویب در باب رای و تدبیر ترک محاصرہ شیخ دادہ و تخریب عثمان فرمان داد و در اثر یہ کہ در
 غیبت رایت ظفر آیت کھا فرنگ بر آنجا استیلا یابند و با ستظام اموال عثمانیان بیت المقدس بجزوہ تصرف
 در آوردند ملک افضل کہ در سلطنت اولاد امجد صلاح الدین نظام دشت و حاکم دمشق بود مقصدی تخریب آن ملکہ
 گشتہ حکم فرمود کہ سواران عثمان روی با یر بلا د شام آورند و زین چہ مزین تمام و صحبت مالاکلام ضمایہ
 اہل عثمان استیلا یافتہ در سیح خنہا کہ قابل نقل بود شروع نمودند و خنہی کہ دہہ درم سیر زید بیکہ رم مہر زدند
 و کسی منہ خنہ در **در مرآت آن چنان مسطور است کہ عثمانی دوزدہ مرغ بیکہ رم سفیر دخت ارزانی سیر چنہا**
 در این قیاس باید کرد **و المقصد در ہفتم شہر شعبان ما غرہ شہر رمضان** جمعی کثیر تخریب آن ملکہ چہ بستند و
 بلاخرہ آتش در ہیوتاش برداشتند و همچنان ملکہ لہر و قلعه رملہ رخراب کردند **مقارن این حال از نزد ملک**
عادل خبر آمد کہ مردم فرنگ بدین معنی راضی شدہ اند کہ اگر بلا د سواحل را بدیشان گذریم ما با مصالحہ نمایم
 و دیگر بہیچ طریق تعرض بلا د اسلام نرسانند و سلطان صلاح الدین اورا اجازہ صلح دادہ و قاعدہ عہد و پیمان
 میان مسلمانان و فرنگان بخلای ایمان تاکید یافت و در جانبین تجارت را آغاز آمد و شد نمودند لکن مسلمانان
 دین پناہ بہ بیت المقدس شافہ ملک طاہر ملک افضل را رخصت داد کہ بلا د خود روند و بعضی نفیس روزی چند

پت المقدس نزول فرموده بعد از آن به شوق شافت و در روز پست و هشتم شوال سنه شان و ثمانین و
 هجدهم بمکه بدرالملک شام رسید جمیع اولاد او با سایر حکام بلاد شام در خدمتش مجتمع گشت و چند ماه بسور و سوار
 اوقات گذرانیدند و در روز جمعه **پانزدهم شهر صفر سنه تسع و ثمانین و هجدهم** سلطان جنه ملاقات قافلہ حج سوار
 چون از نزد حاجیان مرعیت نمودند بتب محرق گرفتار گشته در پست و هشتم همان ماه بجز رحمت و مغفرت الهی پست و
 فرق انام از خواص و عوام آغاز فغان و زلری و ناله و پشیمانی کردند و در وقی که چشم خلائق بر جزایه آن پادشاه عادل
 افتاده آوز ناله و زلری بلند کردند که زیاده بر آن تصور نموان نمود و سلطان صلاح الدین پادشاهی بود بصفت نصفت
 موصوف و بوفور شجاعت معروف علماء و افاضل مادی و دینی و همواره مهت بر رفیه احوال ایشان گماشتی در همان
 که در سر پادشاه گشت از شراب و جمیع منیات در گذشت و در ایام دولت او بقیع خیر در بلاد مصر و شام با طرح انداخت
 و مستیقات خوب و منزهات مرغوب بر آن ایینه رفیه و وقف ساخت و تقصیل بعضی ذران عمارت این است که نوشته
مدرسه قرآنه صغری که نزدیک بقبر شافعی رضی الله عنه واقع است مدرسه قاهره مغربه قریب بمزاری که منسوب است با حسن بن
 عنده و خانقاه سجای سید السعداء که در جمله خلفاء اسمعیلیه بود بنا نمودند و مدرسه خفیه که بموضع سرای عباس بن سکارا
 و مدرسه شافیه که در مصر معروف است برین اجمار و مدرسه مالکیه در قاهره مغربیه در شغفای که داخل قطره بود و مدرسه دفائی
 که در قدس خلیل بنا نموده با تمام رسانید و گویند سخاوت سلطان صلاح الدین بشانه بود که با وجود بسطت مملکت و شجاعت
 او فور مدخل و کثرت غنایم در روز وفات در خزانه او زیاده از چهل و هفت درم نقره نبود اعلم عنده الله و **در اول ابوالفتح**
عثمان بن صلاح الدین یوسف سلطان صلاح الدین در زمان حیات ایالت ولایت مصر را به پسر بزرگتر خود عثمان
 تفویض نموده او را لقب سلک عزیز کرده پسند بود چون فوت آن عزیز مصر سعادت بغیر مصر رسید قدم بر بند
 سلطنت نهاده اکابر و شرافان بدهه بتجدید پیش برداختند و ملک عزیز بجز آنکه از ضبط آن مملکت فارغ گردید قصد
 برادر خود ملک افضل نموده با اتفاق عم خویش ملک عادل سه نوبت شک بر مشق گشته **در ماه رجب سنه ثانی و**
تسعين و هجدهم آن بدهه را بعد از حصاره و محاربه کرده ملک افضل فرار اختیار کرده و غیر سلطنت دمشق را
 سلک عادل تفویض نموده و خود بمصر سعادت نمود و در سنه ثلاث و تسعين و هجدهم سیف الاسلام مظفر ملکین بن
 نجم الدین ایوب که حاکم مین بود از عالم فانی رجعت نمود بعد از وفات او پسرش شیخ الدین اسمعیل که او را ملک

یکنفشد درین پادشاه شد و در سنه حسن و تسعین و هشتاد و سه ملک غریز در مصروفات یافت و او جوانی بود در قیام
 حلم و حیا و نهایت عفت و سخا بعد از فوت او و سرمایان متفرق بدو فرقه شدند طبقه بر سلطنت پسر غریز که موسوم
 بعلی و لقب بمصنوع بود اتفاق نمودند و زمره کسی بطلب ملک افضل فرستاد و او را انقیاد فرمودند **و ذکر سلطنت**
ملک افضل بن صلاح الدین یوسف چنانچه از سیاق کلام گذشته بوضوح می موند که ملک افضل در زمان حیات
 پدر حاکم دمشق بود و چون صلاح الدین بعالم آخرت انتقال نمود برادرش غریز با اتفاق عم خود ملک عادل
 سه کرت لشکر دمشق کشیده آن ملک را از ملک افضل انتزاع فرمود و صرخر را بومی از زانی دشت او در صرخر
 میرد تا وقتیکه ملک غریز وفات یافت آنجا بمصر شافت و روزی چند برسد غرت کتیه زده آنجا عیش با سپاه بر دل
 بمصر رسیده بلده شمش طرابلسک افضل از زانی دشت سلطنت مملکت صرخر بر ملک عادل قرار گرفت و ملک افضل شمش
 رفته مدت حیات در آنجا بسر میرد و در سنه اثنی و عشرين و ستمانه در آنجا بجز رحمت ایزد تعالی فوت **و در تاریخ**
یاضی سطوریت که ملک افضل و کمال پسر او در جلای زمان خود اجتماع کرده و در رجوع کتایب
 میضا مینمود و در تعظیم و تکریم صحاب دانش هر سهم بانعه تقدیم میرسانید و در تائیکه قواعد عدل و کرم تقصیر را
 نمی شد در زانها در سایل و کتایب و خوف تمام دشت و در نظم و اشعار ریت یا فرشت در آن اوان که
 برادرش غریز موسوم شعبان بود و عیش عادل که او را ابو بکر یکنفشد ولایت دمشق را از وی گرفته این چند بیت
 نظم کرده بنزدنا مرخلیفه فرستاد **دیت مولائی ان ابوبکر و صاحب عثمان قد خببا بالسیف**
حوق علی و هو الذی قد ولاه والد علیهما فاسی نظام الامر حین ولی
مخافاه وحلا عقد بعینه و الامر بینهما والبغض فی جلی فانظر الخی خطاه
الاسم کیف نفی من الاوخر لا مافیه من الاولی و فی مرخلیفه این سه بیت در جواب
با و فرستاد و انی کنایک پابن یوسف فعلناه بالود بحران اصلک ظاهر عضیو
علینا حقه اذ لم یکن بعد التبی له بیثرب ناصر فابشر فان عدا علی حینا بام
فاصر فناصر کا الامام الناصر و زید ملک افضل نصر الله ابن ابی مکرم ضیاء الدین محمد بن عبدالم
 ایبانی بجزری بوده نصر الله نیز مانند برادران خود عزالدین علی و مجدالدین ابوسعدت با بن جزیر و ابن شری

فنون فضایل و صنوف علوم سرآمد علمای و فضیلتی زمان خود بوده در قرن نهم و نوشتن رسایل آن قدر ممتاز
 داشت که مافوق آن رتبه تصور نتوان نمود و او در جزیره ابن عمر متولد شده و در تمام سنجاش و نماینده در اوایل
 صبی حفظ کلام الله محمد ملک علامت فایز شد گویند قوت محافظت بشایه بود که دیوان الی تمام تجریدی و متینی را یاد
در تاریخ یافعی از ابن خلکان مروی است که چون این شیر ذکیب قضایل پرخت بجلازت سلطان صلاح الدین نشست
 و منظور نظر تربیت گشته وزارت ملک افضل بوی تعلق گرفت و ابن الاثیر من حیث الاستقلال بدان امر مشغول نمود تا
 دقیقه غریز عادل و شوق سازد ملک افضل از نزاع کرده آنجا و ابن الاثیر بنا بر توفیقی که از آن دو غریز داشت در گوشه مستوری
 گردید یکی از حجاب ملک او را در صندوقی نشاند و در صندوق رتق و قفل ساخته و بر استری بار کرده نزد شوق بیرون آورده
 همراه مبصر برد و ابن الاثیر در آن دیار بنیات و وزارت و له خود غریز قیام نمود و چون غریز مبصر را نیز مشغول نمود
 الاثیر نیز از آنجا که سنجح بطلب رفت و روزی چند سجدت ملک ظاهر بر دوشه از حلب روی بموصل نهاد و از موصل مسجده
 شامه باز بموصل مسجده و تلمودت آنرا میام حیات در تصانیف و آله بر و فوفیلت ابن الاثیر یکی کتاب شامه است
 و آن نسخه شمال در در بر آداب که شعر و کتاب اهل انشا را ضرورت است و ایضا کتاب الموشی المرقوم فی حلل المظوم
 و کتاب المعانی المخرجه فی ضاعه الاثنا و زحله مشتات آن در فیضیلت انتمات و فاسد در سه سب و ثلاثین و شامه
 روی نمود در برابران خود غریز الدین علی و محمد الدین ابوالسعادت خوز و تر بود **و ذکر ملک عادل بن نجم الدین ایوب**
 در تاریخ یافعی مشهور است که ملک عادل بصفت عدل و تدبیر موصوف بود بنا بر آن را در ش صلاح الدین ایوب
 در سوانح امور با دوی مشورت میفرمود بصیام چهار و قیام سیل سیل پاروشت و در زمان سلطنت را در بعضی حجه
 بلاد شام مثل ولک و عکة رایت حکومت میافروشت و بعد از فوت را در زاده خود ملک غریز بر مملکت مصر و شام
 شد و له غریز علی که ملقب مضمور بود بعدینه زاد ما الله شرفا فرستاد و تمام رتق و حق و قبض و بسط احوالات ^{نادر}
 اجتنابا سپر خود ملک کامل داد و حکومت دمشق را به سپر دیکر خود ملک معظم تقویض نمود و بخیرده بفرستاد
 ملک شرف از راتی فرمود و ایالت اخلاط را به سپر چهارم خود که ملک او صد که ایوب نام داشت مفوض
 گردید و بفر غیال در بصره نشسته رایت سلطنت با یوان کیوان رسانید **و در ماه جب سه شان و تسعین**
و عثمانه ملک مغز همیل بن سیف لاسلام طغر تکین بن نجم الدین ایوب که در مملکت یمن با چهار شاعران ضلال

میردخت و شرب مدرام مدرام شتعال منوده دعوی سیکرد که نسب من بر بنی امیه می چونند و در موضع پند
 درت امراء خود تقبل رسید و پسرش ملک ناصر که در صغر سن بود قایم مقام پدر شد **در ترجمه افاضل ابوالغایم**
مسلم بن محمود شیرازی با ملک مجز معاصر بود و کتاب عجایب الأسفار و غریب الأخبار بنام او تصنیف منوده
 در سنه تسع و ستمائه ملک اوجده ایوب بن مالک عادل که حاکم اخلاط بود بظلم و سفاک دماء شتعال نمود و وقت
 یافت و حکومت برادر ذکیرش ملک شرف داد در سنه ثنی عشر و ستمائه ملک عادل نیزه ملک مسعود بن ملک
 کامل را بایالت ولایت یمن سرافراز ساخته بدان جانب در سیال دشت و چون ملک مسعود سجده و آن مملکت رسید
 اعیان و شراف در طریق اطاعت سلوک منوده در ستم شتعال بجای آوردند و او را در یمن بزمین سعادت
 بر تخت نشاندند و در سنه خمس عشر و ستمائه ملک عادل زین عالم آب و گل بعبه حسرت دل برکنار عالم حیرت
 سوخت و پازوده پسر مایه کار گدشت از آنجمله پنج پسر یک خیر بر سلطنت فایض شدند کامل و عظم و شرف
 و صالح و شهاب الدین غازی **در ذکر ملک شرف موسی بن ملک عادل در زمان ملک عادل پسر شرف**
 ملک شرف که موسوم بود موسی در مدینه زاده الله شرفاً بجلوت مشغول بود بعد از چند کاه ایالت خزان نیز
 تعلق بوی گرفت چون ملک اوجده فوت شد حکم شرف با خلاط نیرست نفاذ یافته در سنه خمس و عشرین و ستمائه
 ملک معظم شرف الدین عیسی که در دمشق علم سلطنت برافراشته بود وفات یافت و پسرش ملک نهر که داوود نام
 داشت قایم مقام پدر شد و در سنه ست و عشرین و ستمائه ملک کامل در نهم بغیر منتهج دمشق بنفست نمود ملک
 در صد و مدد برادر بر آمده ملک ناصر طالب صلح گشت بعد از در سال رسل در سایل مهم بر آن قرار گرفت که ملک
 بایالت کرکین و شوک و سایش قناعت نماید و ملک شرف در دمشق بر تخت سلطنت نشسته حران و ربا دار
 العین را بملک کامل بازگردد و آنگاه ملک کامل بمصر بازگشت ملک شرف و شرف را بزمین مقدم شریف شرف
 ساخت و با ستمت پایهی در عیت پر دخت ریت عدالت بر افروخت و او پادشاهی بود در فایات علم
 و کرم و دفع باس عدل و قانع بنامی ظلم و ستم صحبت از خیر و صلاح بیارایل و الطاف عمیش اصحاب علم و فضل
 شامل و در زمان دولت خود در دمشق در اجدیثی بنا نهاده و تدریس آن بقعه شریف را بشیخ عمر ابن صلاح الدین
 داده و ولادت ملک شرف در سنه بعین و ستمائه اتفاق افتاده و فائش در سنه خمس و ثمنین و ستمائه روی نمود

امرا و درگان دولت جسدش بعد از تجسید و تکفین نخت و قلعه دمشق دفن کردند و پس از چندگاه او را از آن قبر
 بیرون آورده ببارتی که در طرف مسجد جامع ساخته بودند بجاک سپردند **و در ذکر ملک کامل محمد بن ملک عادل ملک**
کامل پادشاهی بود بجایات قدر و بنا مت شان موصوف و تبرزات عدل و حیان معروف لطافت طبع
 جمیاش در ایسنه و افواه مذکور حسین تدبیرش نزد اقا صبی و ادانی مشهور بر جاده سنن بنیه نبویه ثابت قرم
 و در محبت علمای علیّه مصطفویه رسیدم و در یابی جمعی بن شرفش برین و مشحون بعلما و فضلا بودی و بنفیس آن
 طایفه باشه نمود و تقیثش سائل نمودی و در ایام دولت خود در قاهره معزّه در اسجدی در کمال وقت طرح خست
 و بر سر قبر شافعی قبه در غایت رفعت بنا کرده تمام نمود ملک کامل در ایام حیات پدرش محمد جل و عقد و در حق و وقت
 ممالک مصر بود و بعد از فوت ملک عادل در سنه خمس عشر و ستمائه استقلال شد در اندک زمانی حجاز و یمن و شام
 تسخیر نمود بنابر این خطبا هر گاه نام آن پادشاه عالجاه میرسیدند میگفتند که صاحب کتّه و عبیداء و همین و بنیاء
و مصر سعیداء و اثام ضنادیداء و البحریره و ولید سلطان ثقلین خادم بحرین الشرفین ناصر الدین خلیل
امیر المؤمنین و وفات ملک کامل در آخر روز شنبه پست و یکم شهر رجب سنه خمس و شصت و ستمائه در قلعه دمشق و نمود
 و مدت آن پادشاه عادل قریب بچهل سال بود **و کفار در پان سلطین مصر و شام و یمن در تاریخ ماضی**
مسطورت که در سنه سی و عشرین و ستمائه ملک سعود یوسف بن کامل که در سنه اثنی عشر و ستمائه بموجب نمود
 جد خودش که بمن کشیده آن مملکت تحت تصرف در آورده بود و بلا و حجاز را نیز تسخیر و حکومت نمود در کعبه
 وفات یافت در حالت مرض و صیت نمود که زرتملکاش خنری در تجسید و تکفین او صرف کند و جسدش را شیخ
 صدیق که در سلکنا عاظم صلحا نظام دشت تسلیم نمایند تا روزه جلال بر پنج سنت حضرت ریات پناصلی
علیه و اله و سلم تجسید و تکفین کنند امرا و درگان دولت را و بموجب وصیت او علمنوده شیخ صدیق کهن آن پنا
 سیکو اعتقاد را از روی و از روی که حج و سمره که زرده بود ترتیب کرد و او را در میان قبر مسلمانان دفن
 کرد اند چنانچه وصیت نموده بود که بر سر قبرش نوشتند **هذا قبر الفقیر المحتاج الی رحمته یوسف بن محمد بن ابوبکر**
ایوب و چون خبر فوت ملک سعود بمصر رسید ملک کامل بن غایت محزون و غمگین گشت و بجز هم تغزیه دردی قیام
 اقدام نمود در سنه اثنی و شصت و ستمائه مقدم مجلس ملک کامل صواب نام خادم که در شجاعت ضرب المثل بود

وفات یافت و ذرا و صد غلام که بعضی از ایشان مبرته امارت رسیده و هم در این سال ملک زبیر بن سلیمان
صلح الدین یوسف که مکنی و موسوم با بوسلیمان داود بود در قلعه پره حکومت می نمود و بعد از آن حضرت نرفت
فرمود و بعد از وفات او ملک غزین ملک طاهر که برادرزاده او بود آن قلعه را تصرف نمود و در سنه ثمان و
و شمانه ملک محسن صلح الدین درگذشت و او در علم حدیث و سایر علوم معقول و منقول ماهر بود و در کتبا
وز بهد با لفظ بلانهاست می نمود و در سنه در بیع و ثمان و شمانه ملک عیاش الدین محمد بن ملک طاهر بن صلح الدین
یوسف در حلب بعالم آخرت انتقال فرموده و او بعد از وفات پدر خویش ملک طاهر در سن چهار سالگی
بر سر فرمانه ای نشسته بود و در سنه خمس و ثمان و شمانه ملک اشرف در دمشق وفات یافت برادرش ملک
که اسمعیل نام داشت قائم مقام شد و ملک کامل شکرتی که در دمشق کشته و اسمعیل در شهر متحصن گشت و ملک کامل آغاز
محصار نمود بالاخره پسران اسیانین مصاحبه بوقوع انجامید و چنانچه قبل ازین رتبه در ملک پان و ده
ملک کامل در موت و اقبال در دمشق گذرید در سنه شصت و سه در روز وفات او غرضی مانع از رسیدن جمع
بود قبل از صعود خلیف بر غیر شخصی رجوع نکند **اللهم ارحم علی ملک الکامل فخلد ظلال سلطنة الملک عادل از شماع**
این کلام مردم در خوش آشنائی و زاری نمودند امرا و درکان دولت چنان مصلحت دیدند که برادرزاده اش سلطان
یونس را که ملقب بود ملک جواد در دمشق نیابت و له ملک کامل عادل حاکم بوده باشد بعد از آن در روز سحر حاج
جهت ملک کامل مقبره ترتیب نموده جسد او را از قلعه بر آنجا نقل کردند و **ذکر رسیدن پان و ده در زمان عثمان و**
پان دولت و زوال اقبال آن چاندان در تاریخ یا فی سطور است که بعد از وفات ملک کامل پسرش ملک عادل
در مصر بر بند سلطنت نشسته ملک جواد در دمشق نیابت او گشت و در سنه سبع و ثمان و شمانه امرا و عیان بر سر
خوردن علی که در غمده هورات پیرون نمودند آمد برادرش ملک صالح را که ایوب نام داشت پادشاهی برده
و ملک عادل را در غمده نشانند در قصر امارت پیرون کردند و جمعی کثیر از شرکایان که در غمده در آن روز قتل
کردند و ملک صالح بخیرتر پس برادر از روی استقلال هند دولت بر سر نهاده بدست رحمت ساطع ملک بر
بگسترده و سابق خیرا معمور ساخته با کافه برایا بر وجه حسن زندگانی کرد و چون در ضبط مملکت مصر فایز گردید
بدمشق کشته و جواد را در آنجا معزول گردانید و امارت بسکندریه بدو تفویض نموده سوررشن فرمود که تا جواد غایب او

بردوش افکنده چند قدم در رکاب او بود و بعد از در کتاب این چهرتی از کرده پشیمان گشته بطرف غور توجه کرد و عم
 خود سمیع را که ملک صالح لقب بود از بعلبک برداشته ^{صفت} در طاعت و زراعه نه است از حجاب که عالم حصن بود استعانت
 و با مدد او دستگیر گشته در زراعه غیر محمود توجه و شوق شد و یکبار خود را در آن ملک افکند امر او ملازمان ملک صالح
 این خبر شنیدند او را تنها گذاشته روی بجزارت ملک صالح آوردند و جمعی در شکر این ملک ناصر ملک کرک ملک صالح باز
 حوزده فی الحال او را گرفته و نزد پادشاه خود برده در قلعه کرک بند کردند چون این خبر بسمع ملک عادل که در
 غیبت برادر از قلعه سرودن آمد در سر پادشاه شده بود رسید قاصدی نزد ملک ناصر فرستاد و صد دریا نقل
 که ملک صالح را بوی سپارد و ملک ناصر این معنی را قبول نکرد دست پست را بملک صالح داده بفرقت آورد
 بجانب مصر آورد بعد از وصول سجد و آن مملکت امراء که سلطنت ملک صالح را رضی گشته نوبت دیگر ملک عادل
 گرفته در قلعه محبوبس کردند و آنگاه ملک صالح در درامکن مصر درآمد ملک ناصر بطرف کرک رحمت نمود در زمان
 عثمان و ستانه پادشاه دمشق اسمعیل بن ابرغرضی که دشت قلعه شقیف را بگزار فرستاده است و عزالدین عبدالسلام
 ابو عمر بن اسحاق از جمله علمای شام بودند بر این حرکت انکار مینمودند و اسمعیل در غضب رفته عزالدین عبدالسلام
 از خطابت دمشق معزول ساخت و او را بفرقت ابو عمر بن اسحاق زندان فرستاد و در **سنه اصری و بعین و ستانه**
ملک جواد بعد از ملک کامل روزی چند حکومت دمشق نموده توجه بعالم آخرت فرمود در نه خیمه در بعین و
 مدت حیات ملک عادل بن ملک کامل در حبس بنهایت رسید روزی عزنام پسر بی مانه لقب ملک مغیث او را
 نیز بعد از فوت پدر در قلعه محبوبس کرد اینده و بعد از وقوع نزاع چند نوبت سیانه ملک صالح ایوب که عالم مصر بود
 و ملک اسمعیل که در دمشق سلطنت مینمود و ملک ناصر که در کرک اقامت داشت محاربات اتفاق افتاد و در کثرت اوقات
 اسمعیل مغلوب گشته در دمشق و با و غلای عظیم دست داده و در شصت شعبان سنه سبع و بعین و ستانه ملک صالح
 ایوب در منصوره وفات یافت و قطا که مملکت ملک صالح بود با اتفاق دیگر امراء مدت سه ماه موت او را
 داشته کسی بطلب ولدش ملک سعظم که در بعضی از بلاد شام بود فرستادند تا زمان وصول ملک سعظم بقاهره
 مغربه رسید فوت پدرش ظاهر شد و خطبه و کلمه بام و نقیض موعود و نزل کرد و در نه شان و بعین و ستانه
 کفار فتنه مصر نموده سعظم بقاهره ایشان توجه فرمود و در نزل منصوره محاربه عظیم دست داد و نیز فتح و ظفر

برچشم علم عظیم و زید و ذر عظم پناه فرمت که بر آن کشته هفت هزار در پیشان عرضه تنخ سپدرنج گردید ملک
 فرنج در پنجه تقدیر اسپر و دستگیر شد و در قلعه منصوره مقید گردید آنگاه ملک عظیم آغا زخمت و طیش کرده غلامان
 پدرش بروی حسنه و ج کرده او را گرفته گشته و غزالدین ترکمانی را که همسرش این بود مقدم پناه ساخته
 و در منصوره علم غریت بصوب قاهره فرختند و ملک فرنج چون خود را با پند نهر در دینار باز خرمن و بلده
 سیاط را نیز مسخر و بمسلمانان گذاشته سطلق الغان شد **در خلال این احوال ملک ناصر که عالم کرک بود**
 لشکر کشید و آن بلده را مفتوح گردانید آنگاه سپاه شام را فراهم آورده بطرف مصر حرکت فرمود
 مصر را در استقبال کردند در منزل عبایه ملاقی و یقین دست داده اندام بجایب مصر این اقا و شایان تقابیر
 مغربه در آمدند خطبه بنام ناصر خواندند و غزالدین و قضا با سید نهر از سوار جبار در غلامان صالحه بطرف شام گشته
 در اشانی راه بطایفه در لشکر ملک ناصر باز خوردند که خزینه و طبل و علم او را همراه داشتند بفریب تیر و تیغ و تبر
 ایشان را منهدم کردند پس شمس الدین کوکورد که نایب ناصر بود اسپر کردند و نشان کوفته رانند و در سجده کرده و
 بطن ملک ناصر را در هم شکسته و خزینه او را با دهن و تاراج دادند و در سلطان صلاح الدین یوسف را با ملک شرف
 موسی بن العادل که حاکم حمص بود و ملک صالح اسمعیل بن عادل را که شمه در حال دوستی و ذکریاقت با زمره او
 اسپر کرده همه را از میان برداشته و چون این اخبار حجت آثار ملک ناصر رسید در مصر آقا شمس مجال نامند لاجرم در
 مملکت رابر و جوی که حجت اسکان شدت طلاق داده و کج و بعضی از ولایت شام شاف و دین و قاج و رسته نشان
 در ربعین و شمانه سمت حدود یافت و در رسته تسخ و در ربعین و شمانه طویشی که ز قبل ملک ناصر والی کرک بود
ملک یحیی بن عمر بن عیاد بن عادل بن کرک سپردن آورد و پادشاهی بر دست و حقوق نعمت ناصر را
 انکاشت و در سنه احدی و عین و شمانه ملک صلاح الدین ملک طاهر بن ملک صلاح الدین بن نجم الدین ایوب
 و خاتیفت و در سنه خمس و عین و شمانه امراد عیان مصر غزالدین بن ترکمان را که مملوک ملک صالح ایوب بود
 بر دست ملک سعادت دادند و در آن تاریخ با پادشاهی مصر تعلق بخلمان گرفت و نفاذ حکومت ال ایوب گردید
 انقطاع یافت و چون بعضی غلامان آل ایوب که بعد از انقطاع نسل وی در مصر بر سر حکومت نشسته اند با سلاطین آل
 عثمان معاصر بودند ذکر ایشان تقریب در خاتمه بر توالی سنه در قضایای آن سلاطین شاکت این توفیق **عظیم**

مذکور خواهد شد اما ملک ناصر و او بن معتمد عادل که در دهیم غالدین هر روز در منتهی بسیر سپرد در سنت و
 حمین و شمانه عالم فانی را برود کرده و او طبع و قافله و من نفاذ و دست و مدتی تحصیل علوم شتغال نمود و در
 مؤید طوسی استماع حدیث فرموده بود و شعر در کمال جودت یکت و جوهر حافی با ماس کفایت می یافت
 و ملک معینت عمر بن عادل بعد از آنکه چند سال در کرک بود بجلومت گذرانید و در سنه اثنی و ستین و شمانه با
 در نیم تنخیر آن بلد مامور گشت و ملک معینت عمر در شهر تخرن نموده پس از آنست که او ایام محاصره مهم او با نظر رنج
 لاجرم امان طلبیده نزد سلطان مرثاقت بختیۀ پلاک شده بعد از وی سپیجک از اولاد نجم الدین را
 سلطنت میسر نمود دست تقدیر ما ملک الملک علی الاطلاق عظم شانه با حکومت آن طبقه را در نور و دید
 مایش و حکیم بارید صحیفه و دیم در ذکر عظامی حکام کردستان که اگر چه استقلال و دعوی سلطنت و عروج نموده اند
 اما در بعضی اوقات سکه و خطبه نام خود نموده اند و آن شتمل بر چند فصل است فصل اول در ذکر حاکمان کردستان
 نقله اخبار حاکمان کردستان و حمله آثار اما بجان کردستان در سب حکام کردلان بعلوم و دوزبان در لوح بیان
 چنان رقم کرده اند که از اولاد ولایت دیار کج از بنای احمد بن مردان که در زیاق کلام گفته احوال و شرح
 بوضوح می موند با با کردلان نام شخصی که مدتی در میان کوران ساکن گشته در او خردولت سلاطین حکمیه
 در ولایت شهر ذول که در آخر شهر زور شتهار یافت و او را قبایل فیروز ساسانی ساخت و وجه شیه شهر زور
 بقول حمد الله مستوفی که پسته حکاش کرد و بجه اند و هر کس زورش بیشتر بود حاکم آنجا سیکر دید و هم لام وی
 قریب مخرج در دستولی گشت و حکم را می دید پیر آن ولایت را بحدیقه تصرف در آورده و حاکم با استقلال
 و چون چند وقت حکومت نموده بنا کام دل از ولایت شهر زور برکنده روی شهرستان عدم نهاد و بعد از
 خفت وی کلول نام پسرش و الی انولایت گشت و او نیز با جل موعود که قابل تقدیم و تا خیریت روی در عالم
 عقبی آورد و بعد از انتقال او زین که زان اولادش بر این ترتیب که مذکور خواهد شد در آن ولایت تصدی
 از حکومت گشته اول خضر بن کلول **دوم** ایس بن خضر **سیم** خضر بن ایس **چارم** حسن بن خضر **پنجم** بابو بن حسن
ششم مند بن بابو اما چون این جماعت که مذکور شد نزد رقم حروف محقق نبود و در کسی معتمد القول خیر خیر
 نشیده بود که بر آن عقما و توان کرد لاجرم مسامحه و تخاض از آن در گذشت و شروع در احوال جمعی از طبقه نمود

که کلمات از لغات قدسی سیمات احوال بنا استماع اقادده و بتواتر بصحت رسیده و بعضی را معاینه شده
 نموده چه قرار با قلم و زبان در این نسخه بی سامان آن است که اصل قصه و داستان بلا زیاده و نقصان و عبارت
 مختصر رقم نماید و در احوال مختلفه بی مزه که سبب انکار باب عقول باشد هرگز شود و السلام من اتبع الهدی
فقد رزقنا مؤمن بن مندربن بابلو حسن بن خضر بن ایاس بن خضر بن طول بن بابا آرولان بعد از وفات
 حاکم گشته مدت مدید و عهد بعید در استقلال حکومت آن دیار میند امارت ممکن شد و بعد از آن بحاکم آخرت
 روانه گشت در اواسط پسر ماند **اول میکه پیک دویم سرخاب پیک سیم محمد پیک پیکه پیک بن مامون پیک چون**
 پیش ازین عالم فانی رحلت نمود و الی ولایت پدر گشت اما حکمت موروثی در زمان حیات پدر ریاضه فرزندان
 قسمت شد بود ناخیزه ظلم و تخنور شمیران و کاد در روسمان و وادادان کل عنبر در دست پیکه پیک مانع بود
 و بقیه ولایت در تصرف برادرش بود که در ذیل احوال ایشان مذکور خواهد شد و چون از تمام حکومت پیکه پیک
 چهل و دو سال تمام می شد رخت از این جهان فانی عالم جاودانی کشید و در نفر پسر ماید کار گزشت
اول اسماعیل دویم مامون مامون پیک بن پیکه پیک سبب قابلیت چون بر بند حکومت پدر ممکن یافت
 و کمال تمام از تمام حکومت او تمام می شد سلطان سلیمان خان علیه الرحمه و اعزاز سلطان حسین پیک حاکم
 عساکره را با بعضی از امرا بر گردان بتسخیر ولایت شهر زور مامور گردانید و سلطان حسین پیک حسب المرفقان
 جریان توجه استخلاص آن ولایت شده مامون پیک را در قلعه ظلم محاصره نمود بعد از کوشش بر بطریق
 صلح مامون پیک را پسرون آورده روانه آستانه سلیمانی نمود بعد از کوشش مامون پیک خمس سرخاب پیک
 ولایت اورا ضمیمه الکاء خود که لوی و شیشه و مهر روان و تنوره و کلوس و تشکاش بود نموده و از لهار راجعت
 در کجایه عالم پناه عرش استباه کیوان هفت سپهر نزلت شاه طلماب کرده چون سلطان سلیمان خان پیک
 مامون پیک واقف شد اورا ازرقید و بند پسرون آورده سیخاغ حله بن اعمال در اسلام را بقید حیات بطریق
 ملکیت برادرزانی داشت و اما حال که سه خمس الف است سیخاغ نیز برادر تصرف مامون پیک است و مدتی است
 در آنجا شاد کام و عشرت ران بلا مانعت با حکومت قیام مینماید و سیخاغ سر و چکان از دیوان آل عثمان
 برادر او اسمعیل پیک منقوض گشته و مدتی در تصرف داشت بعد از آن بحاکم آخرت شافت **سرخاب پیک بن مامون**

چنانچه در ساق کلام گذشته بوضوح پوست و می پونند که بعد از گرفتاری برادر زاده خود مأمون پیک
 سبکدست ظلم در شهر زور نشسته حاکم بالاستقلال گردید و حصه برادر دیکه محمد پیک را نیز تصرف شد و ضمیمه ولایت
 موردی گردانید تا در تاریخ سنه ست و چهلین و سی و هجده که القاص میرزا برادر نواب هماون شاه جلای
 برادره سلطنت التجار برگاه سلطان سلیمان خان رود بعد از چند وقت از سلطان منور بویطه
 بعضی تقصیرات توأم گشته سرخاب پیک را شفیع ساخت که درخواست گناه اور از نواب هماون شو
 شاه طلماب نماید و بدینوجه سیانه ایشان اصلاح فرماید که نواب هماون شاه طلماب ولایت شردان
 به دستور سابق مدو و گذشته من بعد تعرض احوال دانشود چون سرخاب پیک این قصه را پایه سریر خلافت
 شاهی عرض نمود نواب هماون شاه طلماب این خبر را غور عظیم گشته شاه نعمت الله قسانی با بعضی امرا
 اعیان قزلباشه بطلب القاص میرزا فرستاد امر او عیان حسب فرمان قضاچر بیان گشته القاص میرزا پیک
 سریر خلافت میسر شاهی حاضر گردیدند فی الفور فرمان بقید او نافذ گشته اورا قلعه قمع کرده بقتل
 و بعد از کمال حسب الامر پادشاهی اورا از قلعه بریانده اخته هلاک ساختند و در مقابل این سبکدست نواب
 هماون شاه طلماب هر ساله مسیخ کبیر توپان از خزانه عامه برسم انجام در حق سرخاب پیک مقر فرمود و خند
 در قید حیات بود مبلغ مذکور را بقصور سبکدست و عمر خویل نواب هماون شاهی بطریق صداقت و محبت میسر
 مدت شصت و هفت سال حکومت کرده بعد از آن رخت هستی در عالم نیستی برد و دوازده سپه پیک نیز در قلع
 ساپو کار گدشت **اول حسن دوم اسکندر سیم سلطان علی چهارم یعقوب پنجم بهرام ششم** با طغتم
 ذوالفقار **ششم سلیمان نهم شمسور دهم صار و یازدهم قاسم محمد پیک بن مأمون پیک** بعد از فوت پدر
 سبکدست سورچک و قزاق و شهر بازر و آلان و دهران که حصه او بود نشسته با سدهای حکومت
 موردی روانه اتان سلطان سلیمان خان گشته باه اور ستم پشای وزیر عظم عثمانی با پشای میر سمران
 اورا با امرای کردستان تسخیر ولایت لر و لان مامور گردیدند و امرای مذکور حسب فرمان میر سمران
 منور آمده شروع در محاصره قلعه صنم که استوارترین قلاع ولایت و در تانت حصانت بهلوی حصار
 کیوان میزند کردند و ایام محاصره دو سال شد و ایافت اتفاقا محمد پیک بضر کلوه لنگ هلاک گشته

بود اقاد و در جانب نواب حجاب ملائک پاه شاه لهاب نیز معبوت محصوران عسکریم و عثمان
 ترک محاصره نموده بجا ب شهر زور توجه فرمود در آنجا با جمل موعود در گذشت و عالم فانی را بدر و در گذشت
 بدرالقرار بنصرت نمود در این اثنا متحصنان قلعه ضلع قلعه را خالی گشته نه ای الحزور در دادند و در نیت
 و تین و ستحانه یا لبحی محمد پاشا فرصت غنیمت دهنده حوزد را میان قلعه اندخت و بقیه قلاع و نواحی انولات را
 نیز بحسن تدبیر و امی سخر ساخت و از آن تاریخ ولایت شهر زور داخل محدوده شهر ماری و در حمله لطحات بی
 شده **سلطان علی پیک بن سرفاب پیک** بعد از فوت پدر حاکم اردلان گشت چون سه سال در ایام حکومت
 آن تنمادی شد و قدر دیر کار خانه قضا و قدر طوماریات او را در نوزده و از او تیمور خان و بلو خان
 دو پسر در سن طفولیت مانده و مال حال ایشان چنانچه بر رقم صرف معلوم گشته باشد الله تعالی مرقوم خواهد
 شد **سباط پیک بن سرفاب پیک** چون برادرش **سلطان علی پیک** وفات کرد مقصد می قلاده حکومت اردلان گشت
 و فی الحکله در حکومت استوار بر سر سینه پسر سلطان علی پیک که دختر زادگان منت سلطان بودند باراده حکومت
 موروثی پناه ببرگاه شاه اسمعیل ثانی آوردند و بعد از فوت شاه اسمعیل تیمور خان پسر بزرگ سلطان علی پیک دست
 نظاول بنهب و غارت انکار سباط سلطان در از کرده در میان ایشان اعلام خصومت و عداوت مرتفع بود تا
 سباط سلطان بعالم آخرت رحلت فرمود **تیمور خان بن سلطان علی پیک** بعد از آنکه سباط حکومت سباط سلطان
 در نوزدهم شد برادرزاده اش تیمور خان متقلد امر حکومت اردلان در سنه ثمان و ثمانین و ستحانه اطاعت
 درگاه پادشاه جهان سلطان احمد خان نموده صد هزار آقچه عثمانی از خورص بمایون تابع شهر زور در عطا
 علیه خسر وانی بدو عنایت گشته سنجد و حسن آباد و قزلبچه قلعه بطریق سخاغ به پسر بزرگ او سلطان علی و قزلبچه
 دیگرش بوداق و مهر روان بفرزند دیگرش مراد و شهر بازر به پسر کوچک ترش مغرض گردید جهان شد
 و همچنان در ولایت قزلباشیه و نیور نام محلی است ضمیمه ایالت وی گشته او را در سلک میر سیران ام عثمان
 انتظام داده موسوم به تیمور خان پاشا گشت عاقبت بواسطه کثرت سخت شیطانی و دوزخ غرور و نسیانی از زور
 سلطنت نمود که ای روحی و کلاه ای قزلباشیه میبود علی الدوام امر او چکام اطراف و جوانب حوزد از خود سجا
 با ایشان راه مخالفت می نمود و دست ثقل از زمین تخلص بیرون کرده انکار ایشان را عازت و نسیان کرد

قصد تاخت و ولایت عمر یک کلهر کرده شاهوردی حاکم کرتان بمجاونت سپهر کپ آمده با تفاق سر را
 بروی گرفته در وقتیکه ولایت کلهر را یغما کرده سالماً و غنائماً عودت کرده بود از کمین کج و سپهروان آن کج را
 اورا بقبل آورده تیمور خان را در حسره نام محلی است دستگیر کردند و چند روز او را در قید و بند نگاه داشته بعد از آن
 از روی رحمت اطلاق نمودند و با وجود این متنبه گشته **پت** غوی بدو طلعتی که نشت نزد مقامات او رزوه
 باز باراده تسخیر الکاه زین که تابع که در دیوان شاهی بدولت یار سلطان سیاه منصور متعلق بود توجه فرمود
 در ما بین ایشان مقاتله و مجادله واقع گشته در سنه ثمان و تسعین و شصت و سه تیمور خان بقبل رسید موخان
 را در شس قائم مقام او شد **موخان بن سلطان علی بن مرخاب** چون بجای رسیدی امر حکومت
 اردلان گشت انظار اطاعت و انقیاد بدرگاه پادشاه مجاهد سلطان مراد خان علیه الرحمته در رضوان نمود
 با سلاطین قریباً نیز طریق مدارا و مودت میگردانید در حکومت او استقلال و استبداد مالاکلام میر شد حالا
 که تاریخ اجمعی در سنه الف و چمن است بلا حمانت و سزاعت بدر ارضی انجاس اورت مینماید **فصل دوم در**
حکام حکاری که شمار در زند بشینو بر صغیر غیر اسیه تا سیر جوهر بیان سخن شناس و خاطر تصویر پذیر صفای ایمان
 نور عباس صورت این معنی قصه در پرده التباس ننماید که نسب جلیل القدر حکام حکاری بخلیفای نبی عباس
 غنی سیکر و اما چون نسب سلطه ایشان را کسی مضبوط نگاه نداشته بود که بعد از خلیفه از خلفای سیردغان
 حواد خانه خوشترام در سخن در تباط این طبقه ذوی الاجرام بخلیفای عظام کرام تعطف کردید و سخن این طایفه عالی
 در ما بین حکام کردستان بعلو حسب و سوسب معروفند و با طهور و اوضاع سخنه موصوف همواره سلاطین عظام
 و خواجین کرام در نهایت اغزاز و احترام ایشان کوشیدند و طمع در الکاه و ولایت ایشان نموده اند اگر اعیان
 از سلاطین ولایت ایشان را گرفته باشند بعد از تصرف باز بطریق ملکیت بدیشان داده اند لکن اصحاب
 تاریخ طفر نامه مولانا شرف الدین علی بزدی آورده که سیر تیمور کورکانی در سنه سبع و ثمانین و سبعمائه هجری
 فتح قلعه بایزید متوجه وان و وسطان گشته غزالدین شیر که حاکم حکاری و والی ولایت آنجا بود و قلعه وان مشتمل
 و محلی هست بر مخالفت سیر تیمور کاشته مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال گردید فی انفسه سیر تیمور
 وان را بر محصورین مکر و در در بیان گرفت و کار بر محصوران مضیق گردانید چون غزالدین شیر دید که تاب نتواند

و تکمل صحت سر پنجه صاحبقرانی مزار که گفته اند **پت** هر که با نولا و بازو پنجه کرد و **ساعید** سپهر خود را
 رنجبه کرد **پت** لاجرم بعد از دو روز بقدم عجز و انکسار از قلعه بیرون آمد و بعبه بوسی صاحبقران **ذوی القدر**
 فایز گشت و ناصرالدین نام شخصی را از اقربای او سر از اطاعت و انقیاد تمویری کشیده و حصار روان را
 استوار کرده آغاز جنگ و جدال نموده چون پت و هفت روز برین و تیره گذشت و ایران ززم زان
 و بهادران قلعه کاشی قهر و غلبه آن تسلحه کیوان با سراسر اسلحه گردانیدند و اکثر متحصنان را بتینج ران
 و پنجه خون بشام زده اند که زیندنه یکی **زینب** نامی رخ **شوخ** و آن را **با این عنوان تالیف کرده** شاه می که
 بتینج ملک ایران گرفت **پت** ماه عیش سر حد کیوان گرفت **پت** تاریخ گرفتن حصار روان را **پت** که گزندت بلوکه
 کیوان گرفت **پت** و امیر تیمور بعد از تسخیر امیر مایه کار اند خودی را بتخریب آن قلعه مأمور گردانید و چون قلعه
 منور از بناهای شاد عادت و شکمهای عظیم که در دیوار او نهاده اند در هیچ آینه واقع نشد و هر چند زنده اند
 اوسعی تمام و اهتمام مال کلام سجای آوردند فایده بر آن شربت نشد عاقبت بانکه خرابی رضی شن
 سوکب تیموری بطرف خوی و سلیمان در حرکت آمد چون قله گریاس کردن پاس و قله شاد در آن
 حماس در صحرائی سلیمان با وج ماه دهر رسید امیر تیمور ملک غزالین را بنظر نظر عطفت اثر کرده ملک سیدی
 و ایالت در ثنی را بطریق ملکیت بد در زانی فرمود مشور حکومت و فرمان ایالت را بال تعالی تیمور خان
 اصد در یافته بخت سعادت عنایت فرمود و در سنه در بیج و عشرین و ثمان نامه ملک محمد بن ملک غزالین با
 والی ولایت ملیس و اخلاط و بیستس الدین بر نمائی بخت و دولت پیکان بفرس با بوسی میر شاهرخ **پت**
 کور کافی مستعد گشت و بمشمول عولف شادانه و بنظر نظر خردانه تجدید بهضای مناشیر حکومت نمودند و قبل از آنکه
 معرکه قاتل و جدال میر شاهرخ با اولاد قراویوف ترکان در حد و رسد و مستعد گردیدند ایشان در خت **پت**
 در زانی فرمود که بولایت خود عودت نمایند و در سلاطین چکنیزه نیز ملکانه بخطای غوری در خانواده ایشان
 بنظر ر قحم حروف رسید غرض که همیشه سلاطین عالیشان در غرزد و اکرام این طبقه دقیقه امر می کند شده است
 ایشان را بملکیت بدشان در زانی داشته اند و جماعتی که بتربیت ذان طایفه حکومت کرده اند شروع در اصلاح
 ایشان میشود و بعون الله تعالی **کهار** در ذکر امیر الدین بن کلامی عماد الدین در ثقات قهرسی سمات کلمات حاوی

اوراق را استماع افشاده که در قرآت میر تیمور کورکان از ولایت حاکمان حکاری اسدالدین بن کلانی
 بن عمادالدین بدایر سر رفته ملازمت سلاطین جلالیه اختیار نموده در غزوات کفرانجا رزاد بدفحات ابراهیم
 و علات شهبازت بنمورا من اتفاقا در یکی از معارک کیدت اوضاعی شد پادشاه آن عصر بدلاوستی از
 طلا ساخته سجای آن نصب کرده و بجایتی در اغزاز و حترام او نوشیده او را ملقب باسدالدین زرین چنگ
 کرد پسند و چون حسن پیک آق قویلو مقصدی امور سلطنت ایران گشت انحراف با حکام کردستان پیدا
 کرد و صوفی خلیل و عرب شاه پیک را که زر عمره امر او را که آق قویلو بودند تسخیر ولایت حکاری را مورد
 و صوفی مدتی منتظر فرصت میبود که ایلیار بر سر حاکم حکاری آورد قضا را روز چهارشنبه فرصت یافته ایلیار بر
 غزالدین شیر که در آنوقت حاکم حکاری بود آورد هر چند مستحفظان حدود و اطراف اجار رسیدن بشکوه و رسانیده
 کشت امر روز روز چهارشنبه است روز فرغ غنچه نیت جنگیدن با دشمن نیست مذکور دو دو تو همان و نا صحن هر چه
 اورا بر جنگ تخریب کردند فاین بر آن مترت شد که پیکار صوفی خلیل و عرب شاه بر سر وقت اورا
 نقل آوردند و ولایت حکاری را با یکدیگر از بد تصرف ایشان پرورد آورده متصرف گشته و مخط و حرمت ضبط
 انولایت را بجمعه اهتمام عشرت و نبلی کرده مدتی از زیات آق قویلو ولایت مزبور در تحت تصرف عشرت
 مذکور بود تا آنکه جمعی از رعایای ناحیه وی را از کفره بفرانی که ایشان را از سوری گویند بعبادت مسموم کرده و
 مبر رفته چون ملاحظه اوضاع و احوال اسدالدین زرین چنگ میکنند بخود قرار این معنی میدهند که این شخص باقیست
 حکاری در رد صلاح در آن است که این شخص را فریفته نموده بر دشته سجات ولایت حکاری بریم و بعد از قرار این
 مقدمات را بعض اسدالدین میرسانند او نیز قبول این معنی نموده در ولایت طایفه سوری متوجه ولایت موروثی
 سیکر و مدتی مخفی در سیاه سوری اوقات گذرانید منتظر فرصت باشد و عادت کفره آن ناحیه چنانچه
 که روزهای شبانه از کار و بار خود فارغ میشوند ذخیره قلعه درری را از همه دیار باس حاج بقلعه میکنند تا روزی که
 شبانه های مبارک اسدالدین را با جمعی از دلیران عشرت لباس کفره پوشانیدم همه و ادوات جنگ را در میان
 تعبیه کرده و شبها بته بطریق مسموم توجه قلعه میشوند چون با تمام داخل قلعه گشته علفها را انداخته و بکلیت
 آن بر دشته با تخمهای خون بام دیران مدام بر مقام رو بطایفه و نبلی ننهادند تبلیغ بدینچ آنها را بر خاک ملاک میکنند

و فرقه را زخم سپان زهر آبدار و مار از زور کار عسرت و بنی را آوردند **العصه بهادران جلالت آثار و درون**
قلعه راز و وجود مخالفان پریشان روزگار بصیقل تنهای آنی که در چون و درون خلوت نینان پاکیزه اطوار در
 محرمان سر برده اسرار و صد و ششولان آیه کریمه **بِسْمِ غَفْرُونَ بِالْأَلْبَانِ صَفَا** خند و ندای
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ بگوش هوش اقامی و ادانی رسانیده تجده مدخام حکومت عباسی
 در سر قلعه ویر با وج وزده ماه و مهر بر افراختند و سده اندین روز بروز آنولایت راز و وجود سعاندان پاک
 کرده پلاس سوکوداری سپاه را لباس عباسی **سُبدل** فرمود در زبان روزگار **رُساب** این قصه غراب آثار
 این طرفه ایات را نشانمود **پت** روز شنبه که دیر شماسی؛ چیمه زد در لباس عباسی؛ جمیع مدخامه این **حسنت**
 بغرقت با عیش اندخت؛ و استبدای دولت حکام حکاری در دفعه ثانی چنانچه نکور شد روز شنبه بود **شنبه**
 در اصطلاح سوری چون شنبه منجوست مدانو اوسط سجکان شنبه شهرت کردند و سده اندین چون مدتی سر دردی
 فرمان رومی طایفه حکاری قیام نمود بعد از آن دست در زمین دنیای فانی کوتاه کرده چنگ در کرمان عالم
 زده بدر بر سر در تعال فرمود **نظم** کدام و در صده اقبال سر کج کشید؛ که صرم هیش عاقبت زینج کند؛
ملک غزالدین شیر بن اسدالدین زرین چنگ بعد از فوت پدر تصدی امر حکومت و مکمل مهم امارت شد
 مدتی در رانی آسجا بر شعلق بر بود آخر با جل سر عود عالم آخرت نهضت فرموده نجات مرد عادل پسندید
 فعال نیکو خصال خیر اعمال بود **زاهد پیک بن غزالدین شیر** چون پدرش وفات کرد عالم؛ با استقلال کشته ایام
 قریب شصت سال استدا یافت و در این مدت در آنولایت حکمرانی و فرمان رسانی کرده اطاعت شام و سیل صفوی
 نمود و منظور نظر شامانه کت از رعایات مچایات حسروانه منسور ایات سوروشی بدو روز رانی دشت و کامی ادرا
 بلقظ عجمی یاد سیک در مابین ایشان طریقه محبت و استجاد و وظیفه اخلص و اعتقاد در جبهه علی و مرتبه قصه بوده
 پس پیک ختمه هشته ملک پیک و سید محمد پیک در آخر حیات مملکت را به سپان قسمت نموده بعد از آن بدر نظر در تعال
 نمود **ملک پیک بن زاهد پیک** بعد از فوت پدر در قلعه بامی با م حکومت مشغول گشت در کمال عدل و داد با رعایا
 عمل نمود و در اوقات پسر پاکیزه که هر بود او **ک** زینل **پ** **دویم** با نیز در **پیک** **سیتم** بود اوق **پیک** **چهارم**
 با نیز **پیک** **پنجم** حسین **پیک** **ششم** بهاء الدین **پیک** **هفتم** رستم **پیک** در زمان حکومت پدر سخط و صحت و ضبط

وصیانت ناحیه ختم سبورت می نمود بواسطه نزاعی که عیشت روزگی کرده در قلعه ختم تعلق رسیده زینل یک پسر
 محمود آغای سلبیه دزد از قلعه بامی و عیان عیشت با پدر طریق عصیان پیش گرفت و قلعه بامی را تصرف
 نمود در آورده بعد از مجادله و مقاتله پدر بدست پسر گرفتار گردید و زینل یک قصد قتل پدر نمود آخر الامر زوادی
 قتل او گذشته قرار بر آن شد که پدر را معکوف بصرگردانند حاجت سبحی حسین یک پسر دیگرش از آن در طه
 خوشحور خلاص گشته فرار نمود اجناسی محمد یک برادر خود که حاکم و سلطان بود آورد و در آنجا نیز توقف ننمود
 نزد شرف خان حاکم بدین رفت و شرف خان با قصی الغایه در اغراز و چهارم او کوشید و دقیقه زود قایم گشت
 و جرات او را امر می گنهدشت و زینل یک که ارشد اولاد او بود بعد از رسیدن محمد یک بجلوت ولایت حکاری
 رسیده احوالش مشر و حافه خواهد شد و احوال سایر اولادش بدین سوال است که پان می شود با یک
 نام پسرش فرار کرده بخدمت شاه طما سب رفت و در آنجا چندان رعایت بنیده بود آن حضرت کرده جل
 موعود در گذشت و زواده پسرمانه **زاهد یک** و **محمد یک** و **عاجی یک** و بوباق یک نام پسر دیگرش احرام نثار
 بیت الله احرام بسته در آنجا وفات یافت و زواده پسرمانه میر عزیز و سلطان حسین و بانید یک نام پسر
 دیگرش که در سلک زعمای آمد مخرط بود همراه مصطفی پاشای سردار سفیر شیروان رفته در جنگ جلد و در دست
 امرای قزلباش گرفتار گردید و چون در فرودین بنظر پاشا سلطان محمد رسید حسابا امر شاه نر بود در دست
 برادر زاده اش زاهد یک تعلق رسیده و حسین یک نام پسر دیگرش بعضی اوقات بجلوت ابلاغ سبورت می نمود
 آخر با جل موعود فوت شد از نسبی نام پسر می ماند و احوال بهاء الدین یک نام پسر دیگرش در ضمن قضایای
 زینل یک نه گور خواهد شد ان الله تعالی **سید محمد زاهد یک** بجاوت و اهتمام خیرت پانین زینل یک
 برادر زاده اش سلطنته او را از ولایت چکاری بیرون کرده و عموماً ولایت موروثی تحت تصرف **در آورده**
 زینل یک اجناسی حسین یک حاکم عمادیه برد و بسیده عرض امداد عمومی الیه توجه و کاره فلک شاه
 سلطان سلیمان خان کشته وزیر عصر رستم پاشا نسبت با و در مقام ایفای آبرم فرمود که چون قبل ازین
 توزنجای بنی اجمام ترک او طان کرده بطرف آذربایجان رفته اطاعت شاه طما سب کرده اند بطرف
 در ممر تو دغدغه ناک است اگر بخانه اهل و عیال و فرزندان خود را از سر حد فرمائید با بنیای ورمی از نوبی

تو با بکلیه صحیح گشته تقویض ایالت چکاری از عواطف غایبه شهر یاری تو خواهد شد زینل یک قبول بر من می نموده
 بسته غای آوردن اهل و عیال از زرتنه سلطان سلیمان خان متوجه ولایت چکاری گشت در شانی راه که از سر
 بر ولایت بختی افشاده بر یک حاکم سجان بواسطه عدوت قریبه که با طایفه حکاری داشت بلکه بنت برید محمد
 مینما و چند نفر از دلیران سجھی را ککل و سنج نموده بر سر راه زینل یک فرستاد بعد از مقاتله و مجادله سجان
 سجان زینل یک را از پا آورده در خاک پلک افکندند و سر رفیقان او را از تن جدا کرده سر او را
 رعایت زینل یک بنهرین سجانکند شد چون سرهای مقتولان بنظر بدر یک رسید و سر زینل یک را در آن میان
 منتهی از احوال او استفسار نمود گفتند که او را بزخم تیروسان خسته و سجان انداخته رعایتاً سر او را از
 بدن جدا کرده چون این خبر در جزیره شایع شد بسمع حرم بدر یک رسید از شوهر خود التماس نمود
 که جسد زینل یک را بشهر در آورند با عزاز و اکرام تمام دفن کنند حسب از ضاحه نفر از ملازمان راهبه
 آوردن بخش او را مسور کرده اند فرستادگان خود را بر سپل استیصال بر سر مقتولان رسانیدند بقوی حیات
 زینل یک نفوس کرده او را بر داشته روانه شهر شدند چون خبر بقیه حیات او بسمع خاتون رسید حاج
 چند روز برای او تعیین نموده ادویه و اغذیه و اشربه و سایر ما محتاج که او را لازم بود از سر کار خود مقرر فرمود
 اگر چه بدر یک در قتل او جده و جهد تمام داشت اما خاتون با لحاح و ابرام در تخلص او گوشه شعله
 غضب شوهر را بزال موعظه و نصیحت فرود نماند سر هم رحمت بجز حجت جان ناتوان آن
 رسانیده حق سبحانه و تعالی چون او را شفای عاجل گرفت فرمود خاتون او را با غزاز و اکرام تمام
 روانه ولایت حکاری نمود زینل یک بصحت و سلامت بولایت خود رسید مال حال او و فرزندان
 عنقریب مذکور خواهد شد اما چون سید محمد را در حکومت استقلال و سطر در هم رسید بکند پاشای سران
 رای بر این شد که ایالت حکاری را زرتنه علیه جبه زینل یک التماس نماید تا بر این فرمان همایون نفاذ پست که
 هر گاه فرصت یابد سید محمد را قتل آورده ایالت حکاری را زینل یک از زانی در دود و بکند پاشا کسی طلب محمد
 فرستاده او را بوان طلبه آشته او نیز درین مقدمه وقف گشته با جمعی کثیر بواسطه ملاقات متوجه وان شده بهمانه
 پاشا عرض نمود که در شهر وان اثر طاعون هست داخل شهر یعنی توان شد اگر خیر نیچ حضرت پاشا لطف نماید

محلی در پیرون شهر هجرت ملاقات فرمایند ^{سپهر} خیمه سائر اطفال آن حضرت خواهد بود اسکندر پاشا با ضرورت از دیوان پیرون
 پیرون آمده در محل موعود ملاقات نمود سید محمد فی الحال ساجد و سلطان عودت کرده خاطر را با لکویه از اسکندر
 پاشا فارغ ساخت و مردمان خود را حجت انصراف داد از روی مراعات چند روز در وسطان و ملاقات ^{حجت}
 اسکندر پاشا چون بر اوضاع او مطلع گشت آقای غلامان و آن را با جمعی کثیر بر سر او فرستاد و پنجاه داد که بعضی
 ناملازم از طرف ترنباشش بیع گشته آمدن شما بوان علی التحیل لازم است و آقای غلامان را تهنیت نمود و خبر نمود
 که میسر است او را بوان میسباید آورد و آقای نر بوزیر سلطان رفته هر چند سید در آمدن تکامل نمود فایده آن بر آن
 نشد او را جبراً و قهر آورده است بوان آورد اسکندر پاشا سید محمد را حبس کرده یعقوب پیکر او را باراده حکومت
 روانه ولایت گشت پاشای نر بوزیر حسن پیکر محمود را که محرک سلسله این قضایا بود با لایفه از غلامان و آن در
 یعقوب پیکر ارساله است یعقوب پیکر از آمدن لشکر خبر در گشته خود در میان عشرت پانچین انجنت که بمعاذ
 شاقی سلطان حاکم حکاری کرده چون در مابین شاقی حسن پیکر طریق استیحا و قربت ثابت بود و قطع و قطع
 سید محمد کوشیده و حقوق خدمتکاری سابق را بر طاق میان نهاده ولی نعمت زاده خود را تسلیم حسن پیکر نمود
 با اتفاق روانه وان شدند اسکندر پاشا سید محمد را با یعقوب پیکر آورده زینل پیکر را بدرائی حکاری نصب کرد
 از یعقوب پیکر سه پسر مانده اوله پیکر و سلطان احمد و میرزا اولمه پیکر اگر چه از ولایت موروثی بهره نداشت اما
 از دیوان سلطان مراد خان حکومت خومی با موقوف گشت و چند سال بدرائی آنجا قیام نمود آخر مغزول شده
 متوجه آستانه علیّه عثمانی گردید و در دربار سلیمان پسر خود عمر عزیز با داد و رخت اوقات عالم آخرت سپید
 زینل پیکر بن ملک بنوعی که سابقاً نر بوزیر گشته زینل پیکر بعضی اوقات با پدر خود در مقام تکریم و عصیان بود و
 با تخم خود مخالفت نموده تا اینکه هفت یا بی که پیش زینل گذشت بر سر او آمدن چرم بر پیکر حاکم خبریه او را بولایت
 حکاری ارسال نمود و فلان روز در تیره باب سفر اسلامبول عیوبه که پیکر خبر غزل رستم پاشای وزیر ترنباش
 رفتن مایوس گردید و روانه روی عودت و نه تاب فرار و سکونت در آن ولایت ماند با ضرورت فرار کرده روی تهر
 بدرگاه شاه جهان گردید شاه نر بوزیر بطنه مقدّمه سید محمد خندان اوقات با لکویه مدتی تخریب کرد و تا مادامیکه
 خبر وزارت رستم پاشا که کتار از جانب سلطان سلیمان خان بموقوف گشته در دیار ترنباش بیع شده و عجب

بوسی سلیمان فی از ولایت قزلباش عودت نمود و در ستم پاشی وزیر خندان مقید با جوال او شده زعامتی در ولایت
 بوسه من اعمال روم ایلی جتبه مرد معاش او معین نمود و او را به آنجا ارسال داشت و بعد از تسخیر و فتح قلعه وان که
 سید محمد حاکم چکاری را بواسطه تمت قصه سلطان مصطفی که یعنی میانه شاه طهماسب و سلطان مصطفی طرفه شاه
 سلوک است و سید محمد واسطه شد و بعضی مقدمات دیکه که گذشت اسکندر پاشا را بقبل رسانید و ستم پاشا
 از وزارت و وزیری معزول شد اسکندر پاشای نربور نیز زینل بیک را بار او ده حکومت چکاری از روم ایلی
 بوان آورده و او را بواسطه زبان گیری بسر حد قزلباش فرستاد **اتفاقاً در ناحیه سلیماس برادر خود بانیک**
که او نیز از جانب قزلباش زبان گیری آید بود و دو چار شده در میان ایشان مجادله و محاربه واقع گردید
 زینل بیک او را کشت داده و چند نفر از رفقای او را گرفته نزد اسکندر پاشا آورد و این قضیه سب ترقی او شد
 پاشای نربور بیکمینی و کجبتی زینل بیک و استعدای حکومت چکاری را بسجده او و قتل سید محمد معروض بایسیر
 خلافت مصیر گردانید و از دیوان سلیمان فی امایت چکاری زینل بیک معروض شد استقلالاً بکومت و در داری آنجا
 قیام نمود و ایام حکومتش قریب بچهل سال استه اویافت بعضی اوقات ولایت نربور بر او در دستها آید
 بیک مقرر شد اما آخر مدت زینل بیک و پسرش سید خان بقبل سیده بلا سارعت حکومت با و قرار یافت
 و چهار پسر بیکو سیر داشت **زاهد بیک و سیدی خان و زکریا بیک و ابراهیم بیک** زاهد بیک با پدر بعضی اوقات طریق
 عداوت و مخالفت سلوک ید است تا حسب فرمان قضا جرایان او را بدیاری بوسه اخراج کردند و زینل بیک حکومت
 چکاری را حسب الرضا به پسر دیکه خود سید خان بیک فرخت کرده مشورایات بنام او از پایه سیر خلافت
 مصیر حاصل گردید اما سیدی خان بیک در عنوان جوانی و عنفوان زندگانی از نسب فاشاده جان بجهان
 اقرین تسلیم کرد و زینل بیک مشورایات بنام زکریا بیک کرده ناحیه الباغ و بطریق سنجاع با سیم ابراهیم بیک نمود
 و در تاریخ سه ثلاث و تسعین و تسعمانه که عثمان پاشای وزیر الاعظم تسخیر آذربایجان حسب فرمان سلطان ارفغان
 مأمور گشت حکم مهاجران بنام زینل بیک نوشته ارسال نمود که بهنب و غارت ولایت قزلباشیه مبادرت نماید **اتفاقاً**
در آن ولایت شاه سلطان محمد با سلطان حمزه میرزای پسر خود در تبریز توقف داشت چون آمدن خبر زینل بیک
 بالکار نربور مسموع شاه دشا هنزاده گشت امر او قورچان ترککان را برفع او فرستاد و وقتیکه لشکران زینل بیک از راه

الحاکم کرد ز تو و مرند سالم و خانم عودت کرده بودند زینل یک با بعد و د چند در حوالی کار و بنسرای کلی با
 نماز عصر مشغول بود طایفه ترکان بسر وقت اورسیده میان ایشان محاربه و مجادله واقع شد زینل یک با
 آغایان او قتل رسید پس او را بر ابراهیم یک سپردند که دید سادات و ائامی مرند حید زینل یک را در آنجا
 دفن کرده بعد از فتح تبریز سجاولی مرک نام محلی نقل نموده در مدرسه آنجا دفن کردند از دیوان سلطان مراد خان
 ایالت چکاری بموجب نشان که در زمان حیات پدر بزرگ یا یک داده بودند باز بدو عنایت شد و بر ابراهیم یک
 بمسبب خیر از قید قزلباش خلاص گردید بقاعده اول حکومت ابناح سادرت میمود **زکریا یک بن زینل یک**
 چون مدت دو سال از حکومت او تمام می شد حنف پاشای وزیر که با ایالت وان و محافظت آذربایجان قیام
 و اقدام می نمود تجرک مردم فرمود که ایالت چکاری بحسب شرح مصطفوی و قانون عثمانی حق زاهد یک سپر بزرگ
 زینل یک باشد و تفویض این امر بدولایت و نائب است فی الفور این بنمون را معروض آتانه علیه و سلم سنه
 که در این از دولت عثمانی ایالت چکاری بزاهد یک مفوض گردید بحسب الاشاره حنف پاشا زاهد یک بحفظ دست
 و ضبط وصیانت ولایت با ورت نمود اما چون میل خاطر کشر عشار و قابل بجا بزرگ یا یک بود کردن با عت
 زاهد یک نهادند کار بسر حد مجادله و مقاتله انجامید و عاقبت زاهد یک با سپر خود قتل رسید چون این حوال مسروح
 حنف پاشا لکت ایالت چکاری را حجه ملک یک نام سپر زاهد یک عرض نمود مشورا ایالت بنام او از درگاه همایونی
 آورده جمیع کشر در عسکر وان و تبریز مهسه اه ملک یک نموده ب ضبط ولایت فرستاد این مرتبه زکریا یک را نائب است
 نشانم التجا بسیدی خان یک والی محادیه برد اتفاقاً مومی الیه کاهی احوال خود معروض نماید سپر را علی کدی
 از دیوان همایون ایالت فر بورید مشور سابق بشرط آنکه صد نفر از غلوزی بطریق قبیل بر دیوان عثمانی ادا کند و با مراد است
 نشان پاشای وزیر اعظم بدو مفوض شد و زکریا یک بولایت خود عودت کرده ملک یک را از ولایت بدر کرد و
 ملک یک با شد عالی حکومت با بلا بسول رفت و بمرض طاعون از پای درآمد و اوایل سنه خمس و الف با ضیاد
 فخرالده که نام شخصی که چند سال بنیابت زکریا یک در درگاه معلای پادشاهی توقف داشت ابو بلکای که خدای
 زکریا یک که بزبور رستی دیانت ارسته بود قبیل رسید و شرح این قضیه آن است که سجاغ خوی را که اولاد است علی
 پللا بواسطه سپر سیف الدین نام شخصی از برادرزاده های خود بشرط چند گرفته بودند فخرالدین بزبور خوی را علی نعمت

حجت حسن یک برادرزاده زکریا یک گرفته زرتستانه پادشاه و حجاج کیتی پناه ابوالمظفر سلطان محمد خان منصور را
 و عداوت قدیمه که سیانه زکریا یک و اولادشاه قلی پلای بود بوسیله ابوبکر آغا بدوستی و محبت تبدیل گشته باز بر
 سر ری حکومت خوئی آن خصوصت منعقد گردید دوستی و محبت بنزاع و کدورت انجامید و ابراهیم یک چند دفعه بطلب
 خوئی رفته امیر سیف الدین با او در مقام محابله و محاربه در آمد و دخل دست بردار عاقبت جمیع کثیر از طرفین بصل
 هر چند ابراهیم یک در انجا بزرگتر یک آمد از طلب کرد اگر چه بحسب ظاهر از مردم عسایر و قبایل مبردا و
 ارسال داشت اما ضمن چون ابوبکر آغا که صدای او بود بغض در ارضی نبود سعادت کلی نمود اما محلی که ابوبکر آغا
 منور تهنیت سان پاشای امیر سیران و ان با تحف و هدایا از طرف و سلطان آمد فخر الدین بن محمد چون سید است
 که سان پاشای منور مرد قهار و جبار است گفت محل است که ابوبکر آغا را از پا در آورم و با ثقاتی حسن یک
 و لیدی خان یک در عقب ابوبکر آغا بوان آمدن عرایض چند از زبان زکریا یک بدروغ بنظر پادشاه
 آورد مضمون آنکه در تغلب و تصرف ابوبکر آغا بکنان ام ام اگر چنانچه حضرت پادشاه او را بقبل آورده
 سرخر و در زر بطریق هدایا بخدمت پادشاه ارسال مینمایم پادشاه منور این سخن را فوز عظیم دانسته فی الحال
 ابوبکر آغا را گرفته بقبل رسانید و حالاکه تاریخ مکه در سنه خمس و الف است زکریا یک بکوت حواله کرد
 که مقصد دولت ایشان است ابراهیم یک بدردانی ابلاغ سادرت مینماید آید که با فعال مستحبه موصوف باشند
فصل سیم در ذکر حکام عمادیه که اشتهار در در نه به بدنیان نعمه پر دوزان کلتان ابا جبار و دستان سران
 عجایب آثار آورده اند که سب حاکمان عمادیه بزعم ایشان بخلغای عبایه منتهی سیکرد و در روایت بعضی از
 نقله متقدمین بجای نام شخصی که در سلک مشایخ امیر عیان منخرط بوده میرزا علم عند الله بهر تقدیر فی عبایه اشتهار
 دارند اما در اصل زوالات سمس الدینان بعمادیه آمده اند و قبل از آمدن بعمادیه آباء و اجداد ایشان بکوت
 قلعه طارون من اعمال شمس الدینان سادرت مینمودند و آن شخص که در طارون بعمادیه آمده بهاء الدین است
 بدان سبب حکام عمادیه در ما بین حاکمان و امراء کردستان بهاء الدین مشهورند و بروایت اصح قریب
 چهار صد سال است که اولاد بهاء الدین در آن دیار با حکومت اشتغال دارند و قلعه عمادیه از بناهای قدیم است
 که در زمان سلاطین سلاجقه عماد الدین زکریا بن قنقور والی موصول و سجاری بنا کرده است قلعه دشمن در بالای سنگی

واقع شده است که شکل در درود تخمین بعضی مجال و بصدد ذرع و برخی سجاه نشت ذرع و بعضی پست ذرع زین
 مرتفع است و دو چاه در درون قلعه حفر کرده با آب رسانیده اند که در آب حمام و مدرسه و سایر نوزمات بر آن
 آبست و آب ضروری از نهر جاری بیرون شهر میاورند و اطوار و سنه آن دیار مردم او بگردی و تازی
 مخمروج است صغیر و کثیر ایشان ستمین و بخیرات و مبرات رغب و مالیند حکام عمادیه در اینجا مدرس و مساجد
 بنا کرده اند علما و فضلا تحصیل علوم دینی و کتب معارف یقینیه افاضه و استفادہ نمایند از عمره عیار عمادیه اولاً
 عشار مردمی است ثانیاً زیاری است در می نام رود خانه است و ولایت عمادیه و چون این طایفه در کناران
 رودخانه واقع شده اند ایشان رازی باری گفته اند و اسم دیگر آن طایفه نهر سجون است که بواسطه شتر روی لقب آن
 اسم شده اند و دیگر عشرت و کانی است که در آنست اگر ادب یکانی تغیره یا قبه و بقیه عشاریشان بر دردی محول
 و سباب روزی دتلی و بهیلی و بهیل و باصطلاح مردم آن دیار وره را بگویند و یکی در قلاع شهره و هموک و قلعه
 عمادیه عقره است که قصبه در دود و ناموزی و دیت خانه و در در در آنست و همودیه در آنجا ساکن است و دیگر قلعه
 و هموک و قلعه دیر است که امیر زادگان و بنی عمان حاکمان عمادیه بکویت آنجا قیام نمایند و دیگر قلعه شری است
 که در تصرف عشرت زکانی است و دیگر قلعه قلاذه و قلعه شوش و قلعه عمرانی و قلعه بازیران است که بمطایفه
 زبیری تعلق دارد و دیگر در جمله نواحی عمادیه یکی ناحیه را خوست و عشرت و مخصوص مرد طایفه است سندی
 و سلیمانی در بین آنس را خورا ولایت سندیان نیز میاست اکثر علما و فضلاء گردان از آنجا برخاسته اند
 از قبیله الایام او جاق غیر بجه و حاکمان علیهم الله و تابع عمادیه بجه است آخر که حکام آنجا ضعیف شده
 حکام عمادیه آنجا داخل ولایت خود کرده اند و بالفعل یوسف پکن نام شخصی از اولاد حاکمان را خورما
 که خدمت حکام جزیره میسر کرده و حاکمانی که در نسل بهاء الدین در عمادیه حکومت کرده اند بعضی را اصلا حاکم
 معلوم نبوده و برخی را که فی الجمله معلوم بود بترتیب نوشته میشود بعون الله تعالی الملک محمد امیر زین الدین
 در ایام جوانی حضرت صاحبقران امیر تیمور کورکانی و ولد در شد آن حضرت شایر ح سلطان بایات ولایت
 عمادیه سرافرز بوده اوقات خجسته ساعات را بکام دل میکند همیشه و چون آن امیر دوت نوزد دشمن گذرد
 بر یاض رضوان خرابید سپهر فرخنده خورش امیر سیف الدین قائم مقام پدر گشت و جاح عدل و احسان بر ایشان

گسترند و چون امیر سیکو عتقاد بر ریاض حبت خریدار از او حسن و باریک نام دو پسر مانده پسر بزرگش **حسن** قائم مقام
 پسر شده در زمان او سلطان آق قویونلو سلیمان یکم پسر او قلی را بتسخیر ولایت عمادیه مأمور کردند و سلیمان یکم
 قلعه عقره و قلعه شوش را تسخیر کردند هر چند سعی در گرفتن قلعه عمادیه نمود اثری بر آن مترتب نشده آخر الامر از کما
 او بتنگ آمده در سر قلعه برخواست و امیر حسن بعد از اتمتصال خانان آق قویونلو بخدمت پادشاه سمرقند سبعل صنفوی آمدند
 اغر ز و احترام تمام یافت و دیوک را از دست طایفه طاسنی گرفته داخل الکاء سور و ثنی ساخت و ناحیه سندی نیز
 از طایفه سندی گرفته متصرف شد بعد از آن فوت شد و زاده هفت پسر مانده **اول** سلطان حسین **دویم** سیدی قائم
سیم مراد خان **چهارم** سلیمان **پنجم** بوداق **ششم** میرزا محمد **هفتم** خان **چهارم** سلطان حسین **یکم** که اسن در رشد
 برادران بود سجای بد تمکین گشت و عقرب احوال وی و فرزندان مذکور خواهد شد و از سیدی قاسم علیخان هم پسر
 مانده و زاده مراد خان اولاد مذکور نمانده خودش در قضا یابی قبادیک لقب رسید از سلیمان شاه رستم نام پسر بی مانده
 از پسر بوداق نیز پسر بی مانده در نیمه راه محمد سلطان محمود از خان احمد شاه یوسف نام فرزندان مانده اند از باریک
 سیف الدین پسر بی مانده و شماند که باعث قتل و فساد قبادیک او شد اما سلطان حسین خلاصه دودمان و زبده
 خانان بنی عباس است بعد از فوت پدر بموجود بنان عالیشان سلطان سلیمان خان غازی و الی ولایت عمادیه گشت و
 بنیاد مستقی و منشرع بوده علما و صلحای آن ولایت را رعایت بی نهایت میکرد و اندک سپاهی و رعیت را بعد از
 مقتضی المام نموده صغیر و کبیر از ارضی و شکر بجهت او و منوعی در رعایت خدمات پادشاهی قیام و اقرار مینمود
 که کمزیری بر آن متصور نتوان بود بواسطه اطاعت و انقیاد و سیکو خدمتی ممتاز اقران و امثال گشته که جمله امرا و حکام
 کردستان را به و مرعبت بود از تسخیر صلاح او بیرون نمیرفتند و هر نوع قضیه که در باب کردستان و سایر ممالک عثمانی
 واقع میشد دست رد بر سینه مطالب و مقاصد او نمی نهادند و مدت سی سال برین وتیره حکومت و ریالت و ولایت
 عمادیه مع ملحقات و مضافات و منوبات کرده اند و در سنه **و تسخیر** باجل موعود بمجالم آخرت نهضت فرمود
 و زاده پنجم پسر یاد کار مانده **اول** قبادیک **دویم** میرام یکم **سیم** رستم یکم **چهارم** خان سبعل پنجم **پنجم** ابو سعید
قبادیک **ابن** سلطان حسین یکم بعد از فوت پدر حسب فرمان سلیمان خان امارت و ایالت عمادیه با و متصرف شد
 او مرد درویش و شوق صوفی منش بود و بنیاد طبع سلیم و قلب رحیم داشت در کثرات بصلوات خمس و بتکالیف شریعه

شغل در روز شب بید و شکار مایل اما در تیره سپهر امور و نیوی و تدارک مملکت از می پو قوف و جاهل خنایان محرم
 اندک اهتمام پسر و از آن که کبار عفو و اغماض بی شمار از او نمود عیافت برین سبب عشایر و قبایل از او منفرد گردید
 شد میل بطرف برادر او پیرام پیک نمودند پیرام پیک را تاب تقاوت و نبه فرار نموده سجدت شاه سبیل یافت
 و بمواعد پیکر آن شاهانه سرافراز گشت از عین قبایل او که طایفه فروری بوده بقبا و پیک عیسان نموده او را از ^{مملکت} _{مملکت}
 خلع کردند و ز بنی عثمان او بایرک بن سیفالدین را بنفخت حاکم خود گردیدند و چون نیک حاکم حکامی را
 خاطر از قبایک بهم رسیده بود کسی بطلب پیرام پیک فرستاده او را از محسن شاه سلطان محمد اطلاق دادند و خود
 آورد قبا و پیک را قوت و اهمیت زیاد گشت ترک حکومت کرده بجانب موصل و سنجار فرار نمود پیرام پیک با ستاد
 حکومت متوجه عمادیه شد و سر در نامه در و سپه سالار گردون قهر در فرزند پاشای وزیر برین قضیه مطلع گشت
 و از خور ابطلق سنجاق به پیرام پیک عطا نمود قبا و پیک همچنان از موصل باز آمدن در سنجار و آنه اسلامبول شد و با مراد
 و معاونت وزیر اعظم سیادوش پاشا سجدت پیرام پیک حکومت نموده بعمادیه عودت نمود و چون بقبا و پیک رسید
 آنکه فساد آن عشایر که باعث فتنه و فساد گشته اند بدست آورده بقبلرسانه بعد از آن فارغبال متوجه عمادیه گردیدند
 نمود سلیمان سابق که کز ابن بایرک با شاق میر ملک فروری فتنه و اهل ساعت را در ولایت جمع نموده اینبار
 قبا و پیک آوردند و قلعه و هموک را در کرد در در میان گرفته با امانی قلعه مقدمه ساخته که در قلعه را منقوح گردیدند قبا و
 با یکی از سپهش و چند نفر از رفیقانش قتل آورده اموال و سبب با ایشان را هب و غارت کردند چون پیرام پیک برین
 قضیه مطلع گردید از آنرا خواستار کرده در میان عشایر و قبایل در آمده سلیمان پیک و میر ملک او را حکومت نصب کردند
 و او نیز در صلاح و صوابید عشایر و قبایل بیرون رفته طوعا و کرها مرکتب امرایات شده کردن بقلعه حکومت
 نهاد و سیدی خان و ابوسعید پسران قبا و پیک که باین دنالان شدند و روانه آستانه سلطان مراد خان گشتند که خلیفان
 رضخیزه و کپور و غنی و فقیر و کفره و اسلامیه رعیت و پاسبان میل بطرف پیرام پیک کرده آغاز شادی و خرمی کردند صدقا
 و نذورات بمزارت تبر که داده دفع قبا و پیک را فروری عظیم بستند پیرام پیک بن سلطان حسین پیک را بجا ^{مملکت} _{مملکت}
 پان گردید که پیرام پیک از ترس برادر در بگاه جهان پناه شاه سبیل ثانی رفته غراز و احترام تمام یافت بعد از آن
 شاه مظفران پناه بر وضع رضوان شافت برادرش پادشاه سلطان محمد رعایت و حمایت پیرام پیک را

کما یغنی مرعی داشته بواسطه عجز و انکسار او در قلعه الموت محبوب داشته چون زمین یک حاکم حکامی بر این
 کشت در استخلاص او کوشیده در این باب با امیر خان و اهل تبریز مطارحه نموده قرار بر آن شد که پنجاه هزار فلوزی
 جایزه پیش سلطان محمد شاه و امیر خان داده که پیرام یک را در قلعه الموت اطلاق نموده تسلیم زمین یک داشته
 حسب التوازیل یک مبلغ بزرگ را تسلیم ملازمان امیر خان نموده ایشان پیرام یک را تسلیم کردند و پیرام یک
 بعد از وقوع قضایای قبادیک حاکم عمادیه کشته با رعایا و متوطنان آن دیار نوعی سلوک کرد که مافوقی بر آن
 نبود و چون رعایا و اهل عمادیه آثار عدل و داد پیرام یک را با ساکنان آنجا مسخوع عثمان پاشای وزیر عظم سردار
 در قطنونی مشور ایالت عمادیه بنام پیرام یک نوشته در سال ۱۱۰۰ اما سیدی خان یک ولد قبادیک آتانه سلطان
 مراد رفته بود حقیقت قتل پدر و برادر و قتل و عصیان عشایر و قبایل و حکومت پیرام یک را معروض پیرامی
 از رعایت بی غایت پادشاهانه تفویض ایالت عمادیه بدو کشته تقیض احوال پیرام یک و دفع سفیدان عمادیه
 بسردر کیوان و قار فرنا و پاشا رجوع کردند احکام مطاع و فرامین لازم الاتباع در این باب غرض صدور ایالت
 بواسطه آنکه پیرام یک را بدست آورده بموعده ایالت عمادیه سنجاق حسنکیفا را علاوه حکومت زاخوبه پیرام یک
 در زانی داشت و مکتوب تهاتر بدو داشت که طریق آن است حکومت عمادیه بموجب فرمان پادشاهی سیدی خان یک
 و الله اشته سنجاق زاخوبه علاوه حسنکیفا برتصرف شدن همراه عیال و نصرت مآثر روانه سفر کرجستان شد و سنجاق پاد
 قیام و اقدام نمود تا حکام هر جهت از سفر میبوند کی و کجیستی او را معروض پیرامی کرد و چون عمادیه بموعده ایالت عمادیه
 بدو معترض خواهد شد پیرام یک ساده لوح باین موعضه در فریب خورده چون مدت است و سه روز از ایالت حکومت او
 متماد می شد عنان اختیار ایالت عمادیه را بقبضه قدرت رسید می خان نهاد و سنجاق زاخوبه حسنکیفا قانع شد
 جنود انجم شارسر در زلفه آثار روانه سفر کرجستان به بعد از رحلت در سفر سردر فرنا پاشا او را گرفته در قلعه رضوم
 مقید گردانید و مال حالش در قصه آئین معلوم خواهد شد چون آفته الملك الصمد سیدی خان یک بن قبادیک
 چون از آتانه سعادت آتانه تفویض ایالت عمادیه و منصب جلیل القدر بر بموجب مشور قضایا و قدر مدد و عنایت
 و احکام مطاع مکه بنام امیر سران بغداد و شهر زور و سایر بلاد حکام کردستان بنفاد پست که اگر پیرام یک تسلیم
 قلعه عمادیه و ایالت آنجا محمد و سوله نماید با تفاق بر سردر رفته او را از ولایت عمادیه جبراً و قهراً اخراج نمایند

و حکومت آنجا را بسیدی خانک دیند و چون سید سخان یک موبصل رسید پیرام یک اطاعت حکم پادشاه کرد و چون دولت
 خالی گذشت پیرون رفت و سیدی خان یک بجوانت سلیمان یک سیران که خال او بود در او سبط شهر ذی کعبه
 نثرت و تعین و ستان و داخل عمادیه شد با حکومت قیام نمود چنانچه قبل ازین مذکور شد و چون فرزند پادشاهی سردار
 سفر کرجستان عودت نموده پیرام یک حسب الموعود مقید گردید و کسی را بطلب سید سخان یک بجادیه فرستاد
 او را بارض روم آورد بعد از آنکه مبلغ خیر ذرا و بطریق جائزه گرفته پیرام یک را با او مرهمه شرع شریف نموده قنای
 والدش را بر او اثبات کرده در سنه رربع و تسعین و ستانم بمقصاص بدر آورد و قبل آورده الی حال ای زده سال است حکم
 عمادیه کشته ضبط و ربط و قبض و ضبط آن ولایت بلا شازعت و مشارکت در حیطه تصرف اوست اگر چه چند روزی با او
 طایفه مزوری اندک تعدی و زوری کرده در مقام مخالفت و عناد بودند آخر الامر بعضی تقبل آورده و برخی را بدلت
 و استمالت میطیع و نفاق خود ساخت فی الواقع جوانی است بحلیه قابلیت و استعداد پیرامه و بزیر شجاعت و سخاوت در
 رعایا و سپاهی از عدل جهان بصفای در ارضی مکنه و متوفنان در حسن خلقش که بودند آید که با طور پندید و شرف
فصل چهارم در ذکر حکام جزیره که آن شعبت است به شعبه در عمارت دلگشای ثقات و مودات نور افزای است
 بصحت رسیده و تحقیق اینجا رسیده که بن و سلسله حکام جزیره از خلفای بنی امیه بخالد بن ولید میرسد و اول کسی که
 احداث ایشان بکومت با درت نمود سلیمان بن خالد نام داشته و مدتی روش و آداب ایشان بسلوک طایفه ثوییه
 نیز دیده بوده سلوک کرده آخر توفیق فتنه حال و مانده از آن بدعت حجت کرده اند و طریق رعایت سلام را پس گرفته اند
 داخل طبقه اهل سنت و جماعت گشته اند ما جد و مدرس بنا کرده قرایمی خوب و منزهه های مرغوب را بن وقف نموده
 شهر جزیره از بناهای قدیم است در سال شصتم از هجرت در زمان خلافت امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه و سببی از بوی
 وسیع عباس بن عثمان رضی الله عنهم مصلح فتح شد جزیره قبول نمودند که از توابع جزیره عرب نبی شایسته که از شایسته
 جزیره قبول نمودند فرار کردند و بطرف ملک روم رفتند و پنجم فرستادند که بطریق صدقه بوده با قبول از ایم چون عرب
 عنه رسیده فرمود که صدقه ایشان مضاعف باشد قبول است دعوت کردند و الله اعلم و عشرت بخشی در ما بین کرد تا
 بدلاوری و شجاعت موصوف و بصفت سوری و سپاه گیری معروفند همیشه اسلحه جنگ و آلات داد و ات بند و اسبان تاری
 علی انچه من شمس مصری و تیغ دمشق را بقیه علی بن محمد بن و در سانه خود استار کلی میکنند در روز جنگ و مصاف با اعدای در برابر
 شمشیر

پای ثبات و قرار در تنه از این جهت در میان گذرد تا آن ازا مال و اقران ممتازند و قلعه جزیره در بنای امیر عبد العزیز است
 که هشتم خلغای بنی امیه است که او را در عدل و داد ثانی عمر بن الخطاب رضی الله عنه میگردند قریب صد سال که در زمان
 خلغای بنی امیه است حضرت امیر المؤمنین و امام ائمه اثنین علی رضی الله عنه و امام اجماعین حسن و حسین رضی الله عنهما بر سر
 میگردانند او بر طرف کرده مردم عالم را از آن دماغ و نخال و خنجره فاشه ربانید و قلعه و بلده جزیره در ساحل رودخانه
 شط العرب واقع شده چنانچه در هنگام طغیان آب دو حصه کشته قلعه و شهر را در میان گرفته میرود و سدای عظیم از
 و آب در بالای قلعه بسته اند که آب ضرری بجارت و اینه آنجا نمیرساند و همیشه تردد مردم بر سر آب است بدین طریقه بودیم
 بحر جزیره عمریه کشته جزیره را قلاع خوب و نواحی مرغوب است از آن جمله چهارده قلعه و ناحیه در این نسخه یاد کرده میشود که با
 مال و کلال ارباب فضل و افضال نشود انشا الله و جده بغیر از اول ناحیه کورکین است که جبل خودی و سفینه حضرت یحیی
 علی بنی ا و علیه السلام میگویند که بر آن جبل قرار یافته و عشرت آن ناحیه مخصوص است بهفت قبیله چهار قبیلگی اند شهری
 شهری کورکین استوری و سه قبیله دیگر یزیدی اند بنویدکان و سورشن سودل و دویم قلعه و ناحیه برکت است که بنام
 عشرت استوار دارند قلعه و ناحیه مذکور مخصوص هجده عشرت است سیم ناحیه و قلعه در وخت است که در تصرف قبله در و
 در قلعه استوار و معتبر گردان است چهارم ناحیه و قلعه پرویت است که مخصوص قبیله و ایشان سه فرقه اند جاستولان
 بزم کرافان پنجم قلعه و ناحیه بادان است که بعشرت کارسی تعلق دارد ششم ناحیه فخری است که قلعه او را کلانک است
 و او نیز در تصرف عشرت کارسی است هفتم قلعه و ناحیه فینک است و منحصر چهار قبیلگی است که تحت او قبایل او در احوال
 میآید هشتم ناحیه طبر است نهم ناحیه تیمم است که اکثر رعایا و سکنه آن در آنست و رضای مهدی حاصل و محصول آنجا جزیره
 از آن ناحیه پدید میآید و قبیلگی در آن ناحیه است دهم ناحیه و قلعه شاخ است که در ولایت جزیره انار خوب پدید
 در رعایای آنجا نیز در آنست و رضای آنند قبیله عیشلی در آنجا ساکن میباشد یازدهم قلعه نش آلمه است
 دوازدهم قلعه مشاط است که قبیلگی برستی است که فند که عمد عشرت پشچی کثرت احوال در آنست یازدهم قلعه کور است
 که آن را قمر نیز مینامند در تصرف قبیلگی کارسی و قریشی است چهاردهم قلعه ویرده از نواحی طبر است که بعضی رعایا
 آنجا اند چون خمیری و صفان و بنی عباده و اکثر آنرا آنجا بازی تکلم میکنند و عشرت و اوسات ایشان بنویست
 و بنی و توکی و محمودی و شیخ زبئی و ماسکی و شکلی و مخ نهران و پکان و ملان و بلاستوران و مشروان و دو توران و قمل

اصح آن است که عیشت دینی و محمودی در اصل از ولایت جزیره رفته اند و ذکر ایشان در صحیفه سیم تقریری است که در کتب
 بتفصیل مستند و کلک بیان خواهد نمود بعون الهه الملک الودود و اکنون شروع در شرح احوال حاکمان جزیره خواهد
 بود موقوت و حسب انجیر و اسجد **در ذکر سلیمان بن خالد قبل ازین مذکور شد** اول کسی که از اجداد و حاکمان جزیره بجلوت
 آنجا سادت نمودند اند سلیمان بن خالد است و چون مدتی در آن دیار بکار برانی و فزونی روانی گذراندند از جزیره فارو
 بقا آوردند پس سینه کوپتر یادگار گشته است میر حاجی بدر و میر عبد بعیز و میر ابدال اما در شده اولاد کجی قابلیت میر عبد
 کوی تفوق در حجامان از سایر برادران در میان عدالت بچکان سخاوت میر بود و روز بروز آثار دولت و علالت
 ناصیه احوالش پیدا و ساعت ساعت شعله نور اقبال از چهره آماش میوید **ایت** بالای سرش زبانشندی
 میافت تاره بلند می : بنا بر این میر عبد بعیز بعد از وفات پدر بجلوت جزیره قادم نموده ناخیه کور کلیل برادر
 میر حاجی بدر و ناخیه فینک برادر دیگرش میر ابدال مقرر شده و برادران با اتفاق در حفظ و حرمت و ضبط و ضبط
 ولایت شرایط مملکت داری و قانون عدالت تشریحی بجای میآوردند و با یکدیگر سوخت و مطابقت میکردند
شعبه اول در ذکر حاکمان جزیره که شتهار در رتبه بعیزان چون مدتی از ایام حکومت میر عبد بعیز شتادی شد
 تا دم لذات دست تصرف او را از شهرستان ملکی و مالی کوتاه گردانیدند و پامی تخلص را از طریق مسافت دنیای فانی
 در کشیدند و از او پیر سیف الدین و پیر محمد الدین و دو پسر ماندند پسر بزرگترش قائم مقام پدر گردید **پیر سیف الدین بعیز**
 چون زمام حکومت جزیره و بقضه تصرف در آورده قاعده و قانون سنت پدر را کمالی یعنی رعایت کرد و در رعایت
 و حمایت پاهای و عیشت کوشید و جمله را از خود رضی و متسی کرد و ایند چون ایام حیاتش نهایت انجامید
 در روح روزنامه عمرش را در نور دیده بر طاق میان نهاد و بعد از وفات آن پیر پاک عطا در برداش **پیر محمد الدین**
 بر سر حکومت جزیره بنشسته بهتر از پدر در در و رواج و رونق مملکت داد و مدت مدید کار برانی و حکمرانی نمود
 عاقبت آفتاب عمر و دولتش مغرب زوال رسید و صبح اقبال حیاتش تمام ادبار رحمت انجامید خلف صدق
پیر عیسی قائم مقام پدر گردید و بمضمون این دو مصرع که گفته اند خرم پیری که در و باش : مانده خلفی پادگار شرس
 طریق مدرا و سلوک را کاتبه و ابواب عدل و حیان بر روی عالمیان مفتوح گردانید در ایام حکومت خود
 بطریق مدرا بار عایا و بر یار رفتار کرد و پس رانی سبب بر جانید و چون دنیای فانی را وداع نموده بعالم جاودانی

رحلت فرموده شجره او **امیر عبدالدین** بر سر سلطنت نشسته در ماده رعیت پروری و مملکت داری بشا به تمام
منو که مافوق آن متصور نبود بصیقل شمشیر آید در زکات ظلم و غبار ستم از آینه خاطر صغار و کبار زدوده ابواب بدل
و احسان بر رخ کافه اهل میان گشود همواره طالب طاقات فایض البرکات اصحاب کشف و ارباب ایتقان بود
چون عازم عالم آخرت شد پسرش **امیر ابدال** جانین پدرگشته طریقه اجداد بزرگوار در همه دودی مرغی داشت تا
نکاسیکه رایت حکومت بصوب عالم آخرت افروخت و بعد از فوت او پسرش **امیر عزالدین** بر سر داری
و قبایل پرداخت و در زمان او ما پنجم رایت امیر تیمور کورگان بر تو شمشیر در سموره جهان اندخت مولانا علی شرف
الدین نزدی در تاریخ طفر مانده آورده که چون صاحبقران زمان امیر تیمور کورگان در سنه ۸۰۰ و سیصد و هشتاد و پنج
در اسلام بغداد قلعه کمریت و شمشیر قلاع و بلاد آن نواحی متوجه ماردین گشت در موضع جمیلی که کشف شد
ماردین دقت امیر عزالدین حاکم جزیره درگاه عالم بناه آمد شرف باطوبسی دریافت و پیشتر جمالی
کشید منظور نظر حطفت اثر صاحبقرانی کردید و خراج و شکار که عبارت از آن وقت و ذخیره است قبول کرد
بولایت خود سعادت نموده در سلطان عیسی حاکم ماردین بنهت بهلا زمان تیموری بعضی اوضاع نا ملائم که
شرح آن درین مقام نبیند صد دریافت و خوات که محاصره قلعه ماردین اشتغال نماید اما چون
کثرت لشکره انبوهی سپاه پا بود در آن حوالی حلیف یافت نمی شد راهی مملکت آرا درین ولای ماردین
محاصره کردن مناسب و صلحت نپذیرد در روز سه شنبه ریح الاخره منور آرا بجا عودت نموده بجانب موصل روان
و در آن منزل صاحبقران در یاد دل جمعی را با بسی تحف و هدایا حبه خونین و شهادت کان بجانب سلطانیه روانه
منو و شیخ نام کردی از طایفه شجری که در موضع حلیک با امیر عزالدین شرف باطوبسی رسیده بود بخوار شد
شایان مخصوص گشته تا آنوقت در اردوی کیمان پوی بود در این ولایت انصاف حاصل کرده بهر امی
جماعتی که تحف و هدایا میزدند روان شد و چون سجالی جزیره رسید پامی از راه صواب بیرون نموده دست
حسرت بان تنوعات دراز نموده همه را گرفته بجزیره آورد امیر عزالدین حاکم آنجا عهدی که با صاحبقران بسته
گشته با آن شورشخت همداستان شد و صاحبقران الزام حجت داده و بارقا صد با امیر عزالدین فرستاد و دورا
بخام داد که شیخ را گرفته نزد ما فرست تا از سر کلاه تو در کوزم و اگر نه تمامی قلاع و نواحی و چشم تو در زیر ستم

ناچیز خواهد شد امیر غزالدین بر چصانت قلعه و دفرات شط اعتماد کرده از اقبال امری که در باب ارسال صحیح
 صادر شد بود با نمودن بارین صاحبقران طغرلق در روز دوشنبه سیزدهم شهر جمادی الاول سنه زبور غرق
 گذشته و ایلیار منوذه با تمامی سپاه در دجله گذشت بکیره کرده در وقت سحر شکست خیزد می اثر چون بلای
 ناکه مان ویلاب سپکران بر اطراف جزیره محیطا شد و در آن ساعت قلعه و جزیره و شهر آسخت و تمامی
 ولایات و احشامات ایشان عرضه غارت و تاراج گردید و امیر غزالدین در آن غوغا و آشوب بدت کبی
 لشکرین افشاد و او را شخته بکنجه و عقوبت بسی اموال و اسباب او را ستانده او را رها کرده بهتر
 بعد از جرد امانت نیمه جانی بدر برده سلامت در آن محله پیرودن رفت و در ایلیاب روایت مردم خیره است
 که امیر تیمور بغایت در غرزد و احترام امیر غزالدین کوشید حتی با او بلعب شطرنج مشغولی نمود و صاحب ادب و
 مزاج امیر تیمور افشاده او را ترغیب سفر شام کرده که در آن پیش کاب طغرلق تابشده با چون هر سال ^{مجلس} ^{مجلس} ^{مجلس}
 بود فیض امیر غزالدین مقرر بود از رفتن عثمان اما بنمود بدین سبب امیر تیمور بدو انحراف مزاج پیدا کرده حکم سبب
 عزت جزیره فرموده امیر غزالدین در میان عیشتا روحی مخفی و اوقات را بر ریاضت و عبادت میگذراند تا وقت
 یافت **امیر ابدال بن امیر غزالدین** بعد از پدر بر سر حکومت جزیره متمکن شده بسر در ری عیار و قایل قیام
 نمود اما نزدی محبوب عالم آخرت رحلت کرد **امیر ابوسیم بن امیر ابدال** چون پدرش از در فاعلمک بقا
 رفت بحسب استحقاق بر سر حکومت ولایت سجای پدر جلوس نمود مدتی با بر ریاضت مشغول شد و فات کرد
 از اوسه پسرماند امیر شرف و امیر بدر و امیر کلک اولاً امیر شرف قائم مقام پدر شد و بعدتی که از انا هم حکومت تمام
 شد با جل موعود در گذشت و بعد از زبانش امیر بدر جای گیر شد مدتها بحکومت و فرمان روائی قیام نمود
 شد از اوسه پسرماند امیر شرف و امیر محمد و شاه علی یک **کلک محمد بن امیر ابوسیم** بعد از وفات برادرش در حکومت
 جزیره گشت و در آن زمان حسن یک آق قویونر آن دیار استولی شد خرابی بسیار بر مردم آن دیار راه یافت
 و ایچان شجی که تفرق رسیده و کلک محمد با برادر زادگانش امیر محمد شاه علی یک را گرفته بطرف عراق بردند و آنرا
 با کلکیه بد تصرف ترا که آق قویونر آمد و حکومت آنجا بکلکی یک نام شخصی که بالفعل اولاد او در سینه طایفه الکردی
 اشمار در رند تفویض شد و علی یک نوعی در غلط و حرمت و ضبط و حیانت ولایت جزیره اتمام نمود که بالا تر از آن
 سینه

و مرتی اند، بر تصرف شد تا دقتی بر شرفان امیر بر از طایفه اق قویلو ولایت و مملکت را پاک کرد
امیر شرفان امیر بدر در تاریخی که غش لکن محمد و برادرش امیر محمد شاه علی یک در دست طایفه اق قویلو
 گرفتار گشتند و فرزند کرده در گوشه مخفی بر سپرد تا آفتاب دولت آق قویلو بر حد زغال رسید و صبح همان
 شام ادبار بدل گشت که گشته اند **پت** تا نیندیکی بنا کامی : ذکر می شود که گام ننشیدند : روز بروز آمار اقبال در جنبه
 مال امیر شرف طالع و ساعت ساعت ساره طالعش از اوج رفت لاسع تا بقیته سیف بجای را بدلات و
 احتمالات بر سرایت خود جمع نموده و هوای حکومت جزیره را در نظر خود جلوه میداد و مدت سی سال در
 زانوی مایس و نویدی نشسته منتظر فرصت مینمود که ناگاه بدست یاری سخت بلند و در منمونی طالع در جنبه از کج
 اب همت در میان جرات راند و ولایت موروثی را بضر بشیر ابد در صاعقه کرد و در مستخلص گردانید و حاکم ^{استقلال}
 گشته در این اثنا غش لکن محمد و برادرش شاه علی یک و امیر محمد از قید تراجمه خلاص شدن بدو پیوسته و چون
 صاحبقران شاه اسمعیل صفوی خراج کرده مملکت عراقین داد و باز بجان را از تصرف تراجمه بیرون آورده پادشاه
 دیار بکر و موصل و سنجان را نیز بد تصرف در آورده بار آورده تسخیر جزیره شکران طرف فرستاد و بدتجات در میان طایفه
 و امیر شرف مجادله و مقاتله واقع شده هر دفعه امیر شرف غالب آمد چنانچه در یک دفعه مقصد نفر تهل آمد کرده
 انبوه اسیر در دستگیر شده بر تبه دویم خان محمد استا جلور که امیر سیران دیار بکر بود برادرش قراخان نغمم تسخیر
 امیر شرف فرستاده باز فتح میسر نشد بی نیل مقصود و عودت کرده در دفعه ثالث کجا یک توری باشی گلوزا در میان
 با قورچان نام در دستگیران جوار شجاعت آثار نغمم رزم امیر شرف نفع جزیره روان گردانید و امیر شرف چون
 عنایت الهی توصل گشته بمضمون آید که **گم من فیئله فلیله غلبت منه کثیر ما ذن الله** و بران
 بنروز ما و هزاران پیشه و خادرا جمع نموده در برابر کجا یک صف در گشته بعد از کشتن و کشتن پر کجا یک
 گشت داده از ولایت جزیره بیرون کرده و دیگر زران و دستگرفناش متعرض ولایت جزیره نشده و امیر شرف
 بعد از این قضایا بحد وقت رخت استی از عالم فناء در بقا گشت **شاه علی یک این امیر بدر** بعد از فوت برادر
 امیر شرف باستقواب عیار و عیان بجای مقصدی از حکومت جزیره شد و قلعه و نواحی آنجا بر تصرف گشت
 و نواحی مینک را برادرش امیر محمد داد و در فرصتی که اسراج کردستان با اتفاق اراده ملازمت حضرت شاه ^{صفوی}

نموده روانه حوی و تبریز شد نه شاه علی یک نیز فریب نخورده این او با تسی که در طایفه سنجی تبریز است رسید بود
 بر طایق میان نهاد بهر اسی دوازده نفر از امر او حکام کردستان متوجه ملازمت نواب شاه سبیل شدند و خیر خط
 که از پیر شرف داشت مضمون نوشت کرد او را نیز همراه حکام و امراء کردستان در قید حبس و سنج کشیده بعد از مدتی
 امر او حکام کردستان هر یک نوعی از قید بند خلع گشته شاه علی یک نیز از آن قید و بند رهایی یافته بحزیره آمد در آن
 حین ولایت جزیره از نیابت شاه سبیل بدین تصرف اولاش یک برادر محمد خان بتاجلو والی دیار بکر بود در آن
 ایشان محاربه و مقاتله واقع شد اولاش یک ترک جزیره نموده قرار بر فرار اختیار کرده قلاع و نواحی جزیره بتجدید
 بدین تصرف شاه علی یک در آمد بعد از آن با پیر شرف حاکم بسیس عقد اخوت بسته اظهار اطاعت مددگاه سلطنت
 نمودند پادشاه منوچهر آفرغیب بن خیر فتح دیار بکر و در آن آذربایجان کردند و چون چند سال از حکومت شاه علی یک
 در گذشت با جل موعود بدار اخلو و شت افت از او چهار پسر ماند بدین یک و ناصر یک و کاک یک و پسر محمد بعد از فوت
 پدر بدین یک قائم مقام او شد و او را ناصر یک و کاک محمد که حکومت جزیره نموده اند احوال هر یک تفصیل ذکر خواهد
 انشاء الله العزیز از پیر محمد سلیمان یک پسر بی نام در قید حیات است **بدین یک بن شاه علی یک** بجای بدین یک
 جزیره نشسته اند پادشاه عبدال و داد سحر کرد است در قریب هفتاد سال حکومت بلا استقلال کرده در دولت و
 حشمت سلطان سلیمان غازی من اوله الی اخره بخدمت مسوره شاهی و اشارات ما سوره شهنشاهی قیام ^{نمود} و
 در سفر فتح وان و بغداد و بلاد آذربایجان و عرقین ملازم کلان نظر مشاب شاهی بود اما بواسطه این شهنشاهی که از نوبی شهنشاهی
 اعمما و سبکوندگی که از او نسبت بعتبه علیه سلطانی بطور آید پادشاه زمان و وزیر عصر رستم پاشا انحراف نواحی همی
 یکی اینکه در دیوان همایون رخصت امر او حکام در آخر سفر انجام در وقت دست برس سلطان حسین یک حاکم حمادیه
 بر او تصدیر نموده بودند بدین یک قبول این معنی نموده و مقید بدست بوسش از دیوان پسر وقت و بی آنکه پادشاه
 وزیر مرضی کرد و از در اسلام بغداد متوجه جزیره شد و دو مکنه در سکا یکد زینل یک حکاری با مداد و معاونت رستم
 پاشای وزیر بار او حکومت از است آن سلیمانی عودت کرده چون بولایت جزیره رسید چنانچه قبلاً در تفصیل مذکور شد
 بدین یک محمد دردی چند در سفاکان و بیابکان سنجی بر سر راه او فرستاده همراهان زینل یک را با تمام قتل آورده او را
 زخم پارزده بر خاک بود چنانچه چون این خبر سموع رستم پاشا گشت علاوه بخیره خاطر او شده در دفعه ^{دو}

چون برسد صدرت متکلیف است ایضا صر برادر بزرگ را تحریک نمود که طالب حکومت شود توجه بآن
پادشاه نماید و ناصر یک حب الغر نموده توجه بر برکاه سلیمان نمود بانه در حضرت آصف جاهی حکومت جزیره
از دیوان شهر ماری ناصر یک عنایت گشته بجزیره عودت نمود بجزیره رسیدن او بدینجا بزرگ بطرف سنجار
رفته حکومت را تسلیم برادرش نمود بعد از دو سال بزرگ روانه آستانه پادشاه شده ناحیه طور و قنبره را از پایا
جزیره تفریق کرده حکومت جزیره کتر را بزرگ مقرر شد و مدت ایچات بموجب نشان سعادت آیت
حاکم ذمی شوکت جزیره گشته بزرگ آسنا قیام نمود اما علایق در مجلس و محافل اسرار تناول میکرد و خاچک
در مجلس او پانصد درم اسرار صرف میشد و قریب بصدورم خود فی نفسه صبح و شام میخورد و در ایام اول وقت کس
خرج خود را تنبیه نموده که قیمت اسرار از وجه حلال داده از زر می که شنبه داشته باشد نه به اما در سایر ایام
و احکام دینی بعبادت میگذشت و رعایت و حمایت علما و فضلاء را کما یلغی امر عی دایسته علما و فضلاء می کرد و در
او در جزیره محتج گشته در پنج عصر زمان نموده اند مثل مولانا محمد برقلی و مولانا ابوبکر و مولانا حسن سورجی و مولانا
زین الدین بنی که در کوفه و باطن سر آمد علماء زمان و شیخ دوران است و مولانا سید علی و غیر هم که تصنیفات آن
پن العلماء اول است **در و آیت که نبوتی مولانا ابوبکر** از بزرگ گذرده خاطر گشته از جزیره در آورده سرودن
رفتن نمود بزرگ با اشراف و اعیان نزد مولانا رفته او را با نعانات و خلعت فاخره سرافراز ساخت و بدین
نبی نهایت تسلی کرد و این چون ناصر یک برادرش فوت شد ناحیه طور و قنبره را بدستور اول ضمیمه ایات موروثی
ساخت و عمر طویل یافت و او در آخر عمرش که از حد دو نود گذشت و بسره حد مکیصد نزدیک شد بسخاط و عقل
فرست او سپیداشد کارهای دور از عقل میکرد **در خاچک در ثقات استماع افاد** که یکی از دست قصاب بنزد بزرگ
شکایت کرد که مرا ایات کرده است بزرگ تصور کرد که آن شخص قصار است که بر آن مردستم کرده فی الحال تاد
قصار را حاضر کردند چوب سیاست زد قصار بعد از خوردن چوب سوال کرد که گناه بنده چه بود که سر او را
سیاست گشتم بزرگ در جواب گفت بوسطه آنکه بعلان شخص ایات کرده قصار گفت یا سیر شخصی که او را ایات
کرده است قصار بست و من قصارم بزرگ در جواب گفت که قصار و قصاب اشتراک لفظی دارند اگر سهوشی
باشد سهل است تلفی خواهد شد و چون با جل مو عود اجابت تخی را کف از او بر محمد نام سیری بانه **بزرگ**

در زمان حیات پدر بدر الملک بود کجی مال و نال حرص تمام شده روایت که دو روز ده هزار کوفت بر او رسیده
که هر ساله ببلغهای کلی از تاج آن حاصل میکرد و دیگر صد هزار مرغ و جایا و مزرعان سپرده زنده مرغی
هر سال چند دانه سفار قرار داده بود میگرفت غرض که در کفایت مال و جمع نال مید طولی شده و بعد از فوت
پدر با استقلال تمام حاکم جزیره شده چون هفت سال از ایام حکومت آن تمام شد **در تاریخ سنت و عادات**
و سخنان که قاضی و وزیر ثانی بموجب فرمان سلطان مراد خان تسخیر ولایت کرجان و شیروان نامور شد
نیز همراهِ جوش حضرت فرجام سلام قیام نمود چون عسکریات اثر داخل کرجان شد محمد خان مشهور باقر
خان پسر زاده قارق حمزه با جلوسیر سیران جنود سعد و مقلی سلطان قاجار سیران قراباغ و کجی از آن موزی
ده هزار سوار جبار نیزه گذر در قزلباش در چلدر نام محلی است سر راه بصره پاشا گرفته دو چهار سگت ره شماره
اتفاقاً در آن روز پاسی کلکسی دیار بک باه قاولی مورگت شیر و شکر سلام بود در محال صلبه رجز عصر وقت
بغروب آفتاب ملاقات هر دو گروه در دهن کوه اتفاق افتاد گردان آن گروه ابنوه ریشی قیل دانست موزی
تهور و غرور غافل از کمین دشمنان قوم حمله آوردند **پت** بسین که پیش روی عدو چشمه پندش از کوه بود
سازار بهی ای زخیل همان که باشد به زب بسی در جهان **پت** بهر شمع آینهت ساز که بکنند آهن که ز
گروه قزلباش بعضی زنده مان بی سه و پاتا موزی دو سه هزار سوار در برابرشکروم نمایان ساخته و لیان نرم
دین و شیر بران کار زنده در کمین کاه کوه در رسیده بودند چون آن زمره پر سگوه بنظر عسکر ابنوه درآمد لیان
گردان چون شمر غران بران جمع برشان قزلباش زور آورده آن جماعته که چون عقد شریا فراموش آورده بود
مانند نبات لغش برشان سیاه شد که پیکار وقت پیش هر دو موزی سوز نیزه که ز از کوه کوه چون
غران و پیل همان آتش نشان پرون آمد بهیت مجموع بر شکر پکن گردان حمله آوردند از آوزده در کوه پیل
نامی و بانگ فیر معنک پیر رسانیدند ز صیل با دیان در آن سحر که سینه عیلات روز رستخیز ظاهر گشت
نامون از خون و لیان مانده شفق کلگون شد و صبح اقبال خوب و عوام در آن وادی هونک بشام
پت صدای سم و شیه باد پای در آورد ما هی و سه راز جای نمایان شد زهر طرف خوب و تیر چو
رلهای غیرت بتن جابی گیر زخونی که تیرک ز در فرگاه بیان در بر افخت بر کلاه **پت** نیزین سخن سلطان

غرق چو تاج فروسیان بجلی بفرق **۴** القصة میر محمد باثاق سا روخان پک حاکم خرد و دودمان پک
 زر قی و میر محمد هینک در آن معرکه قتل رسیدند آخر الامر سکت بر شد قربان باش افاده سوزی سه چهار
 هزار کس از طریفین مجبوض تلف درآمد و گردان غالب آمدند در آن محل که میر تقی آمد مقدر رویت نزد
 آنتون سکه سلطانی بغیر از قلمه و اجناس و استعمر و مرصع آلات و خزینه او موجود بود و اولادش منعم سلطان محمد
 نام پسر بی در سن پنج سالگی و چهار دختر دیگر و در بی نداشت و در این عصر کسی از حکام کردستان باین بقدر خزینه
 مالک نشد بود **سلطان محمد بن میر محمد** وی از دختر ملک محمد این ملک خلیل حاکم حسنکیفا متولد شد در
 سن از پدر باز مانده حادث کردستان آن است که بواسطه اینکه چون پسر خرد سال از پدر متیم ماند او را لقب
 مخاطب با اسم پدر میگفتند سخته علم سلطان که در اول اسم واقع شده غفلت کرده نام او را محمد گذاشته باشد علم
 عند الله اما چون مادر او عورت عاقله بود بسبب خطیر از پدر میراث مانده بود و در شان ملک و عشرت سخی با نام
 و احسان تکی داده خوشنود گردانید بار عایا و متوطنان آنجا بطریق رفیق و مدارا سلوک نمود و دختران خود را
 بمیر ناصر و شرف پک و اولاد خان ابدال داده رتق و متق جهات خبری و کلی آن دیار را در کف کفایت اولاد
 خان ابدال گذاشت و فی الواقع نوعی در حفظ و حرمت و ضبط و صیانت ولایت جزیره قیام و اقدام نمود که
 نزدی بر آن متصور نبود بگذرید پسر خود را در دستم آتانه سلطان مراد خان باسلامبول برد اعیان و در کاران
 بخت و هدایا و منسوقات کران بها خوشدل گردید و در جانب پادشاه بخلعت فاضله و تجده میراث یافت
 سفیر و سرافراز حضرت اضراف حاصل نموده بجزیره عودت فرمود و چون مدت پنج سال از ایام حکومت
 منقضی گشت والده اش وفات کرد و او نیز چند روز مریض گشته بعد از وفات والده اش در بار سینه احمدی در سن
 و تسعانه مرغ روح قدس شایانش در نفس بن پرورد کرده بر شاخسار طوبی جای گرفت و بدو ایتی و ارشان
 ملک و معانین سمیات در طعام داده کرده او را مسموم گردانیدند از اولاد بدریک کسی دیگر مانده منقطع شد
ناصر پک بن شاه علی پک در زمان سلطت سلطان سیکمان غازی و در ایام و زدرت رستم پاشای وزیر اعظم
 ندیم مجلس شریف سلطانی و مدبر امور صفت بر خیامی ثانی از ویش محمود کله صبری بود و این درویش محمود در
 اصل از عشرت زوری است و در طرز اشعار و اسلوب انشا در شاگردان مولانا ادریس است و مدت منصب انشاء

شرف یک حاکم بیس بد متعلق بود و در ثانی بحال نصب وزارت و وکالت شرف یک مذکور بود و قرار شد
 بعد نقل شرف یک به یار روم افتاد معلم دختر سلطان سلیمان خان که منگوقدر رستم پاشا بودند و هم در آن
 منصب که باری نوآب سلیمان بدو مفوض گردید و آهسته آهسته کار و بار او بجای رسید که حضرت امیر کدورت
 بدو بود ازین جهت رستم پاشای وزیر کجا بهی احوال گردان واقف شد تغییرات و تبدیلات در حکام سجاده
 غرض تمهید این مقدمات آنست که سابقاً مذکور شد که رستم پاشای وزیر اعظم ناصر یک را تحریک فرمود که بار خود
 بدر یک مخالفت نموده طالب حکومت جزیره گردد و واجب الاشارة روانه آنست که سلطان سلیمان فی نفسه تعویض
 ایالت جزیره بدو شد و چون دو سال از در رانی او مرور کردید بر یک نیز متوجه درگاه پادشاهی شد و از
 ایالت جزیره تعویض کرده بطریق سحاق با میر ناصر تعیین نموده و ایالت جزیره بخود مقرر کرد و بانیک وقت ناصر یک
 در طور دستگیر یافت و بدر یک نوامی بر برادر استوار سحاق و ولایت نموده غرض که باعث تبدیلات است
 و غیر هم که در امور حکام گردان واقع شد با اعتقاد بعضی از کارگزاران استادی درویش محمود کله چری است **قصه**
ناصر یک وفات کرد خان ابدال پسر او باز باره سحاق طور و سقیم در زمان سلطان سلیمان خان و وزارت محمود پاشای
 وزیر اعظم روانه درگاه پادشاهی شد بلکه دیو غرور سودای حکومت جزیره در کالج و مانع او نهاد و در تلاش ایالت
 بود و محمد پاشای بواسطه دوستی بر یک بلکه بجهت نظام نظام عالم محبت خاندان حکام در صد و زجر و ایالت
 ابدال شده را می در آن قرار گرفت که خان ابدال مجوس گردید کوشمالی پسر او در بنابرین محمد پاشا چاوش پاشای
 با چند نفر از چاوشان درگاه عالی بطلب خان ابدال فرستاد اتفاقاً خان ابدال با جمعی از پسران نامی شجری و خلیفه
 از ملازمان خود که بجای مع درونه مکه زردن نماز فریضه عصر رفته بود بعد از ادای نماز چاوش پاشای با بعضی از چاوشان
 بر در سینه او را بدویان وزیر و عورت نمودند ظایقه اگر اوسیکویند که چون در انوقت چاوش پادشاه با چند نفر از
 چاوشان بطلب خان ابدال آمدند ظاهراً علامت خوبی میت سخیل که قصه او کرده اند او را بقتل رساندند بجز درین
 سفینه شیخ شیخان نام کردی از ملازمان خان ابدال در عقب چاوش پاشای در آن سفینه در میان دو کتف او فرو
 برد که سر ز سینه او بر آورد چاوشان رفیق او چون این حال مشاهده کردند پانگنه کشته نزد وزیر اعظم فرستادند و
 از آن گروه نظیر او بود بعضی وزیران سینه خان ابدال ازین قصه سر سینه کشته تفرقه و پشیمانی بحال ایشان پادشاه

و با تمام در شهر در و نه پراکنده گشته در گوشه استواری شدند و بعضی از شهر سرودن آمدن رود صحرا نهادند و مردان
 شهر حسب فرمان وزیر پادشاه بگرفتن خان ابدال و بدست آوردن ملانمان او مامور گشته و دلالان در گوشه
 و محله های اروند شادی کرده اطراف و حواصط شهر تفحص نموده فی الفور خان ابدال و تاجان او را برشته
 در دیوان حاضر کردند و همان سخته فرمان قضا صبر باین پادشاهی بقبل خان ابدال و تاجان او نماند گشته او را
 با موزری چند نفر در عیان بقبل آورده اموال و اسباب او را ضابطان بت المال ضبط کرده و اجل خزینه
 نمودند و از او هفت پسر میگیرند در صفحه روز کار یادگار ماند امیر ناصر و امیر شرف و امیر محمد و شاه علی و امیر
 و امیر غالدین و امیر ابدال **اولا امیر ناصر در نیابت سلطان محمد حاکم جزیره** بفراریه او رفته بود در حکام است
 از آن سفر در سر قلعه فارص خبر فوت سلطان محمد سمیع فرما پادشاهی وزیر سردار رسید و برای صواب نمانی
 سردار نصرت شکار بر آن قرار گرفت که حکومت جزیره را یکی از ورثان که همراه عسکر ظفر عیان بود
 نماید با سردار نصرت شکار عیان بخشی انقباد حکومت امیر ناصر نمودند بنزد امیر محمد صرف آمدند فقیر احوال
 بعضی سردار ساین قبول فرمودند که حکومت و ایالت جزیره را به در حمت نمایند امیر غریز و له کاک محمد دست
 دلی چاوش در خفیه بعضی سردار را که در سلطان محمد موزری صدر هر سکه سلطانی و اموال و باب مقاسمان و غیره
 دو پیشه در درت دیگر بگذرد و من در امیر ناصر اقریم اگر ایالت جزیره و بمن تفویض شود موزری صدر هر فلور سلطانی
 از مال سلطان محمد و در دزدان هر فلور از مال خود بخزینه پادشاهی عاید میازم سردار کفایت شکار این خبر را
 عظیم داشته روز دیگر که موعده دست بوس امیر ناصر بود با اتفاق امیر غریز هر دور او در دیوان حاضر نمود و سردار
 توجیه با عیان بخشی کرده و گفت که در امیر ناصر و امیر غریز که این سلطان محمد متوفی نزدیکترند عیان جزیره که
 امیر غریز میگویند نزدیکتر است سردار فرمود که ایالت جزیره بحسب ارشاد با امیر غریز برسد با و در زمانی دین
 اولی و نسبت با عیان جزیره در جواب گفتند که اگر چه امیر غریز سلطان محمد اقریب و بحسب ارشاد حکومت جزیره
 اما با تمام عشایر و قبایل اعیان و ولایت خوانان امیر ناصرند و او برای حفظ و صحت و ضبط و حاکمیت در حکام است
 نیز بهتر است سردار گفت هر چند همچنین است اما من حکومت را با امیر غریز میدهم شخصی از عیان بخشی در جواب
 نمود گفت که حکم سلطان سلیمان غازی است که هر کس را که عشایر و قبایل قبول داشته باشند در سانه خود حاکم سازند

مملکت امیر عزیز را قبول فرمایم سردر از این کلمه شفته گشته جلاد طلب کرد و در دیوانخانه قلم شاعر ناصر را در پرده
 پست دهم شهر رمضان المبارک سنه اصدی و تسعین و تسعمانه بدرجه شهادت رسانیدند و لوله قیامت اثر و
 علامت فرخ کبر عالمیان بشکار نمود و سیلاب صطراب زدند و شیخ و شاب برکنی می آوردان ^{حسب} ^{و بصاری}
 و کبار الولا منصب رز فضل ناگوار سردر خیره و تیره کرده **د** بگردید عالم زمین خویش که آید عجب مملکت سخت **د**
 زاننده آن ماتم جان کس **د** روان گشت از دیده تا خون دل **د** بعد از آن تعویض ایات جزیره را امیر عزیز نمود
 اورا بجعلت فاضله پادشاهانه و نوزشات حسنه دانه منقح و سر فرزند کرد پسند و با بی جادش **د** اسب راه اولی
 بصیبت جزیره فرستاد امیر شرف با سایر اخوان و اجداد ناحیه غزنی نزد وی شد و مال حال ایشان عقرب رقم
 قلم گشته رقم خواهد کردید بحول الله الملك المحمّد **د** **امیر عزیزین لاک محمد** چون عبادت و امر او فرمود
 وزیر مستعدی بر حکومت جزیره شد و کیال و چهار ماه در حکومت او نقضی گشت عثمان با شای وزیر سردار **عظمت**
 حکومت جزیره را امیر محمد ابن خان ابدال بغرض نمود امیر عزیز سغولاد سفر تیز همراه عسک نصرت و فاجام سلامت
 مروجعه پادشاهی قیام و اقدام کرده بعد از آن از جزیره بیرون آمد در سنجار اوقات گذرانید چون عثمان پادشاه
 در تبریز وفات کرد و در قندهار پادشاه سرگشته متوجه دیار عجم شد و امیر عزیز در مرض روم بخدمت سردار روم
 بشرط آنکه سسی قریه از قریای کفر و سنجار توابع ولایت جزیره داخل خواص سهاون پادشاهی بود و هر سال
 سوزی شصت هزار فلوز از حاصل قریای نر بود داخل خزانه حاکمه نماید ایالت جزیره بدو ارزانی شود **د** **محمد**
 استماع این خبر روانه آستانه سلطانی شد و چون زمام حمام وزارت کفایت نشان پادشاه **د** **حسب**
 الاستدعای امیر عزیز امیر محمد را که در سیاه قنده و فساد واقع نشود بطرف روم امی فرستادند و ناحیه غزنی که
 محل سکونت و مدو معاش امیر شرف و رادوران او بود امیر عزیز بطریق سجاد سجایی بک سر خود نامزد کردند و
 و دفع اولاد خا فلال را پیش نهاد همت ساخته از روی رفاهیت و فرغت بلا مانعت و شاکت غیر حکومت **د** **و**
 قیام نمود چون چند روز بدین دتیره گذشت امیر شرف ابن خان ابدال با اتفاق رادوران خود امیر عبدالکبیر **د** **سفر**
 و امیر ابدال که هر یک نهالی بودند در بوتان امارت رسید و سروی بودند در گلستان حکومت سر معین **د**
 که عشایر و قبایل شقیه لطافت شمایل و فرقیه حسن لطاف ایشان بعد دل شده بودند مغز مغزت **د** **مرد**

بیان جان بسته باراده با رجعت خون امیر ناصر برادر ایشان متعرض کاشگان او شده بلکه دست تصرف بر غزیز
 از ولایت جزیره کوتاه ساخته بغیر از شهر دست محل دیگر در تصرف او نماند امیر غزیز با بصره حفظ و حرمت شهر و قلعه را
 در عهد اتمام حاجی بک پسر خود و میر نماند برادر زاده خود نموده بغرض اتمام از اولاد خان ابدال روانه درگاه
 کیتی نپاه پادشاه شد امیر شرف با برادران اطراف و جوان قزاق و نواحی جزیره را ضبط نموده کفر طویف کشتی
 باو اتفاق کرده بر سر قلعه آبل شروع در محاصره نمودند و چون ایام محاصره بچهل روز استمداد یا از پسر غزیز آمد
 و معادنت بدیشان زین کار ایشان بر حد مضطر در سجایه تهنات در این اثنا حاجی بک بجهت امداد و طلب
 معادنت بنزد امیر ایسم پاشای میر میران دیار بگرفته بود فرست کرده میر نماند با بعد وی چند اهل و عیال
 میر غزیز را در قلعه گذاشته در نصف لیل در قلعه گشاده بیرون رفت و امیر سیف الدین برادر امیر شرف زین
 مقدمه واقف گشته سر راه بر او گرفت و میان ایشان مجادله و مجادله و قتل امیر سیف الدین در معرکه در دست
 نماند بقتل رسید امیر نماند جان از آن نوز طر بلات بر برد اما امیر شرف و امیر غزیز بقلعه جزیره در آمد
 و اسباب میر غزیز و سایر اجبای او را هت و غارت نمودند و اهل و عیال او را بطریق سیری بدست مردم کرد
 داده جاریه های مدخوله مطربه او را در میان خود قسمت نموده تصرف شدند و پسر خود سال میر غزیز ضایع
 گردید چون این احوال در آستانه شایع گشت مسیح بهایون اعلی رید حسین پاشای میر میران موصل را مضروب
 میر غزیز روانه نمود فرمان و جب الاذعان بنام امیر او حکام کردت نماند کرد و بد که با اتفاق حسین پاشای
 بر جزیره رفته آن ولایت را از دست سازغان بیرون آورند و تصرف میر غزیز داده امیر شرف و برادران او را
 که در جزیره نشسته اند بدست آورده اعمال نامصواب ایشان در کن ریشان نماند و نوعی در تادیب ایشان اقدام
 نماند که سایر متمردان از آن عبرت گیرند و حسین پاشا با قتال امیر با دست نمود با اتفاق محمد بک حاکم خرد
 و لشکر در زستان شش و تحین و تعجانه متوجه جزیره شد چون امیر شرف و برادران از توجه دشمنان
 قلعه و شهر را خالی گذاشته بطرف نظری رفته و از آنجا اهل و عیال خود را بر داشته بجانب خیران و کسی فتنه حسین پاشا
 میر غزیز را در درون قلعه جزیره گذاشته عودت نمود و بعد از عادت پاشا امیر شرف با اتفاق برادران و کفر عثمان
 متوجه محاصره قلعه جزیره شدند امیر غزیز تا ب معادنت و تحمل صدمت ایشان نبود قلعه و شهر را خالی گذاشته با امیر

در آسانی گشاد دست امیر شرف نقل رسید و میر عزیز را بعد از چند روز در صحاری اسپان آمده و چنان یکتا
بت چنین است دستور صریح کهن که چون سر تباری بر آرزوین ازین لاجوردی سرای و دور
ز دنبال مطرب رسد نوحه که **امیر محمد بن خان ابدال** چون در تاریخ سنه احدی و تسعین و تسعمانه فرموده
وزیر اعظم سر یاقوت مراد میر محمد تقی آورد تفویض ایالت جزیره بمیر عزیز نموده بانی چابوش را بفضیلت احوال سلطان
فرستاد امیر محمد عورت و فرزندان در ابدان معقول خود را بر دست بر رسم داد خواهی تسویه درگاه پادشاهی
اتفاقا فرمود پاشا از سردری عسکریه و عجم بواسطه بعضی تقصیرات زوجه سر دردی بعثمان پاشا منقول
و امیر عزیز را از حکومت غزل نموده تفویض ایالت جزیره با میر محمد نمود و چون عثمان پاشا فوت کرد در تبریز نوحه
دیگر سردری و عجم بفرمود پاشا منقول کرد و دید چنانچه قبل ازین گذشت و میر عزیز در مرض روم بخدمت فرمود پاشا آمد
بشرط آنکه سی تیریه در آن ولایت جزیره داخل خاص مایون پادشاهی بوده باشد و در سال شصت و هفتاد
در محمول قرایمی بزوره تسلیم خوانده عاصره نماید ایالت بدو از زانی گشت و میر محمد معزول تسویه درگاه حجاب شد
بر سقدهات چند حسب الاشاره فرمود پاشا میر محمد روانه ولایت بدو شد که در آن ولایت همه او وظیفه تعیین شده است
در آنجا سالن بجهت باشد و امیر شرف و سایر مرادان او در سفر کرجان در رکاب ظفر انخاب سردار نصرت بخار
و بعد از سعادت سردار نصرت حین ظفر شاز در غزاد جهاد کفار امیر شرف مع مرادان با حیه ظفری رفته نرسیدی
شد اما آن ناحیه را نیز میر عزیز بدین گذارنده از دیوان شاهی بطریق سحاق با سیم خود حاجی یک مباد کرد و
و چون میر عزیز بخیزه آمد درین دفعه بکلی همت بر قلع و قمع اولاد خان ابدال گذشت اما پدرش موافق تقی نخواست
همچنان در سیاق کلام گذشته بوضوح می شوند و میر عزیز و حاجی یک مراد زاده اش میر ناند و سایر اولاد که
و ناگاه ایشان بر طرف گشته منقطع النسل شدند و امیر شرف بحسب رشد و تمیز تصدی امر حکومت شد و بعد از
بضبط قلاع و نواحی مأمور گردید چون این خبر در آستانه قبال آستانه سلطان منموع اعیان در کاشان کس را
باستیصال بجا بوبه فرستاد امیر محمد را از آنجا برادر سلطنته بلامول آوردند و ایالت جزیره را با تداوی ابراهیم
وزیر بدو عنایت نمود محمد پاشای بوستوی میر میران و ایر کبر را با میران کردستان مأمور گردانیدند که امیر محمد را
بخیزه آورند و آن ولایت را از مرادان او مستخلص نموده بدو سپارند محمد پاشا چون همراه امیر و سایر بکر تسویه جزیره
گشت

امیر شرف بلانازعت و مناقشه قلعه دولایت ر تسلیم را در خود میر محمد نموده توجه ناحیه نظری شده و در آنجا
 ساکن گشت و بعد از چند روز اعیان شیخی در میان افشاده میر شرف را بخزیره آوردند و در آن بلیکه مکتومی گشت
 و لکن استی نموده ناحیه شاخ و بعضی قریا و مواضع دیگر قریب بصف ولایت خزیره بوظیفه امیر شرف و سایر
 ماتبان ایشان مستقر داشت و نفس شهر و بعضی نواحی دیگر را بخود گدشت و با بانه مسکن مصلحت خواه
 فلور که پادشاه و وزیر تعلقات شرف امیر محمد ادانامید و در جانبین باین قرار رضی گشت و چون چند روز بدین شهر گدشت
 جمله اعیان شیخی سیل مطرف امیر شرف کردند چون امیر شرف در عیار و قبایل این اوضاع دیدیم هم گدشت
 که از عمده تعلقات که مسکن خطیرت بر نیاید جزیره را گدشته بر رفت چون استحقاق و قابلیت امیر شرف معلوم شد اعیان
 دولت و در کان سعادت پادشاه مغفوت پناه سلطان مراد خان شد ایالت جزیره با و در زانی است و مشورات آن
 حکومت بنام امیر شرف غر اصدر ریافت بخزیره فرستادند امیر محمد در استماع این خبر فرار نموده متوجه بخرمک حاکم خرمک
 مسکنه میر محمد همیشه بخرمک بود اهل و عیال خود را و فرزند گدشته با داد سعادت و در دانه درگاه پادشاه شکر
 پهنایت حسندی سباجی حسنکیف با و در زانی شد در هنگام فتوح و تسخیر قلعه کرمی و محاربه کفار فجار چون فتح و نظر در کاب
 نصرت اثر سلطانی بود و حال حکومت جزیره از دیوان سلطان محمد خان غازی حلدت خلافت بدو سقر گشته اما امیر شرف
 و همه سپه دار کرده حرابت آمین نمیتواند کرد **امیر شرف بن ابدال** زبده دودمان و خلاصه فادان حاکمان
 جزیره است در میدان سخاوت و مردانگی بچوکان مردوت و فرزانه کی گوی تقوی در حمان در انشال و اقران ر بوده و بگفته
 الادی و شجاعت و شکانه بهادری و شهناسات بقوت با زوی کار کار و ضرب شمشیر صاعقه کرد در دست مردمانی مردانه نمود
پت بود بر زرخایش ر خود قائم گشت بود بگاه و غایش زرم رستم عار استی عیبت دپاسی در عدل و تمام
 او بر خورد در آواش و پیکانه در حسن خلق او محمود و منت در و دور و نزدیک از جان و دل و هوا خواه دوست
 دشمن از ز طور پسندید و اخلاق حمیده اش و دلخواه **پت** طرز خلق سامی او نوع نشان را بود کجکاف کاف
 تخیل احسان را نموده کرد در حسن نصرت رنگ تبان درم کرد بسورتان سحاب لطف او درین مطر
 بعد از قضایای که در میان امیر شرف و میر باوند و امیر شرف در مابان روی نمود چنانچه رستم در کلک پان زمام تمام
 امور حکومت جزیره در قبضه اقتدار امیر شرف آمد در حفظ و حرمت و ضبط و هیات آن زلات کمال اهتمام سباجی آورد

در خلال این احوال در عصر میر محمد برادر میر شرف را از بوسنه آورده ایالت جزیره را بدو تفویض گردانید و چنانچه در

گذشت میر محمد بواسطه عدم استحقاق در حکومت کارناخته باز در دین سلطان ایالت جزیره را بر میر شرف عیادت نمودند

و چون چند روز از ایام حکومت او ستاد می گشت برادرش میر غلام الدین را بهوای حکومت جزیره در سرافا و در مرغ

در کنگره کاخ و ماغ او ایشان نهاد هر روز اطراف و جوار جزیره را بنوبه و عارت جمع کثیر از اجامه و اجلاف

ورنود و او باش بر سر رایت او مجتمع گشته شرف پیک از او خایف و خاسر میبود تا او را روزی نزد خود طلبید و با

نوکرت خود مقصد نه ساخت که چون میر غلام الدین درون خانه شود کار او تمام سازید و ایشان را در درون خانه نهادند

نموده کس بطلب میر غلام الدین فرستاده چون میر غلام الدین قدم در درون خانه نهاد سوار میان از کجا سپردن این

کاخ و ماغ او را از با و سخت و غرور خالی گردانیدند و دیگر از این حاکم با استقلال گشته حکومت و دارائی جزیره را بدو

مینمایید و بحسن عدل و داد انولایت را معمور و آباد ساختند **شعبه دوم در ذکر امرای کورگیل** سابقاً نه گورگه که اولاد سلیمان است

که ولایت جزیره را در میان خود تقسیم نموده ناحیه کورگیل میر حاجی بدو تعلق گرفت و امرا و کورگیل را در اول جو فیصل مسمونه شد

آخر گشت استمال کورگیل شد و کوه جودی که گشتی حضرت نوح علیه السلام بر آن کوه قرار یافته و در آن ناحیه واقع شده

و آن ناحیه قریب بصیقله قریه معمور در اسلام و در آن در دو که هم قسلاق و هم سلیاق در دو که الوسات و جهات در کجا

میکنند راند **الفصل میر حاجی بدر در انولایت و فات نموده** از بنا بر او حاجی محمد بن شمس الدین نام شخصی قایم مقام بود

درت چند حکومت انولایت قیام و اقدام نمود و نیز وفات کرد و از او سه پسر ماند امیر بدر و امیر حاجی محمد و امیر سید محمد

برادر تعاقب یکدیگر حکومت کورگیل نموده اند اما امیر بدر و امیر حاجی محمد در احوال معلوم نبود بنا بر آن را قلم برد

در آن شروع نمود **امیر سید احمد بن امیر شمس الدین** بغایت مرد شجاع و دلاور بوده همواره در معارک جدال و قتال

دست برداری مردانه مینمود در حکام اطاعت امراء گردان در آن زمان سلطان سلیم خان مقرب پادشاه گشته بر

سبیل طپت سخنان ظریف آینه و حکایات لطافت کثیر کشفه بعد از وفات سلطان سلیمان با سلطان سلیمان خان

همین قاعد مرعی میداشت و همیشه اوضاع و اطوار او مقبول طبع پادشاهان گشته بعضی اوقات بوصول و سخاوارا

علاوه کورگیل نموده مدو روزانی داشته مشهور و روایت است که در محل سلطان سلیمان خان از در اسلام بغداد عود

کرد امیر سید احمد خود را در میان تا بوقت گشته او را بر سر راه سلطانی نهادند پادشاه از احوال تا بوقت سوال کرده

میرید احمد است و یکدیگر که سنجاق موصل مثابه روح نیست پادشاه روح بر او بکیمی غایت فرموده اند
 من سر و چش و شلست در میان تا بوقت ماند ام او ای این طپت پادشاه را خوش آمد باز موصل را علاوه بر
 سنجاق کورکیل نموده بدو و زانی داشت بدن مرده او را جان تازه و حیات نبی اندرزه مرحمت نمود میرید احمد
 عمر طبعی یافته مدت اسباحت نزد پادشاه معزز و محترم بود قلعه کورکیل از قلاع مستحکم کردستان است چنانچه پادشاه
 میکنند که دو نوبت سلیمان یک پسرش او قلی قلعه عمادیه را محاصره نمود و فصل رستان رسید قلی میرید احمد سنجاق
 بنا حیه بشری عودت کرد در آنوقت عمادیه بن شیر حاکم حکاری در قلعه بای سن اعمال ولایت خود متخصش شد بود
 و سایر قلاع و ولایت او تصرف کاشکان آق قویونلو در آمده بود سلیمان یک پیام داد که هرگاه قلعه کورکیل
 عمادیه و قلعه بای سوئی سن اعمال بسبب در دست ماست اصلاح شما کنیم و هر اسبنداریم و خیمه های شما نظر کرد
 حکم سر کورکیل و پیش در رد القصه چون میرید احمد مدتی با استقلال حکومت کورکیل مع الحاق موصل نموده و فاطما
 بعد از آن برادر زاده اش والی آن ولایت شد **ایرشش الدین بن میرید احمد** زلفت عیش میرید احمد تصدی کرد حکومت
 کورکیل شد و او را سه برادر دیگر میرید ابراهیم و میرید عمر و میرید حاجی محمد بود چون ایرشش الدین بعد از چند سال حکومت
 کرده بجز رحمت نیز دستمال چوشت و برادرش میرید ابراهیم بجای او بر سر امارت نشست **میرید ابراهیم بن میرید احمد**
 بجای برادر حاکم کورکیل شد در زمانی که سیان به ریک حاکم جزیره و برادرش ناصر یک بر سر حکومت آنجا شایسته
 نشسته واقع شد نوعی که در احوال بر ریک تغضیل جزگور شد و میرید ابراهیم بنا بر دوستی ناصر یک روان رفت که از
 فراد پادشاهی میرید ابراهیم و آن عرضه تربیت نامه تهیه میرید ناصر که فرشته از آنجا توجه استانه اقبال شایسته سلطان شود
 اتفاقاً نواب همایون کمپان رهنم خورشید نزلت شاه طلماب باشکری زیاده از قطره ماران نواحی آن دیار
 آن دیار را فرود گرفت و میرید ابراهیم مضمون **من بنجی ربه فقده ریح** خواست خود را از طرف بارگیری بید انرازد
 و طایفه قزلباش در مابین بارگیری و کربلایش بدو رسیدند میرید ابراهیم زور بازو و مردانگی خود را در میان قلعه پر
 انداخت و نواب همایون شاه طلماب بنفس نفیس شریف تعاقب او بر سر قلعه در جیش آمد فی الفور شورش
 در محاصره نمود و چون ایام محاصره قریب بچهار ماه امتداد یافت کار بر محصوران مضیق گشته قرار دادند که
 قلعه را بطریق عهد و شایق تسلیم ملازمان نواب همایون پادشاهی نمایند که بجان امان یا بنده میرید ابراهیم

و جماعتی که همراه ایشان بودند اصلا و قلعاً بدین صلح راضی نمی شدند آخر الامر هم قلعه با ثواب شامی بنا
 می نمودند و در حقیقت لیل موزمی با پانصد شصت نفر قبایلش کار آمدند و در آن قلعه در آورده علی الصباح با اتفاق
 قبایلش تیر و تفنگ و نیزه و شمشیر درون قلعه در آورده حواله طایفه بختی کردند امیر ابراهیم در آن دار و کمر امیر سرختم
 تقدیر گشته تعلق رسید و برادرزاده اش زخمدر در بانچه هشت نفر دیگر که قمار شدن بنظر شاه عالم ناپه در آورده
 در همان محله فرمان شاه بنفاد میوت که همچنان من پوست ز سر ایشان کنند تا بدان سختی جان بجان
 آخرین تسلیم کردند **امیر احمد بن امیر ابراهیم** بعد از قتل پدرش بموجب دستور سلطان سلیمان خان منصب امارت
 کورگیل بدو موقوف شد و مدت سی سال حکومت آنجا کرده چون امیر محمد نام پسر ناخلف از او پیدا و سرحد
 رُشد و تمیز رسید در فرات امیر عزیزه اولاد خان ابدال که امیر احمد حمایت اولاد خان ابدال میکرد و پسر شاکر
 امیر عزیزه با داد و معاونت امیر عزیزه در ازماریت خلع کرده بجای او والی کورگیل شد و امیر احمد بر سرحد داغوی
 متوجه درگاه سلطان اولاد خان شد و در راه با جل موعود در گذشت **امیر محمد بن امیر احمد** بعد از خلع پدری
 امر حکومت و امارت کورگیل شد اما در عقل و فهم و فرست چندان بهره نداشت و چند روز با داد و معاونت
 امیر عزیزه در گره نشو و نمائی نمود و لیکن عاقبت در دست اولاد عثمان امیر عمر و امیر محمد و امیر محمود تعلق رسید **امیر احمد**
بن امیر محمد بعد از قتل پدر خود سال مانع بود و اسحال که تاریخ بجمعی در ثبات رمضان سنه خمس و الف است
 معاونت امیر شرف بن خان ابدال راه حکومت کورگیل بدو تعلق گرفت **شعبه سیم در ذکر امیری هینک** هینک
 هینک به چهار عشرت است بختی شقاقی میران کوبینه و امرا و اورا ز نسل امیر ابدال بن سلیمان خان بن
 چنانچه سابق مذکور شد که چون سلیمان بن خالد در ولایت جزیره فوت شد اولادش در میان خود آن ولایت را
 تقسیم کرده اند از آنجمله ناحیه هینک امیر ابدال رسیده تا امیر ابدال بکومت آن ناحیه قیام و اقدام نموده چون
 او وفات کرد حکومت آن ناحیه با اولاد و سباع او قرار گرفت تا زمانی که تراکمه آق قویونلو بر آن ولایت
 مستولی گشت و در آن زمان هرچ و مخرج تمام در آن ولایت واقع شد حتی قریب یک قرن آن ولایت در دست
 تراکمه آق قویونلو بعد از آنکه دولت آق قویونلو رومی با مخطاط آورد و بار دیگر ولایت سورونی متصرف و از آنجا
 در آن و دیگر از آن در کس تعرض آن ولایت نشد بلکه چند روز در زمان شاه علی یک حاکم جزیره آن ناحیه در آن

میر محمد با در شاه علی یک بوده بعد از آن باز ما بداد و سعادت حکام خبری به آن ناحیه بدست در شان او در
 ما امروز که تاریخ بجزی در سینه خمس و الف است آن ناحیه در تصرف ایشان است **فصل پنجم در ذکر حکام**
حسنکیفا که شتهار در رند بلکان به مدت کردش روزگار به بطرز ذکر خوانند آموزگار به سران یک پیشینه کرده
 کند به نوای دگر در جهان نو کند به نقله اخبار و حمله آرا آورده اند که چون دست تسلط آل ایوب در میان
 سنی و سنی و شمانه با کلمه در حکومت مصر و شام کوتاه گردید و فرانس قضا با طامارت آن طبقه عالی را
 در آن ولایت در نوریدگی از اولاد ایشان مدتی در بده جماعتی بسر میبرد بعد از آن برخاسته روی توجه بجانب
 ماردین آورد خدمت حاکم آنجا رفته ادرا در سلک امراد اعیان خود منظر ط کردین آن حاکم دوست نوزدین کرد
 از عواطف علیه حکومت ناحیه صادر را بد و ز زانی داشت اما چون چند روز در صادر رحل اقامت نداشت در آنجا
 دیکه شته روی بجانب رس القول که با بفعل حسنکیفا شتهار در رند آورده در آنجا توطن و تامل حیا نموده
 صغیر و کسری و غنی و فقیر آن و یار کردن در اطاعت و انقیاد او نهادند چون آب و هوای آنجا نپذیر موافق مزاج او
 افتاده مرافقت و وسوست با امانی آنجا نموده ادرا بکجوت قبول نمودند شروع در تعمیر قلعه آنجا کردند قضا را
 در آن حین سلطان ماردین تکلل تمام و نزل مالکلام با بنیه و اساس قصر و دولت راه یافته بود از جماعه قلعه
 حسنکیفا بغایت متوهم شد بطلب بانی قلعه فرستاد و او ز آمدن با کرده قدم در وادی مخالفت نهادن
 برین حاکم ماردین شکر خود را صبح نموده باراده تسخیر قلعه حسنکیفا متوجه رس القول شد بانی قلعه در مقام
 محاربه و مجادله در آمدن ثابت قدم و راسخ در پامی جلالت در میدان شجاعت نهاده حاکم ماردین بی نیل
 سعادت کرد از آن روز باز ما هیچ دولت آل ایوب بتجدید رتبه تسخیر در اطراف و نواحی حسنکیفا نداشت و
 بانکه فرصتی آنقدر در مفتوح و مسخر ساخت و اعلامی آنجا را در بعضی احکام سلاطین و نسخ تقدیم پیشین
 اهم نوشته اند و درین باب در بعضی ثقات مروی است که در حین حکومت خود بانی قلعه حسن نام شخصی را از اعیان
 عرب گرفته در قلعه محبوس نمود چون حبس است ادیافت و مقصودی که حاکم قلعه را از او بود حصول نمی بود
 کار به آنجا رسید که حسن را در معرض تلف در آورد حسن شخصی بنزد حاکم قلعه فرستاد و بچام داد که بحال کار و بار
 رفته و دل بر هلاک نهادم از ملک اتماس دارم که یک لحظه غایت کرده مرا از حبس سیردن آورده آن بایان

که همراه من بود من دهنده که ساعتی در میان قلعه سوار شده در نظر ملک بجلوه در آورم تا نظر سواری و سلب
 سبب در می بیند و حرکات و سکنت حستی و چالاکي مادیان بر ملک واضح کرده و لایح شود بعد از آن بهر طرف
 شود راضی استم ملک التماس حسن رحمن رضامند دل داشته فرمود که مادیان او را حاضر که دین حسن تکلیف
 سواری نموده حسن زمین خدمت بوسید همان ساعت بر مادیان کوه سپهر خود سوار شد که مانند برق برود
 زمین بی آرام بود و بان آب بخوشحامی سبب خاک می نمود **پیت** تکاوری که نذر در خنجرین شمش که از زمین
 پای رفت تا بپار **ب** بان قطره اشکی که ز نثره بچکد **ک** که ز نثره پکی تاریوی در شب تاری **ب** بخوشحامی ماب کند
 و حجاب **ب** بگرم تازی از تش بر دن هجد چشمه **ر** سوی شب تابان چو قطره در نور فرد **س** سوی لبندی
 تازان چو بر در آذر **ر** رنده همچو مراد و رنده چون روزی **ب** بخت ره همچو نسیم و خورن آتش ملد **ب**
 هر در دیره بر نقطه بدید **ر** که قوامش از آهن است چون پیکار **ر** و چون حسن لفظه مادیان خود را جلا
 داد و حستی و چالاکي خود را طاهر ساخت پیکار مادیان را همچو زوه نهیب داد تا ز شرف قلعه که زیاده از صد راج
 هماری مرتفع بود خود را در میان آب شط انجخت که از کنار کمر قلعه روان است و سکم تکا و پار که کشت حسن خود را
 بشاوری از آن بحر ذفا رو بجه خود بخورد با حل و کن رنجات رسانید چون از نظر ملک فایب کت فریاد حسن
 در مردمان بر آمد گویند این قصه عجیب است ماریت **پیت** باشد سخن غریب از است بوده و بر دیتی بانی قلعه
 کیفای بن طالون نام داشت از اینجه بحکیفا است ماریت یافت العلم عند الله و عمده عشار و قبایل حنیکیفا نیز در
اشتی مجلی مهرانی بختونی شقای استوری کمدولی کمدولی صغیر زان کیشلی جللی خدقی سوانی پریان
 و ناحیه مغیر حنیکیفا قصبه سفزه و ناحیه بشری و طور در ززل است که بتصرف حکام خرد است دوزده هزار نفر کفره خراج
 که از درنده آن روز که بانی قلعه و لو با حاکم ماطر دین مخالفت مینمودند و طریق مجادلت می نمودند تا هنگامیکه حبیب
 بچنگ اجل چاک شد حکومت قلعه و اطراف و نواحی آن و سردری عشار و قبایل اقدام نموده بعد از فوت آنچه
 السنه و اخواه مشهور است **مکن سلیمان** نام مردی از اولاد او بر سر حکومت جلوس فرمود مدتها حکومت حنیکیفا
 قیام نموده تا اواخر حکومت چنگیز که شت و شین و سبهاست آنولایت در تحت تصرف او نمود بعد از آنکه سلیمان
 با جل موعود بعالم آخرت رحلت نمود **دیر شمش کلمه قائم مقام در کشت** و او در وادی مملکت دری و سردری

خیل و خشم در عایت رعیت و تربیت حرم و خدمت بی نظیر حکام عظام بود همواره با سلاطین و خاقانان ایران طریق دراز
 و مودت و سلوک سلوک سید است تا آنوقت که عالم فانی را برود و کرد **ملک عادل بن ملک محمد** بموجب وصیت
 پدر بدرائی حسنیفا سادت نمود بحسن عدالت در ای سوخت آنولایت را سمور داد و کرد ایند مرتبه جاه و جلال
 از آبا و اجداد خود گذرانید تا در سنه اصدی و ثمانین و سبعه سجد رحمت ایزدی سوست **ملک اشرف بن ملک عادل**
 بعد از وفات پدر قایم مقام او شد و او معاصر با امیر تیمور کورگان بود چنانچه صاحب ظفر نامه مولانا شرف الدین
 یزدی آورده که در تاریخ سنه ست و تسعین و سبعه حضرت صاحبقران زمان امیر تیمور کورگان بعد از فتح
 بغداد و تسخیر قلعه کتیت سوزج مارین شد چون ببلده رود عارید و اولی حسنیفا در آن بلده بخرسبات بوس کاشت
 و بچین غنچه ملک رزمین عبودیت بوسین و طایف میزند کی بقدم رسانید و یاسین مراجم بدرینج حسنه دانید
 حال او کشته بولایت خود عودت نمود بعد از آن در تمام در حیات بود آخر ما جل بوعودت عالم آخرت بهشت فرمود
خیل بن ملک اشرف الملقب بملک کامل چون پدرش وفات نمود پسرش بستصواب عشار و قایل برادرانی یی حسنیفا
 قیام نمود در تاریخ سنه رابع و عشرين و شان مانه میرزا شاهرخ ابن امیر تیمور کورگان بر منغ و مرغ اولاد فرادوسف تکران
 سجد و روان و وسطان آمد ملک خیل استقبال کرد بشرف قبه بوسی استعدایافت و در جلین که میرزا شاهرخ حکام و در راه
 کردستان شل امیر شمس الدین به لیبسی و کلکجه حاکم کلاری و پسر سلطان سلیمان خیرانی را از زهد و اشک درخت بفرستاد
 او نیز با حکام مزبور برخص شدن بولایت خود سعادت نمود و بقیه حیات بفرغت و کامرانی دوران دیار اوقات را گذرانید
 سپاهی و رعیت را از انعام و رحمان خوشحال و مرفه البال ساخت در سنه اثنی و تین و ثمان مانه بر ایض رضوان صرا
ملک خلف المشهور بکجف سرنج در اصطلاح اکبر و یعنی چشم سرنج داد پسر ملک سلیمان برادر ملک خیل است بعد از وفات عم
 بکلوت و در درائی حسنیفا در سردری عشار و او خوام قیام و اقدام نمود و بواسطه نزاع و محاربه که با ظایف مجتبی او واقع شد
 و در آن محاربات داد مردی و مردانگی داده جنگهای رستمانه نموده پهن آن س با بوسیفین مشهور گشت و در تاریخ سنه یک
 با نیدری آق توینلو اراده تسخیر ولایت کرد آن نمود جماعتی از ترکمانان بفتح حسنیفا ما نور کردند چون بر قلعه
 هر چند با لغبه و محاصره نمودند و زور پارسا آوردند تسخیر میسر نشد و یکی از بنی عثمان ملک خلف با سید نوید حکومت اینجا تحریک کرد
 فریب خورده قصد قتل عیش کرد اتفاقاً روزی او را در حمام یافته بخیلات نفسانی و تسولات شیطانی عصیان برپائی

چنانی بسته قطع صلح و رحم کرده بتینج سپید ریش حیات آن خلف دودمان حکومت و ملوک را قطع نموده بالکلیه حکومت
 آن خاندان از تصرف درشان ادب و نرفتن رفته بدست طایفه ترکمان درآمده شخص قاتل بجز در پیشانی و دست و سر نه کی دنیا
 و آخرت چیزی حاصل نگردد **پیت** تخم و فاد مهر درین گذشته زار **پیت** آنکه شود عیان که رسد بوسم درو **پیت** شکل بالان
 سه سید هر نشان **پیت** از افسر سیاه یک و فرکلاه زو **پیت** **ملک خلیل بن ملک سلیمان** در فرات ترا که در بلده دجا ختمی **پیت**
 چون هرج و مرج در طایفه ترا که آق قویونلو بدیاید با داد و معافیت میر شاه محمد شیری وی از قریه الایام منصب وزارت
 ملک آن حسنکیفا با سزا و شیری مستحق بوجه از بلده حما آمده طوایف حسنکیفا بر سر او مجتمع گشته با اتفاق بر سر سفر رفته بصره
 شمشیر آن مقصد را از طایفه آق قویونلو متخلص گردانیدند از آنجا متوجه قلعه حسنکیفا شدند آنجا را نیز حسن الوصه از طایفه
 ترکمان گرفته متصرف شد بعد از آن ملک خلیل در حکومت استقلال تمام سپید و فی الواقع کسی از حکام کردستان در آن عصر
 ب عظمت و شجاعت او نبود اوضاع و احوال را با دشمنان ندیده داشته خواهد عیان نواب همایون رفته شاه اسماعیل صفوی را در دیو
 از نغمه می سلطان یعقوب جلای وطن نموده بخدمت زیارت میت الله بگرام بدیاری آمد چون بوالی حسنکیفا رسید بقصد
 کفاح خود در آورد و در زور حسن جمعیت ملکانه و سوز پادشاه بر تیب داده امر او حکام کردستان خواص عوام در آن عشرت
 حاضر گشته و با عشرت گسترده ساقیان ماه رخسار شیرین کفار بادامی پنج خوشگوار بگوش در آوردند و میغان ^{نور} خوشگوار
 نغمه پردوز و مطربان شیرین لجه بر بطن نوز زبان بجهت این بسر و در گشته **پیت** آسمان ساخت کی سوز در آفاق ^{سوز}
 که از آن سوز شاد اطراف مالک معمور **پیت** اجتماعی است منور قمری شمس **پیت** انصالی است مقرب ملک را با حور ^{چشمه} چشمه ناز
 داشته است از زانی **پیت** بسر برده حجم دولت تشریف حضور **پیت** و چون در کان دولت و نیان چشم آق قویونلوی ^{درد} خستال آورد
 آفتاب دولت نواب صاحبقران کیتی سان شاه اسماعیل صفوی از شرق هدایت سر زد امر او حکام کردستان بخدمت آن سیدی
 او متوجه تبریز گشته و بجز در سینه آن امرا بد آنجا شاه اسماعیل ملک خلیل را با سایر امرا در قیده بند گشیده بزین خان ساکو ^{سوز}
 و تکلیف اهل عیال آوردن به تبریز ملک خلیل فرمود ملک خلیل حسب فرمان خواهر شاه اسماعیل را که از او یک پسر و سه دختر داشت
 بتبریز آورد مدت سه سال در قید نواب پادشاهی مانن بالکلیه ولایت حسنکیفا بتصرف فرمایند در آمد و در نظام شاه ^{لدر} شاه
 ملک خلیل فرصت غنیمت دانسته با اتفاق تاشی سوک لی در شتخطان خود را بقتل رسانید و از آنجا فرار کرده بسلیمان ^{لدر} سلیمان
 دیار بگوش چون بوالی وان رسید طایفه محمودی سر راه بر او گرفته قصد گرفتن او نموده ملک خلیل مجاریات مردانه کرده جان از او ^{لدر}

سلطنت پیرون برده از راه دره بپس متوجه حسیکفا شد اما ماشی سوک در آن سر که اسیر نچه تقدیر گشت و در آن اثنا
طایفه شروی و زرقی با بقاق عشایر و قبایل با حسیکفا شدند اما ماشی سوک ملک سیمان و لد ملک خیل را بجلوت اسجا
نصب کرده بودند بر خلاف عشرت رشان که ایشان زمام حکومت آند را در قبضه اقتدار کی از بنی اعمام ملک خیل نهاد
بودند در حال این احوال طایفه بجنی نیز بواسطه تسخیر سعادت که در آنجا پیش در آمده بودند که طایفه قرلباش مستخلص سازند
که یک رنجر آمدن ملک خیل مسوع اما کی آن دیر شد و فرزندان بقدم اطاعت نزد پدر آمدن سختیان ترک محاصره قلعه
کردند ملک خیل بعد از چند روز سعادت را از قرلباش مستخلص گردانید بید تصرف در آورد و چون قرلباش در وقت قلعه
حسیکفا با مادر سعادت عشرت منور مرتبه بر تبه فریفته قرلباش شش در بنجر آمدن ملک خیل بجهت ذخیره قلعه با
من احوال ولایت بجنی رفتند که آذوقه فراوان آوردند و قلعه رحیب از دست نماند ملک خیل برین قصه در قفسه
مردم عشایر و قبایل خود را جمع نموده بر سر آن طایفه ایجا ربرد و ایشان بقدم اطاعت پیش آمد و عده تسلیم قلعه نمودند
از سر خون ایشان در گذشت و با حسین یک بجنوی مصالحه نمود بواسطه خون پدر و برادرش که بشرح بعد ازین درین
مذکور میشود بای نام قلعه رحیب ملکت با و زرانی داشت بعد از آن اسجا قلعه آن قلعه تسلیم ملک خیل کردند در شقات
روایت در احوال طایفه بجنوی چنان روایت کرده اند که بجن و بخت و برادر بجهت اند از اولاد حاکمان جزیره عمیره
بواسطه حکومت اسجا سار غم در میان برادران افتاده حکومت بر بخت قرار گرفت و بجن بجانب حسیکفا افتاده
ملکان حکومت اسجا از طایفه بجن گرفته اند و روایت دیگر آن است که طایفه اگراد جمله از اولاد بجن و بخت
اعلم عند الله اتفاقاً در حینی که امیر شرف بن امیر بدر حاکم جزیره بود از طایفه بجنوی بنا بر عدوت قدیمه نسبت بامیر
شرف بعضی اوضاع نامالیم بنظر آمد امیر شرف در مقام مقام برابر و امیر محمد بجنوی را از ملک خیل طلب نمود
تا آنکه اورا بکشتی میسرا دهد ملک خیل امیر محمد را با پانزده نفر اولاد و تاباش بواسطه خاطر امیر شرف قتل آورد
حسین یک نام پسرش از آن سر که فرزند کرده اموال و زر زاق قبیه عشایر و قبایل او با و فائز بخت عسارت او در حال
زبان زده مردم آن است که موافقت حسین یک در غیبت ملک خیل با طایفه قرلباش بنا بر این جهت بوده و ملک
خیل قریه بای رحیمین یک دادن و با اوصاف که کردن باعث این قصه است و قصه ملک خیل بعد از آنکه طایفه بجنوی
قلعه حسیکفا تسلیم کردند مدتی بر سر حکومت و کارائی و فرمانروائی قرار گرفت عاقبت لذت نفسی ندای امیر علی

ملک رفته حضرت کبوش هوش استماع فرموده بعالم جاودانی تعالیٰ ملودرزاد چهار سپه پادکار مانده اول ملک سلیمان
دویم ملک علی **سیم** ملک محمد چهارم **ملک حسین** **ملک حسین بن ملک خلیل** چون **ملک حسین** جوانی بود بجلو نش
موصوف و بسمو انعام و حسان معروف چنانچه جمله عشار و قبایل حنیفا شیفته حال با کمال و ذوقیه گان حال
کشته منور اتق نش بود که اورا بجاوت در میان خود نصب کردند **پت** آن را که نشان ضرب عشوت
از چهره او چو نور پد است اما چون بجای پدر در سنده حکومت نشست ملکه و ملک علی نام برادرش را مجوس کردند
و ملک سلیمان را بر دیگرش از ناحیه اردن فرار کرده بخت خسرو پاشای سیر سیران آن طاب حکومت پرگشته
نیز بواسطه رفع نزاع برادران کس بطلب سلطان ملک حسین فرستاده برادرش که مجوس بودند نیز در دیوان حاضر نمود
بهر آنکه ملک حسین را پاشای نربور قتل آورد و تفویض ایالت حنیف را برادر او ملک سلیمان کرد **ملک سلیمان بن**
ملک خلیل نربکان دین و روزه گان را یقین با اتفاق گفته اند که سزاورد دولت و شایسته رفتن آن کس است که در
جمیع احوال حسن کا حسن الله ایک در حسن اشفاق او خورد و بزرگ بهر دست کرده بموجب قی و لو اشک
بعضی **مکر** و **بعض** جماعتی که فضیلت صلوات رحم را در جمیع امور منظور در زنده بانه ک زمان محمود اقران شوند **پت**
دودت با هم اگر یک دلت هم بفرس **پت** بر ندر همه عالم زیکه بپزند **پت** غرض از نموده این مقدمه آن است که چون
ملک سلیمان بموجب نشان قضا حریان سلطان سلیمان خان و سعادت خسرو پاشای سیر سیران والی ولایت کرج حکم
حنیف نش چون برادر الملک خود سعادت ملود برادرش ملکه و ملک علی با او در مقام محاممت و نعت در
چند روز از حکومت او برور کرد ملک علی تاب تقادست نیارده بجات شرفخان حاکم بپس رفت و با تمام
عشار و قبایل بواسطه قتل ملک حسین از ملک سلیمان متنفر و نترس گشته با او سوخت کمزده بلکه طریق مخالفت
گرفتند باین مهم و هر اس بر ضمایر او استولی گشته بجات او آمد و رفت و برضا و رغبت از حکومت حنیفا
فرغت کرده مفاهیج قلاع تسلیم خسرو پاشا کرد که در عوض آن در ولایت و یک محل بطریق ایالت مدوغات
خسرو پاشا حقیقت احوال او را معروض پاید سیر سلطان سلیمان کرده پس در رحمت پادشاهانه روحا **پت**
آچه بطریق ایالت در عوض حنیفا ملک سلیمان از زانی شد و سیصد هزار آچه و یکم بر ستور زخات برادرش
و دودیت هزار آچه ملک علی نام برادر دیگرش از ولایت رعایات گردید و مدتی ملک سلیمان در روحا جلوس

اشتغال نموده آخر و چشم از قفس من سپرد از آمد در اعلیٰ علیین ایشان گرفت **ملک محمد بن ملک خلیل** بعد از
 وفات برادرش سباق روح را از او گرفته سباق عکیم بطریق امارت از دیوان سلطانی بدو در زانی شد **محمد بن**
 بیس بطریق سباق بدو مرحمت گشت در آنجا نیز فرار گرفت آخر از کثرت تردد و تغییر و تبدیلات عاجز گشته
 از عوغای سباق تاب سرد دنیا ورده چون با بدریک حاکم شعبی طریق وصلت پیدا کرده بود و شمر خود را
 بمیر محمد و کد بدریک داده از قدیم الایام نیز حقوق مسایلی و چیزانی در میان ایشان سلوک بود بنابراین کنج
 از فراختن بسیار کرده در چهره نزدی شده بقیه اسبیات در آنجا بجهت اجابت حق لیسیک گشته بود در حیرت حق
 پست و زانو یازده پسرمانه **اول** ملک خلف **دویم** ملک سلطان **سیم** حسین **ملک چهارم** اشرف **ملک**
پنجم علی **ملک ششم** سلیمان **ملک هفتم** خلیل **ملک هشتم** طاهر **ملک نهم** عادل **ملک دهم** محمود **ملک**
یازدهم حسن **ملک احمد** اما **ملک خلف** در ریجان جوانی و عنفوان **زنه کافی** وفات نموده **ملک حمزه** نام
 پسر می و در **ملک سلیمان** و **ملک طاهر** و **ملک حسن** هر سه برادر در عین جوانی وفات کردند و جهان جاودانی **گشتند**
 و سباق پدر را **ملک حسین** طالب گشته از دیوان سلطان سلیمان خان بدو مقوض شد باقی برادران **ملک**
گدستان اختیار نموده در **گدستان** تردد میکنند **ملک عظیم بن ملک محمد** چون سباق پدر بدو مقوض شد چند
 مدت در آن منصب تردد کرده او نیز از آن شغل حظیر فرغت کرده اسحال که تاریخ هجری در سنه **خمس** و **الف** است
 در **گدستان** اوقات رسیدند ایند و اندک فتنی از زواید اوقاف آباء و اجداد بدو عاید میگردد **ایده** که
 بزرگ زاده است حق سبحانه و تعالیٰ توفیق رفیق حال و مال او ساخته بدولت عظمای آباء و اجداد برساند
صحیفه سیم زده که سایر **امرا و حکام گدستان** و آن **مبنی بر سه فرقه است** فرقه اول مشتمل بر **فصل اول**
در ذکر حکام جنگلک و آن مشتمل بر **سه شعبه است** برای جهان آرای و ضمیمه نیز شکل کشی ماهران علم
 تواریخ پوشین نماند که **نب حکام جنگلک** بزعم ایشان بکلیش نام شخصی از اولاد خلفای بنی عباس است
 و بردایت بعضی اکابر بر اینست که **سیر سلیم بن علی بن قاسم** که در فروع سلاطین سلاجقه است و در زمان سلطنت **اب**
 در **سلان سلجوقی** صاحب **دزدان الروم** و **توابع او** بجهت **تاشه ست** و **ضمین** و **عجمانه** در میان او و حکام **کرجان**
قال **صعب** دست داد معارف **لکش** در دست **کرجان** گرفتار شد اما چون خواهرش **شاه** در **رین** بود **کجفت**

و در ایام کربت آن فرستاد و در از رفتید جلس خلاص داده بعد از وفات او حکومت بر سرش مکنجه قرار گرفت و بعد از
 ارتحال مکنجه در زین در زفا امارت بجای او شغال ایستاد و بعد از وفات حافه ش ملک شاه ابن مکنجه بر سر حکومت نشست
 و در راه خروج و دعوی سلطنت کرده عاقبت در سنه ثمان و تسعین هجری در دست سلیمان بن قتیچ بن در سلطان ^{سید قتیچ}
 گرفتار شد و بقل رسید و در آن تاریخ در زین از دم تصرف سلاجقه روم در آمد و ستمی که حکام حشک کرد از اولاد آن ملک شاه
 باشد که ملک شاه بکثرت استعمال طایفه المراد تحریف یافته باشد و اسامی حکام حشک نیز ولایات میکند که از زبان
 و تاریخ اترک بجه باشد زیرا که اسامی ایشان اصلان نسبت با ستم کرداد و اعراب تدرار و روایت است که ملک شام
 شخصی از بنای آن ملک شام که جمیع شهر بر سر ایت خود جمع نموده سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که بالفعل در تصرف حکام حشک
 باشد تسخیر نمود و عشرت ایشان را ملک شامی خوانند و آن جماعه شتمل بر سه قسمند که برت عسایر و قبایل و زردحام
 اعراب و صف در ما بین کردستان مشهورند تا سواری هزار در خانه ایشان خدمت سلاطین ایران نموده جمعی در
 سلطنت ملزمان پادشاهی منخرط بودند و حاکم علاقه در میان ایشان نصب شده است و تحت ولایت ایشان در شام
 کردستان باشد ایت که خواص و عوام مخصوص خویشین کردند و چون قشام و وزیر و حکام اطلاق لفظ کردستان بر
 ولایت ایشان میکنند هر گاه در میان کرد و ولایت کردستان مذکور سازند مراد از آن حشک است و از آن تاریخ
 که ملک شام سی و دو قلعه و شانزده ناحیه که قبل ازین مذکور شد و تحت تصرف در آورد بعد از او بر تریپ اولاد و جهاد
 احماد و حکومت قلاع و نواحی حشک که نموده اند از زیر تصرف ایشان در قهرات پادشاهان ^{چنانکه در} ایشان من
 و امیر تیمور کورکان و شاه مرخ میرزا و قرا یوسف رتکان پسر و نرفته تازمانی که زمان جهام حکومت آنولایت در
 قبضه قندهار شیخ بن امیر ملکان در آمد پادشاهی ایران بحسن بپایانید و روی قرار گرفت مملکت و توجیه ^{است}
 خانوادگی کردستان کاشت تخصیص بر آنان که طریق مساعدت و اتحاد با سلسله سلاطین قرا قونین سپرده بودند ^{سلسله}
 در قلع و قمع حکام حشک کوشید و طایفه ضربند لور که در غلج ادیماقات آق قونین بود تسخیر ولایت حشک را ^{سور}
 گردانید و طایفه ضربند لور آنولایت را بزور و تعدی از طایفه ایشان گرفتند تا اینکه امیر شیخ حسن که فی الواقع جوانی بود
 نسبت شجاعت موصوف و بصفت سخاوت و مردوت معروف ظهور کرد و بسر صدر شد رسید شب و روز توجیه
 خاطر بر دفع و رفع اعدا کاشت و تسخیر مملکت را پیشینا دهمت عالی نعمت ساخت و جمعی از متهوران و مشجعان

و دلیران بر سر رایت خود مجتمع ساخته توکل بر جلال حق و کل کرده بر سر طایفه خرنه لو آمد و آن جماعت را حیرت
 از ولایت سورونی اخراج کرده متصرف شد و چون ایام حکومت او بسر آمد **پسرش سهراب یک قایم مقام**
پرکشت و چند مدت که حکومت نمود روی بجا لم بقا آورد و در رسید او **حاجی یک** بر سر حکومت پرست
 و در زمان او حضرت حجه ملائک پناه صاحبقران شاه اسمعیل صفوی ظهور کرده نور علی یک نام شخصی را از
 قزلباشیه بشیخه ولایت جبرک فرستاد حاجی رستم یک بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد و بلائیک
 و مجاهد قلاع و نواحی را تسلیم نور علی یک خلیفه نمود و خود متوجه درگاه شاه می شد چون بغز عقبه بوسی فرار گشت و
 با بغامات پادشاهانه منقحر و سراسر فرار گشته الگانی در توابع عراق در عوض جبرک بدو در رانی شد و نور علی یک
 خلیفه طریق ظلم و عدوان پیش گرفته جمیع کیشی از عشایر و امیرزاد نامی ملیشی را بقتل آورد و در این بزرگ کجک
 آن طایفه آنک مخالفت نمودند و آوزده سر کیشی بدیره چرخ جنبیری رسانیدند و سلاح جنگ بر تن خود داشتند
 سرعی بطلب حاجی ستمخان بجان عراق و صفهان اسلحه شد اتفاقاً در آن امانا نواب هماهنگت خورشید
 شرت شاه اسمعیل بزم سلطان سلیم خان با سگه در سن عراق و آذربایجان متوجه جاکه در آن و حاجی
 رستم یک در آن سفر در درگاه پادشاهی بود بعد از آنکه در آن وقت شاه اسمعیل سلطان سلیم خان عنان گیران بزم ستمخان
 معطوف داشت حاجی رستم در ایام نام محلی من اعمال بر بند بفرار کباب بوسی سلطان شرت گشته در همان روز با سگه
 و چهل نفر از آقایان و ثقیان ملیشی حسب فرمان قضا جرایان سلطانی بلیا رسیدند و در اسناده و افوازه مشهور است که
 سبب قتل که در سنه ثمان و سبعین و ثمان ماه که سلطان محمد خان والی متوجه تسخیر قلعه کاخ شد و حسن یک
 باین دوری باد و مصاف داده نریت کرده و حاکم قلعه کاخ لرا ده تسلیم قلعه کاشگان سلطان محمد خان نموده
 مانع شد و بعد از آن مدتی قلعه کاخ را تصرف کاشگان نواب جهانبانی شاه اسمعیل صفوی داد و فرخ شاد یک
 با سینه درمی این احوال را معروض پایه سیر خلافت مصیر سلطانی گردانید که حاجی رستم یک در تسلیم قلعه کاخ
 بچیز زکورد شامتاون و زریه و اسحال بلا سفاقیه و ساقه تصرف کاشگان شاه اسمعیل و گذشت این احوال
 در خاطر پادشاه مریخ انتقام مانع چون حاجی رستم یک بنظرش درآمد جزای اعمال ناصواب او را در کنی روانها
 آرمی با پادشاه هر آنکه کند بد کش جزای و چون خبر قتل حاجی رستم یک در عراقی سموع پسر او حسین یک شد در عراق

برخاسته بار و ملازمت سلاطین هر کس متوجه مصر گردید در آسانی راه بمای یک حاکم مطایبه که در نیات سلاطین
 هر کس بکویت اسبجا قیام نمود ملاقی شد و شمه از احوال خود بدو بازگفت و بمقتضای آنکه **کریمه دشت و در همی**
 عمل نمود در باب رفقن مصر نیز بدو شایسته بود چون همای یک مرد جهان دین کار زار نموده و کرم و سردار کار
 چشیده بود در زمان روزگار در وصف او بدین ترانه میسرود **شعر** خرد پیشه سپری ز کاران کمان **شعش** بر آب
 آتش دمان **بجز** زامل سپار در جواب فرمود که حالت عظمت و شوکت و قدرت و قوت سلاطین ال عثمان
 بر جمله پادشاهان جهان ترجیح در دو وصیت جهانگیری و او زره مملکت داری ایشان بر طرف و اکناف عالم
 رسیده و احوال سلاطین هر کس باقی نماند چرا که کار و بار ایشان از قانون سعادت انحراف یافته و سر سر دو
 از نیک عدالت بیرون رفته غمغیم است که دود سپاد از آن دو دمان بر آید و مملکت تصرف دیگران خواهد رفت
 صلاح دوران است که احرام عقبه بوسی سلطان سلیمان پسر عثمان غزنی بصوب روم معطوف درری
میر حسن بیک بن حاجی رستم خلاصه آن خاندان و زین آن دو دمان است بعد از ملاقات بمای یک و بمجلس
 پیغرض او گفته اند **پت** بصیحت که خالی بود در عرض **چو** در روی تخت و دفع مرض **پای** است در کابینه
 کرده مضمون ملاغت مشحون **اداعت فتوای علی** است در وقت است خود لازم داشته لرزوی صدق و اخلاص
 متوجه درگاه عرش استبا سلطان سلیمان بنش در امایه بغرب با بوسی فایز گشته چون بنظر کین در سلطانی در آن
 بر قوت و جرات دلیرانه او تعجب نمود که با وجود آنکه پدر و پسر او را با چیل کس از آقایان ملکشی نقل آورده ایم
 اصلا و قطعا و هم و هر اس کمزوره البتجا درگاه عرش استبا ما آورده جابین سلطان سلیمان خان مضمون این است **پت**
 گفته اند **پت** کینه کار چون عذر خواست بود **کن** است نخستنی کن است بود **کار** به را بنیای پادشاهان و
 نوازشات حضرت وانه بین الاقران منقح گردانید ولایت جنگل را بدستوریکه در تصرف آما و اجداد عظام و بصیر
 بدور زانی دشت و فرمان واجب الاذعان غرا صداریافت که محمد پاشای مغلوبی پیر میران عرش همراه پیر **محمد**
 متوجه جنگل کرده که سباجی موردی او را در تحت تصرف قربانیه بیرون آورده تسلیم او نماید محمد پاشا بتعال
 با درت نموده متوجه جنگل کردید اما پیر حسین بیک پیش دستی نموده قبل از وصول عسکر محمد پاشا غایر و قبایل
 خود را جمع نموده بغرم زرم نور علی خلیفه بر سپل استجال متوجه شد نور علی خلیفه نیز او را استقبال نموده در کربولای

ملاقی فریقین دست داد بعد از مجاهدت بسیار گشت بر شکر قربانان شاهانه فی الفور گردان تور علی خلیفه بر سر زن
 و جان در بدن جد اساشه پیر حسین پیک کلبان اوغان را از خار معیلان معاندان سرخ و پاک کرده اند بلا
 و نزعت بگوت و در رانی آنجا قیام و اقدام نمود بعد از آن مدت سی سال در حکومت بفرغت اوقات را
 گذرانید و بعد از آن انتقال نمود و شاه زنده پسر در صفحه روزگار با دکار گشت **اول** خالد پیک **دویم** محمد پیک
سیم رسم پیک **چهارم** یوسف پیک **پنجم** کلین پیک **ششم** لیکت پیک **هفتم** مهلول پیک **هشتم** محسن پیک
نهم یعقوب پیک **دهم** فرخ شاه پیک **یازدهم** علی پیک **دوازدهم** کلانی پیک **سیزدهم** لکیم پیک **چهاردهم**
 لیکا و س پیک **پانزدهم** پرویز پیک **شانزدهم** میمان پیک **هت** دولت همه در اتفاق خیزد سپه دلی از اتفاق
 جمله در سپه دلی اتفاق کرده روانه است آن سلطان سلیمان خان شدند استد عالی محرم ولایت نمودند که قصبه جنگلک
 و خراج کفره و عادت انعام آنولایت مع ناحیه و فریه که بیات خواص میابون پادشاهی داشته باشد داخل خوا
 میابون سازند و سایر ولایت منقسم بر و سنجاق و چهارده زعامت و تیمار گشته در تصرف اولاد و خلفا پسران
 بوده باشد شرط بر آنکه اگر محلول شود سنجاقها در غاستها و تیمارها با زبا اولاد و خلفا دان سلسله توجیه شد مردم کلان
 نماند و همچنان اولاد و اولاد اولاد ایشان اراده سبب دیگر از همانک محرم و سه پادشاهی نمایند **شعبه اول در زندگ**
امرای محبت کرد ناحیه مجنگد بموجب نشان عالی شان سلطان سلیمان خان بطریق سنجاق مجری پیک پسر
 پیر حسین پیک غایت گشته چون مدت کیال از ایام حکومت او تمام می شد و فایف از او چهار پسر مانده اما
 خود سال بودند هیچکدام رایاقت حکومت نبود تا آن سنجاق مزبور از دیوان سلیمانی برادرش فرخشا پیک
 از زانی گشت و بعد از رسال برادران بر او قصد حسد بر زد نسبت خیانت مال پادشاهی بد کرده داین احوال
 سر و خ پانیه سر بر سعادت مصیر سلطانی داشتند حسب فرمان قضا جرمین سلطان سلیمان خان بقل رسانید
 و ز او و خلیل پیک و حسین پیک دو پسر مانده از سنجاق مجنگد و بطریق زعامت و بطریق ارگت به پسران داده **سبب**
 تقاسیم پیک برادران پیک پادشاهی از نو دیر میران در رض روم منقوض کردند و چهار پسر مجری پیک را زعامت و
 تیمار رعایت نموده راضی و مصلی کردند پسند بعد از آن رستم پیک حاکم بر گت بعض پادشاه سلیمانی رسانید که
 زندگ را در فرخشا پیک افعال قبیحه بظهور رسیده بقتل و غضب پادشاهی گرفتار گردید اکنون اتماس بنده زندگ را

آنگاه پادشاه آن است که بموجب معاینه همایند اوجاق سور و ثنی به پلین یک و نه پر حسین یک غایت فرموده
 چنانکه هر حسب از آن رستم یک سباج مجکر در ابد و در زانی داشته در حکام سعادت مصطفی پاشای سردار نضر
 شیر و آن پلین یک نخت انصاف حاصل نموده متوجه مجکر شد چون ناجیه تر جان رسید نقد جان بقایض
 سپرد و در او چهار سپر مانده علی یک و جهان کیر و عثمان و کل احمد یک و سباج مجکر در جانب مصطفی پاشای
 سردار بموجب نشان عایشان سلطان مراد خان به پسر زرش علی یک رحمت گردید و برادرش زرعیت
 و تیمار رعایت یافتند و در آن قناعت کردند چون علی یک چند روز سبکوت و درانی آنجا قیام نمودند ای
بِأَيِّهَا الْيَقِينُ الْمَطْمَئِنَّةُ أَنْ جِئْتِ بِكَ وَابْتِئَانُ مَرْضِيَّةٍ از ساکنان ملکوت استماع نمودند عالم
 آنحضرت انتقال فرمود از او حیدر یک و الله ویردی یک و پلین نام سه سپر مانده از دیوان سلطان مراد خان چو
 سباج به پسر زرش حیدر یک مغرض گردید هنوز تصرف در سباج کمزده قابض ارواح دست تسلط او در از
 شهرتان بدن کوتاه ساخت در این جهان پیقرار مدار بقدر رحلت نمود و سباج مجکر بدستور سعود برادرش
 اللهوردی یک مقرر شد حال آنکه تاریخ اجمری و روز دوشنبه مسجد هم رمضان شمس الف است سباج مجکر
 در تحت تصرف دوست **شعبه دویم در ذکر حکامی پرت** بعد از وفات پیر حسین یک بنوعی که مذکور شد ولایت
 مجکرک بدو سباج و زرعیت چندی در میان را در آن وقت شد از آنجمله ناجیه پرت بر رستم یک سپر و نیم پر حسین یک
 از دیوان سلطان سلیمان خان ارزانی شد و چون مدتی بطریق عدالت سبکوت آنجا قیام نمود امارت عالم
 بر منصب جهان فانی ترجیح داده کوس حلت فرود کوفت و از او با سینقر و محمد و علی سه سپر مانده بموجب وصیت
 و بحسب ارث و استحقاق با سینقر یک مقصدی قلاده حکومت پدرشته قایم مقام پدرش استحقاق او مردی است
 بزبور فهم و فراست در آسته و بکلیه عقل و کیاست پیراسته در حفظ و صحت ولایت و ضبط و صیانت غیرت لدا
 واقران ممت ز و ستفرد و در امور جهان داری و تدبیر دنیا داری در میان حکام گذران بر یکسان سزا فرود از
 حیثیات جنلی در فن علوم موسیقی از علمی و عملی مشهور و کار است و سر حلقه عشایر دایره ادوار و در فنون سخاوت و اقام
 مروت و فتوت و شجاعت یکانه حصار دمانی حاتم در سفیدار با خرد و بزرگ بطریق برادر و سواست یک
 و بحسب ادوات ولایت و طرف ادواتی حکومت مالک بالفعل مستقلاً سبکوت پرت و توابع اشغال نمایانند

و سعادت آنی بنی عثمان و غیرت جمشیدگیان بدو مخصوص است همگی کردن با طاعت او بنامه در تخریب و صلاح او
 سجا و زنی کند آید که بدولت عظام و حکومت کبری بدستوریکه آباء و اجداد عظام او بوده اند رسید موفق باشد
شبه سیم در ذکر امرای سقمان در حالتی که ولایت جمشیدک با سه عای اولاد پسر حسین یک در زمان سلطان
 سلیمان خان غازی منقسم بدو سنجاق و چهارده زعات گشت و ناحیه سقمان و قصبه جمشیدک داخل حرم
 هماون پادشاه شد چنانچه سابقا گفته شد و در ثانی اسکان کبخیره و یک و یکا و دس یک و پوزیک پسران پسر
 که هر سه برادرزیک مادر است که شده اند از هر خردسال مانع اند و بجزئی تیمار زعات قانع گشته چون پسر
 و تیر رسیدند برادران با شاق حکومت موروثی بغیرمستان بوسی سلطانی روانه شدند **پت** بود که پسر خندان
 زبون که ماورده چکال و دندان برون چون حقیقت احوال خود را بوساطت عظام و وزیر معروض نماید چنان
 خلافت ترین و سماع ساکنان ستم جلالت این گردانیدند از مرام حکم پادشاه خسته وانه وزیر عطف فی انده
 پادشاه مانع که داخل حرم هماون شد بود بدستور سنجاق کبخیره و یک عنایت فرمودند و نشان محبت
 سلطانی شفقت گشته برادرانش نیز بر عادت کلی رعایت یافتند و چون مدتی کبخیره و یک در آن ناحیه
 بعیش و عشرت گذرانیدند سورا جل دو سه تاخت بر سر او آورده سلطان قهرسی صفات خودش را در نزد
 بدن اضرار ساخت **پت** که ام دووه اقبال به سر کج کشید که هر صحر جایش عاقبت زنج کشند
 از او صالح یک و قاسم یک و عمر یک سه پسر ماند صالح یک بحب درت دستحاق والی ملک پدر شد و برادرش
 قاسم یک مرد دیوانه و دش شورین حال مجذوب احوال بود وقت سف نهشت در ویستی خستیا ر کرده در کج
 غنود اما را در و یکیش عمر یک خندان حکومت او را ضعیف و در خفه بغض و عداوت را در درول گرفته بلکه در صد
 قتل او بر آمد منتظر فرصت میبود تا عاقبت الامر زردی فرصت یافته بزخم تیغ سپریغ بر او حقیقی خود را از پای
 در آورده تصدی مرحکوت و تکفل شغل امارت شد بعد از آن اراده کرده که مکتوبه صالح یک را احواستگاری
 نموده سجا که کج خود را آورد تا تصرف اموال و اسباب او شود این روز را با خاتون در میان بنامه او نیز
 طوعا و کرها بطاهر باین قضیه رضاداده اما من در مقام بغض و عداوت میبود تا سبیل و خضره و فریب آن بود
 بی کسب را در مقام خون شوره ز پای در آورده آن شیر زن این مقدمه را با چند نفر از خدمتگاران و فادان
 کرد

دزد در صالح یک مرحوم در میان نهادن بسمع رضا صفا نموده فرار بدان دادند که آن جماعت او را در روز قاف
 مسلح و مسلک در درون خانه کهنه بسته چون عمر یک سبکو سخا نه در آید ما موران از یکجا و بیرون آمدن هم او را
 چون وعده شب زفاف رسید موکلان عقوبت در محل مرعود متورمی شده چون عمر یک با صد کوزه کردند
 و هوس با باد غرور و سخت هم نفس داخل حرم سر آمد موکلان مانند شیر زبانی و اثر بر دمان از کین کام
 پسران آمدن بر او حواله شدند و فی الفور غالب بر غرور و دماغ بر نفور او از زنا و سخت خالی کردند و دمار
 از نهادش بر آوردند در صالح یک سه پسر مانده بود کخینه و یک و محمود یک و محمد یک آن شیر زن بغیرت و با
 پسر بزرگ خود کخینه و یک را برداشته روانه آتانه سلطان مراد خان شد و قضایایی که بر او ساخته بود
 بوسیله وزیر و عظاما بموقف عرض رسانید از مراد حمید پسر بیخ حسنه دانه سباق پدر به پسر بزرگ در زانی داشته
 پادشاه غایت شد مقتضی المرام عودت نمود اسحال که تاریخ هجری در سنه خمس و الف است سباق ستمان
 در تحت تصرف کخینه و یک است و بلا ممانعت و شرکت غیر سبکوت و در زانی آنجا قیام نماید و احوال
 پسر حسین یک نوعی است که در ذیل این قضیه مذکور خواهد شد **اول یوسف یک بن پسر حسین یک است**
 که در هنگام قسنت ولایت سوروثی با نعام بغداد نهر آقچه سمرقند فرار گشته بعد از وفات اولاد ذکور نداشت ز غایت
 مصطفی یک و ذوالفقار یک و سهراب بن القاص نام اولاد محمدی یک غایت کردند **دویم محمد یک بن پسر حسین یک**
 او نیز بغداد نهر آقچه ز غایت از ولایت سوروثی فرار گشته بعد از وفات او ز غایتش بر پنج پسر او اسام
 و جعفر و شیخ حسن و مراد یک و ابیه سلطان در فرار خور حال تقسیم شد **سیم یعقوب یک بن پسر حسین یک است**
 که او را چهل نهر آقچه ز غایت دادند بعد از وفات ز غایتش با پسرانش فرخ و دودن در و با یک دادند **چهارم**
لیقباد یک بن پسر حسین یک را پنجاه نهر آقچه ز غایت دادند از روی شهادت و تهور ذاتی که در پیش
 طاهر بود قبول کند ترک برادران و دیار نموده بطرف یمن رفت و بعد از آنکه در آنجا از اوضاع ماسته
 ظهور کرده بایستد حکومت ولایت سوروثی با سلامبول عودت کرده در آنجا سبج رحمت آبی موت و دزد
 حسین یک و سیح در اهد اسلام یک چهار پسر مانده **پنجم کیکاوس بن پسر حسین یک** را بانکه ز غایت رحمت
 و بعد از وفات او ز غایت را بمشور یک نام پسرش در زانی داشتند **ششم یوز یک بن پسر حسین یک را**

بعد از وفات زعامتش را بجیدر یک نام پسرش انتقال نمودند **معموم ببدول یک بن پیر حسین یک** را آنچه
 زعامت سقرش بعد از وفات او زعامتش در میان پسرانش الونه و در و ج و احمد است که ششم
کتابی بن پیر حسین یک او را نیز بزعامت چهل هزار آنچه را ضعی کرده در هنگام توجیه مصطفی با شارسه و بزرگ
 شیردان در محاربه جلدی که با فریادش و لقمه شد با امر او عیان اگر او بقتل رسید زعامتش را بجهت یک
 نام پسرش دادند و چون محمد یک فوت شد زعامت او را به پسرزاده اش علیخان یک منتقل نمودند **نهم کتاب**
بن پیر حسین یک به میت هزار آنچه زعامت قابل حق سبحانه و تعالی او را عمر طولی که است نمود و حال سقر که
 تاریخ بجمعی در سنه خمس الف است در قید حیات است **فصل دویم در ذکر حکام مروسی و آن شصت**
بر سه شعبه از همین اخبار حکام کا کار و کلشن آثار امر آید نام در کنت این خبر شام جان را قلم این سخن بهتر رسیده
 که نسب عالی بنا بر امر آید مروسی بجم بزرگوار رسیده ابرار بخت عباس رضی الله عنه میرسد و اول ایشان پسر
 سیحین اعرج است و او مرد زاهد و عابد و متقی بجهت و گاه گاه بکوشش موش سرالهامات غیبی می شنید و بگو
 شجره که حال در دست اولاد اوست به فضل بطن بید علی بن عبدالله بن عباس رضی الله عنهم میرسد و پسر منصور
 در اوایل حال در ولایت چکاری بسر میبرد و در آنجا متوجه کلب شد در نواری قلعه کلب در قریه پیران ساکن گشته
 و در آن قریه عبادتخانه جمعه خود ترتیب دلجه در آنجا بطاعت و عبادت ترغیب میکرد و چنانچه با امانی آن نواحی
 مشغول شده شب و روز بر ریاضات و مجاهدات قیام و اقدام و خلق اندام را بر اطاعت و عبادت ترغیب
 نموده و عیان آنولایت را نسبت با و اخلص و عقاد تمام پیدا شد اکثر مرید و متقدا گشته و چون پسر منصور
 دین در غرور برای سرور رطت نمود پسرش موسی سجای پدر بر سجاده ارشاد نشسته و خانقاهی در آن قریه بنا
 در تربیت مریدان و تقویت ایشان جد و جهد لاتعد و لا تحصى مقیم میسرانید تا جمعی کثیر از عشایر و قبایل
 مروسی فرقیه حسن و ضاع و اطور او و شیفته گهار و کرد در او گشته مردم از اطراف و نواحی رو بخدمت او
 نهادند یوما فیوما آوازه تقوی و عبادت و صیت و رع و صلاحیت او زیاده و بلند آوازه شد و خواص و عوام
 آنولایت حلقه عبودیت او در کوشش و سجاده رقت او بردش کشیدند چون پسر موسی عالم جاد و دلیری **خمس**
 پسرش مصدق مندر رسد گشت و او عقاد و اخلص عشرت مروسی را نسبت بخود در وجه علی و تبر

قصوی یافته اراده خروج و داعیه خروج کرده سلطنت صورتی را ضمیمه حکومت معنوی گردانید بزور بازو قلعه
 اکیل را تحت تصرف در آورده اکیل قلعه است بر سر کمر فیض واقع شده و آن کله بمشابه کج شده که ز زمین او دم
 و هر اس بر آنس از حد و قیاس استولی میکرد در **روایت مشهور در این سینه و خواهد که کور است** که یکی از اولیاء الله است
 رسیده و بلفظ ترکی اشارت بدان کله کرده آن کله بقدرت پروردگار کج شده اعلم غنه فیه اما عشرتی که در آن
 قلعه و ولایت ساکن است لقب برداسی اند و مرد اس بن ادریس بن نصر بن جمیل مقدم بنی کلاب بوده و پیش
 در اصل در حوالی حلب مقام داشته در آن زمان حلب در تصرف سلاطین سمحلیه مصر بوده اتفاقاً امر مصر با
 یکدیگر در مقام عداوت و خصومت در آمد و اضطراب باحوال ساکنان آنرا بر راه یافت و این معنی بر بعضی
 بن مرد اس بن ادریس ظاهر گشته بار اوده حکومت قلعه استخار را محاصره نموده بانکه فرصتی کار بر محصوران
 تنگ شده قلعه را تسلیم او کردند و چون این خبر بسمع طاهر بن حکم سمعیلی رسید کس بدفع او فرستاده او را پیشتر
 در سنه عشرین و در بجانہ تعقل آوردند عشار و او حلابی و ظم نموده بطرف اکیل آمدند و از آن تاریخ در آن ولایت
 ساکن شدند **انقصه چون** پر بر باد و **معاونت عشرت مرداسی** قلعه و ولایت اکیل را تحت تصرف در
 آورده مدتی حکومت و در رانی استخار بر خلاف آبا و اجداد خود قیام و اقدام نمود یکی از سلاطین سلاجقه طمع
 در ولایت او کرده مابعد و زره در استخار شرح قضیه را در حکایت این تبصیر بیان خواهد کرد و توفیق الله الملک
شعبه اول در ذکر حکام اکیل که لقب اند ببلد و قانی بمذات حادثی اوراق را از ثقات سماع نموده که
 وجه تسمیه بلد و قان آن است که چون پر بر حکم سلاطین سلاجقه فرار کرده بجا ب معارین رفته ملتجی بامیر حاکم
 حکام استخار شد مدتی در استخار مخفی اوقات را بگذرانید تا سلطان اب در سلاطین سلاجقه بمردتق را که ز زمانت او
 والی ماردین و آمد بود آخر اولاد او را تا مصر و حلب و بغداد تصرف شدند و مورخان ایشان را داخل فرود
 سلاجقه عد میکنند و هفت تن در ایشان پایه حکومت رسیدند و در اوایل دولت حسن پک با بنی در می آمد
 ملک ناصر الدین که آخر آن طبقه بوده در دست او تعقل آمد و دولت ذوقیه بر بنقرض گردید **انقصه** **بمردتق** **میشهر**
 قلعه معارین را مور گشته با مثال امر بادت نموده قلعه را مرکز و در در میان کرفله کار بر محصوران تنگ آورد
 اتفاقاً ز قضا می ستمانی و تقدیر چرخ شیرت دست زدست سگریان بمردتق بمقتل امیر حاکم الدین حاکم قلعه

آمد و اورا بجان جاودانی فرستاد تا بجانش تا ب سعادت با سیر ارتق نشانم روز بروز ^{مختصر} ضعیف
 و علامت نقص و قصور بر صحیفه احوال و جنبه آمال ایشان ظهور میکرد تا شبی سیر ارتق جبراً و قهراً قلعہ رخ کرد
 تیغ سپهریخ بر آلی آنجا نهاد و تنفسی از رعیت و پاسبانی در آن قلعہ و نواحی زنم کنداشت و سپهر
 نیز در آن سر که شربت شهادت چشید کسی دیگر از حاکمان اکیل در قید حیات نماند مگر عورت سپهر که
 عالمه بود و شب و روز چشم طایفه مردوسی بر آن وضع حمل میبود که حق سبحانه و تعالی از خزانه غیب کوهری فراراج
 رخت جوهری در زبرج شرف آخری کرات فرماید که خانواده ای قدیمه را احیا نماید و همه روز عیان
 و هو احوال آن بدر خانه آن صحیفه امع نقص احوال و سیکر دند تا روزی که موعد وضع حمل بود بطریق عادت
 بدر خانه امع آنچه مطالب و مقاصد آن جماعت بود شخصی سرودن آمد بوضع رنر زبان ترکی گفت که حق
 سگ خدایه که ایستد و مگرمی بولد و ق بنا بر آن نام آن سپهر سعادت اثر با سیر بولد و ق استناریا ف بنا بر
 حاکمان اکیل بولد و قانی ملقب گشت **منوی** چنین آمد از هوشیاران روم که زاهد زنی در آن مرز بود
 زشوی در شهر خود او شده ز آبتنی روز سچان شد بویرانه بار نهاد و مرد غم فلفل نخورد و جان می سپرد
 و زارش خبر نه که پروردگار چگونه در پرورد وقت کار چه کنجینه از برایش گشت چه اقبالها در کارش گشت
القصة سیر بولد و ق از مادر سوله شد **والله اعلم** وفات کرد و اورا از اعیان مردوسی مانند در گران پایه در کنار
 جان پروریدند تا بسر حد رشتد و تیز رسید آنگاه عموماً اقوام و عشار سر در رتبه اطاعت او نهادند و حلقه
 بندگی او در کوشش کردند و سیر بولد و ق نیز بجای پدر بر سر حکومت نشسته سایه عدل و احسان فرود
 ایشان مبسوط گردیدند و ابواب ظلم و ظمان بر روی عالمان سد و کرده خراج عطف بر مسلمانان
 گسترانید بعد از مدتی که حکومت و درانی اکیل و سرداری اقوام قیام نمود رخت استی عالم آخرت گشت
و سپهر کلانترش **امیر ابوالاسم** بحب قابلیت و استعداد قیام مقام پدر کرد و دید و او در حکومت کار می خست
 عروس ملک راه هلاق بر کوشه چادریت و که خدای سرای آخرت احیا نمود دوران مقام فرخ بخش
 عشرت نشست بعد از وفات او **سپهرش امیر محمد خان** جانشین پدر گشته چون مدتی حکومت نمود با جل نمود
 عالم آخرت رحلت فرمود و اورا **سپهر سخته** فرمود **اول امیر عیسی** و او بعد از فوت پدر قائم مقام شد حکومت

ایلی سادرت نمود **دویم امیر تیمور تاش** که در زمان حیات پدر والی قلعه باغش و آن فوجی بود و حکام بالو
 از نسل اویند و احوال ایشان را در شعبه **دویم** تفصیل بیان خواهد نمود **سیم امیر حسین** که او نیز در زمان حیات
 امیر محمد والی قلعه بر وینج و ناحیه جرموک بود و حکام جرموک از نسل اویند اما بقول بعضی کابر امیر حسین
 پسر امیر محمد بنت یکی از بنی عمان اوست که در ایام حکومت خود امیر محمد در آری ناحیه جرموک و قلعه
 بر وینج را بدستخوش کرده بود تقدیر احوال امیر حسین با سایر اولادش در شعبه **سیم** که کور خواهد شد معلوم
 الملك المجید **امیر علی بن امیر محمد** بعد از وفات پدر حاکم ایلیشیم با برادران خویش را قریب بطریق
 و مددرا سلوک نموده رعیت و پاسبانان از عدل و انعام اورضی و شکر بودند بعد از مدتی اجابت حق ملک
 بعالم آخرت منت فرمود **دلتاش پیک امیر علی** بموجب وصیت پدر و با مداد و معاونت لشکر غیر
 مرد آسی حاکم ایلی گشت چون چند وقت حکومت نمود وفات کرد **پسرش امیر علی** بر سر امارت نشست
 و در رعایت رعیت کاینچی کوشید و در زمان او ولایت ایلی معمور و آباد گشت و چون وفات کرد از او
 دو پسر ماند **سغدیار** و **شاه محمد بن امیر علی** کسب استحقاق قایم مقام پدر شد و بزودی عالم فانی
 برود کرد از او نیز پسر ماند **قاسم پیک** و **علی پیک** و **مضور پیک** و **صفهان پیک** و **امیران پیک** **قاسم پیک**
بن شاه محمد بفضل و دانش و شجاعت و کارم اخلاق و محسن آداب از بانای زمان منفرد و ممتاز بوده
 و در امور مملکت درری و رعیت پروری در میان حکام گذران بر امثال و اقران سزا فرزند و در زمان حکومت
 اقی قویلو درجه اعتبار یافته در تبه جیار بهمن بن اور ابله کی یکی از فرزندان خود مستقر کرد اینده مدد او
 من اناس علیه قاسم شهرت دارد و مشهور است که در تاریخ نه ثلاث و عشرین و تسمانه که نواب هایدن شاه
 اسمعیل صفوی بر دیار بک استیلا یافت الله قاسم اطاعت او را کرده اخبار مخالفت نمود بنا بر آن خان محمد حاکم
 لشکر بر سر ایلی کشیده آنولایت از تصرف او بیرون آورد و مضور پیک نام یکی از خواجگان قزلباشی دادند
 هفت سال ایلی در تحت تصرف و تغلب ایشان بود و بعد از جنگ جالدران الله قاسم مادر او سلطان سلیمان خان
 موردنی را از زیر تصرف قزلباش بیرون آورد و بگرد بر سر حکومت ممکن شد و بر وایتی آن است که شهر امد
 در زمان قراخان او بجلیه از تصرف قزلباش بیرون آورده تسیم محمد پاشای امیر امیران آسجا نموده و پسران

در زمان آل عثمان پایه اعتبارش روز بروز در ترقی و ترازید بود تا آخر با جل موعود عالم آخرت توجه فرمود
اولاد کورش نبود حکومت را برادرزاده اش **مراد بیک** وصیت نمود **مراد بیک بن عیسی بیک** بموجب وصیت
حکومت ایلی از دیوان سلیمان خان بدست مغض شد و او سرد صالح و شهنشاه عادل رعیت پرور بود
اعالی دادانی از پیکانه داشت طریق مدار او موساسی سکوک نمینود و عمارت عالی بر سر قبر عمش قاسم بیک خسته
در جنب او خان و رباط بنا کرده هر روز زمان و آتش حبه آیین در رنده تعیین نمود و ایام لادقات مترددین از
آن منتفع میشوند و این منازل در یک منزلی شهو آمد واقع شده و سخنان شریطنین شتهار دور و چون چند سال از
ایام حکومت متمادی شد ازین رباط فانی بسر منزل جادوانی تافت از او علیخان و قاسم بیک دو پسر نه
نبرد در شتاب یکدیگر هر دو حکومت ایلی کردند اما زمان ایشان چون عهد گل و موسم نبل تقابلی نهشت بزودی
ازین دنیای فانی رفته از قاسم بیک دو پسر **جعفر بیک** و **عظف بیک** مانع **جعفر بیک بن قاسم بیک** بعد از فوت
پدر حسب فرمان سلطان سلیم خان در صغر سن حکومت ایلی بدو روزانی شد حالاکه تاریخ هجری در شمس و اوقات
از دست و خیال تنجا در دست که حکومت آنجا با دست نموده و کاکان مسترف است **شعبه دهیم** **دو کاکان**
پانچ چنانچه قبل ازین مذکور شد که کاکان پانچ اولاد از اولاد امیر تیمور ماش بن امیر محمد امیر بن امیر بولبدق و امیر تیمور
امیری بود بصفت سخاوت و فرزانی موصوف و سبب شجاعت و مردانگی معروف آثار فتوت و مروت در کف
و اطراف عالم طاهر ماسقمه انور لطف و احسان در بین الاقرا ن ماهر برای صایب و تدبیر شاق در ریح سکون
مشهور **محصل کلام از تاریخ** که پیر زمان حکومت **پانچ** **دو قبضه قدر را و نه** اما هنگام وفات بار عای و بر ایا
و سایر متوفیان آنجا بوجه حسن سکوک نمود چون وفات کرد از او میر حمزه نام پسر می ماند که باستصواب عیار
و قبایل قایم مقام بد شد و چون او نیز بر ارض رضوان خمر رسید از او چهار پسر ماند حسین و تیمور و علی و رستم
حسین بیک بن امیر حمزه بحب ارث دستحق مقتصدی حکومت پدر گشت و در آن فترات اق قویلو
مرج و مرج در دیار بلک و اقصه و حسین بیک باراده فتح قلعه ارغنی بر سر طایفه ترکمان رفته بقبل رسید و نمود
از جام حکومت جرمه نوش کمزده که ساغر خنل از دست ساتی اجل قطن آنه الفرق در شمس اولاد
ذکورند است حکومت برادرزاده اش **حمید بیک** انتقال یافت **حمید بیک بن میر حمزه** منقول است که حمید بیک

در اوایل حال که عمش در قید حیات بود ملازمت خاندان پازوکی اختیار نموده بود در آنانی سکار جانور کانی
خاندانیک آغاز سرکشی نموده با طایر فلک مهر زکشته چنانچه همه کس قطع امید از آن جانور کردند که من بعد میل مرکز
سخا به کرد که در آنانی تصورات مردم از اعلیٰ علیین میل حسیض نموده آن جانور بر سر جمید یک شست خاندانیک
و اعیان آنرا بفال نیکو کردند که این مرد بدولت عظیمی خواهد رسید **پت** هر آن فالی که در بار سحر بر جوت چه آفر
یکه شت آن فال شده راست نظیر آنرا حکومت پالو از عرش به و انتقال یافت و او مردی جوان میم و کار از نموده
و کم و در روزگار چشیده در تیره حیات و مثبت معاملات و حل نکات مشکلات دیدن نموده در محل که امر
کردن اطاعت آن سلطان سلیم خان نمونده او نیز حلقه بندگی سلطان فرورد در گوش و غایب فرمان بر روی
او بر دوش نهاده ولایت پالو را که در تیره قبایلیه بود ضبط و حیات و حفظ و حراست آن دیار در عهد تمام
عرب شاه یک نموده بودند با مداد و معاونت سلطانی بزور بازوی خود که چند دفعه حکمای مردانه و زرحمای
رستمانه با آن جماعه نموده ملک موروثی خود را مستخلص کردند تحت تصرف خود آورد **از غریب احوال آنکه**
غلام مملوک جمید یک در آن پیر که شمشیری از دست لشکریان ترا که بر سر او خورده نصف استخوان کله او جدا
چنانچه نغمه سرش استکار می نمود و جراحان پارچه کوهی خشک را بر او استخوان که جدا شد بود برین بر سنجاشند
و در بر آیم گوشت و پوست با کد و استیام باقیه مدت چند سال در قید حیات بود **و بر وایت دیکه اولاد از او پیدا**
و این قضایا اگر چه مناسب با این احوال نیست و موافقت این مقال ندارد اما دان این فن نیکو کرد در هر گاه
قضیه واقع شود رسته دلک پان بر اربع کار نموده اند **القصه چون جمید یک زمان جهام پالو کفب کفایت نمود**
در آورد و کسب تدریس در تراضی خاطر امیر و وزیر آل عثمان کوشید ارکان دولت حضرت را از خود بستی کرد و اندک سلطان
حشمت امین و خوقین بعد از کزین عثمانی را اعتقاد و حقیقت تمام در سوغ ما لاکلام بر و پند آ چنانچه سلطان
سلیمان خان غازی چند مرتبه که بغرم تسخیر ایران عبور از کردستان نمود شخصی از امر او حکام کردستان که قی
مشاوره و استحضار سلطانی داشته باشد ترغیب قابلیت هسته اد این کار نام جمید یک زند **پت** پسندید **آنکه**
پسندید **؛** ضرر ادل و عقل نادید **؛** صدف و در خواش و پر نکته باش **؛** بردن استخوان و درون پر زرد **؛**
بنابراین چند دفعه در سفر ایران و مشوره با سلطان زمان خلفه و اقبال به خان پیو و اکثر سخنان او در هر وادی

بسع بما یون سرسید مقبول سخن فاده دست روبرسینه مطالب و مقاصد او نمی نهاد و فی الواقع در
 خیرات و مبرات و در امور دنیا داری و رعیت پروری در عقل و در است و در ادراک و کیامت ثانی خود داشت
 از آنجمله مشهور است که هر سال سه هزار بنزد سه ساله از کله درنده خاص خود جتبه بیج و شری در حلب فرستاده و سه هزار
 همچنین بغل آب و استر که قریب بیچل خود را شتر میشد در کردن کیراس بره بسته بواسطه فروختن سبک میفرستاد و نورزی
 ده هزار کوسفندت ج هشت عوامل در زراعت و سایر موشی او زین قیاس توان کرد در آن عصر در کردستان از آن
 و حکام کسی بحجیت و سامان او نبوده قلعه و مدرسه در پالوساخته از شاف بعین حشمه آب قریب نقلیه آورده و در پور
 نام محلی رباطی در غایت وسعت و فصاحت ساخته که این روز و نده در زرتان و تاتان از آن محفوظ اند و عمرش نزد
 صد سال تجاوزه نموده و بسر حد طبعی پس از آنجمله شصت سال حکومت پالو نمود و از سلطان سلیمان خان غازی
 برات عایشان بقید ملکیت بجز و اولاد قرنا بعد قرن و بطناً بعد بعین سو که بلغت نامه حاصل کرد این در حین حیات
 حسین خان پیک نام پسر خود را بجهت نموده ازین سرای پنج و منزل غنا و رنج در رحمت و سرای استرحت محمد
پت بهر چند روزی سرای دودر بود خانه که خدای دیکه رباطی است این ویردین بباط بنده و خردند
 در رباط بود رسم این عالم سوفا که پیش آورده شد و زهر زرقا و زرا و حسین خان پیک و حسن پیک
 و حمزه و تیمور تاش و دولت شاه نام پنج پسر نامدار ماند از آنجمله حسین خان پیک و حسن خان پسرش بجز حکومت ری
 احوال ایشان بعد ازین مذکور خواهد شد توفیق امه الملک الودود اما احوال حمزه پیک نام پسرش آن است که
 در اوایل منصب متصرفی در گاه پادشاه چهل هزار آقچه زغات بد و مقوض شد و بالآخره بواسطه بعضی اوضاع نامالیم
 که از او نسبت پسر صدور یافت خط پسر زری داده سلب سب او کرده بعد از وفات او رستم پیک نام پسر
 از او مانع بود بشرط آنکه همراه عثمان پاشای وزیر در محافظت شیروان باشد حکومت پالو از جانب مصطفی پاشای
 سردار بد و مقرر شد و در محاربه شامی پارس خان قرناش بقبل سید و تیمور تاش نام پسر چهارش در حین حیات پدر
 بسجاق خرد من احوال دیار بک متصرف بود و هم در آن زود می لواء حکومت بدر آخرت برافراشته طبل جل فرود
 از او افتد و پیردی و اخیل نام دو پسر ماند **دولت پیک** پسرش در حین حیات پدر چهل هزار آقچه زغات بطریق متصرفی
 پادشاه تصرف بود در آن اوقات و وفات از او یوسف و احمد نام دو پسر ماند **حسین خان پیک بن محمد پیک**

چنانچه قبل ازین مذکور شد پرش در زمان حیات حکومت خود را بدو فرخت کرده بودند آن عالیشان سلطان سلیمان خان
 برین مضمون حاصل کرده اند و بعد از وفات پدر حاکم با استقلال با لاکشته صدای **اناه لولا غیرک** لبوش ادانی و
 اقا حسی رسانید و با عدالت کسری و رونق رعیت پروری کسرا نید خود و بزرگ توفیقات را از خود تکی کرد پس آوزده
 محبت باشد و یکانه از دور نزدیک رسانید و قانون سعادت و در غنمون مودت را ساز کرده صدای نیکنامی زرد
 دایره چرخ چنبری مگذر ایند و مانند پدر پیشرو اهل سخاوت و نیکو گشته در کردستان بلکه عراق و حجاز و در میان
 و اشل ممتازت و با خلاق پسندین و اطور رحیم معروف آفاق گردید بعد از آنکه مدتی در حکومت بعیش و رعیت
 گذرانید و با فعال مینو اوقات را مصروف داشت با جل موعود بر ایض رضوان خرسید و از او مجنون نام مسری خرد
 چون یاقوت استعداد حکومت نداشت با ثاق رؤسا و عشار و اقوام برادرش حسن پیک قرار یافت **حسن پیک**
چشم پیک بعد از وفات برادرش حنیان پیک بموجب فرین سلطان مراد خان با ثاق و عشار و عیان
 متصدی حکومت پا لوشد و چون سه سال حکمرانی نمود ایلی و سکنه آند را از خود راضی گردانید و در تاریخ است و نما
 و ستمانه در هنگام عودت فرامصطفی سردار زین شیریان بجز رحمت پروردگار پست از او سلیمان پیک و نظیر پیک و
 مانند **سلیمان پیک بن حسن پیک** بعد از وفات پدر حسن پیک حکومت پا لوز جانب مصطفی پاشای سردار سلیمان پیک
 سقوط شد از آن سعادت ایشان سلطان مراد خان با داد و استعانت محمد پاشای وزیر اعظم بشروط چند بنویسید
 دولت شاه پیک بن چشم پیک عنایت شد و چند سال علی الاقصی در میان یوسف پیک و سلیمان پیک بر سر حکومت
 نایره فتنه و شعله فساد مشعل علی و در ظرفین کرده انبوه در معرض تلف در آمدند و هر دو ایلی پا لوز جانب سلیمان پیک را
 سرعی داشته یوسف پیک را دخل در حکومت میدادند و با وجود آنکه یوسف پیک جوانی بود بزیر فهم و فرست و علیه عقل و کت
 در آسته و بریت قابلیت و حیا و علم و عفت و سخا پر است اما شجاعتش چون رستم دستان در جهان ظاهر و انور استعداد
 فتوتش چون عاقم طانی با هر **پت** کلان بدم نادان و دزدانم مراد * تو اهل دانش و فضلی همین کنایت بس *
 آخر در طلب حکومت در در خانه دومان کم بصاعت و تردد ملازمت جمیع نیکان پمروت جانش بب رسید بصدرت
 و در دوزین جهان نامراد بر بر تقریر تقابل نمود بعد از او حکومت پا لوز برادرش **احمد پیک** بشروط چند با بقر شد پیک
 نیز بر سر حکومت با سلیمان پیک من زعمه و ناقشه با رنموده خلق می شمارد و بسطه دوستی طرفین از او قوام و عشار پا لوز

بقل رسید هر چند سعی موفور و جهدش کور نمود طبع ماورمی و سخت را بر می نمود **دولت** کار بدولت نه بدست
 تا سبجان مایه دولت گریست **هر که زید ولتی افند سنجاک** دولتیان را سبجان در چه باک **ملک بدولت نه مجاری**
 بود دولت کس روزی تازی بود **آخر الامر چون دولت یاری** و اقبال یا ورمی کند و در تاریخ نه احدی و هفت **تاریخی**
 التفات شنید ای روانه اسلامبول گشته هم در آن چند روز برضطاعون رز پایی در آمد حکومت با لوبلان غت
 مخالفت درید تصرف سلیمان پک ماند **شعبه سیم در ذکر امر آیه جرموک** سابقا رفته و ملک پان شد که میر محمد قلعه
 باغن را به پسرش امیر تیمور تاش از زانی داشت و قلعه بر دست را با میر حسین که بروایت بعضی از بنی عجمان اوست
 و بقولی پسر اوست غایت فرمود بهر تقدیر چون میر حسین نه تنها ب حفظ و حرمت آن قلعه قیام نمود چون وفات کرد
امیر سیف الدین قایم مقام در کردید چون او نیز بعالم جاودانی خرسید خلف صدق او **شاه یوسف** متهمه اوست
 امارت کردید چون اورخت استی خانه ازین خرابه ویرانه برست **ولایه پیک** پسرش بجای او برسد امارت
 بعد از وفات او **شاه علی پیک** بر در می توام و عشایر نصب گشته او نیز طی این پایان بی نهایت نموده تکفل آن
 امر خطیر **بفند یار پیک** شد بعد از وفات او زمام جهام امارت کفایت **بایند وریک** در آمد بعد از وفات او
 ازین محفل فانی بکبان جاودانی تینق صور امارت و تمثیت احوال حکومت **بمجه پیک** قرار گرفت و ناحیه جرموک را
 که قبلاً بر تصرف شده بودند ازید تغلب آن طایفه پیرون آورده بطریق که در تصرف آبا و اجداد او بودید تصرف
 در آورد در همین فتح دیار بک ملک نامه از همایون سلطان سلیم خان گرفته و سلطان سلیمان خان امضا کرده از آن تاریخ
 جرموک از جمله ملکات او جاق سوروشی پشان شد اما خراج کفره آنجا تعلق بدیوان دیار بک در رد و همه ساله بخیرتیه آن
 تسلیم میکنند و بالفعل حکومت و در رانی آنجا درید تصرف محمد پیک است **فصل سیم در ذکر حکام صاصون که آجر**
سجاکان فرود استار دارند فرزند کان کشته دانی و برزند کان آیات سخر رانی برین دقیقه عارف و درین
 قضیه واقف خوانند بود که نب حکام صاصون بملوک اکاسره غنمی میگرد و در روایت صحیح با حکام **سجاکان**
 نبی اعمامند و اصل ایشان عزالدین و ضیاء الدین دو برادر بوده که روز را ملک لرین که اخلاط است ببدلیش دادند
 و قلعه صاصون را از تادیب نام شخصی کرجی گرفته بجز الدین دادند چنانچه تفصیل این جمال در شرح احوال حکام **سجاکان**
 اراد خواهد یافت و چون طایفه اگراد خزان دین را غزین میخوانند حکام آنجا بغز زانی مشهورند از عشرت **سجاکان**

در عین قلعه صامون با سجا افشاده اند و اقوام قهرمی آن دبا برخصر چهار قصبه اند **شروینی با بوسی صامون**
طوقی و در محلی که ناخیز رزن را با و حاق موروثی ملحق ساخته از طوایف حسنکیفا که در آن ساکن بودند چون
عشیرت خالدی و دیر ساری و عزیزان و غیره هم تابع اقوام خود گردیدند و حاکم صامون در همان حکام
گردان بصفت سخاوت و شجاعت دست ولادری و شہامت شہتار دزدند در سارک و حمالک برشان
خود سبقت میکردند همواره با سلاطین و حکام ذمی شان طریق در راه و مواسا سلوک نموده اند از جمله چند مرتبه که
سلاطین آق قویونلو و قزلباشیه و آل عثمان تعرض ولایت گردان شدن اند ایشان دست در جمل المین درازند
ولایت خود را از سلطوت قاهره سلاطین کرام و خوقین عظام سالم نگاه داشته اند بلکه انواع رعیت و ضیافت
حمایت یافته اند و اول شخصی که از حکام ایشان اسم در رسم او در سنه و افخواه شہر است میر ابو بکر است و او در
سیر دشت خضر یک و علی یک **خضر یک بن امیر ابو بکر** بعد از وفات امیر ابو بکر قائم مقام مرگشت چند کلمه در حکم
قرار گرفته بود که بزودی غیاث غایت بصوب عالم آخرت تافت چون اولاد ذکوزند است حکومت برادرش
انتقال یافت **علی یک بن امیر ابو بکر** بعد از وفات پدرش با سقواب عشایر و قبایل بر بند در بزگور سر
صبح و شام بلکه علی الدوام با جوانان کفایم تخریب شرب مدام مداومت نمود و همواره اوقات را با بویب و عش و طرب
سرف و دشت با وز چنگ و رباب و ناله نامی و کباب زنگ غم زدن شیخ و شاب میزد و در روزهای امیر حکام
گردان وزارت نواب همایون شاه سہمیل صفوی مبادرت نمودند شاه مزبور کثیرا امر ارتقا کرد پسند و ولایت
ایشان را متصرف شد علی یک در آن معرکه عباس سلوک طلب گشته اوضاع و احوال او موافق مزاج شای افشاده
شب و روز داخل مجلس خاص و محفل خصام شش با نواب شای شرب مدام علی الدوام مشغول میبود و با شرف یک عالم
بسیس طریقہ موصلت و مصادقت مرعی داشته و شجر خود را بجمع و کج او در آورده و طیف پذیر و فرزند می سلوک
با یکدیگر کمال محبت و خصوصیت میکردند تا عاقبت با جل موعود عالم فانی را در برود کرد و در زانو سپرمانه محمد یک
و خضر یک و شاه ولی یک **خضر یک بن علی یک** چون علی یک در وزارت شاه سہمیل در تبریز وفات یافت پس از
محمد یک در تبریز همراه بود عیار و اقوام با اتفاق خضر یک را در میان خود حکومت نصب کردند و از جانب همایون
شاه ہی تفویض امارت صامون محمد یک شن منشور ایلت بنام او نوشتند و مال حال هر دو را در بعد ازین مذکور

خواهد شد **شاه ولی پیک پسر سیم علی پیک** در زمان جوانی و عقوفان زندگانی در ایام حیات پدر خود وفات پیم
 بود و پسر و تادین پسرش جایا در قید حیات است **محمد بن علی پیک میاصونی** چون برادرش خضر پیک بعد از وفات
 پدر با عداد و مساعدت عثمانی و قبایل حاکم شد محمد پیک با بضرت با بعد دومی چند بلا زنت سلطان سلیمان
 رفته در نکام توجه قاهره بنخیر مصر چون فتح و غفر در رکاب نصرت انتاب سلطان میبود و در محراب جبرک از راه
 مردانگینها شایسته نموده چنانچه در روز شکت جلاله محمد پیک را بعد از دو روز مجروح و ناتوان بلکه مرده چنان
 در میان سقوتلان یافتند و زرا او را این قصه بعضی سلطان رسانید جبراحان چاکبخت را بستن زخمها و تیمار
 او مقرر کردند پسند ما سحاج در خزانه عامره همه او تعیین و وزیر اعظم در مقام رعایت امداد کرده او را
 استیفاء نمودند تا بنجام رسانند و ایالت صامون را با الحاق ناحیه درزن که در بطن آن درین مکان
 حسنکیفا و ایشان نازعه داشته بود استد عالموز و وزیر اعظم ملقات او را بجزا جات مسعود کرد
 فرمان واجب الاذعان عراضه دریافت و خضر پیک برضا و رغبت خود را از حکومت خلع نموده و وظیفه از
 حقه او از ولایت خرد تعیین شده تنها بان وظیفه اوقات گذرانید و بعد از وفات خضر پیک از راه چپا
 پسر ماند سلطان محمود و احمد و یعقوب و محمد سلطان **محمود باجل موعود** بعالم آخرت منت فرموده ^{تعمیر}
 در سفر کرجستان در سنه اثنی و تسعین و تسعمانه در محلی که محمد پاشای میر سیران آمد و کلیای موخران اعمال
 تعلیق از لشکر قبلاش و سماعون کرجی سکت یافت و در نکام عودت در در بند طوماس تعقل رسید و حوال
 احمد پیک و محمد پیک در ضمن قضایای تنیم بفضیل بر کور خواهد شد **القصه محمد پیک** و الی حاکم با استقلال ^{صامون}
شاه ملک خلیل حاکم حسنکیفا در تسلیم ناحیه درزن تنها و وزیر قلعه و ناحیه درزن را تمیز فرموده مردمان
 خود را محافظت بجانب کمرده در حفظ و حرمت او سعی مینموده آخر الامر محمد پیک با عداد و مساعدت سرخان
 حاکم بدلیس و شاه علی پیک و الی ولایت جزیره شکر بدینجا کشید قلعه درزن را خراب کرده دست لشکر
 ملک خلیل را از ناحیه درزن کوتاه کردند و تصرف شد و چون مدت نوزده سال از حکومت او سپارید
 دنیای فانی را وداع کرده بعالم آخرت شافت زرا و سلیمان پیک و بهاء الدین پیک و صار و خان پیک و
 خان بداق و چین پیک شش پسر ماند که پسرش تریب متعاقب یکدیگر حکومت نمودند از خدیو پیک حسن پیک نام

سپری مانع بود در تاریخ که بعد از قتل صار و خان پیک حکومت به پسرش محمد پیک از زانی شد او نیز طالب امارت
با محمد پیک آغاز سرکشی نموده با مدد استعانت فرهاد پاشای سردار حسن پیک را ارغنه محمد خان پیک دادند با پسر
تقیل آمد از بوداق پیک مراد خان پیک نام سپری مانع بود در سفر کرجان نماند شد از او بهاء الدین و بوداق نام
دو پسر مانع است و علی پیک نام پسرش در زمان حیات پدر وفات یافته از او فرزندی نماند **سلیمان پیک بن**
محمد پیک بن علی پیک بعد از وفات پدر در تاریخ شصت و سه سالگی در شصت و سه سالگی در شصت و سه سالگی در شصت و سه سالگی
امارت صاصون مد و مغوش گشت و ناحیه ارزن بطریق رفعت برادرش بهاء الدین پیک غایت شمس سلیمان پیک
مردمی بود سلاطین نشس و بزرگ پیش بعلو ممت و وقار آراسته و ستمو سخاوت و شجاعت پیرسته در محلی که سلطان
سلیمان خان بعد از فتح بغداد و بلخ از در بند کفیغند و رعبور نموده سر اوقات فلک حماس و کرماس گردون است
در دشت ارزن زده از جهات اول زده بر زمین و زمان و دوله و غوغا در هفت آسمان افتاد و سلیمان پیک در آن
کوه آهن پامی ثبات و وقار فشرده در صاصون نشسته ذخیره داد و فقه در نگاه پادشاه سلیمان شان بکنند
فرستاد بخرابوسی نیامد و ملک شمس الدین پیک را از رفتن ملاطیه نیز مانع آمد و او مردمی بود که صبح و شام ملک علی
الدوام براح ریجانی و شراب ارغوانی با خلائط جوانان سر قند و مجبوبان لاله خد سیکند زاننده لحظه در نوشته است
و نغمه چنگ و رباب فارغ نبود در این جهان جهان گذران و اوقات بختش و کارانی گذرین عاقبت مرض از بخت
دو اع زمانه در کنگ نموده بعالم آخرت رفت **شمس** که جارت ایام جام او چه شده حال غار و به جام او
مذین کسی تا ابد زنده کی خدای جهان ربت پانین کی و زرا و اولاد ذکور نماند **بهاء الدین پیک بن محمد علی پیک**
بن علی پیک بعد از وفات برادرش بموجب نشان و فرمان و احبب لادخان سلطان سلیمان خان سجای سلیمان پیک
بر سر حکومت صاصون نشست و اطلاق اسم حکومت و القاب در ایام و فرامین در زمان او شد و ایشان را حاکم
نوشته و بهاء الدین پیک مرد ابدال روش دیوانه و ش بوده در آن عصر ما این حکام کدوتن کسی شجاعت و سخاوت
او نبوده از خدمات پادشاه از او بالذات آثار پسندیم بطور رسید در زمان حکومت برادرش سلیمان پیک
او در ناحیه ارزن دخل مزاده عوض آن صد هزاره راقچه عثمانی از حاصل محال و کوی خود با داده بهاء الدین ترک یار
و دیار نموده قریب با نزرده سال کا هی پاده و کا هی سوره در رکاب نصرت آثار سلیمانی در صید و شکار سلاسل

وادرنه بسره سلطان مرادخان اوراموسوم بدلو بهاء الدین گردانیده در ایام اوقات تفحص احوال و بانگهاست
 پادشاهان سیکر و بعضی اوقات میر لوانوده سحاق و یورک و غیره متصرف بود فاما سخاوتش از حد اعتدال
 تجاوز کرده بود که اگر شخصی موری بنظر او میآورد فیلی در عوض بدو میداد و اگر کوبه سید اوشتری میگفت بنابر
 حد آران عالم و طایمان بنی آدم بر سر او هجوم ورز و حام آورده با وجود آنکه هر سال شصت مهضاد نهر رفلوز
 حاصل ولایت خرد بدو عاید میگردد است نهر رفلوز دیگر استراض کرده صرف که در ایام و حد آران نموده در ایام
 نجابت خورنده بود بعد از وفات سی نهر رفلوز دین بی وجه بوارشان که شصت و نوزده احوال غفلت میوزید
 که گفته اند **پت** آن خوزوان پوش چون شیر و پلنگ کادری آزما همه روزه بچنگ و پنج سپردشت اما چون
 دوازده بر یون مانده و هم قابلیت جلی در ایشان نبود حکومت خرد چند روز مانده سلیمان نام پسرش شد خرد
 برادرش صاروخان انتقال یافت و ایام حکومت او در نسی سال متجاوز گشته اولاد ذکور ز پسرش نماند
صاروخان پیک بن محمد خان پیک در زمان حکومت بهاء الدین پیک ترک ولایت خرد کرده و اوقات در
 ایاز غربت بفلکت میگذرانید گاهی سحاق با کهری و شرومی و کسان و سوشن سبورک در دیوان پادشاهی
 مدو عنایت گشته متصرف شد و اوقات بسیر و تردد میگذرانید و هجده سال بدین وتیره گذرانید چون بهاء الدین
 فوت شد باراده حکومت متوجه آستانه سلطان سلیم خان شد و بحسن امداد و معاونت محمد پاشای وزیر مسترخی
 حورالملک الکبر که بی شایسته تکلف و غایبه تکلف تبه پیر صایب و فلک ثاقب در اتمام حمام خواص و عود گوش
 علی الدوام رعایت خانواده های قدیم و حمایت مردم زادگاه سلیم بر ذمه نهدت و لایحه امت خود لازم و تحمیل شد
پت هر زرافین بر وزیر چنین که او هم جوید بنجام کمین در خواست ع کرده بود که همواره بهاء الدین
 در حین حیات میگفت که فرزندان من لیاقت امارت و استعداد حکومت ندارند با وجود آنکه محمد و مردم زادگاه می
 دن وزیر مرحوم حسن پاشای میر میران دیار که بود در پدر اتماس حکومت خرد و تجیه سلیمان پیک پسر زربک
 بهاء الدین کرده و قبول این معنی نموده ایالت خرد و نصاروخان در زرافینی داشته و در بنور زرافین حضرت دانه پن
 الاقران سرافرز ساخته روانه خرد و نمونند و در نینر بطریق عدل و انصاف با اعیان و شراف اندیا سلوک نموده
 چون مدت خیال رزایام حکومت او تمام می شد در اسطر استلای اقیون که مدت تا اول سکر و طبیعت خود را

بدان سعادت ساجه بعضی امراض مزمنه نیز اضافه علت شده در اشامی عسکه ظفر اثر پادشاهی سپهر در می مصطفی پادشاهی
 تبخیر ولایت کرمان و شیروان مامور شده بود صاروخان در موضع جلد درین حال کرمان با نقاشی
 دیار بگردن قراول عساکر اسلام بود که یکبار جمعی از قربانان بر ایشان حمله آورده هنگام غریب آفتاب
 همه سپهر حیاتش از ارق زوال شام حتمال رسیدن خفتن خواب مرکب از لیکاه اجل سپهر آن با او شد
 اغوش کرده محمد نام سپهرش در آن مهرا بود بصد زهر رحمت جان زران کج خون خوار با جل نجات
 رسانید و بعد از مرگ اسم تغزیه در می و سوکوری و شرایط آن قایم تمام بدین سپهر کیش علی پیک نام که
 هنوز مرا متوجه نشد بود که عازم سفر خجرت شد **محمد پیک بن صاروخان پیک** بعد از قتل بدین منتهی است
 و شامین و ستما نه با مامور مصطفی پادشاهی سردر در سن مسجد سیاه کی مقصدی امر حکومت گشته حفظ و حرمت شد
 ضبط و حیانت قسوت و عسکه بر دست قرار شد و فی نفس الامر جوانی بود و حمال کینو منظر پاکیزه فعال حمید
 برخلاف قاعده آباء و اجداد پیوسته از شر و ماب و محرمات اجتناب میکرد و تقلید و تتبع آداب مردم روم کرده
 اوضاع و اطوارش بر آن قاعده مصروف بود در نزد کیل خولدن نوشتن کرده فی الحقیقه سواد فارسی و خط
 همه رسانید و گاه بی تقاضی تقطعات خطوط استوان کرده در کمال زیبائی قطع میفرموده و زلفون مین و زین
 اگر چه طاب حیات دید زلفون ادب و هنر میبود اما میسر نشد بوضع رویان در تلمون ملبسات و تکلف
 ماکولات و لذت شرب و بات حلال کوی تقوی و رحمان از ایشان آفران ر بوده در سنه اجدی ولف بصدق زبان
 غریبیت سفر حجاز نموده بغرم بیت الله اکرام و زیارت ر قد بنی علیه السلام توجه کرده بعد از طی مراحل قطع
 نزال و رفع جبال و خفض مال بحکم شریف که معظمه و کعبه مکرمه که محط رحال **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ وَ كَلَّمَ**
فِي كَرَاهِيَّتِ رَسِيْدِهِ وَ حَرَامِ قَوْلِ وَ جَعَلَ سَبْرَ الْمَسِيْدِ الْحَرَمِ رَسِيْدَهُ وَ رَسَلَ زَمْرَهُ وَ مَنْ دَخَلَ كَلَامًا
أَمِينًا مَنَعَهُ كَرِيْمٌ وَ فَاتَمَهُ قَوْلُهُ عَلَي النَّاسِ حَجَّ الْبَيْتِ عَزَّ سَبْحًا نَجَاتُهُ فَإِذَا أَفْتَنِيْمٌ
مَنَاسِكُمْ فَإِذَا كَرَّمَ اللهُ بِوْتِهِ دَرَجَ جَمِيْعِ الْجَمِيْعِ كَلَّ الْبِنَاءُ لِرَجْوَى مُسْتَفْرَقٌ كَتَّ ذَلِكَ مَعَى
الْفَوْزِ الْكَبِيْرُ اما در امور حکومت و سیاست و قانون سلطنت و ریاست چندان تبحر نیکو دوز نام حل و
 و بسط ولایت ضرر در رکعت کفایت شمس الدین بن فرعون آقا بناوده بود بلکه نور مار و حمله امور حکومت و بسط

حاکم را بقبضه اقتدر خود در آورده یکدیگر یار و یمن بابر بی شاره و اراده او دوستی تو است نمودند
 رضای او نبود بی هیچ فرزندی از او اختلاط نمی توانست کرد ازین جهت اقوام و عشایر و بنی عثمان و کمند را
 او با شمس الدین در مقام شزعت بیامدند از ولایت خود اخراج بکند در صد قتل او درآمدند و محلی که از بنی
 اچام خود حسن خان و پسرش خان غازان را قتل آوردند دختر حسن خان را با امیر هاشم که در جاده خان
 غازان بود بعهده و نکاح شمس الدین در آورد و نوعی دماغ بر غرور او مخطب شد که با حاکمان عیاشان دعوی
 همسری کرده عسکر بر سر جزیره کشیده و میر شرف را از حکومت غزل کرده بجای او لقب سازد و علی الدوام
 بعشرت روزگی و زر قوی و سلیمانی که هم حواری ایشان بود عداوت و خصومت میورزند و در تاریخ شرح در ربع اول
 بجز در رحمت حضرت ایزد متعال میوت و در اولاد ذکر نماید و ایام حکومتش همچون سال است و ایامت
احمد پیک بن خضر پیک و محمد پیک برادرش چون محمد خان و ولد صار و خان ازین سرای غرور مدار اسرور و رحمت
 شمس الدین که خدا که رکن کین آن سلسله و مدار الملکان طبقه بود احمد پیک را بکوت خرد لقب کرد و حکم
 و قابل بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد درین معامله کید و کجته شدند و حقیقت این احوال بوسیله مراد با
 دیار بکر معروض پایه سریر خلافت میسر نمودند و محمد پیک و خضر پیک که در استادی دولت محمد پیک بن صابر
 پیک و تغلب و تسلط شمس الدین در ایات خرد ترک وطن و جلای دیار اختیار کرده بطرف دیار سنجی رفت
 و ملازمت امراء سنجی بخود قرار داده آنجا توطن کرده بود در آن حین در قصبه سحر و توقف داشت از شماع
 وفات محمد پیک و حکومت برادرش احمد پیک با اتفاق بهاء الدین پیک و ولد مراد خان که از نذر از بخور شمس الدین
 قریب دو سال با اتفاق بعضی آقایان خرد خصوصاً شاه مراد و حسین آقای سوسانی دهر ام آقارک و خرد
 نموده در اوقات در بیس و شیردان یکدیگر با اتفاق توجه خرد شدند و شمس الدین از اتفاق ایشان متوهم گشته
 احمد پیک را بر آن داشت که قصد محمد پیک برادر خود نماید محمد پیک از کید و مکر شمس الدین وقف گشته بمضمون احمد پیک
 با اتفاق آقایان سوسانی خرد کرده بطرف قلعه صاصون رفت و اعیان آنجا را که ذکر کرد و کھا شمس الدین
 تنگ آمد بودند بمخالفت او سوخت و کید و یک زبان شده بودند استعال نموده او را در بون کسب بردند و
 آن قلعه است که مرغ خرد فرزند کوساران دشور کندشت و صبا از مساحت قلال و جبال و خارج گشت **ت**

ز آسب چنبره فلک اندر فرزاو **بگشت که** چنین رود مرد با بان **از ضد و این قضایا** تمورا آن مخدول ناید
 کشته احمد یک را از لباس عاریت حکومت عثمان کرده بقید و بند زنجیر کشیده و بقصر جاوه در زندان در آورده و بهما
 الدین یک را بجای او حکومت بعب فرمود و جمعی کثیر از طوایف کجی و شیرومی و زر قی قریب سه چهار هزار را
 و سوره بر سر رایت خود جمع کرده بغرم تنخیر قلعه صاصون و دست آوردن محمد یک و تاجان او پای عت
 در رکاب استیصال آورده عنان غنیت با نقوب حرکت داده و در طرف غربی قلعه فرود آمد و مراد و محاربه
 مجادله کرده محمد یک و امانی صاصون در ضطراب اُشاده روز سه شنبه چهاردهم شهر شعبان سنه در ربع اول
 کسی نبرد و حاکم بدین فرتاده در او انداد و معاونت طلبه شد و حاکم بدین ناموزی دوسه هزار سوار و سوار
 روز کی در دو طرف معاوت ایشان فرتاده شمس الدین استماع این اخبار رسیده گشته فی الفور در نصف اللیل صدی
 انفرار در داده بجای فرود معاوت ملوده محمد یک با اتفاق اقامان روز کی علماء الدین آقایی عباسی و لونه
 آقایی قوالنسی و عشرت سودکی و زیدانی اور اتفاق ملوده شمس الدین چون نبرد در میقتضای **الحائز**
خائف همه کی طوایف پراکنده شده اهل و عیال خود را در راه با اتفاق میر شاه محمد شیروی در آه تو صیحات نین
 شیر و کچی دختر اور بعقد کالج سپر خود در آورده نبت قرابت بود ملود سپر خود حسین را با نذر و ن قلعه خرد
 که احمد یک را در زندان تعقل آورد و بهاء الدین را سباه آورده با و ملحق شدند چون حسین آقا قلعه درآمد و خبر
 آمدن محمد یک با عسکر و زرکی از صاصون و فرار نمودن شمس الدین بطرف شیروان در قلعه شایع گشت بهاء
 الدین یک احمد یک را از قید حبس خلاص کرده هر دو با اتفاق حسین آقا را گرفته بجای احمد یک در چاه **حسن**
 دشمس الدین زد و قوع این حادثه گریان و دل ربان سالک طریق فرار شد و احمد یک و بهاء الدین بقدم اطا
 محمد یک استقبال ملوده قلعه را تسلیم محمد یک کرده اورا حکومت نصب کردند و وظیفه که در قهیم الامام و ریالت
 بگفته سپر زانگان معین بود مابقی ایشان تعیین کردند و محمد یک استحقاق خود را بقتضای اعیان و اقوام
 و حکام کردستان و اتر اعظام معروض پایه سپر خلافت مصیر سلطان عظم و خاقان کرم سلطان محمد خان
 بجنس انعام دستور معظم ابراهیم پاشای وزیر عظم ابایت خرد به رعایت و ارزانی گشت و نشان سلطان
 عزرا صدرا یافته نوازشات پادشاهانه و تشریف کران مایه حسرت وانه محسود اقران گشت مدت سه ماه در

ایام حکومت متبادی نشد که شمس الدین مغندر آتش در بنا و افاده شعله بغض حید از کانون سینه اش بفرنگ
 کشیده اتجا با میر شرف عالی خزیره برده خواست که در سیانه ایشان فساد می برساند ادلا داده نمود که میر شرف
 کسی محمد یک فرستاده اتماس نماید که حسین آقایی سپه خود را اند قید خلاص سازد قبل از رسیدن میر شرف حسین قای
 نقل رسید و میر شرف ازین قضیه از محمد یک اسخلاف مزاج سپه کرده ثانیاً پسر زنده شده که اقوام و عشار خود
 حکومت محمد یک رضی بنشسته مکتوب دادم فرستاده اند که شمس الدین که خدا هر که دم زد میرزا دکان خرد کرد
 اختیاری کند جمله مطیع و شقا و بعضی فرمات بر داریم میر شرف از ملک و حیل و قند ویرا و عالی الذهن با موزی
 پنجه ز مردم بختی و شیروی و زرقی و سایر طوایف اگر اد صبح نموده بسته عای لکنه هنوز با سعد زینس میر
 نازکان خرد با اقوام و عشار بقدم لطاعت دور استقبال کرده آنچه رضای خاطر او باشد بعمل آورند جماعت
 عزیزان پای ثبات و وقار فرستاده قدم از جا نه تا بعت و طریق مطاعت بیرون ننهادند و با محمد یک
 کید و کجبه گشته متعجب جنگ و جدال و ماده حرب و قتال شدند و بعضی ذرا مرا و حکام در سانه افاده
 میر شرف را از رفتن بجانب خرد مانع آمدند بنابراین میر شرف عنان غربت در بند بطرف بدست
 گردانیدارده چنان نموده که شمس الدین مصحوب بعضی از عیان بخرد فرستاده توکالت محمد یک نصب
 و بعد از شاد و مطار صحران ابدال برادر میر شرف و خلف یک برادر فقیر را با بعضی از عیان بختی دزدکی
 همراه شمس الدین نموده بطرف خرد فرستادند چون شمس الدین که خدا بخرد رسید بعد از چند روز که طویف شکی عودت
 کردند باز اراده چنان نمود که به ستور زمان سابق با عیان خرد عمل کند کفره و سلاسیه آن قصبه جمله اتفاق
 کرده بعضی قتل و جمله آوردند شمس الدین با نهر رزجر ثقیل با داد و معاونت خلف یک و بعضی عیان
 خود را در آن در طه غمخورد بسا جل سجات رسانید و میر شرف از اجتماع این اجبار را بویس گشته بخزیره عودت
 کرده دیگر در آن روز که پستم شهر ذی القعد الحرام سه اربع و الف بود غبار فتنه نشسته گردید و این قصه در
 عقده افاده تار و زری که علی پاشای میر میران موصل که با دبر ایم پاشای وزیر عظم سابقه خدمت قدمه داشت
 در اوایل که آستانه توقف داشت و احوال خرد و حکومت محمد یک بعرض و زیر روشن ضمیر صایب تدبیر
 علی پاشای نیز بقدر مقدور آمد که در روز محمد یک چشم داشت و توقعات کلی میجوینت کیه نای طمع خاتم

و صرنا بحیال نقره خام اندوخته از آستانه بخرد آمد و با وجود آنکه در جانب محمد یک رعایت کلی یافته است
 حرص و ناریه و جوش بگین نیافته دل چون کان لعل بر آید و جان افروخته همچو کان زربت زرد بود و حساب
 یار و میل او در جان و دل : لعلش رنگ و در اجزایست * کعبه خالی باش بهر نعت یوم حساب *
 صفحون خالی است زر رقام عدد بالاتر است * ریحین خاطر ز خرد موصول رفت بعد از شهادت عزرا که جزیره
 شمس الدین را بنزد خود آورده در باب خود با یکدیگر شاره ملوده قرار چنان دادند که حکم فرمود نام محمد
 پد کرده صورت حکم بطرف خرد فرستاده احمد یک را اضلال کرده بخزیره آمد شمس الدین و علی پاشا او را
 ملوده با عزرا و احترام بجزت ایر شرف پکن آورده حکم دیگر نام علی پاشا و ایر شرف در راز که دند که مراد
 احمد یک ملوده او را حکومت خرد بصف سازد و ایر شرف نیز با حکام ریحیه و تدویر ایشان فریب خورده همچو
 با علی پاشا و احمد یک و شمس الدین و شاه علی یک برابر خود همراه ملوده در او افرماه نشان سه در ربع و ابع
 بخرد فرستاده چون این اخبار در خرد شایع شد بعضی از یافه سوسان و خالده می و غیره را بنظر رسید که محمد یک از
 حکومت معزول شد و احمد یک بوضع منت دیگران در میان ما حاکم خواهد شد پس خوزرا چو در میان خود حاکم
 نصب سازیم که بخشی بزور و بازو بخرد حکم نماید و تحویل که چون احمد یک و شمس الدین باین وقت شده اهلک
 یا بنده از آمدن ما بپس گشته عودت نمایند بقاء علمند اجماعه نوقص بهاء الدین یک پسر مراد خان یک
 در میان خود حاکم ساخته قصد قتل محمد یک ملونده و جاره داد و باش آلابت و ادوات حرب رو محمد یک آورد
 او نیز بمبغون **بعضی ورات نتیج المخطوبت** مقدم رضاش آفر گفت چون عا بر دو قوام زرخس سلوک من
 راضی نموده اند با بطوع و از رضا از سر حکومت در گذشته بهاء الدین یک را بخود حاکم کرد پس دم دست
 بیعت در راز کرده احکام و فرامین پادشاهی را بوسیده پیش بهاء الدین یک نهاد و چون این خبر بموضع
 شمس الدین گشت کتوبی مشحون بر دو عدد و وعید نوشته با و در سال داشت که محمد یک قاتل پسرین است از خراج
 او را گرفته تا آمدن ما کا هر رزی کرده حکومت خرد بمقتضی خواهد گرفت و چون محمد یک برصغون کتوب
 شمس الدین واقف گشت بنزد بهاء الدین و فتا دو بخام داد که لایق دولت شما نیست که مراد خوزری بعضی
 خون پسر شمس الدین بدست او دید اگر مستوجب قتل و عارت با ششم شما کنید چرا که مراده تو ام غرض که

با نوع حیل و چالپوسی خود را از دست آن جاہل پچال خلاص کرده بمیانہ عشیرت خالدی از دست **باب**
 محمدآقای خالدی ایلی ذرا سجا بطرف قلعه صاصون توجه نمود با شاق ایلی آسجا خود را بدون قلعه انداخت
 و شمس الدین با علی پاشا و عیال شخصی احمد پک را بکلوت مضب کرده بظمت و سوکت متوجه خرد
 شد بهاء الدین پک نیز با هواداران و یکجہان قریب ہزار سوار و پیادہ در خرد بکنت و محاربا آمادہ
 جسمی از طایفہ خالدی بطریق قراولی بکن رودخانه فرو فرستادہ اعتماد بطیان آب کرده کہ طایفہ کچی
 عبور نمی توانست کرد و خود بر سر پل آن مانع دخول ایشان شود علی بصباح طایفہ کچی خود را با آب زودہ
 بش گذراندند چند نفر از قراولان خالدی را قبضہ آورده چون بقیہ قراولان این خبر را بہاء الدین آوردند
 تاب مجادلہ و مقاتلہ نیاورده بجاہب سوسان فرار کرده و اہل و عیال خود را در میانہ سوسانی گذارند
 بارادہ آنکہ خود را بمیانہ قلعه صاصون اندزد با نظرف روانہ شد چون بکوالی قلعه رسید استماع نمود کہ محمد
 دوز قبل از رسیدن او با کنتہ و شوخان آسجا کید و یکجہہ شد در قلعه استوار نمودہ دم از اطاعت و
 فرمان برداری محمد پک نیرندہ با بصرورت پاشا ہر ادآقای سوسانی و سعدودی چند **روز و شبہ پنجم**
شہر رمضان المبارک نہ مذکور بیدیس آمدند مدت یازدہ روز در آسجا توقف داشتہ روز دوازدهم سپر
 اجبا و دوستان بزعم فاسد کہ اقوام خرد با ہد علی پاشا و محمد پک و محمد زرقی شمس الدین را از خرد خارج
 کردہ اورا در میانہ خود حاکم خواہند ساخت و چون از قلعه بیدیس بر سر خاٹون رسیدند از اطراف صاصون
 سرعی باستجال رسید کہ **در شب ششم شہر سوال نہ** بزبور در دست محمدآقای ایکی در درون قلعه
 احمد پک را از امانت خلع نمود عشا یردا قوام بطلب محمد پک بصاصون رفتہ مردمان علی پاشا را مردم خرد
 ہنہب و عمارت کردہ خود با مردمان عیال و برہنہ در خانہای شمس الدین متحصن گشتہ است و محمد پک بخرد
 برسد حکومت نشستہ بہاء الدین پک یاس تمام حاصل نمودہ چند روز در درونی با محمد پک زرقی اوقات
 گذراند بر ہنمائی او روانہ جزیرہ گشتہ خدمت امیر شرف رفت و وظیفہ محصول در سجد و سجاد بمر محمد و لدا
 شرف عنایت گشتہ بود با دستقر نمودند و احمد پک در خرد قبضہ رسید و محمد پک با بغل با استقلال بکلوت خرد
 با درت بنماید **فضل ہارم در ذکر حکام خزان و آن شمل ربہ شعبہ است** چمن آرای ریاض این بون و لغت

فضا می این استان از رشحات سخاوت قلم این حکایت را بدینسان رقم میکنند که حاکمان خیزان از ناحیه مجانبان
 من اجمال نفس ظاهراً در او ایل حال که آبا و اجداد ایشان ببلجان افتاده اند مردم زاده بوده اند قلعه مجانبان
 در تصرف ایشان بوده آخر مدتی که در آنجا بسر برده اند از اولاد ایشان دل و بل و سحر سه برادر رسیده است
 بطرف خیزان آمدن آنولایت را زود باز و و غلبه خود سخن نموده در میان خود سه قسمت نموده اند چنانچه خیزان
 برادر بزرگ و ناحیه مسرا برادر وسط و ناحیه آسار برادر کوچک متصرف شد بجلوت و در راهی آنجا قیام
 و احوال اولاد هر سه برادر که در آنسینه و افواه مذکور است که در حال مزبور بجلوت رسیده اند تریب در شب
 اول و دویم و سیم رفته و کلهک میان خواهد شد بعون الله الملك المعبود **شبه اول در مذکور حکام خیزان و وجه آن**
 حکایت مشهور است و در آن افواه مذکور که اسم خیزان در او ایل سخن خیزان بجهت هر که مردم آنجا در پهن کردن
 بسختی و تقوی و صلاح و امانت و دیانت معروضند صغیر و کبر ایشان بگذاردن تجرد و شرف و عفت
 آخر از کثرت استعمال کرد که ایشان هموار اسم معتبر میخوانند چنانچه شمس الدین رستمی و غزالی و غزالی
 و همیشه را جمود ابدال را بدود و در این لفظ و اسم اتفاقاً لفظ سخن کرده خیزان گفته اند و وجه تسمیه که در آن است که اول
 نام او سخن خیزان بوده در یکا یک بانی قلعه بزمارت متاخره رفته بود چون سعادت نمود دستخطان در روی
 بسته او را مردون تسلیم گذاشته اند او را چنین بلفظ فارسی ایشان را خیزان بی عتبار خطاب کرده بودند
 توقف نموده رفته است آخر حکام آنجا بی عتبار و نفس الامری سووم باین صفت و شهر خیزان از زبانای همیلم
 که در زمان اسلام واقع شد در میان مردم آنجا جان مشهور است که بانی آن صاحب مراغه و تیزریت و سواد
 هر چند در کتب شده اول که تجسس نمود از سلاطین کسی که بانی آنجا بوده باشد بخیل که در زمان هلاکوفان که تجدد
 عمارت مراغه نموده آن بلع را در الملک ساخت و خواجه سیر که در آن عصر مدبر الملک مومنان و شیر بود بانی
 قلعه و بلده کرده باشد و یا یکی از وزیرای اسلام در آن زمان ساخته باشد و مسجد جامع که در آن بلع است
 از عمارت بانی قلعه است و ستونی چند در آنجا نصب کرده اند که مردم آن دیار شخص نداده اند که چه شخص است
 بعضی میگویند که درختی است که ترکان ایت بوری و کردان سیلان میانسند و عقدا مردم آنجا آن است که
 قدم ساری از اهل الله در آنجا رسیده مکان استجاب دعا است و عمارت اندرون قلعه بطرز صد طرح کرده اند

ذرا حرم و اهلک ساجده اند انواع باغات خوب در رد و اقسام خاکه و اکثور در نواحی تبریز و بلاد عجم می باشد و در آن
 بلده موجود است اگر زمین حیثیات سنت نبوی آن بخواجه نصیرالدین محمد طوسی دهنده و در نیت العلم علیه السلام
 آباء و هوامی آن ولایت در فایت زبونی است و در فضل پانز کثیر سکنه و توفیق آن استجرات و توفیق
 باغات آنولایت درخت فندق است و سایر اقسام میوه موجود است در زبونی هوامی آن بلده راز کثرت استجرات
 میدهند و عشرت آنولایت بنمیران ملقب است و وجه تسمیه بنمیری آن است که هر کس در غیاث و قایل ایشان فوت
 میشد حکام آن دیار علاوه و وظیفه او را بلا قصور با ولاد او اگر حوزد و اگر بزرگ بوده باشد میدادند و چیزی از آن
 زیاده و نقصان میکردند ازین جهت بنمیری لقب یافته و حکام ایشان همیشه با سلاطین عظام و خاقان کرام
 انتقام مدراء و سواران و شسته انواع رعایت یافته اند و هر دفعه که پادشاهان بر ولایت کردستان استلا
 یافته ولایت کردستان را حکام آنجا داده باز ایشان از صدمت پادشاهان و سطوت ایشان سالم مانده
 در آنجمله صاحب کتاب مطلع السعیدین مولانا عبد الرزاق سمرقندی آورده که در تاریخ رابع عشر عثمانیه
 که شایخ میرزا ابن امیر تیمور کورکانی به فتح اولاد قرا یوسف ترکان سجد و آذربایجان آمد پسر پسر سلیمان
 خیزرانی در طارنت امیر شمس الدین بدلیسی استقبال موکب شاه خیزی نمودند و بغیات شاهانه و نوزدات
 خسروانه مفرح و سرافراز گشته و بعد از امیر سلیمان و پسرش از حکام ایشان آنچه در آنست و افواه مذکور است
 امیر ملک است که مدتی حکومت آن ولایت با درت نموده عاقبت با چل موعود و بعالم خیرت رحلت نمود
 امیر داود ابن امیر ملک مدت سی سال حکومت خیزران بلات رکت معانه ان بالاستقلال کرده علی الدوام
 بشر بدمام و مصاحبت جوانان سر و قد کل خدمت نمود و مدرسه معروفه بر او دیده و خیزران بنا کرده
 و با تمام رسانیدن علما و فضلا در آنجا با ستفاده و ستفاده اشتغال دارند و او را پسر بود سلطان احمد و پسر
 ملک و میر حسین ملک سلطان احمد بن امیر داود بعد از وفات پدر و امالی ولایت خیزران شد در حکومت و در آن
 آنجا کال سسی و جده جهده نموده چنانچه عشرت بنمیری در عایا و تنوگنان آنولایت رزاوراضی و خوشنود بودند
 همراه امرا و حکام کردستان در هنگام سفر در اسلام بغداد نسبت سلیمان خان خدمات پسندین در آن منظور
 ملک نامه همایون در باب بیانات خیزران با بعضی قیود موکد معنت نامه گرفت در آن تاریخ در حکام و قریا

این را القاب چنانچه نوشته اند اطلاق لفظ حاکم کرده بجاگان خیران مشهور شده اما بشرف خان با وجودت
 و استقامت که در همین سلسله ایشان منعقد در یکایک اوله بر دوش آمد بویطه بعضی مواد که در احوال شرفخان بعد ازین نمرود
 دوستی بهمنی و خصوصیت بعد اوت بدل شد سلطان احمد یک در قلع و قمع خاندان او با دلمه همزمان شده و شرفخان
 نیز باره تسخیر خیران در دست آوردن سلطان احمد یک لشکر به بنجا کشید و در میان مردمان پارتلف شده
 باری مصلحون در میان افشاده عودت کرده و سلطان احمد باری بگرفتند او را در قلع و قمع خاندان شرفخان
 کرده او را نیز با عسکر دیار بگرفتند خیران کشته بر بنمونی او از خیران با حیه تا تکنا من روانه ولایت پارت
 در آن معرکه شرفخان تغلب رسید بعد از آنکه زمانی در عقب او سلطان احمد یک نیز تعالیم جاودانی حلت
 فرمود **نظم** یکی در چشم و دل منکر آن زندان خاموشان که تا یاقوت کویان را با بابت از چستان بنی
 سر زلف هم دستان را چو شاخ شتر منگر رخ گل رنگ شایان را چو رنگ عرفان یعنی چه باید نازش و بار
 با دباری و اقبالی که بر هم گزنی دین نه این یعنی نه آن یعنی در زانو سپر مانده امیر محمد و یوسف یک ملک
 خلیل و ملک خان و خان محمد **امیر محمد بن سلطان احمد** بعد از فوت سلطان احمد حسب الفهران قضا حیان
 سلطان سلیمان خان ولایت خیران و حصه کشته نصف بمیر محمد و نصف دیگر ملک خلیل برادرش مقرر شد
 مدت یکسال از ایام حکومت امیر محمد شهادی شد ملک سفاجات ازین عالم فانی رحلت نمودند و در سپر مانده
 سلطان مصطفی و داود یک درین یک و ملک خلیل بعد از وفات برادر ولایت خیران را بدستور اول یکی کرده
 از دیوان سلیمان خان بام خود برات گرفته اما سلطان مصطفی با داد و معاونت خال خود بهاء الدین یک عالم
 خرد توجه آستانه کشته و حصه پدر را بخود مقرر کرد پس چون مدت شش سال از ایام حکومت او تمام شد
 روزی او را در شکار کا در میان جنگلی و بیته مرده و پیمان یافت و هر چند تفحص نمودند سبب قتل و قتل معلوم
 و بعد از فوت او حکومت برادرش داود یک انتقال یافت و چون مدت یکسال از زمان دوش مرد و نمود عالم
 جاودانی رحلت فرمود و بعد از وفات داود یک درین یک برادرش آستانه سلطان سلیمان رفته از هر دو حصه
 خیران یکی بخود مقرر کرده هنوز چاشنی از غر حکومت سخین بود که کاسه زهر از دست ساتی اجل ناکامی
 کشیده و در راه اسلامبول جان بهمان آفرین تسلیم کرد **ملک خلیل بن سلطان احمد** خواجه ششم از احوال او بی

مذکور شد در زمان حیات برادر و برادرزاده کن نصف ولایت خیزان را بعضی اوقات و گاهی تمامی تصرف
 بعد از فوت برادرزاده کن در زمان سلطان سلیم خان بامداد و سعادت شیر مخم محمد پاشای وزیر اعظم
 حصه خیزان را بسجود مقر نمود و قریب بیست و دو سال بلا شرکت و ممانعت به درانی آنجا قیام
 نمود اما در حکومت و امارت چندان تقید نداشت و زمام جهام آنولایت را در قبضه قدرت ابدال قی
 نام شخصی از عشیرت بیلان نهاده بود و خود در حکومت بنامی ذاتی قانع گشته چون سواقی بموشی می بود
 اکثر جهات او سواقی تقدیر یافته و در سنه احدی و تسعین و تسعمانه برض صرع که مدتها بان قبل بود روی
 عالم آخرت نهاد و زاده حسن یک پسر می خورد سال **ایمیر محمود بن سلطان احمد** بعد از وفات او **ملک**
 برادرش با ثاق و عشایر و قبایل منیری بموجب فرمان عالیین سلطان مراد خان مقصدی امور آنجا
 و نفس اندر در نقطه دهر است ولایت و ضبط و صیانت عشیرت به طولی داشت نوعی در درانی آنجا قیام
 که مافوقش را تصور نتوان کرد و در سنه اثنی و تسعین و تسعمانه که همراه عثمان پاشای وزیر و عساکر حضرت
 ماکر بفتح و تسخیر تبریز مامور بودند و در روزی که شان پاشای وزیر در سعد آباد تبریز با بعضی از امرای قزلباش
 جنگ دستگیر نموده چون قیامش فرار کردند میر محمود در آن معرکه با اعیان بجز شهوات فایز گشت و زاده
 سلطان احمد و میر محمود نامان و دوسه مانه میر محمود در صخر سن توجه بجات آخرت نمود **میر حسن ان**
ملک خلیل بعد از قتل عمش میر محمود عشایر و اقوام منیری با ثاق با وجود آنکه خورد سال بود او را با
 قبول نموده بموجب رایت سلطان مراد خان حاکم خیزان شد در این اثنا عمش یوسف یک بن سلطان احمد مراد
 حکومت خیزان توجه آستان قبایل ایشان سلطان مراد خان گشته از مراد احمد پدربن پادشاهانه حکومت
 خیزان بدستفوض گشت و چون در آستانه عودت کرد عشایر و قبایل منیری چندان بهفتا بجال کردند
 مابیس شمع حضرت جعفر پاشای وزیر رفته از او مراد و استعانت طلبه است جعفر پاشا نیز تقویت او کرده
 کسی را همراه او نموده بضبط خیزان فرستاد و این مرتبه باز االی ولایت کردن با طاعت و انقیاد او ننهاد
 چندان دفعه احوال بدینوال شد مصلحون در مابین افاده ناحیه خیزان را بطریق سنجاق بدو دادند که
 گشته خیزان سع توابع در تصرف میر حسن باشد چون آنک زمانه بدین دستره گذشت یوسف یک بن **ملک خلیل**

بلکه با زومی جوآن مرکی قانع ناحیه مینر می نشم گوار با بایت خیزان نموده میر حسن نیز با تاجان خود
جمع نموده با مداد بعضی از اجناد طایفه شیروان بر سر یوسف بک رفت و او نیز در قریه دزمن اعمال مینر
متحصن گشت مستعد جنگ و جدال شده بعد از محاربه رفقای او متلاشی شد یوسف بک در میان چا
خلا نهان شد و بید نامی تمام در میان بجات گشت گشت قاتل خود را ظاهر ساخت و میر حسن از رنج
کرامت این تمت عذاب پا رکنده و خراجات پشمار او را دست داده چنانچه قطعه خند قریه مرغوب
از قرایای ولایت خیزان و اکثر ارضی ملاک سود دنی خود را فروخته قیمت آن را با عیان در کان آل
عثمان صرف نموده با وجود آنکه مستغرق در یاری دین گشته در آن تمت خلاص گشته با صی بک بن عمر آده
که از دختر حسن بک محمودی متولد شد بود با مداد طایفه محمودی چند روز با میر حسن در بطنه آنکه ناحیه مینر
بطریق سحاق بد و باز گذرند سازعه و ناقه نمود آخر الامر قرار آن شد که ناحیه مروانان بطریق و
در وجه محاش او متصرف گشته در ملازمت میر حسن بوده با اتفاق در نیت امور ملکی و مالی جده عهد نموده
دیند و با فضل یکدیگر طریق استخار و سپید کرده اعمال و اوضاع ولایت خیزان بر وجه حسن گذران است
شعبه دوم در ذکر امیرای کس از رشحات سحاب قلم و حرکات بان سوده رقم سابقا بوضوح بیست
که حکام خیزان و کس و بسا برادران بوده اند که در ناحیه لیجا با نولات آمد و در میان خود ولایت تعیین
و بر وایت بعضی ثقله بنی عثمان نوده اند که نولات بطریق اشتراک در سلاطین سلاجقه گرفته تصرف گشته
به تقدیر اسم اول کسی که در افواه و سینه مشهور است **امیر ابوال واد و دوسر دشت** احمد بک حسن بک
بعد از پدر ثقله قلا ده امارت شده بقبض و صیانت آن ولایت قیام نموده و حسن بک برادرش را نیز بک
حاکم حکاری که در اوقار خاطر مهربان بود بر داشته همراه خود با تان سلطان سلیمان خان غازی بود
و ناحیه و قلعه کا ز کار را از ایلت امیر احمد تفریق کرده بطریق سحاق حسن بک تعیین نموده در این باب
سلاج حاصل کردند مدت اسیات مشارکت مراد دران با مر حکومت مبادرت نموده مدت سی سال از
ایام حکومت منقضی شده احمد بک وفات کرد و در او ابوال بک و میر عیاد و دین نامان و دوسر نامند **امیر ابوال بک**
بن میر احمد بعد از وفات پدرش حسب فرمان قضا جرمای سلطان سلیمان خان تفویض امارت کس بر داشته

در این اثنا حسن پیکر بجز رحمت حق سوخت و ابدال پیکر دشمن زین پیکر چکاری را بجا نماند که در او درو با
 و سعادت او ناحیه کاکار را به دستور یک در تصرف آید و اجداد بود اسحاق سنجاق کس نموده درین بیان
 کسرت عنوان از سلطان سلیم خان حاصل گردانید آخر رستم پیکر بن میر حسن معاوت طایفه محمودی
 ناحیه کاکار را تغییر کرده بخود گردانید در میان بنی عثمان نازعه و ناقه پیا رو افسه در اوایل
 خمس و الف بشی در وقت پهن پشایین باراده سجده وضوئی کسکه قلعه آمد پایش در زندگن
 ستان وزیر برافشاده جان سبحان آفرین تسلیم کرده زراو میر محمد محمود نام دو پسر ماند میر احمد بموجب سنجاق
 با تفاق قبایل اقوام بجای پدر نشست **رستم پیکر بن حسن پیکر** خاچه نذ کور شد علی رغم بنی عثمان و محمد پسر
 محمودی را جو استکاری نموده باه اده عشرت محمودی و محسن تهفات مصطفی پاشای سردار ناحیه کاکار
 بخود سقر ساخت چون مدت چند سال در حکومت آنجا سر برده فوت کرد پسرش حسن پیکر مقام
 او شد در محلی که ابدال پیکر هلاک شد حسن پیکر باراده ضبط مکن با دران پاشای سران و
 با سوزی سینه سورد و پاده همراه او روانه ساخت و میر احمد با تفاق اقوام و قبایل برفع حسن پیکر قلعه
 آمد مستعد جنگ و جهال شد در مابین ایشان مجاربه و مجادله واقع شد حسن پیکر در آن معرکه کشته
 میر احمد استقلالاً بکس بدارت نمود حالیا بلا مانع با بر حکومت قیام نموده و اینهاست
سجده سیم در ذکر امرای اسپاری این طبقه نیز نوعی که سابقاً مذکور شد با حکام خیران بنی عثمان در درگاه
 امرای کردستان اطاعت درگاه عثمانی نمودند و امیر اسپاری محمد پیکر بود چون وفات یافت از او دو پسر
 سلطان ابراهیم و میر شرف **سلطان ابراهیم بن محمد پیکر** بعد از وفات پدر بر سر امارت اسپاری
 حکم سلطان سلیمان خان غازی بکن شد و مدتی با بر حکومت بدارت نموده دو پسر داشت **محمد پیکر**
 حسن پیکر **حسن پیکر** در هنگامیکه قزلباش بر سر قلعه وان آمد با فرهاد پاشای میر سران بمجاقت وان
 قیام نموده در دست قزلباش بدرجه شهادت رسید و محمد پیکر بعد از وفات پدر قایم مقام او شد
محمد پیکر بن سلطان ابراهیم چون پدرش وفات کرد بموجب نشان سلطانی و امیر اسپاری گشت و او
 چهار پسر داشت ایوب پیکر و خالد پیکر و اوئیس پیکر و سلطان ابراهیم بعد از وفات پدر ایوب پیکر

بموجب وصیت پدر و استحقاق تصدی مارت اولیات شد و حالیا که تاریخ سحری در سنه هجری در سنه ۱۰۰۰
 هجری است که اولیات را درید تصرف در دود و عقل و عیاش و سامان دنیا در ری و جمعیت محمود و قرآن است
میر شرف بن محمد یک بعد از آنکه برادرش سلطان ابراهیم جانشین پدرش در کاه سلیمان رفیق ناخیه افغان
 از الکا برادرش تفریق کرده بموجب نشان سامی مکانی سلیمان بی طریق سحاق گرفته تصرف شد چون مدت
 چند سال ناخیه بر بور انصرف کرد در عالم فانی سچمان جاودانی تعالی کرد در ذابها الدین یک و او در
 نام دو پسر ماند چون هر دو خورد سال مانند لیاقت ضبط ولایت نه نشد آنگیس را از دیوان دان با مراد عثمان کو
 تفویض فرمودند و او در ملک چون سجد بلوغ و سن تمیز رسید مرض صرع و جنون ثلاثه بهاء الدین کرد و
 نموده بعتان افاده در بصره و محاور ملک علایمان پادشاه ملک کردید **فصل پنجم در ذکر حکام سمرقند**
 فطرت ماژر دو دمان و واقهان پاشی و خاطر حقیقت مدارت نشانندگان خانه ان قریشی مخفی دستر نما که حکام
 کلیس پکی از اولاد حضرت عباس رضی الله عنه فتهی سیکر دد و یکنوید بروایت صحیح با حکام حکامی و عیادیه
 بنی ایچمانه و سخر ایشان دین و ادوی آن است که شمس الدین دهباء الدین و مثلثا برادر بونده حکام حکامی کلان
 نسل شمس الدین اند و با بصلاح اگر دایشان را شمود حکام عیادیه که در نسل بهاء الدین اند ایشان را ابراهیم و حکام کلان
 نسل مثلثا اند ایشان را منده میخوانند بهر تقدیر در سادوی حال کردی در طایفه اگر اد بر سر رایت خود جمع نموده
 شام رفت او در اینجا ملازمت سلاطین آل ایوب اختیار کرده آن سلاطین سعادت امین ناخیه مقیصر که قریب
 انطکیه واقع شد حبه سحاق منده معین نموده که با تاجان خود در اینجا قسلاق نماید و زندگانی زیندی جماعتی که در آن
 دیار ستوطن بونده بر سر رایت منده جمع گشته روز بروز آثار قابلیت دسداد و عیادت شهادت در شاد او تراید
 اگر ادی که در حجم کلیس نیز بونده عموما توجه سجات او نمونده و در سلاطین ایوبیه عنایت و محبت شامل حال
 آمل منده گشته روز بروز آثار را در با مارت اگر ادی که در محروم سه شام و حلب بونده مقنن و سرافز زر که در سنه تصدی
 او در قبض و بسط و رتق و رتق حکومت آن جماعه قوی و مستغنی گردانیده او را پاییه جلیل المایه از حبت من الاخر
 بهر تبه بلند رسانیده و در اول بعضی از سحاق زیندی که در ما بین جماد و عرس ساکن بونده بر سر حکومت اگر اد بانده در تمام
 سائر عهده و ناقصه در امل بعضی اوقات آغاز جنگ و جدال دنیا در صرب و قبال کردند آخر منده ایشان را بفرمود

و احیاناً و عن طبع و متفاد خود ساخت عموماً اگر آنان دیار کردن بر بقعه فرمانبرداری او نهادند چون مدت
 حیات نه بر آمد پسرش عرب یک مقصدی امر حکومت پدر شد چون او نیز بدرت بقرعت فرمود خلف
ایر جمال قدم بر بندد و بعد از ایر جمال پسرش احمد یک قایم مقام او شد و در زمان حکومت
 ایضاً فرانس قضا باط حکومت آل ایوب را در روز دید و دولت آن طبعه بخلا مان چرا که انتقال یافت ^{یک} و احمد
 اطاعت چرا که کرده چون مدتی از ایام حکومت او شهادی شد عالم فانی را و ادع کرده از او چسب یک
 قاسم یک نامان دو سپرماند چسب یک سجای بدر حاکم کرد او شدن سلاطین چرا که او را با ستمت سخت
 خود دعوت کرده در حلب تعقل آوردند **قاسم یک** بحب ارث و زور بازو جانشین برادر گشته اگر او را ^{سج}
 تصرف و حیطة ضبط آورد و در جانب سلاطین چرا که حکومت اگر او شیخ غالدین نام مردی از اولاد شیخان ^{زیدی}
 مفوض گشت در برخی از گروه کفره رویه زیدی تا بیع او شدند و شهر یا یک رضائو رسد کرده همان ^{سخت}
 بعضی متجنده حلب را همراه او نموده بدفع قاسم یک فرستادند قاسم یک نیز با عشایر و قبایل خود در حلب
 صهیون متحصن گشته و سلطان غوری همشیره زاده خود را با کرده ابنوه از متجنده حلب همراه شیخ غالدین ^{ممنوعه}
 در اطراف دیکر بر سر قاسم یک فرستاد و در میان ایشان چند مرتبه ستانده و محاربه صنع روی نمود هر دو
 شکست بر سرش که هر که افتاده در تاریخی که سلطان سلیمان بغزم تسخیر عربستان و ولایت مصر و شام ^{بغ}
 چرا که غمان غریت با تقوی معطوف کرد این قاسم یک با ثاق خیری یک چرا که بس بقدم اطاعت ^{بغ}
 سباط بوسی سلطان فایز شده بعد از فتح مصر و شام و حلب قاسم یک همراه جان فولاد نام پسر خود که در سن
 دوازده سالگی بود در رکاب ظفر انبیا سلطان فانی متوجه اسلامبول شد شیخ غالدین زیدی بخت فرجه
 پاشای میر میران حلب ببادرت نمود با غوامی بعضی مفسدان حق شناس پاشای مزبور را بسنخان ^{غرض}
 امیر فریفته کردند و خیانت و عصیان قاسم یک را بعضی ملازمان پایه سیر خلافت مصر رسانیدند
 بمشایه در آن وادی بمالعه نمودند که اگر مرتبه دیگری قاسم یک عودت کرده بجلب آید باعث فساد کلی خواهد
 چون بدلیل قوی در دفع امیر قاسم یک را خاطر نشان جناب سلطان فانی نمودند فرمان قضا حریان تعقل او
 نافذ گشته فی الفور موکلان عقوبت او را تعقل آوردند و جان فولاد نام پسرش را برای عامه برده در

ملک غلام خزینه جاواده تهریت و محافظت و قیام نمودند و امارت کرد با سه عالی قراچه پاشی
 نزد یونان سلطان سلیمان پاشی بنشین غزالین کفره زیدی مغفوض گردید **جان فولادیک بن قاسم پاشی**
احمد پاشی بعد از پدر او در سرای عامره سلطان سلیمان محافظت کرده امارت کرد و بنشین غزالین
 کفره زیدی مغفوض نمودند چون بنشین غزالین وفات یافت و بدرک جهنم تافت از اولاد او قراچی او
 کسی نماند که در عهد امر حکومت بیرون توان آمد بنا بر آن عوض او را داخل خواص همایون که در آنجا کتب
 کرده حکومت کرد و در عهد ملک محمد پاشی نام که از اولاد حاکمان حسلیقا بود نمودند و چون زمام محام
 کتب کفایت سلطان سلیمان خان در آمد جان فولادیک را در سرای عامره بیرون آورده در سلک
 سفر مغان در گاه عرش نشسته مقرر گردید در غزای مبعود و فتح رود و سفر بغداد در کار کتب
 سلطان بنی بجه از او بدفاحت آثار مردانی بنظر آید منظور نظر کیمیا خاقانی شده است و عای حکومت آباد
 خود نمود و سلطان سلیمان کمان بود بطنه از رفتن او میان آنکه او در دنیا فساد نشود سجان میزد تا تلخ
 بد روزانی دشت جان فولادیک را با نموده در آن حین امارت پشین پاشی خادم مغفوض شد و بنا
 تعین احوال کرد تفویض ابالت کلین و حکومت در ثی پشان بجان فولادیک حکم همایون نام پادشاه بود
 غرض اصداریافت که حسین پاشا نیز عرض کرد که مادام حکومت کرد بجان فولادیک تفویض نشود
 بیض و حیانت آن طایفه بر فتنه و فساد قادریت و ابالی و سکنه و سردین حلب و سایر بلاد عرب و شرق
 ایشان ایمنی نخواهد یافت بنا بر این سلطان سلیمان خان جان فولادیک را بعواطف خسر دانه و عورت
 پادشاهانه سرفراز کرد و ابالت کلین را مع ملحات بد روزانی دشت و در نیز در پشته مقضی المرام
 متوجه کلین گشته نوعی در ضبط و ربط اکراد قیام و اقامه نمود که زیدی بر آن متصور نبود **روایت در بار سنجی که**
سلطان سلیمان کمان بغرم تسخیر ایران متوجه قشلاق حلب در آنجا دزدی بسیار کرده عظمت و کرامت
 سلطنت در آمد و شمر مرصع از خلوتخانه خاص همایون بیرون برد سنجی که هلاک و قطع استخوان و جدم
 ارکان واقف کند و بدین چون صباح این احوال شایع شد رستم پاشی وزیر عظم رسید بزقار
 که بجان فولادیک دشت بعض شهریار بود که رسانید که این عمل شایع از کرد تا بجان فولادیک صادر

کشته و سوا می تان هیچ احدی مرکب این در خطیر نمی تواند شد نابراین ناره غضب پادشاه می سخاوت
 دو و پدید آمدن کانون دماغ جان فولاد بر آورد در این اثنا جان فولاد پشخ ز جملت خواست که اگر در دوان
 کند به عقوبت که پادشاه اشارت فرماید سزا در بر وجه باشد روز چهارم دزدان را با شمشیر مرصع سلطانی
 در دیوان سلیمانی حاضر کرد پس بعد از آن که دزدان بسیار رسیدند جان فولاد یک را امر حجت پدین
 پادشاهانه و نوزشات خسروانه بین الامثال و الاقوان ممتاز و سزا فرزند کرد پسند و پایه اقتدارش
 با علی عین رسید و مدت عمرش در زند متجاوز گشته سجد و صد رسید گویند معناد تفرزد اولاد ذکور داشت که کثیر
 سجد بلوغ و سن تمیز رسید و در گذشتند از آن جمله حبیب یک و عمر یک و احمد و عبدالله و حسین یک و جعفر و غنچه و
 وحید و خضر و ده پسر بعد از وفاتش در قید حیات بودند اما حبیب یک که پسر بزرگش بود در دوان جوانی و
 کارانی بواسطه افعال جاہلان و اوضاع سخر دوان که مقتضی طبیعت جوان است و خلاف قیاس پسران پدین
 اوضاع او متنفر گشته سلب سبب اولاد نمود و در تربیت پسر پنجم خود حسین یک چون دانا رشد و سداد و
 قابلیت و استعداد در جبهه و احوال و ناصیه آماش مویدا بود خواست که او را و بعد خود سازد **انفاق دوان**
دوان سلطان سلیمان خان عازم سفر سکتور شد جان فولاد یک بواسطه ضعف بدن و سستی تن تاب تحمل
 سفر نداشت از سوار می عاجز بود حسین یک را قایم مقام نموده در رکاب ظفر انساب سلطان شهید غازی
 سکتور نمود و در آن سفر خدمات پسندیم مطبوعه نمود آن منظر نظر کیا اثر پادشاه می گشته بود
 سخاقت او را مستظهر گردانید در سنه اثنی و سبعین و شصت که رایت نصرت آیات ظفر شعار در آن سفر سعادت
 نمود خلاصت و دواعی عالم فانی را از غایت ضعف و ناتوانی بردجات زندگانی جان فولاد یک ظاهر گشته
 نام پسر خود را و همیسد کردانید و ضبط اموال املاک و اوقاف خود و اولاد خود را در قبضه قدرت حسین یک نهاد
 وصیت کرد که من بعد حبیب نام پسرش در حکومت و اموال من بی نصیب و محروم باشد با من بصحون و صلوات نام
 نوشت مهربان قضاة و سادات دوانی آن دیا در سنه در کلبه محمود بنزد کوه توال قلعه حلب که است بعد از آن جان
 غریز تقابض در و اسح پسر **جعفر یک بن جان فولاد یک** موجب وصیت نامه بفرمان مکرمت عنوان سلطان
 مراد خان حاکم شد در کلبه بعد از چهار سال در هنگامیکه مصطفی پاشای لده سردر متوجه تسخیر سردان شد

حجربیک در عقب شکر قیامت اثر عازم دیار بگرشد چون تقبلا چه طاق محلی است رسیده از بس فساد جان
سجان آفرین تسلیم نمود **حسب بیک بن جان فولاد بیک** بعد از وفات پدرا پادشاهت و حقارت پادشاه
حسین بیک و برادران بدو عاید شد حسین بیک و برادرش ملاحظه نموده در مقام تمام رآتم کلمه شد
بعضی اموال و ارباب پدر تصرف گشته مجبوسهائی که مدت ها در مجلس بر سرش بودند و در ذمه هر یک از حقوق
مسلمانان بود ز قید اطلاق کرده بدو این پادشاه فرستاد و شکایت بی نهایت از برادران سمیرت کرد
استحقاق خود را مورد عرض پایه سریر اعلی حضرت سلطانی گردانید شیره مغفم ناظم نظام امور عالم محمد پادشاهی
اعظم با او در مقام عداوت و خصومت در آید گفت که پدر در زمان حیات خود حسب بیک را از منصب بر سر
محمدوم گردانید و او را استحقاق حکومت نیست اما برای رفع نزاع سنجاق با بلوس شامرا بدو در زانی فرموده چنانکه
راضی گشته طالب سنجاق با بلوس که در تصرف برادرش حسین بیک بوده باشد از عنایت پادشاهی سگانی آنجا
بدو در زانی گشته چون حسین بیک برین مقدمه واقف شد کتارا کسی آتانه فرستاده و سنجاق را زور را حقه نمود
گردانید او را مخدول ساخت در این اثنا خبر فوت برادرش حجربیک و تفویض امانت کلین از جانب مصطفی پادشاهی
سردار حسین بیک چون سموع حسب بیک شد فی الحال بر سپیل استحال روانه آتانه سلطان مراد خان گشته
سوزی پنجه زر فلوز بطریق پیش دهد ایام شیخ پادشاه که در آن حسین پادشاه عالم پایه را اعتقاد و اخلاص زاید
الوصف بر آن شیخ حاصل داشت برده است حامی حکومت کلین نمود که در پادشاه و وزیر اتماس نماید حسب
الآتماس شیخ که اعتبار تمام و تصرف مالا کلام بود سنجاق سلیمه را بحسب بیک عنایت فرمود حسب بیک بدین
سنجاق راضی نشد طالب او جاق موردنی گشت اگر چه در آده شیخ موافق شریعت غمرا مطابق حکام صفا
بنمود بوسطه ابرام و با نغمه و اسحاق شیخ حکومت کلین بحسب بیک و سنجاق سلیمه حسین بیک مقرر شد و در تاریخ مصطفی
پادشاهی سردار تعمیر قلعه قارص بنمود حسب بیک در آن سفر تقصیر و تهاون و زینم در سفر ما بعد و جنبه
سردار اتم سردار زاور بخند کتارا تفویض حکومت کلین حسین بیک نموده سنجاق سلیمه را بحسب بیک گردانی
داشت باز راضی نشد متوجه آتانه پادشاهی شده اتفاقا در آن حسین مصطفی پادشاه سرداری مخدول شد
شان پادشاه با سر سرداری ما مورث بود و نفس الامر همچو حسب بیک شخصی حرف و مردی لفاف بود در دست سردار

آن مقدار حرف کراف زد که سان پاشا فریفته و شیفته او شده تصور کرد که نصف ولایت اعیان مردم
او مفتوح خواهد شد باین حکومت کلیس را بدو مقرر داشت و چون سه سال مابعد حکومت اینجا قیام نمود و
پاشا در سردری و وزارت عظمی رخصت شد و حسین پیک حکومت کلیس را بخود مقرر فرمود و حسب یک چند
سال مغز دلا پریشان و سرگردان یکتا آخر اجابت حق را بیک کشته روی در عالم عقبی آورد و قطع
مبادیان بغیر از تیغ سپهر تیغ اجل بچهری دیگر تعلق گرفت **نظم** کردیم دو حصه تا بیا سید خلق ما روی این
کره فیم او زین زمین **حسین پیک بن جان فولاد پیک** چون منظر نظر کیا اثر سلطان سلیمان خان غازی گشته بود
منظردهای خیر بدر شده با وجود آنکه پسر پنجم بود بعد از فوت برادرش جعفر پیک والی ولایت سوروشی شد و
دفعه حبیب پیک برادرش چنانچه قبل ازین مذکور شد با او معارض شد و تمهت قتل برادرش جعفر پیک نسبت کرد
و سوزی ده هزار فلوز تقشش آورد و عزم کرده معافات سان پاشای وزیر چند سال حکومت کلیس را از تیغ
سپردن آورده عاقبت کاری ناحیه ایالت سوروشی بر او قرار گرفت **پت** هر که را گوشش از برای خداست
همه کارش زاید آید **کار با جبر خدای کشاید** **سجدا کر ز بند هیچ آید** **القصد** حسین پیک چند سال
بلاش رکت و مخالفت ب حکومت و در درانی کلیس سادرت نمود آخر روزی سگدگی عثمانی بر سر او افتاد
سبب خنجر بوسطه میرمیران بودن طرابلس شام در خواص اینجا زاید کرده در عهد کمره اتم نام نمود که حکومت
کلیس نیز الحاق طرابلس بوده باشد هر گاه معزول باشد کلیس همچنان در دست تصرف او بوده تغییر نشود و هر چند
نیز بر آن افتاده نمود چون استه عامی او را بمساع غر و جلال ساینه در جمله رعایات او بجز اجابت معزول
در سنه احدی و الف نشان مرحمت عنوان پادشاهی درین مواد شرف نفاذ یافت موسوم بحسین پاشا
گشت و چون قبل ازین در غمیان طرابلس قنیه نام شخصی از اولاد اعراب اینجا با بعضی شرط طرابلس آن
در عهد کمره بود و خود را از جمله منوبات قنیه المتمرین عمده المقتضین مولانا سعد المله و الدین خواجه خوانندگی
سید است و علاقه کثر بجواجه نزد دولت حقی در هزار فلوز زر سرخ دین خواجه افندی را همراه خود آورده
نیز مقارن اینجا رخصت شده روانه طرابلس شد اتفاقاً قنیه در راه نابید شد و بعد از چند روز جسد او را با
امرا نیش در میان کاروان سرای خرابه یافتند نسبت قتل او و نقاشی را بحسین پاشا و مردانش کردند باین

خواجہ افتدی باوجود صحبتی که با او داشت بحین پاشا در مقام کم لطفی درآمد و او را از حکومت طرابلس معزول
 کردند و حسن آقای قاپوچی باشی المشهور تمشیحی حسن را تعیین کردند که او را در قلعه حلب مجبوس کردین تقی عثمان
 قیزه در قفای او کرده در تحویل پت المال که در عهده ایشان بود اقدام نماید حسن آقا هم حسب امر قضا
 صرمان حسین پاشا را در قلعه حلب مقید کردینده در امر خون قیزه حسب الشرع خیزی را و لازم نیاید
 و حایا که تاریخ مجری در سنه الف است در قیجیات است و همچنان معزول در ممالک سلطانی اوقات
 بگذرانند آید که عاقبتش بخیر و خوبی سبب کرد چرا که جوانی است بهمه حیثیت آریسته و بزور قابلیت سپر است
فصل ششم در ذکر امرای شیروان که مثل بر حکومت و دوزخات است بل نموده برای کلان امارت
 و طوطی قصه پر دزد گدازان حکومت و وزارت از اناب امرای شیروان چنین روایت میکند که آباء و اجداد
 در اوایل حال در سلک وزرای سلاطین آل ایوب منخرط بجهت آن چون دست قضا باط حکومت آن طبعه را از دست
 و شام در نه اشنی و ستین و ستانه در نوزدین با اتفاق کی از اولاد ایشان که بعد مکلان حکیمان باشند
 و میر آمدند و بردستی سبب ایشان حکومت شیروان میرسد بهر تقدیر غلامین و بدرالدین و عمادالدین ^{مرد}
 زاده بوده اند که بولایت کفره آمدند در آنجا کن گشته آخر محسن انعام سلاطین باقی حکومت اندازید
 انتقال یافت و اول کسیکه از ایشان در کفره با امر امارت مبادرت نمود و در آنجا و افواه مشهور است **حسین**
ابراهیم است و او پنج پسر داشت پسر محمد کور و پسر شاه محمد و پسر ابراهیم شمس الدین و پسر محمد الدین چون حکومت
 میر حسن با بنجام بنجامین بهنایت رسید ولایت سوروثی حوزرا در میان فرزندان قسمت نموده وصیت نامہ
 مکتوبه لغت نامه نوشته در میان فرزندان گذشت که هر کس بعد از وفات من حصه خود قضا نموده بچو
 یکدیگر متعرض نشوند چنانچه قلعه شبتان را پسر محمد کور با توابع آن و اکثر رملود و قلعه کفره امیر محفقات پسر را
 و قلعه ایرون با مضافات پسر شمس الدین و قلعه اوایل با توابع پسر محمد الدین مقرر فرمود و پسر شاه محمد را قیام
 خود نمود **پسر شاه محمد بن حسین** بعد از وفات حکومت کفره قیام نمود اتفاقاً در آن اثنا پسر محمد الدین
 برادر خودش هم رفت چون اولاد ذکور می نداشت قلعه اوایل را نیز ضمیمه کفره نموده در حکومت استقلال تمام یافت
 بعد از وفات او پسر محمد و پسر ابدال و پسر علی و پسر غلام الدین نام چهار پسر ماند پسر ابدال سبب **پسر ابدال**

سیر شاه محمد بعد از وفات پدر بر سرند امارت نشسته چون چند سال از زمان امارتش تمام می شد بقیه حیات
 بمقتضای اجل سپرد و درگذشت **سیر شاه محمد بن سیر ابدال** دالی ولایت پدر در زمان حکومت نواب
 جهان پناه شاه اسماعیل در اده تسخیر کردستان کرده امرا و حکام الکراد چون دزروی استخاد با یکدیگر مخالفت
 پادشاه منوبور نموده بدرگاه عرش اشتهاد در فقه چنانچه سابقا چند دفعه آن اشارت رفته امرا می کردند
 شاه محمد و علی پیک ماصوتی جمله را بقیه حبس در آورد و سیر شاه محمد چون خود را عباس قزلباش ملقب ساخت
 و در مجلس خاص و بزم مختص پادشاهی مخصوص گشته خود را از ملازمت محاف منیداشت و ولایت کفرا
 بطریق ملکیت بدو عنایت و در زمانی داشته مدت حکومت او است ادیافت در عمر تمتع و بر خود در می یافت **محمد**
 و ابدال پیک و علی پیک و غزالدین پیک چهار پسر داشت و خود را برضا و رغبت از امارت خلع کرد این پسر
 بزرگ خود محمد پیک را در تبعید خود سیاحت ده سال دیگر مغز و لاکنج از دهنش بیرون نمود و آخر اجل موعود عالم
 فانی را بدرود کرد **محمد پیک بن سیر شاه محمد** بموجب وصیت پدر با بر حکومت کفرا مع مضافات قیام نمود
 چون مدت سی سال از امارت او برود کرد برادرش ابدال پیک با راده سازعت بر خفته طالب
 حکومت کفرا شد محمد پیک علی رغم برادر که من بعد از دیوان خاقان سلیمان مکان تفویض ایات کفرا بر نمود
 مدت یکسال علی الاقصی سخط و حر است قلعه بارگیری که در سرحد قزلباش واقع شده قیام نماید تا بر آن محام
 قلعه را بعهده او کرده رولنه آنجا شد اتفاقا در آن حین نواب کیتی پناه ملایک پناه شاه طهاب بجزم تسخیر
 عند الجوز در چش و اخلاط و بارگیری آمد و در قبت تا که در حضرت برف و فطرسا زمین چون اسفند
 روئین تن جوشن بیخ در بر کرده بود و جبال پوتین قاقم دوش گرفته بر غرادر هوا مجال طیران مایمی در آ
 امکان سیران نبود **بیت** سجای آب باید شک خوردن که آب بته چون سنگ رخامت **بیت** رزه ترقا
 خنجر کز دران **بیت** ز بهر صید مرغ روح دام است **بیت** اولاً بر قلعه بارگیری چون ملای سیمانی فرود آمد سرود
 در محاصره کرد چون سه ماه ایام محاصره شد ادیافت کار محصوران مضیق کردیم ذخیره آذوقه در می
 با سخطا نهادند و مردمان را از زول قوتی و تاب توانائی نماند مع ذلک سموع محمد پیک شد که امارت کفرا
 دزدیوان بیلیمانی برادرش ابدال پیک از زمانی گشته بناء علیه مذا بایس تمام محمد پیک را رومی داده **تسليم**

کاشکان شاه کشورستان شاه لجام ب اعین معصوم یک صعون امیر دیوان نمود و همه عرض احوال توجیه
 است نه سلیمانی شدند و غنسان در غیبت عرض کردند که ذخیره داد و قه قلعہ مارگیری در کمال فراوانی بجهت
 از خات نامردی قلعہ را تسلیم فرماش نمودن باین فرمان قهرمان زمان بصلب و عقوبت ویست آن تا توان
 نافرمانی سوکطان عقوبت شهر بند وجودش از محافظت سلطان روح خالی گردانید **ابراہیم بن**
امیر شاه محمد بعد از قتل محمد یک در کفر حاکم مستقل شد و چون سیزده سال از ایام حکومتش منقضی
 گشت نزاع و خصومت در میان امیر محمد و ملک خلیل و راداران و حاکمان خیزان افتاده ملک خلیل امداد
 از ابدال یک طلب نموده از آنجا که تعصب و غیرت کردیت است عسایر و اقوام شرومی را جمع نموده
 سر خیزان آمد با ثاق ملک خلیل شروع در محاصره قلعہ خیزان کرده امیر محمد با ثاق عشرت بصلب
 خیزان قیام نموده بجزم مقاتله و محاربه پیرون آمد در برابر ایشان صف در آئی کرده بعد از مقاتله
 سوزی صد نفر از مردم خیزان آید فرامی و مزارع که در سر راه بود بیا دهنب و غارت رفت و مردم
 برسم دادخواهی روی تظلم بر آستانه سلیمان خان آورده حکم ایامون بنام بکنز پاشای امیر سیران و آن
 حاصل گردانید و آوردند که ابدال یک را در دیوان حاضر کرده بقیس قضای خیزان نمایند چون ایلی
 طرفین حاضر گشته تعدی و عدوان که از ابدال یک و مردم شیردان بر ایلی خیزان شده بود در دیوان
 و آن بیثوت رسید امیر سیران و آن همان نسخه هم اوراد قلعہ محبوبس گردانید و حقیقت را عرض نماید سر زحمت
 میسر نموده فرمان قضا جرمین بقتل او نافرمانی اوراد حاکم در دیوان بقتل آوردند و حکومت کفر را در
 نصفه بشار و خان خردی و نصفه دیگر را بجنس یک کرنی غایت فرمودند و از ابدال یک محمود یک و زینل یک
 در میر شاه محمد و حاجی امیر محمد و ذوالفقار شش سپه خود سال نامه **محمود یک بن ابدال یک** بعد از قتل امیر
 چند سال کفر اد تصرف مردم بکانه ماند و چون محمود یک کدر شد رسید برای عرض حاجات و تسدعی
 اد جاق سورونی توجیه است نه اقبال آستانه سلطان سلیمان سلطان دست نواز روشن کرد از رحمت پناه
 و عنایات بلا نهایت شهر باری ولایت کفر را به سوزیکه در تصرف آبا و اجدادش بجهت بدو در زانی است
 و او بر بیخ بهر تسلیخ بادشاهی گرفته مقضی المرام بولایت اصلی عودت کرده بر سر حکومت و سدا مارتن

ابواب عدل و احسان بر رخ پیر و جوان متوطنه و سکنه شیروان کشوده عیشرت و رعایا و مایای آن دیار
 با نعام عام خوشنود کرد آینه آبا علی الدوام بشرب مدام و معاشرت و مخالفت جوانان کل اندام دست
 کزد ایندیک لحظه بلکه لمحہ چون لاله ذر کس قرح کند شت و یکدم در موسم بهار و دوی بی غفلت طرحی صدی
 ناله نای و نئی مئی بود **پت** بر او کج عجمی سه کنگ آرزو کرامی تر ز خون صدر برادر بخش کشوری بر
 بانک رودی ز ملک دوست تر در دسردی چون سه سال برین نوال سینه از آیم حکومتش کز کرد
 یکتب اورا در بستر خواب پهلوز زخم دشمنه شکفته چون غنچه بجان خسته دیدنه دولایت کفرا بطریق سجان
 میر حسن کرنی که از اولاد میر محمد کور بودند از دیوان سلطان سلیمان غایت کشت و مدت چند سال تولایت دید
 تصرف او بود **زینل بیک بن ابدال بیک** نوعی که سابقا نر کور شد چون برادرش در بستر خواب مرده یا خند و
 قتل او کسی نتوانستد که قاتل محکوم شد و برادران و صغیرن مانده و چند سال میر حسن حاکم شیردان شد چون
 زینل بیک بسن تیر و تشخیص سید باراده طلب امارت کفرا روانه آتانه پادشاهی کردید اتفاقا در آن آسانان
 پاشای وزیر سیم و علی پاشای قپودان بغرم تشریح قلعه عقل نه باشتی و قدر غمبار و شکر و ذخیره بی شمار کشته
 روانه آفتوب بودند زینل بیک نیز با بعضی امرای معزول کرد قرار دادند که همراه وزیر نر بود و سفر دریا با عساکر
 مآثر روانه کشته مگام رحمت که فتح قلعه عقلمند شد متصفی همراهم عودت یسر شد حقیقه احوال زینل بیک
 بویدن پاشای معروض پایه سریر اعلیٰ نموده امارت و حکومت کفرا بعنوانی که برادرش محمود بیک
 داده بودند بدو عنایت شد و زینل بیک دو کلام تقاضا درام بوطن ما لوف و سکن معروف عودت کرد و بر
 جای آبا و اجداد خود تکیه شد بار عایا و برایا بطریق رش و در راه سلوک نموده با حکام دسرا و اطراف و جوار
 خود بر وجه حسن معاش کرده همواره خون احسان کشوده علما و فضلدار رعایت و فقرا و ضعفا را حمایت کرد
 از خود تقصیر رفی مئی شد چون قریب سی سال برین و تیره حسنه حکومت و کارائی مکذب زاید رعیت و پاشای
 بخلق و لطف تسلی ساخت و در بزرگی بخاندن و نشستن سعی نمود بجهت و جهد بهره در شد آخر بمرض صعب گرفتار
 گشته مدت ششماه بیمار شد و رحمت پاشا در اواخر شهری رقی سخته احکام نه خمس الف بغرم در **بقره**
 این سرای فانی عالم جاد و نئی رحلت فرمود و زوزاد ابدال بیک و ملک خلیل و میر حسود و میر محمد و میر سلیمان

پنج پسر پالیزه سیر در صفحه روزگار یادگار گشت **ابدال بک بن زینل بک** ادجوانی است بصفت جمال پرست دکن
 سیرت آراته بعد از وفات پدر بموجب وصیت او دوشان مکرمت عنوان سلطان سلیمان خان بکومت و در زانی
 شیروان سادت نمود با فعل حکم مالا استقلال آنجات آید که شمع و بر جو در بود به **شعبه اول در ذکر گزینی**
 از اولاد بانی سیر محمد کور ولد میر حسن که پدر ولایت موروثی را در میان اولاد تقسیم کرد قلعه شستان را با و داده بود با
 زینل بک ولد سلیمان بک از دیوان پادشاهی بطریق رعایت قلعه شستان و مضافات بدو در زانی گشته
 متصرف است و بعضی اوقات میر حسن از زنی همان اوامارت کفر نمود و خواجه در قضیه قتل ابدال بک **نکند**
 و نفس الامر **زینل بک چون جوانی است بصفت رشد و رشادت موصوف** رعایت خود را نام پسرش کرده
 سحاق غاکس از دیوان سلطان محمد خان نام خود کرده و میر ابدال نام برادری در **دربنده دو نیم درنگ**
دیرون با فعل میر بک بن میر حسن از اولاد شمس الدین میر حسن است که قلعه ایرون را بدیش در شکامت
 ولایت موروثی بمیر شمس الدین از زانی داشته بطریق رعایت متصرف بود و ادجوانی است در پامن کرد
 بمسبت شجاعت معروف و بصفت فرط دینداری و سلطانی موصوف **فصل منقظم در ذکر امرای زرقی**
در شکل بر چهار شعبه است بر ضمیر فیض پذیر سخنان بلاغت فرجام و خاطر مهر مار مورخان فصاحت
 انجام صورت این قضیه در حجاب غلام مانده که اب امرای زرقی با عراب شام می پیوند و در شیخ حسن ابن
 سید عبدالرحمن نام شخصی بحسب تقدیر در آن دیار فیض آثار جلای وطن نموده بولایت مار دین است
 در آنجا بعبادت و ریاضت مشغول گشته و در ایام عباس کبیر و عباس مجسمه در آن واسطه بین آنس شیخ زرقی است
 داشت و تخیل چون اعراب زرقی را که بود چشم میداند شیخ بدان صفت موصوف بوده باشد به تقدیر
 همزه باری کثرت استعمال عوام اشاده باشد بزرقی مشهور شد و زرقی تقوی و در شیخ حسن را که شیخ زرقی
 ایمان ولایت مار دین مرید و معتقد او گشته پادشاه عصر در او توأم شد او را در قلعه مار دین محبوس کردند
 چند روز بعد کشف و کرامات در شیخ ظهور آید بحسب قلب و جذبه درویشان پادشاه را از زند خان و مخلص
 اختصاص ساختن شیخ را از زرقیه اطلاق و لغو زبان استکانت با عذر رشاده شرایط تعظیم و تکریم بجای
 آورده دختر خود را بعقد نکاح او در آورده و در آن سخته مردمان آن دیار عقدا و زاید الوصف شیخ حسن زرقی پیدا

عصائی بود ز زُتر مرد و از کتب نفیسه بخطوط چیده صدر امر مجلده بود در مبادی ایالت صلاح الدین بنا بر بعضی باب
نور الدین محمود و زاور سخته و خونت که بمصر رود و دیگری را بعضی صلاح الدین بفر سلطنت رساند چون این ^{نور الدین} صلاح
رسید بر و اقربا و رجال و امر آراء خود را جمع نموده جهت دفع انوائحه شعرت در میان اندخت تقی الدین که برادر
زاده صلاح الدین بود بر خوسته گفت صلاح دولت در آن است که اگر نور الدین محمود بدینجا نماند با جد و جد و
روی میدان کار زار آوریم و زمام اختیار این مملکت را بقبضه اقدار او باز گذاریم سخن نجم الدین ایوب زبان بد
غیره گشوده بر این سخن انکار بلینج نموده صلاح الدین مخاطب ساخت که من پدر تو ام و شهاب الدین با آنکه خال
و با آنکه از تمامی این جماعت با تو محبت بیشتر در در هر گاه نور الدین را به پند اسکان نداد و که بدستور سابق سابط
جلالت ناطور تقیل ننماید اگر ما بر غضب غنق اشرت فرماید البته حساب نموده بقصدیم رسانیم حال که
و خال تو که تخمین باشد نسبت بدیکه امر او در کان دولت چه گمان میری این مملکت در سلک ممالک محروسه ^{نور الدین}
انتظام در رود و ما بحقیقت مملوک اوئیم و هر وقت که نور الدین را اغزل کند بغیر از اطاعت چاره نداریم اکنون
صلاح در آن است که بنور الدین عرضیه نویسی مبنی بر اینکه چنان اجماع افشا که خاطر همایون در آن قرار گرفته است
که آیات ظفر آیات جته انیولایت نهفت فرماید و حال آنکه حاجت بان میت که آنحضرت بواسطه این مهم ^{نور الدین}
تعب سفر شوند زیرا که من قدم از جاوه عبودیت ملازمان پایه سلطنت پرورن ننهادم و هر حکمی که از من
عدالت صدور یابد قبول درم **بت** بهر چه امر گنی چاکریم و خدنگار بهر چه حکم کنی بنده ایم و فرمانبر
و اگر غباری از عمر این بنده بر ضمیر انور نشسته آنکه کی ناسان است از غلامان خواصه کی را در سال فرمای
غلی را در کردن بنده ننهادم بدر گاه عالم پناه آورد **مصراع** چه کند بنده که کردن ننهد فرمان را **صلاح**
الدین نصیحت حضرت ابوی را بسع رضا صفا نموده مردم متفرق گشته آنگاه نجم الدین ایوب با سپر
کرده گفت تو بواسطه غرور جوانی و عدم تجربه بر صلاح و فساد امور اطلاع نداری زیرا که این جماعه بر حق
الضمیر تو اطلاع میافشد و بنور الدین اعلام میکردند تو بخواهی او را از دخول مصر مانع نمی نور الدین بهمه کی ممت
توجه دفع ماکته تمامی پاه شام و موصل را مجتمع ساخت و ریت نهفت بر خطرف یا فرخت حال که خبر این
بشنود کان برد که ما طبع و نفاذ اوئیم خاطر جمع کرده **مصراع** دیگر مشغول شود و ما از قضیه او فارغ بودیم **بایتم**

با نطوح و آرزو از آن شغل خلیفه خلع کرده و دو دهان پسر خود را بجای خود با مارت نصیب کرد چون دو سال از
 قضیه گذشت در حکام سفر شیردان در جلد نامه مکانی است با امراء گردستان در دست فریبک
 نقل رسید و یعقوب یک بعد از گذشتن دو دهان یک پسرش یک ل معالجه آخرت انتقال کرد از
 دو دهان یک محمد یک و علی یک نام دو پسر ماند **محمد یک بن دو دهان یک** چون پسرش در نشت و گمان
 و تسامه در جبهه شهادت رسید همسکن اتهام جدهش یعقوب یک در سن پانزده سالگی جانشین پسر
 با وجود خورد سالی در امور ریاست و آداب امارت قیام و اقدام نمود که محمود اقران است پایه قدر و منزلت
 از آباء و احباب خود بگذرانید و محمد یک کردی بواسطه عداوت قدیم و تحریک شمس الدین که ضایع خود که
 با او رابطه قرابت داشت بهواداری او در مقام مقام درآمد و لذت و سوسه شیطانی و غرور نفسانی چون پیش
 سرکش بعضی از فقر و مواضع در زینتی از انب و عادت و اختراق بان کرده ضرر کلی بر آن دیار رسانید
 نیز بعضی از بنی عمان و مردمان کجبه خود را بدفع فساد او مامور گردانید و بکف و صحت سرحد و سوره خود
 اتفاقاً محمد یک بطریق محمود قصد حد و کرده در میان ایشان مجادله و مقاتله روی نمود و ضربت تیغ نمود
 و پیکان آبر محمد یک سجاک بود افا و چون او را زخمدار از آن سر که بر داشته رقی رذیات او مانع بود
 او را بقلعه کردگان بردند بعد از یک روز که در آنجا بود جان بقایض در روح سپرد و محمد یک بعضی از اقا
 خود که محرک فساد بودند در میان بر داشته اموال و ذرراق ایشان را تصرف گشته استقلال تمام کرده
 پسر او اسحاق که تاریخ بجمعی در نهم سن و الف است بلا ممانعت و مشارکت کاین بنی با مارت سادرت می نماید
 و درین مدت بواسطه قرابت حکام خردخواست که با مادر پسر شرف حاکم جزیره محمد یک ولد نصر یک را از
 حکومت خردخواست عزل نموده بهاء الدین یک ولد مراد خان را در خرد حاکم سازد و با شرت با این امر
 حیرت انگیزان پسران بود بعضی سخالت و انفعال او را این الاقران دست داد چون جوان با استعداد است
 آید که الله تعالی او را بعنایت و انصاف و مروت و وفا فایز گرداند **نظم** : **دلا محجوی زبان می در چشم وفا**
 که در جبلت این پسران مروت نیست : **شعبه دویم در ذکر امراهی که در کان سابقا استند و کلک بان کردیم**
 که با پس نام شخصی از اولاد شیخ زرقی بفتح دیر و زانم قابل پسر او را با دختره کاین مباشرت و معاشرت

کرده و او پس می بوجود آمد در ستم و خجالت کجاست که پدر بر آن مطیع گردید و سپهر اطراف کردگان فرستاد
 ابراهیم کردگان از نسل آن پسر اند و با امرای در زین بنی عجمانند و پسر ناصر کردگان نبی نواسطه قریه نثار که درین
 ولایت وزین بنی و کردگان واقع شد و در ایام اولاد با امرای در زین بنی شازعت عینود و هر که آمد ازین دولتی
 که قوت ظاهر داشته بزور بازو قریه منور را تصرف نموده اند در تاریخ که شاهی بیک در زین بنی بابت آن
 سلطان سلیمان خان رفته مقرر نامه همایون گرفته که قریه نثار داخل ولایت در زین بنی بوده باشد در استماع
 این ناصر بیک را شعله غضب از کانون سینه زبانه کشید در صد و انتقام او در آمده فی الفور با جمعی از ملازمان
 خود بفرم اینک در راه اسلامبول در هر محل و مکان که شاهی بیک رسد او را از پای می در آورند و روانه شده شفا
 در قصبه بولی بدو رسید که فیصل مهمات خود داده معاودت نموده بود و دو چار یکدیگر کشید در میان ایشان
 مجادله و مقاتله واقع شده شاهی بیک با بعد و می چند از نوکران که همراه دشت تپیل رسیدند چون میر یو
 و بولی باین قضیه مطلع گشت اعیان و امانی استخار جمع نموده هجوم بر ناصر بیک آورده با بسی نفر از ملازمان
 اسیر کرده حقیقه احوال را عرض پاینده سر خلافت مصیر کردند از موقف جلال فرمان قضا جرمیان بقتل
 ناصر بیک و نوکران نافه گشته او را با بسی نفر از رفقا از درختان که در سر راه واقع شد صلب کردند تا عبرت
 مسترودان کردند **پت** تا مگوشی بعدت نشوی **هرگز از ملک و سلطنت شادان** **راههار از دزدان**
 ساز **کر تو خواهی ممالک آبادان** **محمد بیک بن ناصر بیک** بعد از قتل پدر تفویض امارت کردگی بدو عیانت
 شد بمضمون حدیث نبوی **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْحُبُّ وَالْبَغْضُ تَوَارِثَانِ** خود شمس الدین که خدای خرد
 در زین بیک حاکم شیرو می مخصوص گردانید با محمد بیک در زین بنی و لده و دومان بیک در مقام عداوت و خصومت در
 نوعی که سابقاً نگور شد در دست مردمان محمد بیک و لده و دومان گشته شد **خضر بیک بن محمد بیک** بعد از قتل بر برابر
 و سعادت شمس الدین که خدای خرد در خرد ساله کی قائم مقام پدر شد و هم قریه نثار را از جانب محمد بیک در زین
 با بعضی اموال و ارزاق بدل خون و دیت پدر و نوکران که در تها نازع فیه بود گرفته بدو داده ایشان بطلت
 حاکم خرد زین بیک شیرو می اصلاح نموده قرار بر آن دادند که محمود زر قی که که خدای محمد بیک در زین بنی بود و
 قتل محمد بیک حسب ارضای او ارز خانه خرد فرمود چون محمد بیک تبیس آمد شمس الدین نوکران او را فرستاده

بعد از چند روز محمود کشته بطرف خرد فرار کردند ازین جهت که تبه حرارت قلب ناصر یک تکلیف یافت و صلح فرار
 گرفت و چون ناصر یک خورد سال بود چنانچه مقتضای طبیعت الحال است اوقات ملبوس و عیس و طرب
 سکنه زانید و حسن نام سحره قابلیت نوکی داشت به جز مشهور که دائم با او مملکت و نظافت عینود قهار از روی کجالت
 نشاء بهر در در شکار خجری حواله سینه ناصر یک نمود که سرخیز از مهره پشت ناصر یک بدر سردی بحال
 بقایض ارواح می سپارد و جماعتی از عشاری و اقوام آنجا حاضر بودند چون شاهده این حال کردند غضب
 طپانچه و مکه دست زنجیر پیردن کشیدند و قانون وجودش را از نغمه حیات خالی و طولی روش باز عیالات
 دمساز کردند و میر خلیل نام شخصی را که بعد از قتل میر ناصر در بولی تفویض امارت کردگان از دیوان سلیمانی بدین
 کشته و بعد از آنکه امارت به پسرش محمد یک عنایت گشت خلیل یک ترک آن دیار نموده طاروت امرای الکراد
 اختیار کرده بود در این اثنا از ضعف پیری و ناتوانی بوطن مالوف آمد بود با ناصر یک اوقات سکنه زانید
 روز و وضع بی صول جنیر را مخالفان نسبت بخلیل یک کرده آن پر صادق رت قول را نیز در آن روز
 بقتل آوردند و زانیر ناصر میر محمد یک و میر بکر دو پسر ضعیف از حال با میر محمد بلوچ نشان سلطانی بجای
 بامارت کردگان اشتغال در **درد شنبه سیم روز که امرای عتاق** از شایسته گردان خانزاده احمد یک بن میر محمد
 زر قی است و او معاصر با نواب هما یون کیوان رفت خورشید نزلت شاه اسمعیل صفوی بوده در محلی که
 صاحبقران کیتی تان ماه برج شرف و بخت یاری شاه اسمعیل صفوی بر دیار بکر و گردان مستولی شد
 عتاق را از احمد یک متخلص گردانید بطایفه قاجار سپرد و عشرت زر قی ترک یار و دیار کرده با طرف
 و جویات پراکنده گشته و بعد از قتل خان محمد استا جلو و گشت شاه نر بورد در جالدران طایفه اکراد
 در صدد گرفتن ولایت موردی خود شنید اکراد عتاق نیز در آن رستان قسلاق در ریانه قلعه خرابه
 مشهور است بقلعه بلج چیار کردند و طایفه قاجار که در آن قلعه عتاق بودند در صدد وضع ایشان شده
 خشونت نمودند که باعث حلیت که در ریانه قلعه خرابه قسلاق خستیا میکنند ایشان زمان معذرت شده
 گفتند که در ریانه ما و عشرت مردوسی حضورت قدیم است ببار در همین رستان و کثرت برف و باران است
 که مجال تردد نبوده باشد بر سر ما تاخت آورده اهل و عیال ما را با سیری بسزند اگر چنانچه ما فضل بسیار

تعرض این فقیران نشد رخصت سکونت این چهارگان درین دیرانه جایز درزند عین رحمت خواهد بود حکم
 عتاق را نیز بر عجز و کسارت ایشان رحم آمد در مقام سامحه شد و عشرت زرقی را چون خاطر از تعرض فرستاد
 سلیمان کردید در تزلزل شدن و زردمان از خوب تربیب دوده قلعه عتاق را در شبهای رستان بحلیه و غیر
 بدست آوردند اتفاقاً شبی از شبهای رستان کمزردان کردن سررسمان را در کسکه قلعه استوار کرد و دلاوران
 زرقی بنزدبان بالا رفته و بانه رودن قلعه در آید قزلباشان را با تمام تیغ سپر تیغ بکند این شد و سرهای ایشان
 بر در عبرت کردند و اهل و عیال آن جماعت را از قلعه احسن ارج کرده کس طلب احمد یک فوت زدند
 او را بمانه خود آورده بامارت نصب نموده ولایت موروثی حسب فرمان سلطان سلیمان در تصرف او بود
 چون با جل سعود عالم فانی را بدو کرد از او شاه هم یک و یوسف یک و محمود یک سه پسرمانند
 بواسطه امارت عتاق که سلکوت و بزرگی یکدیگر کردن ننهادند و کار و بار ایشان بصحبت و خشونت
 انجاسید با عتاق متوجه آستانه دولت ایشان سلطان سلیمان خان عتاری شدند و در آن دادند که
 محرر ولایت دزدیوان پادشاهی آورده ولایت موروثی را در میان برادران قسمت نمایند بعضی
 بنحو شخصی ضبط کنند **شاه هم یک بن احمد یک** چون حکم سها یون برادران بنام سرسیران دیار یک
 حاصل کردند که شخصی صاحب دوقف بخرید ولایت عتاق تعیین نماید که آنجا را بخرید کرده بخت نرزار
 آقچه عثمانی از حاصل بعضی قراء و نزرعه بطریق رغاست محمود یک و محمد دوده نرزار آقچه عثمانی **یک**
 رغاست مقرر کردند ناحیه ربط و دیا خارقین و قریه حسیفه و غیره کفره بنحو سها یون تعیین شد
 و بیت نرزار آقچه عثمانی برای سبجاق شاه هم یک مقرر ساختند و بعد از وفات محمود یک زحمت
 او بقبادیک رمضان بود بر وجه دریه تق عنایت کردند در زمان وزارت رستم شاه بعضی خدایات
 بشاه هم یک اند کرده و در حسب فرمان سلیمانی بقتل آوردند و ناحیه عتاق را قریب بیست سال
 برای عثمانی داده در تصرف برای زرقی پیرون رفت **یوسف یک بن احمد یک** در وقت
 القاص سرسیراک با شاه سلیمان مکان نغسه متوجه سفر آفودا بجان شد سبجاق عتاق بشرط آنکه قلعه آنجا را
 ویران سازند و رغاست خود را الحاق سبجاق کرده بدوغایت و رحمت فرمودند و چند سال یوسف یک

باین عنوان بر فائت حال حکومت و در رانی عمیق با استقلال کرده بعد از وفات او سجاد عمیق
 به دستور اول با محمد پیک بن باجی پیک نام شخص عثمانی توجیه شد و در یوسف پیک حسن پیک نام پسر بی
حسن بن یوسف پیک بعد از وفات پدر که سجاد عمیق مردم کپانه مغرض شده دو سال تصرف
 ایشان بود چون زمام سلطت و جبابانی و دولت و حشمت و کیتی تانی بید سلطان سلیمان در آمدن
 با تده عالی او جاق سوز و بی احرام کعبه حاجات بسته روانه آستانه کرد و بی طرف شد با مراد و تهرات
 محمود پاشای وزیر اعظم سجاد عمیق بطریق او جاق از شفاف و سراجم پدین سلطانی بدو عیاش
 و میت سال با مارت عمیق قیام و اقدام نمود چون سردی بود بکجج مال معروف و عقل حاش در دنیا در
 موصوف و همه کی توجیه خاطر معلقه و نیوی مصرف بود آخر که دم اللذات دست تصرف او را از ضبط ملی
 و ملی کوتاه کردند و خزینه وجودش را از کوه هر گران بهای روح خالی ساخت و در ز او یوسف و بی نام
 دو پسر مانده و منصب او را بموجب نشان مکت عنوان سلطان مراد خان مرحوم سوسف پیک از رانی
 کشت و ایام حکومتش را چون موسم ریح تند رو و زمان کل در کرد و بود و بونی از غنچه دولت نشیده
 سجاد عمیق مارت قبل کشت در ابرش ولی پیک سجد درش و استحقاق تصدی امارت شد درین
 اثنا جهان شاه پیک نام شخصی از تبتی عمان او بر خواسته بشرط التزام که هر سال پست از زر فلور بخیر نماید
 بگردان نماید سجاد عمیق از بارگاه پادشاه کرد و نطق به دستور سجاد عمیق شد ولی پیک شرط
 همان شاه پیک را استعده شد او را دخل نداد و بعد از آن در ایسم پاشای ظالم در عینی که آغاز کرد و
 عیسان و بنیاد جو و عهد و ان در ولایت ریح و دیار بکر و گردستان نهاد بشرط آنکه چهار هزار فلور در
 دیار بگردان نماید نیز و الفقار پیک دولت هم پیک تفویض کرد اند چون ابر ایسم پاشا حسب الفغان پاد
 از ایالت دیار بکر معزول گشته در اسلامبول در یدمی قلعه محبوس شد چون جلوس سعادت با نوس پاد
 عایشان سلطان محمد خان خلعت خلافت بر تخت قیصره و اورکن اکا سره اتفاق افتاد آن حال
 ثانی را سببه عبرت ظالمان به کرد در در میان سیدان اسلامبول بر در کردند **پت** بهانه پیش مردم سر آید
 درخت به در نیچ بر کند به **ولی پیک** به دستور اول با مارت عمیق بی شرط و ذرائع اهل نفاق بخند

مقرر گردانید و الی با استقلال است با لفظ حکومت انجام درید تصرفات **تعبه چهارم** فرود
امرای ترحیل اصل نشاء زرقی ترحیل و عتاق است ببلده آمد واقع شده دو قلعه در دقلعه ترحیل
 و قلعه در رحین در زین و کردگان فروع ایشان است اول حکام زرقی **سید حسن بن سید عبدالرحمن**
بن سید احمد بن سید سیف بن سید قاسم بن سید علی بن سید طاهر بن سید جعفر بن سید محمد بن سید
در قلع بن سید اسمعیل کبر بن سید جعفر بن امام محمد باقر بن امام زین العابدین بن امام حسین بن
امام مرتضی علی رضوان الله و سلام علیهم منتهی میشود و چون سید حسن از دیار شام بولایت یازده
 آمد در ناحیه عتاق متوطن شد بزهد و تقوی و عبادت حضرت باری تعالی مشغول گشته خلق
 آن دیار را عتاق و اخلص ما و پس آمده بروایتی خشم زرق و بروایتی دایم علی بن زرق است
 ملقب بشیخ حسن زرقی شد در آن حین امیر ارتق بن کسب که ذرا عاظم امای سلطان سلجوق
 از نیات ایشان حکومت و درانی آمد و واردین و جزیره و محله و حسنکیفیه و تعلق داشت اتفاقاً
 او را دختر می جمیله قلمه بود سودا بد و غالب گشته منجر بجنون شد هر چند الطبای حاذق بمعالجه کوشیدند
 فایده بر آن تشریف نداشت و روز بروز خونش در تریزاید بود آخر الامر شیخ حسن زرقی در امیر ارتق
 که دعای در عشق دختر ادکنند شیخ ادعیه چند باب خواند بر سر دختر رسیده از برکت انعام تبرک که شیخ
 خدای تعالی دختر شفای عاجل گرفت فرمود امیر ارتق اراده نمود که آن دختر را بعقد نکاح شیخ
 در آورد شیخ ابا کرد دختر را بعقد سید حسین سپرد و در آورده حکومت ناحیه ترحیل را بدو عنایت فرمود
 بنوعی که در سقدنه امرای در زین اشارتی بر آن شده مدتها حکومت ترحیل و عتاق در تصرف اولاد
 بود که سید احمد و سید حسین و سلیمان بن قاسم و یوسف و حسین بوده باشد بعد از او پسر **عماد**
بن حسین پیک قائم مقام او شد و او معاصر اوزن حسن باینده ری بود و حسن پیک او را بنیاد
 اعزاز دختر نام نموده دختر او را سجانه نکاح خود در آورده ناحیه جهرانی و دیوشاد و ترحیل و عتاق
 الحاق نموده مدو در زانی فرمود و چون حسن پیک را از آن دختر پسری بوجود آمد در نکاحی که بعضی
 از بلاد لرستان را مسخر گردانید امارت عتاق و ترحیل با آن پسر از زانی فرمود و در زانی و وسط و نیات

ایات بلیس در عمده اتمام عمر یک کرد **بوداق یک بن عمر یک** بعد از غوث برادر از نایب اوزن سر
ایات بلیس با و مقوض شد چون بر سر سلطنت ایران یعقوب یک بن حسن یک قرار گرفت در تاریخ نه سال
و شانین و شان ماه و ولایت رحیل و عناق را برقرار سابق بوداق یک رحمت نمود چون چند سال حکومت
انجا بادت فرمود روی عالم آخرت آورد **محمد یک بن بوداق یک** بجای پدر قائم مقام شد در تاریخ
سه ثلاث عشر و تسعمانه که نواب همایون شاه اسمعیل صفوی بر دیار بکرستولی شد بعد از دو سال که تبار
نموده بود در دست سکر قزاقش تعلق رسید **علی یک بن بوداق یک** بعد از غوث برادرش متصدی قلاده امارت
چون هشت سال از اقامت حکومتش شهادت یافت توجه عالم آخرت کرد **شمس یک** چون امارت حکام کردستان
از او صانع نایب قزاقش و دیگر کشته و روی کرد آن شرح اطاعت بدرگاه پادشاه مغفرت نایب سلطان سلیمان
نموده امارت رحیل بدو مقرر شد در تاریخ که فرمان قضا جراین بر تحریر ولایت دیار بکر نافرمانت رحیل نیز
تحریر شد بعد از وفات او پسرش قائم مقام او شد **حیدر یک بن شمس یک** بموجب نشان سلطان سلیمان
سلیمان خان غازی تفویض امارت بدو شد مدت مدید متصدی امر حکومت موردی گشت در محلی که
مصطفی پاشای سردار عساکر حضرت شاعر بنیخیر شیروان در کرجان روانه شد در حله زمام محلی با ابراهیم
کردستان در دست سکر قزاقش تعلق رسید تفویض امارت از جانب مصطفی پاشای لده سردار به پسرش
بوداق یک ارزانی شد چون پانزده سال دوازده سال امارت او در گذشت رخت هستی عالم نیستی کشید و بعد از او
پسرش حسین یک بجای پدر نشست و بعد از ششماه لوای حکومت بکند عدم زد و بعد از وفات او تقی قلاده
امارت برادرش اسمعیل یک رحمت شد چون چهار سال امارت کرد وفات یافت و بعد از او امارت برادر
عمر یک بن حیدر یک از دیوان پادشاه همچو سلطان مراد خان حکومت رحیل بموجب فرمان حضرت
جربان بدو عنایت شد و او جوانی است بهیمه حیثیت ارسته و بوضع آدمی و مردمی پسر ته علی الله دام بطایفه
رومی مخلص است اکثر اوقات در خدمت و ملازمت میرسیران دیار بکر بسر برده در محبت امرای اکراد تابع
که باوست که فیصل جهات سرانجام قضایای ایشان در دیوان میرسیران آمد سید **فضل ششم در دیوان سیرانی**
سودی از ریاض روایات گذشته و کتدر حکایات غیر سرشته شما میم این اخبار بمقام جان را قائم بن
سنخه

ابرارین که سب امرا می سودی مال برکت نمی میکرد و در آن شب عشا بر ایشان با سود نام شخصی که عظمای
 صحابه حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم می بودند و بروایتی سقط ابراس طایفه سویدی از قریه
 سوید است که در دوشنبه روزی در آنجا بود و بطرف شام واقع شده و الله اعلم اما آل را که سب خود را
 بملوک فرس سیرسانند در اوایل در بلخ بجاوت آتش قیام میبوده اند که ناگاه سیم خنایات زلی و شعله افروز
 لطف هم زلی از کریان جان شان در زمین و در شنیدن گرفت و زلال ایمان در چشمه سار وجودشان تراوی
 آغز نهاد **پت** اینجوشا چشمی که آن کربان است و می همایون دل که آن بر این تو است و جعفر که پدر
 خاله است در زمان عبد الملک بن مروان و بروایتی در ایام سلفت سلیمان بن عبد الملک با اسوال و سب
 بی نهایت در الملک دمشق آمد و احوال او چون سموع پادشاه شد فرمود که او را در مجلس حاضر سازند چون او را
 در مجلس سلیمان حاضر کردند تغییر در او ضاع پادشاه ظاهر شده فرمود که جعفر را از مجلس بیرون کردند
 چون ندای مجلس از سب تغییر مزاج پادشاه نسبت با دسوال کردند فرمود بوسطه آنکه زهر همراه دست و بازو
 بجایس آمدن او را خوش نیامد بر کردم زیرا که دو جهره در بازوی من است که هر گاه ادویه سمومات
 در مجلس حاضر میشود به بنیاد حرکت میکند چون سبب زهر بر ایشان از جعفر استفسار نمودند گفت زهر در
 کین خود تعبیه کرده ام که اگر ایما مرا شدتی روی نماید بر کلم تا از آن شدت خلاص شوم تا این مردان
 او را بر کلمی لقب کردند و این سخن با غیرت مقبول طایع سلیمان افشاده روز بروز در مقام تربت او شده
 تا آنکه در ذرت خود را بد و تعویض فرمود **پت** چه باید زهر در جامی نهادن و ز شیرینی بر او نامی نهادن
 همان نمی زهر شاد کامی است و در نیمی زهر یک نامی است و بعد از آن مدت وزارت ابو عباس سفاح
 و برادرش ابو جعفر دو انقی بر پسرش خاله و پسر خاله جعفر نام متعلق بود و در زمان خلافت مارون الرشید که
 یحیی بن خالد بن جعفر وزیر بود عطیت و شوکت بر تبه رسید که با فوق آن پایه وزارت و درجه و کات مستور
 نبود و در قتی با ولاد افضل و جعفر و موسی میسر شد که در هیچ عصر در زمان بکسی در ایام سلاطین میسر نشد اما
 بواسطه افساد سفندان مزاج مارون الرشید یحیی تغییر گشته جعفر نقل رسید و یحیی و فضل مدت العمر در زندان
 در آنجا هلاک شدند **پت** چنین است آفرینش ولایت که باشد هر حدایت و انهایت و اسوال

و اسباب ایشان که در ایام وزارت فراهم آورده بودند با تمام سپهر کار دیوان ضبط شد و اگر کسی خواهد کسب
 احوال آن بمقتضای اطلاع یا بد رجوع کتبت و توارنجی باید که چون این تذکره تحویل آن نیست در جناب کتوبند
 مال حال موسی از کتبت توارنجی هر چند تجسس لموزم معلوم نشد تحویل کرد وقت گرفتن بارون ارشد برادر
 او خود را بگوتن کردن کشیده در آنجا توطن خستیار کرده باشد چه حکایت مشهورست در آن فواید
 مذکور که سه نفر از اولاد آل برکت در زمان خلفای بنی عباسی از بنده او تسویه کردند آن کشته در خان
 نام محلی من جمال کعبه در جبل شفا کوسا کن شد نه در بزرگ ایشان در آنجا عبادت و مجاهدت و تقوی و کمال
 مشغول گشته در آنوادی مراتب عالی یافته مستجاب الدعوه شن چنانچه روزی برادر خودش بمجموعه فرزندان
 خلق آنند را عبادت مسمود طعام پیوسته جمعه شیخ آورده شیخ در برادر وسط با اجناس اول کرده حصه برادر
 کوچک را نگاهداشت چون برادر کوچک از خدمت رجوع معادوت لموزد حصه طعام خود را برداشته برادرت
 چون وقت نداشت دریافت بخاطر رسید باشد که شما طعام تناول کرده باشد حصه طعام تو را من خوردم برادر
 بزرگ ز سپهراتی او در غضب شن او را نفرین و دعای بد کرد که حق تعالی ستم تو را پاره کرد اندک کعبه
 خود قانع نمی شوی فی الفور آن جوان افاده جان بجان آفرین تسلیم کرد و اتحاد و اخلاص مردم آن دیارست بان
 شیخ کی در صد شد با تفاق برادر کوچک که میر شهاب نام داشت حسب التماس در صاحب بون بیانه عشرت
 سویدی در آمد آنجا را تصرف شده قلعه عین در آنجا بنا کرده با تمام رسانید و مدتی بمقتضای و مشوئی
 آن طایفه قیام نمود بعد از آن بجام آخرت منصف فرمود و اولاد ذکور او را بنود میر شهاب برادرش تصدی
 قلا در ریاست شد و در اولاد او که در آن ولایت حکومت نموده اند ترتیب سامی شان مذکور کرد
 بعون الله الملك بصدقه **میر حلال بن میر شهاب** بعد از فوت پدرش تفضل امور امارت شد مدتها بران
 قیام نمود آخر اجابت حق را بیک کعبه پسرش **میر محمد قائم مقام** پرورش او نیز بعد از چند سال که در آن
 شغل خطیر قیام نموده بجام دادانی منصف فرمود و خلف الصدق او **میر فتح الدین** جانشین پدر گردید
 بحسن و داد آنولایت را معمور کرد است چون زمین در غرور برای سرور فرامید پسرش **میر حسن** تصدی
 امر حکومت کردید و او مرد میانک و سفاک و خوشخو بود آخر از راه مفلومان از نور بمهر خردم و عیسان ماند

رنام حمام امارت در قبضه قدرت پسر زکریا **میر فتح الدین** افتاد و پسر دیدش که میر محمد نام داشت بزور
 حسن و جمال ادا شده و بجهت فضل و کمال پر است و در نامه اجواس آثار شجاعت و شہادت ظاهر بود
 جہتہ آتش علات برت و سخاوت باہر و مضمون **پت** بر می روماب ستوری نازد و چہندی
 در روز زن سر بر آرد ترک یار و دیار نموده بغرم ملازمت متوجہ دیار بکشد چون بغرقہ برسی آن
 پادشاہ عالیجاہ فایز است و مشمول عوطف خسروانہ و منظور عوارف پادشاہانہ گردید و امدت حاجت
 و حقچو را بدو روزانی داشتہ روانہ ولایت سورونی گردانید و در میانہ برادران کار با استعمال سیف
 و شان رسید بعد از مجاہدہ و محاربتہ بسیار میر محمد شہید شد و حکومت بلا نزاع و شرکت در
 تصرف فخر الدین ماند و چند سال کہ در حکومت ماند عازم سفر آخرت شد چون اولاد شدند
 برادرزادہ اش **ابدال بک بن میر محمد** بعد از وفات عمش قائم مقام او شد و قلعہ قلادہ امارت
 گردید و در آن اناطایفہ قربان شہر داری ایقوت او قلی حاکم حقچو بغرم تسخیر خانجک بر سر ابدال
 آمد ہفت شانہ روز در میانہ شان محاربتہ اتفاق افتادہ از جانبین خلق با طعمہ شمشیر مبارک
 عاقبت توفیق الہی ہین احوال و رفیق ابدال بک شدہ نسیم فتح و ظفر بر پرچم رایت او در زمین گرفت
 ایقوت او قلی نہنم گشتہ سوال اباب و خیمہ و خرگاہ و بوب دستر او جملہ بت بردمان ابدال بک
 چند سال بعد ازین قضیہ حکومت نمودہ عاقبت جان بھمان آفرین تسلیم کرد و در اوسجاں بک سلطان
 احمد بک دو پسر ماندہ **سجاں بک بن ابدال بک** بعد از پدر جانشین او شدہ با اتفاق برادرش سلطان
 احمد بک در حفظ و چہرہ است ولایت کہ جہد و اجتہاد بر بیان بت مضمون **پت** دولت ہمہ از اتفاق خیزد
 سپہ دولتی از اتفاق خیزد و چون بت از دنیا سن اتفاق برادران فتوحات سکارہ با بیان
 روی نمود از آنجملہ بعد از فوت خالہ بک باز و کی ناحیہ کنج را از تاجان چلاق خالہ گرفتہ شد
 و بعد از فتح جالہ ران کہ سلطان سلیمان بر ولایت دیار بک مستولی شد قلعہ و ناحیہ حقچو را از تصرف
 او قلی و ناحیہ آقچہ قلعہ را از زیر تغلب مضمون بک باز و کی کہ از نیات ذواب ہما دین اسمعیل حکومت بجایام
 نمود و ناحیہ زاک و ناحیہ سکور ترا از دست قادر بک قربان شہر ایقوت قاہرہ پسر او آوردہ تصرف نمود

بعد از آن برادران ولایت را در میان خود تقسیم نمودند و حقچور را مع توابع سبحان یک و سایر قلاع و ولایت
 سلطان احمد یک مقرر شد و چون چند سال بدین عنوان گذشت از افساد مفسدین دوستی و مساعدت
 بخصوصت و عداوت بدل شد و بجای آن برادر خود سبحان یک حسب فرمان سلطان سلیمان خان قتل شد
 و حقچور را یکی از امرای عثمانی مقرر شد و در او مقصود یک پسر می ماند **سلطان احمد یک بن ابدان یک**
 چون برادرش سبحان یک قتل رسید بعد از آن مدت ها حکومت کرده ایام حکومتش از سجاه تجاوز کرده بود که
 ازین رباط دور قدم سرودن نهاد **پت** دنیا که در او با ت کم می بینیم در هر قمرش هزار غم می بینیم
 چون گفته رباطی است که ز هر طرفش راهی به پایان عدم می بینیم و در او مراد یک و محمد یک دو پسر ماند
مقصود یک بن سبحان یک بعد از قتل پدرش در کاب ظفر آفتاب سلطان سلیمان خان در سفر نجوان
 و در راه چای نام از توابع آنجا در کجایم فرادلی دو چار قزلباش شد در آن محاربه آثاره لادری و مردانگی زیاد
 بنظر آمد چون آثار شجاعت و شہادت او بمساع غزوه طلال سلطانی رسید ساجاق حقچور را بست و یکدیگر
 پدرش بود و در زمانی داشته حکم مایون بقید اوجاق فخر شد غایت کشت در حالیکه اسکندر پاشای حیر
 میر میران دیار بکر بود از آنجا که تنور طایفه اگر اوست عجم در چند نگاری و جان سپاری که در آنجا
 از او بنظر آمده بود کرده طریقه مراد و مواسا با اسکندر پاشا سرچی نه داشت تا بر این پاشای مزبور ناحیه حقچور
 یکی از امرای عثمانی عرض کرده از تصرف او سرودن آورده مقصود یک همه عرض احوال و عداوت اسکندر پاشا
 روانه اتانہ اقبال شیانہ سلیمانی شده مدت چند سال در تنبول ملازمت نمود و در آن عظیم ناب رعایت خط
 اسکندر پاشا احوال او را معروض پایه سریر خلافت مصر گذاشتن عاقبت بقاعله مستمرد مطعون گشته
 بجوار رحمت ایزدی پست **مراد یک بن سلطان احمد یک** اسکندر پاشای میر میران دیار بکر ولایت سلطان
 احمد یک را در میان پسران هفتمت کرد و چنانچه ناحیه خاسجوک و آنچه قلعه را محمد یک و سایر نوادگی بنیر ازینا
 حقچور که در تصرف امرای عثمانی بود مراد یک مقرر نمود که برادران بشراکت حکومت نموده معروض احوال
 یکدیگر نوشتند چون مدت شانزده سال از حکومت ایشان تمام شد مراد یک امارت خود را بحسن رضا
 رعیت سلیمان یک نام پسر خود را فرخت کرده بعد از چند سال سجاد رحمت حق موت و در او سلیمان یک

وعلینان پیکر و الوغان و مصطفی پیکر سه پسر دیکر مانده مصطفی پیکر در هنگام تسخیر تبریز همراه امرای گرد
 در سعد آباد در دست قزلباش بعلل رسید و علینان پیکر هم در آن بحر که در دست ایشان گرفتار گشته
 دو سال در قلعه قهقهه سقیه بود آخر همراه مراد پاشا که حایا میر سیران دایر کبک است خلاص شد و ولایت خود
 عودت نمود با مراد پاشا طالب سنجاق حقیقت آید که موفق بوده باشد و الوغان نام برادرش در
 سلک عظامی زعمای دایر کبک نظام در در دو اوقات بغرقت سیکر رانده و اما میر محمد سیرلو اخانچک
 واقچه قلعه را متصرف بود لیکن در حفظ و حرمت و ضبط ولایت خندان اقدام نمی نمود بنابرین فرهاد پاشا
 سردار سنجاق او را الحاق سنجاق سلیمان پیکر نموده به در زرانی داشت و چند سال برین منوال گذشت تا
 وفات کرده از قید قتل و قال است **سلیمان پیکر بن مراد پیکر** بی شایسته تکلف و غایب تکلف جوانی است
 بین الاقران بصفت شجاعت موصوف و بوفور سخاوت معروف در اوایل جوانی ملازمت سیر سیران
 بغداد نموده در عربان جنای غربت و شدت محنت دید در طرز پناه گری دروش سورمی در میان
 امرای گردستان امتیاز تمام در رد و طبع و قادش مرات صور حقائق معانی و ذمین نفاذش آنجه جمال
 گفته دانی **پت** چون او ندید دیدة آیام فرها **ر** روشندی دقیقه شایسته سخنوری **ا** اما بویطه با **ا**
 کلمات نضاتی اندک غروری و اجاغت و جاه فقار و سروری **رباعی** تا یک سر سومی در دوستی باقی است **ا**
 خاقل نشین که بت پرستی باقی است **ا** کوفی بت و پندار گتم رستم **ا** آن بت که زیند رگشتی باقی است **ا**
 و ز قدیم آلام محل سکونت و اقامت آبا و اجداد ایشان کجج نام موضعی است بغایت جامی استحکام است
 در دامن گوه بنی رآب فرات واقع شد که در انقلاب دوران و فقرات زمان ساکنان آنجا سالم
 مسنون باشد و ست شرب و منحت همت سلیمان پیکر بان مختصر و محققان رضی گشته در سکونت
 نام صحرائی وسیع نبای شهر و عمارت نمود جامع رفیع بنا کرده با تمام رسانید چند سال است که بعد
 مال کلام در رد و در هنگام فتح دایر عجم و شیروان و آذربایجان خدمات پندید در او و نظمو این **مختص**
 محلی که تبار و پیک پاژوکی با سوزی دوسه هزار کس از عسکر چهر سعد باخت قرایا و هنب و غارت الوکر
 آنه سلیمان پیکر با سع و دمی چند از آقایان و برادران خود در عقب آن جماعه کثیر رفته جلوه های **مردانه**

نموده اموال و موقوفات و مراعی الموات و اجسامات را بقوت بازو زبانش گرفته سالم و عاقل و عاقل
 فرموده لذجات سرد در مصطفی پاشا نوزدشت یافته از زمانیکه پدرش در زمان حیات امرت به دروازه
 نمود الی یونانند که تاریخ تهمی در غره شهزادی قتل شد عمن الفات حکومت و در رانی آنجا سادت
 نماید که چون با استعداد و قابلیت موسوم است با طور تحسنه موفق باشد **فصل نهم در ذکر امرای سلیمانی و آن**
شکل بر دو شعبه است بر ضمیر مهر تاثیر ناصیان را یات و دشمنان و صف و خاطر حقیقت آثار ناصیان آیات
 بدعت اعتیاف پوشین نماند که سب امرای سلیمانی بر وانی ایچکار که آخرین سلاطین بنی امیه است میرسد
 در ورا حمار جهه آن سیکفند که اعراب سر هر سال رهنه ایچکار کونند و در زمان سلیمانی معاویه بن ابی سفیان بر
 تا وقتیکه حکومت بر وانی رسید صد سال گذشته بود بر وانی در حین طفولیت روزی از کتب آن در زمین
 خود را نموده بخشش در آنجا مانده بمشابه آهاس کرده که بسوی آن نغین را برین سپردن کردند مرتبه دیگر از مردان
 فعل سرزد پدرش اعراض کرده گفت **والله یا مروان لانت ایچکار** کونید بدین سب ملقب باین سب شد تقدیر
 سب او بعد المناف میرسد **مروان ایچکار بن محمد بن حکم بن ابوالعباس بن امیه بن عبدالمطلب بن**
عبدالمطلب و حکم در ذریع کعبه بدولت اسلام شرف شد و مروان ایچکار در اوایل سنه سبع و عشرین ومانه برسد سلطنت
 و چون مدت پنج سال همان بانی فرمود ابو العباس سفاح بر او خروج کرده او بطرف مصر فرار نموده در تاریخ
 سنه و ششم شهزادی حجه سنه اثنی و ثلثین ومانه در قریه صبر من ایچمال صبر دست صالح عباسی با ابو عون
 سفاح خلیفه او را تعاقب نموده بقتل رسید و زرا و عبدالله و عید الله نام دو پسر ماند عبدالله بطرف حبشه فرار
 و عبدالله عودت کرده در فلسطین میبود در زمان خلافت رشید عباسی شهنه فلسطین بود و رشید بر او
 خلیفه او را در زندان کرده تا زمان خلافت رشید در آنجا بود آخر پسر و نامی باشد از زندان خلاص گردید
 که سب امرای سلیمانی بدور سیه باشد و بواسطه اطلاق لفظ سلیمانی شاید که سب ایشان سلیمان بن
 عبدالملک بن مروان در نسطین مروانیه منقبتی میکرد و بعلم عند الله چه حکایت ثقات روایت آن طایفه
منضبط است که چون از خدمت صولت عباسیان هرج و مرج با جوال مروانیان راه یافت سه نفر از اولاد
 مروان ایچکار را جامع کفر در فلسطین سجات قلب و دروره که آنرا ده خویش خوانند من اعمال خیره انالی

شده مرتبه برتبه عیار و قبایل ایشان که عمدتاً آن بانوکی بود بر سر رایت او جمع گشته بحسن اهتمام
 قلعه قلب و قلعه جبه و قلعه تاش و قلعه حصولی و قلعه سفار قین با مضافات و ملحقات و منوبات تا آنکه
 آب شط و دایر کبر و قلعه میدان تا کار و کان و ذلک و قیا و قلعه رباط جرس و قلعه ایکن و قلعه سلک و
 قلعه کهنج را از تصرف کفره که در حستان و در آن سه پیرودن آورده تصرف شدند و اکثر تاجان و خاندان
 مرویان که در نواحی مسروده شام تفرق و پراکنده شده بودند جمع آمدند و مشب بهت فرقه شدند بانوکی
 و اموی و و خیزان و دلو حیان و زیلان و بیان **دزکدیان و برزلی** و بعضی ازین طوایف بطریق اول
 سنت و جماعت عمل نموده بنده با ما مشافعی شدند و برخی طریق ناصواب زیر می پیش گرفته عمل نمودند
 و امرای ایشان در شعایر سنت **حضرت خیرالانام علیه الصلوٰه و السلام** و تابعت علمای اسلام جدید
 با لاکلام در زند زمام و عباد در میان ایشان پارسیت اما شحات ایشان قریب بصد فرقه شدند که
 اکثر صحه نشین و چادر در رند و هر سال اول بهار با ملاقات ولایت قفلس و الله طاق و جل شرف آفرین
 سالن گشته باز فضل با نیز در اول فروردین بطلاق خود عودت نیامسند و رسم ملاقات ایشان
 در نصیبه راس کوسفند کیمس سجا کان بپس تعلق در **درد بقعه چون طوایف مزبور در کل دایت مروان**
جمع گشته و مدتی بسر در ری ایشان و حکومت قلاع که تحت تصرف در آورده بودند قیام و اقدام نمود
 چون ازین دنیای فانی بجهان جاودانی نهضت فرمود میر **بهارالدین نام پسرش** قائم مقام او شد او
 نیز و دینت روح متصفی اجل پسر دزاد **میر غزالدین و میر جلال الدین** دو پسر ماند حکومت با سر غزالدین
 قرار گرفت چون او نیز فوت کرد دزاد **میر ابوسیم** پسر خود ریال ماند چون از عهد امور حکومت پسر او
 روسای قبایل برادرش **میر جلال الدین** را حکومت نصب کردند چون او نقد حیات بقابض اسد کس
 وقتی میر ابوسیم و له میر غزالدین بسر هده بلوغیت رسید با استصواب عیار و قبایل حاکم شد و چون
 مرها حکومت نمود با جل موعود عالم فانی را بدو کرد و دزاد **میر ضیاء الدین** و **میر شیخ احمد** نام دو پسر
 بموجب وصیت پدر **میر ضیاء الدین** قائم مقام او گشته تصدی امور امارت و تکفل مهام حکومت شدند و
 سال عمر یافته در حکومت کارانی نمود در حینی که نواب مجایون شاه سبعل صفوی بر دیار کبر استولی شد

خان محمد با جلورا از نیابت بخت و حرمت اسجا مامور گردانید خان محمد با میر ضیاء الدین طریقی
 مدارا نمود اسلواک داشته دختر او یکسری سلطان خانم رهنه کجای خود در آورد و با مداد و معاونت
 طایفه سلیمانیه و موافقت و مساعدت میر ضیاء الدین امور کلی از او تمشی شد از آنجمله در زمانی که علامه
 ذوالقدر والی نمر عرش صارد خان نام برادرزاده خود را با راده تسخیر دیا ربک بر سر خان محمد فرستاد در
 مابین ایشان محاربه عظیم اتفاق افتاد آوزده روز دیگر از فلک شیر در گذشت **پت کجک** بر دهن **گنبد**
 زبانه و دهن قننه کز تیر شد **قطاس سئوران** ز زینه زین **همی** کرد جاروب سیدان کین **طایفه سلیمانیه**
 بلکه دیوان سلیمانیه در آن معرکه داورومی و مرداکنی دادند که جنگ مفتوحان با زندان رستم و تان بجزفا
 نماند گردان گردان بقوت بازمی کار و ضرب شمشیر آمد بر صارد خان و قیطان رهنه زخم گردانیدند و
 او را در آن معرکه سجاک بورانه خسته سر از تن جدا کردند و خان محمد رعایت کلی در باره میر ضیاء الدین و
 عشیرت سلیمانیه فرمود و چون او فوت شد زرا و اولاد ذکور نماند و میر شیخ احمد برادرش را شاه دله
 و بملول پک و عمر شاه و سوسن و دلچان و الوته و خلیل و احمد و جهان کمره سپرمانه بدین سبب حکومت
 میر ضیاء الدین با ولایت او در ش انتقال یافت **شعبه اول در ذکر امرای قبیل و بطمان** حاوی ادراک و از آنجا
 دو ات کبریات اجتماع افتاد که چون میر ضیاء الدین پرونا توان گشت و پسر نهشت که بسواد سمرقند
 پرورد برادرزاده با اتفاق همت را کرده در صد قلع و قمع او شدند و میر ضیاء الدین در باب دفع یاور
 زاده از خان محمد استاجلوا داد و استعانت نمود محمد خان نیر شکریا ربعاوت او فرستاده در
 میان محاربه عظیم دست داده چنانچه عمر شاه پک و سوسن و جهانگیر پک در آن معرکه قتل رسیدند
 و دله پک که برادر بزرگ و حمیر مایه آن فساد بود از آن معرکه بزرگ فلک خلاص گشته از آن محه
 خوشخوار کبیر رسیده بطرف شام خدمت سلاطین هر کس رفت چون ایتلای طایفه فرانسین قضیه
 حاکم در آن از ولایت کردستان روی در آن خطا آورد علی فیر نام مردی که از طایفه بیان و محمد آقایی
 اقوام بود قلع بیارقین را مضبوط گردانید کسی بجایب شاه دله پک بطرف شام فرستاد این خبر چون سموع
 شد بر پهل استحال توجه ولایت سوردنی گشته بسی علی فیری و استیواب عیار و اقوام بر سر حکومت گردانید

و ویکه ولایت دیار بکر و کردستان تصرف اولیای دولت عثمانی در آمد حکام صامون بنا بر عداوتی
 که با امیرای سلیمان دهنده کالیفه خالدی را فرمودند که چند نفر از چادستان درگاه پادشاهی را بمهم
 ضروری بجات کردستان آمده بودند در راهی میافزین بقتل آوردند تا نسبت قتل ایشان را رعیان
 و ارکان شاه و لیک داده دین محضر کلی باحوال ایشان راه یابد و کالیفه خالدی باقتال بر سر است
 نموده این امر شیع را از قوه بقتل آوردند چون این پسر موافق تقدیر افتاده میر میران دیار بکر با او در خصم
 و عداوت در آمدن احوال او را با مع غر و جلال پادشاهی رسانید فرمان قصاص بران بقتل شاه و لیک نفاذ
 سوخت و شاه و لیک بجز بقتل از آن وادی حاکم جان بسلات برده اما اکثر ولایت او را بجز خواجه
 اما این ضبط نموده همان قلعه قلب و توابع در تصرف او مانده چون سیزده سال برین سوال از ایام حکومت او
 شهادی گشت رخت مستی از عالم غیبی بدر بقا کشید در او علی بیک و ضیاء الدین و دلچیان بیک و جهان
 دایر دویف و میر سلیمان شش پسر ماند **علی بیک بن شاه و لیک** بعد از وفات پدر و والی ولایت قلب شد
 مدت چهل سال با امر امارت سادرت نموده در زاد احوال پسندید و بحال ستوده بنظر آورده با علی و ادنی بیک
 بر وفق مدعا کرده چون بعالم اجرت در حال نمود از او سلطان حسین بیک و دلچیان نام دو پسر ماند **سلطان**
حسین بیک بن علی بیک بعد از وفات پدر بموجب نشان عایشان سلطان سلیمان در شهر نستان و شامه
 قائم مقام پر شده در عینی که سلطان مردوخان عساکر اسلام را بر در می عثمان پاشای وزیر عظیم بخیر
 اوز با سچان مامور کرد پس سلطان حسین بیک در تاریخ سنه ثلث و تسعین و تسعمانه در سعد آباد تبریز در محرابه
 قرباش شربت شهادت چشید و از او قلیچ بیک و سید احمد بیک و زینل بیک و حیدر زاهد و قاسم نام شش پسر ماند
 اما سید احمد بیک نام پسرش در حکام قتل پدر پسر قید قربان شده قریب دو سال در قلعه قهقه محبوس بود در خرابه
 بعضی آقایان خلاصش بولایت خود عودت کرد و در دیوان سلطان مرادخان زینل بیک نام پسر او مضمون شده
 قلیچ بیک نام پسرش که بسن از نیمه بزرگتر بود و بعقل کویچک معادلت حاکم خرابه امارت پدر بدو مقرر شد و بازین بیک
 برادرش بر سر امارت در مقام عداوت و خصومت در آمد چند سال نشو و نمایی نمود و بهم در آن امدان سطره
 به حرکتی در دست عیار و اقامت شده **سید احمد بیک بن سلطان حسین بیک** چون از قید قربان خلاص

در ارض روم بخدمت فراد پاشای سردر رسید حقوق خدمات و جان پارمی استحقاق خود را در حکومت
در دیوان عالی بقوت رسانید از رحمت سعادت پادشاهی سردر نظیر معارف حکومت قلب را بدو در زمانی
در این اثنا خاوش بهلول یک دردت طایفه بیان بقبل رسید بلان نعمت حاکم با استقلال قلب شد و
چند سال حکومت نمود بواسطه کم التفاقی میرسیران دیار بکمارت قلب از سانه عثمانی شخص عثمانی لغو غنایت
داو مغرولا با ستد عالی حکومت روی توجه باستان سلطاننی آورد در اوایل سنه ثلاث و الف در سلاسل وقت
کرد و حکومت قلب بدستور اول برین یک برادرش مقرر شد و حالاکه تاریخ مجری در سنه خمس و الف است حکومت
استجا شکر است **شعبه دویم در ذکر امرای سیافارقین** سیافارقین نیز با میر شیخ احمد بن میر غلام
میرسد و با امرای قلب بنی اعمانند و اول کسی که درین طایفه بامارت رسید بهلول یک بن الوهبن شیخ چهار
که نفس الامر در شجاعت آثار سخاوت شمار بوده در اوایل حال بقاق برادرش عمر شاه یک ملازمت بکنده پاشای
میرسیران دیار بکجستیار کرده چون پاشا نغمه تشخیر جو زحرب لغزان قضا جرمیان ماور شد قلعه در بجانجا
موسوم با سکنه ریه کرد پسند و حفظ و صحت در عهد بهلول یک ملزوم بطریق سجاد بود
از زمانی دشت دوران و ددی چون از او خدمات پسندین بظهور آمده با ستد عالی آنکه حصه از دلات موروثی
از دیوان خاقانی بدو عنایت شود از میرسیران دیار بکد امرای کردستان عراض چند گرفته متوجه سانه عثمانی
درگاه کستی ناه سلطان سلیمان شد و از عوطف بدربار پادشاه نامه ناحیه سیافارقین مع توابع و لوجس بدستور
اقطاع تملکی از حکومت قلب تفویض گشته بدو در زمانی شد و حکم همایون عزرا صد دریافت که مقطوع طایفه
بیان و بوجیان و زیلان که در زمان شاه دلد یک سجاویس همایون مقید شده بود در عمده بهلول یک بوده
سال بسال جمع نموده بخرانه دیار بکد ادا نماید و چون چند سال بدین تیره گذشت و متعاقب یکدیگر سفر دیار
عجم واقعه طوایف مذکوره بشرط آنکه در ولایت از دیار قریش مفتوح گشته بفظ و حرمت استجا قیام نمایند
مناسب از رعایت و دلاکی و سجاد بدین مفوض گشته چون غان طوایف همایون برزورد از قبضه تاسک
بهلول یک گذشت آغاز سرکشی کرده در ادای مقطوعات دیار رسومات سانه و سانه ملزومند بجا بچراش بود
بیان میر لواء قلعه بایر تدین اعمال کرد گشته سوزی بزرخان در از طوایف بیان بر سر ریت خود جمع ساخته

در ادای مال پادشاهی غنا کرده بهلول پیک حب الکلم چه تحصیل مقطوع و بازگردانیدن احتیاجات سیافین
سوجه آنجا شدن و در میان او شاه سوریک محاربه و مجادله واقع شد بهلول پیک بر آن معرکه بغیر شهادت فانی
شده از دسر خان و عمر پیک و محمود پیک و محمد و عثمان پنج پسر ماند **امیر خاچان بن بهلول پیک** بعد از قتل پسر ششم
مقام او شد و چون چند سال از ایام حکومتش ستادی شد بواسطه احوال و اعمال شنیعه که از عشاری و اقوام بود
اطراف و جوانب صادر شدن چنانچه مردم عالم در جزیره سدایشان بنام محمد پاشای پسر سران آمد و در نزد
محمد پاشای پسر خاچان پیک را در دیوان آمد حاضر گردانید حب الکلم تقبل آورد **عمر پیک بن بهلول پیک** بعد از
امارت سیافین مدو عنایت گشت اما از عهد امورات بیرون نیامده در تحصیل مقطوع و ادای حق پادشاهی
هر ساله چهار هزار و در زر بخرنینه دیا ربک تسلیم میباید کرد و حاضر آمدن بنا بر این از دیوان پادشاهی حجاب
پناه سلطان محمد خان امارت طایفه کرد و میافارقین با بر ابراهیم پیک اتفاق تفویض شدن در اوایل التجار حکم
بدلیس برده در ناحیه موش ساکن شد حب الا مکان در تحصیل مقطوعات اقدام نموده چندان خیر می حاصل
و رنوده و آبش با بر سر سو جمع ساخته دست تطاول بحال رعایای موش و خفس و طبله و دیگر در زر کرده خمر آغاز
قطاع الطریق نموده در میان خرد و بطمان چند نفر از خطایف متردین دکاروان تقبل آورده اموات و احوال
و فارت نمودند و بهر زر فلکلت هر دو فقه سر خود را خلاص کرده اگر چه نام امارت ورورد اما یکجا قرار نمی توان گرفت
فصل اول در ذکر حاگان سهران بر طبع آفتاب شعاع مطیع مطاعه کننده گان این دستان و ستمان قصه را
پوشیده نماند که نسب حاگان سهران بکلوس نام شخصی از بزرگ زادگان اعراب سیرسد و کلوس از فقرات زمان
بقریه بودیان تابع ناحیه او ان من اعمال سهران افاده در ادایل حال با هر کله بانی قریه نر بوسارت نمود
و کلوس در اصطلاح آن قوم بر شخصی اطلاق میکنند که دندان پیش او افاده باشد و او عیسی و ابراهیم و شیخ دیوس
پسر داشته اما در میان پسرانش عیسی بغایت مرد بلند قامت و سخنی طبع بوده هر چند که از بهرت کلمه بانی حاصل شده
صرف جمله همان قریه سکندره تا جمعی کثیر از اجامره و احوال رفو و او باش فرنیقه لطف احسان او گشته سرد بر
اطاعت او نهاده اتفاقا در آن حین حاکم آن دیا رب اوسمن عظیم بداشد بدفع او توجه فرمود و رنوده و او با سکر
تابع عیسی شده بودند بطریق سخنه و ستم از اطلاق اسم امارت بر او کرده سوجه الحان شدند و ابالی آن ناحیه علامت

قابلیت امارت و شہادت و زنا فیہ اعمال عیسیٰ شامی لمؤدہ ہمہ کی اتفاق کرده اور ابا مارت قبول کرده
 و در اندک فرصتی خلق پسر بر سر ایت عیسیٰ مجتمع گشته بغرم تسخیر قلعہ دان روان شدند چون اطراف آن
 سنگ سُرُخ است اول عیسیٰ و تابعان او بر بالای آن سنگها بر آمدن شروع در محاربه و مجادله کردند
 و جماعت مُتَحَنَّن زجرات و جبارت آن فرقه شوہم شد ایشان را بسنگ سُرخِ مُقَبَّ کَرْدَنہ خردند
 کثرت استعمال طایفہ اگر داد کہ سر خراشہ سیکونہ سہران ہستمار در زندہ القصہ بعد از محاربه و مجادله
 مفتوح شد کوکب طالع عیسیٰ چون بعیسی بن مریم قرین و نرین گشته تارہ بخش از طالع کیوان
 برتری در روز بروز در جہ دولتش مُنفع شد آفتاب شمش از رواج افلاک بالاتری گرفت و تہہ سپہا
 و کثر باقی ولایت سہران را بید تصرف در آورده چون مدتی در آن دیار کارانی نمود بجز رحمت الہی
 سوت پسرش **شاه علی یک** بجای پدر بر سر حکومت نشست چون او نیز باجل موعود بعالم آخرت حلت
 نمود لذ او سیر عیسی و سیر بوداق و سیر حسین و سیر سید نام چهار پسر ماند در ایام حیات خود ولایت سوز
 در میان پسران قسمت کرد کہ ہر کس بچہ خود قانع بودہ تعرض احوال یکدیگر نشوند از آنجکہ ناحیہ حیر کہ
 سفر دولت او بود بر پسر بزرگ خود عیسی دزرائی داشت و مدتی کہ ایام حکومت عیسی تمام شد در حکم
 قال و جدال کہ اورا با پسر بوداق حاکم باین بود قبیل رسید **سیر بوداق بن شاه علی یک** بعد از فوت پدر
 او حکومت شد ناحیہ سوما فلور از طایفہ بلجاش فرزندش متخلص ساخته متصرف گردید و چند سال کہ حکومت
 و در ایامی آنجا قیام نمود و فوت شد و از او سیر سیف الدین و سیر حسین نامان دو پسر ماند **سیر سیف الدین** بیستم تمام
 پسر شد و خندان در امارت استقرار گرفت بعد از فوت او برادرش **سیر حسین** نایب او شدہ او نیز نزدی اجاب
 علی پسر یک کتہ از او ہفت پسر در صفحہ روزگار یاد کار ماند پسر بزرگش سیر سیف الدین جای گیر پسر شد سنجاق
 سوما فلور اہرستور کہ در تصرف ابا و جد داد او بود ضبط نمود **سیر علی بن شاه علی یک** او پسر کوچکش **سیر**
 و در مابین حکام کُردان بصفت سنجاق موصوف و سبت شجاعت معروف بود بعد از فوت پدر اشغاب
 نام محلی ساکن گشتہ ما برادہ بازخواست خون برادرش سیر عیسی با پسر بوداق حاکم باین در مقام مجادله و محاربه
 در آمد پسر بوداق رقیل رسانید و ولایت برادرش او نیز ضمیمہ حکومت خود کردہ سنجاق اہرسل و موصل و لوکوک و راز

تصرف کاشگان فریادیه قهر او جبراً بیرون آورده داخل حکومت خود ساخته تصرف شد مدتی تسلط
سهران مع ملحقات گشته آخر جان از چنگ کرک اجل خلاص گزیده اسیر خیمه فوت شد و در او میر سیف الدین
و میر غزالدین شیر و سلیمان نام هم پسر ماند **میر سیف الدین** در ریجان جوانی و عنفوان زندگانی از بس فزاید
روی در جهان جاودانی آورد و غزالدین شیر سنجاق ارسل تصرف شد بود در تاریخ نه احدی در برین
و تسما که سلطان سلیمان خان فتح در اسلام بغداد نمود و قسلاق در آنجا کرد و در غزالدین شیر بعضی وضع
تا ملایم نسبت بخدا م علیه سلطانی بنظیر آن حساب افزان و جبلاذعان تقبل رسیده سنجاق ارسل بن
دستی که در اسیر زادگان طوایف زیدی است از زانی شدن بعد از قتل غزالدین شیر برادرش سلیمان یک نفر کتک
زمانی رخت حیات و نشاط ازین گنهر باط بر بسته روی در دیار عدم نهاد و در او قلی یک و میر علی بن
پسر نام سلیمان خان عموماً ولایت سهران رضیمه سنجاق ارسل نمود و بحین یک و دستی عنایت فرمود و حکومت
سهران با کلیه از تصرف در شان نشرفه **میر سیف الدین بن رحیم بن پر بوداق** سابقاً مستند و ملک
بلاغت انتما شد که میر سیف الدین سنجاق سوما قلور اید استور که در تصرف آباد اجداد او بود و ضبط نمود چون
عموماً ولایت سهران زد و دیوان خاقان سلیمان خان بحین یک عنایت شد و چند دفعه یانه میر سیف الدین
وحین یک محاربه و مجادله واقعه عاقبت الامر میر سیف الدین تاب تقادمت طایفه و دستی نه عروس
سه طلاق کشته التجاب یک یک حاکم اردلان برده که یک از بیم سخط و قهر سلیمانی در آمد او استعدا تغافل و تامل
درین میر سیف الدین از او ما یوس گشته از آنجا رحمت نمود و چون سهران رسید جمعی درین دستوران آنجا را
بر سر خود جمع ساخته قلعه ارسل تصرف در آورده از آمد سخت و طالع چون این فتوحات او در روی نمود
عشرت و اقوام سهران بدو کید و کینه و تفرقه گشته چون رحیم یک باین قضیه مطلع شد بر فرغ او توجیه ارسل
و در یانه ایشان محاربه عظیم دست داد و درین دفعه شکست رحیم یک افشاده مولاری پانصد نفر از سبغان سنجاق
تقبل و اموال در سباب فراوان بدست میر سیف الدین و غیرت سهران افشاده عموماً ملک مولاری بد تصرف
سیف الدین در آمد و چند مرتبه دیگر رحیم یک طایفه دستی را جمع نموده بغزم تقاعد و محاربه با میر سیف الدین
گشته اما هر مرتبه فتح و نصرت شامل حال و کافل احوال میر سیف الدین گشته رحیم یک شکست خورده و چون

گشت یافتن حسین پیک در اسلامبول مباح حلال سلطان سلیمان مکان رسید فرمان قضا جبراییل
 نافذ گشت بعقوبت هر چه تمامتر اورا تقبل آوردند و سلطان حسین پیک حاکم عمادیه بانایر امرای گردن
 بیخ میر سیف الدین و تنخیر ولایت سهران ما مورشده در چند جده و عهد نمودند اثری بر آن مترتبت گشته بی نیل
 مقصود عودت کردند میر سیف الدین بعد از آن بی خار مغت در کلتان ولایت بکارانی او قایل گشته
 و عاقبت الامر **علی بصر باغوا می یوسف پیک بر دولت مشهور بخاری قران** توجیه درگاه سلیمانی شد باره
 آنکه چون بانجا رسید رحمت سلطانی رحم عفو بر جبراییم او کسب مملکت موروثی بدور زانی خواهد شد اتفاقا
 از سمرقانی وزیر رسیدن بانجا همان بود و جان بلوکلان عقوبت سپردن همان **قلی پیک بن میر سیدی** ^{محلّی}
 که طایفه داسنی بر ولایت سهران استیلا یافت قلی پیک به فحاشت با طایفه داسنی محاربه و مجادله نمود هر مرتبه
 غالب می آمد با ضروره ترک و بار نمود و روانه درگاه کیتی پناه عرش استیلا صاحبقران کورستان شاه
 گشته بدو ملحق شد و عشرت و داسنی بمقتضای عداوت قدیمه که میان زبیری و حسینی متمتبت بنیاد ظلم و سدا کرد
 گردانها و مسلمانان و مظلومان سهران را آوردند و محسوسه مردم از ظلم حجاج بن یوسف و سدا و سحر زاده
 گردیدند باین جمعی از عشرت سهران تنگ گشته کسی بطلب قلی پیک بدیار عجم فرستادند و راه دلات و همالت از آنجا
 آورده بواسطه عرض ظلم توجیه استانه اقبال شایسته سلیمانی شده استد عای ولایت موروثی کردند سلطان سلیمان
 اعتماد بر قلی پیک کرده سحاق سادات من اعمال بصره را بدو عنایت فرمودند بعد از قتل میر سیف الدین و حسین پیک
 داسنی و قضایای که قبل ازین مذکور شد با تده عای سلطان حسین عمادیه او را از سادات بصره آورده از رضی سهران
 ناحیه حریر بدو ارزانی داشتند و قریب مت سال با حکومت اشتغال نموده آخر با جل موجود عالم اخیرت
 حضرت فرمودند از او بود قلی پیک و سلیمان پیک دو سپه ماند **بود قلی پیک بن قلی پیک بن سلیمان پیک** بعد از
 پدر علم حکومت در ناحیه شفا باد بر افراشت و زرافا و سفیدان در میان را بدان دوستی و استخا دشمنی و عداوت
 سبب شد از طعن لسان کار با استعمال سیف و شان رسید عاقبت الامر بود قلی پیک را تاب مقاومت برابر
 نماند ندای الفزار در داده است سلطان حسین پیک حاکم عمادیه بود و چند روز منتظر آن بود که با داد و بجا
 او ولایت خود عودت نموده اما روز کار خدار و سپهنا با بداران مانده در ملین عقربه من اعمال عمادیه بکار ^{رحمت}

ایزدی سوت **سلیمان بن قلی بک بن سلیمان بک** بغایت مرد رحمت پرورد عدالت گستر بجهت در مابین حکام بود
 بود و ز رشادت معروف و تهور عقل و فزانت موصوف بعد از فوت پدر و برادرش حاکم مابا استقلال دلا
 سهران گشته بود بر طمعه خصومتی که با عیشت زرزرا بهرسانید بمضمون **و حشر سلیمان بن جنود** موزی
 سینده نیز رسور و پاوه از اکر او دیونها و جمع ملوذه تاخت بولایت زرزرا برده آنجا راهب و عازت کرد
 آنجا را با سبید و پنجاه نفر از آقایان و قلعیان عیشت زرزرا را بقل آوردند اهل و عیال ایشان را برود و دیگر
 بولایت سهران آورد و بقیه ایست زرزرا برای عرض و تظلم و داد خواهی روانه درگاه سلطان مراد خان
 پادشاه مرحوم در صدد آن درآمد که سلیمان بک را کوشمالی دهد که سایر مستردین از آن عبرت گیرند اتفاقاً در آن
 سلیمان بک بعضی از ولایت قرنیه راهب و عازت نمود قرنیاش پارس و دیگر کرد و جمعی از قرنیان
 اسیر ابا اسوال کثیر مدبرگاه سلطان مغفور فرستاده منظور نظر عنایت اثر گشته مخفی که در از او صد و ریاضه
 بود بعضو و اغراض مقرون شد و ز بنی عثمانس قبایلک نام شخصی که سباق ترک را تصرف بود بعضی اوضاع
 تا علایم از او صادر شد بلکه آرزوی سهران و عداوت سلیمان بک در خاطرش همچنان سیکرد تا در سنه اربع
 تسین و تحمانه سلیمان بک تاخت بر سر او آورده تا مولدی چهارده نفر از قربا و سعلقان او بقل آورد
 و بعد از آن حاکم ذی شوکت و والی صاحب قدرت گشته خورد و بزرگ و دور و نزدیک از خط قهر او امن نمودند
 و امر او حکام که بدو قرب جو در دهنده همواره اطاعتش می نمودند و نفس لایرا که هر مدعی بود اما دست انابت
 بشایخ آن و یار داده در طاعت و عبادت یه طولی داشت و اکثر اوقات او بنیاز و نیاز مرطوف بود تا قیامت
 مرغ روش با شانه قوس مالوف بود با جفحه خدمات حضرت لایزال از نفس بدن پرور کرده بعضی ساجا
 لاهوتی نهفت فرمود **علی بک بن سلیمان بک** بعد از وفات پدرش امیر سلیمان بموجب نشان مکرر عنوان
 سلطان مغفور حکومت ولایت سهران بدو مفوض شد و حال که تاریخ هجری سنه خمس و الف است من حیث
 الاستقلال حکومت و در زمانی آنجا قیام نماید **فصل دوم در ذکر حکام مابان** بر ضمیمه غیر مورخان سخنان
 و خاطر خاطر را بیان گشته سنجان پوشید و پنهان نمانا که حاکمان مابان در سینه حکام کردستان کبریت
 خل و چشم و محبت انصار و خدمت هشتر تمام داشته اما چون امام حکومت آن سلسله خانچه مذکور خواهد شد

به پر بوداق و برادرش خواهد رسید منقطع النسل شد حکومت آن دو دمان نوکران ایشان تعالی یافت
 کسی که بیافت و استعداد امر ریاست داشته باشد در آن خاندان ننماند **پیر بوداق بن پیر ابدال** در سخاوت
 حاتم و در شجاعت رستم بود همواره بچکان جلالت کوی تقوی و در حجاب از مثال قرآن ربیعہ آخر کار
 بجائی رسید که داعیہ عروج و اراده حسد و جگرده ولایت لاجان از عشرت زرزاد شنوی مستثنی کرده
 از مهران و از ولایت قریش سده زرزاد گرفته قلعه ماران را تعمیر کرده بکلم خود سیر لوانضبل نموده و عشرت
 کمروی و مایه را ملطف و عنف مطیع و نفاق و خود ساخته ولایت شهر و بازر را از حاکم اردلان گرفته ضمیمه
 ولایت خود کرد اینم چند نفر میر سنجاق در اطراف و جباب خود تعیین نموده طبل و علم داده و ناحیه کرا
 من اعمال بخداد تصرف و در رانی آرزای پستی از ملازمان خود منقوض کرد و در حکومت بعضی خیرات کرده
 که هیچکس را از حکام گردستان آن ولایت این دولت تیسر نشد از آنجمله دختر امرا و آقایان را در ادوایل که نامزد
 خود میکرد و باورزم هر اسم عروس چنانچه لایق و مناسب است چه امراد عیان ترتیب داده در روز
 و علم عقد و زفاف دختر را با جهیز و اسوا ل بی آنکه کسی داند و بر آن احوال کسی را مطلع گرداند یکی از
 آقایان خود عقبه سیکرده است و رستم نام برادرش را بنجا طر رسید که قصد او کند یکی در مهران این قصه را بعضی او
 رسانیده در هنگام سفر زرزاد رستم را با مضدان که درین حاله با او همستان و همزمان بودند تعقل آورده
 باراده تسخیر ولایت سهران کرد سیر رسید بن شاه علی کشید سیر سید تاب سعادت یا آورده مقر حکومت را
 خالی گشته بیانه جنگل پیشه رفته نظر فرست بوده و پیر بوداق از ضد و راین واقعه عجب و غرور پیدا کرده
 با سعدودی چند از مخصوصان بطریق صید و شکار توجه فرود پایان نام مخفی شد اتفاقاً سیر سید در آنجا
 حاضر بوده چون ملای ناگهان از کلبین کا و پیرون آمده پیر بوداق را با همایان بقل آوردند چنانچه تنفسی از آن
 و رطه خلاص گشت **پت** که رقم که از زمین اقبال و بخت **شدی** در جهان صاحب تاج و تخت **بکشورتی**
 فریون شدی **بکنج** وز رفون ز قارون شدی **چو خورشید** در اوج کین ختری **برافراخته** رایت
 سروری **سنخ** مختصر جمله عالم تو راست **سیلمانی** و اسرت عرش سات **نه این اعتبارات** بی اعتبار **ب**
 همه نیست که در سر انجام کار **شعرا** اگر ادقضای او را از شجاعت و سخاوت و کرم بسک نظم کشین

و داتا بناساخته در مجالس و محافل صورتها و قولها و بشما سطر با نه بطرز آن قوم سبته و سخنانه چون
 از او اولاد ذکور مانند حکومت برادرزاده اش بوداق بن رستم قرار گرفت چون دوسال ناقص حکومت کرد
 نوکران و اقامین کاینغی و طاعت او یعنی نمودند ازین عصبه وفات کرده دولت این طریقه منقض کرد
 بنوکران ایشان انتقال یافت اول کسی که بعد از آنند ام آن خاندان حاکم باین شده بر سر حکومت نشسته
پرنظر بن پرام است و در مردی بود بزور سخاوت در آستانه و کلیه شجاعت پسر است از حسن خلق او رعیت و پسا
 راضی و شاکر بودند و زود فور عدالت او رعایا و برابرا در عهد آن و امان کمال فراغت غنوده و بقوت بازو
 و ناحیه کهرمی بن اعمال در اسلام بغداد را بقید تصرف در آورده داخل ولایات باین کرد این بعد از
 او ولایت مدینه منقسم شد **سلیمان نام شخصی** بعد از فوت پرنظر بن پرام ولایت باین استصواب میر
 ابراهیم که هر دو تربیت یافته کان پسر بوداق بودند در زمان خود ایشان را پسر سخنی کرده بود ولایت باین
 در میان خود قسمت کرده تصرف شدند چند مدت با یکدیگر بطریق محبت و مساعدت سلوک کرده بودند
 آخر الامر با فساد سفیدان در میان نمودت و محبت بشنبی و عدالت تبدیل شد اما عاقبت سلیمان پسر
 تقبل رسانیده حصه ولایت را که با تعیین شد ضمیمه حکومت خود گردانید و چون مدت پانزده سال از نام حکومت
 ستادی شد عالم فانی را و دواع و سبحان جا و دان خرامید و زرا و حسین پیک و رستم و محمد و سلیمان چهار پسر
 ماند و در **ابراهیم بعد از فوت پرنظر** نه سال بطریق اشتراک نصف ولایت باین را تصرف بود و چون در دست
 سلیمان اطلاق شد زرا و حاجی شیخ و میره سلیمان سه پسر ماند **حاجی شیخ بن ابراهیم** بعد از قتل پدرش
 ترک او طمان و مصاحبت خلیلان نموده در بگاه رفعت خورشید منزلت کایاب بامایون شاه طلماسب بدیار عجم
 رودنه شد و از درگاه شاه بنیبت با و امداد و معاونت واقع شد مایوس و کنوب بولایت خود سعادت کرد و در
 ناحیه نین و دباله و کلاس میر غزالدین نام برادر میر سلیمان را تقبل رسانید و حاجی مذکور را را تصرف در آورده
 بعد از فوت او و میر سلیمان بر عموم ولایت باین استیلا یافته حاکم مستقل شده بنبت با نواب همایون از او
 اوضاع نالایق سر میزد تا آنکه در درگاه جهان پناه سه مرتبه سکه بر سر او آورده هر مرتبه سکه یا قه حاجی شیخ جان
 آمد و با وجود آنکه زرا امر و حکام گردستان سوامی چند نفر در کلاب و علما و فقها و دانشمندان که بنیت غر و جهاد

دکان برداشته بدو ملحق شد نه کسی دیگر باو معاشرت نمود در تاریخ سنه اجمدی در ربیعین و سیمانه سلیمان خان
 خازمی قشج در اسلام بغداد نموده قشلاق در آنجا کرده حاجی شیخ مغزوم سده بوسی سلطانی روانه گشته چون
 ناحیه مرکه رسید انالی آن ناحیه در وضع او اتفاق کردند در حکام شکار مخصوص در مجلسی که با بعددودی خندان
 نماز فریضه مشغول بودا کرد دیو نهاد بدو احترامه با صحره با تنگیامی آید از بر سر او تاخت آورده شعله شمشیر
 فروختند بنحاک تیره برابر سا خنده دامیره نام برادرش را مهم در آن معرکه تعقل آوردند و در او بوداق و صام
 دو پسر ماند برادر دیگرش نیز با جل بر عود عالم فانی را برادر دو کرد **بوداق بن حاجی شیخ** چون پدرش در دست اهل
 ناحیه مرکه تعقل رسید و این قصه در بغداد بمساع غر و حلال سلطانی رسید از غنایت سجات پادشاهی ایت با
 بد و در زانی گشته مدت سائزده سال بار عایا و برای بطریق رفیق و در راه سلوک نموده آخر الامر بحکمت بعضی
 اعزّه که شرح آن در ضمن قضایای آیین مذکور خواهد شد **حسین پیک** ولد **سیر سلیمان** طالب حکومت باین گشته از دیوان
 پادشاه سلیمان مکان بدو تقرر شد با باد و معاشرت سلطان حسین حاکم عمادیه مضبوط ولایت موردی متوجه
 بوداق پیک تا ب معاشرت نیارده فرار کرده اتجا با تان اقبال تان نواب کایا ب شطلماب برد چون
 ششماه در آنولایت تر و نمود رستم پاشای وزیر اعظم با سید نوید ولایت باین اور از ولایت عجم اسلامبول
 آورده حکومت باین از عواطف علیه سلطانی بدو رحمت شد و بنوارشات پیکانه خسر و انه بین الاقوان منفعت
 و سرافراز گشته بطرف او جاق موروثی شرف عودت نمود و چون بموضع راه ایله بریه حسین پیک با سوزی
 پادده و سوزر باراده حجاره کار زور اور استقبال نمود نمود در معرکه قتال و جدال ده کس بر خاک بود و مقتاد
 بود که حسین پیک سالک طریق فرار گشته روانه اتان سلیمانی شد و چون بساطت عظمای امر ابغرتیه و سبب شرف
 کردید فرمان و جب الاذهان سلیمانی بنغاز مومت که بطریق مشارکت با بوداق حمل کرده مچکدم در اتان
 سلطانی تتجا و ز نمانه حسین پیک عزم سفر آخرت نمود چون این اخبار در درگاه سلطانی شایع شد نایره
 غضب سلطانی شعله کشید امرای اگر او که هم جو بر باین است بدفع بوداق مامور گردانیده بوداق قوت مقاد
 آن جماعت نیارده فرار کرده اتجا سلیمان حسین پیک حاکم عمادیه برده سلطان حسین پیک حقیقه احوال اورا
 معروض پایه سر کردون مصیر گردانیده دانسته عالمود که حرامیم اورا بعفو و اغماض پادشاهی معرون سازند

وایات سورونی را در بر حمت فرماید سلطان خط پوش حسب التماس حاکم عمادیه ازکن بان او در کشته سجا
 عتاب را در عوض ولایت بامان بدو رزانی و عنایت فرمود حصه بوداق یک را بولی یک نام شخصی
 داشته در سکا یک سازه و ناقشه در میان شهزادگان عظام سلطان سلیمان و سلطان بایزید در قوسه
 اتفاق افتاده بود بوداق یک جانب سلطان بایزید گرفته و دانه کوتا به شده فرمان قضا جرایم نغده
 پیوست که سلطان بایزید بوداق یک بامان را که در جگه بد آموزان اوست بقتل آورده سر اورا بر کتک
 سعلی فرستد که جرایم او ذیل عفو پوشی کنی بان اورا با غماض پادشاهانه مقرون سازیم سلطان بایزید
 با مثال امر خاقانی سادرت نموده بوداق یک را در کوتا به بقتل آورده سر اورا با تانه سلطان سلیمان
 ارسال داشت و زرا و حاجی شیخ و حسین یک و محمد یک و میر سیف الدین چهار پسر ماند حاجی شیخ هم همراه سلطان
 بایزید به یار هم رفته در محل کرفاری سلطان بایزید حسب فرمان قضا جرایم نواب همایون شاه حکما
 با آقاییان و امر اقبال رسید و میر سیف الدین نیز با جل موعود عالم فانی را بدو کرده و محمد یک سجا
 کتانه عنایت شد و بالفعل تصرفیت **میر حسین بن سلیمان** بعد از فوت پدرش چون ایلایت بامان
 بید تصرف حاجی شیخ بن ابراهیم درآمد و اتاب مقادرت نماند فرار کرده پناه در کاه عرش شتابه
 شاه حکما ببرد و در غر و حلال امداد و سعادت التماس نموده که فقه چنان سلطان استا جلوی والی
 دنیور را همراه او کرده به آن حدود فرستد کاری ساختد فقه دویم کو که سلطان قاجار والی محمد
 مامور گردید او نیز چندان تقید نفرمود بان طرف رفته بی نیل مقصود مر حبت نمود تا شاعده
 خان استا جلوی را سر کرده امیر الامرای باشکرا چون سیل فراوان تبخیر الکالی بامان در
 نمود و میر حسین شکر قبلاش را بکار نام کوهی که در کفرت اشجار با در آسجا راه بنود برده حاجی
 شیخ برایشه و والد فقیر نیر در آن در و کفر سه راه بود سوز می سی نفر از ملازمان اعتباری
 آسجا کشته شد دوسه هزار کس از طوایف قبلاش در معرض تلف درآمدند و آنچه ذرا امر او
 زمین و پاداه مانده عربان عودت کردند نواب کایاب خورشید اقدار شاه حکما بذر سو و بد پسر
 حسین یک رسیده خاطر کشته اورا با محمد در ستم نام برادرش در یکی از قلاع بلاد محموس کوه رسید

بعد از مدتی ایشان را اطلاق داده بجهت خلاص شدن هر سه برادر از دیار عجم فرزند کرده بآستانه اقبال پاشا
 سلطان سلیمان آمدند و در امر اجیم پدینخ پادشاه بانه در ولایت روم ایلی مدد حاش تعیین شد به نظرت
 فرستادند و بعد از شش سال که در آن دیار بسر بردند با تماس سلطان حسین یک حکم عمادیه ایشان را از روم
 ایلی آورده بمبضایات بآستان سیرا فرزند سیاحند و بعد از تقضای قضایا که قبل ازین فرستاده دکلک پان شده
 بر حسین در دست بود اوق یک بن حاجی شیخ کشت و در ازاد خضر یک نام سپری نام ناحیه مرکزین عمال
 بآبان را مدت تصرف بود آخر در زمان سلطان مراد خان مغفور که امیره یک کمری از قرناش بر برگردان شده
 اطاعت سده سینه عثمانی کرد و ناحیه مرکز را نیز از خضر یک گرفته سحاق یکی از اولاد او مقرر کردند و بواسطه این
 واقعه مدتی سیانه امیره یک و خضر یک منازعه داشته بود **در خلال این احوال خضر یک رحمت خدایه**
 قطع شد تا رغبت و مخالفت شد و با بغض عشرت بآبان سچا کم مانع اما موزی چهار هزار مرد تازی
 مسلح و مسلح در سیانه ایشان موجود است اطاعت کسی نمی کنند و بروایتی روزگی و چکاری از بآبان در آن
 و مردانش پاربطت و عبادت و سرایع سلام مایل در غنچه مردم عابد و شکرین و اول فضل در آن قوم
 میشود و هر آقایی از آقاییان قبایل ناحیه زن نوری آن یار را با حاجی رسیده نمود هر سال چهار خرد در زور
 در سیانه خود تقبل کرده که بخزانة شهر زور او نموده ولایت بآبان داخل خورص سما یونان و اکثر آن و عمال
 بطریق رفی و مدارا بایشان سکوک ینمانند و هر سال مبلغی نقد و جنس بایشان عاید میکرد و الا بخر و
 نقدی یک فلس چهارمیر میران و قدر در آن و سایر ارباب و عمال میندند و اما حال که تاریخ صحرای در **حرفه**
 احوال آنولایت بدین منوال است **فصل سیم در ذکر امرای کمری** از فخرای کلام غریب سخام فضلالی حضرت
 فرخام و مودامی بآبان کثیر البیان فعمای شریعت به تمام مستفاد میکرد که بسبب کلام کمری که در نواحی شهر زور
 توطن دارند میرند و بروایتی بعضی از ثقات حاکمان بآبان ششقی است چه در اسنه و افواه مشهور است **که سیف ازین**
نام شخصی که جلیه کار بکار از آن سده به اشن از حضرت استمال بکری هشتم یافت و کمرو هم تمویذ بود **عبد**
 بهر تقدیر سیف آلهین مطابت رای و تدبیر و طاعت و من مشهور بجلیه و تدبیر در زبانه ماکور بود و در بلاد
 حال داد و احوال سلاطین ترا که که جمعی کثیر از عشرت بآبان و سایر عیال کردت ان بر سر خود جمع آورد

ناحیه دریاس راز طایفه جاققو مستخلص گردیدند متصرف شد بعد از آن تدریجاً ناحیه دول باریک و
 اقلیم و اقلیم در جان و سلسله در رزمیمه دریاس کرده بقوت قاهره و زور بازو کسبی را در آن نواحی
 مجال تصرف و تعرض نماید و طوایف که بر سر او جمع گشته بودند موسوم بکبری شدند و در تمام حکومت
 آن دیار بادت نمود چون امیر سیف الدین بعلما آخرت شافت رز او صارم دیبا عمر و سپهسالار **صاهم**
بن سیف الدین کرمی چون قائم مقام بر شد نوآب جهان پناه ساه اسمیل صفوی نغمه تسخیر ولایت کرمی
 و قلع و قمع ایشان چند دفعه لشکر بر سر او فرستاده در میان او و قرناش کرات محاربات واقع شد هر مرتبه
 صارم مغرور و مغرور شد و شکت بقرناش فرستاده تا در سنه اثنی عشر و تسعمانه که نوآب جهان پانی قسلاً
 در نحوی فرمود طایفه شامور ابر در ری عبدی پیک و والد و در شش خان و صارم و علی مهر در را بکنج صارم
 فرستاد هر دو سردار باشکر پیشمار بر سر صارم آمد محاربه عظیم دست داده هر دو سردار با قتل پسر
 اعیان شامو قتل آمدند و صارم بر ایشان غلب آمد و آخر الامر با اتفاق امر او حکام کردستان با عت
 حالشان کسری نشان سلطان سلیمان مبادرت نمود در تحکیم قرناش خلاص گشته در تاریخی که سلطان
 سعادت نشان سلطان سلیمان بر سر او در کت قیصره روم جلوس همایون فرمود صارم نغمه عقبه
 روانه درگاه کیتی پناه شد نوآب شایسته آن عزیز خاص یافت ولایت و نواحی که در زیر پرده تعالی
 گشته بود بطریق اقطاع تحلیکی بر او زانی فرموده نشان مکرر عنوان سلطانی بشرف نفاذ پست
 و اجازت انصراف حاصل کرده چون بوطن مالوف و سکن معروف عودت نمود و دم اللدت بفرمان
 رب العزت ماتحت بر سر او آورده دست او را از شهرستان برین کوتاه کرد پس قدم عالم جاودانی
 نهاد و از او قاسم پیک و بر اہمیم و حاجی عمر سپهسالار ماند اما همچکدام از عمر دولت تمتع و بهره مند نشدند
 در ریگان جوانی و عین زندگانی جهان فانی را وداع کردند و از بنی **عمان** او **رستم بن بابا عمر بن سیف الدین**
شیخ حیدر و میر نظیر و میر خضر سپهسالار بود بعد از فوت پسران صارم ولایت سورونی در میان برادران
 سه قسمت شد چنانچه ناحیه دریاس و دول باریک برادر بزرگ شیخ حیدر قرار گرفت و ناحیه اقلیم
 بمیر نظیر و ناحیه قهر شاه بمیر خضر متقرر شد هر سه برادر با اتفاق یکدیگر بقر عقبه بوسی نوآب همایون امیر

در فتح جهانبانی کشور تاتی شاه طما ب اطاعت کرده سرزر ربقه تا بعت سلسله عثمانی کشید و در سنه
 در بعین و ثمان مانه که فرات القاص میرزا روی نمود حسب فرمان سلطان سلیمان خان از حکام
 کردستان سلطان حسین بیک حاکم عمادیه و زینل بیک حاکم چکاری و امرای برادوست بر سر حکام مکرکی
 رفته در میان ایشان جنگ عظیم و آتش هرسه برادر در آن محاربه خونخوار و سمر که کار زرد و میدان خود در
 قتل شدند و در شیخ حیدر امیره و حسین دو پسر مانده وزیر نظیر پیرام نام پسر می ماند وزیر خضر انبغ پیک
 و پیر حسن دو پسر مانده اما همه خونخوار و با بنگ که می چکد ام را ایات حکومت و امارت نبود **امیر بیک بن حاجی**
عمر بن حارم بن سیف الدین چون خبر قتل شیخ حیدر بمساع جلال سلطان سلیمان خان رسید **حسین**
 امرای کردستان زردیوان سلیمان مکان امارت مکرکی با سیره در زانی شد قریب سی سال بحفظ و حرمت
 ضبط و حیانت در یاس و عشرت مکرکی قیام و اقامه نموده در اطاعت و فرمان برداری را بخندم و در
 بندگی و خدمتگاری ثابت قدم بود آخر با جل مو عود بسبب اجابت حاجی و دودگشته بمعالم آخرت نهفت
 فرمود زردیوان مصطفی نام پسر می ماند **امیره بیک بن شیخ حیدر** بعد از وفات غمیش اطاعت بدرگاه کیتی پناه
 جهانبانی نموده ایالت مکرکی از دیوان شاه می بد و مفوض گشت استقلالاً با حکومت بادت نموده چون
 نواب مغفرت پناه جهانبانی بر حمت زردانی پوست در ذوین امیره بدرگاه کلن بارگاه هما یون ایل
 بجز سابطوسی شرف شد و بشمول عنایت شاه می مغفرت در سرفرازی رفته رخصت بصراف زردانی یافت چون
 ز نام پادشاهی صفوی در قضیه اقدار نواب کا کار سپهر اقدار شاه سلطان محمد افشا و دعوت چنان
 سلسله کف کفایت و قضیه درایت امرای قزلباش در آمد هرج و مرج در دیار عجم نظیر رسید امیره بیک در
 انولایت قرار استقرار ثمان با نظیره با سیر امر او حکام کردستان و کردستان و اردلان در سنه اجدی
 و تعیین و تسعانه بوسید محمد پاشای سیر سیران وان با طاعت آستانه دولت آستانه سلطان مراد خان شرف
 شد از عنایت پناخت سلطانی ایالت بامان با الحاق او جاق سور و ثنی بد و عنایت شد سنجاق صولت
 ضمیمه ایالت او گشت و سنجاق ارسل و بعضی در توابع مراغه تبریز به پسران او عنایت شد و با الحاق حاکم
 سیر سیران وان در قلب زستان از طرف ارومچی تاخت بر سر کتاش قلی بیک است جلوی حاکم مرغه برده

تاب مقاومت نیارده فرورد خیار نمود و سوال و اباب او مع سوال سکنه و توطنان آنجا بیا دهنده
 رفته از یمنی نوآب هایون کیتی تان که مدتها در ناحیه قراحق بود اسیان تازی نژاد و بادپایان و دوزاد که
 عصر و زمان پادشاهان ذی شان مالک شده اند انتخاب کرده بوان آوردند **بیت** هزار اب تکو شکل
 اندام **ب** بگاه پویه تند وقت زین رام **ب** اگر سایه کندی تازمانه **ب** برون جستی رسیدان زمانه **ب**
 چو وحشی کور در صحرا تکاور **ب** چو آبی مرغ در دریا شاور **ب** چون محمد پاشای میرسیران و ان از سفر مرغمه
 کاران عودت نمود پس سیره یک را برداشته تسویه خدمت سردار ظفر شاعر فرماد پادشاه روانه روض روم شد
 که با شاق سردار نیکو بندی و حسن اخلاص امیره یک را معروض پایه سیر خلافت مصیر گردانید بجز در سیران
 حسب المده عالی گیتی و کجستی اورا معروض سده علیه گردانید چون تحقیق احوال او با مع غرض حلال سلطانی
 رسید از سر اجیم سدرین خضر و انده ولایت مراغه بطریق پیکر پکی بشرط آنکه از تصرف کاشکان قزلباشی سیران
 آورد بدو رزانی شد و اسم او را در فرمین و احکام با میر پاشا نوشته در سلک پاشایان سلطه عثمانی نخرط کرد
 و ناحیه کریاس را بجزاده اش حسن بن خضر که قبل از طاعت موسی ایبه بجدتی تقبل عقبه علیه سلطانی مستحکمه
 بود رزانی داشته بودند و چون امیر پاشا بناحیه کریاس رسید حسن یک در تسلیم نمودن ناحیه مزبور تهادون
 و رزم در قلعه آنجا متحصن شد و امیره قلعه را مرکز در دریا ن گرفته کار را بد آنجا رسانید که او را سپردن آورده
 تقبل رسانید که ناگاه افغ یک برادر حسن یک تحریک بعضی از اجازت قلعه فرار نمودند بخدمت فرماد پاشا
 سردار بارض روم رفت و در آنجا نیز اروا مهمه امیره یک توقف نموده بدرگاه کیتی پناه شاه سلطان محمد
 کرده بنیابت بیگیت پادشاهانه سرافراز گردید ناحیه ده خوارقان من احوال مراغه بدو عنایت کردید
 امیره پاشا محظنه آنکه برادرش حسین نام در مخالفت با بنی عثمان نهم بان و محمد اتان است او را تقبل آورد
 و دشمنان را از بزرگ و کوچک مغلوب و منکوب گردانید در حکومت استقلال تمام و تسلط مالا کلام پیدا کرد
 چون چند سال ازین مقدمه گذشت در سلطه تیریز متصرف اولیای دولت عثمانی در امر مع حضرت پاشا وزیر
 بکفوف و حر است آنجا مامور گشت و خواست که چون از قریح الامام ولایت مراغه رز توابع تیریز است امیر پاشا
 نیز سردار رتبه اطاعت او نهد و امیره بواسطه آنکه اطلاق اسم میران بر او شده چندان کردن با عت
 و

در نیاورد و بناء علی هذا پاشای تبریز مرتبه مرتبه احوال امیر در معرض پای امیر را علی نموده حکومت و
بابان و سحاق موصل و در پس راد از او رفع گردانید و کار را بجای رسانید فرمود که مراغه از توابع تبریز است
داخل خواص همانون نبخشیده حاصلات تبریز بمصرف آنجا و فانی کند و هر سال پانزده خردار نذر از حاصل ^{مختص}
آنجا داخل خزینة میشود و این را من بعد امیر به نخرینة تبریز ادا نماید تا در وجه معاش عسک آنجا صرف شود امیر به ^{بصورت}
هر سال مبلغ خیر مطبقی تقبل در عهده گرفت که در اصل خزانه تبریز نماید و صغیر پاشا بدینمقال دوره سال در
مقطع گرفت آخر آلام نیز بدان قانع گشت و در هنگامیکه ولایت تبریز باز دید شد مراغه را داخل خواص همانون
تبریز گردانید بموزری پانزده خردار نذر با التزام داده شخصی را بطریق سحاق در آنجا نصب کرده بعد از کمال
رعایای مراغه را پسند شده نوعی خراب گردید که نفس همه امیر سحاق حاید بشک دید و بغیر از خود روز
پت امداد داخل خزینة او نگذرد و امیر پاشا با لکینه از لباس عاریتی عاری گشته با دجاج قهرمی دامار ^{تبریزی}
قانع شد و در محلی که مراغه و توابع درید تصرف امیر پاشا و اولاد عظام او بود شیخ حیدر نام پسر بزرگ او
صارد و قورغان من اجمال مراغه که از صدمت غضب امیر تیمور کورگانی سمت عالیها سا فلما نذر فرقه خود
فانک شدن بود حسب فرمان قضا جرایان سلطان مراد خان تعمیر فرموده بود و در تاریخ شش شنبه اثنی و اربع
که ایات تبریز بخبر پاشای امیر میران بعد از مفوض شدن امیر پاشای مراغه بعضی سائیدند که خرابی مراغه از قلع است
که شیخ حیدر عمارت کرده خضر پاشا نیز با عوامی مفیدان نواحی مذکوره را بطریق سحاق بطایفه محمودی
داده و او کش شیخ حیدر کرده در میان ایشان نازعه و ناقشه واقع شد در روزهای قلع مذکوره مشهور است
و حمزه بک بن زینل بک و قباد بک نام شخصی که مقدمه امپشوی طایفه اوس محمودی بودند با جمعی کثیر از قبا
در دست مکرری یقین رسیدند و در سه ثلاث و الف خضر پاشا تحریک طایفه محمودی عوض بک میر لواتی سک
و له حسن بک بار اده انتقام و تخریب قلع بر سر شیخ حیدر آمدند شیخ حیدر بقدم عجز دکن پیش آمد رضی شد
که دیت خون مقتولان محمودی داده در اترضای فاطر پاشا گوشه محرکان رضی گشته پاشا را نیز غیب کردند
بر سر قلع رفته شروع در محاصره نماید آخر شیخ حیدر از غدر خواهی و تصرف مایوس شدن با نظر دوره دست
شجاعت در همین جلالت بیرون آورده مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال با جمعی دلیران در مقابل

عکرم پاشا صف در آنکه دست در قبضه شمشیر و کمان آورد **دیت** ز قبضه فشردن شد ز دستت پسر شد
 ز تیر میان خاریشت خدکند فرامی ناعتمید ز خون دلیران شد سرخ سپید شد از تیر کردان چنان
 سردمه که برف آرد ز باد صرصره چنان نیزه را در زره رفتش که افغنی در آید سوراخ حوشه
 القصه عوض یک در آن معرکه نقل آمد و امیره پاشا را در میان انداخته پسر را از مجاری بات منخ بود خضر پاشا
 نیز حرکت بر سکونت ترجیح داده همان روز در سر قلعه برخاسته و امیره پاشا را بوداق یکت قاسم یکت
 شیخ حیدر و حسین یکت چهار پسر مانع بود که در حکام اطاعت بر کاره سلطان براد خان هر یک مبلغ
 سنجاق رسیده و بوداق نام پسرش با جل موعود برفت حسین نام پسر دیگرش قاسم یکت برادر بزرگش
 نقل آورده شیخ حیدر تقی صاحب برادر حسین یکت را از پامی در آورد با لفظ اولاد امیره پاشا منضم شیخ حیدر
 و در نواحی و قلاع که بغیر از او جاق موردی در تصرف پدر پسر مانع ناحیه ترقه و قلعه صار و قورخان است
 و کماهی احوال ایشان در همین تخریر این نسخه فی سامان باین وضع و عنوان بود که رقم نموده شد بر این
 عالم پسر و انجینات آگاه است واقعه اعلم ما بصواب **فصل چهارم در ذکر حکام برادوست که منضم است**
بروشجه پوشیده نماند که اصل حکام برادوست از طایفه کوران است و برودیت اصح از اولاد اهل این
 حصنویه است که حاکم دنیور و شهر زور بوده است اهل در جنگ شمس الدوله دیلمی والی همدان نقل رسید
 اولادش باین دیار آمده سه برادر بودند یکی بجای پدر والی شهر زور شد برادر دیگر حاکم عشرت نوشته
 گشته و برادر دیگر که در برود حال در ناحیه خان الماس من بحال در دومی آمد بنجار بطریق ملکیت شرف شد
 مرتبه مرتبه ترقی در حال و احوال ایشان پدیده تا بمرتب امارت رسیدند و عقاد مردم برادوست است
 که حاکمان برادوست از نسل اهل است اما غلط است و در شده آن دو دمان و خلاصه آن خان بنغازی قران
 و در سلطان احمد است که قبل از اطاعت کورستان شاه اسمعیل خلق سپار و در جنگ قرانسان
 که در اردوی بوده تا معادل هزار نفر را یکدفعه در جنگ نقل آورده چون با اتفاق امر و حکام اگر او بنر با
 بوسی نوآب همایون شاه اسمعیل رسیدند و نواب همایون او را فرزند احترام کرده او را موسوم بنغازی قران
 ساخت ناحیه کرگور و ناحیه صومالی و ناحیه دول معصافات و لمحات برود زانی دشت بانسور امارت

و در آخر همه راه حکام گردان بعبه علیه سلطان سلیمان رسید در تاریخی که سلطان سلیمان خان غیاثی بنام
 محمد عثمان غریب بطرف تبریز آذربایجان سعوط داشت و غازی قران شرف بهمنبانی دشاره در خدمت
 اثر تقرب سلطانی یافته کلمات او در باب ولایت ارسال نمود و دیار بکافر از سنجاق ادا فرموده بنورشا
 پادشاه مانده مغنیزه و سرافرزش به نهاد حکومت و امارت کابراتی و حکمرانی نموده عمر طویل یافت و بعد از
 وفات در صفحه روزگار شاه محمد یک و علی یک نام دو پسر گذاشت **شعبه اول در ذکر ارامی صومان شاه**
محمد یک بن غازی قران بعد از وفات پدرش مقتدی امارت گشت چون چند سال با حکومت قیام
 اقدام نمود بجز رحمت حق سوخت از او بود اقی یک و حسن و اسکندر و زینل چهار پسر ماند امارت به
 بزرگش مقرر شد **بود اقی یک بن شاه محمد یک** بعد از وفات پدر بموجب نشان سلطان سلیمان مقتدی
 قلاده امارت شد او نیز درین دروفا عالم آخرت رحلت کرد از او اولاد یک و شاه محمد یک و شاه
 و سیدی نام چهار پسر ماند چون پسران خود سالان یافت و استعداد امارت نداشت حکومت
 بر او دست برادرش حسن قرار گرفت **حسن بن شاه محمد یک** بعد از وفات برادرش بموجب حکم سلطانی
 منصب امارت بر او دست بدو عنایت و ارزانی شد چون با عشایر و اقوام سلوک پندیده میگرد امرای
 همچو ارزو مانوش بودند اقوام از او تشکی گشته بموجب عرض نیل یک و علی یک متوجهت نه قابل شایسته
 شدند و حکم بهایون نام حسین پاشای میر میران دان غراضداری یافت که تقصیر احوال حسن یک نماید
 حسب فرمان قضا جرایم حسن یک را در دیوان دان حاضر گردانیدند و بعد از تفتیش و تقصیر او را از درختی که
 در ریانه سرای و قفسه از گردن او بکنند و بعد از صلب و سیت او امارت بر او دست را بجای یک مقرر
 فرمودند **علی یک بن غازی شاه بعد از قتل حسن یک** بموجب عرض پادشاه از سده سینه سلطان سلیمان
 حکومت بجای یک مفوض شد چون چند سال از ایام حکومتش تمامی گشت بر او دست حکم ادلیا یک
 مایل و در عجب گشته از علی یک روگردان شد با تدهای حکومت ادلیا یک روانه تاته سلطان معذور
 شده امارت ارومی داد بکنند یک بن شاه محمد یک که هنگام تسخیر خسر و پاشا بد و مقرر کرده بود تغییر داد
 بجای یک رحمت و عنایت شد و اسکندر یک بعد از عزل از سنجاق ارومی از حکومت استعفا نموده کهنه از داریا

کرده بعبادت مشغول شد و علی یک نیز چون کیمیا بجلوت ارومی ببادرت کرده بجهت حق سوت
 از او اولاد ذکور نماند **اولیا یک بن بوداق یک بن شاه محمد یک** چون از پدر خود سال نماند بود حکومت
 سوروشی چند سال در دست بنی عمان افتاده چون آثار رشد و بسداد در جهته آمال او فردزان و نور
 دولت و استعداد و زنا صیه آقباس درخشان بود عشیرت و اقوام برادوست بجهت امارت او **لیا یک**
 در بگاه ملک پشاه سلطان مغفور رفته است دعای امارت او نموده آتماس ایشان بخرافات مغفورت
 در تاریخ حسن و ثمانین و تسعانه امارت زر علی یک تغییر و با **لیا یک** از زانی گشت و حال که تاریک
 ابحری در شش هجسن الف است امارت صومالی بلا همت و ن رعیت در ید تصرف اوست **شعبه دوم**
در ذکر امرای ترک و قلعه داد و ناصر یک بن شیر یک بن شیخ حسن یک ناحیه ترک و کور شخصی از آباد جواد
 ایشان سلطان احمد نام ولایت را تصرف و اقوام را تفریق کرده بطریق سحاق تصرف نمود
 تحریر این نسخه بر تصرف ناصر یک بود بالفعل در تصرف اوست و او مردی شیخ و شهنش و عسکر
 از شاد و سجا و راست بود بطنه دعوی سنور و شعور با عشیرت و یری تابع زینل یک حکامی نازعه
 و مجادله کرده قریب صد نفر در میان صنایع شد و ناصر یک بعضی اوقات ترک دیر کرده بکار
 فلک پشاه کیوان رفت خورشید نزلت جهانبانی رفت زینل یک چکاری بزعم او شیر یک نام پسر
 تربت کرده ناحیه صومالی که از او فرزند کرده بطریق سحاق بد و مفوض کرده و شیر یک بجهت سزوی
 از زر خاطر پدر از عمر و دولت برخوردار می نمیده بمرض طاعون فوت شد و بعد از فوت شیر یک ناحیه
 زنبور زین الدین یک نام از بنی عمان او مقرر گشت درین الدین یک اتمام فتح تبریز با امرای کرد
 در سعید آباد نام محلی که در محاربه قزلباش بود قتل رسید و ناصر یک ناحیه ترک و کور را از الحاق سحاق خود
 و با خضر یک نام آن ناحیه را بطریق سحاق از دست سلطان مغفور گرفت ناصر یک او قتل آورد
 و بعد از او بویف یک عنایت کردند و بعد از او شاه محمد یک دادند بعد از او سیمی یک بن شیخ سیم
 مقرر کردند و بالفعل در ید تصرف اوست و ناصر یک و شیر یک و یوسف یک و قره خان یک و صاه خان
 و شاه محمد و تیمور خان و حسینی و حیدر نام شش پسر داشت شیر یک نو مسلم که کور شد مطعون فوت شد

و یوسف پیکر دیمورخان نام در دست خضر پیکر یسید نند و صار و خان نام پسرش در دست حنیف پیکر نام
 برادرش کشته شد **فصل پنجم در ذکر امرای محمودی** بر طبع سلیم و ذم من مستقیم سخنور این است اما و نورخان لقب
 نماندیده نماند که نسب امرای محمودی سلاطین مروانیه میرسید و بروایتی با خاکمان جزیره بنی عمان اندر شیخ
 شخصی بقولی از ولایت شام و بقولی از جزیره عمریه در زمان تراکه قرا قوشینو با اقوام و عشایر بطرف آذربایجان
 آمدند قرا یوسف بجهت سکونت قلعه آشوت را بدیشان داده شیخ محمود در سلک خدام و ملازمان خود در آرد
 چون از او بدفحالت آثار شجاعت و دلادری مشاهده کرده در مقام تربیت شد ناحیه آشوت و ناحیه خوشاب
 بدستوری امارت بدو مقرر کرده آن دیار را عقب محمودی کرده پسند و بعد از او میر حسین بن شیخ محمود **عبدالرزق**
 پسر مقتدی امیر حکومت شد در زمان سلاطین آق قوشینو در جهه طالعش مرتفع گشته ناحیه ایاق را نیز از
 حکام حکار می مخلص شد علاوه حکومت میر حسین شد و با امداد و معاونت تراکه شکر غالدین شیرا چند خیز
 گشت و داده بروایت شبنو بتلایافت و غالدین شیرا کس نبرد حاکم بربیس فرستاده از او در باب طایفه
 محمودی امداد و معاونت طلب نمود حاکم بربیس شیخ امیر بربسی را سر در کرده و جمعی کثیر همراه او نموده
 بمجاونت غالدین شیرا فرستاد و در جلین که میر حسین بغضت و استهلال هر چه تا سر در کن رود خانه خوشاب
 که مشهور است پنجم سر اچده نشسته بود که شیخ امیر اتفاق شکر غالدین شیرا بر سر او رگه دزد جانین تپش مثال
 اشتعال یافت بای و موی گردان گردان بعلک شیر رسید میر حسین بضر بتر تقدیر از بای و آمد و زار او
 نام پسری مانده **امیر جاهد بن میر حسین** بعد از قتل پدر بجای او نشسته همچنان مدتها در سلک امرای فرزندان شمشیر
 بود چون او و دینت حیات بقضای حیات تسلیم کرد و از او شمس الدین و عوض پیکر و امیر پیکر سر پیران
عوض پیکر بن امیر جاهد بعد از فوت پدرش سر یوای خوشاب مقتدی ضبط عیثرت محمودی گشت و با او زکمه
 سلطان حاکم ورن و وسطان که از نیابت نواب همایون شاه اسمعیل بخرط و حر است آنجا بارت بنمود در مقام
 نازعه و ناقشه درآمد اتفاقا او زکمه سلطان عوض پیکر را گرفته در قلعه و آن محمودی کرد انید و در حاجت حسن و قید
 کسی را نزد شرفخان حاکم بربیس فرستاده از او استغای استعانت کرده شرفخان کیم تبه نام و رسول باو کیم
 سلطان فرستاده اما اس استخلاص عوض پیکر را نمود در جهه قبول یافت شرفخان بغضه توهه و ان کشته در سر عدو

خروم نشسته او ز کمر سلطان در اطلاق عوض یک سینه موده قدم در طریق مخالفت نهاد و شرفی از نر
 ملازمان را بسبب وفات الکاء و ان و سلطان اشارت فرمود او ز کمر از روی ضطراب بالضروره ^{مکتب} عیون
 از قید اطلاق کرده بخدمت او فرستاده بعد از آن عوض یک مدتی در سلک امرای کاسکار نواب همایون
 جهانبانی نظام مایه ناجیه ایق را ضمیمه خوشاب کرده اند از نیات فرمایش چند سال تصرف بود چون
 وفات کرد حسین قلی یک و حسن یک و بوداق و شاه علی یک و حمزه پنج پسر از او مانده حسین قلی یک مدتی در
 زمان سلطان سلیمان خان غازی بعد از تسخیر ولایت بدلیس ناجیه کار چکان را بطریق سنجاق بدو عیانت
 فرمود آخر معزول گشته بدیار بکر رفته در آنجا فوت شد از او باند یک نام سپری مانده که قلعه نون ^{احوال}
 نومی از روی که فتح شده بموجب نشان سلطان مغفور بطریق سنجاق در تصرف و در شاه علی یک در دست
 نواب همایون جهانبانی مدتی با امارت محمودی قیام نمود آخر در دست حسین یک بن امیره یک سپر لوی
 ایق تغیر رسید از او فاله نام سپری مانده بالفعل ناجیه جوس را بطریق سنجاق در تصرف در دو
حمزه یک نام سپری بعد از برادرش ظایفه محمودی حسب حکم نواب همایون جهانبانی بدو پوری نام
 سردی از امرای فرمایش که امارت محمودی بدو ز رانی شده بود ملازم رکاب همایون شاه شد وقت
 الامر محمودی دلو پری را تغیر آورده حمزه یک را بکوت نصب کرده نواب همایون جهانبانی او را جبراً و قهراً
 بدست آورده محمودس کرده اند بعد از مدتی او را از حسن اطلاق کرده با جمعی از اقامان محمودی بملارت حاجی یک
 و بنی ماسور سخت آخرا لاهور در دست حاجی یک در نومی با اقامان محمودی تغیر رسید و حکومت محمودی از دولان
سنان مجرب شیرمس الدین بن میر حامد توفیق شد و بعد از چند روز شاه علی سلطان چلنی حاکم وان را
 گرفته در قلعه وان بقتل سخت و الکاء و ولایت محمودی را از دولان شاهی بطایفه محمودی و بنی رحمت شد
 و طایفه بنی بعد از عشرت مام رشان که بعد از وی چند و آنچه قلعه و چندی دیگر در قلعه خوشاب متحصن شده بودند
 جمله بقدوم اطاعت بملارت حاجی یک درآمدند و فاطمه سنجوی را از قید و ان خلاص نمودن خود را بکجاعت
 مام رشی که در آنچه قلعه بودند رسانید از دست ع این خبر جمعی از طایفه محمودی بملارتش سبادت کرده شغل
 بطریق سنجاق با جوانان جلد تاخت بر سر حاجی یک و بنی که بر سر قلعه شوب نشسته بود برده ادرا ^{مکتب}

و حاجی بیک ز خمدار گشته خود را بهر در فلکت بماند قلعہ آشوب انداخت و خلق پزار طایفه دینی در آن هر کس
 رسیده هان کسی بدیار بگر سجدت رستم پاشا سیریران آسجا فرستاده اظهار طاعت و نیت و برگاه سلطان سلیمان
 غازی کرد و چون این خبر معروض پادشاه سیر خلافت مصیر سلیمانی کرد و نیز شورا ایالت دمارت محمودی بنام محمد
 نوشته عنایت فرمود و در آخر که حکومت محمودی بحسن بیک دزدیوان عالیشان همایون جهانبانی فرزند گرفتار
 بحسن رضا در غبت از امارت محمودی فراغت کرده باقی قلعہ نام محلی قناعت نموده هر روز صدقه و نذران
 دیوان عثمانی از خزینہ دایر بکربوبیغیہ او تعیین شد در سلک سرفرازان دان منتظم بود عمر طویل یافت و در او در
 قربان شد در اغور عثمانی آثار و کتب پاپی و بطور رسید و چهار سپرداشت **مک خلیل و شیر شمس الدین و سید محمد نام سپرد**
 زمان حیات پدر وفات کرد با فعل شیر شمس الدین نام سپرس که جوانی است بحکیمه قابلیت گشته و بزیر شجاعت پسر
 در آنچه قلعہ قائم مقام بدر شده است **سیره بیک بن حامد** بعد از فوت عوض بیک محمودی از دیوان شاهی فرستاد
 بد و معوض گشته در تارینچی که ما بین او مله کلبه و شرفخان حاکم بدیس مجار و مجادله اتفاق افتاد و بیک در روز
 مساف از صف شرفخان روگردان شد بجز او مله لختی شده و در آسجا نیز چند ان صدق از او بظهور نیامد
 عنان غنیت بدرگاه ملک پشته نواب همایون جهانبانی معطوف گردید و چون احوال با سع سلطان غازی
 سلطان سلیمانخان رسید در عینی که از قشلاق بغداد متوجه تبریز شد در سلیق او جان که سیره بیک کتور با
 درگاه سلطانی درآمد و پادشاه رابع سکون چاوشی از چادشان درگاه بطلب او فرستادند و او مقتضی
الخان حائف چاوش پادشاه گردان را در میان ضایع کرده مستعد جنگ و قال شد این آوز و درین
 خلق در دومی همایون سایه گشته در هر طرف هجوم بر سر او آورده طارمان را بقتل آورد و سیره بیک
 کرده با چند نفر از رفیقان بدیوان حاضر ساختند و همان کلمه شهنه غیرت سلطنت او را در دیوان پاسارگاد
 و از او منصور بیک و زینل بیک و دوسر خور سال مانده چون پسران بر سر حد رسد و تمیز رسیدند در سالی که سلطان
 سلیمانخان غازی سفر سنجان اختیار فرمود برادران با اتفاق یکدیگر بدرگاه عالم پناه همان جهانبانی ضعیف
 سکون آباد من اعمال خوی را بطریق سبجاق منصور بیک عنایت فرموده زینل بیک را در سلک قورچان
 منخرط گردانید و چون نواب شاه سبیل مانی بر تخت سلطنت جلوس گرد و منصور بیک بغرباط بوسی شرف گشته

منظور نظر عاطفت اثر گشت و بعد از آنکه نواب همایون در دربار خست مستی پرورشید و دوستی و محبت
 در مابین پادشاهان عداوت و خصومت انجامید منصور یک بویه خضر و پاشای میر سیران و آن بویه
 سباق بار کهری که از دیوان عثمانی بطریق اوجاق و ملکیت بدو عنایت فرماید مقدم اطاعت بپادشاه
 موش نیز بدستور از پهلوی بدور زانی گشت و زینل یک رازعات دادند چون زینل یک فوت شد از او چو
 و قیاد یک نام دو سپه ماند و در تاریخ سنی و الفی و الفی سله و فرس اعمال مرغه بطریق سباق بموجب
 جعفر پاشا بجزه یک نام سپه او عنایت شد چون جمعی از الوسات و احشامات محمودی توجیه سله و فرس
 بنوعیکه در احوال کمری سطور است با شیخ حیدر خصومت کرده در مابین ایشان نازعه و محابله واقع شده
 خضر یک بار در پیش قیاد یک با سوزری هده نفر در عشرت محمودی و تاجان او قتل آمده و اسباب ایشان در
 طایفه کمری بیا دهنب و غارت رفت **حسن یک بن عوض یک بن میر حامد اول کسی که در بیانه عشرت**
 محمودی طریق بدعیه زیدی رفع کرده با دای صوم و صلوة و حج و زکوة قیام نمود و فرزند آن خود را
 بخواندن کلام قدیم و اموختن فریض و سنن ترغیب فرموده مسجد و مدرسه بنا کرده اوست چنانچه قبل از
 مذکور شد در حدیثی که امارت محمودی بخان محمد بن میر سید الدین قرار گرفت حسن یک فرزند محمودی
 در گاه عرش اشته نواب همایون جهانبانی شد و منظور نظر گویا اثر پادشاهی گشته و حکومت محمودی و قلعه
 بدور زانی در شتر رخت انصراف فرمود و خان محمد چون اقبال استقبال کرده بحسن ارادت از امارت محمودی
 فریخت حاصل کرده با قچه قلعه نام محلی که از قدیم الایام در تصرف ابا و اجداد او بود قناعت کرده **حسن یک**
 نیز متعرض احوال ادنش و در تاریخ کجی که سلطان سلیمان خان غازی باراده تسخیر ایران توجیه آذربایجان
 حسن یک از روی عجز و منظر در روانه آستانه سلیمانی گشته همچنان امارت خوشاب و محمودی بدور زانی گشت
 و در آن زمان در سر اخلاص و کجبتی در خدمات پادشاهی اقدام نمود در آن اوان و حکام که بکنند پاشای
 و آن بر سر حاجی یک دینی رفته او را از دعوی قتل آورد در حسن یک در آن معارک آثار شهادت و مردگی
 و علالت شجاعت و فرزندی بنظیر آن بکنند پاشا حقیقت احوال او را معروض پایه سیر خلافت **سلیمانی**
 کرد پس سلطان دوست نوز دشمن کرد از او در این الاقران کلفت فاضله و شمشیر هلاسه فرزند با نوری

دویت نبرد آنچه از قریا و مزارع خوار خا نون یا کبر بطریق ابرهه و فرزند بوزرانی داشته حکم مایون غایت
 فرمود تا سوزی سی نزر را غنایم از اوسات محمودی بقتل و میلاق روند و کد و کینه دنی بقیقت از
 وظیفه صداقت و طریقه دلاوری و شجاعت و قیقه از دقایق خدگاری و جان ساری نامرعی نگذاشته
 علی مخصوص در وقتکه سلطان مغفور بر اذغان بقصد تسخیر ایران که بولایت قرلباشیه مامور است و در آن وقت
 و انقلاب که سجال حسن پیک و عشرت محمودی راه یافت در هیچ عصر زمان با مرای گردان واقع
 نشد و زمان اسکندر پاشا از دیوان وان در سر تقدیم و تاخیر نشستن با سلطان احمد پیک حاکم
 خیزان نزاع کرده حکم مایون از دیوان سلطان سلیمان خان حاصل نمود که کس بغیر از زینل پیک حاکم
 چکاری بر او تصدیر کند و چون مدت پنجاه سال امارت با استقلال نمود در تاریخ سه ثلاث تعیین
 ستجانه در هنگام فتح تبریز در محاربه قرلباش در سعد آباد قتل رسید و بعد از یکسال که عاقر نصرت فال
 بسر در ری فرما پاشای وزیر معاوضت جعفر پاشای میر میران تبریز رفته و استخوانهای جسد او را
 کرده آورد و در خوشایب که خود بنا کرده بود دفن ساختند و از او عوض پیک و شیر پیک و شیخی نام سپه
 مانع بود و در حین حیات ناحیه ما کون اعمال نخچوان را بشرط آنکه در تصرف قرلباش سپردن آورده
 قلعه در آنجا بغیر نماید بطریق او جاق و طریق تملکی تصرف شود و چون هفت سال در آنجا بود در آن
 شهر رانی و اهل که باراده اتفاق خون بنی عمان خود حمزه پیک و قباد پیک با اتفاق خضر پاشای میر میران در
 تبریز بر سر شیخ حیدر رفته نوعیکه مذکور شد بر سر قلعه بعد از وی حبت در دست شیخ حیدر قتل رسید و نجات
 ما کو برستوریکه در تصرف عوض پیک بود بمصطفی پیک پسر او از عولف پدر بیع پادشاه گیتی پناه سلطان
 محمد خان عنایت و رحمت گشت و با بفعول در تصرف اوست و الکا آورد و با نخچوان مدتی در تصرف
 علی پیک نام پسر او بود و اکثر بنی عمان و آقایی محمودی در سن اقامه و عین مهتام حسن پیک امرات علی
 رسید قریای خوبی و مزارع مرغوب از ولایت آذربایجان و در سن که در تصرف قرلباشیه سپردن آورد
 بطریق تیمار و زحمت و دستور اقطاع تصرف شدند و بی شایسته تکلف حسن پیک بغایت مردود
 بود و عشرت پرور و عدالت گستر بود خا نچه از زمان ایلعت در کاوه عثمانی تا محل حیات هر نوع خدمت

دستجات و در نوع دلاوری و شجاعت که در اولاد او و عشرت محمودی در آغور پادشاهان آل عثمان
 منصفه ظهور رسیده بود جمله موادر دقیری ساخته هر ماده را از ابتدا تا انتها در آنجا درج کرده بخط و غیر
 پیکر سپکیان و دقردران و قصات وان و سایر امرای کردستان رسانیده و آخر آن دقرا را همراه
 و سرداران ذمی شوکت و شان ثبت کرده بعد از آن بر گاه سلطان مغفور مراد خان قزاق و مظفرای
 غزالی سلطانی نرین گردانید و هر وقت که او را مطالب و تقاضای از کردستان جان سر سبز دقردران بود
 گرفته بدیوان عالی شان میآیون رفته مرادات و تصدقات خود را حاصل میکرد و همواره در عمارت
 مدعی را الزام داده حضم را با او تاج تقاضا نمود **شیریک بن حسن بیک** در زمان حیات که سحاق پسر
 بزرگ خود عوض بیک گرفت سحاق خوشاب و امارت محمودی به پسر دویم شیریک فرستاده او بر دست
 ابدال و شصتی شش و اکثر اوقات لمباحیت علما و فضلا و خدمت شیخ صوفیه مصروف میدرد و در
 بیت الله محرام رفته از او خیرات و تبرات بزرگ و عباد و درویشان میرسد و عشرت و اقوام نزرند
 سلوک او رضی و متبلی اند و حال او در ده سال است که با امارت خوشاب و پیشوای مراد احشامات و این
 محمودی سادرت مینماید **فصل ششم در ذکر امرای دینی** از تقریر پذیر ثقات روایت چنانستفاد
 که نسب امرای دینی بعیسی نام شخصی از اعراب شام می شوند و بر واتی از خزیره عمریه بوده نواحی اذربایجان
 افتاده سلاطین ماضی ناحیه سکن آبا و خومی را بطریق او جاقلق بدو روزانی داشتند و آنها در آنجا ساکن گشته
 روز بروز عسایر و قبایل بر سر او جمع شدند در اوایل امر او عسایر دینی تقابل ناپسند زیدی عمل نمودند و
 ثانی اسکاال امرای ایشان که بعیسی یکی استمار روزند و بعضی از آن عسایر از آن بدعت رجعت کرده
 اهل سنت و جماعت پیش گرفته و برخی همچنان بر عقیده فاسد خود معتقدند و بر واتی عشرت دینی از ولایت
 سنجی آمد در مابین اگراد ایشان دینی سخت میخوانند و شیخ احمد نام از اولاد عیسی بیک در زمان ترانکه
 آق قویونلو میرات عالی رسید و قلعه بای و بعضی از ولایت حکاری مسخر کردند و بد و مقوض نمودند
 و مدت ها حکومت و در رانی قلعه بای در عهد اتمام طایفه دینی بود چون شیخ احمد بیک وفات یافت از او
 شیخ ابراهیم و شیخ بهلول نام دو پسر ماند شیخ بهلول بموجب وصیت پدر قایم تمام او شد چون مدتی حکومت

که در آخر نوای امارت بعالم آخرت زود روز او محمد یک و محمد یک و خالق ویردی یک و حاجی یک و محمد یک
 و اسمعیل یک و جعفر یک نامان هفت پسر نامند **حاجی یک بن شیخ بهلول یک** سوابق خدمت اخلاص با
 نواحی مختلف من بجلالت آستانه اقبال آشیانه نواب هما یون کیتی تان جهان بانی رفت بنظر کیسایر پادشاهی
 الکامی خوی صمیمه سکن آباد کرده بدور زرانی داشته و او را لقب ساجی سلطان گردانید و ضبط و حیات وان و
 محافظت سنور و شعور در عمل تمام او ملوذه چون صحرائین انکرا د و دیوساران بد نهاد که هرگز در جوار
 و سپاری روی آبادانی ندین بودند و اقل قصیه خوی شدند و هر یک خود را بشانه کوزرز و کیوسام زین
 تصور کرده نواب هما یون جهان بانی مارا در مقابل عسکر روم نهاده است میگفتد چنانچه تا دیسکویده **پت**
 کردی خری کعبه کم کرد **در کعبه و وید و استلم کرد** **کاین بادیه را چه ره در روزا** **کم کردن خرزن چه روزا** **پت**
 این کفت چه کرد بارس دید **خرید چه دید خر بخندید** **کفا خرم ز میان کم بود** **و ایا فتنش ز استلم بود**
 که استلمی نمیزدی کرد **خر میشد و بار نیز میرد** **محصل کلام چنان عجب و غرور پیدا کرد که با با ترزا**
 تصور نتوان کرد مشهور است که چند نفر از بستعیان بدکان حلوانی رفته حلوانی پارترا ول کرده در محل
 چون استاد حلوان ترزا ایشان قیمت حلوان طلب کرد گفتد شاه این شهر با حلوان با عنایت کرده است این
 میان خلق تبرکی مشهور است که شهر بزم حلوان بزم و هم در آن جماعت نقل میکنند که جمعی در سلیمان و بنی روزه
 جمعه از جماعت باراده شنیدن خطبه ساجی خوی در آمدند چون خطیب چنانچه **تدرب اما میست اسم الله**
 علیه السلام مذکور ساخت ایشان اعراضی گشته یکدیگر گفتند که این چه نوع خطیب است که نام حاجی یک **نشر**
 مذکور است خسته نام جعفر که برادر خود است مذکور ساخت و مادامی که خطیب نام حاجی یک و برادرش **نشر**
 خطبه نازد ما بنما رجمه حاضر یعنی شویم در اینگونه لطیف از آن جماعت بی رسنقول است که در زردان
 احترام اولی است **انقصه چون حاجی یک اندک زمانی بجلوت خوی سادرت ملوذه چند مرتبه بقصد تمام**
 عشرت محمودی که عداوت قدیمی در سینه ایشان بود حرکت کرد اما چنانچه در احوال طایفه محمودی **نشر**
 مذکور شد هر دفعه کاری ساخته آخر الامر اسکندر پاشای میر بران وان تخریک حسن یک و خان محمودی
 علی الجله المینار و تاخت بر سر او در خوی رده حاجی یک را با جمعی کثیر از طایفه ذنبی نقل آورد و حاجی یک **نشر**

سپری خورد سال از او ماند **احمد پیک بن ببلول پیک** در اوایل اردیوان نواب همایون جهانبانی ناحیه
 سکین آباد بدو ارزانی گشته چون عسرت دینی بعد از رفتن و قبض رسیدن حاجی پیک **مذمومین من ذلک**
 گاه رومی و گاه قریش میبودند از طریق استقامت و جاده صداقت انحراف جستہ برخلاف رضای
 جهانبانی عمل نمیدادند تا در محلی که سلطان سلیمان خان غازی در سفر نچوان جودت کرد **احمد پیک**
 و جعفر پیک هر سه برادر را با بعضی از امرای قریش نواب همایون جهانبانی بارودمان فرستاده با امر
 خفیه قرار داد که در فلان روز شما و عشایر دینی را قبض رسانید من نیز قورچیان ایشان را که در درگاه
 استند طعمه شمشیر آمد بر خواهم ساخت در روز موعود امرای قریش در دردمان هر سه برادر را با چهار صد
 مرد جوار از طایفه دینی قبض آوردند و نواب همایون کشورستان جهانبانی نیز با مواری ملت سی نفر از
 قورچیان آن طایفه را بیا سارسانیدند و منصور پیک بن محمد پیک در دردمان فرار کرده باتنه اقل
 ایشان سلطان سلیمان خان غازی آمد مشمول عوطف حسروانه و منظور عوارف پیکرانه پادشاه
 گشت **منصور پیک بن محمد پیک بن ببلول پیک** از غایت بیخایت سلطانی ناحیه قنوره درسی واکبری
 بطریق سباق بدو ارزانی شد بقیه سیف دینی بر سرایت او جمع گشته مدت اسباحت حکومت انجامیم
 و بعد از فوت او ولی پیک و قلیچ پیک نام دوسرمانند **ولی پیک بن منصور پیک** بعد از وفات پدر نصب او را
 بدو رحمت نمودند و بی تکلف او مردی است در دادی شجاعت و شهامت بر بکنان فائق و منصب
 المراتب امارت و حکومت سزادر ولایت و حایا که تاریخ بجزی در نه خمس و الف است ناحیه قنوره درسی
 و ناحیه اقبای بطریق اوجاق در تصرف اوست و ناحیه اوجوق در حکام تسخیر نچوان بطریق سباق
 برادرش قلیچ پیک غایت گشته تا الان بلا شرکت و تنازعت در تصرف اوست **حاجی پیک بن**
حاجی پیک دوماه بود متولد شد بود که پدرش قبض آمد او را سو سو م نام پدر نمودند و بقا علی
 اگراد نواب همایون جهانبانی و طایفه از خزینه بجهت او غایت فرمودند چون بسن رشد و تمیز رسید
 در سلک قورچیان عظام منخرط گردانید و در فقرات سلطان بایزید ناحیه اقبای بطریق امارت
 بدو ارزانی داشته جمعی از طایفه دینی بر سرایت او جمع شد و قریب بیست سال در آنجا حکومت

ببادرت نمود بعد از فوت نواب اشرف اقدس شاه اسپیل تانی در زمان شاه سلطانه محمد که مصطفی نایبی
 سردار در کنار رودخانه فتح فرود آمدن امیرخان غم شینون عسکر اسلام نموده حاجی بیک در آن سرکه
 با بعضی امرای قزلباشیه در آب که در غریق بجرمات شد و با فضل سلیمان آباد که از عطیه سلطان منصور در حکام
 اطاعت نظر بیک و اولاد حاجی بیک عنایت شده بود تبرک اولاد حاجی بیک است و همچنان نام پسر
 بزرگش حاجی بیک است **سلطانعلی بیک بن حمید بیک بن بهلول بیک** در زمانی که نواب هماون جهانانی
 نسبت بطایفه دینلی تغییر مزاج شده حکم تفرق آنجا عت فرموده سلطانه علی بیک در سلک قورچیان عظام شاه
 سخنر با بود بجهت اخذ مال لوجومات صفهان مامور گشته چون بسبع صد تومان از وجوهی که در عهد او بود
 تحصیل نمود اجازت عمل برادرش و اعمام و عیشت دینلی را استماع نمود فوراً صد تومان نقد را بر دستم بطرف
 وان فرار کرده مدتی در میان عیشت دینلی مخفی اوقات را میگذرانید چون از آنجا که عنایت پناحت
 پادشاهی است بر حمت بلا نهایت تا قنای نواب هماون جهانانی بود با طایفه دینلی بر سر رحمت آمد
 جرایم ایشان را بر طبق نشان نهاد سلطانه علی بیک صد تومان نقد را بر دستم توجه در گاه شاهی نموده
 اظهار عقاد و اخلاص نموده نوزشات پادشاهانه و انعامات حسنه وانه سرافراز گشته بدستور سابق در
 سلک قورچیان عظام منظم گشت و چون قضیه فوت حاجی بیک مسموع شاه سلطان محمد شاد امارت
 دینلی را سلطانه علی بیک مغرض گردانید و آنچه سلیمان سرای و نصف ابقای را یکله کید ضم نموده و بدو
 ارزانی فرمود و چون چند سال با سم امارت اوقات را گذرانید نوامی مذکوره بواسطه فترت گشت
 چیزی حاصل نمیشد در شمره اوقات را انفلاکت میگذرانید و هر سال سبلی از مال لوجومات ذره بیکه و شمره
 من اعمال سخچوان ببد معاش او بود مقرر میگرفت در آنجا یا جل موعود بعالم آخرت رحلت نمود از او
 نظر بیک و قلیچ بیک و حسن بیک سه پسر ماند **نظر بیک بن سلطانعلی بیک** بعد از فوت پدر امارت دینلی از دینلی
 نواب هماون کامکار شاه سلطان محمد با و مقرر شد و در محلی که اریوان بقبضه تسخیر آل عثمان در آمد و
 پاشای وزیر مجازت آنجا تعیین گشته نظر بیک با بعضی امرای قزلباشیه و ابادت و طایفه رولجوان **حسن بیک**
 و سعد بیک در قریه الایام ساکن حجر سعد بودند احرام در گاه فلک شتاه بست و دست نشان پاشای **حسن بیک**

در ارض روم سجدت فرهاد پاشای سردر سجدت شده الکامی جالدران و سلیمان سرای و سکن آباد
قدیم ارغواطف علیه خسر و آنه نظر یک و برادرش قلیچ یک ارزانی شد و چون سکن آباد از ولایت نوبت
جانبانی و بعد از آن بموجب یرلین سلطان مغفور علاوه سحاق بارگیری کشته بطریق قطع تملک در
اقتدار منصور یک محمودی بود در تسلیم آن ناحیه نظر یک تغافل و تامل نموده کما را از جانب فرهاد پاشای
سردر بموجب نشان کمرت عنوان سلطان امضای حکم گرفت در وقت اطاعت باستان پادشاهی تصرف
سکن آباد که از قدیم الایام اوجاق سوروشی طایفه دینی بود با نشان پاشا فرزند داده و شرط کرده آن
باب حکم مایون تا کید تمام در دست داشت بر فرد غلبه خواست که تصرف در سکن آباد نماید از طرفین
فلسه و فاد و میجان آمده عداوت قدیمی در حرکت درآمد کار با استعمال سیف و نشان رسید هر دو
عشایر و قبایل و هواخوانان خود را جمع ساخته و در برابر یکدیگر صف کشیده نظر یک برادرش حسین یک
اشاکس از مردم معین دینی سحاق بود اقله **قلیچ یک بن سلیمان حسین یک** بعد از قتل برادرش
غورسی با اسم او اقوام دینی در ارض روم سجدت فرهاد پاشای سردر آمدند که باز خواست عظیم خواهد
و سردر نیز با حضار منصور یک و سایر امرای محمودی که در محاربه بهبه اند حکم فرمودند و اوراق نوردان
حاضر شد چون شروع در سجدت غورسی شده باعث فساد جانبین او امر نقیضین بود که سردر بدین
و مدعی امید داده بود **یت** بقاعت کسی که شاه بود تا بود محترم نهاد بود هر که با آرزو کند خوشی
از بزرگی منت بردوشی سردر سعادت شاعر هر سکوت در دهان نهاده از برای حکم عدالت با ستر
افاض ملکی کشته مقتضای **یت** **الاحکام سالک طریق مصالحه شد** چون از طرفین مقصود سردر و کس
قرار چنان داد که منصور یک از سر ناحیه سکن آباد در گذشته ساجی یک پسر زاده حاجی یک قاضی و الکرز ناحیه
جالدران بطریق سحاق قلیچ یک عنایت شد که در نزد دعوی و خصوصت در گذرند با سفر و در طایفه دینی از روی
الکره باین صلح کرک شتی نموده دعوت کردند **فصل دهم در ذکر امرای و حکام کلهر که ایشان منصفند شعبه**
و سب خود را بکودوزین کیومیرسانند و کوندوز زمان سلاطین کیان و الی ولایت بابل که بکوفه شهرت دارد
بود و زاور نام نام سردری در وجود آمد که حسب حکم کیانی شرکت کشید خرابی و قتل پر نموده چندان

از قوم بنی اسرائیل قتل آورده که از خون ایشان آبیاب کمربندش آید مورخان تحت انصاف را از او تعظیم کرده اند
آخر نام قرم بر سر سلطنت نهاد از آن تاریخ حکومت آن دیار در دست اولاد و عشرت ایشان بود
و عشرت ایشان را کوران میخوانند **شعبه اول در ذکر چکامی پلکان** از آن طبقه چهارم در آنست و از خواهشها
اسامی ایشان مذکور اول غیب الله پیک که او مرد صالح و عابد و دیندار است از قلاع و نواحی که در تصرف آن
جماعت قلعه دیور و تودز و کلان و کواه کور و نور و کلاته و نشور و سرانند زمین است اول طاعت بدرگاه
اشباه هما یون شاه اسمعیل صفوی برد و چون سبوح رحمت حق پوت پسرش **محمد پیک بن غیب الله پیک**
قائم مقام بر شد ولایت موروثی از دیوان نواب کاسکار کیتی تان جهانبانی بدو از زانی و او مردی بود
بفنون فضایل آراسته و بصفت عدل پر است علما و فضلا را رعایت نمودی در پلکان مدرسه و جامع خست
و نواب کاسکار جهانبانی دختر او را ب عقد نکاح در آورده است قرابت موسوم شد و چون چند سال حکومت استیصال
نموده امیر اسکندر و امیر سلیمان و سلطان مظفر و جمیع پیک چهار پسر زاده ماند در زمان حیات ولایت موروثی
نور در چهار حصه کرده به پسران قسمت نمود و امیر اسکندر را دیومند و قائم مقام خود گردانید **امیر اسکندر بعد از فوت**
در فرزند روانه درگاه ملک اشباه جهانبانی شده و تجدید نشور ایالت کرده در زمان نواب هما یون شاه
اسمعیل صفوی نیز بدرگاه پادشاه همی رقبه اعزاز و احترام یافت و به دستور سابق تفویض امارت پلکان در
مرحمت پلکان شاه غایت شده مقتضی المرام حضرت انصاف یافت و چون مدت پست سال از ایام
حکومت او تمام شد طعمه شیران و پلکان اجل گشته جان جهان آفرین **پت** باش این که این پری
پر جوش **مکروه** است آدمی خوردن فراموش **و سولاق حسین** تکلو که از نیات نواب جهان در زمان
اسمعیل حاکم دینور بود بعد از فوت امیر اسکندر بر سر قلعه پلکان رقبه آن حصین حصین را که تسخیر آن از خیر دهم
دکان پروان بود بزور و غلبه مسخر ساخته بحیطه تصرف در آورده و سلطان حصین نام برادرش از سولاق
متوهم گشته در شهر زور بجزیت محمود پاشای ولد شمس پاشای سیر سیران آنجا رفت و بعد از آنکه نواب
جهان زوری بر دقته رضوان خراسید مرج و مرج باحوال قربانسان راه یافت و هر سه هوایی و هر دما
سودائی پیدا کرده و لیجان تکلو حاکم ممدان سولاق حصین را که از قدیم نوکر زاده ایشان بوده آخر در آن

قمرات با اوسرگشتی کرده سقا و عت نموده اورا بت آورده ضایع ساخت و عسکر شهر زور فرصت یافته
 قلعه پلکان را از تصرف کلویان سرون آورده کسی که از وارشان آن دو دمان باشد نماید با فعل پلکان را
 بطریق سحاق از مردمان دیوان آل عثمان مبرودمان اجنبی میسد **بد شعبه دوم در ذکر امرای ویرانگ**
دورنگ که در زمان اکاسره بولایت حلوان شهراروشت شخصی از حکام آنجا که سموع سودور اوراق شده
سهراب پیکر است که مروی شجاع و سخی و مشهور بوده است قلاع و نواحی که در تصرف اوست باو داده بلکه
 و آلاقی و قلعه رنخیز و روان دسر دوران دور مانگی است که بعد از فوت او پسرش **عمربک** قایم مقام **پیش**
 در اوایل مروی بیباک و سفاک و فاسق و خمار بوده آخر توفیق رفیق حال او شد از جمیع شاهای و صحای
 توبه نضوح کرده در آنجا یک سلطان سلیمان خان فازی فتح در اسلام بغداد فرمود بقدم اطاعت پیش آن
 تعویض ابایت سور و ثانی از دیدن سلطانی بدو رحمت شد مشمول عطف پلکانه حضرت دانه شد از آن
 تاریخ که در سلک بندگان سده سینه پادشاهی در آمد در جاده عبودیت مات قدم و در طریق جاگری
 را سخدم بوده عمر طویل یافت آخر غرق بحر فاشد **پت** الکار که هفت سبعة خواندی : یا هفت هزار
 سال مانده : چون قات را بی غرق است : کوتاه و دراز او چه فرق است : بعد از وفات او پسر
قبادیک متصدی بر حکومت شد در شجاعت و سخاوت و وجاهت و صباحت سر آمد جوانان عصر و یکانه مردان
 دهر بود ولایت سور و ثانی و مکتبی **مع اشئی الزاید** از حدود دیور و پلور و بغداد در تصرف در و در وقت
 مراعی دیویشی و جمعیت و خزینه و اموال و زیادتی جوان پنهان رمانی مذکور **شعبه سیم در ذکر امرای**
ماهی دشت چون در چین تکریر این نسخه پیمان کسی که از ولایت ایشان خبر در بار باشد نبود اما از خوا
 استماع اماره که اد جاق قدیم ایشان پلور و ماهی دشت باشد و اکثر عیار و قبایل ایشان جهات
 و اوقات است و قبل ازین حکومت ایشان در سانه شهاب و منصور نام برادران بر وجه اشتراک ضبط شد
 و در تاریخ سنی و الف منصور شهاب را بقتل آورده جمله احشامات و الواسات اگر او را بد تصرف در
 آورده با فضل در رانی و حکومت ضبط در بط آن قوم با استقلال را و تعلق دل در دوز شهاب از تعاض نام سیری
 مانع گاهی با عیش در مقام عداوت و خصومت در آمد سازف میکند و هر سال تا سوزی جهل نهر نام

تتمه کرده که بر یونان در اسلام بخدا داد و انما ید با کما سکن آل عثمان و سیر سیران در اسلام در کمال اطاعت و تقیاً
مرد شجاع و دلاور و متهور است و کثرت اموال در زراعت و مراعی و موشی قمار و محسود قران و امثال است و ممتاز
و یکانه دوران است **مضربان دهم در ذکر امیرای بانه** از تقیر دیند رثقات رذات و زراد امی حکمت است
ناقلان حکایات چنان بوضوح یا بنجامه که بانه نام ولایت که امرا و عشرت اسجار ابد و منسوب کرده اند
و آن ولایت منحصراً بد قلعه و ناحیه است یکی قلعه بر دزه و ناحیه بانه و یکی رسته شیوه و ناحیه شیوه منخواند و انویلا
در پهن ولایت اردلان و مکر می و عشق و امیرای ایشان لقب و ستمی یا ختیارالدین است و وجه تشبیه آن است
که با جیار خود ز کفر باسلام در آمد اند بی انکه اطاعت کی از سلاطین اسلام کرده باشد اعلم عند الله اول کسی
از امیرای ایشان در افواه و سینه تر کورت **میرزا یک بن امیر محمد است** و او مدتی حکومت بانه نموده است
سکه یک حاکم اردلان را بعهده کناح خود آورده و در امارت استقلال تمام پیدا کرده با سلطان نجیبی که پسر
دختر یک پیکر جنایت نموده و سلطان نجیبی که قاتلش یک برادرش را از ولایت بانه بکورت نصیب کرده و
میرزا یک را از ولایت اخراج نموده و میرزا یک التجار سکه یک برده با مداد و معاونت عمومی المیرزا
از ولایت پیردن کرده در حکومت قرار گرفت چون با جل طبعی حاکم فانی را وداع کرد از او بود یک و
سلیمان یک و غازی خان و میر محمد و غوز لونا هم پنج پسر با و کار ماند **بود یک بعد از وفات پدر**
امارات گشت و چون چند سال از ایام حکومت او تمام می شد میر محمد و غوز لونا هم برادرش که از مادر یک
متولد شد بوزند بر او خروج کرده او را از ولایت پیردن کردند بود یک التماس بآبانه شاه طهماسب
که از او مداد معاونت یافته بولایت سورونی معاونت نماید نام اللذات دو سه تاخت بر سر او آورد
در بلع قزوین مستعجابش را بشارت **بر سلیمان یک بن میره یک** بعد از وفات پدرش و برادرش
بانه را که زردیور شاه طهماسب با و عنایت شد بود قلی یک و لد آمدین آقامی ذوالقدر دالی مراغه را بعد
سیا خند که آمد او سلیمان یک نماید او را بامارت بانه نصیب کردند حساب فرمان سلیمان شاه سلیمان یک بنام
او رفته با مدد قلی یک مقتدی حکومت بانه شد و قریب بیست سال امارت اسجا کرده چون مرد صالح و
بعده از او مظهر امارت و همام عمر حکومت استغفار کرده دختر خود را بعهده کناح برادر زاده اش آورده امارت

بر دوزخانی نموده و از آثار حسنه اوست مسجد بزوره با سوختنش و مسجد شیوه مع موقوفه اش و دو مسجد دیگر در
 قریایمی بانه و دو نوبت بزیت **حرمین بشریفین زاد بها الله تعظما و کراما** رفته در کت آنخ در سر مرقد مطهر
 منور و شهید **حضرت خیر البشر صلوات الله علیه و آله** الاطهر حجا در کت در مدینه منوره سکونت اختیار نمود
 و در همان موضع شریف و فات یافت رحمة الله علیه **فصل سیم در ذکر امرای اکراد ایران و ان** **بشیرت**
چهار شعبه است راویان اخبار سخانه در بار کوه نثار بر لوح میان رستم نموده اند سه طبقه اند و در عم کما
 ایرانند سیاه منصور و چکنی و زنگنه حکایت مشهور است و در افخواه دانسته مذکور که در اصل ایشان سه برادر بودند
 که از الکای لرستان و بردستی زکوردان اردلان بغرم سلاطین ایران از مکان داوطلبان پروان آب شانا
 ترقیات کلی رومی داده هر سه برادر بمرتب امارت رسیده که از اطراف دجواب بر سر رایت او جمع شدند
 باسم ایشان گشته اند و سامی سیر طریف اکراد ایران که طارنت امر او سلاطین میکنند برین موجب است
کف و زنده روز جهان تبلیغ و حصی شده روی و بر بار کفانی ایندو حلوئی کج کرانی دز کی کله کیر بازو کی و بی
 و عکبر لو و عینر هم اند ازین جمله چهار فرقه که بازو کی و جشکرک و بی و عکبر بودند از فرقه نیم الایم در سیان
 میرد امیر زاده پارت که امارت و حکومت بارش میکنند و از طایفه زنده چند نفر سلطنت عظمی جهان بانی ایران
 فایز گشته اند و میت و چهار کرده دیگر از اکراد در قراغ ایران مشهورند که با کرمی در ب استمار در زنده در زمان
 نواب حجاب ملائک پاه جهان بانی احمد یک پرتال اوقلی نام مردی را در سیان آن جامعه با امارت نصب کردند تا
 سوزی سه هزار سوره در سفر و حضر و جار و بیاق همراه داشته باشد و طایفه دیگر از اکراد در خراسان است
 که ایشان را کیل میخوانند و از اکراد خراسان نیز سلطنت و فرمات رومی تمام ایران رسیدند و در زمان
 نواب همایون جهان بانی امارت ایشان بمشالدین یک نام شخصی هنر و رفوض بود و طایفه اکراد غیر مشهور
 در ایران پارت که ایراد آن موجب اطلب میشود با ضروره در آن جناب نمود **محمد قده الملک المعبود**
شعبه اول در ذکر امرای سیاه منصور در تاریخ سه ستین و تسعانه نواب همایون حجاب بانی خلیل یک نام
 شخصی از میر زاد های این جامعه تربیت کرده موسوم خلیل خان نموده و میر الامرائی جمله اکراد ایران را با و
 کرد و میت و چهار فرقه از طایفه اکراد غیر زعشرت یا منصور و اکراد علیکن در سیان ایشان امری بود بلاست

او متفرق نمود و الکای سلطنتیه در بختان و ابرو وزیرین که در نواحی چند که در مابین آذربایجان و عراق واقع است
 به وزارتانی داشته ام فرمود که موزری سه هزار سوار از طایفه اکراد بر سر رایت خود جمع ساخته در مابین فردین
 تبریز ساکن شود و بمجاافت طریق دشوار ع در رعایت حدود قیام نماید چون دوسه سال برین سوال کتبت
 جماعت پسران اکراد دیونهار بر سر رایت خود جمع نموده و خلیل خان کابینینی از عمده ضبط ایشان سرین
 نیاید بلکه عکس تصور شاه عمل نموده آینه در زنده و شکار و شتر دین در اوصاف نامهور اکراد تصور و ترس
 جمعیت ایشان باعث تفرق و کفری خلق شد بنا برین نواب همایون جهانبانی انحراف مزاج پیدا کرده الکای
 خوی را از عراق بخیل خان از زانی داشته اورا بر حد خراسان فرستاد که آنجا بجهت بد چون غزنی او بخوار
 سدل شد با بر طوایف اکراد که بر سر رایت او جمع شدن بودند پراکنده و تلاشی شد و خود بعشرت سیاه
 متوجه شد و مدت حیات در حد و خراسان با بر حکومت با درت عینود و بعد از فوت او **دولتیا رسته خورد**
 بموجب فرمان واجب الاذعان نواب کایاب شاه سلطان محمد مقصدی امر امارت پذیر شد و هنوز بویوم
 بدولتیار خان شده در این اثنا که ولایت آذربایجان بید تصرف کاشکان آل عثمان در آمد دیو
 بخت و سعادت سرحد و بیامان حدود آذربایجان تعیین نموده و حاجه کرب و وزیرین که در سجاس و بختان
 و صورتق و قیدر و شبستان و اکنوران و قاجاقچه علی و سفلی که از فرقات و انقلاب بر زمین کرب عا که فرات
 و اکراد روی بخرابی و ویرانی بنیاده جمله زرد لوان نواب کایاب شاهی بد و رحمت شد که نواحی خراب و محصور
 و آباد سازد و اور قه ناحیه کرب را در الملک نموده قلعه تین ساخته قصبه بنا کرد و دیو غور در کاخ
 دماغ او جای گیر شدن سر از رتبه اطاعت شاهی کشید و سلطان محمد در صد گوشمال در آمد چون دولتیار
 ازین مقدمه واقف شد در تندر و عیسان مضر شد در الکای اکنوران و شبستان قلعه عظیم طرح اندا و شاه
 سلطان محمد مرشد قلیخان شاه ملوک و ولی خلیفه را با موزری شش هزار سوار بر رفع دولت یار و هدایت آورد
 او ماور که رسید به بر سر او فرستاد و چون مرشد قلیخان به آنجا رسید فی الفور شروع در محاصره نموده و
 با جمع دلیران نامدار در درون مستلحه شصتن شده و دولتیار یکم در بزم شهنون دست جلالت ازین شجاعت
 بیرون آورده جنگ کرد و چلهای مردانه بردا اخر الامر مرشد قلیخان تاب تعادست نیارده سالک طریق فر

دولتیار در اتفاق کرده چنانچه در ایشان طعمه شیر آید در شش خیمه و در کلاه و اسب و اسباب ایشان جمله
 و عازت رفت مشهور است که ماوراء النهر دولتیار در آن سرکه کیم در برابر بنی زین سوار شده و عقب از کیمکان
 افتاده فریاد میکرد که ای بنقاره ای بنقاره یعنی اول نقارهای این جماعت است این غوغا هفت طوق و نقاره
 هفت سیر نور اگر قله بقلعه آوردند و یک آن جماعت را روی آن نماند که بدیار عجم روند از نواب همایون هفت
 ارض اقدس اسلامی کشورستان شاه عباس خلد الله ایام عمره و دو تنه لازمه و هم در آنسپا کرده از روی
 اضطرر بطرف کیمکان فرار کردند و سجدت خان احمد والی اسبچارقه خان احمد ایشان را رعایت کرده بعد از
 چند روز آن جماعت را از خان احمد طلبه شده در قزوین با بعضی از مردمان مجرم تقبل آوردند و دولتیار خان
 از این فتوحات غرور و نخوت تمام پیدا کرده تخیلات نفسانی و تسویات شیطانی عصیان بر پیشانی
 پیمانی بسته و در ولایت عراق نموده خواست که سلطانیه و اهر را بطرف خود ضبط نماید و این خبر با میر
 خلافت سیر نواب همایون کتبی تان رسیده طایفه شامور اسر در رمی حمید قلی سلطان پسر زاده غره
 و ار جان بر سپیل المیار بر سر دولتیار رفتند **دست** مرد سپه دلتی افند سناک * دولتیار در اسبجان
 در چه باک * ملک بدولت نه مجاری بود * دولت کس را نه نیازی بود * و در اسبجان که عالم سپه دلتی بود
 اوسات و احشامات خود را بر آنکس نموده با سعادی چند در درون قلعه ناتمام که کنگره و شرف داشت
 شده و طایفه شامور شروع در محاصره آن کرده بعد از آن این جنر را بعضی ملازمان نواب کتبی تان بر
 برجناح استیصال نفس نفیس همایون متوجه آن صوب شد و دولتیار از وصول موکب پادشاهی سرسپه رسید
 اطاعت و انقیاد روی درگاه فلک آفتاب نهاده بفرقه بوسی از روی عجز و انکسار شش آمد و حسب فرمان قضا
 جرمیان پادشاهی تا معادل سیصد نفر از آقایان و متبعیان بقید و بند در پنجره گرفتار آمد اهل و عیال و اهل
 او بنیب عازت رفته دولتیار بعد از چند روز بر در شش ازین در غرور بدر سرور رفت **شعبه دوم و ذکر کیم**
چکنی این طایفه در شجاعت و شہامت و دلاوری در سایر ارکان ایران ممتازند و چون کشتی تکفل صام نامت
 این طایفه بوده باشد لازم بود اسیر زندگان ایشان نماند در عراق و ولایت آذربایجان تفرق گشته دست
 مطاول سماج مردم دراز کردند و قطع الطریق و شروع شده تجار و سوداگران از افعال و عدوان ایشان بجان

آمده از اطراف و جوارب ممالک محروسه ایران برسم دادخواهی بدرگاه عرش استیلا نواب جهانبانی شاه
 طماسب آمده و اخبار تظلم نموده نواب همایون جهانبانی بعد از تفتیش و تحسین که ظلم و عدوان بسر حد تو ابرو
 یقین رسید بود امر همایون نافذ شد که هر کجا از طایفه چکنی پنه قتل و غارت کرده جبراً او قهر ایشان را در
 ممالک محروسه شاه ای اخراج نمایند هر کجا که خواهند بروند و اگر توقف نمایند در هر محلی که ایشان در پنه
 قتل آورند در باب ایشان را نوب و غارت نمایند **پت** شه چه عادل بود ز جور نال به عدل ساسان
 به روز فراخی سال به ناران سوزری پانصد نفر از عیان ایشان بفرم سفر نمودن تا نوبه خراسان
 و در آن حین قراقران تگلو حاکم هرات که در قهر و سخط نواب همایون جهانبانی و هم دهر اس و ضمیر داشت
 طایفه مزبور را بملازمت خود دعوت نموده کاین معنی در رعایت آن جماعت سعی و اقدام نمود چون هم
 قراقران در دست معصوم یک صفوی با انجام رسید جماعه چکنی بطرف غر حبان رفته جمعیت نمودند
 و چون حقیقه احوال ایشان مباح علیه شاه ای رسید و آثار شجاعت و شهامت ایشان زبان زد مردم
 بود بود اق یک نام شخصی که در امر ازدادگان آن طایفه بود در سلک قورچیان عظام نظام است او پند
 پایه امارت سرافرز که دینیه بمیان آن قوم فرستاد و یکی در مجال خراسان را بدین در زانی داشته
 ترقیات کلی با جوال ایشان راه یافت و در شهر رسته اهدی و لغت که عبدالملوس خان ولد عبدالقده خان بود
 بفرم تسخیر قلعه قوچان با سوزی سسی بر ریشک جرد بر سر بود اق خان آمد و او را محاصره نمود درین اثنا خبر
 پایه سریر خلافت میر نواب کایاب بترف اقدس در رفع همایون کیتی تان شاه عباس رسید بفرم
 متوجه القوب گشت عبدالملوس خان تاب تعاضدت نیارده در قلعه رجوست و بود قراقران نواز سراسر
 و انعامات پادشاهانه مقطر و سرافرز گردید و پنج سپه اورا منصب امارت در زانی داشت و حکومت و در زانی انجام
 بطریق امیران امرای بدو تفویض نموده بعراق عودت فرمود با بفعال الان در سلک امرای پادشاهی مخرط اند
شعبه سیم در ذکر امرای زکند این طایفه نیز در زمان شاه اسمعیل ماضی بمرات عالی رسید و نه محمود قران بود
 و چون از امرای ایشان کسی نماند و فرقه بخت امرای قربانیه بدارت نمودند در عراق و خراسان
 استخدام گردیدند و بعضی در زمره قورچیان عظام مخرط گشته **شعبه چهارم در ذکر امرای بازوکی** بروایت شهر

اهل خراسان را می پازوکی از میان عشیرت سویدی برآمده است و برخی از نقله متقدمین ایشان را از
 جمله اکراد ایران میگویند بهر تقدیر در زمان سلاطین ترانکه و قزلباش حکومت کیفی و در پیش عهد اکبر
 و اسکندریه بارت نموده اند و عشایر پازوکی اکثر چار و دارنده اما مذہب معین ندارند و در امر معروف و
 منکر چندان تقید نمی نمایند و امرای ایشان دو فرقه اند خالد سلکو و سکر نیلکو اول کسی از ایشان امارت
 نموده اند و پسران آن مشهور است حسینعلی پیک است و او دو پسر داشت شهسوار پیک و شکر پیک **شهریار پیک**
بن حسین علی پیک بعد از انندام سلطه آق قویونلو ملازمت امیر شرف حاکم بدلیس را اختیار نموده پسر خالد
 ملازمت نواب سپهر رکاب شاه اسمعیل صفوی ببارت نموده در یکی از نواحک از او انار مردانگی فیلور
 یکت او در نفاصل جداگشته پادشاه جهان پناه دستی از طلا ساخته بجای دستش نصب کرده موسوی کلا
 خالد گردانید و در آن روز در صد تربت او شده الکا، جنس و ملاز کرد و ناحیه او جکان موش را بطریق
 افراز احقاق کرده بدستور امارت بنجالد پیک و برادرش ارزانی داشت و پیشانیه تکلف خالد پیک مرد
 شهسوار قهار بود بواسطه کثرت جاه و غرور پگاه پیدا کرده در یک روز نه نفر از امرای ترانکه و اکراد نیز
 آنرا بودند بقتل آورده و دعوی سلطنت کرده خطبه و سکه بنام خود نموده آخر الامر قزلباش را گردان
 اطاعت آسانه سلطان سلیمان نمود و در آن محل نیز پایی از جاوده او بپرون نهاده در هنگام حجت از
 فتح خالد در آن حسب فرمان قضا حرمیان بیاسار رسید و از او اویس پیک و ولد پیک دو پسر ماند و سه برادر
 رستم پیک و قباد پیک و محمد پیک ماند در محلی که ناحیه او جکان موش بطریق امارت در تصرف رستم پیک بود
 خالد پیک بود در محاربه شرفخان حاکم بدلیس و عشیرت روزکی در او جکان با جمعی از مردم پازوکی کشته شد
 چنانچه تفصیل او در ذکر امیر شرف بعد ازین ایراد ساخت انشاء الله تعالی و از قباد پیک نام اولاد ذکور
 و از محمد پیک نام برادرش امیر اصطلان پیک نام پسر می ماند بود در زمان نواب همایون جهان بانی در سلطنت
 قورچان عظام تخریط بود **اویس پیک بن خالد پیک** بعد از قتل پدربلایت برولات روم کرده اطاعت بدلیس
 عالم پناه نواب جهان بانی نموده و از او بنیاد پادشاهانه سرافراز گشته امارت عهد اکبر و در زمان
 و چون دوره سال بدین و تیره گذشت بواسطه تراعی که با موسی سلطان و اولی تبریر پیدا کرده موسی سلطان

قصه او نموده فرار کرد و بطرف روم رفت و در کیفی توپن گرفت چون این خبر در استنبول بمسمع طلال
 سلطان سلیمان خان رسید فرمان قصاصضا بنفاد سوت درزی داد و او را با اولاد و اتباع تعقل آورده
 سرهای ایشان را آستانه اقبال آستانه فرستد حسب فرمان درزی داد و او را سبک را با برادرش و سبک
 نام و پسرانش خالد بیک و الوند بیک تعقل آورده دو پسر خورد سال و قلیچ بیک و ذوالفقار بیک مانده ایجا
 با احمد بیک زر قی حاکم حقای بردند و احمد بیک ایشان را در ظل حمایت خود جای داده احوال ایشان را
 سبب دینیه پادشاهی عرض نموده و طیفه بجهت ایشان تعیین نموده چون سجد بلوغ و تمیز رسیدند با قریبا
 دو هزارم خود فرار کرده بر گاه عرش آستانه جهانبانی پناه بردند **قلیچ بیک بن اویس بیک** چون بر گاه
 پادشاهی پناه برد بنیای پادشاهانه مخصوص گشته الکاغذ کم من اعمال کجای ایران و امارت بازو کی بود
 مفوض شده چون مدت نه سال از ایام امارت او تمام می شد در حکام مرجهت رایت شاهی در نظر
 که حستان با جل سو عود فوت شده و از او اویس بیک نام پسر می خورد سال مانده **ذوالفقار بیک بن**
اویس بیک بعد از وفات برادرش امارت بازو کی بد مفوض گشته نواب همایون جهانبانی در مقام تربیت
 او شمع آما زمان حیاش چون موسم گل دلاله بقای چندان نداشت و بزودی شغل حاشی از نندی بود
 اجل سجاک تا رادی رحمت **شمنوی** مرد آن به که دیر یابد کام به که تمامی است کار عمر تمام به عمل در آید
 دیر بقاست به لاله زور آمد و سبک برخواست به چون اولاد ذکور نداشت امارت بازو کی برادر زاده اش
 اویس بیک مفوض شد و لاله کی او را پادکار بیک مقرر داشتند و والده اویس بیک از یاد کار بیک تو بهم پیدا
 که ببادا قصد پسرش کنه ترک امارت نموده پسر خود را برده در قزوین بغرم عقبه بوسی بر گاه عرش آستانه
 نواب جهانبانی آمد **یادکار بیک بن منصور بیک بن سکر بیک بن حسنعلی بیک** چون دالم اویس بیک پسر خود را
 امارت بازو کی خلع کرد جماعت ایشان باستقواب عیان امارت بازو کی را با امارت الکاغذ و سکر بیک
 منشور شاهی پادکار بیک عنایت شد و چون او مرد ابدال و شش و قلندر نش بود اکثر اوقات با طایفه
 ابدال و سقیدان اختلاط نموده در امور شرعیه خندان تقیه میکرد ازین جهت در نظر اهل پیش مطرود و مردود بود
 و فی نفس الامر مرد شجاعت شاعر سخاوت آثار بود در زمان او عشرت بازو کی غنی و مال گشته قریب

خا نوز در طوایف بر سر او جمع شده فرایا در مزارع بشک در اعمارت و آباد ساخته جمله دعوی بازوی کردی
 کردند و چون مدت پانزده سال در ایام امارتس تمام می شد بر آن جهان انتقال نمود **نیار یک بن**
یاد کار یک بعد از فوت پدر ب موجب فرمان واجب الادب نواب همایون جهان بانی امارت بازوی و بشکر و بدو
 عنایت شده اذین در رعیت طریق پدر اعرعی داشته بلکه اصناف مضعفاد عمل نموده آخر بویطه شنیع و در
 ارا و حکام سرحد روم نواب کامیاب جهان بانی بطریق کنایه پیام فرستاد که اگر سلوک و ادب قرین است
 عنوان است که طوایف بازوی و ختلو و جشکرک و غیره بفعال سآوردند اطلاق اسم مسلمان بر ایشان رواست
 نباین نواب همایون جهان بانی در انحراف مزاج با ایشان می داشت مقصود یک ختلو و سایر امرای آن
 مغزول ساخته بلکه جمعی از ختلو را قتل آورده مقصود یک را در قلعه الموت حبس فرمود نیاز یک را از امارت
 مغزول نموده امارت را با ویس یک الملقب بقلیچ یک در زانی داشت و تا زمانیکه نواب جهان بانی در قید
 حیات بود نیاز یک همچنان مغزول میشت بعد از آنکه نواب جنت سگان جهان بانی بر دهنه خان سمرقند
 بازوی را نواب شاه سلطان محمد دو فرقه کرد آنچه شکر یکان بود نیاز یک داده باقی بنزد قلعه یک فرستاد
 و نیاز یک تابع میرخان شد آنچه خالدری یکان بودند بر سر قلعه یک جمع شد تابع تقاطق کشته اگا
 اسکندر او در حصه کردند و نیاز یک دین سران را در دکنی بطور آمد در حکام توجه میرخان مغزوم مجار بلده
 و سکت سکر اسر خان در شیردان در کنار رودخانه فتح در آب که غریق بحر فاشد **او ویس یک مشهور**
بقلیچ یک سابقا اشغاری بر آن رفت که او ویس یک را والده اش از بیم گنه یاد کار یک بواسطه طمع
 امارت بازوی مبادا قصد حیات او کند از امارت خلع کرده بفرزین آورد نواب همایون جهان بانی
 قریب بیست سال او را در سلک قوچان عظام منخرط گردانید در قزوین نشو و نما یافت و بقدر سبب
 قابلیت و زبان دانی و ادراک سخن گویش بین الاقرا ن ممتاز شد و چون نیاز یک بواسطه قباح
 از امارت مغزول شد امارت بازوی و الکای بشکر و بدو در زانی شده چند سال در بشکر و کجانی
 عمل امارت و ضبط دیانت بازوی سپردن آمد قاعده اسحادی و بی قیدی که در میان آن اطلاع
 را نسخ گشته بود در طرف ساخته شمار اسلام ظاهر گردانده حسب الاسکان در رواج شریعت فرار و

ملت سپنا سمنغ لموده و بعد از فوت ذواب خت کسان که نقض عهد و میاق در پناه پادشاهان
 اشکر و حکم اول پدال کرده رز بایرات قدیم چون دمار لوط و عاود شد هشامات و الوسات آسج غنوج
کاتم حمرستغرة فرت من قسوت باطراف و جوات پراکنده شده آثار خرابی بظهور آمد و امارت بازوی
 بحسن تدبیر امیرخان دو حصه شده موجب قلع یک رازر حوالی نخجوان تعیین با تقاق خان در حجر سعد میرد
 و رز او در آن حدود انواع خدمات سرورده بجزیره ظهور رسید **در بار سح سه ثلاث و تسعین و تسعاً که عثمان**
 پادشاه متوجه تسخیر تبریز شد در روزی که در دوی کیهان پومی اسلام در سر حرامی ملاخی نزول اجلاس
 تقاق خان و علی قلی خان و قبیچ او قلی و اسمی خان شاملو در میان قرنیاشیه در انبه نام محلی پادشاه
 پادشاهی چال او قلی که فراول و پیشرو عا کر نصرت آثار بود دو چار یکدگر گشته از طرفین ملاحظه امواج
 بحر فاسر بعیوق کشیده در آن معارک قلع یک غریق در پایی بلا شد قوچی یک ولد شاقلی یک ملکا
 اورا سر زتن جدا کرده بنظر عثمان پادشاه آورده نوازشات حسروانه سرافراز شد و رز او امام قلی کنایم
 سپری مانده در او ایل ملازمت امرای قرنیاشیه حضرت صا ذوالفقار خان قرامانلوی را حاکم در رسل
 آخر نواب کایاب اشرف ارفع هما یون شاه عباس اورا منصب قوچی کردی ممتاز و سرافراز کردید
 و فرقه رزیشان با تقاق امرای دینی از نخجوان با طاعت آستانه پادشاهی آمد امارت آن طایفه با
 برابر امیم یک او قلی شخصی از نواحی اشکر و ز طرف فرهاد پادشاهی سردار تفویض گشته بعد از دو سال
 معزول شد **صحیفه چهارم در ذکر حکام بدیس** که آبا و اجداد مسود او اوراق آنه و آن مشتمل بر فتنه
 و چهار سطر و ذیلی فتنه در میان شهر و قلعه بدیس که بانی او کیت و باعث عمارت آن حلیت
 بگوای سخن کیمیب می تو حلیت : عیار تور اکیما ساز کیت : که چندین کار رز تو بر ساخته : هنوز
 رز تو حرفی نپرداختد : اگر خانه سوزی فرات کجات : و رز در درائی دایرت کجات : ز ما سر
 بر آرتی و با مانه : نهائی با نقش پدانه : ندانم چه سرخی بدین سگونی : ز ما یاد کاری که ماننی تونی :
 برای جهان آرای معماران بلاد و اعمار و ضمیر غیر شکل کشی هندسان قلاع و حصار در پرده اختفا
 دستار نماند که چون آستاه غراب حالات معموره عالم و استخراج نوادر اتفاقات محدث اوضاع نبی آدم

که فی الحقیقت از توفیق بی سیر و علت اصحاب خبرت در باب خبر انبیا است همه کس را بسبب توفیق میسر نه چندان
 علی کتب است اوله این قصه ملحوظ میگرد که بدین آرزایان کند رومی است و حمد الله ستونی قزوینی توفیق
 کتاب زهره القلوب یا ورد که منبع رود و جمله زحمت کند زود و تقریب است که از یافارقین سایر ابهامی
 جبل کردستان به دلمیج میگرد و بعضی نسخ ترکی و فارسی اطباء آنجا را بنا هم نوشته اند اما غلط است چرا که
 بقول ارباب خبر و بر دایت شهر بدین نام کمی از علما مان کند است که بانی قلعه و بلده بوده و محمد اصحاب
 لغته قاموس آورده که بدین جایی را گویند که آب و هوای خوب داشته باشد و بعضی بلده بدین نام در
 اندر با بجان و بعضی تابع لرین شده اند اما با اتفاق اکابر افاق داخل اقلیم رابع است **محصل کلام است**
انجام آنکه نقله اخبار و جمله آثار مرقوم کلک بلاغت شاعر کردین آنکه در محل وزمانه کند از مایل و عرف
 عرب بجان روم نرفت فرمود گذرش بر ساحل رودخانه شط العرب افتاده در صد و شانزده که هر آنی از
 اطراف و جوانب داخل رودخانه میگردید آنرا باستصواب حکما امتحان نمایند که کدام درخت ثقیل است
 و کورش بر دیگری فائق یاید بر نظیر قبحور و سرد و نموده تا بجلی سیرند که رودخانه بدین داخل میشود چون
 سبک امتحان یازمانه بکتر یاید و کهنی چون در آن برسد شسته یازمانه بمذاق ایشان خوشگوارتر
 بینماید بدین دستور کنی رودخانه که شاعر عام است گرفته یازمانه تا بقامی رسد که آب رودخانه کسور با
 پلکه میگرده می شود و چون این هر دو آب را سوزانند بینماید آب رودخانه کسور بهتر از آب رودخانه ربا با مذاق
 ایشان خوشگوار یاید همچنان کنی رودخانه کسور اگر شسته بالا سیروند تا به چشمه که منبع رودخانه کسور است
 سیرند **پت** مصفا چون دل خلوت نشینان **+** سوز همچو چشم پاک میان **+** رسیده قهر او تا کا و در می
 نموده همچو عینک روشنی **+** یکی کانه نشو و نما کرد **+** بجای برک سپردن عینک آورد **+** زنده و تهور
 گرمی وی **+** پناه آورده سوش حله وی **+** سجده سرد که بیم فشردن **+** نیارد عکس در وی غوطه خورد **+**
 کند که ز کعبی آنجا که زری **+** که شوید در وی در خاض غباری **+** شود ز کرد ظلت آن چنانک **+** که بتوان
 دید در وی عکس ادراک **+** آن کوه و چشمه سار و آن سزه و کوبار در نظر کند در غایت لطافت و صفا
 در ساید و مکانی ملاحظه میفرماید که در قرن واد و در و من روزگار چون آن محل من ملک کوش زمانه در آن

دانسته شد آن ترانه شنیده در اطرافش بنامی نوحه و صحنش با نوحه ریاحین و نعل پسته جابلانده
 خضر بنه پوش و درختانش خلعت کونا کون بر دوش **نظم** هویش اعتدال از جان گرفته * نم از سر چشمه
 حیوان گرفته * زمینهاش ز آب ابرشته * در او کلههای رنگارنگ رسته * با طش در نقاب گل نهفته *
 گل دلاست کاندز هم کشفته * کاش چون کلهفان پرده ناز * نوای بیلانش عشق پرور * رسید به نیا
 تا لکه گاه * درختانش زده بر بنه صحر گاه * اگر مرغی بشخص آرسیدی * کشای سایه اش مال و بریدی *
القصة آب و هوای آن دیار سواش مزاج بکنده افشاده چند روز بوی مطهر استراحت رحل اقامت در چشمه
 مذکوره آنهخت و باط عیش و خرمی بستر اینداز کف ساقان سپین ساق زهره چین جامهای لمورین نوشیده
 و آوازه عیش و عشرت و نوای سرور و هجت بر آیه چرخ چندی رسانید و همانا که اندک عارضه داشته
 که در مابین عوام آن شهر است و در آنسه و افواه مذکور که استخوانی بدستور شاح کا و در سر او پیدایش که
 هر چند اطبای حاذق و حکمای مدقق در ذرا که آن سعی مشکور و جهد موفور نموده اند اثری بر آن تشریکت
 و چند روز که در آن سر چشمه اقامت داشته آن مرض بکلی منرفع شد چنانچه او را دیگر هیچ عارضه نماند
 و احوال کانی سطح بر سر چشمه فرجور است که آن چشمه بکنده میانند و در میان مردمان بدان شهر است
 بنامی بر سو فقت آب و هوای آنجا بنظر اسکندر رسید که شهر و قلعه بنا کند که قرنا بعد قرن و بطن بعد بطن
 از آن باز گویند بدلیس نام غلام خود سفیر ماید که در آنجا قلعه و شهری بنا نماید و در تات و حصانت
 بنوعی اقدام نماید که در آنرا شل بن پادشاه اراده تخییر آن کند که مقصود بکنده کاخش زند بسیر
 حسب فرمان قضا جراین تعمیر قلعه و عمارت و حصار سادرت نموده قریب بدو فرسخی چشمه در مابین
 رودخانه کسور در باط که احوال جای قلعه و قصبه بدلیس است بنا کرده بانگ فرصتی با تمام مسرت
 و در محلی که بکنده از سفر ایران عودت کرده بد آنجا میرسد بدلیس در قلعه و حصار استوار کرده تا
 جنگ و جدال مستعد حرب و قتال شدن کردن از طوق اطاعت و فرمان برداری در کشده بکنده هر چند
 پنجم فرستاده گوش او را بگوهر ضربیج و در رموعظه کمران بار کردند اثری بر آن تشریکت همچنان
 حلقه بر دور ترم و عصیان زده بکنده نیز مقید بمجا صره بدلیس نشده بغض و عنای در گذشت چون کنگر اند

نیانه سیاق واقع شد بدین شهر و کفن در کردن انداخته کلیه قلعه و منقح حصار برداشته با تان کندگی
 روی نمود و زبان عجز و این روسان استگانت و اعتدال برین مقال کشود که پادشاه عالم نمود و عصیان
 بنده با شاره علیه شهر ماری صادر شد چرا که در محلی که بنده بی مقدار را معارت قلعه و حصار مامور
 گردانیدند بلفظ که با فرمودند که در تانت و استحکام قلعه نوعی قیام باید نمود که مثل من پادشاه
 بسی واقفانم تخییر آن غیر نشود بلکه کند تخییر خویشین کردون سریر و سلاطین جهانگیر کینکه که خست
 رننه و طیر دور پین روشن دلان صافی صنیر شبیر حس پرا مون شرفات اسانش تواند کردید بنا
 بر این فرمان و جب الاذعان کتافی جرات نموده ام و کیت قباحت در سیدان و حاجت دو اندک کنون
 به عقوبت که پادشاه عالم ناپه رود اردو مستوجیم بکنند را ادای بیس خوش آمد نام مبد و قلعه را بنام
 او موسوم ساخت و حکومت و در رانی آنجا را بطریق تحلیک به در زانی داشته کلاه کوشه قدر و کوشش را با
 ذروه آفتاب رسانید و چون بیات مجموعی بدین شکل افتاده بو سطر آن دایم الاوقات در خط
 و انقلاب خالی نیست **در شقات روات مروی است که در زمره سابقه مار پار در قلعه سیدان**
 سگان و سوطان آنجا را از کثرت حیثه تعیش بد شوری بوده آخر الامر کجا در کلاه در قلعه طلسم تعبیه کرده اند که کمتر
 شده مزاجم مردمان مینی شوند و کمال در او بشکل آدمی که ما در دست در دوزخک تراشید در روی دیوار
 و طلسم در کاه استهتا رود و وقصه بدین در بند می است در مین اذربایجان و دیار کب و ریحیه و زمین که اگر جان
 ترکتان و نند و ستان از ایران و عراق و خربان **زیارت حرین بشریفین دادها الله تعالی شریف و**
تعظیم توجیه فرمائید و اگر سیاحان جده و زکبار و تاجران خا و ختن و رودس و سقلا و مغا و سوداگران عرب
 و عجم در زندگان اکثر عالم ترود نمایند مادامی که دوزخک سوراخی بدین عبور و مرد در کفند غیر نیست این
 سنگ سوراخ در کف سخی بدین بطرف جنوبی واقع شده و نفس لامر آبی است که چون از زمین برآید
 به رود و مور سنگ میگرد و مرتبه مرتبه مشابه سدی شده که متر دین از آنجا به شوری عبور نموده اند ^{تن}
 حیره که در آن عصر بوده اند مسجدی و کتیق بل عظیم در نفس بدین ساخته که پیل و مسجد خاتون مشهور است
 آن سنگ را سوراخ کرده با نفعل گاو ان در دمان مسهولت مکنند سگان شریف است و قد کلاه ^{لله}

و مردمان خوب از شیخ دامل الله بر آنجا میرسد و اقامتی از نوفل بن عبدالقادر بهت میکند که در زمان خلافت
 عمر عیاض بن غنم تاریخ ششم و شصت و شش از آنجا فرستاد و در آنجا در آن حین حاکم
 یوستینوس نام کافر می و حاکم بدلیس سر و ندان بویس بطارقه و ملک موش و صاحبون من سر نام کافر می
 بود پیشوا و مقتدی ایشان یوستینوس حاکم اخلاط بود طارون نام دختر خود را و معبد خود ساخته بود و فرستاد
 ابلا و سیا و در که پیرا را راده چنان بود که دختر بعقد نکاح نبی عجمان خود و نوزدین سر و ندان حاکم بدلیس در آورد
 بجانب موش بن سناسر که او جوانی بود بکلیه حسن و جمال آراسته و بزیر ملاحظت و سماحت پیرته می تمام
 داشت در محلی که حکام کفار فرزندان خود را بجهت بریم منت در اب و الی آمد خردند طارون نیز
 از نیابت پدر آن سفر ما مور شد چون بموش بن سناسر ملاقات اتفاق افتاد بیکارگی خان چهار
 اشتهار او سر و ندان رفته در خفیه بموش ملی کرده از شک گاه فرار نمود و بجهت عیاض بن غنم رفته برف سلام
 در آن طارون را بعقد نکاح موش در آوردند و اخرا طارون با صاحب عیاض مقدمه ساخته فرار نموده نزد
 پیرا آمده که موش مراد در سلیمان ساخته بود باز بدین خود مرحت کرم تا فرصت کرده پدر را قتل آورد اخلاط
 بصیقل تسلیم شکر سلام کرد و سر و ندان حاکم بدلیس نیز بوسیله بوقیا صد نفر روزیارد و هزار توپ گشته و دیبای
 فرنج و پانصد اسب تازی و صد شهری تقبل بخدمت عیاض صلح کرد و تسو فغان بده اکثر در امنه زندگانی
 آنجا بخدمت شافعی عمل میکنند مگر معدودی چند که در ایام تسلط اترک آبا و اجداد ایشان تابع آن قوم
 کرده مذنب ابوحنیفه دارند و مردم ولایت شافعی مذنب اند و با تمام بطاعت و عبادت رعب و مانند
 و جمله مردم شجاع و کریم و سخی طبعند سا فرودست و همان پرست واقع شده اند در هر فرقه از قرنی
 اسلامی که دوسه خانوار باشند مسجدی ساخته امام و مؤذن نگاه داشته اند و نماز سجااعت میکنند
 در ادای فریضه و سنن همواره شایع اسلام مرغی داشته همیشه مردمان قابل و فاضل در آن مینموشند و نماینده
 در آن جمله مولانا اعظم قدوه بخاری عالم حاوی کالات فیضانی مولانا عبدالرحیم بدلیسی که نزد ایشان
 حاشیه در کمال لطافت و دقت بر سطلع نوشته در منطق و معانی در ادب صفات مشهورین بفضلالی
 و مولانا محمد بر قلعی که در علم فقه و حدیث سر آمد فضلالی و علمای دین و مقبول فقهای دهرت و در علم نحو

بر حصی و ہندی حاشیہ نام اسیر شرف عالم بدلیسی تہ منظور خاص و عام ہست در بدلیسی نشوونامیہ
 در حضرت قلب المحققین ربان المدققین حافظ اوضاع الشریعہ قرودہ ارباب لطیفہ شیخ عاریا سرکہ
 میرد شیخ نجیب الدین سہروردی ہست و پیر شیخ نجم الدین کبرا قدس اللہ لہ و اہم اہم بدلیسی ہست و جناب فضایل بی
 عرفان شکاری مولانا حامد الدین بدلیسی نیز از علماء عامل بودہ و انتاب وی در تصوف بکثرت شیخ عالم
 یا سہروردی و بعد از ریاضات و مجاہدات کہ بہ تہ کمال رسید تفسیری در نوشتہ و مولانا ادریس حکم ولد مولانا
 حامد الدین ہست کہ بہ تہا منصبان سلاطین آق قویونلو بہ و متعلق بجمہ و آخر بندگی مجلس سلطان سلیمان
 لستہ در فتح سہروردی کاب حضرت انتاب سلطان بجمہ در اینجا قصاید غرادر مدح سلطان کشتہ و این آیات را در
 در قصاید درج کردہ انکار شکایت کردہ **پت** کشادہ شدن از جہل تا کجی را بچہ چہ صاف باصرہ عدل را توئی
 معیار **+** ز نضر جامع فضل جوئی نشد حاصل کہ کشید مجرہ از جانان در بار **+** مگر کہ سہروردی بر فقیر از حق اہم
 کہ یک حلال نشاید کہ بر کف ز اشجار **+** کہ شہم آنکہ مذرم ربت حق خدمت **+** ز بہر تو بود این اہم تو زیار و دیار
 بروم و شام بگردیدار بگردم ہست **+** چون بندہ ز در و پریشان کردہ اہل و تبار **+** باہل جاہ اگر عرصہ دہم بر شاہ **+**
 بخود بچہ دنی کمال طی کند طہار **+** چہ ہست در کتای شاہ مصر حجج فضل **+** سزد کہ جامع علمی کنی با ستہا
 بہین ز عقلی و نقلی و با فنون اہل **+** ز فقہ و طب و ریاضی ریاض اشجار **+** بر آسمان علوم آنکہ ہست ہر شاہ
 چگونہ رفت ادریس را کتہ انکار **+** و تاریخ فارسی در احوال و آثار سلاطین عثمانی نوشتہ و قانون ہشان را در آن
 درج کردہ و اسحق کہ در آن نسخہ داد و فصاحت و بلاغت دادہ توان گفت کہ در سلامت و روانی نظیری نیست
 چون بیتی را احوال است نفر د سلاطین ہست سو سو ہم ہست بہت کہ دینم قریب ہست و ہر ربت ہست
 و در جمعی کہ شاہ اسمعیل صفوی خروج کردہ این قصہ تالیف او بعضی شاہی رسید مولانا کمال الدین طیب شہرزوری
 کہ صاحب دندیم خاص بود فرمود کہ مولانا مکتوب نویس و سوال نما کہ این تاریخ را د کتہ ہست یا نہ مولانا
 ارباب درت لمونہ مکتوبی مشتمل بر انواع لطایف و طرائف مولانا ادریس نوشتہ ارسال لمونہ چون بر نمودن کتب
 میاید انکار کند کہ بلی من با قبہ ام اما ترکیب نہ بنا حق کتہ ام نواب کا یاب شاہ اسمعیل از زاد امی مولانا شہر
 امن حکم ہمایون بچہ طلب مولانا و رغبت ملازمت خود اصدار کردہ مولانا از آن ابا کردہ و اس قصہ کہ چند ہست

از او پدید می‌آید و در حضرت کشته سجدت نواب شاه سبیل می‌تواند **میت** مرا سیدان ابا عبد غلام خانان
که جرم فادوم جدت بر او قدس جا کرد شد **ز** تمیزان جد و ثانی شاه است و الله هم **که** علم طاهر زوی دید
باطن هم منور شد **ط**ریق بندگی خاص من با شاه حیدر هم **رخس** اخلاط بنم همچون شیر و شکر شد **رخس**
رخس اتفاق است اینکه در آیت **ف**قانی **ب**هر جان نام سبیل نام بنده می‌شود **و** **ابو افضل افندی** ولد **که** **نور**
فضیلت آراسته بود در زمان سلطان سلیمان مکان مدینه در می‌روم ای سزا فرشته مدتی در آن اوقات صرف
کرده اتفاقاً دو پسر قابل داشت نوعی که هرگز در قبضه واقع نشد از غلط گذشتی نشسته بجانب اسلامبول
سیرقه که پیکر با دو نویسی بر خورده و ملاحظه در می‌مخت درین حال فرزندان آن دو تمند کشته سیف عثمان
شورنجان در کرداب بلا غرق کردین و فلک امید آن نامرادان با حل کمال نرسیده زورق حیات ایشان در
مخات نامید شد و در کلمه نیک فاختان ناخبر و همک گشته که هرگز ایشان با حیت بقا نخواهند رسید **میت**
گذشتی هر کس که شد **غ**رقه بطوفان او **ن**خچه عکس انداز **د**ست نشا و شکست **و** **ابو افضل افندی** بعد از
سوزش ذوق فرزندان رفته طول حساب حیات در دفتر امین مستوفی دیوان **کل شیء ذلک الا وجهه** است
چنانچه از شهرستان **که** **الحکم و الیه ترجعون** نوشت و قابض ارواح طهار روزنامه عمرش ابر نور دیدم و از مولانا
ابو افضل افندی اولاد ذکور نماند منقطع النسل شد **و** شیخ **ابو ایوب** **بر** **الکودمی** که مولانا نور المده **والله** **ع**
حاجی **ذکر** **او** **در** **نقحات** **کرده** از بدلیس است و نذر فایض الا نورش در جانب غربی بدلیس در محله کسود
شع و سکه می‌شاعر که مدتی خدمت امرای ترککان دمازست شرفخان حاکم آنجا می‌نموده اند و اخذ در سلک
مجلس سلطان سلیمان بنحو خط کشته لطیفی رومی اسم او را در تذکره شعری ترکی یاد دارد و قریب زمان او را نظم
آورده سلیم نام نام نهاده در سخن دادشاعری داده از قصه بدلیس است غرض که همواره بلده بدلیس **مفضل**
دعما و مقدر دشمنان مستعدان بوده و جناب فضیلت شعاری مولانا موسی که اسباب تدریس مدرسه سکه
پدیدست از مولانا شاه حسین جد خود که عمر طبعی یافته صد و پست مرحله از مراحل زنده کافی طی کرده
مسود اوراق نقل نمود در زمانیکه بهرام پک ذوالقدر را که از جانب دنیا ت شاه سبیل بخت و دست
اسجود در رهش و بارگیری مامور کرده بود با کاشکان شرفخان که در اخلاط و آن حد می‌بودند **نایب**

و محبا و اتفاق افاد و شرف خان شیخ عباسی را بدفع او فرستاد و سوزنی پانصد نفر از طلبه و ده همدان بسوزاند
 غزا و جواد تیر و گان برداشته امیر شیخ امیر متوجه در چش شدند و آب و هوای آن بله با اتفاق جمهور در خیز
 و صف پرون است و لطافت و نراست باغات و عمارتش از نهایت تعریف افزون **چنانچه شیخ الاسلام**
افضل الانام مولانا عبد الحلاق که در شیخ حسن خیرانی است و او خلیفه شیخ عبد الله بدخشی است نزر را
 ایشان در قرب کون میدان است و مکان استجابت و دعاست و سلسله ایشان در تصوف بشیخ رکن الدین ^{علیه السلام}
 سمنانی قدس الله سره العزیز منتهی میشود و این حدیث در تعریف آب و هوای و لطافت بلده بدین ترتیب
 طبع کهر ما و افکار در زنا راد است **پت** و چه بدین که شرمند و خجالت زده اند آب خضر نفس عملش
 در آب و هوا چه معانی است که از زینت پاکیزه کیش **+** شده در روی زمین باغ درم نماید **+** چه
 دیاری است که از طیب وی آموخته شدند **+** حوت صحرائی حشمان کندان بخره **+** تا در آن کوی کنه نامه
 سکین را عرض **+** کف با بخرش این چه خیالی است خطا **+** سنگ چین آمد خاک سران کولیس **+** مرد و آنجا
 که سماع تو بود خاک بها **+** چه زمین است که از صفوت خاک خوش او **+** در لیلیان جان آمد عمری است
 صبا **+** تا بخاری بر در زناحت تا کس سوی خلد **+** که کنه غایبه انگری حبه حورا **+** یک هر چند که سرشته
 در آن کوکر دید **+** بخاری نشد دست رس از عین صفا **+** در زستان اگر چه از کثرت برف و شدت
 باران و نهایت سرما و در چه خد ماه مردمان در آنجا عذاب دارند اما با وجود این هواش خندان برودت ندارد
 که مردم متاثر می شوند و اما لی آنجا از نفس و غنی و غریب و شهری همه خوب و همه میسور اند و حمل استری
 همیشه خشک بلکه رم نقره که در زده آنچه عثمانی است میفرودند در حمامات آنجا همیشه خوب میسورند و بعضی اوقات
 در عین زستان از کثرت برف طرق عبور و مرور بر این در و رنده تمهید میگرداند از قهریم الایام سلاطین مجتهد
 کزین و خواقین حشمت این دو بطن محافظت طرق کفره و سلامیه آن بلده از جمیع تکالیف عرفیه و شرعیه محافظت
 داشته اند شده و احکام شرعیه و اوامر و فراین مطاعه منوکه ملجبت نامه نوشته اند حکام آنجا تقاع خیر از ساجده
 و خاق و خطایر و حمامات و قطرات پار ساجده اند چنانچه است و یک بل از نیک تر این اند و دریا به شهر
 موجود است مردمان بر آنجا تیر و میکنند و سازنده حمله و شت حمام دلدو و چهار جامع بزرگت کمی در قهریم

کلیسیای ارمنی بوده حتی در عینی که شد سلام را قیام میسر شد از مسجد موبده اند و تفرق مسجد مشهور است و یکی دیگر
 بناهای سلاجقه است که تاریخ آن را بخط کوفی نوشته اند سجام کهنه شتهار در دو جامع دیگر پیش از آن
 والی آنجام زاویه در جنب کوک بنا کرده که سیمی ششمیه است چهارم جامع شرفیه است که شرفخان جده فیه با
مدرسه و زاویه در محله مار دین بنا کرده بشرفیه موسوم گردید در این جامع اما مان و مؤذنان منصوب است
 که هر کدام بسنخ خطی موقوفه و معلوم است که در زمان جلوس سلام تا این وقت حججه و جماعت در آنجا قیام
 شده باشد و پنج باب مدرسه که خطیب و حاجی کتیه و سکریه و اداریه و اخصیه که از احداث قیام است که در
 تاریخ در جنب زاویه ششمیه با تمام رسیده با فضل معلوم از طلب است تدریس در آنجا در میان **فضل**
 بلاغت آثار مفضول از آن جمله تدریس مدرسه شرفیه مولانا خضر بی که در اصول و فروع فقه و علم تفسیر و حدیث
 بی نظیر است و مقر است که هر کس در نزد او کمال رسیده در مرتبه کمال است و مدرسه خطیبیه ساجاب مولانا **شیر**
 مولانا محمد شرفش متعلق است و در میان علمای کُردان بکوفت و ممتون است مشهور است در علم **شیر**
 بیات و منطق و کلام و مارت تمام در نزد تدریس مدرسه اداریه مولانا عبداللہ پک مشهور است یعنی
 بالای سیه متعلق است بکیرمق ازبانه شرف و طبع و کرده مرات و در دو و نیز در فنون **شیر**
 خود است و دیگر مردمان فاضل و قابل از اهل صنایع و محرفه قریب بشصده و کالین است و بقیع خیر در آن
 ساری است علی الخصوص سمار سجدت انجیرات و مبرات مجتمع بحیات و الصدقات ملاذرباب **شیر**
و اصحاب الفضل و انقلم مؤمن الدوله السیطانیه و معتمد انجیرات انجیراتی حسنه و پاشای میر سران و آن
 چغام ارشنگ رخام و دودرب خان و موزری صدباب دکان و زویه و دواب خانه و غیره **شیر**
 دیگر ساخته که بقیع کلی از آن مقصود است و جمیع اینها واقف زاویه راهب را همور کرده و از آثار عمارت او
 صفای پار در بلده بدلیس هم رسید و فضیلت شاعر فصاحت و بلاغت آثار حاوی کالات نضانی **شیر**
افندی که در اصل از قصبات و کار برزادکان انجیرات و با عنجه متعهد صاحب ملنه و تعلد امارت در جنبه
 بوده تاریخ نای عمارت او را حسنه و نه و قطع النظر از احداث و عمارت خیر مکتب و او عظیم شمس و بانه
 فرصتی چنانچه عالیان را مقبول و مستحسن افاده با تمام رسانید اول عمارت راهب است که ما بن قریه تا توان

و شهر بدلیس واقع شده و آن مشتمل است بر دو باب کار در نسای و سیس و یکدرب زادیه رفیع و یکایط
 با صفا و یک مسجد روح افزا و ده باب دکالین و محترفه تخمین از دوزده هزار ذراع سیفت چشمه در آنجا
 آورده است و آثار آبادی و عیالات معموری ظاهر گردانده موزری سسی خانوز از کفره و اسلامیه در آنجا آورده
 و آن مجال و در ارضی از صدقات و ترجمات پادشاه مغفور سلطنته اندو خان بطریق ملکیت بجز و پاشا عنایت
 و وقف آنجا کرده بجهت آئین و رونده و شور با زمان تعیین نموده از امر اعیان و ترک و تاجیک و عرب و عجم
 و زراد و شهری و غریب که هر کس شب در آنجا همان سیکر و دو فرآور حال او را رعایت میکنند و نفس الامری است
 که با وجود آنکه در پان شهر و قریا چند نفر کار و نسای متحد دست اما بواسطه کثرت برف و شدت باران
 که عیان بدلیسی کمال هر دفعه که برف بارید انداره نموده اند تا تمامی زمستان شست و جب بوده غرض که هرگز
 تا سوزی چند نفر از تجار و تتر دین در معرض تلف نیاید و سلاطین و حکام کرام تحصیل آبا و اجداد عظام این سهام
 چند دفعه در آده عمارت آنجا کرده بلکه اساس متحد و بنا نهاده اند که با فضل و کور و جدار از زیاده از قدر آدمی
 نمایان است و پدست اما بواسطه انقلاب زمان و آشوب دوران تا تمام مانع صورت اتمام پذیرفت
 تا که بخت و تا که از روزی در اسکال از نیت سال بتجاوز است که از آثار پادشاه مغفور در آب و هوا ضایع
 نشده اند آینه و رونده زور و حجاج و تجار بر فایت و سلامت تردد میکنند و تا نیا در بلده و آن جامع رفیع
 و مدرس عالی و مکان مدفن و زاویه در فایت صفا بنا نموده با تمام رسانید و حافظان خوش اسکان و خطیب
 مؤذن متقی قرأت خان شیرس لجه نغمه سرا و محاوران بودب نغز داد در آنجا نصب کرده بجهت هر یک
 فراخور استعدادشان و نظیفه تعیین نموده بعد از ادای صلوة جمعه از برای روح پرفروش قیام واقف نموده
 بقهرت فاتحه فایحه قیام بنمایند در لیلی صعبه و دو شبته حیات واقع شود بلا دفعه ثوابین بروح بزرگوار
 واصل است **ثالث بادمی راه مسود اوراق شده** با جمعی کثیر از عشرت روزگی که مدتی سرگشته تیه ضلالت شده بودند
 قریب چهل و چهار سال از جنای اغیار ترک یار و دیار نموده و از ملک و عقار گذشته بیار قریب آید افاده
 بوطن مالوف و سکن معروف آبا، و اجداد کرام این سهام رسانید **محصل کلام غریب انجام** آنکه در محلی که پادشاه
 مغفور فقیر از خلوت سخوان دلالت و عده ایالت ادحاق سرور و ثی نموده بواسطه خسرو پاشا بود دوران

آن مقدار سعی و اهتمام از او بطور آمد که مافوق آن متصور نبود با موزی نهر از نفس از مردوزن و سپهر و برناه
 ولایت تو حه نمودند و همراه فقیر آمده و دیگر شهر بپس راجات اطراف و نواحی خوب است از آنجمله ناحیه
 اخلاط است که آن شهر قدیم البسات و در بعضی اوقات در الملک پادشاهان ازین بوده و در زمان
 انوشیروان ایالت آنجا بمش جا با سب تعلق داشت و هوای اخلاط در غایت لطافت است و غستان
 بسیار و میوه های آمد در از هر قسم در و تخصیص زرد آلو و سیب او در کمال نراکت است بختل مکدیه سیب دروزن
 صد درم بیشتر باشد و اقسام سیب و امر و دارد و سیب اخلاط در ولایت آنجا بجان مشهور است و آثار
 بقاع خیره در آنجا از ساجد و مدرس و خطایر و خوانق سو فورد و همواره ظهور اولیا و علماء و شیخ در آنجا بود
 از آنجا حسین اخلاطی که در علوم طاهره و باطنی سر آمد علمی عصر بوده و جفر جامع از شایسته و بر
 بواسطه انقلاب دوران و فقرات شد قیامت اثر چکنیه خان که در ایران و توران واقع شد از روی
 علم جفر دانست قبل از ظهور فتنه آشوب و محسن با موزی دوازده هزار خانو در از مردان و متعهدان
 از اقوام و حجاب خود ترک وطن کرده بطرف سمر و او آمده تا هنگام رحلت بیادت پناهی در آنجا
 پیوده و مزار فیض الا نورش در آنجا است و بحال در رسم محله است که موسوم بحلّه اخلاطیان میباشد
 و دیگر از جمله فضیله آنجا مولانا محمد علی الدین اخلاطی است که در علم ریاضی و بیات ذوفنون زمان است و چون
 خواجه نصیر الدین محمد طوسی حسب الاشاره ملا کوخان در تبریز شروع در بستن رصد نشین زیج کرد مولانا
 از اخلاط آورده با اتفاق بومی بیه و مؤید الدین عروضی و نجم الدین و سران قزوینی آن کار را با تمام رسانیدند
 اما شهر اخلاط بواسطه بعضی فقرات که در زمان ظهور اسلام در آنجا واقع شد منهدم گشت **اولاد و تاریخ است و**
پنجمین دست مائه سلطان جلال الدین خوارزمشاه بد آنجا آمدن اخلاط را بقهر و غلبه از سلاطه گرفته قتل
 پار کرد و بعد از آن لشکر مغول آمد و از او گرفته خرابی و قتل از حد بیرون نمودند و در سه در ربع و در بین و سگما
 زلزله عظیم واقع شد اکثر عمارات آنجا خراب گشت و در سه خمس و خمیس و تسعانه نواب جمایون جهان بانی
 در قلب رستان قلعه اخلاط را محاصره نمود از کاشکان سلطان سلیمان خان غازی ستخلص گردانید و تخریب
 قلعه فرمان داد و در کیامت با خاک تیره برابر ساعده بعد از آن سلطان سلیمان خان غازی لشکر و شهر

قدیمی را بر طرف نموده قلعه و حصار تجدید در کنار دریاچه بنا کرده بدین سبب با بکلیه شهر قدیمی ویران گشته
 نیز چندین معمور شده **پت** جهان خراب رباط است در گذشته میل کان بهر که بیک شت کل شود معمور
 و با لعل هر محلی که در رضی شهر قدیم سیکا و نه آثار عمارت و خان و حمام و سنگهای تراشیده در مقام صنعه
 پرون یایه و ناحیه دیگر بلیس موش است و آن بلده قدیم ابناست و اثر قلعه موش را مقدر بکفر نوح **بصره**
 جنوبی شهر بر بالای کوه بنا کردند و تنها معمور بود و در ثانی بحال سلطان غازی آن قلعه را ویران کرد
 قلعه قدیمی که در جانب غربی بلع در بالای تلی واقع شد عمارت کرده تا سوزنی چاه نفر دستخطان از
 از کوه توال و توپچی و غیره در و دوش و صیلاح ارانسه دمان را کونیه و زکرت دمان بشما شتم کمر است
 اما در طرف بلده باغات انکور در دو غلات پار در آنجا حاصل میشود و صحرای خوب و علف زار در آنجا
 در و در عایمی آنجا را کاه و کوسفه و کاه میشس پاست چنانچه هر جهت کاه و کوه تان عبارت از آن است
 پست و چهار کاه و کاه میش می بندند و صحرای موش که بین الا تراک بلوشی اداشی شهر در و در تخفنا
 و وزده فرسخ در طول و سه چهار فرسخ در عرض بوده باشد زمین است مسطح و بجایت همور در اطراف آن
 کوهستان و بیشه سبز و خرم همیشه ملاقات پر برف و چشمه سار بای سرد و رود خانهای فراوان در آنجا
 باشد چنانچه آب فرات از جانب شمالی آن صحرا آمدن ثلث آن را قطع میکند بطرف جنوبی سرد و در
 معروف بقوه صو از جانب شرقی جبل منور و سیاید در حد وسط کرده داخل آب فرات میشود و در کوهستان
 بازهای سفید اعلی میگردد و اقامت گار مرغ و ماهی در آن صحرای بهشت آئین و مرغزار پرترین پیدا میشود
پت بهشتی شده پیشه پیرانش : دیگر کوشی به درویش : کرانین بویس آسودگی : فرشته از خاشر
 آلودگی : همه ساله ریجان آن بهر کلخ : در او ناز و نعمت همیشه فراخ : فلکاه مرغان این کشور او :
 اگر شیر مرغت باید در اوست : زینش باب زرغشته اند : تو کونی در و زعفران گشته اند : قزایی
 ارانسه قریب بصد خانوز در آن مرغزار پهلوی یکدیگر افاده در آنه کوه از طرف صحرا قزایی اسلامی **قعه**
 و حقوق و دیویش قبول حمد الله مستوفی در زمان سلاطین چکنیره شفت و نه هزار و پانصد دینار بوده در
 زمان سلطان سلیمان خان غازی که ولایت بدلیس را تخریب و باز دید کردند و بغیر از قزایی اوقاف و املاک

مع خیر چهارم از کفره با سلوک خیر قلم هر نفر در قرارت است و آنچه مجموع میزند و پانصد هزار رومی در هر روز
 سیصد و پست و چهار آتیه میشود که هر روز زده آنچه عثمانی میقال فقره خالصت و رویت که قبل از ظهور اسلام
 در زمان حکام ارمنه شخصی که حاکم موش بود میزند عرض شد که خود را دیده شد آب الابه در عسک او موجود بوده هنوز
 تا سف میخورد که موش حاکم و صاحب با تهر میزند و ناحیه مشهور دیگر بدین جنس است که یلاقات و وسیع در روز است
 یکی صوم شهری و پیک کول و دیگری جبل شرف الدین که اوسات که در زمان آبا و اجداد محرق اوراق که یلاقات در آنجا
 کرده و منافع پارازان حمل واقع میشود و دو چشمه آب دیگر است در آنجا که در یکی ملح سفید و در دیگری نمک احمر حاصل میشود
 و هر سال چهار صد هزار آتیه عثمانی پیدا میشود و در حقوق دیوانی امثال موش است که چه رعایای ارمنه از آنجا
 شده اند اما اکثر قریه و نزرعه آنجا را با قطع و صاحب تیمار داده اند و با فعل سواری چهار صد صاحب قطع در آنجا
 و اسبان تازی نژاد در آن ناحیه پیدا میشود و سوای غله در آنجا چیزی حاصل نمیکند و در غزایات آنجا دریاچه
 مشهور بولاق اطراف آن بر وجه تخمین کفر پنج بوده با و علی الدوام آبش گل آلود و مال سبزی است و در دهانه هم
 از آنجا دریاچه دیگر دریاچه بولاق و اخلاط واقع شد که آنرا در یاری نازک میخوانند آبش در غایت شیرینی و شفای
 در رستان چنان می بندد که کاروان چهار ماهه بر بالای آن تردد مینمایند و قریب تحویل حمل کفر پنج اومی گنجد صدای او
 بس فرسخ راه میرود و چون پنج بر طرف کشته در هوا اعتدال پیدا میشود و ماهی پاراز دریاچه بر دو خانهای کوچک که
 داخل آنجا میشود پیرون میآیند و ای آنولایت هر کس آمده چند آنکه سلب ایشان است صید های ماکی کشند چنانچه
 شخصی واحد یکشنبه روز چند خرد در ماهی که اراده داشته باشد سهولت میکند و کوشش بجای لذت است و در روزی که
 ذراع زیاده آن است که سینه ماهی در شکم است هر کس از ایشان و حیوانات بخورد حکم سم دارد چند نفر از مردمان
 در صحنه قصر اندکی از او تناول کرده میشبانه روز چو خود اشاده آخرت ریاقات خورده کثرت استغراق خلاص شدند و چند دفعه
 علمه اران دیوانی اراده کردند که ماهی را اجاره و اترام نمایند و بسنح کلی از آن ممر بدون عاید کردند اتفاقاً در آن
 سنوات ماهی از دریا پیرون نیامد و چیزی حاصل نشد و گوهری در ماهی موش و اخلاط و شمالی بدین افسه که
 بکوه لمزود اشتمار در دروزبان زده مردم چنان است که رستان لمزود در دو حاشیاق میگردند و تابان یلاقات است
 این کوه عبوده و در سر کوه قلعه و عمارت باوش با نه ناکرده اکثر اوقات در آنجا بسر مکرده و چون غضب آبی توی میزند

سر کوه قلعه سرگون شده نوعی بزین ذورقه بجای عمارت آب برآمده است با وجود آنکه کوه زرین دوزخ در
 و تنجنا هزار دپا نصد ذراع میان کوه ذورقه حوض بزرگ دریاچه مانند پیدا شده اطراف حوض دوسه فرسخ شرعی
 مسافت دارد و در شرف سنگلاخ و بیشه و درخت بغیر از دوسه راه زیاده ندارد که برکنار او تردد توان کرد و راه
 چهارپا دور است و یکی را مردم پاده میتوان رفت و بعضی که حوض را اگر کاویدن میسر شود که خاک قطعاتی است
 که پهلوی پهلوی داده آب گرم سرون میآید و اکثر سنگهای سیاه مانند شان عمل سوراخهای او را بر کرده و بعضی هنوز
 مانند سنگ سودا نرم است و از جانب شمالی در پشت کوه جرمی سیاه کشفی مانند آهن که در کوره حدادان پیدا
 در وزن و صلابت از آن سخت تر و در آن تر از زمین جوشیدم میل بجانب نشیب کرده ظاهر با بقا و غیر هر
 طریقه تزیید و تصاعف می پذیرد در ارتفاع زیاد در زمی کرد و در طول تنجنا پانصد شصت ذراع از چنه محل متعدد
 سرون آمده و اگر کسی اراده نماید که پارچها که در وزن یکین بوده با از هم جدا سازد با یکسده القدره قدحی
سطر اول در بیان عشرت روزگی و وجه تسمیه روزگی رضایر مهر ماثر فارسان سیدان فصاحت و خاطر حقیقت
 شسواران عرصه بلاغت مخفی نماند که روزگی لفظ درمی است و بعضی ملای او را بحکم و شین نوشته اند اما روزگی
 در اصل عبارت از یکروز است و کی که در آخر لفظ روز واقع شد کاف و یامی وحدت شل خوب یکی و پردگی
 کفکی و روزگی و اسال آن و بعضی از فضحای بلاغت آنها بر آنند که کاف و یا در فارسی برای تصغیر آمده است و میتوان
 بود که ملای شین موزق تقصای طبع کردی باشد و قاعده چیم مطابق ملای عرب و بلجای آنها باشد که هر لفظ
 را در لفظ درمی یا یه سچیم درج میکنند چه کلک ثقات روای مضبوط است و در کلک صحاح اجازت منخرط که عشرت
 بنده است روزگی در یک روز است و چهار قیده اگر در موضع طاب من اعمال ناحیه حوت جمع گشته منقسم بود
 شده دوزده فرق اول ایلیاسی و دوزده کرده ایشان را قویسی موسوم کردینه نه بلباسی و قویسی دوزده است
 از قزاقی ولایت حکاری و بردیتی نام دوعشرت از طوایف **مجموع کلام چون در موضع طاب جمع شده اند در حقیقت**
 استخبار در میان خود قطعه قطعه قسمت نموده کیدل و کجته و کیزبان شده از برای خود حاکمی نصب کرده شروع در تسخیر ولایت
 کرده اند مشهور است که هر یک در قریه طاب حصه از آن مقسومند در روزگی الاصل نیست و بعد از آنکه سر در رقبه حاکم
 نهادند شروع در مملکت گیری موفقه اند منقول است که در آن عصر حاکم بدلیس و خرد را از او مستخلص کردند و اندر بردی

بدلیسی از عشرت کردگی و خرد را از کرجی گرفته اند بقول بعضی غزه بلیس را از عشرت دو قینی انتزاع نموده اند ^{بعده}
 علی الراوی القصبه چون ولایت بدلیس و خرد را بد تصرف و قبضه تسخیر در آورده اند و مدتی از ایام تهاوش شخصی که
 مقصد می امر حکومت و تکفل حمام امارت روزگی بود فوت شد و منقطع النسل شد عشرت روزگی از چاکلی ^{میکلی}
 افاده کردن با طاعت هم ننهادند ^{مضمون} این بیت مولانا تا تعقیب ظهور رسید ^پ کند قصبه مست در کعبه قبی ⁺
 اگر چوب حاکم باشد تری ⁺ بر آن مملکت زار باید گریست ⁺ که فریاد رس را ندانند گیت ⁺ و چون مدتی برین مدتی
 برین و تیره گذشت رؤسای عشار و قبایل در نیاب با یکدیگر مسورت نموده را بهیای آن قرار گرفت که غزالدین و ضایع
 دو برادر ز نسل پادشاهان اکاسره که در شهر اخلاط توکلن در نزد میان خود آورده هر کدام باقی حکومت و استعداد آن دست
 باشند با امارت و در ارای خود منصب کرده غان عشار در قبضه اقتدار او بگذریم تا کار و بار مملکت و حمام ولایت
 رواج و رونق پیدا کرده متمردین را مجال نگر و عصیان نباشد صغیر و کبیر عشرت بدین معامله راضی گشته سرسوی تکلف
 نمی کنند چند نفر از عیان عشرت بشهر اخلاط رفته شهزادگان را با عزاز و احترام تمام در اخلاط بردشته بدلیس آورده
 که دومی عزالدین را در بلیس بدلیس و فرقه ضیاء الدین را در خرد و حکومت بردشته سر در رقبه الحاعت ایشان نهاده تلق و
 متفق جماعت ملکی و مالی خود را در کف کفایت ایشان گذاشته غان عشار مملکت را در قبضه اقتدار او نهادند میر عزالدین
 نیز کاین بنی از عهد دلرانی سپردن آملن عشار و قبایل و اقوام را امید و دلروستمال گردانید و نفس الام عشرت روزگی
 میان عشار و قبایل گردان بکثرت سخاوت و شجاعت و فرط مردانگی و غیرت معروفند و بوفور نیک و نایاب ^{بصفت}
 راستی و درستی و داینت و امانت موصوف هر گاه عقوبت و صعوبت بر سر حاکمان ایشان آمده دقیقه از ذوق
 ناسرعی نگذاشته اند از خدمتکاری و دنیفد از وظیف همراهی و جان سپاری تغافل نسین کرده اند هر وقت که ولایت ^{بیسر}
 در تصرف ایشان سپردن رفته و حاکمان ایشان بر طرف گشته بحسن تهر و رومی خود بی سعادت انداد و دیگران
 شوکل و توسل معون افقه گشته ولایت خود را بتصرف در آورده اند در میان اگر ادمشهور است که بعد هر سکی که در بنای ^{دور}
 قلعه بلیس نهاده اند سر عشرت روز بباد رفته است و هر گاه پادشاهان ذیشوکت را که اراده تسخیر کردن آن ^{بست}
 که اول با حاکمان بلیس و عشرت روزگی سازند و مناقشه بنامید تا ادا می که عشرت روزگی صلح و نقاد کند و در ^{حاکم}
 عشار کردن با طاعت و انقیاد کردن نمی نهند و لهذا در حدیثی که سلطان غازی ولایت بدلیس را شمس الدین ^{حاکم}

انجا گرفت او در نیم غضب سلطان فی ولایت عجم رفته طایفه باکی و سویکی و زیدانی و عباسی سه سال گردان
 کاشکان آل عثمان ننهادند حتی اینکه جمیع اکراد حسب الاشاره سلیمانی چون دیوان کوه قاف مجتم بر سر کوه
 آورده ایشان را رام نتوانند کرد تا آنجا یک سلطان سلیمان مکان مردم دره کیفند و در وطوایف باکی را بطلب
 بهاء الدین بیک حاکم خرم معاف دستم نمود اولاد شیخ امیر عباسی ابراهیم بیک و قاسم بیک را اید و در استمال
 ساخت بزور و غلبه سخن کشید و اکثر اوقات میرزا دکان گردان بدلیس سیانید و اوقات را بفرغت گذرانند
 طایفه روزکی نیز در ولایت عرب و مهاجرت سنجها و مغارت پای ثبات و وقار افشرده مردانه استوار کرده
 صبر و تحمل شاعر خود نموده به اب علی میرشد از آنجمله درویش محمد کله چری که در پیش سفید و بزرگترین عشرت است
 از ولایت موروثی خود بدرگاه عرش اشتهاء سلطان سلیمان مکان توجه نموده بنا بر وفور حیثیت و قابلیت
 که از صبه امال او ظاهر و امید بود و کمال حسب و نسب است و بزیر عقل و فهم و فرات پست که نوعی بود
 او را جامع کلمات میگفتند و مکرر از محمد آ سلطان سلیمان در مجالس خاص و بزم ختم خاص و خطیبان ما
 صحبت های متواتر میدادند و از آیات فارسی و ترکی با نظم و دریا آورده شاعری نظیر بوده و از جمله آیات او
 را قم حروف سنجاطر دشت این است **بت** سزده سید و سید یک دورنده یا خط غبار یا ای غی سزده
 با تملس خسته آرد در سیدور نوعی تلاوت کلام قدیم الهی میکرده که ادرا ادریس ثانی میگفته اند مخصوص
 شاه که دید منصب کتابداری خود را بدو از زانی فرمود و دیگر حیدر اقا برادرزاده شاه است که آثار
 رشد و مردانگی او بر تمام اهل خیرت روشن بود از دیوان سلیمانی منصب سنجاق با غیرت جهان تکلم
 و بعضی مجال با پورا بطریق اقطاع تملکی بدو منقوص شد و دیگر از عشرت عباسی ابراهیم بیک و قلندر
اقت که در زور بطور بخش خاطر که در بعضی اقوام داشته بدیاریستان شاه در آنجا سجدت محمد خان
 ترکمان که حاکم و فرمان رومی آن ولایت بود رفته چون آثار مردانگی و شهنشاهت از ناصیه او همچون آفتاب
 تابان نمایان بود او را سب حد دردی سرحد بلوچ مامور گردانید و چون شجاعت و دلیری که آفریده اگر او
 دیونند است چند مرتبه متعده میانه او و عشرت بلوچ حوال و قال واقع شده مکرر است بر سنگ عشرت
 بلوچ افتاده چنانچه پاری از مردان کاری از جابت بلوچان هدف تیر ملاکشته در عرقه تلف برآمدند

عاقبت الاثر اولیات را سخر نموده مردم آن دیر با کمال صلح و تقاد او کشته علی الدوام اوقات را بفرست
 و دیگر تمام آقا که او نیز بطرف قندار ببلارست سلطان حسین میرزا رفته در اندک فرصتی مرات عالی همی
 داخل مجلس نواب میرزائی گشته همه وقت مصاحبه آن اوقات با تمام آقای شراییه صرف وقت میباشند
 دیگر قاسم بک ولدش حسین آقای مهر دار است که بعد از رجعت طایفه روزگی در اقامت حروف از الکامی خود
 بجانب بدلیس بولایت موروثی خود بود و قاسم بک مذکور بنا بر اعتقاد و اخلاص کچھتی نسبت به برکاه ملائک
 سپاه اقدس ارضع هما توفیق است پامی ثبات و وقار در درون صبر و کشمائی حمید و کخراف نورزید و چون
 سگ قرچیان عظم مخضرط بود پامی زردایره اطاعت و انقیاد سپردن ننهاد و بعضی از اراد و عراق را
 نقار خاطر می بود در سیانه طایفه روزگی بواسطه منصب یوزباشی گری که در اراده و به نوعی در صحبت او کوشیده
 که با فرق آن تصور نمود تا آنکه الکامی موروثی او را از او برین انواع بدبیا از ایشان صادر کرد و بدو تمام
 نزد بعضیون **بصبر مفتاح الفرج عمل نموده** تا آنکه حقوق خدمت و کمنخورگی و جان پاری او بر نواب شرف
 اقدس همایون طاهر گردید منصب یوزباشی گری که موروثی روزگی بوده در تصرف ایشان سپردن
 باز بدو عنایت فرمود و حالیکه تاریخ هجری در سنه خمس و الف است با مرز بورد بادت مینماید و حتی جوانی است
 بزور قابلیت و سنیت در استه و بکلیه شجاعت و سخاوت سپرسته اسد که موفق شد برین سبب بر سر کار گردید
 ایاز در زمان طایفه معتم به بیت و چهار شعبه میشوند از این جمله پنج شعبه که فانی و یابی و سوروی و دو قیسی
 بوده باشند عیشرت قدیمی ولایت بدلیس اند و پانزده دیگر عباسی و قوالیسی است **بابسی کله جری و جری علی**
و خارتی و کورکی و بریشی و سکری و کارسی و سپروی و بلا کوروی قوالیسی از دوزی و اندکی و قوالیسی و برنی
 و کردی و سهروری و کاشخنی خالدی پستورکی و سنزیران **سطر دویم در بیان نسب حاکمان بدلیس**
کجا فتمی میشود بموا تر صحبت رسید و در بعضی نسخ تواریخ منظر آمده که نسب حکام بدلیس ملوک اکاسره میرسد و
 پن آن س از اولاد کوشیران استوار در نند اما اصح آن است که در زمان نوشیروان جاماسب بن فیروز که پنجم
 سلاطین اکاسره است بنیاد قبادکجوت ولایت ارمن و شیروان قیام نمود و چون وفات یافت از او برنی
 و جوارط و سرفاب سه پسر ماند برنی قایم مقام پدر گشته نوشیروان نیز در تربیت او کجا یعنی کوشنده یوما فیو ما را

طریق پذیرفته تا آنکه لشکر بگیلان کشید و آنجا را بقبر و غنیمت مسخر کرد و پندار ملوک رستمدار زاده داد و پند و سر قبا
 سبکدست شیردان قناعت کرده و سبک حاکمان شیردان بدو سپرد و بهو او را خلاط توطن کرده بانکه و جلی قناعت
 نمود به دستور آبا و اجداد خود در ارتعاع ملک نموده و سب حکام بدلیس بدو منتهی میکرد و در با ملوک رستمدار و
 حکام بدلیس بی ایمانند **برودایت صحیح امر و ذکر تاریخ بجزری در سلخ شهر و می بختیم بحرام نه خمس الف**
 شش سال است که حکومت دودرانی بدلیس مع توابع و لواحق و مضافات و منوبات در تصرف حاکمان آنجا
 مگر قریب یکصد و ده سال است که زردت ایشان پرودن رفته بقبرف مردم چکانه در آمدن و چهار قطعه از سلطنت
 که بد تصرف در ولایت در زکرده اند احوال هر که ام بجز درین تفصیل در مجلس مذکور خواهد شد **الف قصه خانچه سابق**
طک غم زدا کردید که غزالدین را در بدلیس و ضیاء الدین را در خرد و عشرت زرد کی برده اند و چند وقت از حکومت
 ایشان مرور کرده میل مردم بدلیس آنجا فانا بجا ب ضیاء الدین زیاده میکرد و بدو بغزالدین تنزل می نمود و چون
 ضیاء الدین ازین مقدمه واقف گردید و میل مردم بدلیس نسبت بخود در درجه اعلی و مرتبه قوی می باشد هر چه بود
 از خرد و باراده ملاقات برادر بجا بدلیس بنصت فرمود و بعد از شرف ملاقات برادران با طایفه و عشرت گستر
 اوقات بفرغت هر چه تمامتر بگذراندند و ضیاء الدین آب و هوای بدلیس موافق مزاج خود یافت و بعد از
 خاطر و ضعیف و شریف بلده مزبور را بخود خرم و تحقیق نمود و میل حکومت بدلیس در تنه و دش جایی گیر گشت و در غنیمت
 با مردم قلعه بی کرده که در هنگام قتل برادرم شایع من از قلعه بیرون خواهد آمد و من تقریبی نموده بقلعه حیات
 خواهم کرد و چون ضیاء الدین از برادر رخصت انصراف حاصل کرده متوجه خرد شد غزالدین تشیع سوگت برادر نمود
 چون اندک سافتی در شهر واقع شد ضیاء الدین با برادر هفت که بیشتر می من در قلعه ماند و بغیر ازین کسی بر آن
 اطلاع نبرد که در کجاست اگر چنانچه کلمه توقف فرمائی تا من بقلعه رفته خاتم خود را برت آورم و در زلف شاق برادری
 نیست غزالدین در همان مکان توقف نموده ضیاء الدین بقلعه معادت نمود چون داخل قلعه شد در قلعه دستور آورد که تمام
 برادر فرستاد که توقع از کارم اطلاق انومی آن است که چند روز ایشان در خرد ساکن باشند بنده و در بدلیس
 آب و هوای اینجا موافق مزاج فقیر اقا و ده چون غزالدین ازین مقدمه واقف گردید بدو بقلعه آمدن هر چند برادر
 پسر دت با نغمه و ابرام کرده اثری بر آن سترت نشده با بفرزاده راه خرد و صاحبون گرفته حکومت آن ولایت

در گرفت و حال حکام خرد و از بنا بر اولاد او بسند و بغیر از آن شتمنا رو در نند و حاکمان بدین ازل و تا صبح
 آئین اند که بزایدین مشهورند و سامی حکام بدین که در کتب تواریخ منظر آمدن اچیزه نظر شد و مدت حکومتان
 از چهار صد و پنجاه سال متجاوز است که در آن دیار حکومت کرده ترک علاقه نگزیده اند و اسم آن شخص که عماد الدین
 تاملک بن قسطنق بدین راز را گرفته از کتبی که وقت تسوید این نسخه دستنظر بود معلوم نشد که چند سال در تصرف
 بوده و بعد از سلجوقیان در او اخر زمان خازر میان که سلطان جلال الدین بن سلطان محمد خوارزمشاه بدین
 حاکم ملک شرف بوده بعد از او برادرش ملک محمد الدین حکومت نموده و بعد از او غزال الدین و بعد از او امیر الکبیر
 بعد از او امیر شیخ شرف و بعد از او امیر ضیاء الدین که محاصر امیر تمیور کورکان بوده با او ملاقات حاصل شد
 و در زمان او تا حال که حکومت سبب ارش مبسود اوراق تعالی کرده احوال حکام بدین بر بوطات و سونگ
 قضایای ایام حکومت هر یک در ایشان در محل خود تفضل مذکور خواهد شد و بعضی از حاکمان مذکور که از ما نیز گیار
 سلاطین بلند همت و بزمین پر تو رحمت خواقین سعادت مند ز می شوکت پایه قدر و منزلت با و بیخ رسیده
 و برخی که صرص سمو قدر و شعله تش غضب پادشاهان عالی مقدر در خو قین گردون اقدار سوخته و دو سپه دار
 و دوران ایشان را بدست تقرب مذکور خواهد شد بعون الله الملك المجید **این قصه چنان است که در زمان سابق اول**
لحسی که مقرر حکام بدین شده سلاجقه از با بجان است و شرح قصه چنان است که در زمان سلطان جلال الدین
 سلطان محمد بن ملک شاه سلجوقی ششم کی بعضی از ولایت عراق عرب بجا آمدن تاملک بن قسطنق مغرض شد
 و هر دو در آن بواجبی دخل کرده در حفظ و حرمت و ضبط و حیانت ولایت کای مغنی قیام نمودند و در نه احدی
 و حشمانه صاحب موصل فوت گشته حکومت آنجا را علاءه منقب عماد الدین زکلی گردانیدند و یوما فیوما در حصار
 او حصار گرفته تا آنکه لشکر بطرف شام و حلب کشید و بانه کن فرصتی آن ولایت را تحت تصرف در آورد و در
 در ربع و ششمن و حشمانه حرکت بصوب کردت آن و دیار بکر کرده بدین و جزیره را بحیطه تسخیر در آورده و قلعه آن
 کردت آن را کند و سجای آن قلعه بنا کرده موسوم بنام خود بنامادیه گردانید و اسحال در الملک آن ولایت عیادت
 شده و زیاده از چهل سال ولایت کردت آن تخصیص مبن بدین در تصرف سلاجقه و تا بجان بود تا در نه است
 و سبعین و حشمانه سلطان صالح الدین بن نور الدین بن سیف الدین غازی آتلی در محاربه سمرکنت یافته نهم شده

بعد از آن که کسوف در چهره آفتاب دوستان طاهر و علامت خسوف در چین ماه مملکت آن بر شد و حضرت
 روزگاری که سالها در پس دیوار غم سوز می شد بود همچون جانوران وحشی در کوه و جبل آریس همواره غمگین
 زمان دسترسد وقت چنان بودند مانند بربریان و شیر ریان از قلعه کوه بر آیین و بازمانه کان آنا کان جمله
 وساحت دشت و کوه را از غبار اعیان بصیقل شیشه آید بر پاک کردند و شخصی که زنیات ایشان بضبط بر
 و حکومت آنجا سادت کرده که از آثار بقاع خیر ایشان در قبایع و رباطات و قطعات در شهر بپس و شهر
 سپارات و برواتی مبدئه بدلیس و رتصرف قزل ارسلان آتابکی بوده زیرا که در هنگام که شخصی عراق عرب
 با قسطنطنیه آتابکی سفوح شد شخصی در آن و آذربایجان نیز باید که آتابکی که جبه قزل ارسلان مقرر گردید
 زمان حکومتان موافق و تاریخ ایالتان مطابق است و جماعه سرچیان که در ولایت بدلیس اند از بقیه
 ایشان در سراجیان خلط سلجوقیان است اولاد تلج اچمد قراکونه و قلی اوز بجان در آن طایفه اند **سطیسم در بیان**
اغزاز و احترام که از سلاطین ماضی بنت سجاکان بدلیس کرده اند دان سخن بر چهار فصل است فصل اول در ذکر
امیر شرف برات طبع ملک ارتفاع سخنوار شیرین کفار و ضمایر خورشید شعاع را و این فصاحت شاعر صورت
 این معنی عکس نیز می خواند بود که در او ایل حال امیر شرف که قدم بر سر حکومت ولایت بدلیس نهاده از بنات
 سلاطین مصر و شام میبوده بلکه مجامع امیر شرف بوده آن پادشاهان در رعایت او کما یغنی میگویند و آن
 تاریخ شصت و پنجمین و شصتم که سلطان جلال الدین بن سلطان محمد جوهر ز شاه در صدمت عسکریات اثر
 خلیفه خان ترک سلطنت ایران کرده بلاد مند افشاد و چون خبر فوت خلیفه خان در حصای هندستان سموع شد
 از راه لیس و مکران بغرم تسخیر ایران بدر ملک صفهان آمد چنانچه حلاق المعانی کمال سبیل معانی درین سخن کوی **نظم**
 بسط روی زمین بازگشت آید آن * بمین سایه چتر خدا یگان جهان * گنند تنیت یکدیگر همی سجات *
 بقیه که زمانان بماند و ز حیوان * بید میشود اما ضرب و نسل وجود * از آن پس که بر او در صورت خودان *
 برای بندگی در کت دگر بار * ز سر گرفته تو که طبیعت بنان * تو عمر نوح سپانی از آنکه در عالم *
 عمارت زرتو بدیدم آید و سپس طوفان * تو داد غیر سلام بستدی ضلیب * تو بر کوفتی تا قوس سجایم از آن *
 حجاب ظلم تو برداشتی ز چهره عدل * نقاب کفر تو کشیدی از رخ انما * ویشیه ریما باندک زمانی اند ما را از **خجست**

وجودنا پاکان پاک گردیدیم اما بعد از دو سال که او کتای قآن از قضا یا می ایران واقف گردید سوتامی سپاه
 و جرم غوث قویان را با سسی هر زرمشول حربه بدفع سلطان جلال الدین روانه ایران خست سلطان در مجال قوت
 نماند بطرف دران در زمین در حرکت آمدن تغلیس را در قصبه تصرف در آورد که کمال سمعی گوید **میت** که بود خفته
 زشایان روزگار که او **قظیم** است تغلیس و آب از عثمان **و** صاحب تاریخ روضه الصفا آورده که سلطان اول
 از عراق متوجه اخلاط شد در آن حین حاکم بلیس ملک اشرف بود و برادرش ملک محمدالدین از زیات انجمن
 صراحت اخلاط مبارزت نمود و دماغ آن جماعت در سنجار اخلاط تبعی فاسد گشته بود بمقتات حصار کثرت
 ذخیره و اعوان و هتای مغرور شد که صلواتی کمال سلطان نمودند بلکه زبان بدشتم فخرش دادند و
 نیز با حضار لشکر فرمان داده محاصره قلعه اش را فرمود از جانبین شعله قال و نایره جنگ و جدال با گرفت
 و چون ایام محاصره امتداد یافت مردم شهر از قوت بی قوت گشته گریان سلطان خیره شده بند را
 بزور و غلبه گرفته و ملک محمدالدین خود را بقلعه وسط شهر که کوتوال او غزالدین ملوک ملک اشرف بودند
 و چون محصوران سختی گشته بودند و طاقت مردمان طاق گشته در تقوی قریه صلح با سلطان میان آنها
 روز ملک محمدالدین رضا تقضا داده خدمت سلطان آمد و سلطان از سر جرایم او در گذشت و او را بنوازش
 خسر دانه مفتخر و سرافراز کرد پس اما چون داخل مجلس سلطان شد با بر خورسته و خواست خون غزالدین نمود
 سلطان در جواب فرمود که با وجود دعوی سلطنت و حکومت رسالت غلام خود کردن مناسب نیست و غزالدین
 بعد از دو روز بخدمت طاعت پیرون آمد چند نفر از رفقای خود را زره و جوشن در بر پوشانیدن باراده ای که
 بمجلس سلطان درآید او را بزخم کاری دزد پا در آورد و دستقرآن سلطان از مقدمه کید او واقف شده او را بی سلاح
 بحضور سلطان درآوردند سلطان اشاره بقتید او کرد ملک محمدالدین را نیز همراه او مجبور گردانیدند و ملک اشرف
 از بیگام محاصره اخلاط رسل در سایل سجات ملوک شام فرستاده از او استعانت طلب نموده در این اثنا
 سر دوشام بعد او رسیده ملک اشرف نیز عجل کردستان که تابع او بود با استقبال ایشان رفته در صحای پیوسته
 ایشان کج گشته با اتفاق بفرم زرم سلطان جلال الدین روان گشته از قضا سلطان را عارضه مرضی طاری
 در محله نشسته صفوف راست کرد و در صحای سوس تلاحی فریقین دست او سه شانه روز جنگ عظیم واقع

عاقبت گشت بر لشکر سلطان افشاده اما جهات سلطان بشا به در ضمایر ایشان جای گیرش بود که لشکر
 تعاقب نمودند و عودت کردند و سلطان نیز سببنا خلط معاودت کرده اتفاقاً همان روز صیحه
 لشکر مغول باریان رسید و اخبار آمدن سوما می بهادر و جرم غون نویمان را بهواتر از زجات تبریز با
 علیه سلطانی رسانیدند و در استماع این خبر فلک اثر وحشت انگیز سلطان را احوال دیگرگون شد و ملک
 مجدالدین و عزالدین را از قید خلاص و با ملک اشرف طرح صلح و صلاح در میان انداخت و در تمام حجت و تمکاد
 در آمد و دختر ملک را خواستگاری نمود چون ملک مجدالدین بملازمت رسید مدعی سلطان را با او رسان
 نهاد ملک قبول این معنی کرده دختر خود را بعقد سلطان در آورد و سلطان نیز خیل و چشم خود را تفرق خسته
 و پراکنده نمود و در بیس متواری کردید و در تی بدین و تیره اوقات را لمه و لعب و عیش و طرب گذراند
 و ملک اشرف هر چند روز بر سپیل نصیحت بعرض رسانید که این قسم اوقات گذرانیدن شما در بیس لایق دولت
 بطرفی از نظراف میاید رفت چه مبادا مغولان بر این احوال اطلاع یافته بدین حد و آینه آسیمی بولایت
 و گرنه می بوجود شریف سلطان برسد هر چند ملک اشرف درین وادی بماند می نمود سلطان چل بر غرض میفرمود که
 ملک در اخراجات با ملک آس میخواستد ما را از ولایت پرورن کند تا شای سلطان مستخفه بود که لشکر مغول
 بر درری ایماس بهادر بطلب سلطان بر چهار بیس رسیدند هر چند سلطان را از خواب بیدار کردند و بوی
 سکه شتاب خراب شده بود که اصلاً بحال خود نیاید چته دفع خود می مطهره آب سرد بر سر او ریخته و او را
 ساخته و در آن لشکر مغول گاه کردین و بسی چند بارین حاضر کردند با دختر ملک کف درین وادی هر چند
 پرت نصیحت مایم نمود چل بر غرض میگردیم حال همراهی میکنی یا نه دختر بطوع و رغبت همراهی سلطان کرده و
 در خوف لیل از شهر پرورن رفتند و بعد از آن دیگر خاتمه احوال سلطان در نزد مورخان محقق نیست از
 شیخ رکن الدین علامه الدوله سیمانی قدس سره در رساله اقباله از پیر خود شیخ نورالدین عبد الرحمن کرخی نقل میکند که
 سلطان در سلک رجال الله در آمد مدتی در یکی از دوات بغداد بخرقه پینه دوزی اوقات میگذرانید تا بچهار حجرت الهی بود
 و به ایت صاحب کزین کردی که بر او در جنگ اخلاط تقبل آمده بود و چا سلطان در تقصایر او در زما
 در دوات صاحب مذکوره دولت شاه گردان طمع باب و جانه اولمونه او را ضایع کردند و علم و عبادت بهر تقدیر ملک

بعد از فوت او چنانچه سابقاً مذکور شد برادرش ملک محمد الدین بر سر نه حکومت نشست و بعد از او اولاد چهار تن
 حکومت این ولایت ملوذه اند که کسی تعرض احوال ایشان نشد تا ایام جهان بانی حضرت صاحبقران امیر تیمور گورکان
 علیه الرحمه و العزیزان **هفت دویم و ذکری حاجی شرفخان بن محمد الدین** بر صمیم غیر کبیر تا شیر نذ فیضلای روشن ^{ضمیمه}
 نامانند که از مصنفات ارباب اخبار و مؤلفات صحاب اخبار رحیم الله تعالی مستفاد میگردد که در شهر ^{تبریز} است
 و سبعمائه مطابق فروردین ماه جلای موافق استیل حضرت صاحبقران زمان امیر تیمور گورکان بعد از ^{تبریز} در ^{تبریز}
 جزیره عمریه و موصل و کربلا و مار دین و آمد از راه سیواسر صامون توجه ملاقات اطلاق گشت و در روز
 شنبه پانزدهم شهر جب سه فروردین چون نهضت جلال در صحرا واقع شد حاجی شرف بقول صاحب ظفر نامه برستی
 درستی و سیکم دی او در تمام ملا دگرتان کسی نبود نسبت بانندگان صاحبقران پوسته در تمام عبودیت او
 پیوسته نقاح قلعه بلیس و اخلاط و مویش و سایر قلاع ولایت خود را که تصرف داشت رفته با تخته های خوب و درای
 مرغوب و اسبان تازی و استران رکابی را امود برقیل انامل خایض سینه و شرف شده از آنجمله کبیر بکیت عرق
 رفتار غزاله دیدار سهیل شمیم کیوان شمیم سپهر جسم ماه چین شتری چین بهرام کین عطار در فطرت قمر سرعت شب
 و بناط زهره شاه عقیق شمیم ابریشم دم کمر دندان باز دندان بود که با جمیع سببان نامی که سرداران و گورکان
 گورکان اطراف و جوان بطریق پیشش آورده بودند در صحرای مویش دو ایندند از همه برت و هیچ با پای کرد
 او رسید **پت** کتا در بلقی چون چرخ فروردین ز شب بسته هزاران و صمله بر روز که بر خورشید چرخ زردم او
 سکن بر کانه بدر ابرم او که نقش پریمی در گت و دو که چرخ اندر نشستی چون سه نو که گرش میدان شندی از
 شرق تا غرب که جستن پریمی کرم چون برق که کردش ز بازو پس کشیدی که کردش با بصیر کی رسیدی
 حضرت صاحبقران کیتی تان حاجی شرف را مشمول عواطف خسروانه و منظور عورف پادشاه کردید مسمی ^{نور}
 خلعت زرد زری و کمر شمشیر زرین او را این الاماثل و الاقرا ن بخت و سر فرزند کاء ولایت او را با ضایع دیگر
 پاسبان و او نیک و ملا دگر و ضمیمه کردین با و در زانی داشت و بدین مضمون بر لیغ همایون موکد لغبت نامه غیبت
 فرمود و بنق صوفی که یکی از پادشاهان اوزبک بوده بانندگان صاحبقران عذر و کمر در خاطر داشت بر سر
 قلعه بلیس محبوس گردانند و آن نشان کمرت عنوان تا شهرت اربعین دستمانه در این خانواده موجود بود که

سرخان فوت شد و شمس الدین خان و لده با اعیان روزگی بدیاری عجم افانسان تیموری و حکام سلطنت
 ماضی صنایع شد القصه بعد از وفات حاجی شرف خلف الصدق او امیر شمس الدین المشهور بولی تصدی حکومت
 و شغل حمام امارت شد **فصل سیم و دوازدهم امیر شمس الدین بن حاجی شرف** از شجاعت سحاب قلم نمان ستوده
 رقم فضلی فضاقت کسر بوضوح میا سجا مد که در عینی که قرا یوسف بن قرا محمد ترکان که از تصادم عا که کردون
 با شرا امیر تیمور فرار کرده پناه با لیدرم با ترخان و االی روم رده امیر تیمور ایلچی بقصیر فرستاده قرا یوسف را جلالت
 و این ایات را در مکتوب تحریر کرده مصحوب ایلچی بدو فرستاد **شعر** سخا اهم که در اسلام جویم * بهم در روز زین آن
 هرزه بوم * سخدا م ماده کلید فرخ * کن تک بر خود جهان فرخ * قرا یوسف آن برهن ناپند *
 که بر حاجیان راه حج کرده تک * ناز و زوایمینی هیچ راه * بدر کاست آورده روی پناه * بتیج سیات
 سرایش بن * هر آن است در خورشیش بن * چون ایلچی صاحبقران بروم رسیده و صفون آمدنش معلوم را می
 عالم آرا که دید جواب نامه تیموری داده قرا یوسف را رخص کرده پسینه که بنزد سلطان فرخ و االی مصر و چون آن
 زمان دالی مصر با صاحبقران بنده مرتب دم از محبت و سوادت میزد قرا یوسف را با سلطان احمد جلایر حاکم
 بنده اد که بتیج بدوش بود گرفت و هر یک را در بر جی از بر بوج مصر سقیه نمود بعد از وفات امیر تیمور هر دو را از
 اطلاق داده مقرروشت که هر یک با نضه نفر نوکر نگاشته در سلک امرای مصر منخرط بعوده بخدمات پادشاهی
 قیام نمایند اما محتاج هرگز کس از اسب و سلاح و زربدشان داد از ملازمان سلطان احمد خبر بنده کان و شارد
 پیشه کان کسی در مصر حاضر نبود و لذت توابع قرا یوسف جمع کثیر در نردان کار آمد در آن دیار از ترانکه قرا یوسف
 بر سر رایت او محتجج گشته و مصریان را در صحبت و کثرت ترانکه توهم عظیم بدپاشد بعض سلطان فرخ
 رسانیدند اگر قصد دفع قرا یوسف و ترا که نشود عیاذا بالله درین دیار تصور فتنه و فساد خواهد شد بعد از
 مشوره رای امر اوعیان قیصره بر آن قرار گرفت که در روز چوکان با زری سلطان فرخ بقرا یوسف
 اشاره فرمایند که با ملازمان خود مایه کشته سنگ ریزه میدان را بر چینه در آنوقت مصریان بتیج سید
 آن کرده پیکار ادمار در زور کار بر آردند قرا یوسف درین مقدمه وقت گشته ملازمان خود مسلح و کحل کرده
 بمیدان آوردن بقرا رسو عودا سر فرمود که قرا یوسف با ملازمان خود مایه شده میدان را در سنگ ریزه با

سازد قراویس همچنان در برابر سلطان در آمده کف امی سلطان عالم تا فاتی که سلطان را باندگان
و رحمت بود از جمله چاکران و خدمتگاران بودیم حالیکه سلطان بسخن در باب عقد و غرض قصد خون و
باندگان در دین بعد درین دیار یعنی توایتم بود سر بس پادشاه اراکرام نموده بس را همی زده و بولگان
نیب کرده از میدان سر که بیرون رفت **مقول است که در دیار بکر صد و شتاد نوبت عسک سر راه برادرش**
نوبت بزور باز و دست پر و تدرک جنگهای مردانه نموده بر اعدا غالب آمد از دیار بکر بدیس آمد و ملتی ملک شمس الدین
حاکم آنجا شد و دست خود را بملک نه کورداده ملک الکاء پامین و قلعه او نیک را بدو داده قراویس در آنجا قتل
کرده در تابان سنه تسع و ثمان ماهه با داد و معادنت ملک شمس الدین در موضع حجر سعد با سیرزا ابوبکر بن سیرزگان
بن سیرتیمور مصاف داده او را منهدم کردید حجر سعد و مرند و سنجان و ماکوید رتصرف در آورده آن سال در
قتلای کرده در سنه عشر و ثمان ماهه سیرزا ابوبکر با پدر خود سیرزا میرانشاه در عراق و خراسان لشکر بگردان
قراویس ترکان توجه آذربایجان در شب غازان تبریز تلافی فریقین دست داده شکست بردند خجایی رسید
سیرزایران شاه قتل رسید و آذربایجان با کلیه بد تصرف قراویس در آمد روز بروز روز عرش در سنه
گرفت و طریق اتحاد و خصوصیت همچنان در پامین قراویس و شمس الدین سلوک پیورده او را بفرزند می حساب
سیرکد ولایات بدیس مع مضافات و منویات بدوزرانی و ثانی که سیرش الدین در آن باب داده
همان عبارت نقل کرده میشود **صورت نشان** فرزندان اعزان بقا هم الله تعالی اوسات و توانات و وزرات
و صدقات و سر دران و حکام و عمال و در باب مناصب و کلانتران و امانی و عیان و کله خدایان و ملکین
گردان عموماً اصول معارف دین ایزد و شرفان و ساکنان بدیس و اخلاط و موسس مع توابع و لوازم
که چون کمال اخلاص و کجبتی و خصاص جان سپاری جناب امارت پناه فرزندی عزمی سیر عظیم عدل عهل اکرم
البحر سیرش الدین المعالی ادام الله تعالی ایام دولته و نصرت و معزّه و اقباله الی یوم الدین و ثوق و اعتماد تمام
حاصل شد بدست همت حسروانه لازم و متمم گشت که بر قدر سابق سیرش را لیه را با انواع عوطف و سیور خا
بن الاقران ممتاز و مستثنی بنا بر این آمار رحمت و شفاق پادشاهانه بر صفحات احوال اولایک و واضح شد
حال محال که وقت راه حکومت و امارت و ایلت و تصرفی مالوجبات و حقوق دیوانی بدیس و اخلاط و سیور

و موش و دیگر قلاع و توابع مع لواجق و مسافعات و منسوبات که قبل ازین در تصرف شارایه بوده تجدید بر
 ارزانی داشته بی مداخلت و مشارکت غیر می بدین سبب این امر و حکم سعادت **الله فی جمیع الاقطار** است احدی
 که برقرار امیر سومی الیه ۱۰ امیر و حاکم و تصرف بلوکات و مواضع و قسلاک و مزارع که پیشتر ازین تحت امیر سومی
 مدخل نژاد و سپاهان کردند و مزاجهم رها و مردمان و کن اد نشوند و هر کس خلاف فرمان نماید در محفل
 و معوض از جوهرت خواهد بود و طیفه امر او سرداران و اصول اعیان و ساکنان و متوفان بدین اخطا و سوء
 حیثیت و مواضع و مزارع و کونوالان و مقیمان قلاع آنکه پوسته کاشکان جناب امارت پناه فرزندی امیر و حاکم
 داشته از تخریب صلاح و صواب ایشان نظر او نماند و طریقت اطاعت در ایقاد و جان پاری تقدیم رساند و صحیح
 و حیات و سعادت حوزد الکاشکان امیر سومی الیه مغفوض و منوط دانند و هر چه رجوع کند مطیع و منقاد باشند
 و از جوابت برین جمله روند بوقوع رفیع شهرت موش و نژاد کردند و اعتماد نمایند تخریراتی شهر رابع الاول سنه
 و شان مائه و صاحب مطلع سعیدین آورده که بعد از فوت **قراویوسف** بجهل روز امیر شمس الدین در روز چهارم شهر جمادی
 اکرام سنه ثلث و عشرين و شان مائه عرضه داشت شمل بر انظار دو تن و آنهمی صحوب کبی از نوکران معتقد خود را در
 دران بدرگاه امیر زارشامخ فرستاد در اول فضل بهار که میرزای مزبور در قسلاک قرا باغ بغرم رزم اولاد و اولاد
 ترکمان سجد و آذربایجان نهفت فرمود در غره جمادی الاول سنه در بیع و عشرين و شان مائه در موضع کیم علی
 قاضی محمد رئیس امیر شمس الدین والی بدلیس آمد بسی تحف و هدایا بموقف عرض رسانید و در دیوان هماون
 رخصت جلوس یافته مقتضی المرام عودت فرموده و چون در نواحی اخطا منزل گرفت که فرزند پسر و خرم
 بود مضرب خیام عا که مضرت فرجام شاه رضی الله امیر شمس الدین با بعضی از امرای کردستان استعجال
 هماون نموده در غره جمادی ثانی سنه مزبور تقبل انا مل فیاض سرا فرزندت و منظور نظر کیمیا اثر کردین خود را
 حسر دانه و انعامات پادشاهانه اختصاص یافته تجدید بعضی ناسی ایاالت بدلیس کرده در روز شانزدهم ماه کور
 رخصت انصاف یافته بولایت خود عودت کرد و بی شایسته تکلف و سخنوری و غایب تکلف و مدح کسری امیر
 مردی بغایت سوجه و دانا و بهر امور حکومت قادر و توانا بود و مردمان آن دیار را حقا در زید الوصف نسبت با دهن
 همانا که مراتب سعده را طی کرده در مقام شمس بر و سخنری حاصل شده چه حکایت مشهور است که در بعضی سایل

مسطور که دوش و طیور را با او دوست تمام سدا کرده در هنگام وضو سخن آب از کف دست بارش میخوردند
 و دیگر کمالات و خورق عادات از آن حضرت پانصد و پنجاه است که امیران در این محل محل بر نوع دیگر سیکردند اما
 اوقات شریف ایشان همواره بجا است و مصاحبت سعادتشان طالع عالمی قدر علماء و فضلا و جماعتی ایشان
 صوفیه و درویشان مصروف بوده و بین آن سائیس الیدین الکبیر شصت و هشتاد و در بعضی اوقات در زمان
 فترات تراکه سکه و خطبه در بلاد کردستان بنام خود کرده ایوم زلفنی کتفا علی معروف بشمس الیدین در کردستان
 مردمان خاص برای تبرک و تمین کنند شسته اند و بنظر فقیر رسید سه قسم درم مضروب سلوک با ستم سه
 بدلیس یکی بنام محمد بن شرف و دیگر بنام شرف بن محمد و ثالث بنام شمس الیدین بن ضیاء الیدین شاهر کرده
 و زاویه و در اشفا و در الضیافه و جامع کوک سیدان که در شهر سنه عشره و ثمان مائه بنا کرده که شصت و
 از محرمات آن حضرت است قریه تربیت من اعمال موش قریه کفوت تابع ناجیه که جان و قریه کار و رخ
 که در مابین در پیش و عهد بخوار است مع چهار مزرعه و هفت باب و کالین و یکدرب کاروان است خوار
 در آن در نفس بدلیس از موقوفات آن جناب باقی مانده و ما بعد از فترات زمان ضایع شده و بفعل
 زاویه محصور است و نان و آب فقیر اما کین می رسد و قریه کار و رخ نیز وقف خاص و عام است و باینده
 در وقت نان و آب سیدانه و حاجت الامر در دست میرزا کندر و ولد قریه یوسف ترکان که مرد جاهل و نادان بود
 در بلده اخلاط بغیر شهادت فایز گشت و بر ویتی نفس آن زنگور را از اخلاط بیدیس حمل کردند و در جانب
 شرقی کوک سیدان در محارمی زاویه دفن کردند در مدفن او اختلاف است و در زبان مردم باعث قتل او را
 چنان نقل کنند که شکوه او همیشه بکنده است چون آن دختر تراکه بود و طبعش با آب تا ختن و چون آن با
 و تیرانه ختن المذاد تمام است و میخواست که در بدلیس گاه گاه اوقات خور را به ستور مسعود آن شغل صرف نماید
 هر چند میر کسره او از آن شغل خطبه منع میکرد که ما طایفه اگر ادیم و قاعده تراکه نزد ما شمس نیست ترک آن ادلی است
 ممنوع نمی شد **ب** لطافت چه بر نیاید کار **ب** سر به چهرتی کشد ناچار **ب** با نظر و ره کار بر سر خد زراع و
 خشونت رسید میر شمس الیدین از غایت زبان آوری و پیمانی دختر شستی رد بان او زده یکمندان او
 دختر دندان خورد در میان کاغذ سجده کتوی بر سگوه و شکایت بنزد پدر او خود با جیش فرستاد آن غلام پسر

به لویکنه معروف بود چون میرشمس الدین باراده ملاقات او با خلاط رفت و در با نیو مطه تعقل آورد اما
 با عفا و این راقم حروف این قول بغایت مستبعد بنماید تا هر باعث قتل امیر کبیر این را خلاص و کجمنی
 که با تان شاه رخ می کرده بود بهر تقدیر بعد از شهادت آن امیر کبیر خلف الصدق او امیر شرف و والی ولایت
 و تصدیق حکومت گشت و او مرد مجذوب شورین حال بنها در کلخن جماعات خفتی و نفس زهر این ساعه روز ما
 در آنجا نشستی و زبان را بدین کلمات تترنم ساختی که جای لبک زور نفس است ازین جهت امام او چون کل
 بقای مدیشت و در اول ثار در صفحه روزگار نماند **پت** اگر شادی و دلگین درین دیر **پت** نه امین درین دیر کس **پت**
 چه پایدیدن زمین ویرنا چاره **پت** نشاط از غم به و شادی ز تیار **پت** و ز شغلات **پت** روات مروی است که شام
 خاتون زوجه امیر شرف که دختر گلک حسنیکفا بود در زمان حیات شوهر از علما فتوی گرفته بجهاد کج
 میرسیدی احمد ناصرالدین درآمد بعد از آنکه امیر شرف بر ما من رضوان فرماید در او شمس الدین میرمحمد را
 ماند که هنوز وقت حکومت نه است بنا برین زمان ممام علی و مالی ولایت بریس بکف کفایت میرسیدی احمد
 و شام آفا خاتون آمد از صد و این واقعه آغایان روز کی آغاز عباد و دشمنی نموده هر کس با حیدر ز نور حاج
 بصرافت خود تصرف گشت چنانچه میرمحمد ناصر الدینی اخلط را و عبد الرحمن قوالیسی با حیدر حقور و شوکر
 ضبط کرده هرج و مرج در میان طایفه رو جلی افاده هر کس ز غم خود دعوی حکومت و اراده امارت نمودند
پت ولایت ز سلطان چه خالی شود **پت** رئیس بهر قریه والی شود **پت** چند وقت احوال ولایت برین
 بود تا آنکه میرشمس الدین بغرم سکار از بدلیس پسر و ن رفته عمره و کاران نام شخصی از عشیرت با یکی از اندرغ
 چند می در سمیه بار کرده عزم شهر نموده در سر بلع بکله یکدو چار کشته عمر ادب رار حیات نمود و الاغان
 حوزر از راه پسر و ن نیارده خان راند که از سمیه خوب خشت رز اتومی او حوزر میرشمس الدین کف ای
 خرم چشم نداری که الاغان حوزر انگنداری تا مردم بکنند عمر نیری محابا در جواب سادرت نموده بریل
 خست کف چشم مرزد که بعیب چنایت امیرشمس الدین از سخن او بغایت خشناک و اعرضی
 در تمام کز زو امانت او درآمد باز روزی مرحمت و وقار صبر و شاعر خود کرده بعفو و اغماض گذرید **پت**
 که صبر کنی بصبر نی گشت **پت** دولت تو آید اندک اندک **پت** بعد از آنکه در غار غصه و استیلائی خشم فزاع گشت بخود

تامل کرده کف با احزاب این مرد حامی بنا بر مدعیان بوده باشد چون از شکار رحمت فرمود عمراد کلاه
 دید که همه خود را فرودخته بجان میسرد و او را بنزد خود طلبیده است کف ای کردادان این چه سخنان بود که بر روی
 من کهنی و پامی از جاده ادب پیرون و بیت سحای و شفق نادانی ضربه فضیلت سفتی عمر زبان
 استکات بصوف اخذ از کشته کف ای محمود مزاده حقیقی و امی نوزدین صمیمی بنده ترک ادب
 مکرده بلکه محض از خیر خواهی کلمه چند موقوف عرض ساینه اگر چنانچه گوش استماع داشته باشی در خلوت مرا
 بنزد خود طلبیده از تفصل این محل استفسار نمائی چون او را در خلوت حاضر نمود عمر قضیه والده او و سرمدی
 احمد ناصر الدین که در عین حیات پدرش از علما فقهوی گرفته بکالج میرسد احمد در آمدن بود و امر حیات حکم
 من اوله الی اخره ببار ناید و نقصان خاطر نشان او کرد و پیشترش الدین رحس را می صواب نمائی او فرین بلونده
 فرمود که حسرت این خذلان و علاج این بفضیلت و اینو اتمه بچه عنوان توان کرد عمر عرض دشت نمود که فلان و فلان را
 جوانان نامدار روزگی را یکیک بنزد خود آورده ایشان را بوجه و وعده خوشدل کردند و بنوع خود تقوی سازند
 بنده بگویم که چه بسیار که او پیشترش الدین حب الصلاح شروع در آن مهم نموده هر روز یک نفر از جوانان روزگی را
 بنزد خود طلبیده است از ایشان سحت یکوقت یکبار میرسد احمد ازین مقدمه خبر در گذشته ساکت طریق فرزند سحتجا
 میراد مال حاکم سحتی زرد فی الفور پیشترش الدین والده خود را بقتل آورده از عقب میرسد احمد بسپس سحتجا توجه داشت
 سحتی شن چون توجه پیشترش الدین مسمع میراد مال سحتی رسید او نیز لشکر و قشون خود را جمع ساخته آماده جنگ
 و قتال شد دستعد حرب و جهال گردید بکتاب علم پیشترش الدین استقبال نموده چون ملاقی فریقین نزدیک رسید
 پیشترش الدین قاصدی بنزد میراد مال فرستاده از او میرسد احمد طلبیده است میراد مال در جواب فرمود که وقت
 این معامله از قوه بفعل میاید که ایشان میسرو می را که مدتی است که یکی در میراد کان سحتی بقتل آورده فرزند
 پناه در بکا ه شما برده او را با مید **عقب** بعد از **رس** و **سایل** **پ** **فرز** **بر** **شان** که پیشترش الدین چند نفر از آقایان
 برین میسرو می نزد میراد مال فرستاده او میرسد احمد را بفرستد بعد از آن پیشترش الدین ایسرن بنزد او
 ارسال در در آقان را پاورد بنا بر این پیشترش الدین چند نفر از مردمان جمله که در شاد ورمی هجارت و در مردانگی جبار
 داشته نتخاب کرده برین میرسد احمد فرستاده با ایشان چنان فرود داد که باید شما در کن رود خانه جا کرده برگاه

در رودی ما غوغا پدید آید اما ششگون از مردمان شود شما باید که ترک آب و سیاب خود کرده خود را با
انداخته شتاوری از آب گذر کرده مردمان ملحق شوید که من هیچ وجه میر حسن ربط نفعی نخواهم داد اقامت
روز کی حسب الاشارة متوجه ملازمت میر ابدال است او نیز میر سید احمد را با سده عالی آنکه میر حسن را در غوغا خود
فرستاد بجهت ایرشس لرین فرستاد و چون سلطان دیوان چهارم کلاه زر اندوز از سر نهاده با بر عباسی
و سپهر بی مهر دین فتنه سر نکال شب را باز کرده ایرشس لرین تیغ به تمام رسته حیات میر سید احمد کجک تمام
قطع کرده پر دلان روز کی را بقتضی ششگون کجا رود خانه زلم فرستاده فرادلان بخشی ز در هجوم شان کشته
غوغا در میان ایشان انداخت **در چهل این احوال قایم روز کی وقف کشته** خود را با آب انداخته شتاوری
بعسد خود ملحق گشت علی الصباح که حشر و خا و جنود استخم لژکن در یامی مغرب لغزم رحمت چرخ چهارم اعلام
اضات آثار بر افروخت و دفع ظلم شب را پیشینا دیمت عالی نهمت ساخت هر دو کرده لغزم زرم سب کنار
رودخانه دو ایند ایرشس لرین سب را بر سپل تضرع همین زده پیش آمد کفشی امیر ابدال من فول خود را که شش
من بود سچاک املک انگذم و یکم را با شما عداوت و خصومت نیست اگر چنانچه میل تا زعمه و مناقه در بر
سیران در دیدان چون این سخنان مسموع طایفه بخشی شد امیر ابدال نیز سب خود پیش رهنم کفشی امیر لرین
آبا و اجده اعطام شما از قدیم الایام ترک دریش سقید طایفه واحدا ما نوبه اند و محموده در میان ایشان آبا
مصادقت و محبت مفتوح و طایفه مخالفت و مودت ملوک بجهت **مصلح** سعادت الله که کاری پیشه ساریم
که خلاف عادت قدیم بوده در نظر خالق سطرود و مردود باشم و نزد بکنان در دنیا و عقبی شرمساری کشم
اگر چنانچه میر سید احمد جد خود را فراموش کرده پای لژ دایره ادب سپردن نهاد و بجزای خود رسید اکنون
توقع لژ کارم اخلاق و حسن شفاق چنان است که با ط مجادله را در نوز دیده طرح شجاع و دوستی اندر نیم چون
ایرشس لرین دید که امیر ابدال زبان بصوف اعتدال کشاده از روی رفق و اصلاح سخن میگوید از طرفین کید
بنای دوستی و ایضا طبعی داشته شرف و رحمت ارزانی هست و در آن روز موسوم با امیر لرین شد و او سب
دشت سلطان احمد و سلطان محمود و صیام الدین در تاریخ سنه خمس و ثلثین و ثمان ماهه بمرض طاعون فوت شد
و امیر شرف نیز با جل سعود در ریجان جوانی و عفتوان زندگانی عالم فانی را در دعای موده امیر ابراهیم بعد از فوت میر
سیده

مدتی حکومت کرد و چون مجالم جاودانی خرمسید خلف اصفهانی او امیر حاجی محمد قایم مقام بدر کرد و در آن رخ
 بسع در ربعین دشمن مانده بجز رحمت ایزدی پست در جنب مسجد فون است و از او امیر بهیم امیر
 شمس آتین نام دو سپه سادات اثر در صفحہ رود کار یا دکار مانده امیر امیر بهیم موجب وصیت پدر تصدی امر حکومت
 گشت و احوال او شرح و نه کور خواهد شد نشاء اعانه تعالی **فصل چهارم در ذکر امیر امیر بهیم بن امیر حاجی محمد**
 سابقا کلک سخن آرا بر لوح بیان ثبت نمود که همواره میان حکام بدلیس و قزاقیوسف قزاقینو عقد بر دفتر
 و خوشی منعقد بود و چون حسن پیک آق قزاقینو جهان شاه دله قزاقیوسف را مقتضای عداوت قریه که
 در میان این دو طایفه موجود است قبضه آورده در تمامت دیار کج و آذربایجان استیلا یافت یکی سمت و تمانی
 نیت بر استیصال خانه ان قزاقینو و اندام کاخ دودمان اقربا و اجامی ایشان کاشت اولایسمان
 پشرون اوقالی که رزقه عظمی و امرای او بود با شکر زرقه و حصه سپردن تسخیر ولایت بدلیس و حکام آنجا بود
 کرد ایندیم سلیمان پیک با شکر میباید توجه سجاوت گردان نمود و چون ظاهر قلعه بدلیس سبض خیم
 عسکر تالمه گشت امیر امیر بهیم بن امیر حاجی محمد که در آن زمان حاکم بود در بقلعه حصار را تورا کرده
 سخن چیار نمود سلیمان پیک فی انفور مجاصره قلعه شروع کرده آلات و ادوات قلعه کفری حیانت
 و سه سال تنوالی بر سر قلعه بدلیس نشت هر سال که آفتاب عالم تاب از محاذات نقطه عدال خریفی تجاوز
 نموده جمشید فلک از بیم سرما و برودت هوا سرد در سحاب سبک میشد و چمن زدنیت انوار گلزار زبیر
 از بار خالی میماند و اشجار از حلیه اشبار پیر آید برک و بارنی بهره شد و گلشن از زبلس ستوار و جانم زکار
 برهنه میگشت سلیمان پیک در غضب را بوثوق تسخیر مطلب مطمئن گردیدیم روی توجه تصدایق ماردین شری
 سیکر و باز در اول فصل بهار که نسیم عدال از کشفتن ریاحین و از بار ساحت ریاض عالم خاک را رانگت
 مرغزار افلاک میساخت و پشرون مایه در زرقه چاه ضلالت آثار بعزم رزم بردلان سپاه و دلیران رستم شمار
 متوجه بدلیس گشته بفتح حصار بادت سیکر دند و قلعه در امر کز در در میان گرفته از چنین رعبه خنجر در آمده از فرزند
 سنگ خدنگ منغز زرم بردلان و جان زرق پهلوانان پشرون میرنده **شعری** چو شرکان خویان دو صف رزم ساز
 یکی در نیش و یکی در فرزند ز با چوشی زیر آید می ز کار زمین با یک سر آمد زبایان چه تری با بلا شدی

مشک دین چرخ دلاش می **بابک** کین کرد و چرخ بند **رسته** حلقه و زمره تان مکتد **تنگ** همچو کین دلان جهان **زده** رخته در جان امن و امان **زخون** میان رجهای حصار **شده** لاله کون همچو کلهای تار **چون** مدتی مدید محاصره امتداد یافت کرسکی وقت ماکولات کثرت
 امراض کار بر محصوران میضقت گشته نوعی متحصان از استیلائی مرض فانی شدند که زیاده از هفت نفر آدم
 به امیر ابراهیم تنقسی در قید حیات نماند در این اثنا محمود اوقلی شاه عکمدراج سلیمان پیک بود در غزل ترکی این
 در سلک نظم آورده **پت** شهاول بدینیک کردی طبع اوله سلیمان **از** لادن عالمه عاید بر جاشو لرا او جان **است**
انقصه بعد از آنکه کار در نظر فین بر سره شقت و تیمار ریاضت رسید از جانبین **فلمه** الصبح خیر بر زبان رانند **مصلحان**
 در میان افشاده قرار بر آن دادند که سلیمان پیک قصد حیات و عرض امیر ابراهیم کند و او نیز طلاع و ولایت را
 بلا مشقت تسلیم وی نماید چون هر دو بدین معامله رضی شدند احوال را بعضی حسن پیک رسانیدند از او
 زنه را آورده عهد و پیمان شرف انعقاد پذیرفت امیر ابراهیم از قلعه سپردن آمد و متوجه حضرت حسن پیک
 روانه تبریز شد سلیمان پیک قلاع و ولایت بدیس را متصرف شد **در روایت** میکند که امیر ابراهیم **با** دوزخ
 خانوز در عشرت روزی که یکی از سحله خانه شمس عاقلان بود بصوب آذربایجان فرستادند بعد از وصول او
 به تبریز حسن پیک وظیفه بجهت او در شهر قم تعیین کرده او را بجانب عراق فرستاد تا زمانی که حسن پیک در
 قید حیات بود رعایت و حمایت امیر ابراهیم را کما یبغی مرعی میدادست چون مدت حیاتش سپری شد
 مرگ در زنت ساقی اجل نوش کرد سر رشته امور سلطنت در کف کفایت **یعقوب پیک** افتاد و ببطه سرکشی
 طایفه روزکی و فرات ولایت بدیس حکم قتل امیر ابراهیم را فرمود او را حسب حکم در شهر قم قتل آوردند **صنفته**
 که امیر ابراهیم از اکابر قم بعهده کلان خود در آورده بود حسنعلی و حسنعلی شاه محمد سه سپه ماند مدت پست و نه **سال**
 بدیس درید تصرف آق قویونلو مانده هرج و مرج باحوال طایفه روزکی را دریافت و مردمان تعیین شان هر یک
 بطرفی در ظرافت رفته بعضی در کج آنز و آنز وی گشته پای دروین صبر و کینائی کشید ادب و دخول و خروج
 رنج خوب شد و کزین خانان خیر اندیش ضیاء الدین محمد قای کلهر کی که عدل عاشر و قایل روزکی بود **بفرمود**
 عازمت امیرای تراکیه آق قویونلو اختیار کرده در عراق بسر مهر و شرف اوقات بگذراند و بیعت را از کان خود **سلب**

قهرش طریق خدمتکاری و جان سپاری و اجتناب محبت و اخلاص حسب امکان بسیار آورد چون او در
 جهان دین کار از سروده سرد کرد کم روزگار چشیده بود که ای بقریات ذر خشت تا عوان و روزگی
 بزرگی خدمت خانواده ایشان در بلاد کردستان بر جمیع ادب جاقات و دو دو ما نهانی حکام ایشان مذکور است
 و لحظه لحظه مطافت آب و هوای او و تراست باغ و رانح ولایت بدلیس را بوجه حسن ادا مینمود و عتبت
 قلاع و ولایت آنجا را با سهیل و صبر در نظر ایشان جلوه میداد تا آنست که استسخار بجای می رسید که اگر خانچه یکی از
 امیرزادگان اراده رفتن ببلاد در خاطر دریا مفاخر خطور کند بجز در رسیدن بدان حدود و چندان جوانان
 عشار و قبایل که او را جمع می آیند که بعون الله فتح قلاع و ولایت سهولت میسر شود و اجای خانواده قدیم
 صورت و فیصل می پذیرد و آخر الامران در زابا و الهه اش در میان نهادن سخن را بدین معنی رواج داده که اگر
 یکی از فرزندان خود ببنده و دستخواه همراه کرده روانه کردستان نمایند بعون الله تعالی عسرت روزگی را
 بر سر او جمع ساخته قلاع و ولایت بدلیس را از تصرف کاشگان ترا که آق قویلی و قهر و جبر ابرون می آید
 و باز حق در مرکز خود قرار گرفته جمله عشار و قبایل روزگی که عمر می است در بدر شده اند بوطن خود آمدند بر سر
 اطاعت او میا و رند **بفرضه سخنان خود را بدلائل قطعی خاطر نشان خاتون کرده** بنوعی در این ادوی زبانه
 که والده سچاره چارونا چار دل بر نفارقت فرزندان نهاد و حسنعلی و حسنعلی المجدد اقا پسر او امیرزادگان را
 برداشته بولایت حکاری آورده ایشان را در میان عسرت سوری که در اصطلاح آن طایفه سبب باف را
 میگویند گذاشته بگردان معتقد سپرده که اینها فرزندان بنده باید که محافظت ایشان اجمال و ساطع بر او اند
 و خود متوجه ولایت بدلیس گشت که هوادران و دستخواهان و کجبتان خانواده صیادالدین را از آمدن دولت
 خبر در کرد پسند و زاریان امداد و معاونت طلبیده است تسخیر ولایت قیام و اقدام نمایند اتفاقاً در آن ایاط
 اسوری باغالدین حاکم خود مخالفت نموده در مقام شازعت آمدند و قدم از جاده اطاعت و فرمان برداری
 و پامی دژش همراه تابعیت و خدمتکاری ابرون نهاد و طریق سعادت پیش گرفته و غراندین بر در صد و اید
 و گوشمال ایشان در آمد و کسر بر سر آن طایفه شمر دیش آن فرقه اهل نیز مقتضای **بت** وقت حضرت چنان
 گریز دست کمر دس شمر تیز مستعد جنگ و جدال و آماده حرب و قتال شده و در مردمی و مردمی دادند

حینعلی نیز بواسطه امداد و معاونت ایشان هر دو برادر در آن شهر که شربت شهادت چشیدند در حین که آن
 بنوید قدم اسیر زادگان عیشت روزگی را اسیدوار کردند این بود و با امرای عظمی مقید بقدمات کرد که یکبار
 خبر واقعه نایبه جان سوز و قضیه بر غصه محنت اندوز اسیر زادگان بر گشته تیره روز در رسید و در حیرت
 از گمان و داغ آن طایفه بریشان روزگار بنگار دور بر آمده فریاد و فغان باوج آسمان رسانیدند و سیلاب
 خون از فواره عیون روان ساخته از غایت سبط قتی در خاک و خون غلطیدند دندانهای سیاه در کردن چشمه
 پلاسهای سوکوری بردوش گرفته سجای کریان جامه جان چاک کردند **پت** نماند اید که از واقعه نشد گریه
 نماند سینه گز آن حادثه گشت **کلار** آرمی از حد شاق ختم و تلی طلوع کند که بسره روان سید و در حیره
 کلوز کاخ حشمتی سر بردون کشید که از زلزله قاطع اختلال پذیر گشت **پت** بگذر کیتی در حقی زرت که مان
 از بجای تبریز در **دست** درین باغ رگین چو پرتزو **نه** کل در چمن مانده خواهند سر و **به القمه** **عبدالرزق**
سید در این واقعه محمد آقا در کج صغیر اب افاده دریای محنت درین حال آن شوریده بخت کردین طوفان
 تخم و امواج الم سکه صبر و شکنجائی او را در بر وجه کشتی تحمل او را در کرد اب بلا لقمه ماهی فاشد از غایت اندوه
 سر سیم گشته با دبان جبارت انداخته گشت افسوس دو غنچه بوتان حکومت که در کلان امارت نشو و نما یافته
 بودند هنوز از نسیم غلبه شمیم ایالت بوئی بپام بیان رسیده که بمسوم با داجل پشورده شدند و درین نذر آن
 دوسر و زداد که در جو پارنگ سر کشیده بودند و هنوز از انهار ولایت آبی نخورده لب بالتهاب نایره نواز با
 در افتادند مکان این حال و حثت آمال یکی از اجناسیم محمد آقا را که پیر شمس الدین برادر امیر ابراهیم در ناخجیه **حسنت**
 دوران چین که امیر ابراهیم در سلیمان پک پشور او قلی در قلعه پیرس محاصره شده او بخوی در آنجا فرار نموده میان
 عیشت سجی رفته در آنجا دختر امیر محمد ارواحی را سجاله کلخ خود آورده از آن دختر شرف نام یک پسر **درد**
 و حال پسر در میان عیشت سجی **سینه** محمد آقا از شماع این خبر بجهت شربت بجهت و مسرد گشته روی توجه بر آن **صوب**
 آورده بجلانت امیر شمس الدین مستعد گشت و در ناصیه اجوش آثار بزرگی و در بجهت آماش علامت زیرکی و با مع
 نموده اوضاع **سخته** اش مقبول طبع و قار محمد آقا افاده و قصه بر غصه خود را از بادی حال آنوقت **سجی**
 تقیر کرد که امیر شمس الدین رارقت گرفت گفت **سطلب** و مقصود تو چیست عرضه داشت که سدهای بنده **در ملازمت**

و لی نعمت خود آن است که دست است از زمین جرات بر آورده پای سعادت در رکاب دولت کرده به تسخیر ولایت
 نهضت نماید امیر شمس الدین گمتس اورا بسزول داشته با اتفاق توجیه ولایت بدلیس شده نه بجز در رسیدن به آن حدود
 بگذارد و با بقصد نفر مرد کار آمد در عشرت روز کی بر سر رایت او جمع شدن بی نجال شروع در محاصره قلعه نمودند
 در آن محل راه حکومت بارگیری و عهد بجزر و در پیش تعلق بعثت محمد شاکوئی ترکمان داشت چون از آمدن امیر
 بر سر قلعه بدلیس واقف شدند با لشکر انبوه توجیه او گشته امیر شمس الدین استقبال عسکر ترا که نموده در موضع راه اموال
 و یقین دست داد در هر دو جانب لشکر و کوشش نموده کردن کرد و در مردی و مردی دادند اما **پت** چه بود
 نه بخت سپهر بلند بناید بزور آوری در کند عاقبت کشت در شکر روز کی افتاده امیر شمس الدین قبل از آنکه
 قبض و بسط ولایت نماید قابض در دواخ نامش را از صفحی ستی حاکم کرده هنوز کلی از بوتان حکومت نخب بود
 که باغبان اجل فار نومی در پیش کشت و محمد آقا بصد از رحمت و شفقت جان در خملکه سپردن برده بکارگی
 دل از جان و جهان بر داشته سردر کر بیان و پامی در دامان حران کشید و کف **پت** چه طالع است من نام از آیات
 که میگویند مرادی نمیدهد دستم درین حالت سردر جیب بر قبت کشین کنج عتک کونین و باب بصیحت شعله کش
 حکومت را فرو نمانید که ناکاه ندای غیبی و سرود لاری کبوش موس اورید که **شعوی** پامی است بهمت این چه
 سستی است طریق ره روان گرمی و چستی است در اول دانه زریکل در آید چه بهمت در در آخر بر سر آید
 نه بهمت که بار جذب است که که رایشه بی جنبش دست چه جای که با جنبش گاه که بهمت کوه را در در
 از راه برخیزد به بهمت را تا زبانه غیرت حرکت ده و آنک عراق سازد امیر شاه محمد بن امیر امیر هم را که در
 قلم مانده است بیانه عشرت آور که این بائن مضیب اوست باید این نوبه که از شایه کتب و ریاضون بود
 بزور صدق و صفا شحون محمد آقا بر خسته توجیه عراق کردین بعد از وصول به اینجا قصه رخصه حسن و حسن
 که فی الواقع یاد از قصه که بلا سید او گشته شدن امیر شمس الدین دسته عامی خدمت امیر شاه محمد بطرف کرده
 و انتظار عشرت را بلانزاده و نقصان خاطر شان والدۀ فرزندان نمود و اللع عاجزه بنوع در زری در سینه
 چند عذر و بهانه پیش آورد فایده مگذارد از داده جدید محمد آقا بغایت مضطرب بشد آخر بعضی کلمات خوش است
 بجز آقا کشته او ابرام و مبالغه نموده بزبان ملائمت اورا تسلی داده میفرمود که که عشرت روز کی روی ناز برین

دست و عا بر پیمان وضع کرده از حضرت **و ابان بن جمل** و **عمر نواله** سئلت بنمایند که دیده و دیده
 ایشان از بخار سوکب شاه محمد کحل کرد و دالده چاره با بفروره و بسند یکدانه خود را تسلیم محمد آقا نموده روز
 کردستان گردیدند **بروایت بعضی اورا پسر ضامی و والده کزیر نین** بدلیس آوردند و اصح این است به تقدیر
 محمد شاه در سنه تسعمائه بدلیس را بفرقه دوم شریف معز گردانید و جمیع کثیر بر سر است او جمع گشته و طبل بارت
 و شادمانی کوفته با تمام عشرت روز کی سکو و پاس حضرت ماری غریبه بجای آوردند باریاب حاجات مستحقات
 صدقه و فذورات دادند و همان لحظه در باب فتح قلعه بدلیس و تسخیر ولایت بمقتضای امر **یکمیه دشت در هم فی الامر**
 شورت در میان انداخته را به بران قرار گرفت که چون چند روزه علانیاً بر سر قلعه بدلیس رفته پسرش الدین واقیان
 روز کی کفر عقل سینه و اسحال صلاح دولت و تقضای وقت چنان است که بعضی از نردمان مکر و سید کرده نماز
 شام که کردن لباس سوکوری پوشید هر اغمخ شام مغرم تسخیر قلعه میافام کند برنگه این ننگون حساب فکده
 روان با لارقه سرشته مقصود در نگه قلعه بند سازند و الا بوجه دیگر تسخیر میریت چند از اوت بدلیس شام
 هر آینه مضنون **اذ اراد الله شیاً سی با به** آنچه در ضمیر اوست از کمن غیب پروان و بعرصه ظهور میاید پس برین تقدیر
 کس از عشرت باکی و سود کی حقه نیست این مهمم سدا کرده بجنور پسر شاه محمد آوردند و او را بوجه های قومی شوم
 کرده و این آن جماعت نیز تمهید کردند که یا کند مراد برنگه که حصار انداخته مقصود حاصل میاید یا جان شیرین مستحقان
 مطلوب بسیاریم چون را به بران امور قرار گرفت شروع در ترتیب آلات و ادوات کند و زبان چیا نمودند اتفاق
 ابوبکر آقایی باکی که مرد روز کار و دیع کار از زوده پاک اعتقاد و در پیش حاقبت اندیش بود بخدمت پسر شاه محمد
 نموده عرضه داشت که درین مدت که بدلیس در تصرف ترا که بود کار و بار بنج ساختن زبان بوده که شایسته
 و در شامک میاید پس خدمت بجای آورده بشم و اسحال آن سقدار زبان که شمار استیاج است از خوب
 کشف ترتیب داده بیاید و خیمه تا که آشته از زیر خاک به خون کرد پس غمزه همین روز نموده ام المنته قد که کار
 حسب المدهای بندگان شد **پس** سکه که هر چه لب که دم از پادشاه بر غنمای ممت خود کاران شد هم غمزه
 ابوبکر آقا زبانها حاضر ساخته چون اخلاص و کجبتی و اعتقاد و یکنوختی او مقبول طبع پسر شاه محمد آقا و فریم خیر
 و لیکن من جمال تا توان و قره المنسور را در مقابل آن خدمت بطریق مکتب در روز رانی دشت **العصه مروان**

که هر راه آن را کم کرده بود و فلک با هزاران دین حیران مانده با صبا از برج سیاه که در جانب شمالی
 واقع است بالا رفته و سر رسن زردبان را در دریاچه خانه که در او آدم نبود قایم کرده زیرا آمدند **ت** برآمد
 سرشار و پای کند که شیر فلک را رساند کند که رفته کردان سپر با بچک زهر سوزاندند در با بچک
 زهر سوزکی قاست اخراشته زودش کتف زردبان ساخته بدین دستور کردان بر حاشی و دلیران زرم جو
 دل از جان و جهان برداشته و دست در جل المین **لایا سوان روح الله** زده به بالا رفته در وقتیکه پایبان
 در بسته غفلت خفته و غمخواره بودند و مستحفظان در عهد استرحت بخواب ناز رفته بر سرشان رختند و بعضی را
 همچنان خواب آلوده از او ج علیین با نفل آس فلین فرت اند و در خانه بعضی را از سر و ن مضبوط کرد
 بهیت اجتماع بهیت هر چه تمامتر در خانه حاکم قلعه دیدند و او را از خانه بیرون کشیدند بعد از آن غمگین و آوار
 یک از خانه دست و کردن به برد آورده خرابی عمل و رکنان ایشان نهادند و اهل و خیال ایشان را از قلعه
 و ولایت اخراج کرده گت آن وطن را از خار غبار و بوتان سکن را از چنگ آزار پاک گردانیدند و دیر شاه
 محمد را به دستور آبا و اجداد عظام حذب بر سر حکومت موروثی نصب کردند او نیز با عدل و حرمت
 کتبه آئینه ابواب لطف و احسان بر رخشان مفتوح گردانید اما زمان دولتش چون غنغوان زود گذشت
 و ایام حکومتش چون فصل گل چندان بقانی نداشت و وفاتی که در سال تمام حکومت نموده به عالم
 و جاوداتی رفت و الحی جوانی بود بصفت سخاوت و شجاعت موصوف و سبب جلالت و فرط شهامت
 معروف و در تاریخ سه ثلاث و شجانه بجوار رحمت ایزدی پوخته اهدا در موضع کون میدان در جوزقا
 الانوار امیر شمس الدین ولی علیه الرحمه دفن کردند و در او سیرا بر ابراهیم نام سپه خور و سال در صفحه روزگار مانده
سط چهارم در بیان رفتن حکومت بهین از دست حاکمان آنجا و آن شتمل بر چهار وجه است وجه اول
امیر ابراهیم و نازعت او با امیر شرف چه از انوار لطف حق کبر صغیر سردی که در دستور به کاری
صواب اندیش باشد زهر فرزانه در پیش باشد بغض کامل و تیر صفا شود قبح و ظفر او در حساب
عدویش کرد از فهم و خرد دور بچشمس مهره به بود دستور فقه در گاه زرم و وقت جولان ز اوج جا
اندر چاه خدلان دلاله جمیده این کشتن و شاطه نودوس سخن آتش کفین در تان کهن نماید چون امیر

بعد از وقت پدید آمدن سینه‌های حرکت و گنگل حمام امارت شد رتق و قنق و قبض و سبب تمام علی‌الیه
 در کف کفایت عبدالرحمن آقایی قوالیسی و آقایان آن عشرت نهادند و ایرتشف شمس‌الدین را که در زمان جلوس
 ایرشاه محمد از آروخ آورده باستقواب اعیان روزگی در ناحیه موش نیاب خرد کردند چون آن
 بدین و تیره گذشت شیخ ایر و عشرت بمبایسی علی‌رغم عبدالرحمن آقایی و حاجت قوالیسی بخدمت ایرتشف
 با درت نموده از افساد سفه ان و تحریک غمازان طریق حجت و مودت در میان بنی‌عمان بعد از آنکه
 منجر شد امیر ابراهیم و عبدالرحمن آقا را رده نمودند که ایرتشف را از موش بدلیس آورده حدقه جهان
 او را از نور بصیرت عالیه سازند سینه آقایی خزینه دار قوالیسی المشهور بسینه خزینه در ازین مقدمه عشرت
 بسیرت هر چه تمامتر نزد ایرتشف رفته او را از غدر و کفر امیر ابراهیم واقف گردانید امیر ابراهیم مکتوب بر
 محبت سلوب در قلم آورده مصحوب علی‌الرسمه آن نزد ایرتشف ارسال نمود که فقیر را از روی دیدار حجت امار
 عثمان کیرگشته مترصد آن است که چند روز بدلیس آمدن اوقات را بچشم عشرت صرف دارند تا کمال اولی
 برود و مورخا طراه یافته زایل شود ایرتشف چون برین مقدمه مستحضر بود در فتن تکامل و تامل بر معنی داشته
 تا سکات و مراسلات بسیرت تواتر انجامید و مصداقات در جانین نجاطات و مسافرات و معایات
 تبدیل یافت و امیر ابراهیم صفا رشک نموده با تفاق بعضی برای گردن بر سر ایرتشف رفته قطع داده
 حضورت بتیغ نیز تعلق گرفت و ایرتشف نیز کجاستان خود را مثل سور پیک بازوئی که در آن چین شده
 بود و شیخ امیر بمبایسی و سید علی قاپرتابی و سید خزینه در و جلال برادر او و شیخ آقایی حلیکی و حاجت دیگر
 بر سر رایت خود جمیع ساخته قلعه موش استخلم گردانید دستعد جنگ و جدال گشته هر دو کرده در برابر یکدیگر
 در آتش **پ** قبا آهنان تیغ سندی بچک * و دوری ای امیر بچک * لکه های کلکون میان سر سر
 سخن کی بسته هر یک لکه * و دل نغمه مرک را ساز کرد * اجل را دم نامی آواز کرد * خدک از کان راه بغما
 گرفت * ز هر گوشه فتنه بالا گرفت * بنزد آما یان بصد فرود بک * فنادند بر هم چو شیر و بک *
 و چون مردم امیر ابراهیم جمع گشود تا معان ایرتشف کرده قلیل بودند در روز اول نسیم شخ و ظفر بر چرم ریست
 لیسرا بر اسم و زید اما چون اکثر اعیان و متعینان روزگی را اسل تمام بجایب ایرتشف بود در خضیه ککاتبات

قلعه فرستاده انجا رخصت طویلت و صدق نیت کردند سپه سوار یک بازو کی چلاق خالد برخلاف پدر
 طارنت امیر ابراهیم میگردد روزی خالد امیر شیخ بلایسی با شاق پدرش سوار یک بدو پنجم فرستاد
 که با او با امیر شرف تقسیم و اکثر اعیان روزی را نیز سیل بجات امیرش را میبست بر برای امیر ابراهیم بود
 و در راه او کوشش نمودن چه محصل دردد و پیغیه پدر و فرزند می آنست که ترک طارنت امیر ابراهیم نموده باطل
 و انقیاد امیر شرف در آمدن غاشیه بندی او را بردوش و حلقه فرمان بر در پیش در کوشش کند خالد یک نیز قبول این
 کسی را نزد پدر و خال خود فرستاده که فرزاد عا که امیر ابراهیم قلعه پوریش و هجوم نمیشد آورد شما در قلعه را بکشاید
 من جبک و متعلقان خود در آیم روز دیگر که خبر رسیدت یارکان با تخ کتی تان بر این قلعه فریزه حصار را آبد و رایت
 بر افخت و بلجان ایاف حار اشکاف جنود نامعد و انجم را راکنند و پریشان ساخت امیر ابراهیم با گردن
 خنجر که در روی توجیه تسخیر قلعه حصار آوردند و در اشانی گیر و در خالد یک تقضای وعده و فرار از امیر ابراهیم بودند
 بجهت امیر شرف کتخت و امیر ابراهیم را از صد و در تواقعه بر اس تقیاس بر خیمه ستولی شده ترک محاصره و مجالد
 نموده بدلیس معاودت کرد و امیر شرف با اتفاق یاران و نوانقان خود در اتفاق نموده بدلیس را محاصره
 کرده یوما فیوما آقایان روزی که فرقه فرقه حوق حوق از امیر ابراهیم روگردان شد و بختش سادت میبختند و تا
 قاتا انا رضعف و فتور و علات عجز و قصور در ناحیه احوال و جبهه آمال متحصنان ظاهر بود و هر یک کتخت سجائی رسید که
 امیر ابراهیم و عبدالرحمن آقا مردمان مصلح در میان اندیشه اظهار عجز و کنسار نمودند و پنجم دادند که چون اینولا
 کجی در شب نبی اعمام رسید بدلیس مطلع سعادت و ثناء دولت این دو دومان است تا اخلاط از امیر شرف بوده
 باشد و موش و خیموش از امیر ابراهیم بوده مشارکت بجلوت و ولایت سور و ثنی قیام و اقدام نموده برای عمر و دو
 روزه قانی قصد زندگانی یکدیگر میکنند امیر شرف و ساجان او این رو باه بازی را فوراً عظیم نیست با قوال
 راضی شده مقرر نمودند که امیر ابراهیم باب ضیافت جشن ترتیب ساخته امیر شرف را بطریق جمالی هر دو
 قلعه برده در میان نبی عثمان عهد و میثاق نخل طوط و شداد مؤکده کرده که تا در قید حیات باشند هر کس کعبه خود را
 کشته متعرض ولایت یکدیگر نشوند امیر ابراهیم فی الفور تریه باب ضیافت نموده کسی بطلب امیر شرف فرستاد
 امیر شرف با جمعی از مخصوصان و کجتهان بقعه رفته نبی اعمام یکدیگر را در محل کشیده بدیدر بخت انا یکدیگر
 کردند

فتح دسرور کرده با طعیش و عشرت گسترده و ساقیان سپهسالار زهر چین در لباسهای کوناگون
 و حور عین کاشال لکنون جام های زرین کردش در آورده مصدوقه و بیاض علیهم کاس من
 پنهان لکنون لکنون پنهان لکنون شاده افتاد و معیان نغمه پرورد و مطربان شیرین زبان خوش آواز و
 را سگان و لکش اسکان ساز نواز موسون اگر دو قاعده عرب حجاز در طریقه فرس و قانون در مقام حجاز
 دوازده کی در آمده آواز شاد و انبساط بدایره فلک زحل رسانیده **ششمی** در آمد مجلس می لاله رنگ
 زهر تو اضع دو تالت چنگ : نشسته صف صف در آن انجن : غزل خوان و گوینده و ساز زن :
 غزل خوان ز تنها خوش آواز بود : که صد دل یک غمزه او میر بود : سجدت بتان قانت راسته :
 بلای زهر گوشه برخاسته : در آن جشن و لک چون آرزوی هر کجا محوی بجلت هر گونه مطاب و مقاصد بود در
 پذیرفت و در حلقه و ضمیرا کابرد و اضاغراماد هر اید را عروس هر مقصود و در کنار آمد ایرزادگان امر فرمود
 که آقایان روز کی هر کس بایر خود گوشه و کناری از بزم عشرت در عهد استرجت روند و خود درون و ثاق باوش
 چند تنه مانع در بیوقت شیخ ایر بلایسی با جماعه عاصی بدرون و ثاق در آمده ایر ایر ایم را از سینه بزرگ
 لکفت **پت** کتبه بر جای بزرگان نتوان زد بکراف : مگر باب بزرگی همه آماده شود : ددست ایر شرف را
 گرفته بیالای سند برده زبان را بدین مقال کرد آن ساخت **نظم** خوش سجای خوشین بود این نشست خیزی
 تا نیند هر کسی اکنون بجای خوشین : نشیان دیوان و الله توفی الملك من ثناء عشورایات و فرمان حکومت
 بنام این سعادت نوشده و فرآشان کارخانه **و تنزع الملك ممن ثناء** و با حکومت آن مستمند را در نورید
 موکلان عقوبت دست و پایش را بسلاسل و اغلال گران بار کردینم در قرق چاه محبوس کردند **شعر** بر او راسد
 لبر یاد منی : که ملکش قدیم است و دانش غنی : یکی را بر بند تاج بخت : یکی را بجاک اندر در تخت :
 و هنوز کار بضر بشیر و سان رسیده بود عبد الرحمن کجا تو ایسی و جماعه دیگر از تاجان ایر ایر ایم که چون عقده
 ثریا ذرا هم آسج بودند مانند نبات انعش متفرق و پراکنده گشته و هفت سال تمام در ایر ایر ایم در قید
 و چون آرزو قید ایر شرف که عنقریب تفضیل این احوال و آمال حال اوست تخریر خواهد یافت در بر تو تمام
 بر ذکر ارتفاع دولت و سخاوت لوای حشمت او خواهد یافت در گردن تان شایع شد ایر ایر ایم بی عشرت روزی

از قید سپردن آمدن مرتکب امر حکومت گردید خزان و دفاين امير شرف را بجا دنيما و تراج داد و قصد قتل امير شرف
 ولد او که در آن حين دوساله بود و مادرش دختر علی پیک صاحبونی بجهت کرد و عمو آقاي باکي پسر و مادر از دست
 امير ابراهيم گرفته حيله نميخت که امير شرف زين الدين قاي عم بر اناحق نقل آورده الحال حسب الشرح او را
 بمن سپاريد تا کار او را با تمام رسام بلکه بدت ورثه خود سال او داده مقتضای شريعت غرقا قصاص
 نمايم برين بهانه امير شرف را از چنگ امير ابراهيم سپردن کرده با مادر و متعلقان نقله کيفيد و برده کمايحي
 محافظت ایشان کوشيد **خلاصه کلام آنکه چون امير شرف را در تبريز مقيد کردند چنانچه سلطان با چنگل الفرائض**
 حرمين نواب کاساب شاه هميل صفوي بمشيره ولايت بليس ماوراء نهره محاصره قلعه کرده علی التوالمی دسال امير ابراهيم
 محاصره و محاصره نمود آخر الامر با معاوضت قزلباش نيورده عروس ملک را سه طلاق بر گوشه چادرت بجانب
 اسفدره و در آنجا رخت فاعالم تقابله شد و در او سلطان مراد نام سپري که در حين مجلس از خاريه توله
 شده بود ماند و چون امير شرف بر سرير حکومت متمکن شد سلطان مراد بجدت او آمد و او را گرفته محبوس کردند
 و مدت اسباحت محبوس طور در قلعه بليس اوقات ميگذرانيد عاقبت با جل موعود عالم فاني را و ادع نمودند
 روزي که بعد از فرار امير ابراهيم شماه قلعه را نگاه داشته چون از آمدن امير شرف ماويس شدند با بضر و طعنه
 ولايت را در تاريخ سه ثلاث عشر دستمانه تسليم چاين سلطان نمونده و کرد يك شرفلو با جلور ابحا
 قلعه بليس ماوراء نهره به تبريز معاوضت کرده و **دويم در بيان متمکن شدن امير شرف بجاي امير ابراهيم**
حکومت بليس برضاي امير ابراهيم تاثير خورشيد شعاع و خاطر حقيقت مدثر ملک در تفاع حجاب و نرس در باب
 نشان لمعان صبح با رق و شارق است که هر صاحب سعادتى در سر صدق نيت و صفاي طويت روى
 نيار بدر گاه کار سازنده نوز آورده مقتضای فحواي **واقعه بيهدي من شاه الى صراط مستقيم** از تبريز نوحه
 غايت الهى نهال نامش در گلشن اقبال سايه گسترده و غنچه تماشيش در چمن مراد به نيم سرفه زرى
 کيرد و هر ذى شوکتى که کبريت اباب حشمت مغرور گشته ربقه رقيت از حلقه سطا و عت او نهد باندگ زما
 و دو مان غلغله از ضرر او با بر نقطاع مايشه رياض دولتس صفت **و او غير دى از نزع پذيرد پت سري** که
 بتهى و راى : با گلدن کس نفعه زماي : کسى را که قهر تو در سر گزند : يا مروي کس مژده بگند : اربا

سبب است اگر بر تصور بهر یک تو دادی ضعیفی و زور و دلی را فردان کنی چون این شیخ سنی بر دل و کمران در دود
 غرض از تمیز این مقال و توضیح این احوال خیر مال میر شرف چه او پسر نیم خورد سال در میان عیشت سخی در میان
 دروخ مانع بود چنانچه از ملعات نیرات کلمات سابق در شحات نشأت چکامات مناس لایق شروع و توضیح
 که او را امیر شاه محمد از آنجا آورده در صد و نود و یک ایشان او شد و چون امیر نیکو رخ در نقاب تراب تیر کشید
 امیر ابراهیم چند روز حکومت بعضی نواحی پس بخوذه بعد از آن با مداد و سعادت عیشت روز کی حاکم بدین
 و چون اندک زمانی از حکومتش تمام می شد نواب کامیاب شاه اسماعیل صفوی بغزم تسخیر عیشت توجه داشته حاکم
 آنجا علاء اللوله ذوالقدر در برابر او صف ارشته سکت یافت و بعد از آن تمام طایفه ذوالقدر غنای غلبت مصوب
 دیار بکر معطوف داشت و آلی آنجا که امیر یک موصوله حادی و راق بود مقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد هر
 خوب و تخته های مرغوب بر سپین پیش آورده از آنجا بقطعه عمل بولک بود بیات کرده کوفته که از خزانه سلطان
 سلف بخزینة پادشاهان باینه رویه انتقال یافته بود در پیشان بدورین که تا کوه ختلان از زلزله و زمان خلفای
 عباسیه شکافته شده تی مدید که در آنجا بگردش عمل نموده دیده میر فیان دهر و چشم جوهر آن
 چشم و طراوت و رنگ و لطافت از اقسام عمل شده بود موقوف عرق ساینه و منظوم نظیر اینها در آنجا
 موسوم با امیر خان که دید و منب مهروری و لاله کی نواب شاهزاده عالم و عالمیان شاه طهاب و آیات هر
 بدجنایت شده پایه قدر و زینتش با وج هر و ماه رسید ایالت ولایت دیار بکر محمد خان با جلو مغوض شد
 مردمان ذوالقدر که قلعه حضرت کهن جسته بودند و اطاعت مینکردند نواب کامیاب همایون غزم تسخیر آن
 عرض همیشه زور و غلبه سخن کرد پس و از آنجا غنای غنای مصوب اخلاط معطف گردانید و چون طایفه اخلاط مصوب
 خیام عمل که هر از گشت امیر شرف بجدت مستعد گشته در صد و نهم باب جشن و ضیافت در آمد و نیمهای
 گردون پاس و سایه نهای ابریشم طاب فلک حماس چون بین سان در هم رفته طاب و طاب باقی ماند درج
 بر کوه و برج پخته ترتیب داده ساقیان سیمین ساق بلورین با عدد زهر جبین و دو شاقان زلفیت پوش شیرین
 با گلین شراب صاف چون ماه سیمین بر کف گرفته صلاهی عیش و نه ای نوش نوش در دادند و بخینان خوش سجان
 در سنگدان شیرین لیس از نوز بنغمه زرد و کمر راه عشاق زده بنانه عود و چکن عقل و هوش از سر بزرگ و کوچک

عمومی زمر جانبی ساقی نیم است * چو شاخ کلی جام کلگون برت * همه همچو خورشید زریفست پوس *
 همه آفت عقل آسوب هوش * غزلخون غزالان تازی زبان * بنفشه سکر ریشته زردمان * با بک ترک تان کل
 ر بوده دل از زخمه معتدل * چو زلف تیان پر بچه چنگ * زده راه عشاق را سپر کنگ * و خوان سالاران انوار
 از هر چه در حوصله خیال گنجه افزون آمده و جویا کرده کشیده اند بعد از رسم همانند زری و ضیافت آب را بهر ^{بطریق}
 و غام کجبه و استر و استر تقیاری پیش کرده منظور عواطف حسروانه و شمول عوارف پلکانه پادشاهان گشته بمشور ^{لیت}
 بدیس مع خفته های فاخره گران بهاسه فرزندش در زخمه ثانی که نواب جهان بانی در تومی قشلاق نمود ^ت
 با تفاق امر او حکام کردستان تخصیص ملک خیل حاکم حلیف شاه علی بک و الی ضریه و سیر داد و خیرانی ^ت
 صاصونی و سایر امرای دیگر پانزده نفر بزم عتبه بوسی شاهی روانه شدند چون شرف سده بوسی شاهی
 گشته در اویل اغرزد و احترام تمام یافته بلاخره محمدخان والی دیار بکر که در امرای اکراد نسبت با او زود ^ت
 پاروا قنده بود در قریه بالین من بحال بدیس زول فرمود شیخ پیر عباسی که وکیل اسر شرف بود بدین
 رفته در وقت برخواستن کوپال خود را بر سر قایچه او بر زمین زده بر سپل خشونت با و گفت ای محمد بک ^ت
 و بر سر گریان تو که در محل عبور از ولایت طمع در یک زغال که روز کی کرده بزور و تعدی بتانده همچنان ^ت
 است جلو چو دوش لو که والی مرات بود در استم حدت ثقل نمود که بدرم همراه محمدخان روانه ایلم بود در ^ت
 ولایت بدیس قلات ماکولات بر تبه رسید که هر کس بسب و صلاح خود از فرشته ماکولات سید اندر ^ت
 اب خود را بجا بر قرض مان جا ورس داده یاری آن شده اند که کین جو دته مان بی زر زرها می آسجا ^ت
 دیگرین اوضاع ناخایم از امرای اکراد نسبت با او بر صدور یافته بود که لیراوان با الطاب ^ت
که امرای تمام متوجه ایشان شاهی شدند خانمحمد ز دیار بکر عرض نمود اگر چنانچه فرمان قضا جراین بقیه ^ت
 اکراد نماند که در دین تعهد میکند که بخر بلا و کردستان را که از قریم کند تسخیر سلاطین از تصرف او ^ت
 باندک توجه شایان بقبضه تسخیر تو اعم آورد چون عرضه داشت او لمطابقت شاهی رسید سخن آن ^ت
 امرای حاضر از پیر شاه محمد شیری و علی بک صاصونی را در قید بند در شکر کشید و هر یک از امرای ^ت
 اکراد را یکی از امرای قریشی سپرد و پیر شرف را با پیرخان موصول داد و جانان سلطان تسخیر ولایت ^ت

و دولستان روملور انفتح ولایت چکاری و یکان پت قورچی باشی کلور ابرقن دیار جزیره باسک قطرات
 اسطریشمار ماسور کرده سید و گرفتن امر او خلاص شدن بعضی از ایشان بعون الله در مجلس مذکور خواهد شد
انقصه چون مرتی در ایام قید امر او ریافت یکبار خبر از خراسان رسید که شک خان اوزبک با سکه سنجده و حصه
 از آب چگون عبور کرده اراده بستن مملکت خراسان در در استماع این خبر نواب کاسیاب از مجلس امرای کردستان
 نادم و پشیمان به بعضی رازر قید خلاص کرده از آن جماعت سوال کرد که بشود دستگیری شما کسیت جمله سخن لفظ و
 گفته که ای سر شرف و ملک خلیل است هر دو را در قید نگاه داشته بجا بخرشان توجه فرمود باز صحرا فانی کلوه کی
 و درویش محمد کله چرمی که بزعم حادی اوراق شل ایشان در دو توخاچی و شیر اندیشی در سیاه غیبت روزی یکبار
 تمام بلاد کردستان شخصی بر نخوایسته باشد همراه در روی پادشاهی بعنوانی که بچگون بر احوال شان مطلع بود
 بطرف عراق میروند و در هر چند روز سیوه و طعام برداشته بخیمة ترکانان رفته اند و ای سر شرف را ملازمت میکنند
 وادی فرزند کردن فرزند در دنیا میند تا و همی از اوقات در روی کیوان پوی شاهی نزول در موضع علی کوه
 من اعمال زلری کفر محمد آقایی درویش محمود فرصت یافته بسی چند بارین در کنگر اردو حاضر ساخته محمد آقایی
 ای سر آخور بر تاقی را که دزدی قلندران خدمت ای سر شرف مینموده در جائه خواب او خواسته ای سر شرف سردن
 آورده سوراخته با چند نفر از مردان کار روی بجا بگردان میاورند فردا حمل نمرود ترکانان بر احوال
 آگاه میشوند بر جرات و مردانگی محمد ای سر آخور تحسین کرده فرجهت سجال او نمیرسانند و محمد آقا و درویش محمود دید
 شرف اولاً بولایت چکاری آمد در قریه نزول میکنند که شیخ ای سر عباسی از فقرات قرآنی در آنجا افاضه خود را
 ختفی ساخته اوقات خود را بر زهدت جادس شمول سیکر دانند در هنگامی که شیخ ای سر جاورس را آب سید او
 و درویش محمود کله چرمی سوره بکن زمین جاورس آمدند و او را طلب سید از بند و شکر آیدن ای سر شرف سیدند قبول
 این معنی میکنند و سیکوید چه سخن محالی است ایشان میگویند او را از قید خلاص داده آورده ایم فی الحال سخبات شکر
 سجای آورده پل آب یاری را از دست اندخته پامی بر اینه ساخته خود را پامی بوسه لیعت حقیقی خود رسیده
 دیده که چون یعقوب در بیت لایحان غربت صفت **و هیبت عینا بن سخن** گرفته بود از خاک پامی او سوز کرد
 قطرات چند از نبات و شادمانی از فواره عیون فرو ریخت و خدای را احمد و پاس کرده گفت پت سکه قید که

دولت یاریم کرد و زمانه ترک جان از دریم کرد **ششم** صبح هیروری را بد **عظم** و رنج سان روزی **سابع**
 چون آن روز شب در آنجا توقف کرده علی الصباح که سلطان ایوان چهارم ما بزرگسکوه سرز قلعه کوه بزرگ
 روانه گشته خود را بمیان عشیرت اسبایر در ساینده و شرف پیک اسبایر دی شرف قدم نشان رفتی نموده چند
 روز بواسطه استرجت در آنجا رحل اقامتانه چند و شیخ اسیر با بعد و چند توجه ولایت بدلیس شد که عشیرت
 مستظهر و شمال ساخته تا آمدن اسیر شرف صبی را آنجا دستخوار گردانیده نیابت نواب کایاب کاسکار **چهارم**
 و عهد اسبوزور جیش قیام و اقدام مینمود چون از آمدن شیخ اسیر واقف گردید که با سوزری دوهزار مرد محصره
 قلعه بدلیس نموده با تفاق امرای قزلباش که در بار کیر و در جیش بودند انبعاث بر سر شیخ اسیر آورده او نیز جماعتی
 که حاضر داشت در مقابل او در موضع کون سیدان بدلیس صف آرا گشته نزدیک بدان رسید بود که نسیم **خام**
 بر پرچم شکست اثر روزگی جلوه کرد که پیکار محمد پیک بازو کی بر سپل حیل و قدر باته عالی گشته قزلباش
 زد که در آن بنا بست قرابت با داد و سعادت شیخ اسیر می آید او را فریب داده در آنانی که سخته قال **ششم**
 کیش اسبوزور بلاغی با سوزری پانصد نفر بازو کی در آمده ششم در رویه از عقب طایفه روزگی آخته صف ایشان را که
 نمانده عقدت یا سخته شد بودند نبات انعش و او پراکنده و پریشان ساخت و اختر نجات کرد یک شبانه جل
 بندی گرفت با دایمی قسم سیر را بطرف شکر روزگی دو اندید شیخ اسیر بمیاسی پامی ثبات و وقایع **هفتم**
 از مکر که جهاد روی نوادی فرزند نهاد تا با فرزندش علی قاسم شهادت نوشید و طایفه قزلباش که او را **هشتم**
 بقرا نیزه کردند بینه بودند جسد او را با سپر اش احرار با نر کردند و از صد و رانیو قعه در **نهم** این حادثه مهم
 اسیر شرف چند روز در عهد تعویق افتاد و حیره مقصود او در پس پرده نماند می خشتی نام بی دستاری
 منصور کارخانه **فاحسن** صورت کم رخ نکشاد و **جسیم** در میان گرفتن اسیر شرف بدلیس از طایفه قزلباش **دعا**
حال و جهان گیری که است از بخت سرمد **چهارم** در خداوندی **مویه** **خف** موسته باشد در کابش **شرف** مد
 سوک حضرت ایاش **بهر** کشور خرامند **دو** خرم **شود** ملک از قدم او **مکرم** **چون** اسیر شرف را **تسخیر**
 بدلیس و احراج طایفه قزلباش چند روز میسر نشد در زمانی **بشمیر** سلطان کیتی **تان** سلطان سلیمان خان **فارسی** **گاه**
 گشت که در داده **تسخیر** ایران در **د** با تفاق و **تدریس** سوزر **سخت** و **قافله** سالار **طریق** **توفیق** **تفتق** **چون**

بخبر رسیدن انبعاث جیش قزلباش
 که در بار کیر و در جیش بودند
 انبعاث بر سر شیخ اسیر آورده
 او نیز جماعتی که حاضر داشت
 در مقابل او در موضع کون سیدان
 بدلیس صف آرا گشته نزدیک
 بدان رسید بود که نسیم
 بر پرچم شکست اثر روزگی
 جلوه کرد که پیکار محمد پیک
 بازو کی بر سپل حیل و قدر
 باته عالی گشته قزلباش
 زد که در آن بنا بست قرابت
 با داد و سعادت شیخ اسیر
 می آید او را فریب داده در
 آنانی که سخته قال
 ششم کیش اسبوزور بلاغی
 با سوزری پانصد نفر بازو
 کی در آمده ششم در رویه
 از عقب طایفه روزگی آخته
 صف ایشان را که نمانده
 عقدت یا سخته شد بودند
 نبات انعش و او پراکنده
 و پریشان ساخت و اختر
 نجات کرد یک شبانه جل
 بندی گرفت با دایمی
 قسم سیر را بطرف شکر
 روزگی دو اندید شیخ
 اسیر بمیاسی پامی ثبات
 و وقایع هفتم از مکر
 که جهاد روی نوادی
 فرزند نهاد تا با فرزندش
 علی قاسم شهادت نوشید
 و طایفه قزلباش که او را
 بقرا نیزه کردند بینه
 بودند جسد او را با سپر
 اش احرار با نر کردند
 و از صد و رانیو قعه
 در نهم این حادثه
 مهم اسیر شرف چند
 روز در عهد تعویق
 افتاد و حیره مقصود
 او در پس پرده نماند
 می خشتی نام بی
 دستاری منصور کارخانه
 فاحسن صورت کم رخ
 نکشاد و جسیم در
 میان گرفتن اسیر
 شرف بدلیس از طایفه
 قزلباش دعا حال و
 جهان گیری که است
 از بخت سرمد چهارم
 در خداوندی مویه
 خف موسته باشد
 در کابش شرف مد
 سوک حضرت ایاش
 بهر کشور خرامند
 دو خرم شود ملک
 از قدم او مکرم
 چون اسیر شرف
 را تسخیر بدلیس
 و احراج طایفه
 قزلباش چند روز
 میسر نشد در
 زمانی بشمیر
 سلطان کیتی
 تان سلطان
 سلیمان خان
 فارسی گاه
 گشت که در
 داده تسخیر
 ایران در د
 با تفاق و
 تدریس سوزر
 سخت و قافله
 سالار طریق
 توفیق تفتق
 چون

و فروغ و مروان دو این معقول و مسموع مدرس هر سه تقدیس سلاطه عارف بلیس **اعنی حکیم ادریس** و کزیده چهر
 اندیشان خاندان رفعت و ستوده دولتخواهان و دوستان **ضیاء الدین محمد قای کلوهکی** اخبار عقاد و اخلاص
 بات نه سلیمانی نموده درین معامله بیست نفر اسرا و حکام کردستان را بنجود همدستان کرده عبودیت نامه ب
 مولانا ادریس و محمد قار و آنه آستان سلطان سلیمان گردانید و سلطان دولت نواز دشمن که در حبس است قاضی
 امرای کردستان بقرم تسخیر ولایت عجمستان موجه ادریس و آذربایجان شده در صحرائی جالدران با نواب
 شاه مصاف نموده امیر شرف با بعضی حکام کردستان در آن سفر در رکاب نصرت بیان این بود چون محمد
 والی دیار بکر در آن معرکه شربت فاشید و ایالت او ببردش قراخان و حکومت بلیس بعضی پیک برادر او
 و جزیره باولاش پیک برادر دیگر او از دیوانش ای موقوف شد چون موکب رایت سلطانی از موضع تبریز ^{موقوف}
 گردیدند حکیم ادریس بجز جلال عرض رسانید که امرای کردستان از لطاف و احسان شاه جهان پناه
 دارند که ولایت سرودی ایشان را با ایشان از زانی دشته شخصی ادریس آنه شان بزرگی و بزرگی نصیب سازند
 که با شاق بر سر قراخان رفته او را از دیار بکر اخراج نمایند حکیم ادریس عرضه داشت که در اینها کثرت وقت
 موجود است بچگونه ام سپیکه که سر فرود نیارند اگر چنانچه سطح نظری بر تفریق جمع قریب است کمی از بندگان
 درگاه عالم پناه را مضایق کرد تا امرای کردستان مطیع و نقاد او شدند برودی این فهم فضل پذیر کرد و **بناب**
علمند **محمد قای چاوش** ای شی المعرف **بمعلو حاش** **امیر میران دیار بکر** **بند** و سر در عسکر کردستان نمود
 بقرم تسخیر آن دیار را مورس و دو کس مانده ابر صاعقه بار دو کرده همچو کج ذقار و روحانی نصیب در قوج چهار
 در برابر یکدیگر صرف آرا شدند و در آن معرکه اول کسی که آتش حرب و قتال برافروخت طایفه روزکی بود چنانچه
 احمد و قاسم اندکی دیر شاه حسین کانی و میر سیف الدین و عمر جاندار که شجاعان روزگار و پهلوانان
 آن عصر بودند در آن روز شربت شهادت چسبیدند و اکثر قایان روزکی تخصیص میر محمد ناصر الدینی و قزاقان
 و پید مسلمان قوالیسی و جمعی دیگر مجروح و زخمی شدند و آن معرکه خوشخورد و در مردی و مردانی داده
 که قریب شاد و مردم پاره و دیگر شدند **بیت** با قبال سلطان تو سلیمان **بیت** که فقه ملک خود روز
 بدفع هدوتی کنین **بیت** بنای ضلالت بر انداختند **بیت** بعد از آن امرای کردستان هر یک تسخیر ولایت خود

نمودند امیر شرف نیز بطرف بلیس سعادت کرده شروع در محاصره بلیس نمودند محمد یک خردی در
 خیراتی و امرای شیره می و کس و سایر در این دادی باور یافت کرده چون ایام محاصره چند روز استدا
 کار بر محصوران مضیق گشته طایفه قرلبش بر آن راضی شده نه غریزانی و میر شاه محمد شیره وی کفیل خون نزل
 ایشان شدند که کسی تعرض احوال ایشان نشود قلعه را تسلیم امیر شرف نمایند امرای مذکور در میان افتاده
 برضا و عبت تسلیم و ارض حقیقی نمایند امیر شرف نیز مردان قرلبش را با مر اسیر و که ایشان را بر سر حد
 رسانیده روانه اوطان شدند و در آنها حفظ و حرمت و ضبط و حیانت سنور و سرحد از دیوان سلطانی و بعد از آن در
 سلطان سلیمان خان در عهد امیر شرف پیوسته گمانی بدان امر اشتغال نموده رعایت طرفین و حکام
 جانبین مرعی داشت ماز زمان نواب کامیاب جهانبانی جنت مکان که اولمه کلکو میر میران دان و از کمان گشته
 اکثر اوقات در روان و وسطان بسر میبرد و بمحافظت سرحد سادرت میبندد و در تن و فتن پاوشاهی سلطنت جهانبانی
 جنت مکان در قبضه فتد در جو سلطان کلکو بود و چون خنجان شامو در سلیاق کندمان صفهان با شقاق و طوا
 جو سلطان را بقتل آورد و امراء کلکو پراکنده گشته اولمه نیز در تبریز رهت مخالفت بر افراشته خزین و دو خان نواب
 جنت مکان را تصرف شد متمولان را مصادره کرده متغلب باب و اموال پار جمع کرده بطرف وان رفته
 اخلای رعوبیت بآستانه سلطان سلیمان خان کرده عرضه داشتی مشتمل بر انواع تجملات مصحوب ملازم معتمد خود مدبر
 سلطانی فرستاد چون این اخبار بمسرح حلال خداوند کاری رسید فرمان قضا جرایم بغداد سپرد که امیر شرف
 دان رفته اولمه سلطان را با اهل و عیال و تاجان روانه آستانه پاوشاهی نماید حسب فرمان امیر شرف حکم
 قشون خود را جمع ساخته بجانب وان نهضت فرمود اولمه نیز با سوزی دوستی نفر از آقایان و عیان کلکو
 تا موضع خرکوم با استقبال آمد تا سر رود خانه خرکوم با یکدیگر ملاقی شدند و اولمه او را تکلیف تعلعه دان نموده که چند
 روز در اینجا توقف نمایند بعد از تعلعه هم شرایط ضیافت و رعایت قطع علاقه نموده روانه بلیس شویم در این اثنا
 مردمان وان و سلطان خاطر نشان امیر شرف نموده که اولمه مسکو حوضه که دایره شاه جنت مکان است با برادر خود
 بدرگاه عرش شتابه جهانبانی فرستاد که در پهن ایشان صلح و صلاح نماید چون اولمه محمول است با دوا شمارا بر روی
 با آقایان خدعه و قدر و خیل و کوی پند شد و وسیله تقرب و سبب توسل و تلافی ماستی کند امیر شرف از استماع این سخنان

آیزد هم در اس بد کرده هر چند در رفتن بظرف دان تا کیده میخود ایر شرف در مقابل آغاز محذرت کرده سکون بر حرکت
 ترجیح میدادند آخر الامر فرار بر آن شد که اولمه سلطان و ایر شرف در سفر کوم توقف کرده میره یک محمودی را با
 آقایان معتبره اولمه بجانب وان فرشته که اهل و عیال او را با آقایان زر قلعه وان پیرون کرده با اتفاق توجیه
 شوند چون ایر پیک و آقایان شایگانم بوان رسیدند برادر و آقایان اولمه طریق تلمذ و عیال پیش گرفته در
 قلعه و حصار را استوار ساختند رخت و خول میره پیک و آقایان اولمه بقلعه و خروج خانه و کوچ و حلقان
 ندادند چون این خبر مستوع ایر شرف شد دانست که بر سر قلعه رفتن و محاصره نمودن صرفه نذر دو وجه علیکه
 امرای قریب آیشیه از اطراف و جوبات جمع شوند و اولمه نیز از دست بدر رود با بضوره او را با سوازی
 از آقایان که باستقبال آمد بودند بروا شده متوجه بپس شد و آن جماعت ترک باب و اسوال قطع نظر از
 اهل و عیال کرده با یکت باب که در بر دسره شد با اسبان برانند و عیال و دیدهای کرین و دلها می یان
 همراهی نمودند و محمد شیخان قوالیسی که سودا و اراق را علاقه نده کی دشت اجتماع رفت که چون اولمه در شرف
 بناجیه کر چکان رسیدند بنده با چند نفر از جماعت قوالیسی حضور در پاسبانی ایر شرف قدم سیکر و یکم چون
 نصف لیل گذشت و کین اولمه با دوسه نفر از آقایان معتمد با سه عای ملاقات ایر شرف بدخیمه آمدند که اولمه
 سخامی چند ضروری فرستاده که بعضی رسانیم چون ایر شرف را ازین مقدمه آگاه ساختند ایشان را بدوین خطبه با
 آمدن اسوال کردند بعضی ساسینند که اولمه سلطان دعا میرساند و سیکوید که چون برادران و اقوام درین حالت
 مخلص طریق پوفانی و عیال پیش گرفته اهل و عیال و اسوال را انصرف نمودند باین عنوان قدر مخلصان
 در بگاه پادشاه این سبب احوال و ولایت دولت شامینت یا سمرقند و رفیقان برابرین باتان خداوند کار می
 نماید یا رخت به صرف ارزانی در کینه بوان عودت کرده کوشمال جماعت متمردان که با ما بنیوضع سلوک کرده
 داده بعد از آن عیال و اسوال خود را انصرف گشته از روی مہینان خاطر متوجه بتان پادشاهی شویم که سبب در
 اعتبار و رعایت صغار و کبار رفیقان ما کرده ایر شرف بعد از تامل و تفکر پارتصدی جواب شد
 که بموجب اشارت بهترین موجودات علیه فضل الصلوٰۃ خجای آید کریمه و شاد در ہم فی الامر ما تیر ما ابراد عیال
 بابتش و ره نموده جوانی که مطابق مال بشد سجدت سلطان در سال داریم آیند کان معاودت کرده ایر شرف

در آن شب بعضی از آقایان معتقد خود را طلبه شسته بر کس زین وادی سخن گفت اخرا لام امیر شرف فرمود که
که این مرد را با این طور وضع در بگاه سلطانی فرستادند باعث دشمنی و عداوت با حقیران میشود و صلاح در آن است که
سوزری سیصد چهار صد مرد جلّه جوار و جوانان کار دین سخن بگذارد مقدم بر سر راه او فرستاده بعد از آن اولمه را
داده چون آنکس ساقی طبعی گشتند آوازه در اندازیم که اولمه فرزند بود بعضی مردمان در عقب ایشان فرستاده تا
اولمه را با خد نفر از آقایان نقل آورند سرا و را با سوانح احوال بعتبه علیه سلطانی فرستاده عالم زائران
خلاص سازیم و الا این قسم فرستادن اولمه نتیجه نیکو نخواهد داد و بجز نیت و پشیمانی حاصلی ندارد و بعضی این را
مستحسن دیده رضا دادند و برخی انکار کرده گفتند که مردم بکانه از امر او جاوشان در گاه عالی در میان عسکرات
سبا که فردا فاشی این روز به بازخواست عظیم کرده و زبان استکانت در سعادت عاجز آید **محصل کلام نه راده اولمه**
و نه تیر پیران بعل آمد اولمه همچنان بخاری بیس آوردند و تهمینه اسباب سفر او نموده با غر زور و اگر ام تمام بود
در گاه سلیمانی کردند چون اولمه در سنک سوراخ بیس سپردن رفت بشا به زور دانی بود که از غار سپردن آمد به شد
یا دیوی که در شیشه کر شیشه باشد کینه بهر شرف در دل گرفته روز اول بشرف سده بوسی سلطان سلیمان کان مستعد گشت
آغاز سگوه و شکایت از امیر شرف کرد که بواسطه رعایت جانب قریش در مقام حقارت بنده در آمده بلکه بواسطه
نواب کامیاب جانیانی در صد و قتل من در آمد تمس از عهده پسر و بیخ شانه و مراحم خسروانه چنان است که
دفع امیر شرف نموده ولایت او را به تورا یالت بر بنده عنایت فرماید که بعون الله دیار عجم و ملک از کجا بود
سخن گشته بقبضه اقدار کاشکان آل عثمان بیاید و نیت این مهم کاینجی از بنده صورت پذیر خواهد شد و هم **نیت**
که اگر امیر شرف بآب نه پادشاهی طلب نمایند آید نش صورت عقلی در رد اتفاقا علی سیدان نام شخصی که در شرف
قوالیسی به راه اولمه روانه آید نه نموده بودند حاضر در دیوان عالی در او سوال کردند که امیر شما را به سلطانی طلب فرماید
بیاید یا نه آن که و صادق در جواب گفت که در این ولایت آمدن ایشان در بگاه معلی نوعی از تمنعات است و زوار در گاه
دولت قول او در صدق سخن اولمه داشته با صبح وجه فاطمات سلطانی ساخته و این سخن عمل برتر و عیاشان
و جانب قریش را به پنجاب تر چرخ میدرد و بارین همان روز حکومت بیس را با اولمه در زانی در شرف جمع گشتند و
سینکی صری و غلامان صد برای بیس تخم نموده و نقل معقوب پاشای سرسرا و دیار کرد امیر در زانی منصب کرده

با بومزری سی هزار مرد از عسکر دیار بکر و مرعس و کردستان ماسور گردیدند که همراه قیل بحقیق به سحر ولایت
 و وضع امیر شرف قیام نمایند امیر منور در تعلق این اخبار سپهر ارگشته هر چند تحف و هدایا بدرگاه معلی فرستاده
 اظهار اخلاص و کجتنبی نمود چون وزیر عصر بواسطه اسبی که در غارت طایفه بازو کی مدت امیر شرف افتاد
 بود وزیر اعظم چند دفعه آن اسب را جلده بسته در فرستادن تعلق و تمادان در زمین نداده بود و عذر
 او را قبول ننموده و سبحان او التفات نفرمودند او نیز چون مایوس شده با بصره و قلع و لیا
 بدلیس را معبده جوانان شجاعت آثار مردان شهامت و ثار و کز کرده آلات و ادوات قلعه در می
 نوزم ذخیره و ماگولات اوقات کدزری مرتب ساخته حفظ و حراست قلعه بدلیس را معبده امیر ایم قاضی
 امیر محمد ناصر الهی می کرده بومزری سیصد نفر از مردان کار آمد روزی را همراه ایشان بجای تین گردید
 پس خود را با اهل و عیال تعلقه خمار فرستاد و همچنین قلعه موش و اخلاط و کیفه و در سورک و کلیمک و قلعه
 و قلم و کلخار و مایک و سومی که در آن چین معمور و آباد بود با قایان عمین روزی سپهر و مضمون کفار **آخر الله**
الملکی با سعادت می چند البت با تان دولت ایشان نواب کایاب جنت مکان جهان بانی که در آن انا الکما
 تبریز در حلقات انداخته بودند برده در نگاه پادشاهی آمد و استعانت طلبت نواب جهان بانی
 نیز او را بعد از طف پادشاهانه سرافراز گردانید و اعزاز و احترام تمام فرموده دقیقه نامرعی گذشت فی الحقیق
 و اولمه **در تاریخ نه شان و شصت و ستاد** با کد قیامت اثر در ظاهر قلعه بدلیس فرود آمدن فی الفور شروع
 محاصره نموده شعله آتش جنگ و جدال و ناپایه حرب و قتال از فلک دور گذشت و لیران شجاعت شایسته
 کار زور هر روز که حشر و جنود انجمن بغیر مستحیر قلعه چهارم کند ز کار برنگرد این بگویم را کند از جانین
 حرب و قتال ایام سیکت و چون بزما و جهان کرد چته پاسانی قلعه لاجورد و سر زور که خاور بر سر دیوار
 جنگ و بهادران نیک خودت از محاربه و جدال باز دهم پامی در دامن خرم و احیا میکشیدند تا مدت
 که بدین تیره گذشت و برج و باره قلعه را بضر توپ قلعه کوب و منجیق کردون رکوب سناک تیره برابر خسته
 بودند کار بجائی رسیده بود که قلعه را مستحیر سازند که نواب سپهر کاب جهان بانی در استر خانی خاطر شهرت
 گوشه نفس نفیس خود پامی خرم در کاب دولت نهاده از در پهنه تبریز عازم ولایت بدلیس شد و چون آید به

پادشاهی در اخلاط و عدا بجز رشایع کشت فیل بحقیق و اولمه هم محاصره معطل گذشته روی نوادی فرزند
 و بنوعی سرسیمه شده که اکثر اعز و ذمیمه و چند عدد توپ عظیم الحیه که در ظرف شرقی طلسم درگاه نصب کرده بود
 و از ضرب توپها دیور و حد رقلعه را با خاک برابر کرده بودند بجا گذارنده برخواستند **روایت مکنه که فریادگاه**
که آخر لقب بدو رک شده باب از قلعه برآید اخبار سرت آمار در اخلاط بعضی بارگاه شاهی رسیده
 بنوازشات پادشاهانه و انعامات خسروانه بین الاقران سرافزرگشت و امیر شرف پنج کینا سوال صحبت
 از انعام و شویشی کفزه و اسلایه الموات و حشام ولایت بدلیس را بطریق پیشش و جایزه توزیع کرد محصل
 غلظت و شداد تحصیل آن مامور گردیدیم در عرض سه روز مال فراوان جمع نموده و در اخلاط ضیافت پادشاهی
 و جشن ملوکانه ترتیب دادند که صیت او را سامان ملا اعلی شنیدند و آوازه اش با طرف رجب سکون رسید
 ماه که سیاره اقطار سموات و سیاح نازک تقامات است جل بارت این ضیافت برام آسمان فروگرفت
 و عطار در که مستنبط علو و مستخرج احکام نجوم است ارتفاع قوس النمار بدرجه و دقائق حاصل کرده طبع وقت
 بر صحو و دولت و سهم سعادت اختیار کرده نموده نماید که برده در سرای سپهر است ز نغمه حکایت سخن چکن رسیده
 نغمه عود از سحر بگذرانید و آفتاب چون ابرنیاں کوه افشان و شاخ خزان و دم ریزان شد غنچه سخن بر زبان
 مد این آورده محل از خار و در ز دریا نثار کرده بهرام که سپهر را انجم و سالار کشور خیم است چون چاوشان
 بخدمتگاری برخواست و صفها از چپ و راست پاراست و سدا کبر بر فرزندش بایه بنه خیمه دفع عین کمال
 و ان یکا و کبوش موش مستحان ملکوت رسانید و کیوان که پرداک و قلعه نشین صومعه افلاک است عود قماری بر
 هم خورید نهاد و طلسم دولت بر صفحه ماه کشید و خرگاه های صد سری و هشتاد سری و خیمه های سقر لایه پانها
 ابریشمین طاب سر بعیق اخچت و تختمای زرد نقره بخوشهای محل و سرورید تر صبح و زینین یا و ساط
 از بنجار عود و عنبر غالیه سالی شده و ساقیان سیمین ساق زهر چین ساغر زین بردست بطورین نهاد و محل
 فروشی هر طرف صلاهی عیش و سرور دادند و سفیان خوش آسمان آوازه رود و بانک سرود بدیده هر کس بود
 رسانید و اسکران زهره طبع بنا که زیر و بم حکایت و عود موش بزرگ و خورد لذول و دماغ میر بود **شمنوی**
چو خستی بزکاه خسروانه هر زرش ناز و نعت در سینه ز شرمتهای رنگارنگ صافی چو نور از غلظت در کفایت

بلورین جام نالبریز کرده * بهاء العبد و عطر آینه کرده * زرزق جوان منیش مطرح نور * زینین کاسه های پرانگور *
 در او ز خردینها هر چه خوا * ز مرغ آورده حاضر تار ماهی * بی حدش داده کیوان و ام * ز لب شکر دندان نغمه دام *
 ز تخمه تخمه حلواهای رنگین * بنامی قصه شنس بود شیرین * برای فرش در صحن وی کفنه * هر زان خشت از پالوده *
 ز تاره میوه های تر نیاب * سبد باغبان پر کرده لزا * کز ده میچ نادر پهن تصور * کز آب آید برون ایسان سدر *
 چون روز بدین و تیره کشت و قات هر دو لخواه بجلعت هر گونه سطاب و تقاصد زینت پذیرفت میر شرف مریسم *
 و لوازم تحف و هدایا با درت نمود چهری چند بموقف عرض رسانید که در قرون داد و در دین روزگار شل آن نمیده *
 و کوش زمانه از اخواه و اسنه چون آن ترانه شنیده از آنجمله جاوزان شکاری باز و شاهین و اسبان تازی زین *
 زین و ز پوسین ماهی شق شقات دورنگ رنیا و زینت هفت رنگ و عجمهای فرنگ کنگراند شمول عطا *
 پادشاهانه و منظر نظر عوارف سکرانه خیره دانه کشته بکمر شمشیر صرع و خفان چهار قاب طلا و در سرا فرزند او *
 موسوم بشرفخان گرد این منب تواجی باشی گرمی عسکر و امیر الامرائی کردت ان را بعد از زانی و دشت و شان کت *
 عنوان در نیاب بد و عنایت فرمودند بدین موجب است که نقل کرده میشود **صورت نشان بارک** چون مقصد کت *
 سطاب اصلی شرف عروج بر معارج اقدار سلاطین عالی مقدار و غر صعود بر مصاعده است با رخسارین کا کار کت *
 و تربیت جمعیت که با قدام جد و اجتهاد در معارک ادرات و عمقا کومی تفوق و رجحان از اشال و اقران *
 و بقدیم خدمت از عیان خود سبقت جسته رایت خدمتکاری و جان سپاری بر افراشته نقد وجود و خورا شاد کت *
فلک شباهه و سرمایه ایا در گاه عالم پایه ساخته باشند در نیو لایات پایه حکومت دستگاره رفت قباب *
نصفت مناب عمق الامراء الکرام تقاده اسکام بعظام کاللا لایاله والامارت و سعاده الدین والدنیا شرفخان *
از راه اطلاق و کجستی و وثوق تمام تو لا بدین خاندان ولایت ایشان آورده و تبر از سعادت تثبت باذیل *
 عاضفت و عنایت باشد و زبان حال با این مقال **ترنم بت** ما بدین در نه بی شمت و جاه امع ایم *
 از نبهاده اینجا به پایه امع ایم * بشرف مجلس سامی شرف شد لاجرم مروت و رحمت بی غایت شامی *
 باعث تعویق و تربیت او شده بمضمون بلاغت مشحون **شعوی** هر آن که غم جان و از بیم جاه * بزنها *
 این خانه آرد نیا * اگر سر رود در سر کار او * مزارم روار رخ و آزار او * و آن ایالت پایه در ظل نسل است

التخليل جاری داده بر تبه خانی سرافراز ملوده اسم اورا بشرفخان موسوم کردیم و تقدیم تو حیان دیوان
 تفویض ملوده در سلک خانان دی شان در کما به عملی منظره کردیم و ضیایه الامراتی و فرمان روانی پیش
 امرای گردستان را بدو رجوع نموده ایالت بربلیس و اجلاط و موس و خنوش و سح توابع و لوایتی و سایر محال که ماغیا
 در تصرف امیر مومنی الیه و در ممالک محدود نواب های این مات داشته بدان ایالت پناه ارزانی داشتیم و نام حل عقد
 و قبض و بسط حمام ملکی و مالی اسجار بقبضه قهرا را و نهادیم تا همواره مکنون **الامان عبد الله** منظورین اعتبار
 داشته در شاه راه ضد سکاری و جان سپاری ثابت قدم و در محافل حق شناسی و دو توجو ای رسیده بوده نموی
 بنیان یکجتهی و نیکو بندی گوشه که حاکم و ولایه اطراف و جوارب و کناف راضی بعین کشته روز بروز در عهت شایسته
 اعلی یابد بر پیل امرای کرام و کلانتران و قایدان گردستان آنکه خان نربور را امیر الامراتی خود کرده امیر مومنی
 بجای آوردند و اصلا دقیقه از دقائق الحاعت شارایه را قوت و فرو گذشت کنند و بجای حضرت مومنی الیه حاضر
 اطهار لوزم و توخو ای بنت دولت رور افزون با همه وجوه نماینده کلانتران و ملکان و کدخدایان در عیال و مقیمان
 و عموم ساکنان ولایت نربور و تو شمایلان الوسات و حشامات بدان محال باید که ایالت پناه شارایه را حاکم
 و صاحب قبول آنحال داشته او امر او را طیب و نفاذ باشند و از زخم و صلاح او بیرون نروند و وظیفه ایات پناه
 مومنی الیه آنکه بار عیال و شوخان اسجا نوعی سلوک نماید که در ضعیف و قوی جمعی و سیلی واقع نشود و از جویت برین
 روند و چون بتوقع منیع رفیع اعلی شرف سوشح و نرین کرده اعماد نمایند و کتب **بالامر اعلی الی اعلی و خلد**
نقاوه لایزال سقا و مینا فی شهر صفر حتم بحیرة نظیر نه تسع و تعین و سحما بعد از تر شیخ زلال الطی و سلال
 شایه شرفخان فرزند لبند خود امیر شمس الدین را در قلعه حقا را آورده ملایم رکاب نواب شایه گوید
 و رایت موکب پادشاهی بصوب آذربایجان معادست ملوده بمقر سلطنت استقرار فرمود در این بنا خبر
 استیلای عید خان اوزبک در خراسان و محاصره نمودن بهرام سزرا در شهر هرات بقرب کمال مباحث
 شایه رسید و خان تقریر کردند که بختی آذوقه بر محصوران مضیق شد که چند روز مردمان بهرام سزرا آذوقه
 خود را بجزم جوشیدند که زانینند از استماع این خبر و حشت اثر نواب های یوشایه امیر شمس الدین را حضرت نصر
 دوده پرواسجات استمالت بشرفخان توبه رتق و قسح حدمات آذربایجان را بدو و نفوس گردانید و بعضی از

قریباً شش ماه سلطان عرب که او دویس سلطان بازو کمی و اجل سلطان قاجار و امیر بهک محمودی
 دوسی سلطان حاکم تبریز را مدعو و معادن او کرده که هر وقت احتیاج جد و کولک شود امرای تبریز را معاد
 طلبد و حاضر باشند و خود برقع عهد خان اوزبک توجه خراسان شد و فخر را از والد مرحوم سماع رف که سفیر
 در وقت از نواب همایون جهانبانی حضرت نضاف بدلیس حاصل نمودم فرمود که پر خود را بگوی که تا انعام
 مرحبت سن زرخیزان بهر نوع که بوده باشد با طایفه عثمان کو طریق مراد و سوا سلوک درود که اولیه خصم او
 و سال او سف و سفشن در ربیع سکون پیدا می شود یقین پیدا نم که طایفه عثمانی را سجال خود گفته است حرکت
 و فساد خواهد شد و شرفخان بوضیعت پادشاهی عمل نموده با امرای کردستان که همجو در بودند در انعام مجامع
 قلعه بدلیس فیل یعقوب و اولمه نهران و همدستان بودند در مقام کوشمال ایشان در این ادلا لک بر سر راه
 خیزانی کشیده بعضی از ولایت ادراسن و خازرت کرده سر روز میرزا داد داد و در قلعه خیزان محاصره نموده
 چند نفر آدم چون از طرفین کشته و زخمه در کشته خبر آمدن اولمه بدلیس شایسته شرفخان در قلعه خیزان به
 عزت معادوت نمود ازین جهت امرای خاین پیکاری در شرفخان پنهان گشته با اولمه کجته شده و پنجاه عشرت
 روزگی میر بوداق کانی و ابراهیم قای بلجاسی و له شیخ امیر و قلند آقا و له محمد قای کلهوکی در روز ^{چهارم}
 در شرفخان رحیم سجدت اولمه رفقه **القصة** بار دوم اولمه با موزنی ده هزار پاده و سوره نیره که در ^{تفنگ}
دکان و در فیل یعقوب ^{باز} و ابریکه تبریک حضرات در فضل شیرینه رحیم و سمانه از راه خیزان توجه ناحیه
 تا یک شدند و در آن حین زیاده از پنجاه پاده و سوره بر سر رایت خان تبریز موجود نبود و سجدت ^{بوده}
 نواب کاساب جهانبانی سجو طرش رسید راده کرد که بجانب اطلاق و لشکر در حرکت آمد کسی طلب موسی
 سلطان به تبریز فرستاده حضرت رشک نکند و مجاربه و مدافعت اولمه سادرت نماید آقا این روزگی این ^{کشته}
 علی مخصوص سید علی پرتابی که در آن عصر وکیل و حمله الملک شرفخان در شرف عشرت روزگی بود از
 کثرت حماقت و نادانی در حضور دیوان کف که اگر عشرت روزگی در مجاربه اولمه ساله و ساجه میماند
 کفره در آن بدلیس راجع نموده بر مع او اقدام خواهم کرد با وجود آنکه شرفخان را در علم رمل و نجوم بهر
 تمام بوده کف که کجب رمل در حد طالع اولمه در اوج و طالع ما در حوض و سوط است در آنوقت با او

بهیچ حد من الوجوه مقاتله جایز نیست اما بواسطه سخاں میبودد لاف و کراف طایفه اکرا و ضبط خود نموت کرد بان
 کرو و قیل، بگر کشید اولمه محاربه و مجادله بخود فرزند داد و قیقه اولمه بسر حد ناحیه اما یک من اعمال ولایت بپیر
 رسید استقال او کرده در طرف جنوبی قلعه اما یک تلافی فریقین دست داده اولمه پست خود را بکوه داده
 پیشگاه لشکر خود را که زمین زرعیت گاه ارزن بود شب آب بسته کل عظیم شد و خود پاستور کرده چند نصف از
 طایفه نیکبختی و گمانه زرد قلب و جناح لشکر خود ترتیب داده شرفخان نیز در برابر دشمن صف در آید و عشرت
 روزی از سخت و غرور هلاکت دشمن و مخالفت تمام جنگ را در نظر نیآورده شروع در محاربه و مقاتله
 کردند و از جانبین حیوانان پر خاشجومی و یک تازان پلنگ خوبی چون شیر است و هزاران زبردست در هم آمیخته
 غبار غنچه و شعله آتش حرب و آشوب جنگ سر فلک میارنگ کشید **پت** زهره طرف یک تازان کرد و نمودند با هم
 ملی دست برد **ز** نسیم ستور اس انگشته **س** بچون خاک میدان بر میخند **ز** تیغ و سپر شتره شیران مست **+**
 طلای بسرا قبا بی دست **+** نینک کان زده می دمان **+** فرزند زمین موش بر دوزنمان **+** هوا شد زرد و
 پر زین **+** در او بر نشان درخشان تیغ **+** در آن دوزنک ابر دریا ستیز **+** تعلق هر طرف همه را زاله ریز **+**
در قبال این احوال که نایره حرب و قال و شعله جنگ و جدال سر بقیق کشید میره پیک محمودی که پیش لشکر شرفخان
 در عمده اتهام او بود با طارمان خود عصا به پیر و طی بر پشانی پوفانی بسته رو کرد ان شد بیکر اولمه محنت
 اشقا قهره تفک بردوش چپان حضرت در آید عنان تاملک فرس از قبضه تاملک او پس رون رفت و چون
 این حالت مشاهده نمودند رود رودی فرزند و اترام نهاده در آن روز سوزری مقصد نفر از جوانان خنجر کردند و ساربان
 عدو شکار در معرض تف در آمده از آنجمله پانصد نفر از آقاها و مردم عشرت روزگی بود با سید علی قای و کل
 نقل رسید و بعضی پسر دو سگ کشید اولمه از آنجا عنان بصوب وان معطوف داشته قدم در ولایت بپیر
 نهاده و طایفه روزگی حوزد و بزرگ از حدوث این واقعه سید علی آقا را بر و هائی کردند منقطع النسل گشته
 اولاد و اتباع و بنی همان او دیاری نماند و سن شریف خان در سر حد ربعین گذشته سجد و خمین رسید که
 این واقعه ساخت شد و زیاده از سی سال حکومت با استقلال نموده اولادش محضره با میر شمس الدین بود که از خنجر
 علی پیک صاصونی متولد شد و دختر محمد پیک خردی را از زربای پسر خود جوانستکاری کرده هفت ثابانه روزگی

عظیم تربیت داده فرمود که اسباب شاهی و ملامتی را چون عهدهای نزد زرد روی با طبرچینه و مجلس شرف
 شریف آراسته همه عصمت پناه را با این دین نبوی و قوانین شریعت صطفوی بعقد ازدواج فرزند لیسینه
 مجلس شادمانی را چنان آراست که سپهر جهان به با هزاران چشم حیرت بنظر آن کس و دزد او هر چه در آن
 در حجب و دامن پرورده بود برسم تنیت و نثار بر طبق عرض نهاد و چون مجلس هم حضور در موضع کونک میدان
 با انواع بهجت و سرور زیب و زینت یافت امرای ذی شان گردان شل سید محمد حکامری و شاه علی یک سنجی
 و ملک خلیل ارتقونی و حسین یک پالوی و راجش و لکش حاضر گشته و ادعیش و خرمی دادند و در آن ایام علی
 جوانان گردان بچکان با ختن و قنق انداختن شهنشغال نموده طبقهای زرد و طلا ایشا روزنار میگردند و بعد از
 تقدیم بر ابراهیم شهنشور امرای عظام و حکام کرام میکشیدهای طایفه و حلقهای فاضله داده کس کرده و
 مختلفه هر کس که عنف و حیف و غدر می آباء و اجدادش کرده بودند در صد و هتتم شان در آیم آرزوی
 و ردل کنداشت از آن جمله عشیرت بازوکی از تاریخی که شاه اسمعیل حلاق خاندان کج تقدیر امیرالامرای
 گردان کرد ایند ناخیه او حکان من اعمال موش را در تصرف آورده داخل الکامی خوش کرده
 رستم یک داده بود او بنجار تصرف شده از او تعدی پاربعشیرت روزکی رسید قشلاق در او حکان
 نمود در تاریخ **شبه آینی و شمسین و سمانه** شرفخان در قبا که در ناخیه موش ز شدت سرما و کثرت بود
 در یامی زخار و بخر خود کوزش چرند و پرند را در فضای او حمال پیران و کبان سیران نمود تا معادل
 مگیرند و با پسند نفر از جوانان روزکی لاکان در پانامی خود بسته ایگار بر سر رستم یک بر بند او را با دست
 و چهار صد نفر از مردان کار آمد بازوکی قفل آورده تیغ سپهرین در ذکوردانها نهاد بعضی را که از آن
 که شیخه در غاری سخن شنیده بودند برده آتش و دود زد و دمان ایشان را آوردند **سود و راق را در بعضی اعزّه شماع**
 که بخوزه انبانی بر سر کشیده خود از آن جمله یاد در صرعه و سیداد حلاص کرده تنفسی در قید حیات نماند
 و جزای اعمال نا صواب ایشان را در کنارشان نهاده اهل و عیال آنها را برود و سیکه کرده سالما و خانم عودت
 نمودند و در تاریخ **شع و ثلین و سمانه** بقصد تسخیر قلعه ختار که در میان دریاچه جرش و ان است در قریه علم الایام
 داخل ولایت روزکی بود آخر تصرف حکام شنید و در آن بود کشتی و فری چند تعبیه کرده بر ذره و فله قلعه را
 سینه کشید

و حاکم قلعه رستم پیک بن ملک پیک حکامری بود در آنجا بقتل رسید و الکافی اسعد در تصرف عشرت بجلی که
 تصرف کرده بودند انتزاع کرده بتصرف ملک خلیل حاکم حسنکیفا داد چنانچه در ضمن حکایات سابق در دنیا
 لاحق مستفاد میگردد و در وقت گرفته شدن ناحیه نوزن از ملک خلیل و تصرف محمد پیک صاحب صوفی دادن
 شیخ امیر عباسی را بعبادت غزالیین شیر حکامری فرستاده دست تسلط طایفه محمودی را از ولایت ایشان بر تاه کن
 و عوض پیک محمودی را بجهاد قهر از جنس او زکمر فریادش اطلاق دادند در محل خودت در مقدمه مذکور خواهد شد
 خیرات و برات جامع شریف و مدرسه عظیم و زاویه لطیف و قصریه و خان عظیم و وظیفه و نفس و بسین ناکرده
 با تمام رسانیده و قزاقی خوب و مزارع مرغوب و دکالین و طاحونه معمولی بر حاصل وقف ساخت و تولیت جمیع
 سوخات شروط با و لاد ذکر خود بطاعت بعد بطن الی الا تقاضا کردند و در جنب جامع شریف مدفون است و
 شاه پیکم بنت علی پیک صاحب صوفی که زوجه وی بود کبندی بر سر قبر او بنا کرده با تمام رسانیده و در وقف خود
 مقرر کردند که صبح و شام بر سر پیشانی تلاوت قرآن مشغول باشد **وجه چهارم در بیان احوال شیرالدین**
شرفخان بر اهل دانش و پیش و دو اطفال کارخانه آفرینش چون فروع آفتاب جیانتاب روشن و بیان
 صبح صادق برهن است که چون قادر محراب عروشان خواهد دوختندی بر بعلو شان در وقت مکان در مستقر
 دولت بکنن سازد و تاج و تاج حکومت فرق فرقد ساری او را بر فرزند در تابشیر صبح دولت و سادای نام
 امارت او را بنظر موهبت و ملت پرورش دهد تا آن دو نتمند بصفت حلال و جمال و اقبال و اقبال و انعام و انعام
 و لطف و عطف و قهر و کین و سرعت و بکین تربیت یابد و نیز عالم افروز حضرت طینت آدم پدی **بهرین صاحب**
 از افاق این معنی بیاید و وطنه **و ما در سیدک الایحتمه للعالمین** را در غم **بیس یک من الایحتمی** مقابلت و ما
 جهان افروز بدر را و آنکه جگر سوز احد شامل و سر رسد حکومت و امارت که بقدر او و قهار قشام نبات
 و نظام خواهد یافت چاره مذرود و انقلابات غریبه و اشغالات عجیبه بر بان واضح و بنیان لایح بر صدق
 این مقالات بیان حالات شمس الدین جان است چه در اول بجای پدر بر سر حکومت بدین تنگ گشت
 و در آخر اثر کم غایتی خاقان سلیمان مکان مهاجرت او طمان اختیار نموده و شرح بن شرح آن است که چون
 شرفخان در تالیکت شربت شهادت حشید و عشرت روزگی او را از قلعه خمار آورده در بدین کجکیت **بیش**

و سرارادت در بقعه طاعت او نهادند و در تق و تق و قبض و بسط امور ایالت را در کف کفایت حاجی شرفان
 محمد آقایی کلموی گذارند یک سال و شش ماه از ایام حکومت او شهادتی شد **در شنبه احدی در ربیعین و تمام سلطنت**
 سلیمان کسان تجرک اولمه و ابراهیم پاشای وزیر اعظم را سرور کفر اثر نمودند در روانه آذربایجان گردیدند
 چون اعلام محبت فرجام سپاه نصرت پناه بظاهر دیار بکر بر تو انداخت شمس الدین خان تخت و هدایای مرغوب
 برداشته استقبال پاشای تبریز کرده بعد از شرفیابی معبر کفر قرین ابراهیم پاشا در اعزاز و احترام او کوشید
 مشورایالت بدلیس را از زیارت سلطانی بدو ارزانی فرموده همراه عسکر نصرت قرین توجیه تبریز شده و نواب
 کامیاب جهانبانی در اجتماع این اخبار مهمات خراسان را معطل نگذاشته پناه پیکان و مشک پیمان روی کجاست
 آذربایجان آورد چون توجیه رایات نصرت آیات شاهی از خراسان در تبریز مسموع ابراهیم پاشای وزیر
 سرعی بستجالی همراه جواد شمال باتنه ملک ایشان سلطانی ارسال نمودند شعار توجیه بجات نواب
 کامیاب جهانبانی بطرف آذربایجان و استعدای وصول خبر فلک سادیا عجم کرد سلطان غازی تیره
 ایاب سفر نموده با سکر کیه عدد و نجوم افلاک در تعداد آن تاخیر نموده و پایی که محاب عقل و ادراک شرح
 اظهار آن عاجز و حیران بود از در **سقطه قسطنطنیه** المجتبه سپردن آن بجات تبریز نصرت فرمود و وصول کوشید
 پادشاه در عرض کیمیا با آذربایجان اتفاق اقله و سلیمان خان غازی با آداب و قانون عثمانی آوازه توجیه عراق
 زردیره چرخ چینی گذارند و آهنگ جنگ صد و اندامی مجادله و تقاضای کوشش هوش خود و در یک روزه
 قبول عظمتی امر اعمل نموده کاینکه بارها در معارک آثار جلالت هم بر بنید بونده پیشرو پناه خست
 و قلب و جاحین را مانند سگ سگ ز استوار کرده برین و تیره و تریب آهنگ جنگ نمود و نواب همایون
 جهانبانی نیز تا سلطانیه استقبال سپاه نصرت پناه خود آمده با وجود آنکه هنوز هیچ درجه از درجا تخریب نکرده
 گذشته بود که لشکر بدو سر ما بخرم تخیر ممالک عراق از هوا برین نزول فرمود نوعی که استادان طریق عبود
 مرور را سدود کرد آینه بسی نفس زردم و آب و آستر و چار و از عساکر منصور سلطانی از شدت بردت
 و کثرت برف در معرض تلف درآمدند و نواب همایون جهانبانی بجات در خیزن و همدران توجیه نمودند تا
 علی بن ابراهیم رضوی بود که بشکر سلیمانی رسید المله را با اغروق یلچری در تبریز گذاشته بجات در ایام

نهضت فرمود محمد خان شرف الدین او قلی که ایالت بغداد بدو منقوض بود در آرزوی موکب سلیمانی سیرت
 اهل و عیال خود را در کشتیها بنا و به سجاوت شوشه و دزفول فرار کرد بلا مجاهدت و منقوض شد و بعد سلطان
 غازی را میسر شد رشتان در آنجا قسلاقی نمود شمس الدین یک در آن سفر ملازم رکاب نظارت سلطانی
 بود از بغداد و حضرت بهضراف حاصل نموده متوجه بعلین شد در اول فصل بهار که سلطان غازی از راه
 التون کوپری متوجه آذربایجان شد آوازه معاودت مستقیم حلال در طالع کسبید بوقلمون انداخت و خط
 کریمس کردون پاس و شاه دروان ملک حماس با وج مهر و ماه بر افروخت شمس الدین یک را فرزند عظیم تبریک
 او که نام فرجام اردویان سلیمان چشم حاضر ساخته بدو گفته که پادشاه ولایت بعلین را از شما میجوید که در عرض
 ولایت ملاطبه بر عرش را بطریق ملکیت بشمار زانی در دوشمس الدین در جواب سادرت کرده که سر و ما
 دولت و سنال ما جمله پادشاه متعلق است محمود و عماران از کافیه باکی که از عمل آقا این روزگی است در آنجا
 بفظ کردی توجه بطرف او کرده گفت بعد از آنکه ولایت سوروقی و او جاق روزگی از دست برود زنده گانی ما
 بسجده کار یاید اگر اشارت فرمائی ابراهیم پاشای وزیر اعظم رفیق بنخ سوراخ سوراخ کرده بودی
 پنجاه کس از عیشت روزگی امروز در دیوان حاضرند همه را در آنجا جاق کشته نامی در صخره زور کار کنی دریم
 شمس الدین در جواب فرمود که در زجاوت پادشاه و وزیر است با کم التفاتی نیست همه تبریک او که است که
 گفته است بنده اقبال شمس الدینی است و کرد که کوهن مردانگی کرد و دیگر یک روز بهانی که آقا غلام
 آمد بود در آن آنجا سحاق عهد بجز بدو منقوض شد بود از مقدمات ایشان واقف گشته بنان کردی گفت
 که زنها بقول جهلای اگر در عمل نمای اگر ولایت بعلین چند روز از دست شما میرود هرگاه سر سبک است
 باز او جاق بدست یاید چون سخن اخلاص بنا و شمس الدین یک بعض پادشاه رسد خلعت پادشاهانه
 و اسب بازمین و لحام و تمول و عشور ایالت ملاطبه بیرون آمدن سبب ایالت بعلین با ولیمه عنایت گشت
 و شمس الدین یک قلاع ولایت بعلین را خالی کرده تسلیم کاشکان سلطانی کرد و سوزنی پانصد نفر را عیال
 روزگی بفضیلت ملاطبه فرستادند و بعد از کوچ نمودن موکب مهاجرت شمس الدین یک بار آوده رفتن ملاطبه اهل
 و عیال از راه صاصون متوجه کردید در آن زمان سلیمان یک عزیزانی حاکم صاصون بود چون

ملاقی شد اور از رفتن منع نموده گفت که در خانواده شما بغیر از تو کسی که وارث اوجاق بوده باشد نام من
 و طایفه رومی بجای نبی اعتمادند اگر تو اوضاعی سازند قطع النسل حکام بدلیس خواهد شد بنابرین و هم در
 برصمیه اوستولی گشت در رفتن ملاطیه متردد شد اتفاقاً در آن حین نواب همایون در رحلت توفیق داشت
 و عبدالله خان و بدرخان و منتشا سلطان را بجهت منب و عازت اخلاط و موش با مورساشه بود و پنجم آن داشت
 که ضرری از لشکر قبش بردهان و عشرت روزگی رسد فسخ غنیمت ملاطیه نموده عنان یکمان بدرگ عالم
 پناه جبابانی معطوف داشت اظهار اطاعت و انقیاد نمود با خانه و کوچ سوجه تبریز شد و شش نفر از آقاها
 روزگی را فرست آن شد که با اورفاق و موافقت کردند و اولمه نیز سوهم گشته بدلیس خالی گذارند در
 صد و نود کاری بطرف آمد رفت چنانچه خید روز بدلیس مصاحب ماند بعد از آن ناحیه امورک و خوت
 و کونج و بوغنا در از ایالت بدلیس تفریق کرده بطریق سباق حسب التماس اولمه بابر ابراهیم پیک و لشکر شیخ
 عباسی از زانی دشت ابراهیم پیک قلعه امورک و کلوهوک و بوغنا در آمد تصرف در آورده قلندر آقا را
 چنانچه توقع او بود رعایت نموده با اتفاق دده پیک قوالیسی و میر محمد ناصر الدینی با موزری چهارضری
 از بستنیان روزگی بمیر لودی بدلیس عیان نموده با اهل و عیال سوجه آذربایجان شد و بعد از آن
 نواب همایون جبابانی در مقام رعایت شمس الدین پیک در آمده اسم او را شمس الدین خان موسوم کرده
 در سلک امرای عظام منخرط گردید و الکامی سرآب را با بعضی حال دیگر بدولت زانی دشت و بعضی اوقات الکامی
 مراغه و توابع و کامی دماوند و در المیز و کامی که هر دو وجه و در ابد و حرمت کردند و اکثر اوقات در
 سیلاق و قشلاق در رکاب پادشاهی بسر میبرد تا موزری صد و پنجاه نفر از بستنیان روزگی را در سلک چوچیان
 عظام و سیادلان کرام تنظیم داده از آن جمله شیخ ابراهیم بیاسی و دده پیک قوالیسی منصب جلیل القدر یوزباشی
 کردی سرافرزاد خند بعد از آنکه دده پیک و میر محمد و قلندر آقا جلای وطن نمودند خسر و پاشای سیران آمد
 از جانب ابراهیم پیک و فدغه سحر طر سید کسی فرستاده او را بدیاری که قلند داشت ابراهیم پیک نیز سوهم گشته
 قلاع خود را مستحکم ساخته در رفتن مسامحه و سامله نموده چون حقیقت این احوال بپایه سیر خلافت میر عز
 کردند فرمان و جبالادخان نافذ گردید که امرای کردستان با اتفاق بر سر ابراهیم پیک رفته اورا بدست آورند

امر با قتل امر سادرت نموده ابراهیم پیکر زادر قلعه کلونک را کز دور در میان گرفته و کار را بر محصوران
 کرده اند نه ابراهیم پیکر در صلح داشتی زده برادر خود قاسم را از دست خسر و پاشا فرست و که در سر حرایم او در گذرد
 پادشاه بشرط آمدن ابراهیم پیکر کنان او را عفو نماید ابراهیم پیکر و هم کرده فرار رفتن نهاد و برادرش شیخ
 امیر را بنزد امرانی که او را محاصره داشتند فرستاد و التماس نمود که شیخ امیر را بخدمت پاشا فرستاده و حمل بیاید
 که او بعد از چند روز دیگر از سر قلعه برخیزد بخدمت پاشا رفته عذر تقصیرات بخواند چون امر این اخبار بعض
 پاشا رسانیدند قبول گشته قاسم آقا برادرش را بقبول تمام تعقل آورده با امر حکم فرستاد که شیخ امیر برادر را
 نیز تعقل آورده بمحاصره قلعه اقدام نمایند چون شیخ امیر بعضی اجازت قضیه سطحی ساختند محل نماز شام نغمه
 ساختن ز نزد امرای بیرون رفته خود را در میان پشه و حیل انداخته فرار کرده خود را میان غیرت پکاری رسانید
 از آنجا بجات قریش رفت ابراهیم پیکر چون بر قتل برادرش قاسم و فرار کردن برادرش شیخ امیر واقف شد
 خود را بقلمه مورک انداخت در آنجا استقراری گرفته بطرف قریش فرار کرده محصوران را طلب امرای
 بهاء الدین پیکر حاکم خرد از کنان طایفه محصورین برگزیده ایشان را با بیرون آورده هر سه قلاع را در آن
 و ابراهیم آقا از نوب جهانی شمس الدین خان رعایت یافته باز بروم عودت کرده شمشیر کهن در کون نموده برگاه
 سلطان خازمی رفت و کنان او از میان بر تو اطفاف سلطان عفو و انعام شمس الدین از ولایت روم
 بدو عنایت گشت و مدت ایام در آنجا بسر سپرد و آخر در دست غلامان مجرب مملوک تعقل رسید و شیخ امیر در
 ادب و نظور نظر عوالم و شمول الطاف عوارف شایسته گشته بمنصب یوزباشی گری قورچیان اکراد که قبل
 از این امر ایاق مغوی شد آخر بواسطه کثرت استعمال افیون در آن کیفیت نماند در نظر پادشاه و خیل سپاه
 و در چشم خلایق مردود گشت **تادد شهرت نه خمس و تسعانه** که در شیردان توکالت فقیر نصب شد بود
 شد و دوده پیکر نیز از منصب یوزباشی گری قورچیان طهران معزول شد با چهل نفر از قورچیان روزگاری بولایت
 ابوی محمد می مامور گردید **در تاریخ سنه** و **چهلین و تسعانه در کرجان شربت شهادت شد** شمس الدین
 خان پیکار کی از حکومت تنفر و نزع گشته کبج از دو انقطاع اعجاز کرده سوزی صد تومان که هزار پشم
 عثمانی میشود از مالوجیات صفهان جهت مدد معاش او تعیین فرمودند و حکم ترخانی دادند که بجا رسید

زود و در بلده متولد ساکن شود چون ده سال بدین وتیره گذشت نواب کایاب جهانبانی شاه سیمبلی
 از قلعه قهقهه سپردن آن در قزوین رنجت سلطت جلوس نمود کسی بطلب ابری محمدومی فرستاده او را
 آورد چون شصت و هفت مرحله از مراجل زندگانی طی کرده اکثر اوقات شرفیاشان بخصه و الم و اندوه عم
 میگذاشت و سینه از کثرت استعمال تراکیب و کیفیات افیونی رماغ او خشکی پیدا کرده بر روی ملازمت خوان
 و سیل اختلاط کسی نداشت و به تنهایی خوردن **پیت** محمدان نوزاد و غیر خاموشند. سبوح اطری که توفی
 دیگران فراموشند. و در این سفارقت اولاد ذکور خصوصاً چهار بخت عشرت روزگی عمو با و تا شیر تمام
 کرده بود بحسب اتفاق در آن حین که بفرزین شریف آوردند جمله فرزندان از اعلی و ادنی و ایمان روزگی
 حاضر بودند بیدار ایشان بتهج و سرور گشت اهم در آن اوقات مزاج شرفش در تهنج استقامت منحرف گشته
 عارضه مرضی طاری شد و ندای **ایرجی الی ربک رفیقہ مرضیہ** و صدای **فی عیشہ رهنه فی خبته عالیہ** را در صبا
 اصغاف نموده در قزوین بجز رحمت الهی پوست **پیت** آوردت و گذشت ازین گذرگاه. و آن گشت که
 گذرد ازین راه. راهی است عدم که هر که بشد. از آفت تیغ او نرسند. چاوید بیست جای بدر
 جادو حرم خدای بادش. و از سود اوراق شرف و خلف دو پسر ماند خلف پیک بعضی اوقات در یک
 قورچیان نواب کایاب جهانبانی و چند سال منصب یوزباشگری منحرف و منحرف بود او در زمان نواب شاه
 سلطان محمد مجیب امارت رسید از جمله مقربان حمزه پسر راشد بعد از قتل حمزه پسر از اطاعت پادشاه حرم
 سلطان مراد خان نموده منصب اشک دو ملاذکر در سر فرزند **ذیل در بیان احوال حقیر فقیر شکسته نال نوزاد**
تو که تا حال که تاریخ هجری سکنه خمس الف است سنم جوگوی بدین مسخت رسد سال. ز صولجی رضانقل
 سجال. سخت باز خادم به پشت بچندی. بدان شاه که باشد طبیعت افعال. مگذرد هیچ کند یک چون کار
 بمبد تر عظیم بسته دست و پا بدوال. قدم ز رفتن یک و کف از رفتن شل. و آن ز خوردن بند و زمان کفتر لال.
 ز نوک هر سه خون جگر نپاشد. نیامده بدان شیر صافیم چون لال. و در آن بسم ز سیده هنوز قوت عقل.
 بیایه که بمان را احدی کفم ز شمال. ز صحر رحتم مادرم کید بچهر. غایت پدر شفق حمیده خصال. بدست
 وضع معلوم سر دست مرا. بیایه طبع من در عقل او نهما و عقال. فاش مد جان مراد زمین استعداد.

زخم‌های بھی تخم علم و فضل و کمال کشیده، بصره از نقوش خط‌شان، ره نظر بگردان غنبرین پرده‌بال
 رسانده، ماطقه را در وجود لفظی‌شان، بمنتهای بیان در مجاری احوال، زخرف حرف کلام همگی کنان کنز
 چو رومی که پایش نهاده اند، انکال، در آن سبق که ز باغم کالار داشت، شدم او اندم بقصد کلام استجبال
 در آمدن سپ‌زدان در تمام کسب علوم، حارسان فنون را فاده در ذیل، ز سخنان طلیحدم قواعد عرب
 ز صوفیان شنویدم ضوابط اهلال، ز علم فقه اصولش تمام دانستم، که چیت شته حکم بر حرام و حلال
 شد از روایات حدیث اثر بر ارشون، ره پیمبر و این صحب سیرت آل، نشد ز علم مجردده کام من حاصل
 بر آن شدم که کتم آن علوم را در محال، ضعیف عشق زدم، بعشقی اللذوق، ندیم گلز شدم، بالغذو و الاموال
 ز ذکر و فکر رسیدم مشهدی که گرفت، حجاب کون ز حقیقت حلال، وجود واحد و نور بسط را دیدم
 عیان بصورت اصنواء و بیات اهلال، هر چند برابر با فصل و کمال و صحاب دانش و افضال روشن و سبرین است
 که مقصود از تمیید و غرض از تشبیه این مقال شرح احوال میر شایسته، بال کیفیت حال سیرت آنال خود را بر پس اجمال از
 زمان تولد تا حال بدین منوال است که چون والد بزرگوار شریف بحسب تقدیر از وطن، کوف و دکن معرفت نفارت
 ضروری و بهجت دوری لموده به، ایراحام افاده والده، این حقیر که صبیحه امیرخان موصول بود بقصد کالج در آورد منبرخان
 ولد گلانی پیک بن امیریک المشهور بمواق با نیدر است که در زمان سلطنت حسن پیک با نید و می از جمله امراء حکام
 این سلسله بوده در محاربه حسن پیک، سلطان ابوسعید گورکان در قزاق محاربه و مقاتله با سلطان محمد خان غازی
 در صحرای باسپورت اتفاق افتاد و زراد اثار شجاعت و علامت شہادت بنظر آید، حکومت زرخان و آن حدود با و
 داشت و بالفعل اثار خیرات و سبرات او در قصبه زرخان از ساحه و مدرس و موقوفات موجود است غرض که چون
 مدت هفت سال از در استمال ایشان، دیار شریف خاک ربی بقدر رساقظ از در خدمت سراسر صبیحه امیرخان در
 که هر دو سن اعمال متم عراق در بیستم شه ذی القعدة بحرام شد، تسبیح و تسبیح و تسبیح بود افق تو شقان سل تولد یافت
 و سیقط الرأس حقیر در منازل قضات که هر دو کسب عالی تبارشان بشرف قاضی میرسد که در بیان علی و حضرت علی
 شان و سمو مکان معرفت است اتفاق افتاد و ز زاری سخن که کوفته بان، یار افاده، اند همیشه مردمان فاضل و دانشمند
 در آن سلسله موجود بود و ز حرکت دعای آن طمعه عالمه از زمان صبیالی بون که سن عمر سیر حد خنیر رسید و شایسته

و شرف بر حد و ستین گشته اوقات بمباحث علمای دانشور و مجابست فصلای فضیلت گستره صرف شرح هر از خود
 ملاحظه از ملازمت آن طایفه علیّه منفک بدین **پیت** جامی از آتش تن پاک شو. در قدم پاک روان خاک شو.
 شاه در آن خاک بگردی رسی. کرد کاشی و ملردی رسی. **و چون عادت پادشاه و مغفرت پناه نوابان**
 جهان باقی چنان بود که اولاد امراد عیان خود را در صغر سن بحرم خاص خود برده در سلک شاهزادگان اختصاص
 داده با محاذ علم ذوی الاقطار نظام سیداد در تربیت و رعایت دقیقه ناسرعی میکشدت تعلیم قرآن و خواندن
 احکام شرعیّه و تقوی و دلجارت تحریص کرده بمباحث مردمان دیندار و کنایات اجتناب ترغیب میفرمودیم
 ایشان را در اختلاط مردم مفسد کج طبع شیر بد نفس فاسق مانع آمد خدمت علی و فضلا بر ایشان تفویض نمود
 و چون بر صدر رشد و تمیز می رسیدند بفضول پناه گیری و ترساند ز می و چون کان بازی و سب تاری قافله سحر می
 واقعده بنایت و آدمی گرمی یا سوخت و سیکت گاهی بصفت نقاشی نیز میفید باشند که سلیقه را در سلیقت
 هر که زد دولت اثر می یافته. از دم صاحب نظری یافته. هر نظری که در صدق و صفات. چون سچت گمنامی
 کمین است. همت پاکان چه در آید بکار. برک کل تازه بر آید ز خار. بنا بر قاعده محمود چون فقر
 بنه ساله کی رسید **در شان و حنین و تسما** بحرم خاص و محفل اختصاص خود برده و سه سال بدین آن پناه
 پاکیزه اطور در در سلک خدمت آن سلطان نیکو کردار منخرط بودم تا در تاریخ **شاه احمدی و تین تسما** که انجمنی
 از ملازمت پادشاه می استغفا کرده کنج از او اجتناب نموده عشرت روزگی با اتفاق در نگاه پادشاه می رفته
 است عاگردند که حکومت را بقصر عنایت فرمایند حسب الاتماس ایشان فقیر را در آن ده روز و ساله که بمصعب
 امارت سیرا فرزند شاهه الگای سالیان محمود آباد من اعمال شیردان را بر حمت فرموده چون مدت رسال
 آنجا با حکومت مبادرت نمود شیخ میر عباسی که لده و وکیل فقیر بود فوت شد الگای سالیان را فقیر دادند
 فقیر در بلاق خرقان بملازمت شاهی رسیدم فقیر را انجا لومی بر سر نزلت محمد یک حاکم مهران سپرده **نست**
 فقیر را در سلک فرزندان خود نظام داده دختر خود را بعهده کساح فقیر در آورد و نواب همایون جهان بانی وجه
 سعیت فقیر را در موجب عشرت روزگی از حوالی مهران تعیین نمودند و مدت سه سال دیگر اوقات در مهران
 گذرانیدم چون غوغای سلطان بایزید آمدن او بملازمت شاهی و گرفتار شدن او و تروید ایچان از جانب

واقع شد و المرحوم را بکمر بر ملاقات و استقامت بقرون آورده تعویض امارت روزگاری را با روزگاری فقیری مقدر
 رجوع کردند و وجه موجب و علوفه ملازمان را از مالوجات صغیران بقر که درین وجه در قرون با مرطاب
 اشتغال نموده دو سال علی الاقبال از ملازمت منفک نشدند بعد از آن تقدیر ربانی که بر کفار می یاری خان
 احمد کیلانی دالی تپه پیش تعلق گرفت در راده شاه مرحوم بخیر ولایت او خرم شد فقیر را پسندید از امرای قزاق
 بکفایت و اجناس مأمور کردند سایر امرای قزاق نیز نوعی که مرضی طبع پادشاه مرحوم بشه از عهد سرودن
 بلکه نیا وجود ادیت نموده بر عیای اسباج ظلم و تعدی کرده اند الا فقیر که رضای خالق محسوق را مقدر و ششم
 صاحب نظران این شایان باشد مقبول جهان شایان باشد امم بر جگه سگمان میش زند امم مرم هم خم
 و ادخوانان باشد صنوف رعایت و حمایت بارها و متوطنان اسباج نموده در ستر ضای خاطر خاطر پادشاهی
 کوشین موعی سلوک کرد که مرضی کشت خا پنجه چند دفعه نواب ایما یوشای او امر شرف قزاقه اهل این
 که کمال رعیت پروری و عدالت گستری و نهایت شجاعت و مردانگی شما بر سر نیزه جانان ما واضح و دلگشا
 سفید با شکی محصل کلام در بزرگت دعای آن پادشاه عدالت گستر کار بجای رسد که فقیر چه در سخا و نفع سوره
 و پادشاه با سلطان با ششم نام که در زردمان کیلان از اولاد سلاطین اسباج را سلطنت نصیب کرده بودند با هیچ
 سوره پادشاه برخواستند بخدمت حجاب و مجادله بر سر فقیر آن اتفاق جنگ افتاد بموقع حضرت رب جلیل کشت
 کرده فقیر افتاده محمول بکینه در ششصد نفر از کیلانیان در آن سوره که تقبل سید و از سرهای ایشان سنان
 نصیب کشت و قطع نظر ازین گروه دیگر در اسباج فتوحات غلبی و نصرت لاری روی نمود که رواج در وقت
 بروز کار حضرت شاهان کشته خاک بر راجع و عاید کردید و چون در عقوت هوای کیلان و کثرت مرض و
 بیماری می نمود اکثر مردم کار آمد روزگاری ضایع شد طبعت نفرت نموده فقیر را راده سپردن آمدن اسباج
 رسیده حقیقه از امر عرضی پادشاه سر بر حلقه میسر شایه کردین بعد از هفت سال که در آنجا سرده خست نصرت
 و خروج یافته در قرون بعبت بوسی فزایش و راده نموده که فقیر را ملازم رکاب ایما یوشای سازند چون
 سعادتمند قزاقش بهم بر آمد و وضعی دیگر پیدا کرده عیار و او بیجا قزاق قزاقی و در قرون فقیر صلاح در قرون
 اتماس نمود که فقیر بطرفی از اطراف ممالک محروسه ارسال دارند نواب مرحوم حنت مکان بعضی از ممالک

بقصر در آئی داشته و چه موجب عیشت روزگی را از وجوآت خواص شروان که تراکات در شرف و قوش و قلم
 و با گوئی اران است بعین نموده فقیر را روانه شیردان ساخت و چون مدت هشت ماه توقف در آنجا نمود خبر فوت
 پادشاه مغفور و فقرات قزوین و قتل سلطان جهان سلطان حیدر میرزا و خروج نواب سید علی سیراز از قلع
 و توجه بدرالملک قزوین رسید در این اثنا حکم شریف بنام فقیر فرستاده از شیردان بخدمت خود دلالت کرده
 امیرالارانی اگر بخواهد ساخت و مقرر فرمود که علی الدوام در رکاب نصرت فرجام بوده هرگاه امیرا حکام
 کردستان و لرستان و کوران در دست فقیر فیض پذیرد که در سبوعی در غرلز و احترام فقیر سابقه فرمودند که
 محمود و قران سه مکه رشک اعیان قران شایخ افاضه سفیدان در خینه بعضی ساندند که فقیر با اتفاق بعضی از
 قران باشد اراده نموده که سلطان حسن سیرازی را در زاده اش السلطنت نصب سازند و در صل سگول انجام
 آخر در قلعه بویطه تناول فیون پیکار کی تمون کرده بود که یکماه با شخصی حستلاط و زنده کافی نمی توانست کرد بنا
 بر این سخنان ارباب حقه و حسد در حق فقیر و طبعش جای گیرش بعضی از ایشان را اصلب است و برخی را محول
 و نقد کرده سینه فقیر را بوجه حکومت سخچوان اخراج مکه کرده اند و حاله بر سر نهشته بجا آب آذربایجان
 ارسال نمود و این خود زحمت مرهجت بود بویطه مالوف و مکن معروف و چون مدت یکسال و چهار ماه حکومت
 و در آئی سخچوان مبادرت نمود از درگاه پادشاه فریدون حشمت مرحوم مغفور سلطان مرادخان بوسید خسر و با
 میر میران و زینل یک حاکم کلاری و حسن یک محمودی منشور ایالت بپرس رسید که در زعفران خسر و نه و عود است
 منبایت ملوکانه اوجاق موروثی بشما عنایت شد مستمان اسید و در کشته بویطه اصلی معاودت نماید در
 روز سیم ماه شوال سنه **دشمنین و سخچوان** از سخچوان با موزی چهار صد نفر ملازم که در آنجا دست نفرز
 عیشت روزگی بود معاودت عسکروان و امرای کردستان نزول در و ان شد بخسر و پادشاه تلامی گشت
 فقیر را با اغر از و احترام تعال نموده بشهر در آورده حقیقت حال را معروض پادشاه سیر سلطانی داد و بجهت
 ایالت با خلعت پادشاهانه دشیر طلا که در خزانه سلطان غمدان چه کس و الی مصر بخزانه عامه پادشاهی
 اتعال اقیه بود بصحوب مصطفی چاوش مع سکاتات و وزرای عظام تخصیص محمد پادشاهی وزیر عظم فقیر صدر است
 همچنان خلعت فاخره و دشیر طلا از جانب پادشاهی سردر لالای عساکر نصرت شعار علیچین رسید پس من الاقوان

فقیر را فقیر و سزاوارتر ساخته ده گام و مقصی الامام بمقر دولت آباء و اجداد عظام صرف معاودت میسر نه در
 تاریخ که پادشاه سجده ملائک سپاه عساکر منصور را بشیخ و شیخ و یار شیروان و کرجان و آذربایجان مأمور
 گردانید و ده سال علی التوالی در اکثر معارک و یورش همراه عساکر نصرت فرجام چون ظفر و اقبال امان
 بوده در خدمات مرحومه دقیقه فرو گذشت نمی ملود و چنانچه چهار دفعه پادشاه فردوس مکان حیات ایشان گذر
 خط های این سعادت مقرون بفقیر خطا با تقدیم کبر ما در رتار آورده بودند و محبت صادق سر فغان خطاب کرده است
 بودند که کمال خلاص و یکجندی و نهایت اختصاص و سبب خودی شما در ضمیر غیر هم تا شیره ما واضح و لایح است شفقت و عیانت
 خسروانه در باره خود بر تبه اعلی و در وجه قصوی تصور نمایند **در شهر سنه اهدی و تسعین و تسعمائه** که فریاد پادشاهی
 سردار ابروان را سخر کرده قلعه در آنجا بنا نموده فقیر را بجهت نصیبال خزینه و ذخیره همراه سیر ابروان کجانبه
 کرجان روانه فرمودند و در آن سفر بعضی خدمات از فقیر صد دریا ناحیه موش را بدست بردارند و باقرای خاص
 ترقی و اسحاق ابالت بدیس فرمودند که مجموع خوض فقیر چهار صد و ده بار از رتار فقیر عثمانی شن و در زمان سلطان
 عثمان و خواقین عثمان آن دو دمان بچکس اندام او عیان ذمی شان این نوع رحمت و انعامات نشود
 که تاریخ تاریخ شهر ذی قحبه اکرام مجری در سنه حسن و الف است بمن دولت خاقان **ابولطف سلطان محمد خان خفیه**
تعالی عن آفات دودان حکومت سوری در تصرف فقیرت اگر چه بالطبع ازین در خطه قهاب نموده است حال
 در عهد و ولد ارشد و فرزند مجده موفق با خلاق ملک ابولمعالی شمس الدین ملک طول الله تعالی عمره و **عفا جلالة**
و قمره کرده با بر شفقت پدر و فرزند چنانچه اب مؤلف است که خیرت بصنعت او در خدمت نامه مولانا حاج
 علیه الرحمه در این تمام ثبت افتاد **نظم** یا ای جلگ کوشه فرزند من * بنه کوش بر کوه نرسین * صرف در
 بنشین و می لب جموش * چه کوه زش نم من در کوش * شنو سزودش آن مارکن * چه دستنی انکه مران کار
 کن * بزرگان که تعلیم دین کرده اند * سزودان بصنعت چنین کرده اند * که امی سه سچو خورشید روشن ضمیر *
 چه صبح از صفا شیوه صدق کمر * اگر داکذری بدو کارشوش * نیاید تو را هیچ دشواریش * زکار تو شن هر سان
 شود همه کار با بر تو آن شود * بهر کار دول بر خدایت در * که در رتکار می شوی رستگار *
 اگر خبر بدو گلننی کار را * نشانه شوی تیرا دبارا * چه غالب شود خوی بد در **ج** * نباشد بجز خویش علاج *

بزنیثه ششم رسد علم به بوقت جبل از آب علم به زن پست پانچ فیروز را به بقیت سه کن
 شان روز را یکی در تحصیل دانش گذرد که پنداشتی میت بخریب و عار به دانش شواهد دوم کار که
 سیم را پی دشان بر سر به جوان دگر گفته کان و نوان به هر کشوری من که چون جن روان به میدان شاهی
 فرس تا خشد به در آن عرصه زرد موس با جسد کن هم نشینی بهر بدبخت که دزد از و طبع تو خوبی است
 شوی از بدی پر زنگی توی به در و نبوت ذره الکسی به چه خوش گفت دتقان صافی زرنک که المکر کجودز
 المکر زرنک به هر کس ره آسانی سپو به زهر آنا روشانی مجو به جفائی که بر تو ز عالم رسد به جز
 از جانب آنا کم رسد به آن جور کند در این است به همه آنا رفته زین شاست به بود او در بیاد
 انخانه را که هرگز نماند دو پیکانه را به چه در زیات دهی بار عام به میکن نظر بر جرفان خام
 بسا در آن لکستان کن به رود با توکت خنی در سخن به چه در شته کارت اشد گره به سگنه های از جهد
 همه کاره از فرود بی کشاید و لیکن با هسته کی کن ترغیت مد کبر زاده را به بدست بند
 مایه را به بد زنجوت جاه به تر شود به چه کرد قوی مار در در شود به میکن کار رعیت گره
 خدا آنچه دادت با شان به سخن تو توانی با نرم گوی به که تا ستم کرده و زرم جوی به سخن گفتن
 نرم فرزانه کیت به درستی نمودن ز دیوانگی است به تواضع کن آن را که دشو است به زدنش تو را
 قدر او بر است به می باش روشن دل و صاف رای به با نصاب با بند کان خدای به زبان سوده شین
 زبان خامه را به ورق شدیه زین رستم نامه را به چه خوش گفت داناکه در خانه کس
 چه باشد ز کونین کجرف بس به ایمان به که دریای دل ره کنیم به زبان را بدین حرف کوه کنیم
 چون برفت رفیق تو مشق قلم صاحب تحقیق جواهر اخبار غریب آثار امرا و حکام کدستان را تا این زمان
 نشان در سلک سخن و تقریر کشیده است و ادلی است که بموجب اشارتی که در دیاجه کتاب شده
 نیز کلام وسطی شو سخن را به شرح بیان وقایع ایام دولت ابدی الا تقال سلاطین آل عثمان و پاد
 ایران و توران معطوف در ردیت منت ایزد را که بروش مراد که در کلمه ز سر دیش سوزد
 قصه حکام کدستان تمام به پیش ازین گفتن نیارم و سلام خاتمه در بیان احوال سلاطین حشمت امین آل عثمان

و پادشاهان ایران و توران که معاصران سلسله عالیشان نبغه اند رضایر مالکان ممالک عقل و دینانی
 سالکان سادگ حقیقت مدار فضل و دانائی در نقاب ارباب ستور سخا و پدمانه که عادت مولفان و قانع
 سورخان و مصنفان که در تقدیم و تاخیر پادشاهان که بر حسب زمان و ترتیب مکان بت وین قاطع و بی
 ساطع بر حجت این نظام و بر صدق این کلام احوال فرخ نظام حضرت خیر الانام محمد مصطفی علیه الصلوٰة و
 که وجود فیض مجروش معصود و سجاد عالم کن کلان بود شرف بشری تاج با بهماج و لکن رسول الله و خاتم
 النبیین کشت پت محمد کازل ابد هر چه است : آبرایش نام او نفس است : استشهاده دیکر بر توضیح این
 مقال ترتیب **سوره قل هو الله احد است** که با جماع است مرج ذمت و در ذیل کلام ربانی و فرقان صمدنی
 واقع شده پس اگر سطر این ستمهات شتم برین ساله میان مذکر سلاطین آل عثمان شود عین صواب است
 اگر چه جمعی در شهورال مضار نشاء بلاغت و طایفه از ما هر ان صبیح فصاحت و برکت که در سلک سخنوری
 صاحبقرانی نموده اند و به نیزه خطی قلم اقلیم کلمه دانی کسوده سوانح و حوادث قضایای ایام دولت سلاطین
 سعادت این رادر هر زمان و بهر زبان بنظم و نثر درسیا درند در احسانات و اطف و این استعارات مولفان
 ساخته اند و مصنفان پرده **خبر ابراهیم** آما چون مقرر شدتی مدید و عمدی بعید در سلک طرازان این
 و در مان ایشان و در جمع مخصوصان اعلم حضرت کیوان رفت ملک صفوت کردون بسط عطار و مفضلت
 خاقان کبر اعظم خدا یکان عرضه عالم مولی ملوک اعراب و **الحکم** هر سپهر سلطنت و جهان بینی ماه ابراه
 اهبت و کیتی تانی و آرامی جهان آرامی عدو بند کشورگشای سلطان البرین و **البحرین** خادم کج **الشر**
 شاهی که زمانه تابع دولت اوت : آفاق گرفته سر بر صولت اوت : براوج سپهر نوز ماه و خورشید
 از قبه صرخ آسمان فخت اوت : مادوم قواعد ضام عامر سانی اسلام سروج علوم بشر بقیه مؤید الله **المصطفی**
مستجمع الفضائل و الکلمات و مصنف الرساله فی عبارات صاحبقران تا در الزمان مختص بانه گیرید ان الله
 مایر با بعدل و الاحسان **الموظف** سلطان محمد خان حله الله تعالی علیه و سلطانه و افاض علی العالمین برده دان
 سخرط و غلک بود و ذره و در در پر تو آفتاب عالم تاب فایض الا نورشان جولان می نمود بر ذمه حمت خود لانا
 و فرض داشته که تاریخ جلوس این خاندان رفیع المکان و سوانح احوال سلاطین دوران عینی ایران و توران

بل که جهان که معاصر ایشان بوده اند تا این زمان فرخنده بر توالی سنه و بر سیل اجمال و طریق استحال
شرفنامه بیان کند و بموجب قضیه مرضیه سکر المنعم واجب ثنا موجب اکرام و دعای مواب تا تمام فی الحکله تمام
رسانه بنا برین خاطر فاتر تربیت و تهذیب اشتغال فرمود و ضمیر کثر تقصیر در تالیف و توصیف به اربع آتش طلعت قافله
با وجود وجود و نمود اشتغال نمود اگر ناب عذوبت و ملائمت طبعیت آن بود که در حقایق و وقایع مقبول معلوم

استکشاف هر روز و استطلاع انور استعار نماید و میدان امتحان را با فرسان اتفاق و ایقان سپاید **الآن ملک**
در آئی لاتر کفنی نه او چون خزان سکنین حال قلم در خیال این قسم نافذ گشای شده خانه عبرتین شماره در شام این
مراحم عطرسای گشت و زبان بر بیان راز دل در میان نهاد که خضر امین چون رزبه نوشین یعنی غلمات و دست
آب حیات بر دردد و اصل داستان و حکایت را در لباس ساده تر در نظر مردم دیدن در جلوه آرد که زلال صقل
و خیال سحر جلالت بواسطه استعارات غریب و تشبیهات عجیب اشقه و تیره نشود امید بعایت الهی با بهی است که
تا از صرف معانی و ظروف با فنی بر عدد راجع و رخسار آمار رقمی باشد انور شراق این اوراق در شارق
آفاق چون شعاع آفتاب جفا تا ب فروع نخبه و چهره و لفرش چشم زخم هر بود بفضل امین **بکهار**
این ب جیل القدر آل عثمان و سبب آمدن آنها به یار روم در حدود ما در آهله و خردمان و ضمیر غیبان
بهر تحقیق و خاطر فیض پذیر ملاحظان قلم توفیق پوشش نماید که در صفات از باب اخبار و توفقات صحابه اخبار
رحیم الله تعالی چنان مستفا و مسکود که نسب عالی تبار این طبقه عثمان سلطان عثمان غازی سرسرد و جاس
افصح المتکلمین و الملعونین **قاضی احمد القزوینی** در نسخ جهان آرد از اولاد اسیر سلجوقی عدلیه و ثاقب کا بر افاق
عالی تبارشان سبب سلاجقه منتهی میشود و عاظم علیای عالم و کافه فضیلتی نبی آدم متفق اند که امروز بار پنج هجری در
ست و الف و روز چهارشنبه سلجوقی شهر ذی حجه الحرام است تاریخ تسع و شمانین و تسعمائنه که سلطان عثمان غازی در هجرت
قرصصا رصاحبی خطبه بنام نامی خود خواند سصد و شانزده سال است که انما می همایون ایل دولت وطنان
سلطنت در این زمان و الا نمت قرار و استمرار گرفته یوما فیوما عظمت و جمت این دو دهان پندوال در قریه قزاق
و آید چنان است که تا قیام قیام زوال این جهان پیشان نه **مصراع** یارب دعای خسته و لاجب کن و و بر این
سنان سله و این طبقه گرامی یافت بن فوج سرسرد **سلطان محمد خان بن سلطان مراد بن سلطان سلیمان**

سلیمان بن سلیمان سلیمان بن سلیمان با زید بن سلیمان محمد بن سلیمان مراد بن سلیمان محمد بن سلیمان مراد بن
 سلیمان محمد بن سلیمان ابیدرم با زید بن سلیمان مراد بن سلیمان اورخان بن سلیمان عثمان غازی بن
 در طغرل شاه بن سلیمان الب بن قباقرل بوجان یامی بن تمبورین قورتلغ بن طغان بن فستون بن فورین
 یلیغای بن بابی سقربن توقمور بن باسوق بن حمدور بن باقی آقابن کوباب بن آغورخان بن قرافان
 یلکصد و چهل و پنج بطن یافت بن نوح علیه السلام میرسد غرض از تبیین این مقال و مقصود از توضیح این احوال سلیمان
 این دو تلمذ آن از صد و ماوراء النهر و خراسان به یار و هم آن است که در تاریخ سنه اجدی عشر و شصت و شصت که از تصادم
 قیامت از چکنیر خان ایاب افغانی هرج و مرج در ولایت ماوراء النهر و خراسان کشت یافت و عموم سپاه
 رسید و شمول نوایب هر گوشه اشاعت پذیرفت چنانچه صاحب کتاب حسب سیر آورده که در شهر مرو که مستطاب
 این طبعه علیه است نوعی قتل عام نمودند که سید غزالدین نام شخصی با چند نفر نوسن سیزده شان روز بعد از کشتن
 مرو گردند از نهم شش شهر در هزار و سیصد هزار و کسری در شمار آمد و دویست از توابع سید و رفیقان را بد و زبان
 ما و ای این رباعی ختام تکرار کرد ساخت **رباعی** ترکیب پائله که در هم میوت **بگشتن آن روانه رود** چندی بودی
 از زمین از نبرد دست **از بهر که میوت** و **لیکن که گشت** **و چنان روایت کرده اند که شهر بلخ** ثبات آباد و محمود
 در نفس شهر و قریا هزار دویست جانماز جمع میکنند از ده هزار سیصد جام رحمت انجام در آن تمام موجود بود
 ازین قیاس توان کرد تنفسی در آنجا زنده گشت و تمام در ضرب تیغ پد تیغ رخاک بوار از نبرد غزنی برین
پت همه بخرا چون کف دست کرد **عمارات عایش را پت کرد** و در بطن خورزم با وجود آنکه صد هزار دویست
 جدا ساخته و زمان جوان و کودکان را با سیری برده بقیه مردم را تقسیم کرده قتل رسانیدند گویند که بهتر قاتل است
 سر سینه بود و عدد قاتلان در سر هزار و شصت و بود در شهر میا بود و دوزده روز شمار کشتگان نمودند سوا می عورت
 و لخال هزار و سیصد و چهل و هفت هزار و قلم آمد و شرح قرآن سه سه در آنجا شربت شهادت چشید **العقده چون در خراسان**
 و خرات قیامت نشان ظاهر شد شاه سلیمان قباالب که در سلک امرای عظام و خوارین که ام سلطانه خورزم شاه مشغول بود
 از نیابت او بگفت و حراست جان مروی مینمود و در آن قتل که تفرقه در میان هر دو لشکر این خورزم شاه فاد با نوری
 سجاه بر رخا نور از طوایف ام اطراف بمقتضای **ولول ان کت الله علیه لخلایه بعد بهم** از نرو بجان آذربایجان

امیر و بزرگترین ایشامات خود را به یار از من رسانید در شهر اخلاط که در الملک ولایت در من است رحل اقامت
 انداخت و آن خطه فرزند و سمانه را مرکز و درایت دولت و سقر ایلایت حضرت ساخته بعد از چند وقت در اینجا
 به نیت غزای کفار فخر بطرف بستان روانه شد و در آن نامی راه چون با محل رود قنات رسید در حکم تردد و
 گذراندن ایشامات خود از آب در حوالی قلعه جبر من اعمال حلب غریق بحر فاشد جسدش بسوا حل شده او در
 نواحی قلعه جبر دفن گردید و او را چهار پسر بود **در طغرل و سنقور و کون طوندمی و دوزار** بواسطه اختلاف برادران که
 در راه توجه بطرف از طرف مشفق گشته تفرقه و نفاق در میان ایشامات و برادران افتاده در طغرل بکند برادر
 و بعضی از ساجان خود بغرم غزای کفار خندار بجایب روم رفته بنصرت فرموده و در برادر دیگر با اقوام و عیار
 وطن اصلی از اینجا عودت نموده در آن حین سلطان علاء الدین بن کیکاوین فرامرز بن کینخسرو بن قلندرسلطان
 سلیمان بن قلمش بن ابراهیم بن بلوق پادشاه روم بود و چون در قونیه و برودیتی در امانیه سجدت سلطان
 علاء الدین رسیدند و در داده خود را معروضه شدند سلطان علاء الدین بجهت سکونت و استغفار در طغرل و خیل و چشم او در
 با کفار کوریک و طولانچی طغنی را محمل قساق و قساق تعیین نموده به بیای در طغرل در آن سرحد با کفار فخر
 خاک رنغا و جهاد سیکر دند و از جمله ایشامات و سردار چشم او یکی بوز قلو بود که کثرت عجمان و در روز قنات
 و اقدار در سار عیار و قبایل ممتاز بود و هفت پسر داشت **بوره کیر دوانق و قره عیسی و اوزار و کون دوزو**
قوشی و تمور و بواسطه او اقوام او نیز اردوان سلطان خجراوه نام محلی است جهت قساق مقرر شده اما پسر بزرگ او
 که بوره کیر است جوانی بود بصفت شجاعت معروف و سبب سخاوت موصوف همه روزه در او آثار قابلیت
 و شجاعت و علامت مروت و فتوت و رشده و ساد و منبسطه ظهور میسید خانچیر بزرگ و غلبه ولایت او در طغرل
 و پس و سپس در از کفار فخر خاک سار متخلص گردید قلاع و حصار و قصبات اینجا را تصرف در آورده حکومت
 آن دیار بطریق اقطاع تملیکی بدو قرار گرفت و بعد از فوت بوره کیر پسرش **رفغان** قائم مقام پدرش در آن تاریخ
 اولیات در تصرف او و در رمضان است و احوال ایشان بتفصیل بعد از آن در محل خود مذکور خواهد شد و با فعل اینجا
 سجاکان آدینه و رمضان اوقتی شتهار در رند **خلاصه کلام چون در طغرل** در آن دیار رحل اقامت انداخت علی الدوام
 با کفار فخر رنجا جهاد مسکرتا آورده شجاعت و مردانگی وصیت قابلیت و استعداد و فرزندی او **طغرل**

و آن ف عالم رسیده و سوزی چهار صد و چهل و چهار هزار نفر از سرخیل احشامات و پشویان اقوام او در آن
 دین بین و سنت سیدالمسلین بجز شهادت فایز شدند و در طغرل در شهر سبغ و ثمانین و ستمانه کجا
 رحمت الهی موت سلطان عثمان پسرش بجای او سرخیل ختم گشت **کفار در بدو چال سلطان عثمان فارسی**
 بعد از فوت پدرش شاه سلیمان تخم خود صار و عار را بقونیه بملارت سلطان علاء الدین فرستاده از او
 نمود که قصبه شوکتجوک و طوماچی طایعی که از کفار کتور گرفته اند بدستور ساجق سلطان عثمان عنایت فرمایند
 سلطان علاء الدین التماس او را بجزا جات معرود شسته محال مذکوره را سلطان عثمان از رانی دشت و شویا
 باطل و علم بنام نامی او توبه ارسال نموده بعد از چهار صد دست یراق جبهه خانه زرتیر و کرکش و کان و چون و جبهه
 و حجان بطریق تعام و حیان مصحوب بلبان چاوش بدو ارسال داشت و مشورایات که بنظر مسود او راق
 که بعبارت فارسی نوشته بودند که عثمان یک از جمله بهادران عصر و پهلوانان دهر است و نسبت حقوق مسلمة
 علیه در دهر راه اجراء عظام ما آباء و اجداد او از توران بیاریان و در ایران با خلط و آذربایجان پس بنابراین
 یکجستی و اخلاص و صفای طویتی اختصاص در این الاقران بلند پایه امارت سرفراز و مختار کردیدیم ولایت
 از پیش و فرقه حصار رهنیمه طوماچی لاغی و شوکتجوک بموده تصرف شود و یراق چهار صد نفر آدم از جبهه خانه نمایان
 بدو عنایت شد که بغازیان قیمت نماید و با بهادران جنگجو و دلداران شهنشوخو بغزاد و جهاد با دت در دهر
 سنه ثمان و ثمانین و ستمانه سلطان عثمان در حکومت استقلال تمام یافته سنجاق خطه پد نیز نامزد او شد و
 احوال آنحضرت و اولاد جهاد امجاد بزرگوارش بموجب قرار که در دپاچه و خاتمه برادر بموده بر توالی سنه شهنشوخو
 شد بعون الله الملک المستعان **وقایع سنه تسع و ثمانین و ستمانه** درین سال فرخنده قال که سده و هکتوس
 مانوس این فاندان پنهان عظیم ایشان است سلطان عثمان غازی قلعہ کجک و قلعہ یاجصار آینه کولی قلعہ نیکی
 بقوت بازوی کارگری و ضرب شمشیر صاعقه که در در مفتوح کرد این بعد از آن سجات قلعہ دهن فرقه حصار
 صاحبی بهتفت فرموده قهرا و جبراً از کفار کتور مستخلص ساخت و در روز جمعه از جمعیات قلعہ طروس نام شخصی
 طایفه ترککان خطبه بنام نامی عثمان خواند روس مبارک و وجود دمانیر از انقباب ایما یونس زینت پذیرف هم
 او را بر این سال سلطان عثمان دختر دوه با لی نام شخصی که از شیخ کباران مجرب بود باین شرع نموی و فوینت

مصطفوی بقدر کلاخ در آورد و از اتفاقات حسنه حاکم مارحصار نیلوفر خاتون دختر خود را بکور حاکم بلجک
 داده بود در اثنای زفاف قلعه بلجک را سلطان فتح کرده حاکم آنجا را با تاجان قتل کرده نیلوفر خاتون
 با اسباب و جهاز اسیر کرده بفرزند سعادت مند و دوله ارجمندش سلطان اورد خان داد و **وقایع سه تین و شمانه**
 در پنجم شهر ربیع الاول این سال اغور خان بن کنور غزن بن بقای خان بن هلاکو خان بن تولی بن خلجی خان
 که پادشاه ایران بود در قرا باغ لردان وفات یافت کی در هشتاد و نهم سال سنش بود در تاریخ فوت او کشته رفتن رحمت نبوی
 شصت و نود و پنجم شهر ربیع نخستین زونهار اندر مقام باغچه ارغون بوقت چای کرد در جهان کشته شد
 در ماه رجب همین سال برادرش کنیا تو خان که در ولایت روم حاکم بود چون قصه برادرش مسموم شده با تبه عالی امرا
 فی الحال بر جراح استیصال متوجه آذربایجان گردید و بعضی امرا بر سیل طوع و رغبت و زمره از سر ضرورت پامی
 در وایره تا عیش نهادند و بعضی از امرای بزرگ را چون بیست زده ناصبایشان را به بگیری بخشید و ایشان
 با طرف ولایت فرستاده خلائق را بعد از احسان و رفع ظلم و عدوان بشارت داده **مقارن خیال از جانب روم**
اخبار نا ملایم شنیده راه در رسم نیابت سبکتور یونان تفویض نموده بجانب روم نهضت نمود و در رغبت و بعضی از
 و شاهزادگان خیال زلال کرده روی بترتیب فتنه و فساد آوردند و **وقایع اجدی و تسعین و شمانه** کنیا تو خان که
 سال گذشته بجانب روم رفته بود در اایل همین سال مظفر منصور زردان خرم با آسمان تجرید بر توالتات بسرام
 و همت سلطنت اندخت بر خلاف تصور جمعی که اندیشه مخالفت داشتند با نوع مر احم و عطف نبوت و منصب سیرالار
 باقیوقاها بر داده زمام امور وزارت در کف کفایت خواجه صدر الدین محمد خالری که در اصل از قاضی زادگان
 ولایت رنجان بود نهادند و او را لقب بصدر جهان کردند و برادر دیگرش که خواجه قطب الدین احمد بود قاضی
 و تولیت الموقوفات ممالک بدو روزانی شد کنیا تو خان با تعاق مورخان سخی ترین اولاد هلاکو خان بود چنانچه
 اندک زمانی تمام خراین آبا و اخوان خود را بشهرادگان و خویشین و امر تقسیم فرمود و چون نظرش بر حواجر زردان
 سلاطین سابق آنها را مانند کوه دل و کبخیینه سینه محفوظ میداشتند تمامی آنها را بجزها و بتات بخشید و کوشش
 این امتعه نفسیه لایق مجال این جماعت است که خود را بدان پارسیند و آنچه در خزانه محبوس شده وجه قدری
 و صمیمی کان که شده و مال حاش در سنوات این معلوم خواهد **وقایع سه تین و شمانه** در انجال صدر جهان

وزیر کجیا توخان دست اُترا و نوینان را از امور ملک و مال کوتاه کرده بی سبب و اب ایشان حمام مملکت و
سپاهی و رعیت را بغیض می رسانید تا باین حسن و طایفه که در جمله امرای بزرگ کجیا توخان بود صحنی از حارت
تبریز او را بر آن داشتند که بعضی کجیا توخان رسانند که صدر جهان ما لوجهات را بقتضای دای خود بصراف
میرساند بدینجهت مصلحت سگد و یراق سفر در رد و محل و محل همانند کجیا توخان آن ششونده را نشنوده انگاشت
و تا بزرگی برینج همایون بنفاد میوست که از کز آب آمویه تا حد و دوسر منظر بصیرت و کف کفایت صدر جهان
و زمام اختیار جماعت دشمنان را بقبضه اقدار او داد صدر جهان زمین خدمت بوسید از مجلس بیرون می رفت
که آن بر پامی آن جماعت نهاد و بعد از روزی چند که اعدا را تنه ساخت عفو و رحمت را شعار خود کرد
وقایع سه شلث و تسعین و شصت و ششاد در این سال چون بواسطه صرف کجیا توخان در انعام اشرف و عیان کجیت
احیان و ائتلاف صدر جهان خیرش درم و دینار در خزینة خیر می نمایند کجیا توخان بدستوری در خروج
طبق صرف مرعی دشت صدر جهان در اخراجات ضروری در مانع و حاضر شده از هر کس در آنوازی
بجوت و هر گوشه نقشی بر زمین میکاشت در آن انا عآلین مظفر بن محمد که بن عید بن علی در شهر بود بعضی
صدر جهان رسانند که مصلحت وقت در آن است که بدستور ولایت ختای و مملکت قآن جا در محاکمه
خانی بوض زرد نقره روان سازیم و من بعد پیچ دشمنی بدان جا و نمایند تا خلق سیم در میانم و صل خزانة عامه چنان
و پادشاه او سگاه قوی پیدا شد و بیچ آفریده در زمان نقتی بنا بر آنکه در آن زمان صدر جهان را زباده از پاد
تومان قرض بی وجه بهر سید و هر لحظه خرمی دیگر روی نمود و سخن عآل که بن مظفر مرضی طبع او کشته بسبب قبول راه
و با اتفاق فولاد جنگ یک که ایچی قآن بود آن خیال محال و بعضی کجیا توخان رسانیده پادشاه حکم نمود که
در محاکم محروسه بزرد نقره معامله کنند و رقم نسخ بر نسخ نیاب اقمه زینت کشیده که جبهه سر کار باد
و همچنان زرگران و زر دوزان دیگر بجز خود مشغول نباشند و در شهر و بلاد آذربایجان و عراق
و عجم و فارس و خوزستان و دیار بکر و عربستان و خرسان و روم جا و خانها میاد نمایند و عمال جبهه مثبت
این کار تعیین نمودند و هر بلده و شهر مبلغ خزینه کل در ثروت بنا بر جا و خانه مصرف شد و این جا و خانه
مربع مستطیل بود که چند کله بجهت خانی را آن نوشته و بر هر دو طرف کله طیبیه **لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله**

و لفظ ایرجی و درجی که خان ختای آن عبارت پادشاهرا ملقب کرده اند بودند مثبت ساخته و دایره درین
 کاغذ کشیده بودند و درش از نیمه درم تا ده درم و ایضا سطرهای چند که بر آن مسطور بود و مضمون آنکه تاریخ
 ثبت و تعیین و ستانده پادشاه جهان این جا و ببارک را در ممالک روان کرده اند تغییر و تبدیل درین
 بازن و فرزند و پسر و خویش پادشاه رسید از استار این حکایات مردم در بحر تقدیر و حیرت افتاده
 بعضی از شعرا جمله سیلان خاطر پادشاه و صدر جهان در این باب آیات کفایت که یک بیت در آنجا ثبت شد
بیت جاو اگر در جهان روا باشد / رونق ملک جاو دان باشد **محصل کلام** در ماه ذی القعدة سنه ۸۰۰
جاو در تبریز روان گشت باز در میان دوسه روز بحسب ضرورت به سیح و شرمی استعال نمودند بعد از آن بعضی
 از تبریزیان در شاه این زمان بی تحمل گشته روی بسفر آوردند و سره اگر چه از راه ابواب و کالین باز
 اما متعده و آتش و اغذیه و شراب را پنهان می ساختند تا بر این روز جمعه عوام آن سن بان بفریاد و فغان بر آوردند
 غزالین مظفر بخت کردند و روز و او با ش قاصد جان آن شر گشته بروایتی او را با سفلی الس فدیخ فرستاد
 اسرا و نوبان با اتفاق صدر جهان بعض پادشاه رسانیدند که وضع جاو مستلزم خرابی ولایت و تقوی
 رعایا و استوجب فقدان حاصل تعاضات اگر چند روز دیگر این بدعت برقرار ماند احتمال تمام باحوال
 ملک و مال راه یابد کینجا توخان چون این سخن شنید بپایل جاو حکم فرمود و مردم که جلای وطن کرده بودند
 به تبریز باز آمدن آبادی آن بله بحالت اصلی سعادت نمود و هم در این سال ملک قاهر خدرا که از فرود سلطنت
 آل ایوب است مصریان بجزکت مصر بگردند و او وکیل ملک اشرف بود در ایام حکومت خدرا نایب ملک
 ناصر بن سیف الدین قلاوون مینمود تا آنکه کیتوقا او را در اواخر سنه ۸۰۰ بفرستد و قایل رسانید **در بیع و تعیین**
و ستانده در اوایل این سال باید و خان بن طراغی خان بن ملا کو خان بن تولی خان بن چکی خان کنجا توخان
 خروج کرده او را بقبل رسانید و بجای او بر تخت سلطنت جلوس نموده بعد از آن بعضی مدت ستانده خان
 بن ارغو خان با اتفاق پیر حاجی نوز در را و خروج کرده او را بقبل رسانید و بر سر پادشاهی موروثی گشت
 گشت و در ماه شعبان از سیامن توفیقات الهی و معجزات حضرت رسالت پناهی غار از بسعی و دولت
 حاجی نوز در حضور شیخ ابراهیم محوی مقام فرود گوه با شتاب هر نفس ذرا کار و منا دیدن بفرستد سلام

شرف شد بصحت عقید فایزگشت و زبان که مدت لعم از حکم فایز بودانه و نصیرانه تلقین آن همه
 ثالث ثلثه آموخته بشهادت فاعلم انه لا اله الا الله کویا شده و مضمون ما کان محمد ابا جد من رجالکم
 ولکن رسول الله و خاتم النبیین را تصدیق نموده با دومی کلمه توحید رطب اللسان گشت و در سلک معاندین
 گنیم خیرتیه اخراجت للناس نظام پذیرفت و اسم شریف او را سلطان محمود خان سیمی ساخته بر او شرف
 او را بمقام سلطان محمد لقب کردند و وضع تاریخ خانی را از آن روز نهادند و قایم خسرو حسین سیم
 در محرم این سال سلطان محمود خان غازان که منوریت روز را ایام حکومتش منقضی شد بود هجرت نمود
 سکه آل مغارا که مربع بود بسکلی مستدیر که فصل اشکال است تغییر فرموده در میان آن سکه لا اله الا الله محمد
 رسول الله نقش نمود و اشارت کرد که بر سر کتابت کلمه الله اعلی قلمی کرده اند و نشان او را در آن سکه
 اهل اسلام را در جمیع ممالک با مضامی همان مقرر نمودند و منصب سیر الامرائی و نیابت یا سالیسی با هر
 صورت را با حاجی نوروز بتوکل تفویض نمود و در جهان اثنی خواجه صدر الدین محمد رنجانی را بتعهد وزارت تعیین نمود
 و قایم سنه تسعین و ستمائه درین سال میر حاجی نوروز بدستی سلطان محمد ششم گشت و در خراسان حکم غازان
 شربت شهادت چشید و هم درین سال ملک سیف الدین متوجه مصر شد و حسام الدین بن لاجین که بر سر غلام
 مملوک ملک شرف بن صلاح الدین خلیل بن سیف الدین بود او را گشت و درین واسطه ششم گشته با چهار نفر غلام
 دیگر بدشت گریخت و قایم سنه سبع و تسعین و ستمائه درین سال سلطان محمود خان غازان در دربار
 طرح مسجد جامع و مدرسه و سایر بقاع خیر خانیچه نیچا و پنج ذراع ارتفاع و دوازده ذراع عرض دیوار آن
 قبه و در اکثر تدریج منطوقه در عرض پنجاه سال با تمام رسید و خواجه علی شاه وزیر خاندانی در تبریز جامع
 که طاق میکاه آن است و ذراع در ارتفاع دهته اما فراری گرفته بعد از دو سال فاد و قبه خاندانی نیز نسبت کرد
 مقدار پست سی ذراع در طول و سه ذراع در عرض سکاوه خانیچه آفتاب و تارکان پدایمه اما نیفا دوفا
 محمد قاضی میا فر تبریزی که در نیابت نواب کامیاب جهانیانی و امالی تبریز و ضابط اوقاف خاندانی بود گشت
 قبه را مرست نمود و قایم سنه ثمان و تسعین و ستمائه در اوایل این سال لاجین حسام الدین در مصر وفات یافت
 و بر سر ملک منصور رخت سلطنت جلوس نمود و ملک عادل را بدست آورده در سرعب شطرنج بازی با بخت نافر

غلام تقی سائید **وقایع شش و تسعین و شصتمه** در اوایل مهین سال ملک ناصر بن ملک منصور که دالی دست
 بود در حوالی حص و حجاب سلطان محمود خان غازیان مصاف داده سکت خورد و سلطان محمود خان غازیان
 بقریز عودت کرده در روز سه شنبه میت دو م شهر رجا بر ملو که صدر جهان را شربت شهادت چنانچه
 و بنای فضایل و معانی را خراب ساخته سر چشمه خود و احسان را سراب گردانیدند و بعد از آن **حسن رفعت**
 رایت نیابت و امور جهان بانی و منصب وزارت و صاحب یوانی بحسن درایت و عین ذرات خواهد رشید آنگی
 الدین و الدین که در اقسام علوم عقلی و نقلی سیمادرفن طبابت و حکمت سر آمد حکامی عالم بود و خواهد **الکلی**
 سادگی که در فن استقامت یاریا داشت تفویض کرده و بسعی آن دو وزیر صایب الدین پسر روشن ضمیر **چینی**
 کهن سال جوانی در سر گرفت و تارک و مطالب اقارب با جابت اقران یافته در سلک احوال فضل و افضال
 نظام پذیرفت اما هم در آن اوقات سبب احابت عین الکمال قران نحسین در برج سرطان که طالع **عالم**
 اتفاق افتاده رشحات سحاب غایت الهی چندگاه قطع مایه چنانچه در آب و جله و چون **وین نقاش**
 فاحش ظاهر گشته شرار قحط و غلاد رکانون سینه و کلخ دماغ پیر و بر بار افروخت **وقایع شصت و سبعده در اوط**
 حماد بی الاول آخرین سال تولد امیر مبارز الدین محمد بن امیر مظفر بن غیاث الدین سجاندی اتفاق افتاد **آبا**
 و احد ایشان از اعراب است که در زمان فتح خراسان با سکه اسلام آمد بودند در قریه سجاندی من خوف **نیز**
 اعمال خراسان توطن اختیار کرده در فرات سکه چکنی خان امیر غیاث الدین از آنجا در رهجا و زو نقل کرده
 در زمان در عون خان منصب یاولی یافت و پسرش امیر مظفر در زمان غازیانی منصب مارت هزاره **ششم**
 صاحب بل و علم گشت و امیر مبارز الدین محمد در ضعف دولت مغول بنیاد اساس سلطنت نهاده **یوما فیوما**
 در جبه طالعش ارتفاع گرفت تا آنکه بدفع انجی جوق مایب حاجی بگ خان بقریز آمد در که هر دو **او سکت داده**
 بفارس عودت کرد که در زمان ریز کرشمه داخل مملکت یزد و عراق گردانید و در آذربایجان خطبه نام خود خواند
 چون مرد قهار جبار بود در امر معروف و نهی منکر سعی بلیغ نمود چنانچه طرفای عصر او **مجتب** **هر کفنه**
 خواهد حافظ از آن کنایه **سیکوی صراع** بمانک چکن محمدی که مجتبی نیز است و این طبقه را **موز خان** **طین**
 آل نطفه **نصف** اند که نواز آل مظفر حکومت رسید اند چنانچه در ضمن حکایات سنوات اینک **بوضوح خواهد**

سیوت و قایع سنه اصدی و سبعمائه درین سال غازان خان باریک علم ظفر سپه افروخته توجیه سبعلامین
 شام شد و بعد از وصول بظاہر حلب رسید چنان معلوم شد که سلطان مصر درین سال در تفرغ خود حرکت
 نمود بنابرین سلطان باستصوابا ملزرا آنجا رجعت فرمود و قایع سنه اثنی و سبعمائه در بهار این سال
 غازان خان قاضی بقیه الدین تبریزی و قاضی قطب الدین موصلی را برسم رسالت نزد ملک ناصر مصر فرستاد
 زبده پیغام آنکه اگر در آن دیار خطبه و سکه نام نامی نمایند و هر سال خراجی قبول فرماید ولایت مصر از آن
 قیامت اثر ایمن باشد و الا بصریایان آن رسد که متبولگان بلاد خوارزمشایان از لشکر چنگیز خان رسید
 بعد از وصول الیچیان بمصر ملک ناصر فرمود که جواب این سخنان مستحکم آن مانزد غازان خان خواهند بود قاضیان را
 انعام فرادان داده و بخت انصاف ارزانی داشت چون ایشان بخدمت غازان خان رسیدند آنچه دیده و شنیده
 معروض داشتند و قایع سنه ثلاث و سبعمائه در روز یکشنبه یازدهم شهر شوال این سال غازان خان در بنگلہ
 قزوین رخت دستی عالم منتهی کشید پت بابل مقصد و سبعت هجرت از مرقه شوال بروز یازدهم وقف یکشنبه
 شد از نواحی قزوین شہ جهان غازان بسوی خلد که باد آن جهان پیش بر سال و هفتاد سلطت کرده
 سی و سه سال عمر یافت نفس او را تبریز آورده و کسبندی که برای دفن خود بنا کرده بود بنجاک سپردند و
 محمد خربنہ که آخر سجدہ می تبدیل یافته بجای برادرش بخت سلطت ایران در سن پست سالگی جلوس
 منصب و از ترابستور زمان برادرش سواجہ رسید و سواجہ سعد الدین تفویض کرده و وجه تسمیہ خربنہ آن
 که بعد از فوت پدرش از پیم غازان خان در نواحی شیراز و کرمان با خربنہ کان و مکاریان در هر مرز آن
 بسر میر و بدین واسطه مردمان او را لقب بخرنہ کرده اند و قایع سنه اربع و سبعمائه درین سال خدا تعالی
 در پامی دشت طارم سلطان محمد خدا بندہ را پسر می گزیدت فرمود و موسوم سلطان شد و قایع سنه
 خمس و سبعمائه در این سال سلطان محمد خدا بندہ را ملک فقور شهر و حصار طرح انداخته موسوم سلطان گردانید
 و در باب تانت حصار و قلعه زیب و زینت بلده اتمام کرده چون با تمام رسید در ملک ساخت و قایع
 سنه شش و سبعمائه درین سال سلطان محمد خدا بندہ بغرم تنخیر کیلان پورش کرده امیر قلفشاه که پسر
 او بود در آن معرکه کشته شد امیر جویمان بعد از آن در امور سلطت استقلال پیدا کرده و قایع سنه سبع و سبعمائه

در اوایل این سال سلطان عثمان غازی فتح ناحیه مرو و قلعه کتل و قلعه کته و قلعه نکه و آنچه حصار و وقوع حصار است
میر شد و حاکم ارمنش همی بنزد حاکم قسطنطنیه فرستاده از سلطان عثمان اجازت گرفت که در وجهه وضع او
آمد و استعانت طلبید است او نیز شک فرمود و حاکم ارمنش فرستاده در وقت عصر در دریاچه که مشهور است
بیریل و چهار هزار ذراع شرعی بوده با سلطان عثمان واقف گشته جمعی از وزیران اسلام را بر فغان ما سورا
کرد اینم اکثر آن کاخان در حکام عبور از کشتی طعمه شمشیر غازیان گشته و هم در این سال سلطان محمد خدا
مباراده قشلاق توجه در اسلام بغداد شد در ریاضه صدر جهان بخاری ختی که عازم زیارت حج بود بخدمت
عبد الملک شافعی اقصی القضاة سلطانی با شحه مذمب افاده تقبیح مکیه کرده و سلطان مذمب شافعی اختیار
کرده آخر بسعی شیخ جمال الدین حسن بن سرید الدین یوسف مطهر علی مذمب امامیه قبول کرده احکام و فراموش
بمالک محمده فرستاده که در خطبه و سکه سامی سامی ائمه اثنی عشریه رضی الله تعالی عنهم را مذکور و نقوش کرده
و کتاب منهاج الکرام را شیخ جمال الدین بنام سلطان تالیف نموده **وقایع سنه ثمان و سبعمائة** در این سال طایفه
و قلعه لیلوچی و قلعه کیوه و قلعه طرقلی نیکه سی و قلعه کتور پکاری به تسخیر اولیای دولت سلطان عثمان غازی
و هم در این سال در مصر سالار که نایب سلطنته سلاطین آنجا بود با جمعی اتفاق کرده قصد ملک ناصر بن ملک
کرد ملک ناصر از کید ایشان واقف گشته قلعه کزک رفت و سالار چشمگیر سلطنت مضرب کرده ملقب ملک
مظفر ساخت **وقایع سنه تسع و سبعمائة** در این سال امرای مصر بر ملک مظفر چشمگیر خروج کرده او را از سلطنت
خلع کردند و ملک ناصر را از قلعه کزک آورده بر تخت سلطنت نشاندند و هم در این سال سلطان محمد خدا
حکومت ولایت ابرقوه و ضبط راههای خراسان و برستان را علاوه منصب میر مظفر الدین محمد که در یورش
کیلان از او آثار مرداکنی و جلادت مشاهده نمود کرد **وقایع سنه عشر و سبعمائة** در این سال سلطان ابوبکر
امراض مختلفه از آبله و غیر آن طاری شد که پدر و درکان دولت از خاتش قطع امید کردند آخر حجتی سجان و عیالی
شفای عاجل بخشید خیرات و صدقات پسر نمودند و در هفتم رمضان این سال مولانا قطب الدین محمد بن
مولانا مسعود بن مصلح الدین که قوه علم و زهد و فضیلتی زمان سلطان محمد بود در دربار سلطنته تبریز بمقال عالم
اخترت نمود و شرح اصول ابن حاجب و شرح هکت اشراق و شرح نفیاح در جمله تصنیفات آن جناب است

وقایع سنه احدى عشر و سبعمائه درین سال سلطان محمد خرمین خواجه محمد سعید الدین و جی را که وزیر بود بقتل آورده

حمد الله ستوفی فردینی در تاریخ دی گویند **نظم** رفته از تاریخ هجرت سال ذوال ایف : عشر اول شعبان
شوال کشته سمرقند : در محول شده بفرمان خداوند جهان : بر عمر خواجه سعید الدین محمد مخفف : بخوا
علی شاه چلاتی را بجای او بوزارت نصب فرمودند که بخواه شریک باشد و در او اخر سال سلطان متوجه بغداد شد

وقایع سنه اثنی عشر و سبعمائه درین سال حاکم دمشق فرستاد و صاحب حلب جمال الدین افرم که از اعظم مملوکی

شام و مصر بودند از یت ملک ناصر توهم نموده بمانند نفر سوار چرا بخدمت سلطان محمد خرمین شام فرستادند

و در سلطانیه بقیل با طحلات ساطیر فرار گشته با صافانعام و نوزش اختصاص یافته سلطان محمد نسبت

بترغیب و تحریک ایشان عزیمت تسخیر بلاد شام را که در خاطر داشت تجدید فرموده علم نصرت بدینجا بر او داشت

در ریت و چهارم ماه رمضان این سال معاودت فرمود **وقایع سنه ثلاث عشر و سبعمائه** در اوایل این سال

سلطان عثمان غازی ادبناشی حصار می و قلعه بقولی و عیان کولی و قلعه اطروش قره دکن رخسخت و هم درین

سال سلطان محمد خرمین ایالت خراسان را به سپهر عالی که سلطان ابو سعید واده او را بدینجا بت روانه کردید

و اسپر سو بخرابا کی از شهزادگان تعیین کرده جمعی کثیر از انبای امرای عظام که هم سن او بودند همراه شهزاده کردند و در

ثالث شهر ذی قعدة و قیال اسپر مظفر الدین محمد وفات یافت ادر او خطبه سب در مدرسه که در شهرت او بود

دفن کردند **وقایع سنه اربع عشر و سبعمائه** درین سال در میان ملک خان و شهزاده میسور که از اولاد جنجوش خان

خان بود سلطنت و حکومت ما در اء انهر قیام و اقدام نمود و عمارت عمارت رفیع گشت و میسور صلاح در آن دید

زاد آسویه گذشته در نتر مات بلاد خرمین ساکن کرد و بنا بر این کی از مخصوصان خود را با تحف و هدایا و مستوفات

فرزوان بدرگاه سلطان محمد خرمین فرستاد و داعیه نموده بود بچام داد سلطنت محمد المهی و ابو طوف سب بخوا

و هبه میسور تبرکات لایقه در سال نموده او را مخبر ساخت که در هر موضعی که خواهد از اولاد او تولیت توطن نماید میسور

با دقتی هرات شافه در صحرائی فادس علم اقات بر افراشت **وقایع سنه خمس عشر و سبعمائه** درین سال

خروج طغای خان بن تیمور بن سوری بن پیا بهادر بن ابوجا بن اسکان بن توری بهادر بن جوجی قشایر

حکیم خان در استرآباد واقع شد و ناز در زمان سلطنت او را بقتل آورده عیاره قایل و اولاد او را با او در لود

هر جان او قات میکند اینند **وقایع سنه شصت و سبعمائه** در شب عید فطر مهین سال سلطان محمد خردمند از چرخ
 فانی معالیم جاودانی اقبال نموده چمدانده مستوفی در تاریخ سلطان محمد سکونید **رباعی** از مقصد و شاه نژده فیض
 گذشت از گاه کلاه سروری شاه گذشت بگشت و جهان پیوفار انکبشت آگاه در حال نشون گاه گشته
 ایام سلطنتش دوزد و سال و نه ماه بود مدت حیاتش سی و سه سال در بلده سلطنتیه در کبندی که از تیرتاش بود
 مدفن کردند و ز جمله آثار آن پادشاه مرحوم حجم اقتدار کی نبای بلوغ و قلعه سلطنتیه است دان شهر را مربع و منوره
 طول هر دیویش پانصد ذراع است یکروزه و شانزده برج دارد و با فضل خراب گشته بخیر از اثر دیویر آثار می نماید
وقایع سنه سبع و سبعمائه با اتفاق جمهور در غره شهر صفر مهین سال سلطان خان بن سلطان محمد خردمند در
 سلطنتیه در سن دوزده ساله کی بر تخت سلطنت ایران جلوس نموده زمام حمام حکومت را در کف کفایت پیرچیان
 سلفه نهاده و خواجه رشید و خواجه علی شاه را به ستور زمان منصب وزارت داد **وقایع سنه شان و سبعمائه** در روز
 غره حمادی الاول امین ابوسعید خان خواجه رشید الدین محمد وزیر را در حدود اهر عراق بقل اوله و مولانا
 عتقی در تاریخ او گوید **پت** رشید دولت و دین چون چیل کرد عتقی نوشت منشی تقدیر او که طاب ثراه
 و هم درین سال امیر سارین الدین محمد بن امیر مظفر سلطان ابوسعید را برت کرده حکومت در جباد ری زور امر رعایت
وقایع سنه سبع و سبعمائه درین سال بعضی از امرای سلطان ابوسعید با اتفاق قورشسی بر سر امیراء با پیرچیان
 در مقام عداوت و طعان بر آمدن کار بجای دله و محاربه رسید آغاز جنگ و جدال کردند سلطان ابوسعید با وجود
 سن داد مردی و مردی داد و مباشرت قال شد و از سلطان بخول اول کسی که ملقب به بادی می گشت او بود **پت**
سنه شصتین و سبعمائه درین سال بدست کشیان ملک خان قتل رسید و شاهزاده جوکی و شاهزاده خازان و خوا
 شاهزاده میسور بهر گشته لکه ملک خان عالم و فاطمه مادر او بهند عداوت نمونده **وقایع سنه احدی و شصتین و سبعمائه**
 در این سال و نه می بنت سلطان محمد خدایه که در کنج پیرچیان بود و فاتیفت و بنا بر یکونته کی وضع کار می
 سلطان ابوسعید مشیره یکساتی سپه را بقدر کنج او در آورد و هم درین سال پادشاه ماوراء النهر ملک خان
 طبعی فوت کرد و مرقد آن پادشاه مرحوم در شهر قورشسی در جوار مسجد واقع است **وقایع سنه اثنی و شصتین و سبعمائه**
 امین سلطان عثمان غازی تسخیر قلعه پورسا که از جمله سواد اعظم روم کرده و آن حصاری است در فایت

وحصانت سلطان بنفبه متوجه شرح آن شرح از سه طرف حواله با نصب کرده و چون ایام محاصره اشتهاد ایام کار
 بر محصوران سختی شمع شهزاده ادرخان از طرف قلعچه که او عبارت از آب گرم است فی الواقع آبهای گرم با
 در آنجا است و عمارت که بکلف که در آن سرحد ساخته اند مسافران بر وجه در جای دیگر نشان میدهند نور و غلبه
 آورده حصار را تسلیم ادرخان کردند و بالفعل آن بلع حجت مکان داخل ممالک محمودیه مکتب عنوان الطین ال عثمانی
 و هم در سال چهارم سنجانی که پیش در زمان چکنیز خان و خودش در زمان سلطان ابوالاسلام بود دختر غوغوزا
 در عقد نکاح دشت ذقیاقت و قایع **سه** **ثلاث** و **عشرین** و **سبعانه** در اوایل این سال توکرا اب نام شخصی از نهادگان
 عثمان در ولایت روم اعلی حصار را فتح کرده مسمی بنام او شمع الحال نقلیه توکرا اب استمار در رد و قایع **سه** **در** **برج**
عشرین و **سبعانه** در نینال حواجه علی شاه وزیر سلطان ابوسعید خان را مرضی طاری شد از غایت محبت سلطان
 بعبادت او رفقه طبیبان حاذق را مستقر فرمود که در ملازمت او بجهت مداوا مشغول باشند چون مرض مستولی بود
 قوی پیدا کرده آخر بجز رحمت حق بموت و این واقعه در سلاق اوجاق و قشقه و نیش اورا نیز ثعلف کردند در جوار
 مسجد ساخته بودند در طرف قبله ادراد فن کردند و شخصی که در زمان سلطین مغول از وزیر با جل طیبی وفات کرد و حرم
 علی شاه است و بعد از فوت او منصب و وزارت را بر کن الدین صابین که در اوایل ناپسیر چوپان بود تفویض کردند و در اصل
 شیرازی است اما در پنجهان نشود نما کرده و جد او امیر ضیاء الملک عارضش که سلطان محمد خورز شاه بود
 و در پنجهان در فون است هر سه و جامع و قبه عالی بر سر قبرش ساخته اند و قایع **سه** **خمس** و **عشرین** و **سبعانه** در نینال
 امیر مبارز الدین محمد شاه شرف الدین مظفر نام پسر می تولد شد در مدت چهار سال پست و یک با کوردان کرد
 ایشان را صل کردیم در حکومت شوکت و عظمت تمام یافت و قایع **سه** **ت** و **عشرین** و **سبعانه** در نینال سلطان عثمان
 غازی عالم فانی را دواع کرده بجهان جاودانی فرسیده و ایام حیات آن سلطان بنفقور شفت و نه سال بود و نه
 سلطنتش سی و شش سال در سوگنجی نام محلی است فوت شد نفس شریف ادرابور ساقل کرده در آنجا دفن شده و
 سلطانی بود سخاوت پیشه و مال اندیشه هر روز طعام پر در سلطنج او طنج کرده ما بر جام میداد و در سال چهارم
 نفقه و کسوه و لباس انعام میکرد و در وقت وفات بغیر از شمشیر و جبه و خنجر اسب و دو کلاه کوفته خنجر و کوز
 مال و نیوی نبود و بالفعل انعام پادشاهی که در حوالی است از تاریخ آن کوفتند ان است و مسجد جامع که در قرقه چهارم

ساخته و با تمام رسانیده علما و شیخ که ما ایشان معاصر بوده اند شیخ صدر قونوی و مولانا جلال الدین رومی ^{سلطان}
 ولدیه برهان الدین تبریزی و شمس التوحی تبریزی و بهاء الدین ولد شیخ فخلص پاشا و عاشق تاشات و بعد از فوت
 سلطان عثمان ولد صدق اداورخان بر سر سلطنت جلوس نمود و کلاه نمد سفید پوشیدن و دستار تکلف بر سر چیدن
 در میان عسکر عثمانی اشتراع اوست و تعیین وزیر در امور مملکت او کرد و خیر الدین پاشا و مولانا جلال الدین کردی را
 بمنصب وزارت سرافراز کردین و آنچه خود را امرای و ناحیه از ولایت اناطول را فتح کرده آن دیار را بفصل تقوی
 فیلی شهرت دارد و قرقه مرسل نیز قلعه از قلاع آنجا مفتوح ساخته بنام او مشهور شد و قلعه صمان دره هم در
 فتح شد و هم در این سال قلعه ایدوش دختر حاکم آنجا در خواب دید که در میان نجاست فائده شخصی از مسلمانان او را
 از میان نجاست پیرون آورده با سهامی پاک پوشانیده صباح عبدالرحمن بهادر نام شخصی را از مسلمانان بصورت
 همان شخص که در خواب دیده بود نظرش در آمد مکتوبی بعبدالرحمن فرستاده او را از زمانی بفرجه خود واقف کردین و چون
 در آمد عبدالرحمن مبرون در آمد حصار را تسلیم نمود و دختر نیز کلمه شهادت عرض کرده عبدالرحمن او را بجا که نکاح در آورد
 و در او اواخرین سال سیلو فاختون حرم سلطان او رفان در لورسا بر سر آبی بساخت و آن نهر بنیو فرج صوبی شهرت
 دارد و **قابع سنه سبع و عشرين و سبعمانه** در این سال سلطان ابوسعید میل بخداد فاختون دختر پسر چوپان که بغایت
 جمیله بود رسیده و آن میل سجدهی رسید که روز شب قرارش ننماند و این پت که خاتمه غزلی است انش کرده **مت**
 پالمبصر دلم تا دشت جان پینی که آرزوی دلم در هوای بجزادت و قبل زین مرد سال پسر چوپان و حصر با پسر
 ایرج حسین آقو فاداده بود چون در قانون سلطنت چکنه فانی و دخولان چنان بود که هر زنی را که پادشاه میل کند و خوا
 و دریا مر شوهرش بطیب خاطر او را بطلاق کرده بحکم شاه میفرستاد بنا بر این سلطان محمد علی پسر چوپان فرستاد و صورت
 عشق و میل خود را با دختر او در میان نهاد ایرچوپان از استماع این خبر سر سیمه گشته در برابر ما صواب گفت سلطان را
 با ایرچوپان انحراف مزاج بدشع با وجود عظمت و شوکت ایرچوپان و اولادش که مدت دوازده سال ^{الایرا}
 و مدد الملک آن سلبه بود بر انداخت و ایردشت خود چه در میر محمود که پسران ایرچوپان بودند بقبل انهاد ^{سلطان}
 اقدام نموده آنها را مقبول **مت** و **قابع سنه ثمان و عشرين و سبعمانه** در اوایل این سال ایرچوپان که استماع قتل
 فرزندان مولوزی متا و نهر رسو در جرد در خراسان بر سر رایت خود جمیع ساخته متوجه عراق شد و سلطان ابوسعید

نیز شکر فراوان جمع کرده تا فرزند او را استقبال کرده و امر او بعیان در رمی از پیر چوپان روگردان شده ملوک سلطنت
 سپید شد بنابرین بی آنکه متانگه و مقابله واقع شود پیر چوپان بخراسان معاودت کرده و بتختی ملک غیاث الدین کنگر
 هرات گردید و ملک او را حسب فرمان سلطان با جلا دغان پسرش که همیشه سلطان بود بقتل آورد و پیر شیروانی نام
 پسر دیگر پیر چوپان که والی ولایت روم بود چون بر قضیه پدر و برادران واقف گردید در خدمت لشکر قیامت لشکر سلطنتی
 فرار کرده اتجا ملک ناصر والی سمر بده و ملک او را حسب رضای سلطان بقتل آورده سرش را بخدمت سلطان فرستاد
 و هم درین سال سلطان ابو سعید خوست که وزیر علی الاطلاق و شیر بالاستحقاق تامل سند وزارت و صدرت کوز
 عهد امور دیوانی سپردن توان آمد منصب ساز و بعد از تامل سنبه رقرعه خیار بنام خواجہ غیاث الدین کنگر
 خواجہ رشید اقا و سلطان در این امر ابراهیم انیس مشورت کرد جمله تحقق اللفظ و المعنی گفتند که شخصی معزوم است
 و اقبال ساعد اتمام در اتمام تمام نام و خواص و عوام نماید و مقادیر امور و موزین جمهور در نصایب
 و مصاب استحقاق و استیصال رعایت فرمایند شایسته است که در حسب و نسب ابراق فایق و در علوم و تقاضای برائی
 زمان لایق بر این وزارت واقف و تقوی بنی یاقت عارف بنابرین سلطان منصب وزارت به او ارزانی داشت
 و زاکار و منا و دیگر فرسان خواجہ علاء الدین محمد را با او شریک ساخت و فرمود که در تحقیق محاسبات و تفتیح محاسبات
 لوزم کفایت و مر اسم امات باقصی العایه بجای آوردند تا تحقیقت قضایا بر لای علی واضح باشد و خواجہ علاء الدین
 محمد بعد از ششماه بر شغل ستیغارف و باستقلال تصدی آن منصب شد احکام بتوقیع محمد رشیدی که رشیدترین
 اوست مشرف گشت و کفی که پیشتر با فاندان رشیدی پراهیما نموده بودند در این ایام آن نیکو سرشت صیلا
 برومی ایشان نیارده همه را با نعام و جان مخصوص گردانید **پت** هزار آفرین بر وزیر چنین که او هر چه
 نیکام گمین و بنام آن وزیر خسته فرجام اکابر ایام چون قدوة المحققین قاضی عبدالرحمن الانجی و شارح
 اسحاق فواید غیاثیه در رد و مولانا قطب الدین رزوی شرح مطلع بنام او توفه و شیخ اوحدی صنفهانی حمزه
 علیه ثمنوی جام جم را بنام او نظم کرده و خواجہ سلمان ساوجی در مرصع او قصاید غزالی و **واقع نشه تسع**
عشرین و سبعمائه در ابتدای این سال ملک غیاث الدین بن محمد بن محمد بن ابوبکر که در رسه غیاثیه بر در شمالی سجده
 هرات که در شایسته مدرس است او ساخته و فایافت و بموجب وصیت پسرش ملک شمس الدین بجای پدر

و هم درین سال مبارک الدین محمد والی یزد و عبید محمد و شاه خواتون بنت شاه جهان بن حلال الدین بن ^{غتمش} سیور
 بن سلطان قطب الدین محمد بن امیر حسام الدین چند سلطان قراختای را که بان آیین شرع نبوی و قویا
 مصطفوی سجده نکاح در آورد **وقایع سنه ثلثین و سبعجاه** درین سال نازی طغای که مدتی مدید در خراسان با
 ملکان کرت علم خصومت برافراشته بود و خراسانی پسر زار و بر جای و متوطنان هرات سیریه معتمد آباته سلطان
 سید آمد قصد خواجه غیاث الدین محمد وزیر کرده او ز فایت غرور و تکبر امیر الایمانی و پشوانی در خاطر ^{سکنه}
 سلطان ابوسعید بر خیالات باطله او اطلاق مایه قصد گرفتن او نمود او نیز بر راده سلطان و قوف یافت ^{سعدی}
 چند سجد در ری کر بخت و سلطان خواجه کولوراد عقب او فرستاده در کوبستان رمی ادا کرده بدو کاه سلطانی ^{آورد}
 فی الفور پارسا رسید **وقایع احدی و ثلثین و سبعجاه** درین سال سلطان اودخان بن سلطان عثمان غازی ^{قون}
 حصار ری و قلعه ری کند و شهر ریش ضبط نمود و هم درین غور میان در هرات ملک غیاث الدین بن ملک ^{فطرا}
 که بعد از فوت پدرش ملک شمس الدین بر سر حکومت نشسته بود در ممر حصار ایشیا را الدین بصل آوردند و بعد از آن
 اکابر و اشراف و با ثفاق سالار که در آنوقت صاحب ایشیا بود ملک معز الدین حسین بن ملک غیاث الدین بابا
 وجود صغیر بن مبنده حکومت نشاندند و زوزد سلطان ابوسعید همه او خلعت و نشان حکومت آوردند **وقایع سنه**
اشی و ثلثین و سبعجاه درین سال سلطان اودخان قلعه طرقلی کلنج را بحیطه تصرف در آورد و هم درین سال جمعی از
 شیخ حسن بن امیر شیخ حسین آقبوفا اقرار کرده بغرض سلطان ابوسعید رسانیدند که او را با بعد از خاتون ^{سپه}
 بی نهایت است و قصد سلطان در زنده سلطان را با و رآید قصد کشتن او کرد و ما در او که عمه سلطان بودند
 در جوانی کرده بدو بخشید و قلعه کاخ فرستاد که در آنجا مقیم باشد و بعد از خاتون از نظر سلطان قادیان ^{سنه}
 تحقیق شد و فرامی مقربان روشن گشت خاتون را جاه و مرتبه ارتشاع مایه صاحب ایشیا کلکی و خبرئی شد
وقایع سنه ثلث و ثلثین و سبعجاه درین سال سلطان ابوسعید عنایت فرموده امیر شیخ حسن را که قلعه کاخ فرستاد
 بود پیردن آورده با مارت روم تعیین نمود و تا زمان وفات سلطان حاکم آنولایت بود و هم درین سال ولادت
 با سعادت شاه شجاع بن امیر مبارک الدین محمد اثناع ^{سلطان} **وقایع سنه اربع و ثلثین و سبعجاه** درین سال
 ابوسعید حکومت فارس را با امیر مسافر عنایت فرموده امیر شاه محمود سجو که بسجی امیر جوان حاکم آنولایت بود ^{بول}

و اسباب و املاک سپید در آن ولایت داشت مع هذا در خدمت سلطان بغایت کتبخ بود او سخت آمد که حکم
 فارس را دیگری داشته باشد بنا برین امیر محمود بن قلیغ و امیر شاه ابن امیر سید در و امیر محمد یک و امیر محمد
 بنجو و شفق که این همه قصد ساختند که او را از کیدشان وقف گشته عذر او در و دولت سرای سلطان از دست آن جماعت
 در دو تخانه رفته تبری چند بر دیور زدند و کار را بدان رسانیدند که سافر از ایشان دهند **در خلال این احوال**
سیورخان و خواجه کوکباغله تمام رسید سلطان با ایشان تفرقه گشته آن جماعت پس رفته سلطان ملک رفته
 حکم قتل فرمود آخر بسی غیاث الدین محمد وزیر گزینش خلاص شد تا زمان فوت سلطان او را در یکی از طلاع و کلا
 نمودند **وقایع سنه شصت و شصت و سبعده** درین سال سلطان اورخان قلعه بابلی کسری و ولایت قزوین قلعه بر عینه
 و قلعه ایدرخن و قلعه ایدرید و قلعه کرماسی و آلو با در اسخ کرد این همه بید تصرف در آورد و درین سال فلادخان
 در اوس خجانی و ماوراء النهر و قاتایف و پادشاه غزان میسر سلطنت نشست و در او خراج سال پادشاه اوز
 از نسل توشی خان از دست خزانک دران و از دست باجیان کرد سلطان ابو سعید **اصح** علاج و آفته پس از قزوین
 بآمد کرد: حوات که پیش از تلک ختم و تغلب دشمن باب عبدال و قال میا سازد و با امر او سگهان غایت ملک
 ایران نمود و هر چند موسم قساق زبیده بود اما توجه فرمود **وقایع سنه شصت و شصت و سبعده** سلطان ابو سعید
 خنجر توجه پادشاه اوزبک هنوز موادر غایت گرمی بود که لشکر سجد و دران و شیردان رشت و بسبب عفو
 اکثر لشکر را سازتن از زبده بقایای نوکشت و سلطان را در آن تمام بعد از چند روز عارضه روی نمود و مزاج
 مبارک منحرف شد بعد از دو هفته اندکی صحت دست داده سلطان حکام برای امری که موجب آن است کتب
 گشته رفت مرض گش کرده بعضی اطباء حیاس ستمی از نسوم کردند و در روز یکشنبه سیزدهم شهر ربیع الآخر سنه زبور
 بجز حرکت آلهی موت و خواجه سلیمان در بر تیره وی گوید **پت** که کمر و تاج و سوزد تخت کی باشد سعید
 بر زوال دولت سلطان اعظم ابو سعید: امر او در کان دولت حبه او را کفین و تنهیر نهجه سلجانیه نقل کردند
 و در جنب جامع شریف که در شرقی حبه همین کار بنا نهاده بودند سجاک سپردند و چون اولاد و کورند
 بسی خواجه غیاث الدین محمد وزیر ار پادشاهان بن سوس بن سلخان بن ملک تیمور بن و بر بق بوکا و بن تولی
 بن خلیفه خان بر سر رخانی نشست اما بعد از چهار ماه علی پاشا خال سلطان ابو سعید موسی خان بن علی بن

در بغداد سلطنت نصیب کرده برادر خروج کرد و با شقاق ضایع اعراب و اگر در موضع چپا تو می مراغه با درقا
مقابل گشته در میان ایشان در روز هفتم شهر رمضان سنه مذکور جنگ عظیم واقع شد در آن می گریه و در کوه امرا و
اربا خان را مجال توقف نماند روی در فادی فرار نهاده و خواهر عیاش الدین محمد نیز بطرفی که سخت سخت
خواهر در سکن آن مراغه دستگیر گشته در پست و یکم ماه زبور شربت شهادت چشیده بعد از آن در پاخان جنگ
افتاده در سیم شهر شوال همین سال بمقام او جان از عقب وزیر روان و چون استیلا می علی پادشاه و موسی خان قوم
ادریست در اطراف ولایت شیوع یافت امیر حاجی طغی از دیار بکر متوجه روم شد بخدمت شیخ حسن بن امیر حسین
اقبوقا که پسر عمه سلطان ابوسعید بود تا فقه او را بر مخالفت موسی خان و علی پادشاه تخریب نمود امیر شیخ حسن
بن بوقیقل بن الیمتور بن ابیاحی بن ملاکوخان را پادشاهی برداشت و شیخ امیران را بخود فرار داده علم نصبت بجای
آذربایجان برافروخت و موسی خان و علی پادشاه با استقبال روان شدند در چهار دهم شهر ذی حجه الحرام سنه
در نواحی المطلق آن دو سپاه کینه خواه بهم رسیدند و علی پادشاه حمله اندیشید قاصدی نزد امیر شیخ حسن فرستاد
و پیام داد که دو پادشاه بر سر ملک با یکدیگر نزاع دارند چه ضرورت که ما در این خون ریزی با ایشان شریک باشیم
صحتی چنان نیاید که هر یک با اتباع خود بر بالای شمشیر آید ایشان را بهم بگذاریم هر که ام ازین دو خان
ظفر یابند ما تاج او شویم امیر شیخ حسن این سخن را قبول نموده با دو هزار مرد و صفت شکن بر فرزند پشته را بفرستاد
جبال بنا بد حمله بطال رجال شهنشاهی و محمد خان غان غنمت شافت و علی پادشاه خود را غالب تصور کرد
فارغ البال در کنار آب نازل نموده و تجدد و وضو مشغول شد در آن حال امیر شیخ حسن با دو هزار مرد پیشتر از
پشته فروخت و بزخم تیر و تیغ جسد علی پادشاه را پاره پاره ساخت و موسی خان از استماع این خبر فرار فرار
اختیار کرده محمد خان غان را محبت انعطاف داده روی با امیر شیخ حسن آورد و امیر شیخ حسن روی بوضبط حکایت
و دل شاد خاتون حمم سلطان ابوسعید را بمکافات بغداد خاتون که سلطان بخت ذرا و مطلقه گردید
سجانه عقد کالج در آورد و هم در او خراج سال سلطان اورخان در ولایت روم قلعه قریه لوطه را فتح نمود
و قریه **سبع و ثلثین و سبعه** درین سال ظهور و خروج امیر عبدالرزاق بن فضل الله با ششینی که ایشان را
ملوک سر بر سر در جمله ملوک طوایف چکنیزه میگویند در بنر وار و خراسان واقع شد و با ششینی قریه بیت از قریه

پرتیق من اعمال سبز در و خواجہ فضل افندہ محشم آن ملک بود و پنج سپردشت امین الدین عبدالرزاق پسر
 الدین مسعود و نصر افندہ شمس الدین و امین الدین در ملازمت سلطان ابوسعید بسر سپرد و در آن زمان علی
 سرخابی کہ ابوسعید کتبت دشت در فن کشتی گیری و تیراندازی مهارت کامل حاصل کرده ملازمت سلطان
 ابوسعید عینود روزی بر زبان سلطان کتبت کہ آیا در قلم روم کسی بودہ باشد کہ با ابوسعید کتبتی کرده و تیر تو
 انداخت امین الدین بعضی سائید کہ بندہ را برادری است در خراسان عبدالرزاق نام کہ او با ابوسعید شہاد
 تواند کہ د سلطان فی الحال سرعی جہتہ آوردن او بصوب خراسان فرستاد آن قاصد اورا عرض کرد خبر فرست
 سریر پادشاهی حاضر کرد سلطان فرمود کہ او با ابوسعید تیرانداز و ایشان بصبح ارشہ در نظر پادشاهی تیراندازی
 کردند و چون تیر عبدالرزاق دہ قدم از تیر ابوسعید سبقت گرفت سلطان فرمود کہ وزیر اورا امینی روانہ سازند
 کہ منافع بدورسد نوین تحصیل لوجہات در الامان کرمان بوی رجوع نمودند مقرر آنکہ کسب و دست هر روز
 کسکی بود کہ شہادت ہزار دنیا مخصوص خود است صد ہزار دنیا بخزانہ عاشرہ تسلیم نماید بعد تحصیل اموال عبدالرزاق
 اصل و فرع زرا در کرمان بشراب و شاد صرف کردہ بسز در توجہ فرمود کہ اموال و املاک پدر او فروختہ کرد و
 مال پادشاهی بخزینہ تسلیم نماید در راہ خبر فوت سلطان ابوسعید شہادہ جمعی از نوادہ او باش بر سر خود جمع
 در می برد در روزہ سبز در غضب کرد و کتبت کہ ہر کس با ما اتفاق در دست خود را بجای سرزین در پادشاهی
 او سخت تا اخلاص و کجبتی او بر عالم و عالمان ظاہر کرد اتفاقا در آن روز مقتصد نفر با او در این امر متفق
 و ایشان را لقب بسزوردان کردند و در همان روز بر سر خواجہ علاء الدین وزیر خراسان کہ در چمن سخنان کتبت
 رشتہ اورا منہزم کرد اینہندہ خواجہ سبحان استرا با در فرار کردہ و جیہ الدین برادر عبدالرزاق باوریدہ اورا
 در قریہ ولایا دسترا با در جہ شہادت فایز کردینہ و دیگر از آن روز سرداران عروج تمام یافت و قاصد
شان و ثلثین و سبعمائہ در این سال شیخ حسن بن تیمور تاش بن میرچوپان از شیخ حسن کوچک عبارت کرد او تاش
 پکن بنت سلطان محمد فرزندہ را پادشاهی را در قدر گرفت و نام اورا از خطبہ و کتبت سنج کہ درین عزم نرم
 شیخ حسن بزک را جزم کردہ امیر شیخ حسن کہ در آن ولایت تیر بر سلطانیہ سافہ بود این خبر بشنیدہ عازم بز
 کتبت و ساقی پکن و شیخ حسن کوچک بر سلطانیہ و از با سجان مستولی شدہ علم توجہ بطرف قزوین برخواست

و امیر شیخ حسن بزرگ نیز از فرزندین پسران امیر قبل از ملاقات سیانه ایشان صلح کونیه واقع شد و ساقی پیک
 و شیخ حسن کوچک با بایران با ذریعگان شافیه و امیر شیخ حسن بزرگ سلطانیه رفت **وقایع سنه تسع و ثمان و سبعاً**
 درین سال شیخ حسن کوچک ساقی پیک را از سلطنت خلع نموده سلیمان خان را که از اولاد شیمت بن ملا کوفان بود
 پادشاهی نصب کرد و ساقی پیک را طوعاً و کرهاً در سلک ازاد و اوج او **کشمید** **وقایع سنه ربیعین و سبعاً** درین سال جهان
 تیمور بن آلا فرنگ بن کیکاؤ خان بسی امیر شیخ حسن بزرگ در بغداد بر سر بر جهانماری نشست و در روز چهارشنبه
 ذی الحجه سنه مذکور با سلیمان خان و شیخ حسن کوچک در نواحی نقوی مراغه مصاف داده شکست خورد شیخ حسن
 کوچک مغفم و منصور تبریز ساقی امیر سیورخان بن امیر چوپان را برادر خود امیر شهر فربن تیمور تاش بامارت عراق
 عجم تعیین کرده و امیر عم خوش امیر رحیم بن امیر شیخ محمود بن امیر چوپان را بحکومت فارس فرستاد و چون امیر شیخ
 بزرگ در آن معرکه که کربت بنجد ادریس بود با بطنه عدم قابلیت جهان تیمور قسم غنوم بر صغیر هاشم کشید و خواججه سلیمان
 سادجی که در آن حین ملازم شیخ حسن بزرگ بود در باب اعتذار آن قصید نظم فرموده که چند بیت مشهور
پت خسرو اشک منصور اگر رحمت کرد **نیت** بردن جاه تو ازین هیچ غبار **عقل** دانند که در ادراک کفایت
پر حجت استقامت نه پذیرند بجوم سیار **وین** یقین است که در عرصه ملک شطرنج **بتر** زار شاهی
نیت بکلین و دو قار **دید** باشی که چه رخ بر طرف شاه نهد **پد** قی پهنری کم خطری بی سقد **د**
وقت باشد که نظر بر سبب صحتی **زند** شامش و کیو شود از را بگذارد **نه** در آن عمرم بود پایه سدی قهر **د**
نه در آن جرم بود نصیبش ای را عار **آخر** زردت بر آرد او دولت شاه **ز** نهادش سیم سب و پی سل **د**
وقایع سنه احدی و ربیعین و سبعاً در بغدادی این حال در او ایل امیر سلطان امیرم باریزید و له صدیق سلطان
 مراد خان بوجود آمد و در بهار امیر شیخ حسن بزرگ بار دیگر لشکر پار از خیل ترک و عرب فراهم آورده با ذریعگان
 درآمد و در ذی حجه سال مذکور سلیمان خان با ثفاق امیران نونیان بجهت دفع دشمنان باوجان رفته در آن ایام امیر
 باشی و له امیر چوپان با توأمی که از شیخ حسن کوچک است از اردوی سلیمان خان رو کرده اند و شش هزار
 که در سهند حلف خوری گشته بودند در پیش گذن راند و بحسب اتفاق که زرش بر جانی افاد که نزدیک
 شیخ حسن بزرگ بود بغدادیان کردی را شاهره کرده مقصور کردند که لشکر دشمن است که بسر وقت ایشان رسید

متوهم گشته بنازل خود برکشید و قیام **سنه ثانی و ربیع و سبعمائه** در اوایل این سال ایام آخر سال گذشته میر
 بزاز الدین محمد بنیاد اس سلطنت بنماده توجه کرمان گشت و ملک ناصر الدین بر مان که والی آنجا بود با
 معاونت او نیارده کرمان را خالی گشته بطرف خرمابان رفت و هم درین سال شیخ حسن کوچک در خدمت
 سلیمان خان سکر بجانب دیار بکر گشید و در آن ولایت خرابی پدید آمد و قیام **سنه ثلاث و ربیع و سبعمائه**
 درین سال میر وجه الدین سر برادر که بعد از قتل برادرش بر سر حکومت نشسته بود با اتفاق پسر خود شیخ حسن
 خوری بعزم تسخیر هرات روانه شد با ملک معز الدین حسین کت مصاف داد و یکت خورد و شخصی از بکران
 امیر وجه الدین شمشیری بر پهلوی شیخ خوزی رود که سر از آن طرفش پیرون کرده مردم نسبت قتلش را با
 وجه الدین کردند و هم درین سال ملک اشرف برادر شیخ حسن کوچک شکو بطرف شیراز گشت بی آنکه قهقی سازد
 سلطانیته باز گردید و قیام **سنه اربع و ربیع و سبعمائه** درین سال دولت امیر شیخ ابوالفتح بن امیر مسعود پهنوردی
 ترقی آمد و کومی حکومت فارس بنجلو المیدان در خم چوکان اقدار آورده و پامی زرد درجه امارت پذیرد
 نهاد و توله آباء و اجداد ایشان در فارس بود و سلسله و نسب ایشان بحضرت خواججه عبدالقادر نصاری منتهی
 و پهنوردی مصطلاح طایفه مغول ضابطه اموال پادشاه را بگونه در زمان سلاطین مغول امیر شیخ ابوالفتح در شیراز وقت
 و ملکت پدید آمده پدرش امیر محمود در فرات دریا خان قتل رسید و در شب شنبه پت و عثم شهر چابان سال
 عزت ملک زوجه شیخ امیر حسن کوچک که با یعقوب نام شخصی قضیه سنیانی داشت توهم آنکه با د شوهش بران
 قبیح و قوف یافته باشد و سه نفر از عورات و جاریه سجود تحقق کرده بقسمه و خصیه شوهش شیخ حسن انعام
 تا در اهلاك سیاحت و خواججه سلیمان در این معنی گوید **نظم** زبهرت نبوی رفته بفقده و چهل و چار
 در آخر جرب اشاد اتفاق حسن زنی چگونه زنی خیر خیرات چنان بزور بازوی خود خستین شیخ حسن
 گرفت محکم سیه است با بر دو بر ف زنی عجب زنی خایه در و مرد فلن و قیام **سنه خمس و ربیع و سبعمائه**
 درین سال ملک اشرف الکلی برادر خود تحت تصرف در آورد و در صحرائی غسابا و با امیر باغی باشی و امیر غازی
 پسران امیر چوپان مصاف داده ایشان را ستم کردیم و نوشه روان نامی را که قجاقی او بود بخاقی رود
 و او در آنوقت نوشه روان عادل خوانم میشد در آذربایجان دان ریت استقلال بر گرفت و قیام **سنه**

در بعین و سبعه درین سال ملک شرف خان برادر خود سهر ملک را در قفس اینین کرده یکی جامه زر و خواجه علی
و یکدیگر بهادر را در تبریز بقیل رسانید و در ترقی سپهر خواجه مجدالدین رشیدی را که فقه در قلعه بر کله محمود بساخت در زین
تفریح رفته غلام خود محمد رومی را که از سبستان او بود با دو هزار مرد مسلح در تبریز گذاشته محمد رومی عیان نموده
از ترقی رشیدی و چند کس دیگر را از بند خلاص کرده با استعداد تمام توجیه تبریز شد و چون ملک شرف خان خبر یافت
شینه اگر چه زستان بود به تبریز عودت کرده بقیه را در آنجا گذاشته و قایم سه سب و در بعین و سبعه درین سال
در تبریز و با بی عظیم می شد بجلاوه پیداد ملک شرف و به آنجه هر کس توانست از آذربایجان با سپان با منی و منی
و هم درین سال آقا محمد تیمور نوکر امیر و جیه الدین سرمد را بر بود بعد از قتل امیر و جیه الدین حاکم سرمد را بران شمس بود
بر دست خواجه علی شمس الدین سرمد را بقیل آمد و قایم سه ثمان و در بعین و سبعه درین سال ملک شرف با
سپاه جلالت امین بغزم تسخیر در اسلام بغداد روانه شد امیر شیخ بزرگ در شهر متخصن شد ملک شرف در
دوماه بمجاصره پرداخته چون حرارت بر جوهر هوا ایستلایا ف و دانست که کار در پیش می رود به تبریز سعادت
کرد زمام اختیار ملکی و مالی را در کف کفایت خواجه عبدالحی داد و در آذربایجان و عراق عجم دوران و موغان
لمواخذة ره های و بریای و ضغفا و فخر اقدام نمود در زهر کس هر چه توانست بزور و تعدی گرفت و قایم
سه سب و در بعین و سبعه درین سال ملک شرف خواجه عبدالحی وزیر را که فقه بقلعه الموت فرستاد و چونکه کوتوال
قلعه او را اعزاز و احترام تمام نگاه داشت بویکل سجری را فرستاد که خواجه را بتبریز آورد و بار سجری داده که او را
تقلعه بنجی برده محمود سوز و سبب وزارت خواجه محمود سجری که لطفانش و خط خوب داشت بمفوض کرد
و قایم سه خمین و سبعه درین سال ملک شرف با پنجاه هزار سوار حجاز متوجه تسخیر صفهان گشت امیر خپالدین
و امیر زکریا می وزیر و خواجه عماد الدین محمود کرمانی که در آن زمان از قبل امیر شیخ ابواسحق حاکم شهر بودند
اطراف باره و حدار بلده صعمنان را مضبوط ساخته متخصن نمودند ملک شرف مدت پنجاه روز مجاصره
و محاربه بر وجه بعد از آن صلح اتفاق افتاد و صفهانیان خطبه بنام نو سیروان خوانند و دو هزار و سیصد
سرخ با سوزی صد هزار دینار خجاس بیرون فرستادند ملک بهمان مقدار از ایشان رخصی گشته باذربایجان
عودت نمود و قایم سه اهدی و خمین و سبعه درین سال شیخ ابواسحق اینجکرت و دوم شکر بدر عباد برید

امرای او بقل آن خاسر و حایب شیر از عودت کرد و هم درین سال ملک شرف در سر هوای جهان نمری کشته
 رنج رسیدی را احصار شکم کرده در آنجا توطن کرد که من بعد سفر کند و بواسطه بد خوئی و پداوی که با امرا و
 کرده بود او را بر مجلس اعما و نماز و هم درین زودی دختر حاکم ماردین را خواست و به تبریز آورده رنج رسید
 این بسته طوی سکن کرد اما بعد از ملاقات دختر را پسند کند و زیاده از یکت اورا ندید و **قایع سنه شتی**
و خمین و سبجان در نیال ولادت شد شیخ زاهد برادر سلطان اویس پسر شیخ حسن بزرگ واقع شد و
 سلیمان در نینت ولادت او کشته **نظم** ماهی از برج شرف زاده خورشید جمال : زاد ما الله جللا لاجهان
 و اکل : کلین انبته الله بنا تا حیئا : بر دما تیده سپهر ز رحمن جاه و جلال : روز آدینه نه از ماه جماد الاخر
 رفته از عهد نبی مقصد و پنجاه و دو سال : شیخ زاهد فرخنده پی آمد بوجود : شه جهان از اثر طالع افروخ
وقایع سنه ثلاث و خمین و سبجان درین سال شیخ میر سخی لشکر کرمان از شیراز بر در می برادر زاده
 کیقا و بجانب کرمان فرستاد و میر سبازالدین محمد با پسرش شاه شجاع سر راه بر ایشان گرفته در موضع کشت ملاقی
 فریقین دست داد و بعضی از امرای شیراز در آن معرکه گرفتار گشته کیقا که سردار آنجا حجت بود روی دروادی
 فرزند داد و میر سبازالدین محمد منظم و منصور بمقر دولت عودت فرمود و **قایع سنه اربع و خمین و سبجان**
 در ایل این سال میر سبازالدین محمد شیخ ابواسحق را در شیراز محاصره کرده ادرا و پسرش شرف الدین منظم را از
 عفونت هوای شیراز مرضی صعب طاری گشته شاه شرف الدین منظم وفات کرده سبازالدین محمد شریف
 با وجود بیماری هر روز در تضیق ابواب محاصره جد و جهد بشیر میفرمود تا آنکه شهر را فتح کرد و پسر شیخ
 از آن جمله بهر رشقت خلاصی یافته بجانب شولستان و قلعه فرزر کرد و **قایع سنه خمس و خمین و سبجان**
 در نیال میر سبازالدین محمد بغیر متخیر عراق بنک صفهان نمود و بسی پسرش شاه شجاع مسخر شد
 و هم درین سال ناپ المقتصد بانه عباسی که در سر سقعات دشت و باستقلال دعوی خلافت میکرد بجهت
 بیعت بولایت سبازالدین محمد بمبايعت علی و فضلامی فارس آن فارسین با او بیعت کردند و در
 مبار و وجوه دنانر که از زمان فرات بغداد و قتل مستقیم خلیفه از آن اثری نماند بود بکنار بخت برافت
وقایع سنه ست و خمین و سبجان در نیال میر سبازالدین محمد فرزند کاکار خود قطب الدین محمود را

قلعه شکاره فرستاده حاکم اسجتاب تفاوت ادینا در ده از راه پشت قلعه که در جانب صحرا بود فرار نمود
 و قطب الدین شاه محمد در مستقر دولت ادینا اول اجلال فرمود و جهات اسجبار را نظام داده عنان حضرت تاج
 بصوب در الملک غرت یعنی شیراز در اهنه ز آورده و هم در میان خباب مولانا اعظم قدوه سخا ریر رحم نافذ
 غر فصاحت و ناطق در بلاغت سعد المله و الدین محمود نقارانی مختصر لخص را بنام جانی خان پک نمود که از
 نسل اوزبک خان بن فضل بن بوقیان فراتولیت و پادشاه محمد بود ایشان را سلاطین کوچک اوده
 میخوانند و از قدیم الایام ولایت دست راست چون در سن و کیقباد و ماجی و قران برین متعلق بجهت
وقایع سنه سبع و خمین و سمانه درینال قران آمدن که قران در اصطلاح کهنه عبارت از پادشاه است
 امرای لار و طایفه شرف بفرم مقابله و مقاتله سلطان اورخان سوجه انما طولی شد و چون سلطان ارتفاق
 کا قران واقف گردید سلیمان پاشای وزیر امور گردانید که بجانب روم امی رفته تا بمسکه کفار حجاز
 پاشا حسب الماسور در تهیه باب سفر شد و هم درین سال شیخ حسن بزرگ معدن از آنکه سفده سال
 حکومت قیام نمود در بغداد بجز رحمت انیدی موت و پسرش سلطان ادیس پامی بر سر سلطنت نهاد
 سجایم بدینشت خواهد در تنیت بگوید **نظم** مشران سعادت برین بند رواق ای کننده در ممالک
 افاق که سال نخصه و پنجاه و هفت ماه **جب** با اتفاق خلایق باری خلاق **نشت** حسد و روی
 زمین باستحقاق **خز** تخت سلاطین بدر ملک عراق **خدا** یکان سلاطین عهد شیخ ادیس **پناه**
 پشت ملک جهان علی الاطلاق **شن** شنبی که برای شام محاسن است **پراز** جوهر انجم سپهر طها **پناه**
وقایع سنه شان و خمین و سمانه درینال سلیمان پاشای وزیر اورخان با اتفاق فاضل پک خواهد یعقوب
 و امرای ممالک و جمعی از بهادران نرد از بای بکتر نام پیشه در آمدن کا و نامی کا قران کشید و از دوستهای
 صال و کلک تربیت نمودند و ز دریا عبور کرده بطرف روم امی روانه شد و قلعه جمینی و قلعه ایاشیه و قلعه اولک
 و قوکر حصاری و اجبه اداسی که با بغل بنام آبه یعقوب هشتم در ارد و قلعه ره کرد و در آن تصرف در آوردند و هم درین
 امیر شیخ ابواسحق در دست لشکرا میر سباز الدین محمد که فاکر شسته در میدان سعادت شیراز که از غنات ادینا
 بقل رسید و گویند در وقت وفات خود این رباعی را در سبک نظم کشید **رباعی** فسوس که مرغ عمر را دانه تمام

آید هیچ خویش و پیکانه نماند * در داود دریا که درین هرت عمر * از هر چه کفایت فرماید نماند * و هم درین سال
 یک شرح و فورج و تعدی ملک شرف را که قاضی محی الدین بر دعوی شنیده بود در راه در بند شروان متوجه
 آذربایجان گشت و چون این خبر نزد ملک شرف محقق شد بعد از آنکه چند سال در سبب رشیدی توطن کرده بود
 پس در آن آمد و در شب غازان زول فرمود چهار صد شتر و هر از قطار شتر ز و جواهر و جناب نغسه با بر کرده با
 که آن بطرف او جان روانه کرد و چون جانی پیکان نزد کیم رسید مضطرب گشته حواجه لؤلؤ را فرمود که با خویش
 و خراین در کویوه مرند بر سر چشمه حواجه رشید منتظر باشد اگر کارها شود تهنیر آید و اگر قضیه بر عکس باشد مرند
 روند و خود بطرف او جان رفته بر سر راه دول بر بالای شسته غمناک آید بود که نگاه جانی یک خان از راه
 سراب رسید فرمود که لشکریان را در میان کمرند ملک شرف چون این حال را شنید هم لموز شب غازان ^{حسب}
 کرد یک شب در آنجا بود آنگاه در عقب خویشین و خراین در حرکت آمد و جمعی که با او بودند متفرق شده و خدش
 دو غلام کرجی در مرند با غرق پوت مردم آنجا بر کیفیت آن خاین و قوف یافتند دست بعات خراین ^{دراز}
 کردند و خویشین نیز صلاهی تفرقه در دادند ملک شرف بجایب خوی روانه شد در خانه شیخ محمد باسنجی که در
 صحرائی بود فرود آمد و شیخ محمد در مقام خدمت با سادات اما جته اعلام آنحال * قاضی میخمان برق
 و باد * بجایب اردوی جانی خان یک فرستاد امیر پامن مقرر شد که ملک شرف را بجزرت آورد امیر پامن
 اشرف را بجزرت آورد و از ما بها خاکستر بر سر آن بد اختر میر سخمه چون جانی یک خان را چشم موی فادید
 چه این مملکت را ویران کردی جواب داد که تو گران مخالف رضای من خرابی کردندی جانی یک خان شتر
 رفته در آن موضع ملک اشرف را عقل رسانید سر او را به تبریز آورد بر در در که مسجد مرغان او بگفته
 آنگاه جانی پیکان تبریز شافه در دولتخانه زول کرده و حکومت آنولایت را به پسر خود بردی یک باکره
 و خود با کونج سعادت ملوود بعد از چند روز مردی یک خبر سپاری پر را شنیده بولایت او برگزید
 و اخی جوق وزیر بولایت آذربایجان استیلا یافت و درین سال در زمان او خان امور یک بن امیر یک
 و الی آمدین ایل در کشیدها نشسته بطرف روم ایل رفته غزو و جهاد بر کرده مال و غنیمت پشمار بست غازان
 و مجاهدان در آمد فرار در سانه خود کلاه نمد حاجی ملک شعی قسمت نمودند آخر ظاهرا تین طلا و غیره کرده او کوف

نام کردند و سکوت طلا و دوزدان روز پیدایش **وقایع سنه تسع و خمسين و سمانه** در بهار این سال سلطان اوسین
تسخیر آذربایجان متوجه تبریز شده اخوی جوق را که از نیات جانبی یک خان و پسرش بجهت حضرت انجام
مینمود سگت خورد در تبریز بر سر حکومت متمکن شده و هم در نیال میر سبازالدین محمد از شیراز باز آورده تسخیر
آذربایجان و تبریز بر دفع اخوی جوق از سلطان اوسین فرزند کرده در پنجاهان علم استبداد بر افراشته بود در **حقی**
تا وضع میانه استقبال در قه تاقی فریقین بهم رسید میر سبازالدین محمد غالب آمد اخوی جوق را محلول نمود
میر سبازالدین سرور متوجه تبریز شده کار و شرافت و ایمان و محترمه و اضاف استقبال نمود و **شیراز**
و سایر بجای آوردند و در روز جمعه بالایی مبرر قه خطبه ملتج خواند و دعای خلیفه عباسی گشته امامت مسلمانان
کرده نماز کرد و بعد از چند روز خبر آمد که سلطان اوسین از بغداد بفرم رزم سبازالدین متوجه تبریز است
سبازالدین بجزد استماع این خبر شیراز عودت فرمود **وقایع سنه ستین و سمانه** در نیال سبازالدین محمد را
شاه شجاع بوسطه بدخونی که با او فرزند آن عینود مکفوف ابرگر دینده در قلعه از قلاع فارس محصور
و بجای او بر تخت سلطنت جلوس نمود و فضیلتی عصر دین باب گشته **رباعه** یکصد و شصت و شش پل کشید
یکصد پنهان تایل کشید **سمانه** و دوش چه شد مال مال **هم** روشنی چشم خودش میل کشید **وقایع سنه**
احدی و ستین و سمانه در نیال سلطان اورخان عالم فانی را و ادع کرده بجهان جاودانی حلت نمود
صدقش مراد خان بجای پدر در بوس سبازالدین سلطنت جلوس فرمود ایام حیات آن سلطان مغفور است **سال**
بود و مدت سلطنت سی و پنج سال در بوسا مد فون است سه پسر داشته **سلطان مراد خان و سلیمان شاه و سلطان قاسم**
سلطان قاسم در زمان حیات پدر و فاتیفت و هم در نیال سلطان مراد خان در کلبوتی عبور کرده و بطور قدرت
و قلعه حور بی را فتح کرده قلعه را خراب نمود بر سر قلعه نیته رفته در آنجا جنگ عظیم واقع شد و حاجی البکی را
کرد ایند که قلعه بر عود را هم که در ساحل رودخانه یرسخ واقع است مسخر کرد **وقایع سنه اثنی و ستین و سمانه**
در نیال سلطان مراد خان ادنوس یک را تسخیر ولایت انصاله مامور کرد این ولایت بقبضه تصرف در آورده **غنمت**
سپار کرده **وقایع سنه ثلاث و ستین و سمانه** در نیال سلطان مراد خان لده شاهین را بفرم تسخیر آورده روانه سا
و کافران کور در قتل ایشان صف از گشته جنگ عظیم واقع شد آخر منهدم شد پناه قلعه آورده رفته سلطان

از عقب لشکر شاهین رسیده ادرنه را محاصره کردند و نور دوری ضد آن بسته چون رودخانه می رخ طیان کرده بود
فرز نموده دشته ادرنه که در جمله بلاد عظیم روم است بصنط کاشکان آل عثمان در آمد و ولد شاهین بجایبش
و مقرا مفتوح گردیدند و قایم سنه اربع و ستین و سبعمائه درین سال سلطان مراد خان غازی مسجد عالی در
در سلطنته در بنا کرده با تمام رسانید و قایم سنه خمس و ستین و سبعمائه درین سال سلطان اویس قصه شجر
شیروان کرده در آن اثنا خیمه عیان خواهر مرجان که در زیارت سلطان و الی در ایلام بغداد بود رسید سلطان
دفع او را مهم دانت متوجه بغداد شد خواهر نگا طیان آب بود خواهر مرجان فرج شطرشاده اظرف
چهار فرسخ آب گرفت و مجال تردد کسی نماند بعضی از لشکریان از نماند بگشتند که در اول خواهر مرجان در
سلطان در آمده چون سلطان از عقب رسید و نظر خواهر بر چهر سلطان افتاد تا با معاتت یا درده فرزند کرده
ببرید و قلععه بغداد متحصن شد در مقام عذر خواهی در آمد سلطان گناه اور غفود و غماض لموده عودت کرد و هم
این سال مبارز الدین محمد بعد از آنکه در دست اولاد خود کفوف بپوشیده در قلععه سفید محبوس گردید با جمعی از مردان
قلعه اتفاق کرده کوتوال را گرفته بطل مخالفت کوف و چون شجاع از کرده خود نام و دشمنان او را از قلععه
آورده مکر سلطنت بقب کرد باز جمعی از غنچه آن و غنچه با پدر در صد قتل شاه شجاع شدند شاه شجاع این
مقدمه پیروغ و وقف گشته پدر او قلععه از قلععه کریمات شیراز فرستاده بعد از چهار سال که چار بهایی
کیش بود او را اوباطه تغیر آب و هوا قلععه بم آوردند و در آنجا رحمت حق مویست و قایم سنه ستین
سبعمائه درین سال سلطان اویس بر سر موصل رفت و پیرام خواهر ترکمان موصل را کشته فرزند نمود و چون
سلیمان ساوجی در نیاب سلکودیت قاصد رسید و آورد اجبار فرج موصل با دین خبر بار
بر پادشاه عادل و سلطان اویس پیرام خواهر را تعاقب نموده با ابوسات و حشامات بطرف موصل
رفت سلطان در صحرای موصل بدور سیده ابوسات و حشامات ادرانهب و فارت کرد خواهر سلیمان
حضم تواری است کا و جهت بصحرای موصل سورچه کانت چنین با فرادوان گرفت و هم درین سال
مراد خان بفرموده قره رستم قرمانی خمس کب با زمانه قی لموده بموجب قومی خلیل پاشا المشهور بجنده رولوفلان
غلامانی که از کسب یک قشد از بیچ ملی را گرفته بطولایف اترک میسر و نه که زبان ترکی را یاد گرفته بعد از آن آورده

ملازم رکاب خفایا ب ساحت کلاه نمد سفید بر سر ایشان نهاده آن جماعت ریگچری نام نهادند و در آن روز
 ظایفه ریگچری حادث گشت و هم درین سال سلطان مراد خان والی روم از کلینونی نام محلی است از دریا عبور کرد
 بطرف اناتولی توجه نموده قلعه بنجار را مسخر گردانید و لشکر برفت اتفاق نموده بر سر مسلمانان هجوم آوردند
 در جرس نام محلی لده شاهین بر سر ایشان شیخون آورده کاوان منهنز مگشته و پسر و غنیمت پسران
 بدست آورد و **وقایع سنه سبع و شصتین و سبعمانه** درین سال سلطان مراد خان شیخ قلعه کوتایه و قلعه سیاه و قلعه کزلی
 نیوز و قلعه شانلو نمود و هم درین سال سلطان خلیل بن شیخ ابراهیم والی سیروان وفات یافت و پسر حاکمان
 سیروان باین ترتیب بنو شیردان عادل میر سید خلیل بن شیخ ابراهیم بن سلطان محمد بن قیقاوند بن فرزند
 کتاب و ناحیه گتاسی در شیردان از شجره ات اوست بر قضا این منوچهر که لقب بنجاقان بوده خاقانی
 شاعر مخلص خود بنام او کرده بن کسران بن کاوس بن شهریار بن کرشاف بن فریدون بن فرامرین ^{بسال این}
 زیر بن جون بن مرزبان بن نوشیروان و **وقایع سنه ثمان و شصتین و سبعمانه** درین سال شاه شجاع دولت که تبار
 زه بر ضدت یار زه مدو شاه محمود برادرش را خواهند کرد کشت قبل از آنکه مدو تیر زمان شاه محمود را
 سترق کرد نام بدین نیت از شیراز بیرون آمد متوجه صفهان گردید **میت** بدینگونه میرفت تا قصر زرد
 زد کرد پاش جهان لاچورد شاه محمود بجنبشش آمد بعد از حرب و ضرب پناه بشهر بروه شاه شجاع
 ظاهر صفهان فرود آمد یکدیگر صلح نمایند چون سادات و ائمه بشهر آمدند شاه محمود شروع در محاصره نمود
 چون کار بر ابل شهر تنگ شد سادات و عیان بیرون آمدند و قرار دادند شاه محمود پیش شاه شجاع آید برادران
 با یکدیگر صلح نمایند چون سادات و ائمه بشهر آمدند شاه محمود نیز رضا برقرارشان داده بانجا سوار
 بیرون آمده بدستبوس برادرش مشرف شده بعد از آن طومی عظیم نموده پیشانیهای پادشاهان
 که زاننده شاه شجاع تقصی المرام بشیر ز عودت کرد و **وقایع سنه تسع و شصتین و سبعمانه** درین سال سلطان
 قاسم برادر سلطان اویس بجور رحمت حق پوست و نعش اور آنجف اشرف برده در جور رشده نیوز
 مرقد سطر حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام در پس تربت پدرش شیخ حسن دفن کردند و خواهر سلیمان
 سادجی در مرثیه او کوبید **نظم** درینجا که غرید روز جوانی : چو صبح دوم بود کم زنده کافی : درینجا که

کلی ناکلفه: فروریخت از تنه باد خرابی: بر آن آشای فلک زار بگری: فرورفته در دروغ صبح خوابی
 یقین است ما را ازین خانه رحلت: ولیکن نبود این کسی را کمانی: که در عنفوان جسمی میرتخاسم:
 زنده خیمه بر جفت جاودانی: و هم درین سال پیرام سنک که مجوس سلطان اویس بود بواسطه افراط شراب
 بجز فنا فرود شد و سلطان اویس تغزیتی داشت که شل آن کسی ندیده بود از آن جمله کینک سیاه بر تن سفید
 پوشید امر او خوانین را پلاسهای سیاه در کردن انداخته فیضی خند کرد که کسی یادداشت چنانکه خواب
 سلیمان در مرثیه او کشفه **نظم** آسمان باینه پریش دشت دو تا: شد بهای و هوای کرمان بر سر پرانم:
 شد وجودنا زین صافی تر از آب حیات: در میان خاک ریزان طیب بقدر شاه: **وقایع سنه سبعین و سیما**
 درین سال شاه شجاع خواست که کریمه از خاندان سلطان اویس در عقد نکاح در آورده تا من بعد موافقت
 منقطع و اسباب نزاع مرتفع گردد و آمد سلطان اویس نیز برادرش شاه محمود زسد حقه ساختن این کار
 فرعه حیار بنام پسر حیار الدین حسن قورچی برآید و پسر حیار الدین با ساخته کی تمام توجه آذربایجان
 کردید چون شاه محمود زین قضیه آگاه شد وزیر خود خواجه تاج الدین را که بحلیه قدویر فرزانه و یکانه زمان
 بود حقه خواستگاری دختر سلطان مقرر فرموده روانه سا چون ایمان هر دو برادر در وزارت سلطان کجا
 صحیح شد نه در میان ایشان کلهکوی پا در حضور سلطان واقع شد عاقبت الامر بواسطه آنکه شاه شجاع در
 مکتوب فرود تنی نموده بلکه بزبان قلم تو اضع نموده شاه محمود کمال عجز و انکار نموده بود و در کتاب شکر بود
العبد و فی ما بین کان مولاه خواجه تاج الدین محمد علیای سرارده عصمت ابا تنجیل تمام بر داشته
 متوجه صفهان شد خواجه سلیمان در نیاب کوی **نظم** آسمان ساخت در آفاق کی سوره چه سود: که در آن
 سوره اطراف مالک معمور: اجتماعی است سوره قمری را آهس: اتصالی مقرب ملکی را با جور: حیدر
 زمان داشته است از زانی: بر آورده حجم دولت تشریف حضور: **وقایع سنه احدی و سبعین و سیما**
 درین سال موافقت میل پسر تیمور کورکان در خطه کش که حال شهر بن مشهور است قدم بر سر سلطنت
 و نسب عالی تبار او بدین ترتیب به نسب چکنه خان منتهی میشود پسر تیمور بن پسر طغای بن پسر کل بن
 ایلیکن بن پسر اکل بن قراچار نونان که او در زمان چکنه خان پسر الامرای حمله الملک ختای خان بن

چکیز خان بود و او دلد در سیو خان بن ایرد و حجب که بر لاس لقب داشت و غیرت بر لاس بود و فوت است ^{۱۹}
 پسر قاجولی بهادر است که برادر قبل خان بن توننه خان است که به بطن برادر او و چکیز خان بهم میزند و او
 لفظ بر دی بواسطه دامادی میر حسین است و سوله ایرتیمور در ظاهرش در میت و ششم شعبان سنه ۱۰۱۸
 در سجانه بود و وفاتش در سنه سیج و ثمانماه و مدت سلطنتش سی و شش سال چنانچه فاضل درین باب و پیشانی
 احوال میکند **بامعی** سلطان تیمور آنکه شل او شاه بنمود **در نهمه و سی و شش** در آمد بوجود **در نهمه و سی و شش**
 کرد خروج **در هشتصد و هفت** کرد عالم مدبر بود **در مدت سی و شش سال** در اکثر سموره عالم قدم نهاد
 چنانچه ماوراء النهر و ترکستان و خوارزم و بخارا و هندوستان و خراسان و سیستان و کوچ و بلکان و چین
 و فارس و آذربایجان و مازندران و گیلان و شیروان و ایران و کردستان و لرستان و دیار بکر و روم و شام و سمرقند
 ساخت و چهار پسر داشت **اول** اسیرزاده جهان شاه بود که در زمان حیات پدر وفات یافت **دویم** میرزا **عمر شیخ**
 که دانی ولایت فارس بود و در سر قلعه خرماتو در زمان پدر تیر قضا از دست کردی بر تعلق او آمده عالم اخراجت
سیم میرزا **ایران** است که حکومت ولایت آذربایجان و عراقین و دیار بکر تا سر حد روم و شام بر او تعلق داشت بعد از
 وفات پدر در تبریز بر دست لشکریان قزاقی بقتل رسید **چهارم** میرزا **اشرف** است که در زمان پدر والی ولایت
 خراسان بود و بعد از پدر پادشاه ایران و توران شد **و قایم سنه اثنی و سبعین و سبعمائه** در میان هر دو حکم
 مازندران که از اولاد جوجی قشار برادر چکیز خان است لشکر تربدشته بر می رفت و سلطان او سنه آذربایجان
 برض او توجه فرموده نقلای سلطان اویس با او در رمی جنگ کرده کشت یافت و چون سلطان از عقب با
 غلبه تمام رسید امیر ولی تاب تقادست نداشت عنان غربت بر تافت و زرشک او کرده امیر بقتل
 جمعی کثیر امیر و دیگر شدند و سلطان تا سنان از عقب امیر ولی رفته از آنجا بجهت امیر امعادت نمود **و قایم**
سنه ثمان و سبعین و سبعمائه درین سال امیر ولی بغیرم رزم از تبریز لشکر با و جان کشید که ولایت او را ^{ستخا سازد}
 ناکاه برادر سلطان امیرزا به مقتضای اجل موعود که قابل تقدیم و تاخیر نیست بر بام کوشک او جان رفته از آنجا
 در افاده جان برادر و سلطان اویس بسبب اندوه برادر فرسخ غربت نموده عازم تبریز گشت در خلال این ^{حوال}
 شاه شجاع مکتوبی با امیر ولی نوشته او را بر مخالفت سلطان تحریر نمود **و قایم سنه اربع و سبعین و سبعمائه**

در نیال امیر ولی باشد که ان از ما نذران بدیاری آمد و ز آنجا ساود و رفت مبارک شاه و امیر ولی سایر
امراء آنجا و جمعی فخر از د امیر ولی خواستند که شما با این طرف چو آنجا شش اید این شهر از آن سلطان آورد
و لشکر سپار و در د اگر امیر ولی از سر ما درین زمان در که زد و لشکر خود را نترختند و اولی باشد امیر ولی
مال چند سال میطلبیم مشوایان سپردن آینه تا باز کردیم اهل ساوه قبول نموده تقدیم جنگ و مجادله پیش آمدند
امیر ولی نیز مستعد جنگ و جدال شد در عرض دو هفته ساوه را تسخیر کرد آینه و مبارک شاه و لایه نمان شد
بعد از آن نجات امیر ولی سادرت نموده دختر خود را ب عقد کالج او در آورده امیر ولی با نذران نمود
وقایع سنه شمس و سبعین و سبعمائه در امین امیر تیمور دختر آق صوفی حاکم قمرات راجه پسر بزرگ خود میر جهان
خونسکاری نموده سپهر فدا آورد و هم در نیال و جله لخیان کرده غیر از چند عمارت عالی تقیه عمارات بعد از او
خراب گردانید و قریب چهل هزار آدمی تلف شد مولانا ناصر تجاری در آنوقت این دو بیت گفته **نظم** و جله را
اسال رفاری عجب ستانه است : پامی در نخر و کف برب کم دیوانه است : **وقایع سنه ست و سبعین**
سبعمائه در نیال سلطان دوین مغرم رزم امیر ولی از تبریز تجارت رشیدی آمد و در آنجا نرض صعب تاشی
در کان دولت بر هفت قاضی شیخی و خواجه شیخی کجانی بر سر آمدین آن بانی جهان بانی رفته طلب صیت نموده
سلطان گفت سلفت بحین تعلق در رد و حکومت بغداد شیخ حسن اشان گفته که او برادر بزرگ است محل
کرد فرمود که شما سید ایند امرا این سخن را حمل بر اجازه نموده شیخ حسن ائینه سا خند و در شب دوم شهر جمادی
الاول این سال بریاض رضوان شاف هم در آن شب شیخ شربت شهادت چشید و خواجه سلیمان در بر شیه سلطان
نظم ایفلک آهسته رو کاری نه آسان کرده : ملک ایران را ملک شاه ویران کرده : آسمانی را فرود آورده
از اوج خویش آفتابی را بریزد بر بنیانی کرده : بعد از قوت پدر سلطان حسین در تبریز قدم بر بسته
نماده خواجه سلیمان قیصر که در تنیت جلوس او گفته این دو بیت **فتاوی** امی در پناه کجرت :
خورشید ما پشاهی : محکوم امرو نیست : از ماه تا بجا می : هم ملک تو است امین : از صدت ترزل :
هم دور است فارع : از سمت تبا می : وفات امیر شاه محمود بن امیر سار از الدین محمد هم درین اتفاق
شاه شجاع از استماع این اخبار این رباعی را انشا کرد **رباعی** محمود برادر شیه کین : سیکو دهنوت از تی تیج

نین کردیم دو حصه تا بر آساید خلق : اوزیر زمین گرفت و من روی زمین : بجز و شنیدن فوت مراد
 عازم صفهان شد ولایت عراق را تحت تصرف در آورد **وقایع سنه سبعین و سبعین** درین سال
 شاه شجاع بفرم رزم سلطان حسین بن ملک اویس متوجه آذربایجان شد در نواحی اجدان ملاقی فرزند
 بهر سید و بعد از مقابله و تقابله سلطان حسین منهنم گشت و روی دروادی فرزند نهاده شاه شجاع
 سفیر و منصور عازم تبریز شد سادات و قصبات و موالی و انالی و اکابر اعیان مملکت آذربایجان تعقیب
 شاهی نمودند و پیل فیض نامی سرافراز گشت و شاه شجاع تحت تبریز بکن تمام مقام و آرام گرفت خواه سلیمان
 قصیده در مدح شاه شجاع انشا کرد که مطلعش این است **پت** زهی دولت کز اقبالی باهی خیر سلطانی :
 تمامین فال شد بوحی که بودش رو بورانی : شاه شجاع آوزره حافظ یوسف شاهر آئینه بود پس خود را
 گردانیده خوانده که با فرمود شاه شجاع گفت ما آوزره که کس از شاه میر آئینه بودیم مختلف احوال سلیمان
 زیاده یوسف شاهر اسامی شیخ محمد کجانی را مناقص و نیز کونید که شاه شجاع را خواجده سلیمان
 انشا کرد که مطلعش این است مدعا عقاید کرد **پت** سخن بوسف رخس چون ز خاطر م سرزد : نطق سخنم
 آفتاب سر برزد : چون چهارده ماه در تبریز بچش و عشرت گذرانید خبر رسید که شاه بچی پسرش در آذربایجان
 مخالفت برافراشته فی الفور خان غزیت بصوب شیراز معطوف گردانید و هم درین سال امیر تیمور کورگان
 بفرم پورش خوارزم برخواست بواسطه بی اتفاق امر اعیان غزیت پورش حبه گردانید که دفعه چهارم
 بود و استیلا بر آن قوم یافت و در آن اشاتوش خان بخارا آمد رعایتها یافته اعدا بنظر نظارت اثر
 گردانید سباق رفت **وقایع سنه ثمان و سبعین** درین سال در نوبت ثانی توتمش خان کلاز
 آمد و او را اعزاز و کرامت کرد و لشکر همراه کرده سباق فرستاد و تحت سلطنت نشاند و هم درین سال
 ایلی ملک غیاث الدین بهرات فرستاده تمیید تو اعدا مصارف و تشید مبانی مودت منعقد گردانید
وقایع سنه تسع و سبعین و سبعین درین سال میرزا شایخ بن امیر تیمور بوجود آمد امیر تیمور شلاق در خراسان
 کرد و پسر زارش میرزا جهانگیر هم بقول صاحب السعدین بجا رحمت حق موت **وقایع سنه ثمان و سبعین**
 در این سال امیر تیمور پورش چهارم خوارزم را خستیار کرده موعده سه ماه و شانزده روز محاصره قلعه کجا

وحدت طبع و کثرت فضل و وفور استر است پنجاه و سه سال و دو ماه زندگانی یافته است و خیال و دو ماه
 است روز حکومت و سلطنت کرده بعد از او شاه یحیی در صیحهان و سلطان احمد در کرمان قایم مقام بدو
 همواره در مابین برادران عداوت و خصومت بجهت **وقایع سنه سبع و ثمانین و سبعمائه** در این سال سلطان
 مراد خان هالی رودم قلعه بکته و قلعه ماروله را مفتوح گردانید و طاس طلا و نقره بسیار بدست عازمان
 در سرهای خود مینهند و آن وضع بطبع سلطان خان خوش آمد و اسکوف زر و نقره در آن زمان پیدا
 درین سال امیر تیمور تا سلطانیه عراق در حرکت آمد از تسخیر آنجا رستمدار بازگردد از آن نهنضت نموده و در آنجا
 سیر قدم رحلت کرده قشلاق در سالی سرای فرمود و هم در میان توغوش خان را با پنجاه هزار سوار بفتح
 احمد تبریز فرستاده آن بلده را هبت و غارت کرده از بند شیردان معاودت کردند **وقایع سنه ثمان و ثمانین**
و سبعمائه در این سال سلطان مراد خان قلعه ریخته و قلعه قره درید را با قلعه نواله و قلعه ناسین را فتح کرده
 و در این سال امیر تیمور از اجتماع امین که توغوش خان بتبریز و آذربایجان و خرابی آنجا یورش مصمم گردیده با
 در حرکت آمده آذربایجان و لرستان را تسخیر گردانید و قشلاق در قرا باغ اران نمود **وقایع سنه تسع و**
ثمانین و سبعمائه درین سال امیر تیمور بدفع قرا محمد ترکمان از قشلاق قرا باغ متوجه آذربایجان شد و در
 احکام معاودت همورسگر بصرای موسس و اخلاط افشاده حاکم آنجا بقدم اطاعت نیامد حسب الامر
 الوسات و احکامات را هبت و غارت نموده کنار کولوان را گرفته بعد از آنجا آمده و حاکم آنجا بقدم اطاعت
 پیش آمده نوبان رفت و هم در میان تسخیر ولایت عراق و فارس کرده توغوش خان در سر آرزو بدو رسید که ما در
 النهر را هبت و غارت کرده حکومت و در آئی فارس را با مال مغفوس گردانید میر سید شریف علامه را با خاشاک
 و کوچ در شیراز بطرف اوردانند داشت **وقایع سنه تسعین و سبعمائه** در میان امیر تیمور یورش و قوع بخت
 اختیار کرده بار دیگر آن دیار را تسخیر گردانید و برج و باره آنجا را بجاک تیره بر آید **وقایع سنه احدی**
و تسعین و سبعمائه در این سال توغوش خان بعزم رزم امیر تیمور شکست خورد از راه بی نیل مقصود عودت کرد
 تیمور عثمان یکمان لطف سخوتان تاخته آنجا را تاخت و تاز و غارت نموده میرزا امیر شاه پسر خود را که
 در فتح ملوک سرمد و جانی قرا باغی روانه خراسان ساخت **وقایع سنه اثنی و تسعین و سبعمائه** در این سال

آتین او قلی رضا و غبت اطاعت سلطان مراد خان غاری نمود و خطبه و سکه نام سلطان مزین گردید
 و قایع **سه ثلاث و تسعین و سبعانه** درین سال سلطان مراد خان بالاراد قلی متقاتله و مجاهدله کرده و دست
 کاوان را اسکیر نموده بقتل آورد و سیلوش نام شخصی از امرای کفار در صورت اطاعت بخدمت سلطان غازی
 ببادرت نموده و چون بدستبوس شرف گشت بکضرب خنجر آید بر آن سر و بستان سلطنت از زبان
 در آورده بخاک انداخت از آن زخم آن پادشاه غازی بمقام اعلیٰ علیین شافت و درجه شهادت یافت
 شحت و پنجال عمر دشت سی و یک سال سلطنت کرده و در زاد او امیررم بایزید و یعقوب چلبی دو پسر ماند و وزیر
 اعظم آن سلطان شهید خیرالدین پاشا بود بقراخلیل استهارد در د و علی پاشا و ساد و جبه پاشا که هر یک
 وزارت رسید اند هر دو در زاد خیرالدین پاشا نید و سلطان امیررم بایزید در سن چهل و چهار سالگی
 بر تخت سلطنت جلوس فرمود و برادرش یعقوب چلبی بقتل آورد و در سلاطین آل عثمان اول کسی که
 قصه برادر کرده او بود و منصب وزارت بعلی پاشا و تیمورتاش پاشا تفویض نمود و شرح سعدن قرطونه ^{قلعه}
 اسکوب و قلعه خترو در بدت اورنوس یک واقع شد و هم درین سال فتح قلعه لاشهر و قلعه قلاق و تقصیل ^{خریه}
 آنجا واقع شد **و در ذکر علما و شایخ که در زمان سلطان مراد خان بجه اند** اول مولانا جمال الدین قسری است
 که بین الفضلا مشهور است که بچهار بطن با نام فخر رازی میرسد حاشیه در فایده هفتاد بر تلویح نوشته
 و دیگر مولانا قاری است که از دیار محم آمه و در ملک تلمذ مولانا جمال الدین منخرط گشته و در آنک
 فرضتی از علمای روم شده میرسد شریف جرجانی بآرزوی ملاقات مولانا جمال الدین ببلده اقسری
 اتفاقا در آن حین مولانا وفات کرده ملاقات میرسد تصنیفات مولانا مشهور است و دیگر مولانا محمود است
 که در یورسه بوده و بفرجه افندی استهارد در د و پسرش موسی چلبی با براده تحصیل توجه دیار محم شد و در
 علوم ریاضی و فقهون بوده در ماوراء النهر و خراسان بقاضی زاده روم استهارد در د و حکام
 سبتن میرزا انغ پکن بن میرزا شایخ میر تیمور در سمرقند همراه میرزا بود دیگر برهان الدین احمد است
 که قاضی زنجان بوده و تبر حیح نام حاشیه بر تلویح نوشت و در شایخ سلطان حاجی کتاش است که او را
 مردم ولایت روم قطب الاقطاب میدانند و قایع **سه اربع و تسعین و سبعانه** درین سال بعضی سلطان

آمین او قلی رضا و رغبت اطاعت سلطان مراد خان غازی نمود و خطبه و سکه نام سلطان مزین کردید
 و قایح سه ثلاث و تسعین و سبعمانه درین سال سلطان مراد خان بالاراد قلی متقلمه و محابله کرده و دست
 کاوان را دستگیر نموده بقبل آورد و میلویش نام شخصی از امرای کفار در صورت اطاعت بخدمت سلطان غازی
 ببادرت نموده و چون بدستبوس مشرف گشت بکلیض بنخرا بدران سردستان سلطنت و از برای
 در آورده بنجاک انداخت از آن زخم آن پادشاه غازی بمقام اعلیٰ علیین شافت و درجه شهادت یافت
 شحت و پخیال عمر دشت سی و یک سال سلطنت کرده و در زاد او المیدرم بایزید و یعقوب چلبی دو پسر ماند و وزیر
 اعظم آن سلطان شهید خیرالدین پاشا بود بقرا حلیل اشتهار در رد و علی پاشا و ساد وجه پاشا که بمرتب
 وزارت رسید اند هر دو ز اولاد خیرالدین پاشا نیده و سلطان المیدرم بایزید در سن چهل و چهار سالگی
 بر تخت سلطنت جلوس فرمود و برادرش یعقوب چلبی را بقبل آورد و در ز سلاطین آل عثمان اول کسی که
 قصد برادر کرده او بود و منصب وزارت بعلی پاشا و تمیور تاش پاشا تفویض نمود و فتح معدن قراخونده
 اسکوب و قلعه ختر و رمدت اورتوس یک واقع شد و هم درین سال فتح قلعه لاشهر و قلعه قلاق و تقصیل خرنه
 آنجا واقع شد و در ذکر علما و مشایخ که در زمان سلطان مراد خان بجهت اولاد مولانا جمال الدین اشتهار
 که بین الفضلا مشهور است که بچهار بطن با نام فخر دزری میرسد حاشیه در فایده صفاست بر تلویح نوشته
 و دیگر مولانا غازی است که از دیار محم آمه در سلک تلامذع مولانا جمال الدین منخرط گشته و در آنک
 فرضتی از علمای روم شده میرسد شریف جرجانی با زودی ملاقات مولانا جمال الدین ببلده اقسری
 اتفاقا در آن حین مولانا وفات کرده ملاقات میرشد تصنیفات مولانا مشهور است و دیگر مولانا محمود
 که در یورسه بوده و بفرجه افندی اشتهار دارد و پسرش موسی چلبی با براده تحصیل توجه دیار محم شد و در
 علوم ریاضی و فنون بوده در ماوراء النهر و خراسان بقاضی زاده روم اشتهار دارد و در حکام صد
 ستن میرزا انغ پکن بن میرزا شایخ میر تمیور در سمرقند همراه میرزا بود دیگر برهان الدین احمد است
 که قاضی زنجان بوده و تبر حچ نام حاشیه بر تلویح نوشت و در شایخ سلطان حاجی کیمش است که او را
 مردم ولایت روم قطب الاقطاب میدانند و قایح سه اربع و تسعین و سبعمانه درین سال بفر سلطان

امیرم بایزید رسانیدند که قاضی برهان الدین نام شخصی نوبلایت روم والی گشته سلطان باراد تمیز روم
 نموده قلعه آتسیه و قلعه لوقات و قلعه سامون و قلعه جانیک را مفتوح گردانید **وقایع سنه شمس و تسعین**
وسبعه درین سال سلطان بایزید بواسطه دست درازی کموزم بایزید چون برق خاطف تاخت بر سر او
 کموزم بایزید در آن اثناء وفات کرد و پسرش سفید پسر فرار کرده بسوی رشت و شش او قلی سلازت تیمور
 رفته اورا تحریک آمدن نوبلایت روم کرد و قلعه طرقلو و نورلو و قلعه قسطونی و قلعه عثمانی هم درین سال
 اولیای دولت عثمانی درآمد و در روز شنبه ششم شهر رجب همین سال امیر تیمور با تمام آل مظفر با بیخ
 پدینغ کبذرانیه و عموها و ولایت فارس را بد تصرف در آورد در قیاب شاعر سیکوید **نظم** بعبرت نظر
 کن آبل مظفر شهبانی که کوی از سلاطین ر بودند که در غنچه حسن و تسعین زجرت نیم شب زما
 رجب چون غنودند **وقایع سنه شمس و تسعین و سبعه** درین سال سلطان امیرم بایزید فتح قلعه سلا
 که قصبه مقبول روم ایلی است نمودند و همیشه مردمان قابل و فاضل و طبع مؤزون در آن بلج پیدا
 میشود و هم درین سال امیر تیمور فتح در اسلام بغداد و قلعه کمریت و بعضی بلاد کردستان نمود و ولادت میرزا
 انجلیک بن شاهرخ میرزا هم در این سال اتفاق افتاد **وقایع سنه سبع و تسعین و سبعه** درین سال
 قرال انکروس از ولایت اخلاق آمد قلعه مینسولی را محاصره کرد چون این خبر بسمع امیرم بایزید رسید
 چون برق و باد تند و تیز روانه آنصوب شده درینا نشان جنگ عظیم واقع شد و اتفاق افتاد هفت
 الابر سگت بر قرال بدخالی فاده جمعی کثیر در دست مسلمانان اسیر شده و قرال نیز در شقت از آن طرف
 خوشخوار خلاص گشته فرار نمودند و در همین سال قلعه کوزلجه حصار را سلطان بایزید در مقابل نوعا حصار
 طرف اطالونی بنا کرده قلعه شبلی نیز مفتوح شد کسی بکورتنبول فرستاده رزاده قسیر نمود کموز استنبول
 که از خوف اطاعت سلطان بایزید خان هر سال ده هزار آلتون تقبل نمود که بدوران سلطانی ادا نماید و فرار
 دادند که محله در محلات استنبول که اسلامی است قاضی مسلمان تعیین گشته جامع و مناره و اذان بجهت
 مدتی بدین دتیره شعایر اسلام در آنجا بود در فرات امیر تیمور کفره جامع و مناره را در این ساخته مسلمانان
 مطرف روم ایلی رانند **وقایع سنه ثمان و تسعین و سبعه** درین سال فتح قلعه ملاطیه و دنده و لورک و هسینی

سلطان یزید خان را همیشه در این سال میر قوام الدین نام سیدی از اجداد امام محمد عسکری علیه السلام
 در شهر آمل مانند آن توطن چنان کرده مردم آنجا را اعتقاد تمام پیدا گشته مردم معتقد او شده حتی
 افریاب جلادی که والی مانند آن بود معتقد او گشت چون اخلاص و عقدا در میان و عقدا را ^{نسبت بخود}
 بدرجه اعلی یافت و دید روزیکه افریاب بدین سیه یاید او را گرفته همش را فیصل داده و دعوی سلطنت
 خروج کرده و دولتش روز بروز در ترقی و تزیید بود چنانچه حکومت آنجا و قرار گرفت تا امروز حکام آن
 و چند سال است که شاه عباس صفوی که سبب ارشاد از دست میر عبدالعزیز مانند آنی است عمودا ولایت مانند آن
 مستحکم گردیند و ناپ بفضط آنجا تعیین کرده است **وقایع سنه تسع و تسعین و سبعمانه** در این سال امیر تیمور
 در آملی هرات را به پسر خود میرزا شاهرخ از زانی فرمود و از جمله مواب که حضرت و ابی البطایغ و
 در همین سال میرزا شاهرخ عنایت فرمود و ولادت با سعادت میرزا اباسیقر بود که در محل حاشیاء روز شنبه
 میت و یکم شهر ذی حجه سنه فرورد در در سلطنت هرات روی نمود **وقایع سنه ثمان مانه** در این سال حاکم آنجا
 ملک ظاهر اخبار اطاعت بدگاه سلطان المیدرم بایزید خان نموده مفتاح قلاع خود را بسده سنه سلطانی
 دست دادند **وقایع سنه احدی و ثمان مانه** در این سال امیر تیمور به نیت غزایجات هندوستان به نیت
 فرمود و فتح اکثر بلاد هندوستان را نمود سلطان محمود سلجوق خان والی آنجا را ستم نموده عنان عنایت
 مراجعت بصوب سمرقند معطوف داشت **وقایع سنه اثنی و ثمان مانه** در این سال امیر تیمور دفعه آخر مشوجه
 ایران شد قشاق در قراباغ در آن کرده که نزد مورخان یورش یافت ساله عبارت از آن سلطان احمد
 و قراوسف در تصادم شکست یافت از تیموری فرار نموده با شقاق هازم روم شدند در موضع هتسی در
 سیانه ایشان بقتار سفیدان نمک بحرام اندک غباری پیدا شد امیر قراوسف تخلف نموده و سلطان احمد
 عنایت روم نموده در انکوریه مشرف ملاقات سلطان المیدرم بایزید مشرف گشت و سلطان المیدرم بایزید در
 و احترام او گوشه کوتایمه را با بجزا جاتا و حین ساخت **وقایع سنه ثلاث و سبعمانه** در این سال امیر تیمور
 روم تقسیم کرده قلعه سیواس را مفتوح گردیند از آنجا مشوجه عربان شده سلطان فرخ والی مصر و نام بخلیب
 ساخت و در عقب سلطان فرخ تا شام رفته آن دیار را تاخت و تاراج نموده و قبر یزید بن معاویه را شکافته

استخوانهای او را بسوخت و از آنجا عودت کرده قشلاق در قرمانخ نمود **وقایع سنه اربع و شمان ماه**
در ایصال سلطان ایدرم بایزید بعزم رزم امیر تیمور متوجه انکوریه گشته ملاقاتی فریقین دست داد طایفه کریک
و نشتا کو و تاتار در سلطان ایدرم روگردان شده بایر تیمور ملحق گشته باین فتور تمام بمشک سلطان
راه یافته از وقت طلوع صبح تا غروب آفتاب مهاجران جنگجوی کوشش و کوشش پرمونند و مصطفی جلوی پل
سلطان در آن دزد و کیر ما نایدیدند بعضی از لشکر باین روی بود می هریت نهادند و سلطان در هنگام
غروب آفتاب روز نوزدهم شهر ذی حجه سنه منور در دست سلطان محمود خان دستگیر گشته اورا بنزد امیر تیمور
آوردند **وقایع سنه خمس و شانزده ماه** در ایصال امیر تیمور قشلاق در ولایت ناطولی و آیدین ایلی کرده هر
ولایتی که سلطان بایزید در ناطولی گرفته بود و بصاحبان آنها باز داد و چنانچه قسطنطنیه را با سفد یار پیک او قلی
و قرمان را بقرمان او قلی و کرمان ایلی و نشتا ایلی را بوردگان داد و مراده آن دشت که سلطان بازخواست
از حبس اطلاق داده ولایت سوروئی را بد و ارزانی دارد اتفاقا در روز شنبه چهاردهم شهر شعبان
سنه منور خبر رسید که سلطان ایدرم بایزید در آق شهر بمرض ضعیف و خاق ازین جهان که زود
گذشت شصت سال عمر یافته نیز ده سال سلطت کرده آثار خیرات و سبوات و حسات پدید آورد از آن جمله
جایع و زاویه عالی در آورده ساخته مدرسه و جوامع و زوایا و در شفا و سایر تقاع آنچه دیگر بنا کرده تا تمام
رسانید و از او سلطان سلیمان و سلطان محمد و عیسی و موسی و مصطفی پنج سپه پانده **ذیل در ذکر علمای و شایگان**
که معاصر سلطان ایدرم بایزید بوده اند اول شیخ حامد بن موسی آق سرائی است که صاحب کشف و کرامات
بوده که در مان آنرا بر ابد و عقاود اخلص پاره است بقبره شریفش در آنجا است و دیگر شیخ سراج سلطان
که اول مدرس همه آخترک ملوده بصحبت شیخ حامد رسید صاحب کشف و کرامات و خرق عادات گشته
در بقبره مدفون است و دیگر شیخ شهاب الدین سیوسلی است که در اوایل غلام شخصی همه آخر کعبه است شیخ زین
الدین خوانی رسیده علم تصورات را کتب کرده در آنجا نام مدفون است و دیگر شیخ قطب الدین از قلی است
که امیر تیمور را ملاقات کرده او را بصحبت فرمود و دیگر مولانا شمس الدین محمد بن محمد انصاری است که در تحصیل علوم
ملوده باز بروم عودت کرده در اوایل قاضی پروس شده در آخر وزیر گشته در تفسیر و عریات تا بیفات

مستبره درود و آخر برایت حرمین الشریفین رفت و دید مولانا حافظ الدین محمد الکردی است که سبزه را
اشتهار درود و جامع همه علوم بود و در فتویٰ بزرگی نام کتابی از تالیفات اوست بنام کتاب تجرید
و دیگر مولانا محمد الدین ابوطاهر محمد شریزی است که در لغت قاسوس نام کتابی مشهور از لغات اوست
مولانا محمد ولد مولانا شمس الدین محمد فاریزی است که در هجده سالگی در مدرسه سلطان مدرس گشت و در
عام گشت و دیگر مولانا بهاء الدین عمر بن شیخ قطب الدین است که مفتی زمان بوده است و دیگر مولانا علی شیرزی
که در اصول فلسفه و معانی چهارت تمام داشته و دیگر مولانا ابراهیم بن محمد مخفی است که بنامت مرد فضل و انا بوده
از نیر مفتی زمان شد و دیگر مولانا عبداللطیف است که بشارق و مناقب نوشته و دیگر مولانا احمد کریم
که فاضل خوب و شاعر عذب بوده و در مدعی مجلس شهر آده سلطان سلیمان است که بگذر نامه ترکی نام او نظم
کرده و با امیر تیمور ملاقات نموده و از لطیفهای او امیر تیمور را خوش آمد و او را تکلیف تمام کرد لطیفه که با امیر تیمور
حکام کشته معروف و مشهور است **وقایع سنه ثمان ماه** درین سال امیر سلیمان بن سلطان امیر بزم یازده
در برهه سار تخت سلطنت جلوس نموده و بدو شش سوسی چلی از او فرزند کرده نزد قرمان خان و قلی افند
وزر آنجا اقباجا سفید یار یک بردار او در کشتی نشاند نزد بود اطلاق فرستاده بود در اصطلاح رویه و از
و صوباشی را سیکوینده و بواسطه تخفیف حالکان کافرا که خراج قبول نموده اند و بوده میانسند نام
اصلی او بر جو بود چون این خبر در برهه سار شایع شد امیر سلیمان متوجه او رفته گشت و هم در نیال امیر تیمور
بورش روم بجای فرغت حاصل کرده بغرامی که در حستان و فتح قلاع آنجا بادت نموده تعمیر شهر بلاق
ندان که از بازار و عمارتش خبر اثری نماند بود امیر فرمود **وقایع سنه سبج و ثمان ماه** و در شب
شنبه هفدهم شهر شعبان این سال امیر تیمور کورگان اجابت حق را سپید گشته در سفر خا بموضع اترا
بجو در رحمت پروردگار سوست و خلافت در میان اولاد و بنایر او افتاده عاقبت میرزا شاهرخ
خراسان بر تخت سلطنت جلوس نمود **وقایع سنه ثمان و ثمان ماه** در اوایل این سال میرزا بهرام شایخ
ابن امیر تیمور کورگان از آذربایجان متوجه خراسان گردید چون این اخبار سموع را در گوش میرزا
شد جمعی از امرا مثل صوفی ترخان و امیر جهان ملک و امیر فرزندش امیر ابا نهم از سواد سواد فرمود

که باستقبال روانه گردان جناب بر عیبه ملک و یا غمی گری میاید بدفع او اقدام ننماید و اگر برادراری
 و ایلی رجب قضای وقت میل اینجا بنموده آنچه وظیفه خدمت باشد بجای آوردند و مکتوب محبت
 ارسال شد بنی رجو اعد نام و ننگ و شمل بر قوانین صلح و حکم ابراهام اتفاق روانه شدند در موضع کاپور
 بار دوی میرزا میران شاه رسیدند و بغز باطوبسی ان جناب مستعد گشته مکتوب و پیام جناب شاه حرمتی را
 گذراندند میرزا میران شاه نیز اظهار محبت و استخا و یکجستی نموده فرمود که جناب برادری سلطانی راست
 ازلی و دولت ابدی داده اند و ما را امید به **نشسته عضه کت باخیک** و بشارت و **نخجل لکم سلطانا** بسمیع
 شنواینع امر او وظیفه دعا و ثنا بادار ساینع **در خلال این احوال میرزا ابابکر** رئیس سلطانیه خلاص
 پیش بدر رفت و بعد از شورت پدر و پسر متوجه آذربایجان شدند **وقایع سنه تسع و ثمان ماه**
 درین سال موسی چلبی و عیسی چلبی اولاد سلطان بایزید بواسطه سلطنت بایکدیگر جنگ و نزاع نموده
 عیسی چلبی قتل آمد و موسی چلبی در بروجات تحت سلطنت نشست **وقایع سنه عشر و ثمان ماه** درین سال
 میرزا میران شاه بن پسر تیمور کورگان که حکم پدر والی تحت املاکوفان بود و آخر بواسطه انکه ارباب فغانه
 و داعش پریشان شده از عهد صبط حاکم سپردن نیامد فرایوسف ترکمان بر او خروج کرده
 در مابین ایشان در ناحیه سر درود من احوال تبریز جنگ عظیم و قتل میرزا میران شاه بقتل رسید فرایوسف
 آذربایجان را تحت تصرف در آورد **وقایع سنه اجدی عشر و ثمان ماه** درین سال میرزا میران قتل
 شد بنوی علیه الصلوة و السلام فرمود که فرزندان که صحیفه شادمانی و جمال چهره کارانی بودند
 دو کوهر کجبتیاری میرزا ابابکر و پسر محمد جوکی را سنت مؤکده و قاعده محمد بجای آوردند **وقایع سنه**
اشنی عشر و ثمان ماه درین سال میرزا شاه خواجه تعمیر شهر کرد که از شاه میر بلبلان خرابان است و
 تحکامه سلاطین عالی شان امر فرمود آن خطم و لکث که بمرد در روز کار و حواریت میل و هنار در شهر کخیر
 و زر عمارات او جز رسوم و اطلال نماند بود شروع کردند و در تاریخ سنه عشرین و ثمانه که قولی خان
 بن چکیز خان تخریب آن بلد حکم فرموده تا این سال که شروع در تعمیر کردند که مکتوبه و نور سال بود
 که آن بلد سکن از ابت و وطن تعالی بود انقصه باندک زمانی آن بلد را آباد و مجور کردند **وقایع سنه**

طالت عشر و تمان ماهه در میان امیر سلیمان بقصد جنگ برادرش موسی چلبی لشکر مورس کشید در آستانه جنگ
 عسکر روم امینی از امیر سلیمان روگردان شد موسی چلبی موسسه بنا بر این امیر سلیمان فرار کرده بعد از کمر فرود
 مرده یافت موسی چلبی تخت سلطنت جلوس کرده حاکم بلا استقلال روغم شده و ایام سلطنت امیر سلیمان
 هفت سال و هفت ماه بود **وقایع سنه اربع عشر و شان ماهه** در اوایل این سال موسی چلبی قلعه سطر فی را
 و هر وادی را سخر کرد اینک و هم در این سال میرزا خلیل بن میرزا پیران ه که در حین یورش ختاد در کاب ظفر شتاب
 برنگور خود بود بعد از فوت جدش ایغار سمرقند برده تمام خزاین روی زمین را که حدش جمیع کرده بود
 تصرف نمود آخر بجزت عیش میرزا هرخ آمل و اربع اوق فرتا و در شهر یارس اعمال ولایت رسمی وقت
وقایع سنه خمس عشر و شان ماهه در این سال امیر قراویف ترکان از تبریز ایغار نموده بقربان خ اران آمد
 و ایلمچی نزد شیخ ابراهیم والی سردان فرتاده او را بصلح پیغام داد و سید احمد حاکم شکی کشتبل کرجی
 والی رگم با اتفاق شیخ ابراهیم کردن با طاعت او نهادند و بصلح نیامدند و قراویف از آب آرس نه شده
 طم فین جنگ پار کرده شد شیخ ابراهیم و برادرش شیخ بهلول و کشتبل کرجی در آن معرکه گرفتار گشته باشند
 قراویف کشتبل را با برادرش و سید نفر دز نامداران کرجی را بدوزخ فرتاند و بطن شمانی را غارت
 کرده تبریز عودت نمود و شیخ ابراهیم و شیخ بهلول و مولانا ظهیر الدین قاضی را بقیه همراه با دز با کمان
 و شیخ ابراهیم فرزداد که آلات مرصع و اسباب نقره و طلا که در شیردان شهر تبریز آورده تسلیم خزانه نمای شیخ بهلول
 و دیت و قاضی صد تومان خونها داده خلاص شوند شیخ و برادرش و قاضی آنچه و عده نموده بودند مادر
 سلامت بدیار خود عودت کردند **وقایع سنه ست عشر و شان ماهه** در این سال محمد خان بن امیر روم باز نیز
 تحت سلطنت جلوس فرموده و شرح این قضیه آنست که سلطان محمد خان بعد از فوت پدر در زمان قدرت
 مادیان بعضی اوقات اطاعت ایشان کرده در سجاتی که پدرش در حین حیات مادیان زاتی داشته بود
 در آنجا توقف داشت با کور شاه ملک وزیر موسی چلبی برادرش بولی نعمت خود عصیان منعم خود اداریان
 کتور استنبول انداخت و با اتفاق اورنوس یک کسی بجزت سلطان محمد خان با ما رسید فرتاده او را بر
 ترغیب کرد حسب آلتماس ایشان سلطان محمد خان مورس آمده با مادر کتور استنبول از کلبونی بروم ^{عمور}

کرده امراج تابع ادما درونه استقبال اور قده موسی جلبي استماع این اخبار فرزند کرده سلطان محمد خان اورا
 تعاقب نموده ملازمان سلطان درصما قلوب نام محلی است اورا دستگیر کرده حسب فرمان سلطان تعقل بر
 و سلطان محمد خان باستقلال تمام بر تخت سلطنت جلوس فرمود و هم در او اخر این سال فرمان اوقلی با
 پسرش مصطفی اسیر و دستگیر گشت و سلطان محمد خان کنایان پدر و پسر را عفو کرده بعضی از ولایت قمارا
 بدیشان ارزانی داشت **وقایع سنه سبع عشر و ثمان ماه** در این سال سلطان محمد خان تکرار قلعه سامون
 و قلعه کلک و قلعه مورمی حصار و قلعه قر شبر و قلعه سکن و قلعه آق شهر و قلعه کئی شهر و قلعه سید غازی
 و قلعه او حادی و سعید ایلی را مفتوح گردین بقصر ف اولی قاهره در آمد و هم در این سال میرزا ابراهیم خوجه
 برادر زاده اش میرزا بهتیم که علم مخالفت بر افراشته بود مکرر ولایت فارس کشید چون میدان سعادت از
 محل موبک هایدون گردید میرزا بهتیم چاره خبر عجز نکند بر بند میرزا بهتیم و له آن جناب را شیخ ساخته شد
 کفن در کردن انداخته بعینه بوسی عم بزگور شاه رخ می شده گشت و بعا طفت پادشاهانه رقم عفو و عفو
 بر جریم اعمال او کشید **وقایع سنه ثمان عشر و ثمان ماه** در او ایل مهین سال قلعه موران تصرف اولی
 حضرت انتمای سلطان محمد خان در آمد میرزا شاه رخ ضبط و در آتی ولایت بخشان را بمیرزا
 پسر خود ارزانی فرمود **وقایع سنه تسع عشر و ثمان ماه** در این سال سلطان محمد خان را فتح قلعه کانه قری
 و قلعه جواد قلعه تویسیا و قلعه باقره کورسی میسر شد و در شب نخبه جمادی الا اول این سال میرزا بهتیم
 شاه رخ را حق تعالی در در سلطنت هرات بموضع خاک سفید پرسی کریمت فرمود موسی میرزا اعلی
گشت وقایع سنه عشرين و ثمان ماه در این سال سلطان محمد خان بتیمیر قلعه سامجی شاره فرمود و هم
 او در این سال میرزا شاه رخ غزیت مشهده سنور و بر قده سطره حضرت امام ثامن ضامن علی بن موسی الرضا علیه
الاف التحیه والتنا کرده و در پانزدهم شهر شعبان مهین سال برایت مشهده آن حضرت رسید شرط ادب بجای
 آورده قدیمی در نه هزار بوزن شغال طلا که بحسن رضا و ارادت ساخته و پرورشه بود فرمود در سر سطره
 آن حضرت او نچسند و چهار باغ و سرای در جانب شرقی روضه آن جناب طرح انداخته بهرات سعادت
 فرمود **وقایع سنه احدی و عشرين و ثمان ماه** در این سال قتل یور کلیمه مصطفی در ولایت روم واقع شد و

خلیفه ولد سماوند نام محمد بود که دعوی نبوت میکرد که بولایت آمدین امی رفته مردمان را باطاعت او
 دعوت مینمود **وقایع سنه شصتی و عشرين و ثمان مائه** در این سال میرزا شاهرخ نیره پادشاه بخون
 مهر نگار آغا بنت محمد خان راجه پسر خود میرزا جوکی خواستگاری نمود **وقایع سنه ثلاث و عشرين و ثمان مائه**
 در این سال پسر سماوند از دستاع قتل خلیفه خود پور کلجه مصطفی از ممالک محروسه سلطان محمد خان پسر و قش
 بطرف سامون توجه نموده از آنجا در کشتی نشسته بولایت افلاق رفت و از آنجا بسدره رفت جمعی را
 برید و معتقد خود ساخت و دعوی سلطنت نمود و سلطان محمد خان ازین قضیه واقف گشته کسی را بر سر او
 او را در زغره نام گرفته بدرگاه سلطانی آورد در سینه در صلب کردند و هم درین سال میرزا شاهرخ بقصد زرم فرات
 ترکان از خراسان باشک فرادان توجه آذربایجان چون رایت شاهرخی سایه همایون بر ممالک عراق
 انداخت قاصدی از جانب تبریز رسید خبر آورد که فرایوسف در نواحی او جان جان جهان آفرین کیم کرد
 چون سیما در خطرات آس قلعه سلطانی را خالی گذاشته با طرف پراکنده و منتشر شده میرزا شاهرخ
 بر سپیل استمال عازم سلطانی گشته میرزا باقی را بر سپیل ایلیا رتبه فرستاده در اواسط شهر ذمی قندهار
 مضرب خیام بضر است انجام کرده از آنجا بقرا باغ نهضت فرموده در آن زمان قشلاق در آنجا نمود **وقایع**
سنه اربع و عشرين و ثمان مائه در این سال میرزا کندر بن فرایوسف در حدود اراک در شبانه روز
 با میرزا شاهرخ محاربه و مجادله نموده عاقبت منهنم گردید بعد از عودت میرزا شاهرخ به تبریز این محاربه
 سلطنت جلوس نمود **وقایع سنه خمس و عشرين و ثمان مائه** در این سال سلطان محمد خان والی روم
 اسهال ازین جهان بی مال بدر اقرارشغال نمود ایام حیاتش چهل و شست سال و در سلطنتش سال
 بجه سلطان مراد خان و سلطان محمود خان و سلطان یوسف و مصطفی حلبی و کوچک سلطان احمد نام
 پنج پسر داشت و سلطان محمود و سلطان یوسف مکفوف بمصر شدند آخر مرض طاعون و قایم شد و مصطفی حلبی
 و کوچک سلطان احمد بدست برادر قتل رسیدند و سلطان مراد خان بر جای پدر بر سر سلطنت جلوس نمود
 و در محرم ماه رجب همین سال میرزا بایستقر رحمتی فرزند ی که است فرموده موسوم میرزا بایر گشت
ذکر خیرات و مبرات سلطان محمد خان اولاً مسجد جامع در اویمه و عمارت نزار سلطانی نام و مدرسه عالی

پورسا شده و دو مسجد و دو حمام در قصبه مرزیفون بنا کرده با تمام رسانید و اوقاف کلی ختبه حرین شیرین
 زادها الله تعالیا و مکر یا تعین نمودند که هر سال محصول آن را به آنجا فرستاده بشرط وقف صرف نمایند
 در نقش نام محلی است بر سر نزار محمد یک مت اوقلی که عزات و مجاهدین بوده مسجد جامع و زاویه بنا کرده
 با تمام رسانید و سایر خیرات و تبرعات او پارات در ذکر **علما و شیخ که معاصر سلطان محمد خان**
 مولانا حیدر سوری است که از جمله شاگردان مولانا سعد المله و الدین نقارانی بهمه و بر شرح کشف حاشیه
 نوشته و برایا عوجی نیز شرح در رد و دیگر مولانا فخر الدین عجم است که از جمله تلامذ سیر سید شریف جرجانی
 بوده سرآمد دانشمندان عصر است و دیگر مولانا قرا یعقوب بنکره است که بغایت فاضل و دانشمند بوده است
 و دیگر مولانا بایزید شهسور است بصوفی که معلم سلطان محمد خان شد و دیگر مولانا محمد کاشفه جی بهمه در عرمان ثانی
 خود تازد و دیگر **ارزشیخ پرایس ایه است** که مرد صاحب کرامات و مرجع خواص و عوام بهمه و دیگر شیخ **اللطیف**
 مرزیفونی است که قطب زمان خود بهمه در پورسا مد فون است و زاویه بر سر نزار او ساخته اند آئیده و رونق
 نان و آس میدهند و دیگر شیخ عبدالرحمن مرزیفونی است که عظمای خلفای شیخ زین الدین انجوانی بهمه و نیز **بصیر**
 در مرزیفون است و دیگر شیخ عبدالرحمن ولد حجام الدین کوشی است که از آن قصبه ظهور کرده و صاحب **حاله**
 میباشد در اامیه مد فون است و دیگر شیخ زکریای خلوتی است که صاحب معارف و مجاهد بهمه او نیز در اامیه
 مد فون است و دیگر شیخ لطف الله ولد سفید یار است که در خدمت حاجی بهمه مقامات عروج کرده در **کسری**
 مد فون است و دیگر شیخ شاع الدین دامانی و شیخ مظفر الدین لاراند و شیخ بدر الدین دقعی و شیخ **مصالح**
 الدین بولوی و شیخ نصح الدین خلیفه و عمده ده پورسانی است این جمله با تمام در جماعت خلفای شیخ
 حاجی اند و بمراتب عالی رسیده اند سردمان اند یار را اعتقاد و اخلاص لاکلام آستان ایشان است
وقایع سنه ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ در این سال ظهور و خروج سلطان مصطفی دوز محمد است که در ولایت
 واقعه و چون در محاربه امیر تیمور و امیرم با بیزید سلطان مصطفی ولد سلطان با بیزید در آن معرکه نابید
 شد بود در همین سنه شخصی در سلایک پداگشته دعوی کرد که من مصطفی حلبی ولد سلطان با بیزیدم که در
 حکم امیر تیمور عنایت نمود جمع کثیری بر قول او اعتماد کرده بر سر است او متبع کشته حتی اولاد او نور **سنه ۸۰۳**

قایم او شده و قلعه سررود را تسلیم نمودند بعد از آن بروم اعلی آمدن عسکر او تمام با وسعت گردید و بایزید
 میران روم اعلی را بقل رسانیده بطرف اناطولی رفت و سلطان مراد خان نیز با او تا دیوین آمدن پل ابریه
 در کنار آب فرود آمد و شب بر سر او شیخون برده دوزحجه مصطفی فرار کرده بکلجولی رفت و کشته شد که مردم
 بر آن عبور میکردند بکار کشیده و سلطان مراد خان بلائیکه رفته کشتی چند بهر رسانیده با جبر و وسع عبور کرده
 و دوزحجه مصطفی ازین قضیه وقف گشته بغزل آقاج یکجی سسی نام محلی است رفت جماعتی از عسکر سلطان او را
 تعاقب کرده و دستگیر نمودند و بخدمت سلطان آوردند حسب فرمان بقل رسید **وقایع سنه سبع و بیست و نهم**
و ثمان ماه در این سال سلطان مراد خان با سفید یار یک جنگ کرده شکست خورد و مهم درین سال سلطان مراد خان
 دختر حاکم لار را ب عقد کلج در آورد **وقایع سنه ثمان و عشرين و ثمان ماه** در این سال سلطان مراد خان
 از اراده سفید یار یک که بفتح طوق آمدن آگاه گشته بدفع او توجه فرمود و سفید یار یک بموتی عودت نمود
 چون قاسم یک ولد او در ملارنت سلطان بود عموماً اُسرا و عیان از سفید یار یک روگردان شده بخدمت
 قاسم یک بادت نمودند سفید یار یک فرار کرده بقلعه بولی رفت و پسر کوچک خود مراد یک را بخدمت سلطان
 فرستاده در خدمت گناه خود نمود عطا بخش خطا پوش جرایم او را مجرم پشیمانانه و الطاف خسروانه عطا فرمود
 و عفو کرده بپور سا عادت فرمود **و از بدایع و قایع این سال بدایع امین تاریخ طغرنامه است** که خاتمه یافت
 کنار معجز آثار الطف جهان و اشرف دوران مولانا شرف الدین علی زیدی است که بنام میرزا شاهرخ بک مقدم
 و لطف اتهام میرزا سلطان ابراهیم بن میرزا شاهرخ که والی فارس بود ساخته و بقلم مکین رقم نسیم غنیمت
 بمشام جان خواص و عوام رسد و اسحق له بجانم که هر بار در زاریه میباید نموده و پرتو انبساط اکابر و جاهل
 بر آن نیز جهان افروز ساخته بجهت ائمه تعالی خیر **وقایع سنه تسع و عشرين و ثمان ماه** در این سال حاکم
 دیرالغواد بیده استمار داشت در حینی که سلطان مراد خان از اناطولی قصد ولایت روم اعلی کرد و بعضی
 از آهنگب و خارت نمود چون این اخبار بسمع سلطانی رسید موزری سه هزار مرد بجهت ابر سرودنی فرود
 باخت ولایت اطلاق مأمور گردانید و دیرالغواد بکوده خبر در گذشته از نسیم آن خراج مقرری خود را برداشت
 با دوسریش روانه درگاه سلطانی شد عمده و شاق کرد که من بعد بر امون قلعه و فساد گشته متعرض ملک

محروم و سلطانی نشود و هم درین سال امرای ولایت آبدین ایلی و ولایت صار و خان و ولایت حمید ایلی و ولایت
 مشا لو که سابقا با عت و انقیاد آل عثمان درآمده در سلک امرای عظام منخرط بودند در فرقات امیر تیمور گورکانی
 انجان رضیان و عصیان کرده سرزرقه اطاعت در کشیم بودند مگر از ولایت ایشان منخرط گشته داخل ملک
 محروم و سلطانی شد و امرای آن ولایت فرار کرده نزد محمد پیک قرمان اوقلی رفتند و هم در میان امیر شاهرخ
 عمارت عالی بر سر شهرات شیخ عبدالله بفساری بنا کرده با تمام رسیه **وقایع سنه ثلثین و شان ما**
 درین سال محمد پیک قرمان اوقلی با سلطان مراد خان طریق عصیان پیش گرفته بر سر قلعه اطالیه رفته محاصره
 نموده اتفاقاً توپنی از درون قلعه بجانب او انداخته اجزای وجودش از هم گسسته تلاشی گشت در آن
 حین سلطان مراد خان در غزالی کفار بود سه پسر محمد پیک که امیر ابیمیم و عیسی و علاء الدین نام داشتند بعد از پسر
 برادران با اتفاق روانه آستانه سلطان مراد خان گشته و ولایت قرمان از عواطف حلیه سلطانی بر ابیمیم پسر
 بزرگش عنایت شد و برای دو برادر دیگر موجب و علوفه تعیین کردند که در ملازمت درگاه شاه باشند
در عظم و قایع این سال قصه کار و خوردن امیر شاهرخ است و شرح این قصه چنان است که جناب
 امام جماعات بموجب نص **یا ایها الذین آمنوا اذا نودی للصلاة من یوم الاحد فاسمعوا لیه**
 بمسجد جامع داخل درون شهر هرات است تشریف حضور از زانی سید است و در روز جمعیت و سیم شهر
 ربیع الثانی هجری سال چون از نماز فارغ شد از مصیبتی بغیرم سپردن آمدن بر سوخت و در آشنای راه در دره
 مسجد شخصی خرقة پوش احمد کر نام از نریدان مولانا افضل الله امیر آبادی بصورت داد خواهی کاغذی در دست
 پیش آمد امیر پیکلی از ملازمان اشارت کرد که سخن او را معلوم کرده بعرض رساند احمد کر بی اندیشه پیش
 دویده کار دی چون قطره آب و الماس بگرم آن حضرت زد اما کار دو پار کار کرد نیامد فی انصوار امر او بر
 لک بنی عقل را پارچه پارچه کرده بعد از آن میرزا ابی سقره امر انقضض حال او کردند کلیدی در طاقیه او پیدا
 که در تخم زردان مد خانه بان کلید گشاده شده و جمعی خیر را با سوزنطه خانها خراب و نسبت این بخت بیه الا برار
 امیر قاسم انور کرده فرمان پادشاهی با خراج او از بلده نافذ گشت بنا بر استیجابی که سیانه او و امیر زاهد
 آسیبی بیدرند امیر خود متوجه خدمت سید گشته و آشنای کلامه امیر فرمود که هر کلمه خود عمل منفرمانی

پ قاسم سخن کوتاه کن : رخبره و عزم راه کن : شکسته بر طوطی فلن : مرد پیش کرگان : حضرت میرزا
 آخر همین روز در شهر هرات سرور رفتند یکی از فضلا می عصر در تاریخ این واقعه گوید **بظلم** سال تاریخ شصت و دو
 روز جمعه پس از ادای صلوة : قصه بس عجیب و آفتاب : در خراسان ولی شهر است : کج روی در با طوچون فرین
 خواست تا شه رخی زنده شد مات : و هم درین سال میرزا سیووش پسر میرزا شایر هرخ که حاکم بدخشان بود درین
 و کابل با جل موعود معالطه جاودانی انتقال نمود **و قایع سنه اهدی و ثمان نامه** درین سال قول قویتر گران
 که در عویم اوقات داشت و همه ساله متعرض ممالک محروسه سلطان مراد خان میشد سلطان اوربا با آشور
 قتل فرمود و فتح قلعه قویچه قیاسی و قلعه جابک و قلعه المینه و قلعه سلانیک و قلعه عاریه هم در این اتفاق
و قایع سنه اشنی و ثمان نامه درین سال سلطان مراد خان و دختر سفید یاریک را اجبه خود خواستگاری
 نموده طوی عظیم کرد و هم در اوایل این سال میرزا شایر هرخ بغرم رزم میرزا اسکندر ولد قراویوسف ترکان زخران
 مشوجه آذربایجان شد در نواحی سلما س تلاق و نقین دست داد و دشمنانه روزایام تقاضه و مجادله استداقت
 عاقبت الامر میرزا اسکندر منتهزم کردید و میرزا شایر هرخ پسر خود میرزا محمد جوکی را با امرای کبیر رسم تکامینی
 فرمود و ایشان تار و زهر و م از قهای مخالفان رفته اثری ندیدند میرزا شایر هرخ در سلما س عودت نموده در
 قرا باغ اران نزول فرمود **و قایع سنه ثلاث و ثمان نامه** درین سال میرزا شایر هرخ حکومت آذربایجان
 با ضایع آن میرزا چه ولد قراویوسف ترکان که روی سید بر گاه آورده بود تقویض فرمود و در قسلاق قرا باغ
 اران بجای خربان منتف فرمود **و قایع سنه اربع و ثمان نامه** در این سال چون میرزا شایر هرخ در سفر
 دویم آذربایجان عودت کرده بهرات رسید بعضی اورسایند که از جانب خوارزم قاصد آمدند که لشکر او کتب
 کرد قنده لخته سپاه پیر بکار آب آمویا آمدند قصد خوارزم کرده اند امیر ابراهیم ولد میر شاه ملک والی استخا
 تاب مقاومت نیارده کجابت و جنوق رفته و لشکر او یک خوارزم را گرفته خرابی پسر کرد و کتله قمار اربع
 و عازت در قنده گذر سیده اند بنابرین اخبار میرزا شایر هرخ جمعی از امرای کبار را نامزد آن و یار کرده بند و بر
 با قتل مر سادرت نموده توجه خوارزم کردند بجز در سیدن بد استخا سپاه او یک استاصل کرد و این مجموع
 آن کرده را بریشان ساخته و امرالصبوب خربان مر حبت نموده **و قایع سنه خمس و ثمان نامه**

در میان تولد با سعادت سلطان محمد خان و له سلطان مراد خان در ولایت روم عشاق افناد و هم در میان
از طرف آذربایجان کسی آمد و بعضی میرزاها هر خ رسایند که میرزاکنند و له قرا یوسف برادر خود ابو سعید را
که از قبل ایشان بجلوت آذربایجان مسلوب بود گشت داده تقبل رسایند بر سر حکومت متکلیت
وقایع سنه ست و ثلاثین و شان مانه در این سال میر خلیل الله حاکم شیروان که قدیم است و دودمان ایشان
همتیاج شرح بیان نیست و سابقاً بزکی خانۀ ان ایشان بکرات کشته امیرزاده یار علی و له میرزا اسکندر
قرا یوسف را که در اوضاع نامالیم بدر پرخیز فرار کرده بنزد اورفته بود او در کشتی نشاند در زاده دریا بهرات
نزد میرزاها هر خ فرستاد و میرزاها هر خ در اعزاز و احترام میرزا یار علی کوشیده او را در جبه که شاهزادگان
راه داد اما ابو کجیح کبیری از جا مره و ا حلاف و ر نوز و او باش و ترک و تاجک معاجبت و امی محمود و میرزا
موزی ده نوز خانوز نوز ترا که آذربایجان کوجانیده بشهر بهرات آورده بود **مقارن اینحال تا در فرخ ششم**
کافی ریحۀ بود دعوی سیکر که چهار صد من سنگ میاندازم میرزاها هر خ بنظر ره آن کان مایای کوه لیگان
بر اتم تماشا میفرمود که ناکاه میرزا یار علی پیدا شد و او جوانی بود که یک گاه تیز گشت و صفت عشاق
رستخیز اندختی و بجز نک نظر دلهای پیدلان را بهت تیر بلا ساشی مردم شهر چون او را دیدند همه بی حسرت
بیک روز بی ادد وینند و بنوعی سر در پی او نهادند که همگیس را بر و امی نظاره کان رعد نماه میرزاها هر خ
در شاه این حال متغیر گشته چون بشهر در آمد میرزا یار علی را همان کلمه سبیه فرستاد که مباد ترا که مردم
خراسان و شهر بر سر او جمع شد فتنه حادث شود **وقایع سنه سبع و ثلاثین و شان مانه** در میان سلطان
مراد خان دختر حاکم سمنه ره را بعقد کالج در آورد و در صبح شبۀ مغم شهر حمادی لاول اینحال متغیر
و له میرزاها هر خ در شهر بهرات بموضع باغ سفید وفات کرد و در کنبه والدهش کوه شاد یکم مدفون گردید
در حایتی که بار باب فضل و در باب مهر او سیکر در پشیک از شهرزادگان و دودمان تیموری نموده در آن جلوس
که چهل کاتب خوش نویس در کتابخانه آن جناب و ایما کاتب سیکر ده اند جناب فضیلت نایبی مولانا **لطف الله**
المشهور بجا فظ ربر و وزبده تودر سحر که مشتمل بر وقایع و حوادث عالم چگونگی احوال و اوضاع بنی آدم نام
نامی او نوشته و در روز وفات آن جناب فضلا و شعرا مرثیه با رفته اند اما امیر شاه باین راعی بر همه سبقت

رباعی در ماتم اود هر سببی شیون کرد * لاله همه خونین در دامن کرد * کل چپ قبای لرغوانی برید *
 ششمی سزیا در کردن کرد * **وقایع سنه شان و شصت و شصت** در این سنه قلعه انکدوس و قلعه کورکلیک
 سخر ملازمان سلطان مراد خان شد و هم در میان میرزا ابرخ و بسطه دفع ترکان سفر آذربایجان اختیار نموده
 متوجه آن صوب گشت چون عنان غریت سجد و در می سطوف داشت فصل وی رسید تیه باب قشلاق در
 آنجا فرمود **وقایع سنه تسع و شصت و شصت** در غره ماه محرم این سال میرزا ابرخ از قشلاق رمی متوجه
 و برادرش میرزا جهان شاه بخلاف برادر چون سعادت سر بر می استقبال موبک ش اهر حق نموده بغایات پادشاهانه
 و نوازشات حسنه وانه سرفراز گردید و میرزا ابرخ در در سلطنته تبریز نزول حلال فرموده چند وقت در آن
 بسر برده عجمت مملکت آذربایجان را اطمینان داده در ششم شهر ریحانی بغیرم قشلاق تقراباغ در آن
 در آن رستان در قراباغ قشلاق نموده در اول بهار متوجه او جان شد در آن مقام سلطنت آذربایجان را
 بمیرزا جهان شاه و له قراویف تفویض فرموده نشان بهر آل تغا از زانی داشت و زمام حل عقد و عنان
 قبض و بسط آنولایت را در کف کفایت او باز گذاشت او را و نوکران او را متبریفات پادشاهانه معزز و مکرم
 ساخته عنان رحمت بصوب خراسان منخطف گردانید و هم در میان سلطان مراد خان پیکر کبی و می
 بدفع قوال انکدوس که بر سر قلعه کورکلیک آمد بود فرستاده چهل و پنج هزار در آنولایت نهب و غارت کردند
 ایسه و غنیمت پاریدت غازیان در آملن سالم و خانم عودت کردند و دلق او قلی حاکم سمندر و شمر خوردا
 با چهار سپه بخدمت سلطان مراد خان فرستاد **وقایع سنه اربعین و شصت و شصت** در میان خیانت و لوی
 برصنیه میر سلطان مراد خان واضح و لایح گشته لکه بدفع او روانه ساخت و هم در میان میرزا اسکندر
 بدفع برادرش میرزا جهان شاه که میرزا ابرخ او را سلطنت آذربایجان نصب کرده بود از روم توجه نمود و در
 صوفیات نیز تلافی فریقین دست داده میرزا اسکندر گت خورده پناه قلعه الجحی برده شاه قباد نام پسر که
 از خواصه کیان حرم او تعلق و عشق پیدا کرده بود پدر را قتل آورده نعش او را در ویان کوه دفن نمودند
 باز به تبریز در سر قلعه اخی جوق آوردند و عمارت عالی بر سر قراون **وقایع سنه اجمدی و اربعین و شصت و شصت**
 درین سال لوق او قلی فرزند نموده لولایت انکدوس رفت و قلعه سمندره و قلعه سوره و کرم سوره تصرف اویلائی

سلطان مراد خان در آمد و هم در خیال پادشاه سیفالدین والی هرگز بخدمت میرزا شایخ ابراهیم منظور
 گنبدی که دیده و تقاضای المرام عودت کرد و **وقایع سنه اثنی و در بعین و شان مائه** در این سال گنبد را بر سر بنیان
 او قلی در مقام نقض عهد در آمد و در غیبت سلطان مراد خان کنی بازاری نام محلی را بنیاد و فخرت کرده فراحم
 الوسات و احشامات متعلقه سلطانی شد سلطان عسکر تعیین فرمود که بر سر او رود و او زوجه خود را که
 امیرمه سلطان بود بطلب عفو و رحمت بدرگاه سلطانی فرستاد از مرآحم سید پرنج خضر دانه مورد عفو و غماض
 و هم در این سال میرزا شایخ بزم زیارت شهید سطر مشهور امام شامین خاص نام رضا علیه آلاف التحية و الثناء
 نمود بعد از ادای شکر زیارت هرات عودت نمود در این اثنا استاد قوام الدین معمار سرزری که بواسطه
 تقصیرات در عمارت از نظر میرزا شایخ افاده بود در کوشه ستوری شد دخول مجلس ناقه تقوی مستخرج کرد
 بنظر میرزا شایخ در آورد میرزا در بهر این میت مد خواند **پت** تو کار زمین را کویا حتی که بر آسمان نیز
 پر دختی **وقایع سنه اثنی و در بعین و شان مائه** در این سال سلطان مراد خان سکر دولایت اطلاق ما مور کرده است
 که آن دیار را بنیاد و فخرت نماید چون رستان صعب بود از سر ما خضارت پار سبک سلام رسید بنی
 مقصود عودت کرد و در شب سیم شهر شعبان این سال میرزا علاء الدین بن میرزا اسفندیار خاں قلی فرزند
 کرامت فرمود موسوم بمیرزا ابراهیم شد **وقایع سنه اربع و در بعین و شان مائه** در این سال قلعه قوبره تصرف
 ملازمان سلطان مراد خان در آمد و شهاب الدین را پادشاه حواله قریب قبله بخر و در نصب کرده و هم در خیال
 میرزا شایخ شهزادگان را از کربکاب خمر خوردن منع بلیغ فرمود و خود بنفس سوار شد و سحرانی سوچی خانها
 در یختن شراب و اقامت خمر و اسنادام بجای نئی ملاهی و ساهی اقدام نمود و **وقایع سنه خمس و در بعین و شان مائه**
 در این سال سلطان مراد خان برضا و رغبت خود را از سلطنت خلع نموده فرزند ارجمند خود سلطان محمد خان را بسلطنت
 نصب کرده و خود در سفیاندوا اجیار کرد و هم در این سال میرزا شایخ سید محمد شمس الدین زمری بواسطه
 سطر خمر جابه پوشانیدن گنبد معظه **دادها الله تشریفا و تعظیما** سلطان مصر فرستاد و والی مصر قبول این معنی نمود
 سید رخصت انصاف داد و **وقایع سنه ست و در بعین و شان مائه** در این سال سلطان مراد خان صبیبه خود را
 نامزد قبادیک بن سفیدار او قلی کرد و هم در این سال میرزا شایخ مولانا عبدالرزاق سمرقندی صاحب

تاریخ سلطه السعدین در بطریق رسالت سبب و تان فرستاده حکومت بعضی اعراف سلطانیه و قزوین و ملک
رمی و قلم را به پسر هاشم سلطان محمد و له میرزا بسپردند زانی دشت **وقایع سنه سبع و در بعین و عثمان ماه** در
اینا سال قرمان او قلی آدم و مکتوب بنزد قرال آمدند و فرستاد که سلطان مراد خان بوسط کثرت مرض تاب
سورری و قدرت حرکت نداشت خود را در سلطت خلع کرده سپرد سال خود را بجای خود پادشاه کردید
و کار و بار آل عثمان در کمال ضعف و قوتت شما از نظر طرف دما از اینجا نبشت حرکت کرده شان را در میان مردان
قرال به فعال بین نهم سمال برخواست بر سر سلطه محمد خان آمد سلطان نیز او را استعجال نموده ملاقی فیلقین شد
بعد از کوشش پارس که کون سا را کفار منتهی نموده قرال را در آن معرکه سر برین کفار حجاز طمه شمشیر بعد از غازیان
نصرت شاعر شکر شکر شدند و هم در این سال میرزا شاهرخ قسلاقی در سلطنت اهرات فرموده خاطر خطیر بمصالح ملک
وقت مصروف داشت **وقایع سنه عثمان و در بعین و عثمان ماه** در این سال طایفه یکنجری با سلطان محمد خان در
مقام مخالفت در آمدند و هجوم بر سر وزیر آوردند که مگر در سلطان مراد خان را از بغیاء آورده سلطنت نصیب
نماند و زرامی عظام نیز صلاح وقت در آن دین سلطان مراد خان را از بغیاء آورده سلطنت نصیب نمودند
و سلطان محمد خان را بغیاء فرستادند و هم در این سال میرزا شاهرخ را مرضی صعب طاری شد چنانچه مردم اهرات
در حیات و حیات او متردد بودند بعد از چند روز صحت یافت و رای صواب نمایی او قضای آن بود که چون
در سال گذشته هجده باس که مغممه حضرت از سلاطین مصر از سلطان جناق گرفته بود در این سال نیز از والی آنجا
رضخت حاصل کند در اتمام این نیت مصر گشته شیخ نور الدین محمد اهر شدی و مولانا شمس الدین محمد زنجری
با جاسه که در دروازه بزرگ اتمام یافته بود بصوب حجاز ارسال شد و آن دو بزرگوار در حرم رانیت داده
معاودت کردند و هم در این سنه میرزا محمد جوکی پسر کشته میرزا شاهرخ سجود حجت برورد کار پوست **وقایع سنه**
سبع و در بعین و عثمان ماه در اوایل این سال قلعه چچه حصص رد قلعه بالبواده تصرف سلطان مراد خان در آمد
و هم در این سال میرزا سلطه محمد بن میرزا ابراهیم که والی عراق و فارس بود چون خبر بیماری جدش میرزا ابراهیم
علم خلافت برافراشت **وقایع سنه خمین و عثمان ماه** در این سال میرزا شاهرخ بجهت پنهان سلطه محمد کلم
خلافت برافراشته بود از خراسان روانه در ملک عراق و فارس شد و چون موکب شاه رخنی به بغداد رسید

میرزا سلطانه فرزند منوچهر بطرف کُرتان رفت میرزا شاهرخ همکامات عراق و فارس را به مقام داده بجانب کربلا
 عودت نمود و در صباح روز یکشنبه پست و پنجم شهریور کتبه در موضع فاشا یویری میرزا را در دعوت به رسید
 نبرض صعب بخر شد و همان محله عالم فانی را و ادع کرد و بجهان جاودانی رحلت نمود یکی از فضلا در تاریخ
 گوید **باباعلی** سلطان جهان شاهرخ آن منظر نور **در سقصد و مفاد و نه آمد بخور** در سقصد و شت شد
 بشای مشهور **در سقصد و نجاه** شد از در غرور **و در تاریخ سپهر فاضل و کامل** دانا بود **اول میرزا انجلیک** که
 چهل و دو سال از نیابت پدر و امالی ماوراء النهر و ترکستان بود **دویم میرزا ابوالبرکات** که دالی فارس بود و سببی و اتمام
 آن شهزاده عالم عادل مولانا شرف الدین علی بزیدی کتاب ظفر نامه را تالیف نمود که با عقدا در اقم حضرت
 در فن تاریخ هیچ فاضلی در هیچ زمان چنان نسخه تالیفی نوشته **سیم میرزا باقر چهارم** میرزا قوش **چشم**
 میرزا محمد جوکی **اما** چنانچه در سنوات گذشته مذکور شد که چهار سپهر شیخ میرزا انجلیک در زمان حیات پشافت
 کردند بعد از فوت میرزا شاهرخ میرزا انجلیک در ماوراء النهر و ترکستان و میرزا علاء الدوله سپهرزاد استقر در
 خراسان و برادرش سلطان محمد در عراق و فارس بر تخت سلطنت جلوس کرد **وقایع شاه احمدی و حسن**
و ثمان ماه در امینال میرزا علاء الدوله که بر سر سلطنت خراسان ممکن شد و میرزا عبد اللطیف سپهرزاد انجلیک
 در قلعه اخیارالدین مجلس نمودند و بعد از دو ماه او را اطلاق داده لشکر کشی و فتور در میان اولاد و بنا بر میرزا شاهرخ
 در همین سال واقعه چنانچه شرح آن طولی در **وقایع شاه احمدی و ثمان ماه** در این سال میرزا انجلیک
 با لشکر کران از ماوراء النهر حاکم خراسان شد و در موضع تریاب که در چهار فرسخی مین هرات واقع
 میانه او و برادرزاده اش میرزا علاء الدوله ابن میرزا ابیستقر حکم عظیم واقعه شد که بعد از علاء الدوله شاه
 او خود از آن معرکه بگریزید و برادرش میرزا انجلیک رفته تمام ملای خراسان را بید تصرف در آورد
 با ماوراء النهر معاودت نمود میرزا با بر بعد از عودت میرزا انجلیک در شهریور کتبه آن سال استقر با برادر
 هرات آمل بر تخت سلطنت جلوس فرمود برادرش میرزا علاء الدوله را سقصد کرد پس در همین سال قرا
 سنکروس انکدوس و قراولایت قسوقن با یقون را تغییر عام کرده با لشکر عظیم بر سر بلخزاد آمل سقصد
 هنب و غارت دیار اسلام کردند و بعد از تاخت و تاراج و خون خون میل عودت کردند بجانب کربلا

رفته در خلال این احوال سلطان محمد خان از مغیاریین با اتفاق بر سر کفار خجاری رفته در ما بین شان جدال و
 قتال عظیم واقع شد چنانچه بانه و با آنچه و چند بان دیگر در آن معرکه خونخوار بر خاک بود را قاصد و بان در صلاح
 کفره فرنگ در بر است غزات سلیمان و مجاهد موحیدین در آن معرکه چندان کوشش نمودند که آن غزوه را
 غزای کبر نام نهادند و قایع سه ثلث و همین و عثمان نامه در این سال با یغوقرال و قرال انکروش و دلووه
 اطلاق را با خود متفق ساخته بنگولی آمدند و لشکر سلطان مراد خان تاخت بر سر کافران برده جمیع کفار
 خاک را بقل رسید با یغوقرال فرار کرده کافران پرکنند شدند و هم در این سال نیز عهد اللطیف و له میزرا تاج
 بر پدر عاق شده در سیاه سم قند در سیاه پدر و سپه مجار به اتفاق افتاد میزرا انج یک کشت یافته با هر خیمه
 رفت و غلام نمک بگرام او او را راه قلعه نداد و میخواست که التجا با بویخیر خان اوزبک بر دوازده کرد که
 شفقت پدر و فرزند می در سیاه است بطرف سم قند بجای فرزند پسر و تایل شده در ماه مبارک رمضان
 سه مذکور بیجا با بنزد او رفت و آن به بخت حقوق همچنان پدری را که عاقه علمای عالم و کافره فضلای سنج
 در رعایت او با نغمه نموده تا بود الحاشی و در روز کار اسلام بلکه از عهد دو تقرین مثل او پادشاهی
 بعلم و حکمت مقدر دولت یافته بدت عباس نامی کشته شد و بان مرتبه عالی رسید **پت** چه عا سر
 کشتش بیخ جفا شدش سال تاریخ عباس کشت و آن بی سعادت بعد از قتل پدر ششماه بدت
 نامی از غلامان و فادور پدر بمصد و قه این پت کشته شد **پت** پدرش پادشاهی را تایل و کوشا بیخ ششماه
و ز غرامات اتفاقات تاریخ قتل او با حسین کشت و هم درین شب که میر عبد اللطیف کشت اکا بر
 سم قند میر عبد الله بن میرزا ابراهیم بن میرزا مرخ را پادشاهی شد **و قایع سه در بچ و همین و عثمان**
 درین سال سلطان مراد خان در ولایت روم املی سحر رحمت رود و کار سموت و سترده زود نعلش اورانها
 داشته خانها خد تا سلطان محمد خان از مغیاریین رتخت قیصره جلوس پادشاهانه کرد و آنجا چند سال
 دفن کرده ایام حیاتش جهل و چهار سال بجه مدت سلطنتش سی و یک سال سلطان محمد و سلطان احمد و سلطان علی
 و سلطان حسین او خان نام پنج پسر داشته سلطان احمد و سلطان علام الدین در ماهیه وفات کرده و میرزا
 مدفون و سلطان حسین و سلطان او خان در اروند وفات کرده و در روز احدیث مدفون و سامی و در آنجا

ابراهیم پاشا و حاجی عوض پاشا و لدمیور تاش پاشا و صار و جبه پاشا و علی پاشا و سخی پاشا و سبها
 الدین پاشا و بلخان پاشا و خلیل پاشا و هم درین سال میرزا سلطان ابوسعید بن میرزا سلطان محمد بن میرزا سلطان بن
 امیر تیمور کورگان در بخارا خراج کرده شرح این احوال آنست که میرزا سلطان ابوسعید در سمرقند در وزارت میرزا
 انجلیک بسر میبرد و در حین آنکه میرزا انجلیک در کنج چون در بار پسرش میرزا عبداللطیف نشسته بود که شیخه میان ایل
 در غوغا رفت و دخترش از ایشان بگریه و بگریه آمد میرزا انجلیک دفعه او را از سمرقند بطرف سمرقند روان شد
 و بخارا آمد این آواز فوراً بمخوده باز میان ایل از غوغا رفت چون میرزا عبداللطیف نادان از غم بدر پرده چشمه و پادشاه
 گشت کسی را فرستاده او را بگریه آورده و در مجلس بنود و در مجلس خانه که شیخه بخارا رفت در وقت آنجا آمد
 در مضیق تنگ تر از حوصله بخلیان باز داشت اتفاقاً در همان روز خبر قتل میرزا عبداللطیف بدان و ما رسید
 در میان بخارا مقدم نمودند و میرزا ابوسعید رفته او را از مجلس سپردن آورده بر سر سلطنت نشاندند و بخارا
 بجلوت بخارا قانع نشده فی الفور بغیرم رزم میرزا عبداللّه که بعد از میرزا عبداللطیف بگریه پادشاهی
 نشسته بود رایت نهضت برافروخت و بعد از وصول بدو فرستاد سمرقند میرزا عبداللّه بگریه استعجال بمنضم
 بعد از وقوع قتال و جدال میرزا عبداللّه غالب آمد میرزا سلطان ابوسعید خان انند نام بصبوبت
 داشت در ذکر خیرات و مبرات **سلطان محمد ثانی** اولاً تمام مسجد جامع اردن است که موسی چلبی در ایام
 خود بنا نهاده بود با تمام مانع و فوات یافت چون سلطان محمد خان سمرقندی امر حکومت شد شروع
 در اتمام آن کرده تمام کرد و در کالین و بازارستان در اطراف جامع بنا نهاده او نیز با تمام مانع فوت
 آخر سلطان مراد خان در ایام سلطنت خود با تمام رسانید اوقاف مستوفی حبه جامع تعیین کرده باقی
 بکیتی جامع هشتم در درو و مسجد جامع دیگر در آنجا بنا کرده با تمام رسانید که بحال بمولوی خانه **شهرستان**
 وین بزرگ که در سرآب ابرکنه ساخت که ششصد چشمه دارد در هر دو سر بیل بزرگ مسجد عالی و زوایا کرده
 با تمام رسانید و هر سال سادات عظام و اشراف گرام هزاره آنکه سکه فلوزی خمس آن محمد و هر سال هزار
 اکنون سکه حبه فقرای مکه منظمه و مدینه منوره از مال محصولات اطلاق خود تعیین کرده ارسال **در غوغا**
 و پیشتر که معاصر سلطان مراد خان بوده **انه** اولاً مولانا محمد ارغمانی است که از جمله کاردان مولانا فنا
 ری

بوده و فضل کامل داشته آخر قاضی عسکری مفتی زمان شد و لیکن او قلی مشهور است و دیگر مولانا شاه محمد بن اوقلی است که
 وزارت قضاء دربار سید و دیگر مولانا محمد یوسف بانی کن که مدرس مدرسه کورسا بغایت دانشمند بوده حاشیه بر تلویح
 نوشته و دیگر مولانا شرف الدین سید احمد قرنی است مرد فاضل عالم بهیمه تالیفات تصنیفات مشهور است اوله
 وارد در استیوئل مدرس مدرسه عالی شرح لمباحثت پادشاه بادت کرده دیگر مولانا سید علی سمرقندی است
 که روم آمده در لارنس مدرس کشته بن علیا تفسیر مشهور در و دیگر مولانا شمس الدین کورانی است در علم نجوم
 و تفسیر وحید دهر و فرید عصر خود بوده آخر حکم سلطان محمد قاسم و دیگر مولانا تاج الدین بن ابراهیم مشهور
 بخطیب زاده است که در علم معقول و منقول ثانی مازود و تالیفات معتبره پار و در و در علوم صد و پنجاه
 اول در ولایت روم هجده مدرس تعیین شرح برای اوست و دیگر مولانا خضر پاشای نیشابور است که در ریاضی علیا
 سجید اوقلی شهرت دارد در اوایل حکم سلطان محمد خان شد و دیگر مولانا حمزه قرابانی است که در علوم عقلیه و نقلیه
 در و آخر مفتی زمان شد و دیگر مولانا علاء الدین قوچ حصار می است که در کتاب فسخ فی نظیر بهیمه بی شرح
 نوشته است و دیگر مولانا محمد بن قطب الدین اریغنی است که حقیقت و شریعت و طریقت را با هم جمع کرده در تصرف
 ید طولاً در و حاشیه در غایت تنانت بخصوص حکم نوشته از شایخ کبار است و اولاد شیخ اقی است که در
 محققان عصر بوده و دیگر شیخ محمد کلپوئی است که بنا بر شیخ اوقلی مشهور است و کتاب محمدیه نام تالیف اوست و دیگر مولانا
 شیخ کرمانی است که کتاب ثنوی خسر و شیرین ترکی نظم کرده مردم روم را اعتقاد زاید الوصف بان ثنوی است
 و دیگر مولانا صالح الدین اردنه است با نام دباخان مشهور است و در علوم طاهری و باطنی آراسته بود و
 بر می خلیفه بهمانی است که بر بیت علییه رسید و مرشد کامل و کمال بهیمه و دیگر شیخ تاج الدین شیخ حسن و شیخ
 که جمله در علوم طاهر و باطن کامل عیار بهیمه اند طیب الله شراهم و نسایم الروح روح روح و ولی غنییم الرحمة فهو هم
وقایع سنه خمس و عشرين و ثمان مائه در این سال برادران عینی میرزا اولی اسم بابر و میر سلطان محمد در موضع
 من اعمال استرآباد با یکدیگر مصاف داده کشت بر شک سلطان میرزا محمد پسر و دیگر شده نزد میرزا بابر آوردند
 زبان طبع را و کشت چه بگر با این صوب کشین قصد من کردی سلطان محمد کف ای را در ملک بی اینها
 بعد از قتل و قال تمام سعی امام حکم قتل در فرمود مدت عمرش سی و چهار سال بوده امام سلطنتش ده سال بود

از نیابت جدش میرزا شایخ و پنهان با استقلال و لادذکورش منضم بمیرزا یادگار محمد نفسش اورا بر سلطنت هرات ^{تعلی} نمود
در مدرسه حده اش کوه شاد آفا در پهلوی قبر پدرش دفن کردند **در غزایات اتفاقات** شعله آوا ه سوزان آید
براین بریا کینخت ویل سرکش از دیده کرمان میر کینخت تا بعد از دو روز جان شیرین بر افشاند میرزا با برچون
خاطر از مهم برادر جمیع ساخت بر تواندیشه بر قضیه برادر دیگرش میرزا علاء الدوله که همراه امرای قندهار بود
میل کشیدن فرمود **پیت** کرب در سینه چشمت روشن **بجرت** پن درین فیروزه کاشن **چنان** می کشند
سر شدی ریش **چگونه** تاب میل آرد بیندیش **مشهور** است که میرزا علاء الدوله را در وقت میل کشیدن
نظم فرمود **رباعی** تا چرخ مراد کافی برخواست **دل** از سر کار این جهانی برخواست **چون** چشم برآیل
میل کشید **فریاد** از عالم جوانی برخواست **ان فی ذلک لعبرة لاولی الالباب** **روم** در سال میرزا
سلطان ابدعید که در سال گذشته از میرزا عبد الله در حوالی سمرقند گشت یافته و بصوب ترکمن رفته با مردان
ابو انجیر خان از بک بقرم رزم میرزا عبد الله منصف فرمود و میرزا عبد الله از اتفاق و توجه اعدا آگاه گشته
باشکری بعد قطرات اطرا پیشمار از سمرقند سپردن آمد و بعد از گذشتن از آب کومک ملاقی در لغابین **داده**
میرزا عبد الله منزهم گردید و در اشامی فرار آب او در لای فرورقه اسیر خچه تقدیر گشته در شب بنه پنجم
حمادی الاول آن سه بفرمان میرزا ابدعید شربت شهادت چشید و میرزا ابدعید درون شهر سمرقند آمد
بر تخت سلطنت جلوس نمود **وقایع سنه ست و چمنین و شان** در میان سلطان محمد خان در حوالی سمنول **اصهار**
که بالفعل پوغرس هشتاد و دو بنا نهاده و هم در سال میرزا ابوالقاسم با بر چون فاطمه زهرا را در آن
فارغ ساخت از راه پایان بزد توجه عراق و فارس کرد چون شهر از توجه صفهان شد در اشامی **اصهار**
از طرف خربان رسید عرضه داشت که در هرات فتنه عظیم حادث شد میرزا علاء الدوله را در وقت میل
کشیدن چشم حضرت موز با صره زین بود خروج کرده غلبه دزد حام تمام پیش او جمع آمده اند میرزا
چون برین قضیه آگاه شد حرکت بر سکون ترجیح داده او را مجال توقف نماند از موضع کوشک تر
که در سیانه راه شیراز و صفهان واقع شده عنان غلبت بصوب خربان منغطف گردانید **چون** بقیان
خبر آمد که میرزا علاء الدوله بجانب اردوی میرزا جهان شاه بن قراوسف که در آنوقت در نواحی می فتنه بود

میرزا ابوالقاسم بابر ز قهر او خارج گشته در آن زمان در خراسان بعیش و عشرت گذراند و **قایح سه سب**
خمسین و ثمان ماه درین سال سلطان محمدخان والی روم تدا پر غریبه و تصانیف عجیبه چهارصد باره کشتی
 ترتیب داده از خشکی عبور با کشته از جانب نزار ایوبی نصاری قدس سره قلاده بدریا نهخت و کونیه بشاد
 سفینه را جبر کرده عسکر را بطرف استنبول بگردانید کیمه و پست روز محاصره قسطنطنیه نموده در روز چهارشنبه
 یکم روزی که پشم شهر حمادی الاخرنه نر بوز بود شهر و حصار شرح عا که اسلام بغنیمت فراوان غرق نمیشد
 و در روز در ایاصوفیه که کلیای کفره بود نماز که زرد خطبه بنام نامی سلطان محمدخان خواندند و دیگر از آن روز اسلام
 در الملک سلاطین عثمان است و هم درینال ولایت عراق و فارس تصرف میرز جهان شاه بن قراویف ترکمان
 در آمد و مملکتی آن بطافت قریب بیست سال که از تصرف امیر تیمور کورکان و اولادش بود پس در آن وقت تصرف
 ترا که در آمد و **قایح نه ثمان و خمیس و ثمان ماه** درینال میرزا ابوالقاسم بابر با برادره انور رفته میر سلطان ابوسعید را
 در شهر محاصره نمودند چون ایام محاصره چهل روز استادیافت صلح کرده بخیران عودت نمود و **قایح نه تسع**
خمسین و ثمان ماه درینال سلطان محمدخان در ولایت روم قلعه سلوری و قلعه بغدادون و قلعه پرخوره
 سول و قلعه نوه برده و قلعه سوری حصار و قلعه انور استخر ساخت و **قایح نه تین و ثمان ماه** درینال
 سلطان محمدخان را فتح قلعه بلغرا واقع شد و هم درین سال میرزا ابوالقاسم بابر از در سلطنه هرات بمشهد رسید
 در آنجا کرده میر سلطان ابوسعید را در او اخر همین سال در بلخ سم قدر سعادت اثر بوجود آمد موسوم بمیرزا
 شد و **قایح نه اصدی و تین و ثمان ماه** درینال سلطان محمدخان را با قرال انورس مبارزه و محاربه صعبت
 داد قرال زخم دار گشته بدرکن اسفل رفت و هم در صبح سه شنبه میت و پنجم شهر ربیع الثانی این سال میرزا بابر
 مشهد مقدس در البقار ارتحال نمود و میرزا شاه محمود که ارشد اولاد او بود در همان روز در سن پانزده سالگی
 بر تخت سلطت جلوس فرمود و مدت حیات میرزا ابوالقاسم سی و شش سال بود و ایام سلطنتش ده سال مشهور
 و در بعضی کتب تواریخ مسطور است که **میرزا بابر** قبل از فوتش به چهار روز بطریق سیر و شکار از مشهد سرودن دیدگی نزد
 شهنشاهات آنجا سیر میفرمود در انسانی رده درویش شوییده موسوی سر و پا رهنه از نسکی بد پاشن جلوس میرزا ابوالقاسم
 گرفته شروع در خواندن ترجمه ندری کرد که از نگاه میت متجاوز بود سر اسراپات او بر یوفانی دنیا و بنده ترجمه **نظم**

این همه طمطراق کن فیکون ذره میت پیش از جنون بعد از خواندن ترجیع بند درویش در نظر ما غایب شد
 امر او در کائنات تجسس کرده اثر می در او نیافتد و میرزا شاه محمود بعد از فوت او بهیچ روز در مشهد عازم در راه
 هرات شد مدت دو ماه در هرات بسر برد از جانب ترغاب خبر آمد که میرزا ابراهیم پسر علاء الدوله با لشکر فراوان
 متوجه خراسان است چون میرزا شاه محمود را تا بتهات و بنود بجانب مشهد رفت میرزا ابراهیم در سلطنت هرات
 امن بلا محاذله و نازعه در غره ماه رجب بر تخت سلطنت جلوس کرد در اواسط شعبان بغزم رزم میرزا شاه
 محمود بجانب مشهد نهضت فرمود و میرزا شاه محمود نیز جنود نامحدود در مشهد بهیچ و عنان غمگین بگریخت
 در سلطنت هرات معطوف داشت **قصه در میان قصبه کوسویه و رباط شملک** تاقی فریقین دست دلدخانی جنگ
 و جدال شد که بقر بنام واقع نشد اولاً کشت بر سر میرزا ابراهیم افتاده مردمانش تفرق شدند اما عاقبت
 امیر محمد ترخان از عقب رسید کمال شجاعت و مردانگی بنظیر رسانید که میرزا شاه محمود را تسلیم خست میرزا
 شاه محمود سالک طریق فرزندش روی بجانب مشهد نهاد **در ترغاب اتفاقات چاشت روز دوشنبه**
میت و پنجم شهر شعبان خبر بد در سلطنت هرات آوردند که میرزا شاه محمود و فتح و فیروز می مخصوص گردید بعد از
 لحظه جمعی امن گفتند که میرزا ابراهیم رسیده نظر روی ملود بوقت نصف النهار همین روز ایلی میرزا پیر شریف آورده
 نشا نهاد نام اکابر و اشراف ظاهر کرد که فردا صبح بغفور و بنجاح موکب بمایون در باغ شهر نزل فرمود علی
 الصبح بغفور و فلاح میرزا سلطان ابوسعید در باغ شهر فرود آمد میرزا ابراهیم پسر علاء الدوله در هرات
 میرزا ابوسعید در هرات چهل و سه روز توقف کرده گوهرش و آغا حرم محترم میرزا شاهزاده را بقتل آورد و بعد از
 در کتاب این بدنامی بجانب بلخ نهضت فرمود **وقایع سه شنبه و شنبه و شنبه و شنبه** در این سال میرزا پیر شریف
 قراویف چون خبر فوت میرزا ابوالقاسم ما برایشند از آذربایجان متوجه خراسان گردید و چون از عقبه
 صندوق کشن گذشت و یکفر سنجی استر آباد رسید میرزا ابراهیم پسر علاء الدوله که در آن زمان در آن سرحد
 بغزم جنگ اوروانه شد و قریب با شتر آباد تاقی فریقین دست داده بسی میرزا شاهزاده خجالی در آن معرکه
 بقتل رسید و میرزا ابراهیم بی اختیار روی در پامان فرزند نهاد تا هرات در پنج مکان غان بازگشید و در روز
 یکشنبه پنجم ماه صفر همین سال چون کوه خجالیان رسید قلندری از دو کانه خبر رجوعت و کف پادشاه جماعتی در با

اگر یورش ویرکنی شخم ختایی از عالم بر سینه از می میرزا جهان شاه و شجاعه بضبط مملکت جرجان قیام نموده بعد از
 توجه هرات گشت در غره شعلین میرزا ابهریم از توجه میرزا جهان شاه و واقف شد عنان غرمت بصوب کوهستان
 عوف و غوجان تافت و میرزا جهان شاه در اواسط همین ماه در باغ راغان هرات نزول فرمود و بقصیه
 قضایای و در سال آئین پان خواهد نمود بعون اقدار الملک المعبود **وقایع سه ثلاث و تین و شان ماه**
 در این سال میر سلطان ابوسعید در حدود بلخ چون نزول میرزا جهان شاه در درگاه هرات خبر یافت متوجه
 قتل گشت در روزی چند در کنار آب مرغان بسر پیروان میچی نزد میرزا جهان شاه فرستاده سخن گفت
 از سر مملکت موردی مادر گذشته مملکت آذربایجان را که میرزا شاهرخ متولد زانی داشته قناعت نموده باز
 عودت نمائی چون ایلیان میرزا ابوسعید سجستان رسیدند و پیغام میرزا که را نیندند جهان شاه نیز چون
 اخبار نا ملائیم از طرف آذربایجان شنیده بود شخ ایلیان را قوی عظیم داشته بصلح راضی شد و میرزا با
 محمد بن میر سلطان محمد بن میرزا با سینه میرزا شاهرخ برشته با آذربایجان معاودت نمود میرزا ابوسعید در
 هرات آمد و بر تخت موردی سکن شد این آنا میرزا محمود پسر میرزا ابوسعید با بر و میرزا ابهریم پسر علی
 بر حمت خدارقند **وقایع سه در ربع و تین و شان ماه** در این سال قزل احمد یک از ولایت روم فرار کرد
 بخدمت حسن یک بن علی یک بن قرا عثمان بن قلع یک آق قویونلو والی دیار بکرت آمد و او را در
 سلطان محمد خان با اهل و عیال بجا ب روم ایلی فرستاده در آنجا وظیفه مقرر کردند **وقایع سه شش و شان**
 در این سال سلطان محمد خان کسی را بضبط ولایت قزل احمد یک فرستاده قلعه قطونئی و قلعه غیوب قلعه طارون و
 قویونلو صارس و قلعه مدلولو و قلعه ماچیه هم تصرف کاشکان اولیای دولت در آمد و هم در این سال میرزا علی
 ابن میرزا با سینه از آن روز که برادرش در آنکفوف البصر ساخته بود در اطراف جهان سرگردان گشت در سمرقند
 در خانه ملک بنی ستون در کشت بخش او هرات نقل کرده در پهلوی پدر و برادرش مدفون گردیدند
وقایع سه شش و تین و شان ماه در این سال سلطان محمد خان بغرم غزای ولایت اطلاق نهفت فرمود
 متقاضی المرام عودت فرمود و هم در این سال میرزا جهان شاه در اواسط کوشمال پسرش پسر بوداق از آذربایجان
 متوجه فارس شد و بعد از رسیدن با سجا قضیه بر آن قرار گرفت که پسر بوداق از فارس بحداد رود او بفرمود

بر عمل نموده جهان شاه بستر سخاوت کرد **وقایع سنه سیج و شین و شان ماه** در انیسال قازقلو دیوده
 افلاق را بدگاه سلطانی عودت گردان ابا کرد فرمان قضا جریان بنفاد نیوست که عساکر اسلام نهب و غارت
 ولایت افلاق بسادرت نمایند و منصب قازقلو دیوده را برادرش تقویض فرموده در زانی ده شده و فتح ولایت
 سرسک و تسخیر قلعه دراج و قلعه زوروش و ولایت بوسینه در این سنه اتفاق افتاده **وقایع سنه شان و**
ستین و شان ماه در این سال میرزا ابوسعید قلعه شاهرخی را که در سرترکت ن واقع است مسخر نموده و میرزا محمد علی
 ابن میرزا عبداللطیف ابن میرزا انور بیک که در آن قلعه تحصن جستبه بود گرفته بخراسان عودت نمود **وقایع سنه**
تسع و شین و شان ماه در این سال ابراهیم بیک قرمان او قلی فوت شد پسرش سنجی بیک و پسر احمد بیک با
 سلطان محمد خان آمده حکومت پر بایشان مفوض شد و هر دو برادر در ایران جنگ نموده سنجی بیک نهم
 کشت بخت اوزون حسن والی دیار بک گرفت و پسر احمد در قرمان حاکم مستقل گردید **وقایع سنه سیج و**
شان ماه در اوایل این سال سلطان محمد خان قلعه البان را مسخر گردانید و هم در این سال سلطان ابوسعید را
 صعب طاری شده بعد از مدتی صحت یافت و میرزا جهان شاه در اوایل این سال بر فرج پسرش سپرد
 متوجه بغداد شد **وقایع سنه احدى و سیج و شان ماه** در این سال میرزا جهان شاه بعد از آنکه بغداد را کمال
 محاصره نمود بجز تسخیر در آورد و پسرش سپرد بوداق را در آنجا بقتل رسانید فتح نامه بعد از آن صاحب
 ایلیچی نزد میرزا ابوسعید فرستاد **وقایع سنه اثنی و سیج و شان ماه** در عاشر شهر شوال این سال میرزا
 جهان شاه بغرم رزم حسن بیک بایندوری از تبریز بیرون آمد روانه دیار بک شد چون این خبر بکلیت
 بایندوری رسید لشکر خود را جمع نموده برادرش جهان بیک بیک با پسرش ابراهیم بیک و مراد بیک بوی
 ملحق شدند در آن اثنا تقال کلام الله حمید کرده این آیه آمد **اذ بسالی فرعون انه طغی** و چون میرزا
 جهان شاه بصحرای موش رسید قاسم رودی را سنجی که از امرای معتبره بود بقراولی روانه شد شکست یافت
 و برادران آق قویونلو بر اطراف و حواصط اذنا حشته چریک خضم را بر سر دو سیکر سیکر اند و میرزا جهان شاه در
 موضع اتورمن بحال صیغور چند روز توقف کرده بعد از آنکه کلاچ امر امر حجت کرد و این جانب سرداران ق
 قویونلو گفتند چون او با ضرری نرسانید و باز گشت مانیز بر کردیم حسن بیک قبول نمود چون میرزا جهان شاه گمان بود

کوچ کرده در دامن کوه فرود آمد و از اینجا مقام جان جوگ من اعمان جیحور نزول نمود حسن یک شب در کوه
 جوار از اردوی خود سپردن آن من غنیت جنگ کرد **در خلال این احوال خبر از قزاقان رسید** که میرز جهان شاه
 اردوی خود پیش فرستاده با سعدودی چند در نزل نجوبست حسن یک ایغار کرده چون سجاولی خواجگار
 میرز جهان شاه را از وصول و خبر دادند سوره شد فی القور در اتم او نخته همبولی بجهان شاه رسیده بر او
 سگزد او فریاد آورده که هر کس پیش حسن یک بر که تو را فایده ناکند چون از زخم تیاب بود سفاک سر را
 تن جدا کرده پیم نمود که ساد ضرری بر او برسد سر را نهان کرد از آغوب و مریق او را نزد قاتل شامه
 میرز جهان شاه را نیز بحضور آورده حسن یک سر او را نزد سلطان ابوسعید سخرهان فرستاد و پس از محمدی
 گرفتار گشته محمدی مقتول و یوسف کجول گردید حسن یک در اینجا منظم و حضور عثمان عنایت بطرف قساق
 گردانید **وقایع سه ثلاث و سبعین و شانها** در اوایل این سال میرز سلطان ابوسعید شکریان از خراسان
 انتقام میرز جهان شاه بر حسن یک با نبرد می بآورد با سچان کشید چون نزل قزاق میان سخریان و سخریان
 شد جنود سرباورد در عرصه عالم دست تباراج و تیغ را آورده و حسن و سایر کاتبان سحاب سحاب برداشتن
 در نیم هوای سرد سرد زخم کاه لاجوردی سپهرین کرد و بنابرین میرز سلطان ابوسعید امر از نومان طلحه و در
 تعیین یورت و قساق شورت فرمود در ای مکان برین قور یافت که حسن یک را در آن زمان در قزاق
 بود احسنه اچ نمایه و در آن زمان بجای او قساق فرمائید رعایت عالیات بدین عنایت بهر امان
 فرمود چون هفت فرسخی قزاق محل نزول موکب همایون گشت بسبب قلت ماکولات ارباب تهه صلاح
 دیدند که بطرف محمود آباد و قزل قاج روند تا شیروان شاه که دم از هوا خواهد میسرند با اردوی اعلیٰ ملحق شود و باین
 غنیت کوچ کرده بصحرایی که علفان سم و زهر ناک بود رسیدند هر چار پائی که لقمه از آن بر پشت توشه
 آخرت کرده از جنگ اجل جان نبرده بعد از آن جلگه پوغان مسکرهاه سلطان گردید اما قحط و قلا مبر
 که کیمین غله بده دنیا رکبکی یافت نمی شد و حسن یک شوره مضبوط ساخته نیکه است که کسی با اردوی سلطان
 چاورد **الفصل بعد از نزل و سیاهل** سپار و کله گوی پیشا میر حسن یک سید اردوی را بر سم است نزد سلطان
 او اتم تفر کرد که اهل خراسان بغایت بد حال و پریشان روزگارند اصلا بصلح و صلاح راضی نباشند که

عنقریب با قیج و بچی فرزند خواندند که بنابرین حسن یک بعضی کسان که میرزا احمد نزد او حجتی صالحه فرستاده خستند
 و آن مردمان چون ملازمت میرزا سلطان ابوسعید رسیدند هنوز سخن خود را تمام نکرده بودند که یا هی علی حسن یک
 پدیده در آن اثنا بعضی از امرای سوافای خراسان مورجلهائی خود را گذاشته بر شنان پیوستند با نظر و ره
 میرزا ابوسعید در نیمه روز شانزدهم شهر رجب بهمنان حجت و تعب رودی در وادی فرزند نهاد و حسن یک
 بکامیشی شافیه و آن جناب را گرفته نیمه شب بارودی پررسانیدند و در میت و ده یکم شهر رجب همین سال
 آن پادشاه علیان شربت شهادت چشید و مولانا جلال الدین دوانی در تاریخ قتل میفرماید **پت**
 سلطان ابوسعید که در فرخنده رودی چشم سپهر جوانی چو او ندید **استحق** چگونه کشته کرد که کشته بود **پت**
 تاریخ قتل متعلق سلطان ابوسعید **و چون** میرزا سلطان ابوسعید در قراباغ علم غزیت بصوب عالم اختر بر فرا
 یازده سپه دشت میرزا سلطان محمود میرزا سلطان احمد میرزا شاه رخ میرزا انبغ یک میرزا عمر شیخ میرزا ابابکر میرزا
 سلطان مراد میرزا سلطان خلیل میرزا سلطان محمد میرزا اولد سلطان عمر و هم درین سنه پسر احمد قرمان اوقلی
 با سلطان محمد خان والی روم در مقام تمدد و عصیان در آمد و ولایت او را نوب سلطان فی بطریق ایالت بکلی
 سلطان مصطفی مقوض نمود **و قایم شد در ربع و سبعین و شان ماه** در نیال اغلو محمد و ده حسن یک بنابرین
 چند از پیران سنجیده متوجه بغداد شد و در آنجا نیز توقف کردند و بروم خدمت سلطان محمد خان رفت و سلطان
 مقدم او را که امی شسته دختر خود را بعهده کناح او در آورد و در او پسر می متولد شد بموده احمد موسوم و هم
 این سال حسن یک توجه بکاتب عراق عجم کرده آن دیار را مستحضر ساخت و متوجه فارس شد و ویف میرزا اولد
 جهان شاه را بقتل رسانید شیراز را بجم یک موصول از زانی داشت و بعد از آن سلطان خلیل پسر خود مقرر کرده
 تبریز سعادت کرد اما او سپاه خراسان را که در قضیه سلطان ابوسعید گرفتار شده بودند ملازم رکاب میرزا
 محمد یاکوب کاربن میرزا سلطان محمد بن میرزا باقر بن میرزا شاه رخ بن اسیر تیمور کورکان کردند و بعضی خراسان
 ساخت چون میرزا یاکوب محمد مجدود سلطام رسیدند که میرزا سلطان حسین بن میرزا محمد بن میرزا باقر بن میرزا
 اسیر تیمور کورکان در هرات بر تخت سلطنت جلوس نموده چون شکر ادبی یراق بود عنان غزیت بطرف مازندران
 معطوف داشت و چون میرزا سلطان حسین خبر آمدن میرزا یاکوب محمد را شنید فورش مازندران را رخصت نموده

به آن صوب روانه شد میرزا یادگار محمد نیز تا موضع خباران پیش با زمان هر دو لشکر در آن محل مکه گیریدند
 بعد از کشتن و کوشش پارسکت بر لشکر میرزا یادگار محمد افتاده بطرف سمنان رفت و سیر سلطان محمد بهرات معاود
 نمود و **قایح نهم** **سبعین و ثمان ماه** در اوایل امین سلطان محمد خان در ولایت روم قلعه کربلی و قلعه
 آق سرامی و قلعه کولک و قلعه کورک و قلعه علانیه را سخر نمود و هم درینال میرزا یادگار محمد بعد از آنکه از میرزا
 سلطان حسین شکست خورده متوجه سمنان شد از حسن یک امداد و معاونت طلبیدت حسن یک لشکر فرادان
 از ترانکه آذربایجان جدا و می فرستاده بار دیگر متوجه خراسان شد و سیر سلطان حسین باز او را استقلال نمود چون
 بسیر و در رسید جماعتی از امرای پوهامی خراسان از او روگردان شدند سجدت میرزا یادگار محمد فرستاده و ما چار
 باب معاودت نیارده روی بطرف مرغاب نهاد و میرزا یادگار محمد تعجب او بهرات آن سخن گفتند
 نمود و چون چهل روز از ایام سلطنتش منقضی گشت میر سلطان حسین در موضع الهی با سعد و وی چند در شب معاود
 کرده در باغ راغان تاخت بر سر او آورده او را در یکی از خانههای قصور باغ گرفته تعلق آورد و بعد از آن در هرات
 و خراسان پادشاه بال استقلال گشت و **قایح نهم** **سبعین و ثمان ماه** درینال میر سلطان حسین جناب
 امیر کبیر عظام الدین علی شیر را منصب اربت دیدان علی سرافرز کرد و این حکم فرمود که در حکام و امرا مشایخ مقدم بر
 امرا معززند یکی از فضلا در تاریخ وی گوید **نظم** میر فلک جناب علی شیر کز شرف باغ بود ز درک کالائ
 خرد و دیوان نشست آخر شعبان مباد و عدل از لطف شاه غازی احو چنین سزد چون مهر زد بدست
 سلطان روز کار تاریخ شد همین که علی شیر مهر زد و **قایح نهم** **سبعین و ثمان ماه** در این سلطان میرزا
 حسین با سیر سلطان محمود و له میر سلطان ابوسعید در موضع کلین من اعمال اند خود جنگ کرده او را نهم گزیدند
 و سعادت بدر سلطان هرات عودت فرمود و **قایح نهم** **سبعین و ثمان ماه** درینال قلی سلطان یک حکم
 قلعه علانیه اطاعت سلطان محمد خان کرده جبهه او ملک چته نام محلی بعوض تیمار تعین کرده بجا ب روم ابلی فرستاده
 و **قایح نهم** **سبعین و ثمان ماه** درینال در ناحیه باسپورت میان سلطان محمد خان و حسن یک باید دوری
 عظیم اتفاق افتاده اغور لوم محمد ولد حسن یک که در ملازمت سلطان محمد خان بود اما شکست بر لشکر حسن یک واقع شد
 نواب سلطان فی مظفر و منصور مستقر خلافت عودت فرمود و **تصیر ک الله نصر اغزرا** این فتح واقع شد بقول فاضل احمد

غفاری قزوینی در روایت مورخان روم در تاریخ شصت و سبعین و ثمان مائه اتفاق افتاد و بروایت اغورلو
و بقول بعضی زینل نام پسر اردون چپن تقبل رسیده علم و عند الله و **قابع شصت و ثمانین و ثمان مائه** در او سبط
سال سلطان محمد خان قشغ و لایت قراغندان منوره استغافن دیوده حاکم استجا خزر کرده **قابع شصت و ثمانین**
و ثمان مائه در سال سلطان محمد خان قلعه سلخکه و قلعه اربنک و قلعه کهنه و قلعه هکوب را استخر کرده **قابع شصت**
اشنی و ثمانین و ثمان مائه در سال سلطان محمد خان قلعه هکنده را بجنگ عظیم استخر ساخت و خبریه کیمورا
بطریق صلح متصرف در آورد و مهم در شب عید رمضان همین سال اوزون حسن پیک با نیند وری سجو بگرت
حق سوت و یکی زرشتر در تاریخ دی گوید **پت** بهر تاریخ و فاش همه کس **پت** شصت و ثمانین و ثمان مائه
فی الواقع پادشاه رعیت پرور عدالت گستر بجهت در اخذ مال رعایا قانون نناده که در عراق و فارس و آذربایجان
سلاطین بآن قانون نامه عمل میکنند و اولاد ذکورش اغورلو محمد و معصود پیک و زینل پیک و سلطان خلیل و میرزا یوسف
و میرزا یسح و میرزا یوسف هفت پسر داشته از آن جمله اغورلو محمد و زینل پیک در زمان حیات پدر عالم و کمال گردید
و سلطان خلیل بعد از فوت پدر پادشاهی نشست برادرش معصود پیک را که بانی جامع معصود تبریز بود قتل رسانید
قابع شصت و ثمانین و ثمان مائه در بهار اغینال میرزا یعقوب برادرش سلطان خلیل خروج کرده در خشت
روز چهارشنبه دهم ماه ربیع الثانی شصت و ثمانین در سر رودخانه خومی بین الاخوان محاربه صعب واقع شد سلطان
خلیل تقبل رسید و میرزا یعقوب به تبریز آمد بر تخت سلطنت جلوس نمود و میرزا یوسف و میرزا یسح تبعیت برادر
بزرگتر کردند **قابع شصت و ثمانین و ثمان مائه** در سال سلطان محمد خان لشکر همراه علاء الدوله بکنند بگذرد
منوره بطرفی که انولایت از برادرش بود اقی پیک انتراع منوره بضبط او دهند بجز در رسیدن او با انولایت تبعیت
ادین می دولت او در آمد و هم در اغینال سلطان محمد خان که وک احمد پاشا را به پیشخیز خبریه پویه فرستاده
استجا استخر نمود و **قابع شصت و ثمانین و ثمان مائه** در راه ایل این سال سلطان محمد خان پیشخیز پاریس حاکم روم
ماورک را نیند بک عظیم مصحوب او روان گردانید و او کهنبای می روانه کرد اما بی نیل معصود سعادت گردید
این سال قاضی والی مصر شیک دولت خود را با لشکر عربان به پیشخیز دایر بک ماورک را نیند میرزا یعقوب
ازین مقدمه واقف گردید سوارت خود سمرقند قیام نماید امر کند شد بنابرین با نیند وریک و سلیمان پیک شاد قلی

و صوفی خلیل موصوفرا در برابر روان ساخت و ملاقی فریقین در حوالی رو حادست داد شیک دوات باو کبره ای
 رفیق او در سنگ گرفتار شد و قبل رسیدند و سیر یعقوب بجله وی آن فتوح صغیران را باینده در پیک در زانی
 فرمود **وقایع شریک و ثمانین و ثمان ماه** درین سال سلطانه خان در کتو جابری سکود در عالم فانی را داد
 کرده بر این عنوان خرمید در عیت و یکا له کی پادشاه شد سی و یک سال سلطنت کرد بعد از وفات او خلف
 سلطان بایزید خان در در سلطنته قسطنطنیه بر سر سلطنت جلوس فرمود **در ذکر خیرات و سمرات سلطانه خان**
طاب ثراه اولاً کلیسای ایا صوفیه را که معمار روزگار و مهندس فلک دو در مانده و حاصل آن عمارت بر روی
 زمین نینداخته که سالهای فراوان و قرنهای پیاپی بردستی از کینزار و سیصد سال مکان صام و سعید
 ظلام بوده مسجد جامع کرده اند و قطع نظر ازین جامع در کمال عظمت و جلال در وسط اسلامبول در جای
 مرتفع بنا کرده در عرض پنجم سال با تمام رسانید و دیگر بنای مدرسه معظمه ثمانیه است که قرون داد و زود
 روزگار نشین و نظیر آن ندیدم همواره حجج فصلا و منبع علمات هر سال صد و پنجاه نفر از تلامذ و طلاب آن
 مکان علیه با فاده و استفاده مشغول گشته مولی عظم و افاضل کرام از آنجا پیدا میشوند و بوظیفه پانصد آخته
 علقه یوسیه در زنده و لمبات قضای کت معظمه و مدینه منوره و مصر قاهره و شام و بغداد در در سلطنته تبریز و حلب و دیار
 کبریه بعد از آن بحسب قابلیت و استعداد و قاضی عسکر و مفتی زمانه میشوند دیگر مسجد جامع و مدرسه عالی فرات
 برای طعام عالی ادنی بر سر نزار قاضی لاکانوز حضرت **ایوب نصاری** که در صحابه کرام حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم بوده بنا کرده با تمام رسانید و حضرت ایوب نصاری بعد از پنجاه و سه سال از هجرت نبوی عسکرا
 بتبصر قسطنطنیه آمد و در آنجا فوت کرده نهانی اورا دفن کرده بود در زمان محمد خان شیخ آق شمس الدین قدس سره ^{الغز}
 در زوی کشف و کرامات علامات مزر اورا ظاهرا کرده ایند و همچنان در سر نزار قمره الاویا و بریان الاقیاس
 جامع و صورت لطیف شریف هجده درویشان ساخته و سایر خیرات و سمرات ایشان پارت **در ذکر علمای شیخ**
که معاصر سلطان محمد خان بوده اند اولاً مولانا شمس الدین کورانی است در او دلیل حال محکم پادشاه بوده بعد از آن
 قاضی عسکر و مفتی زمان شد و دیگر مولانا خضر یک است که در مدرسه سلطان در بورس مدرس بوده و اول قاضی
 و قسطنطنیه تعیین شد مولای نر بورت و دیگر قده و اکابر الامم مولانا علی قوشچی است که در غایت شهرت محتاج

شرح و بیان نیست اما اصل مولانا از تراک ماوراء النهر است و پدرش قوشچی زاده بوده است و کمال که از قبایل سنجی
که عمده عساکر تراک است بوده باشد بهر تقدیر در او ان جوانی تحصیل علوم مشغول شد در علم حکمت و بیات سرآمد
علمای روزگار است در خدمت میرزا انغ پیک که در کان تقریب تمام یافته چنانچه میرزا او را فرزند می انداختند
با اتفاق میرزا در بلده سمرقند رخصتیه فریج نوشته بعد از قتل میرزا انغ پیک با ذریه پیمان افاده حسن پیک بانیدنی
او را بطریق رسالت نزد سلطان محمد خان والی روم فرستاده سلطان مولانا را رخصت بریار عجم بداده در او
مدرس مدرسه سلطان در لورساشم و بعد از تمام مدرسه سلطان در لورسا و تمام مدرسه ثمانیه او را با سلطان
آفنده یونیه صد و پنجاه آقچه عثمانی باقریه خوب جبهه مولانا مقرر گردند و دیگر مولانا خضر است که فاضل در دهکده
عصر بوده قضاء سلا سول و قلع و اسکو در مع تدریس با صوفیه برود متعلق بود و دیگر مولانا شمس احمد است که مولانا
خیالی اشتها در دردی که از مدرسه زریش مدرس بوده و بر شرح عقاید حاشیه نوشته بغایت خوب و مقبول است
و دیگر مولانا صلح الدین قطلانی است که در اول قضاء موضع سه شهر برود متعلق بوده تاریخی که منصب قضاء عسکر
دو حصه کشت منصب قضاء انا طولی به رعایت کشته و دیگر مولانا صلح الدین لورسوی است که بخواجه زاده اشتها
دارد و در سن سیزده سالگی قاضی عسکر شد و دیگر مولانا حسن صافقو سونی است که در علوم مقبول و مقبول است
علمای دهر بوده و در او ایل معلم بادشاه شده و بعد از آن قاضی عسکر شد و دیگر مولانا عبدالکریم است که در خدمت
سلطان محمد غازی است اما در تحصیل علوم جده تمام کرده چنانچه سرآمد علمای دهر شده منصب قاضی عسکر
بعد از آن مفتی زمان شد در آن منصب وفات یافت و دیگر مولانا محمود است که ساجی حسن زاده شهرت یافته
در علم مقبول بی بدیل بوده و دیگر مولانا فخر الدین زاده است که مولدش از ولایت هر است و ما لیاقت سپارد در
چنانچه ما این علمای روم بمنصفک شهر است و چون بولایت روم آمد هر روز جبهه او شد آقچه مقرر شد و دیگر
مولانا سراج الدین محمد است که کلبی زاده شهرت و در صغیر سن او را امیر تیمور از طلب با و راه پند زده مولانا
باز بر دم عودت کرده در او دونه مدرس شده و دیگر مولانا سنان پاشا و دیگر خضر پیک بن جلال الدین است که پسر
العلما با خوین شهرت دارد بر تخرید حاشیه نوشته در رعایت تانت و دیگر مولانا عبداللطیف که بغایت مردودا
و فاضل بوده و تدریس مدرسه ثمانیه خند مدت برود متعلق گرفت و دیگر مولانا محی الدین است که بمنصفک شهرت دارد

و منصب قاضی کریم رسید و دیگر مولانا احمد پاشا است ابن ولی الدین معروف است و نجات مرد صالح و امان
 و متشرف بوده در اوایل قاضی بوسا گردید بعد بمنصب قاضی معمر رسیده در آخر بمرتبہ وزارت قدم نهاد
 بعد از آن معزول گشته سحاق بوسا بطریق ارپونق بدوغنات گشت و در شیخ ولایت پناه که در زمان آن پادشاه
 مجاهد غازی بوده شیخ ابوسعید بن شیخ اقسام الدین قونوی است حضرت شیخ ابوالوفای قونوی و شیخ حاجی
 اسلامبول و شیخ بوجلو و غیره هم که تعداد ایشان طولی در رد علیههم الرحمة بغفران و قایم نشه سبع و ثمانین
و ثمان ماه در اوایل این سال ولادت با سعادت شهزاده سلیمان افاق افتاده و هم در این سنه سلطان محمد رابع
 سلطان بایزید از زیارت صومالیه بفرستاد و در آنجا عظیمی و در آنجا عودت نموده در میان طایفه طوزغورد و در
 آنجا تخت و لشکر از ایشان جمع نموده با سلطان بایزید خان جنگ کرده منهنم گشت و چون بهریت یافت او را
 روی توقف در ولایت روم نماند و کشتی نشسته بطرف فرنگستان رفت و هم در این سنه ابراهیم پاشا ابن
 خلیل پاشا که قاضی معمر روم امپلی بوده وزیر اعظم گشته مولانا علاء الدین قاضی معمر روم امپلی و طولی
 شه و هم در آن منصب وفات یافت **و قایم نشه ثمان و ثمانین و ثمان ماه** در این سال سلطان یعقوب حسن
 در در سلطنته بتریز طرح مهارت است بهت را که بهت ترتیب اندیشه در اندک زمانی با تمام سنه **و قایم نشه**
شش و ثمانین و ثمان ماه در این سال سلطان بایزید خان احمد پاشای بن شمس الدین محمد قاضی معمر رابع
 جلیل القدر و وزارت سراز کرد پس بعد از آنکه فرصتی معزول شد **و قایم نشه تسعین و ثمان ماه** در این سال
 در ساق و قلعه او نه تصرف کاشکان سلطان بایزید خان آمد **و قایم نشه احدی و تسعین و ثمان ماه** در این سال
 مولانا مصلح الدین محمد که قاضی معمر روم امپلی بود معزول گشته وفات کرد و مولانا ولد آن قاضی معمر روم امپلی
و قایم نشه اشخی و تسعین و ثمان ماه در این سال سلطان سیر حسین قسلاق در ولایت مرو نموده ایالت امپلی
 سبابت امیر نظام الدین خلی شیر معوض نمود **و قایم نشه ثلاث و تسعین و ثمان ماه** در این سال سلطان حیدر
 شیخ حسنی که خواهرزاده حسن پیک بود در طبرستان در دست لشکر سلیمان پیک پشور اوقتی که در قبل سلطان یعقوب
 مجاورت فرخ یار و امپلی شیردان بود فرقه قتل رسید **و قایم نشه ربیع و تسعین و ثمان ماه** در روز دهم ربیع
 الاول این سال سیر سلطان حسین دختران پیک بن سیر سلطان ابوسعید راجهت پسرش سیر محمد خوجا کجاری

نمود باین تمام زحمت کابل بر سر راهات آورد **وقایع سه ختم و تعیین و ثمان ماه** درین سال در قشلاق
 قراباغ سلطان یعقوب را عارضه مرضی طاری شد برادرش یوسف یک و مادرش بیمار گشت اما والدیه اش در
 پست و ششم ذی حجه سجد رحمت الهی سوخت و او و برادرش همچنان بیمار بودند واقعه والدیه را که از آن بهمان
وقایع سه ست و تعیین و ثمان ماه در شب جمعه دهم محرم این سال یوسف یک برادر سلطان یعقوب یک
 رضوان فرساید و مرض سلطان یعقوب اشتداد یافته در عصر روز پنجشنبه صفر بی پدر و مادر و برادر و در سفر
 شد و بایستقر میرزا ولد سلطان یعقوب بسجی صوفی خلیل امرای موصولیا پادشاهی نشسته در میان امرای آن
 اختلاف تمام بهم رسید از جمله باینه در پیک که از عطا بود زعم صوفی خلیل مسیح یک و ولد حسن یک را در عراق
 سلطنت برداشته و یانه ایشان و صوفی خلیل حاکم عظیم واقع شد مسیح یک قتل آمد و رستم یک از حسن یک
 که قار گشته در قلعه البتج محبوس شد و محمود یک بن اخور لو محمد حسن یک فرزند منوره بجانب همدران رفت و علی
 بر ناک او را سلطنت نصیب کرده صوفی خلیل شک بر آن حد و کشید و در نو احوی رود جرد ایشان را قتل رسانید
خلال این احوال سلیمان یک پسرش او قلی از دیار بکر بصوفی خلیل خروج کرده در طایفه او ان میان فریقین
 حاکم واقع شد صوفی خلیل کشته گردید و پسرش او قلی سجابی او حمله الملک بایستقر می شد **وقایع سه سب**
و تعیین و ثمان ماه در این سال ابراهیم یک بن دانا خلیل قاجار که با پسر سلطان شتار داشت با تعاقب
 قرق سید علی حاکم البتج رستم یک بن معصوم در از قلعه سروان آورده به فتح سلیمان یک پسرش او قلی توپ
 کردند امر از او بر گشته بر رستم یک پوشید بنا بر این پسرش او قلی هزار کرده بدیار بکر رفت و در آنجا دست
 نود علی برادر بزرگ اسپه سلطان قتل رسید و بایستقر یک فرزند کرده نزد جد مادری خود فرخ بیار حاکم
 آمد و در او اخر رجب رستم یک در تبریز بر تخت سلطنت نشسته یکم تبه قتلهاستگین یافت و هم درین سال
 سلطان بایزید خان در ولایت روم قلعه دوسه لی و ولایت در نو در اسخ کردانید **وقایع سه ثمان و تعیین**
و ثمان ماه درین سال کوسه حاجی حاکم صقتمان در رستم ماغی کشته بر فرغ او رستم یک غیریت عراق کرده
 و امرایش از او مجبور و قلم کوسه حاجی رسید او را قتل آوردند و مولانا شهید می در آن باب گوید **پت** غم
 قلم کردی شما و فرخ دیگر با قتی کردن حاجی زرد می و حج دیگر با قتی و هم درین سال در حدود کهنه و برودع می

درستم یک و باستقر ولد سلطان یعقوب مجار به شد **وقایع سنه تسع و تسعین و ثمان ماه** در این سال میرزا
 سلطان احمد پسر بزرگ میرزا سلطان ابوسعید کورگان که بعد از قضیه پدر در سمرقند پادشاه شده بود و فرست
 پست و هفت سال سلطت بجاییت کرده با جل طبعی در گذشت و برادر خودش میر سلطان محمود کجایی او بخت
 سلطت نشست و هم در شب و دشنه چهارم شهر رمضان این سال میرزا شیخ ولد میرزا سلطان ابوسعید که در زمان
 پدر و والی فرخان بود پس از او در آنجا لوای سلطت بر افراشت و همواره برادران خود میر سلطان احمد و میر سلطان
 محمود و مختصت بمنزه آخر روزی از بام کسوتر خانه حشی که یکی از قبضات اند جان است افتاده و فاتی یافت و ولد
 ارشدش ظهیر الدین میرزا با بر قایم مقام پدر کرد و در اندک فرصتی بعضی قلاع ترکستان را سخر ساخت **وقایع سنه**
ستمانه در او اسط محرم این سال میر سلطان محمود که میرزا سلطان ابوسعید که بعد از برادر او کبر سلطت سمرقند رسید
 بود با جل موعود در گذشت پسر کبرش میرزا باقیه قایم مقام برشته برادر خود خود را که از او توأمی شد میل و چشم
 کشید اما نوز بصرش ضایع شد **وقایع سنه احدی و تسعمانه** در او ایل این سنه مذکور میر سلطان غلی از سمرقند که در آنجا
 رفت و با لشکر کران از آنجا سعادت نموده برادرش میرزا باستقر تاب تعاقبت یا آورده در شهر خجندی که دیدار
 بصورت جمعی از سمرقند پیرون آمد و سبهارش دامانی رفت و میر سلطان غلی در سمرقند تحت سلطت جلوس نمود
وقایع سنه اثنی و تسعمانه در این سال کوده احمد ابن اغور لومحمد حسن پک از سلطان با زید خان والی و هم که
 داماد او بود که ریشه و در گشتی نشسته بطرف اناطولی رفت و آسبی چند که در آن زمان بجهت فتنه آنجا با پکان محیا
 کرده بودند سوز شده با سعد دومی چند عنان زیر سجات تبریز توهه نمود و با بداحین پک المغانی که در شهر غورلو
 محمد در جاکه کلاخ او بود بر رستم یک خروج نموده او را مغلوب گردانید و در تبریز تحت سلطت جلوس نمود
 درستم یک بقبل رسید **وقایع سنه ثلاث و تسعمانه** در این سال کوده احمد در آمده نمود که بقانون و اداب
 عثمان عمل نماید امر امی ترا که راضی گشته تاب یا آوردند و حسین پک المغانی و مصطفی پک پرنانک با او در
 مقام خلافت برآید ایشان را بقبل رسانید و اسپه سلطان قاجار و قاسم پک پرنانک در عراق بجل خلعت گرفته
 کوده احمد آرزو مختصت ایشان را بکوش بزرگ و کوچک رسانیده در دفع او اتفاق نموده متوجه صغیان
 در فصل نستان به آنجا رسید تلاقی فریقین دست داده کوده احمد بقتل رسید چون او مرد کومه قه دست و پانته
 فصل نستان

طر فاورا بکلم روم تشبه کرده بودند کمی از شهر ادرمخنی کویدیت کلم روم که سلطان جهانش کرده فصل می آید
 خاک نمانش کردند **وقایع سه رجب و تسعانه** در این سال محمدی میرزا ابن یوسف پیک بن حسن پیک بر بار
 اولوند پیک که بعد از کوره احمد در آذربایجان بر تخت سلطنت جلوس نموده خروج کرد و بین الاخوان و غز
 گندی جنگ شده است سلطان که جمله الملک اولوند پیک بود کشته شد محمودی میرزا عجب آمده در تبریز نزول حلال
 رایت استقلال برافراشت درین اثنا سلطان مراد و لعل یعقوب پیک را برادران است سلطان از قلعه رونی مرکه
 حکیم است سلطان مقید شده بود سپرون آورده شیراز نزد قاسم پیک بر ناک برد **وقایع سه ختم و تسعانه**
 در این سال محمدی میرزا بدفع سلطان مراد قاسم ز ناک کشته شد در الملک شیراز کشته و در نواحی صفهان جنگ شد محمدی
 میرزا بعد از غلبه و استیلا بنا بر اقطاعی که داشت مغلوب گشته نقل رسید و دیگر هرج و مرج در سیاه آق قویونلوها
 میان قزاقان و اساس سلطنت آنها اختلال پذیرفت و هم در این سال سلطان بایزید خان بای پیک را نایب
 و عازت لدون و نضوح پیک را تا براج ولایت اروم فرستاد بای پیک از پارمی سرما کاری کند و آدم مشای
 تلف کرده عودت نمود نضوح پیک مال فرادان و غنیمت پایان بدست آورده باز آمد **وقایع سه رجب و تسعانه**
 در این سال سلطان بایزید خان در ولایت روم قلعه سمیون و قلعه قرون را بساخت و هم در این سال
 بن بوداق سلطان بن ابوالخیر خان بن دولت شیخ او قلن بن اقلون بن فولاد قلن بن امینه خوجه بن توفیق
 بلجمان بن شیخان جوچی بکمل و نذیر میرزا سلطان نعلی بن میر سلطان محمود بن میر سلطان ابوسعید کورکانرا
 بدست آورده بقل رسانید و در در سلطنت بر تخت کورکان جلوس فرموده بر تمام ممالک ما و آراء بهتر که زیاده
 در سیصد و سی سال در تصرف سلاطین بجای بود استیلا یافت خطبه و سکه بنام او نمودند **وقایع سه رجب و تسعانه**
 در این سال خروج و ظهور حضرت صاحبقران شاه اسمعیل صفوی در ایران و اتحاد و شاه اسمعیل و کلدان
 سلطان حیدر بن شیخ جنید ابراهیم بن شیخی بن شیخ صدرالدین موسوی بن شیخ صفی الدین سحر است و شیخی
 الدین علیه الرحمه بهیچ بطن بخت امام الحسن و اجمان امام موسی کاظم علیه السلام رسید و اول کسی که از
 اجداد عظام ایشان بار و پل آمد سید فیروز شاه زرین کلاه است و بواسطه وفور تقوی و کثرت عبادت خلق
 آن دیار مرید و متقده او گشته و در زمان سلاطین چنگیز امرا می معقول تخصیص میرجوپان مرید و متقده شیخی
 صید الدین

علیه الرحمه شد از آنجمله عیان معقول با تمام مرید و معتقد شیخ گشته اند در میان ایشان دزبدر پارس علی
 در ایران پیدایشد چنانچه پس چوپان روزی در انامی مصاحبت از شیخ صفی الدین سوال نمود که عدد شکر بیان
 بیشتر باشد یا مریدان شما ایشان در جواب فرمودند که در ایران مریدان ما برابر عسک پادشاه است و ثانی بحال
 اوزن حسن با نیدوری را عقدا و تمام شیخ جنید پیدایشد همیشه خود خدیجه خاتون را بعقد کلاخ او در آورد
 و سلطان حیدر از آن خاتون متولد شد و چون سلطان یعقوب بر سر سلطنت ممکن شد دختر فرخ بیار و آن
 سجاد کلاخ در آورد و بواسطه رعایت خاطر آن خاتون منع سلطان حیدر که پسر عمه او بود و هر سال هرگز
 راه شیروان میرفت نمود و سلطان حیدر ممنوع گشته با فرخ بیار در مقام خصومت و عداوت در آمد بطریق
 معهود بغزازی هر کس میرفت سلطان یعقوب سلیمان یک پسر آن او قلی و آیه سلطان قاجار را بواسطه منع
 سلطان حیدر بمجاونت حاکم شیروان فرستاد و سکر ترا که با بقاق شیر و انیان در ناحیه طبران سر راه ^{ضرفان}
 گرفته چنانچه مذکور شد سلطان حیدر را بدرجه شهادت رسانیدند و در او سلطان نعلی و پید ابراهیم شاه
 اسمعیل سه پسر فرخند و اثر که در همیشه سلطان یعقوب متولد شد بودند در صغر سن مانند و سلطان یعقوب
 هر سه را اول در اجمار محبوبس کردینم بعد از آن قلععه اصطخر شیراز فرستاده حبس نمود و چون چهار سال نیم
 در قید حبس مانند سلطان یعقوب وفات کرده ذمام جهام ترا که در کف کفایت رستم یک ولد ^{مقصود}
 در آمد ایشان را با تمام عمه اش از قلععه اصطخر بیرون کرده به تبریز بجا رست آورد و در آن حسین سیاه رستم
 و میرزا با سینقر محاربه و مجادله افشاده سلطان نعلی در آن معارک داد مردمی و مرد کنی داد رستم یک ^{ذکر}
 شجاعت و تهور سلطان نعلی متوهم و هر سال گشته بمکی توجه به نفع و رفیع او کاشت و آیه سلطان قاجار
 و حسین یک فلچان را براده گرفتند سلطان نعلی و برادران او بار و پیل فرستاد مقام مقابله و مجادله را
 در آن معرکه شربت شهادت چشید شاه اسمعیل با برادرش التجا بکار کیا مسزاعلی والی کیلان برده رستم
 چند دفعه او را از کار کیا مسزاعلی طلبه آشته هر دفعه در مقابل محذرت گشته او را بدست مزاده تا آنکه حضرت
 صاحبقران در سن سیزده سالگی بغیر سلطنت از کیلان بیرون آمد قسلاخ در سیخوان نموده اول
 فصل بهار بطرف منکول توجه نموده بمیانۀ عشرت آسا جلود آمد موزاری هفت هزار سوار بر سر پشته و صلح

کشته و از قیون اولی رودخانه که عبور نموده فرخ یار با پست هزار سوار و شش هزار پاه در مقابل او صف را
 گشته در میان ایشان جنگ عظیم واقع شد فرخ یار با اعیان شیروان در آن معرکه قتل آمدند و شیروان پسر
 گشتی نشسته بطرف کیلان رفت و شاه اسمعیل بعضی از ولایات شیروان را سرخ کرد این قسلاق در محمود آباد کرد
 و از آنجا بزم رزم او نه یک بن یوسف یک بن حسن یک توجه بجانب نخچوان نموده در شهر درین اعمال تنجا
 ملاقی فریقین دست داده او نه یک با اعیان ترکمان تخصیص و جاقی محمد لطیف یک و سیدی غازی یک
 و اولاد پلتن یک با هزار مرد قتل آمدند و شاه اسمعیل از آنجا به تبریز آمد و رؤس بنا بر وجه دنا نیر نام خود بن
 کرد ایند و منصب امیرالامرائی بحین شالمو و صدارت بقاضی شمس الدین چلانی که معلم او بود و منصب وزارت
 با میرز کریم تبریزی تفویض فرمود **وقایع سنه ثمان و تسعمه** در این سال شش نفر از امیر سلاطین عظیم
 و خواتین کرام در یک روز در کاه سلطان بارید خان حاضر شدند اول از برای مهند و هم از عزیز نصر سیم
 حاکم انکروس چهارم از قرال لندون پنجم از حاکم افلاق ششم از پادشاه عجم و هفتم درین سال شاه اسمعیل از تبریز
 متوجه تخیر عراق شد سلطان مراد و له سلطان یعقوب با سوزی معاد هزار سوار و چهار صد قسلاق و یک
 بزم رزم او توجه بجانب اهدان نموده در سلاق آکه قلاغی مرده پاه در برابر یکدیکه صف گشته بعد از آن
 و متاکله پاشا که سلطان مراد متفرق کردیم کوزل احمد بینه درمی که امیرالامرائی او بود با ده هزار ترکمان
 قتل آمد سلطان مراد **کشته عنان و کشته رکاب** و رو بطرف شیراز نهادند و شاه اسمعیل او را موسوم بنام مراد
 ساخته متعاقب او تا سرحد فارس هیچ نماند **وقایع سنه تسع و تسعمه** شاه اسمعیل در این سال در ولایت
 فارس قدم نهاده و در در الملک شیراز نزول فرمود و خطبای کا زران را موبطه آکه اهل سنت و جماعه
 بودند قتل آورده خانهای ایشان را هنبه فارت نمود و حکومت شیراز را با یاس یک مشهور کچک
 دو القدر بدستور او جاق نع داده قریب پنجاه سال در تصرف او و اولادش بود بعد از آن قلعه کل خندان
 و قلعه فیروز کوه و دستار اسخ کرده حسین کیایی جلادی که قبل ازین ایس یک ایقوت او قلی است
 حاکم رمی را قتل آورده بود در قفس آهین کرده بعد از تغیب پسر خود را در قفس ملاک کرد و بر او یک
 جبابش لو که رفیق حسین کیا بود صوفیان هبه عبرت کباب کرده بخونده در این بنا حسین میرزا اوله سلطان
 سخن سزا

والی خراسان زید بن جوشن پدید کرده مدد کا حضرت صاحبقرانی آمد اعزاز و احترام تمام یافت و سلطان حسین
 برادر کیا میرزا اوقلی والی کیلان هم در خلال این احوال بجلازت شاهی رسید مقصود المرام عودت کرد و **وقایع سنه**
عشر و تسعماء در این سال حضرت صاحبقران بعد از آنکه سلطان مراد و له سلطان حقوق بنا کام دل زد و ولایت کسر
 برکنم بجز در وقت و یلاق در سورتی در تخت سلیمان پنجم و قشلاق در هفتمان گزید ابرقویز و کرمان در این سال
 پدیدتقر فاندلیامی دولت شاهی درآمد و ایالت آنجا بحین یک لاله شالمو و کرمان سجان احمد تا جلوستقر شد
 و طایفه قریش علی رستم سلطان حسین ولایت طبرستان را قتل و غارت کرده عودت نمود و **وقایع سنه اجدی عشر و تسعماء**
 در این سال ثواب کایاب صاحبقرانی قشلاق در طارم قرین نموده داد و نوری کیلان تپس که در تصرف امیر
 حسام الدین بود کرده آخر شفاعت شیخ نجم کیلانی زرگز در سران آرزو در گذشت درین محل چنان یک خلجانی گرفتار
 گشته بسیار رسید او پادشاه صاحب سعادت از عمر و دولت بهر منده بوده در رعایت علما و تربیت فضلا
 جدید پرمیخوده طلبه و مدرسین در زمان سلطنت او متعین یافته اند در خیابانهای شهر هرات مدرسه ساخته و
 پرداخته که نظیر آن در ایران و توران بل که جهان نیست و در زمان او دوازده هزار طالب علم و شاعر و کاتب
 و سایر اهل صنایع در بلده هرات موجود بوده اند و با تمام لرزش کار امر او وزرا و پادشاه موظف بجهان و خراسان
 در عهد ایشان معمور و آباد گشته که در هیچ عصر و زمان چنان نبوده در شهر هرات انواع باغات و عمارات
 ساخته علی الخصوص باغ مراد که در مابین شهر و کازرگاه واقع است در آنجا خانهای پار و قصرهای زرنگار
 بنا کرده فضلا عالی مقدر و شعرا می نامند در تعریف و توصیف عمارات او قصاید غزلیات و اشعار زیاده
 نظم گشوده اند و چون او را میل تمام بعمارات بوده امر او وزرا و اعیان آن زمان جمله ساختن باستان
 و عمارات مرغوب و سرانامی بهشت آئین و خانهای چون خلد برین اقدام و اهتمام میکردند و بعضی
 سعادت آثار را میر کسیر نظم الدین علی شیر در بلده منوره مدرسه و مساجد و زوایا و در شفا و باغات و عمارات
 ساخته که در اعصار و روزمان کوشش مسیح افرین فتنیده و میر سلطان حسین در ابتدای جوانی بعضی اوقات
 ملازمت میر سلطان ابوسعید در ماوراء النهر و بعضی اوقات خدمت میرزا ابوالقاسم با بر فوت میکرد میرزا
 محمود ولد او و میرزا ابراهیم پسر میرزا علاء الدوله با یکدیگر در تمام سازعت درآمدند میرزا جهان شاه ولد فرزند

در عراق قصد کردن سیراباد و سیراباد بوسید از ماوراء النهر غم نشین خراسان کرد سیراباد جهان شاه سیراباد در سیراباد
گرفت و حفظ در حرات آنجا را در عهد حسین سعد لوموده در آنوقت سیراباد حسین بر سر حسین سعد لورقه اورا
داد و سیراباد را متصرف گردید و چون سیراباد سلطان ابوسعید ولایت خراسان رتخت تصرف در آورد و سیراباد
نیز از او انتراع نمود و سیراباد سلطان حسین قریب ده سال در پانتهای خورززم و سخن داد آق سیراباد
ابوسعید طریق مخالفت و نزعت میسر و چون خبر قتل سیراباد سلطان ابوسعید در اسپور و ماوراء النهر
بخط و حریت شهید شورش مطهر مقدس و نیش بوفرت ده خود بجایب مرور شده از آنجا بهرات آمد و تسلطت
مسلک گشت و در استبداد سلطنتش چنانچه سابقاً حکایت نموده ام و ضمن قضایای سنه خمس و سعین و عثمان **بسته**
سیراباد یاد کار ما با او و تقویت او زون حسن در سلطنت خراسان بود با او نزعت کرده مدتی در سینه و قیام
و صحاری با قیس سواحل مرغاب سیراباد تا یک شبی فرصت یافته از بابا الهی المیار کرده صبح را باغ زاغان
رساید و سیراباد کار محمد را در آنجا بقتل رسانید بعد از آن پادشاه با استقلال خراسان شد و سی و شش سال
چهار ماه با استقلال تمام پادشاهی کرد اما در آخر عهد او شیک خان اوزبک طمع در خراسان کرده متوجه
هرات شد و سیراباد سلطان حسین باراده حماربه او زهرات پیرون آمد چون چند مرحله قطع کرد سیراباد
دو سبه تاخت بر سر او آورده در موضع بابا الهی سن اعمال با قیس در وقت غروب آفتاب رو در رو شدند
یا در هم شهر ذمی حجه آن سنه بجز رحمت الهی پوست و بعد از چهار روز نفس او را هرات آورده در
که حجه مقبره خود ساخته بود دفن کردند مفاد و سه سال عمر یافته آخر بمرض فالج در محله نشسته سوزگی
کرد و طبیعت طفل پیدا کرده اوقات خود را با بازی قویج و خروس و کبوتر میگذراند اما در رعایت
در باب فضل و افضال اصحاب دانش و کمال حقیقه نامرعی نیکه است و از پر تو تربیت او در باب ضایع
فضل بدرجه کمال و ذروه استقلال سیراباد هر یک در فن خود فرید عصر و وحید دهر شدند در آن جمله خواجه
مولانا نورالدین عبدالرحمن جامی و سیراباد علی نوائی از تربیت یافته کان آن پادشاه لجاجه پاشند
صراع دوشا هند را بر شویست این دعوی اما اولادش در آخر کاینی اطاعت او نکردند و خلافت را
بنظور رسید از نجه دولت خاندان دهن در کشید و اسمی سپان آنحضرت که در این عوام آن سن مشهور شده

چهارده نفر است به بیع الزمان میرزا مظفر میرزا کچک میرزا ابوالحسن میرزا فریدون حسین میرزا محمد معصوم
 فرخ حسین محمد حسین ابراهیم حسین شاه غریب میرزا محمد قاسم ابوزابان حسین حیدر محمد شفیع خرد
 ایام حیات پر وفات کرده اند و هفت نفر دیگر بعد از وفات پدر در قید حیات مانده و قایم شده اند **تیسرا**
 در اوایل این سال میرزا با برین میرزا عمیر شیخ بن میرزا سلطان ابوسعید کورکان چون در سرحد غزنین و کابل خیمه قوت
 میرزا سلطان حسین رشیده دزد او را بجنوح انجاسید که شک خان خاطر از عمر تصرف ما در اء آنها جمع شده
 غم تسخیر خراسان وارد کشت اگر در این ولا احداد اجماعه استیمور کورکان با شاق ممت برده افغنه پناه او را
 مصروف ندارند و همه یکدل و یکزبان روی بمجا فطت مملکت نیارند بر آینه اسرع بحال شک خان
 خطه خراسان را نیز تسخیر خواهد ساخت و بنیاد حیات بقیه دو دمان استیمور کورکان را بر خواهد داشت
 بعد از تعلق پار خاطر بر آن قرار داد که بدر سلطنته ارات شتابد و با اولاد میرزا سلطان حسین ملاقات نماید و با
 دفع اعدا فک صواب اندیشد جنبه بعضی این عنایت برابر کیر تا میاید الهی نوشته از کابل بصوب خراسان
 و چون به بیع الزمان میرزا مظفر حسین میرزا این خبر بجهت اثر نشودند مراسم استقبال بجای آورده و بن کابل
 تعظیم و اجلال کوشیدند و میرزا با برادر نزل میر علی شیر فرود آورده هر یک در برادران جدا جدا مواضع
 ضیافت قیام نمودند **در خلال این احوال** ایلیان از جانب بلخ رسید عرض دادند که شک خان بشکری
 بعد از قطره باران پیامان در طاهر بلخ فرود آمد شهر مزبور را محاصره را نمودند به بیع الزمان میرزا مظفر
 حسین میرزا بعد از اجتماع این جنر با میرزا با بر و امرای وافر مشهور طریق شاورت سلوک داشته ظاهر بر
 مجادله و محاربه شک خان قرار دادند و قاصدان جنبه اجتماع شدند و کان با طرف ممالک خراسان
 فرستادند و به بیع الزمان میرزا و مظفر حسین میرزا و میرزا محمد قاسم هر سه برادر بهرامی میرزا با برادر در
 ارات بیرون آمدند چون بموضع چهل دختران باوقیس رسیدند ابوالحسن میرزا از سر و آمد و شان ملحق
 گشت و کنار غرابان حسین میرزا از قاین با امر او گردن خراسان بسکه برادران پست گشت میرزا
 بجبال محال از مقر عز خود یعنی مشهد مقدس حرکت نکرد و کس را نیز از امر او در کان دولت خود بمبرادران
 نفرستاد و با برین سنگ تفرقه بر نشد عنایت برادران خورد و قوتور تمام در میان ایشان فساد میرزا با بر

نفاق ایشان داشا بن نموده راه کابل رهش گرفته هر کس از سیرزایان بمقدودت رُحمت نمودند و اتم درین
 حضرت صاحبقران سلاق قید در سلطانیه رفته قسلاق در خمی آذربایجان کرد و جمعی از لشکریان خود را بر دفع
 کرد کوی ماسور ساخته سردر لشکر عبدی پیک شامو و صار و علی مهر در را تعیین کردند و ایشان دست
 کردن بقتل آمدن لشکر قزاقش نهم عودت کرد **وقایع سه ثلاث عشره و تسعانه** در غره محرم این سال
 لشکر بخراسان کشیده بر بیع الزمان سیرا و مظفر حسین نیر لشکری که اشد جمع نموده بعد اتم تا فسد و بر وضع
 من اجماع با دقیس ملاقی فریقین دست داده ایردو المون که امیر الامرای و حمله الملک بر بیع الزمان بود
 شد و هر دو برادر با قبیح و بهی روی در وادی فرار نهاده و دیگر روی دولت ندیده و مظفر حسین سیرا با داده
 درین سال وفات یافت و بر بیع الزمان بایستد حق که از می شجاع پیک ولد ذوالنون والی قندار بدان
 دیار رفته چون آثار سو فانی از او شا هم نموده با ستر آباد معاودت کرد و شیک خان بر سلطنت آرم
 بر تخت سلطنت جلوس نموده و تیمور سلطان و عبدالقده ولد محمود سلطان را بدفع سیرا لیک و سیرا لیک
 ابو الحسن بطرف مشهد ارسال نموده در موضع سپک پست که در دو فرسخی مشهد است با سیرا لیک سیرا
 سلطان ابو الحسن جنگ کرده هر دو شهزاده جنگ کرده هر دو شهزاده در آن معرکه بغیر شهادت فایز شسته
 و با بلیکه مملکت خراسان سخر شیک خان شد از تصرف خجایی پیرون رفت **و هم در میان حضرت**
صاحبقران بغرم ولایت نرغش و دفع طایفه ذوالقدر زهفت نموده چون کجوالی قیسیریه رسید طایفه ذوالقدر
 شلخون آورده تینه نموند بعد از آن بگوها پراکنده شده برابر تیا میند و ذواب کایاب صاحبقران تا
 طور نا طاعنی رفته از آنجا عودت کرد قلعه خربست که در تصرف طایفه ذوالقدر بجمه مفتوح کردند
 درین اثنا امیر خان موصول و الی دیار بکر با اقوام و عشایر خود تقدم اطاعت و انقاد پیش آمد و دیار بکر
 تسلیم کاشگان پادشاه می نمودند و امیر خان بنیایات پادشاهانه و نوزشات حضرت و انه سزا فرشته الکی
 ولایت اورا سجا نخره و له سیرا لیک تا جلوزد رانی پشت ذرا سجا عنان گیران بجان قسلاق منعطف کردند
 و علماء الدوله یک در غیبت حضرت صاحبقران صار قیلان پسر خود را سردر نموده بکن محمد خان سجا حلو
 که در ناحیه ارزق قسلاق کرده بود فرستاده و در مابین ایشان مجاربه و محاجله واقع شد قاسم پیک که در کابل

بهادری و شجاعت و فرط شهور و شہادت بشار و قتلان مشہور بود در آن سحر کہ با اعیان ذوالقدر
 رسید سرهای ایشان را بقصبه غوی بجزرت حضرت صاحبقرانی فرستاد و ہم در ادوار خراسان علاء الدولہ
 از کمال غیرت نوبت دیگر پسران خود کور شاہرخ و احمد یک با چهار دہ ہزار سوار و ہزار نیزہ کندہ در بدفع
 خان محمد باریک فرستاد و خان محمد در دوی خود در دست دشمن گذارست بطرفی از اطراف سپردن رش و طغیہ
 ذوالقدر پیدشت و محبا با رود می آورد آمد دست پنجا و تالان نہادند در این اثنا خان محمد چون شیرازی بہ
 دمان از کین سپردن آمد شمشیر بر آن در شان نہادہ در عطر قہ لعین پسران علاء الدولہ را سر بریدہ شد کہ
 ساکت طریق فرار کشد و سرهای ایشان را بر گاہ کردہ در گاہ کف با رکاہ پادشاهی ارسال نمود و قیام
 بسنہ اربع عشر و تسعمائہ در نیال صاحبقران قتیستان بعزم تسخیر عراق عرب متوجہ بغداد شد در اول
 پرنان کہ سلطان مراد و لہ سلطان یعقوب را کہ از شیراز برستہ بجداد رفته سلطنت نصیب کرد و انجبار طاعت نمود
 تاج پوشید و نایاک سوک شاهی نزدیک بغداد رسید تو ہم کردہ سلطان مراد از برستہ نزد علاء الدولہ کہ ذوالقدر رفت
 و حسین یک لالہ کہ منصب کالت پادشاهی بدو مضمون بود منقلای شکر قریش گشت داخل بغداد شد کہ خطبہ
 بنام شاهی نمودہ صاحبقران زمان شاہ اسمعیل صفوی سقاقت او بجداد در آمد و در چهار ماہ سپرد و اق نزدیک
 بعد از آن بہارت عبات لجات رفته در آن اثنا تخت اعراب غرہ کردہ بشکار شیر رفته بلا شرکت غیرتی چند
 بسع را بتیر و شمشیر ہلاک نمودہ و ہر کس کہ خبر دیدن شیر میآورد ہب ببارین دلجام مدو انجام سفر نمود
 بحرب شیر اقدام میکرد و آیات بغداد را انجام یک طالس لرزانی و شہ نصیب و کالت با سیر بجز ہا ہا
 خوزانی صفحہ فانی بفعال سہیف مضمون کردہ بند و در بر دفتر و حساب شدہ ترکان دست زہ سوال پادشاهی
 کردہ سندن از راہ کولکویہ بجات و در الملک شیر زہ در حرکت آمد و سپارام یک قرآنی و ہیر نجم الدین و لالہ
 بناخت ابوس شاہ رستم گرما مورسا و قایع سنہ خمس عشر و تسعمائہ در اوایل این سال نواب کاریاب صاحبقرانی
 از شیراز متوجہ عراق شد و در آن اثنا چون قبایح اعمال قاضی محمد کاشی کہ صدارت با امارت جمع کردہ بود
 بر ضمیر میراثاب تاثیر شاهی واضح و لایح کردید مع ذلک عداوت امیر نجم علاوہ ان گشت در شہر صفہ
 مذکور تعلق رسیدہ ہم در آن چند روز ابدال یک دہ ذوالقدر کہ حاکم فردین و ساوج بلایق روی بود از ماہ

مغرول شده منصب او بریل خان ساملو مغموس شده و منصب صدر تران من حیث الاستقلال بمقدم سادات
 عالی تبار شریف بن میر تاج الدین علی بن میر رضی پسر آدابی الاصل شیراز المشاء که زنی پیره امیرید شریف علا
 بود عنایت فرمود حسین پیکر شاه ملوک مقدم امیرای قزلباش بود مغرول گشته منصب او را بمحمد پیکر سفره سنجی
 که آخر سجایان سلطان لقب بود عنایت فرمود امیر تخم و خنمه بستری مرض ذات البجرب در گذشت منصب او را
 خوزانی مغرض کرد بنین لقب خنجم ثانی فرمود امیدی شاعر هفتیده غراب نام او در سلک نظم در آورده در کلبی از
 قضایه خود میگوید **پیت** سخن ثانی که نباشد بد کونش ثانی در درگاه بود الله تعالی اعلم و هم در او خراسان
 صاحبقران کیتی تان تبخیر شیروان غزیت نموده شیخ شاه والی آنجا پناه تعلقه پیغمبر برده با کودتای بر آن را
 مفتوح گردانید و ایالت آن قلاع بیک شاه ملوک عنایت کرده میرزا بر بیع الزمان و کد سلطان حسین میرزا اتم
 سال از تصادم عسکریات اثر اوزبک ایجاب بر گاه عرش شهباه شاهی آورد او را بنیایت اعزاز و احترام نموده در
 شاهی مقدم و در زیر دست شاهزادگان جاداد و **قاری سنه ست** **عشر و تسع** در نیال در اناطولی شیطانی
 شخصی از طایفه قزلباش خروج کرده فساد پرا نمود سلطان بایزید خان علی پاشای وزیر اعظم را مبعوض و
 در اشانی کارزار بغیر شهادت فایز گشت و هم در دوازدهم ذی حجه امینال در سیلاق خرقان معروض میسر
 صاحبقرانی کردید که عسکریات اثر اوزبک بعضی از طرف نواحی کرمان را تاخت گردانید علی نواز
 نواز الله منسی برادرزاده قاضی عیسی صدر و بار دیگر شیخ محی الدین المشهور بشیخ زاده لاهیجی رازند شک خان
 فرستاده او را از آن حرکات شیع منع فرمود و شک خان در دفعه آخری امیر کمال الدین حسین پوروی ما
 در بگاه شاهی در سال منوذه در زمانه خود اظهار غرور کرده بود و این معنی بر خاطر عاظم پادشاهی گردان آمد
 از آن سیلاق عازم خراسان شد چون بد بخان رسید احمد سلطان داماد شک خان از آنجا و خواهر احمد
 قفقات از دسته آباد فرار کرده همچنین اکثر ولایت خراسان را در دوهنگان اوزبک خالی گشته و حضرت صاحبقران
 بعد از ریاست **روضه مطهر حضرت امام رضا علیه آلاف التحية و الثناء** غزیت میر حسن نموده شک خان در او
 رجب در عین طریقه محترقه از در سلطنت هرات متوجه مرشد و دانا محمد افشار با جمعی قزلباش شهادت دانا محمد افشار
 روان شد در نواحی طاهرا آباد با جمعی از اوزبکان دو حاکم گشته تا آنکه دانا محمد گشته شد قزلباشان اوزبکان را تا

دو آیدند و متعاقب او در دومی صاحبقران رسید شهر را گرفتند و در میان گرفته چون در جنگ حصار فایده نداشت
 نشه را ایات شاهی در عصر روز چهارشنبه پست دهم شهر شجان از ظاهرا هر دو در خواسته از نهم محمودی که تا شنبه
 عبور کرده نزل فرمود و در روز پنجشنبه و شب جمعه در آن نزل توقف نمود و مصحوب قورچی تیمر کاتبی که شش روز
 پیار بود شیک خان ارسال است صباح سحاب تخیان کوچ کرده امیر خان موصولاً در دو نامه آن مل کلمات مقرر گشته
 هرگاه سیاهی سپاه دشمن پیدا شود تقید بکجک نشد خود را بجا ببرد و کوشیده و شیک خان از آن اوضاع بی خبر
 خبر داده با نژده هزار سوار زر زار در پیرون تاخت و گریز امیر خان را حمل بر ضعف نگردانده از صباح تا وقت زوال قتل
 صبحی دست داده چون کار بزرگ خان نصیحت گشت با پانصد سوار سپاه بخراجه برد راه پیرون شش روز
 سلطان گلکو و دیگر امیرانی قزلباشیه بر سر ایشان هجوم آوردند و با دران اوزبک از فایت دشت بر بالای یکدیگر
 شیک خان را پامال ساختند که نفسش منقطع شد و سر او را برین بجلارست شاهی آوردند همان محله آتخان گله
 در طلا گرفته بجمع راجح بگمانی قیام نمودند و خواجه محمود ساغری در شیک خان شیعه و ستمی بود یکدیگر مرور ابرار
 شاهی فرستاده بنایت و رحمت پاوشا مانه مخصوص گشته در سلک و ذرا منخرط گردید و رات ظفر آیت را بجا
 هرات حرکت داده و ذرا آنجا عزت نموده در پانزدهم ماه رمضان داخل مدین فرود شد و قشلاق در آنجا متعزز
 و حکومت آنجا بلبله یک شامو و حکومت مرور ابدیه یک قرار داده در یورت قشلاق شیخ الاسلام خراسان مولانا
 سیف الدین احمد بن یحیی بن مولانا سعد المله و الدین سعید المقتارانی را توسطه تعصب و سعایت ارباب عرض
 نقل رسانید و هم در آنجا سلطان میرزای سلطان اویس المشهور بجان میرزا ابن سلطان محمود بن سلطان ابوسعد
 کورگان بقرعه بوسی فایز گشته نوزش تمام و بعضی المرام با یکای خود حصار شادمان عودت فرمود و فایز گشته
سبع عشر و تسعمانه در بهار بهین سال صاحبقران کیتی تان در و در ایطنه هرات توجه تسخیر ما در و آنهر شنبه چون
 در رضی سیمینه فاریاب مضرب خیام عا که نصرت آف گردید خوانین اوزبک که بعد از قتل شیک خان در ما در آنجا
 علم سلطنت بر افراشته بودند از در شفاعت در آمدن لردکان الدوله را شفیع ساخته و خواجه محمود ساغری و خط
 متمدنشان در فیصل داد تا بر این نواب کیتی تان ایالت بلخه اند خود و شیر خان حجتکو و سیمینه و فاریاب و مرغاب
 و مرغخان را به پیرام یک قرا ما غور زانی داشته عان مراحت بجا ب عراق منطف گردانید و چون کج در کج
 سید

سینه که پاره شده و هم فرسودگی کرده مکرراً با اعیان و امرای عثمانی مصاف داده در نواحی در سیجان قافله
 تالان نموده اند و اهل آنرا که زنده بمانده اند بقتل آورده فرمان قضا جرمین مصاف و سیات سرداران
 نمانده گشته که اعیان آنجا بقتل رسانیده و سایر توابع را با بر قسمت نمایند که در طارنت ایشان باشند و هم
 نواب کیتی تان قسلاق در قلم فرمودند و در نسرل قسلاق امیر عبدالکریم و آقا محمد روزا فرزند اراک حکومت مازندران
 بایشان تعلق داشت با دایا و پیشکش در بارگاه کهن بارگاه شاه ایام هر ساله مبلغ هزار تومان رایج عراق قبول نمودند
 که سخرانه عامه داد انمانید و میر سید شریف جرجانی از صدر ارت استخفا نموده بزیارت عقیاب رفت و آن سبب علی
 در اوایل زمی حجه با میر عبدالقی مفوض گردید درین اثنا خبر انحراف سیزه را با بر که با داد و سعادت پادشاهی
 با دراع انهم استیلا یافته بود با سع غرد جلال رسید و میر سنج امانی بنیامینه و تسخیر با دراع انهم ما مور شده و جمیع امرای حرس
 بعبیت او ما مور شدند و در او اخر زمی حجه از قسلاق قلم توجه استتوب شدند در میان سلطان سلیمان تخریک ظاهر
 نیلچهری و عسکر روم ملی بار داده سلطنت با اتفاق بر سر پدیر نرگور شمس سلطان با زید خان آمدن در حوالی حورانی
 محلی در مابین پدیر و سپر محاربه واقع شد بعد از کشش و کوشش پارکت بر سر سپر افتاده سلطان سلیم خان
 از انهم که فرار نموده در کشتی نشسته بجا ب کوفه رفت **وقایع نه شان عشر و تسع** در اوایل انیال دند اولدگان
 دولت سلطان با تیرخان فرزند بران دادند که چون سلطان سلیم خان از کوفه بیوم آمده و جمعی کثیر بر سریت او جمع
 باز راده مقامه پدیر دلد با سترواب یکدیگر او را با استقبال آورده سلطنت بقب نمایند در خیفه کسی را سخت افساد
 انجا خلوص عقیدت و صفای طبیعت نمودند تا برین سلطان سلیم خان از روم ایلی توجه به استتوب در روز هفتوی
 نزول جلال فرمود و زرا و امرائو در کان مساعده استقبال نموده شرف تخیل انا مل شرف شده او را با فرزند کرام
 تمام در بر سلطنت آورند اول بر بست بوس پدیر کرم خود منقح و سرا فرزند گشته پدیر در امان کلمه در محفه گدشته نظر
 اردند در سال کردند و خود بجای او بر تخت سلطنت جلوس امایون فرمودند و سلطان با زید خان بعد از دور فدا گشت
 عقبه و الم و هجوم سپاه اندو و غم در الملک بدن را از کوبه سلطان روح خالی کرد این سحر جرحت الهی سرت پدیر
 سی و سه ساله کی بر تخت سلطنت جلوس فرموده سی و دو سال پادشاهی کرد و اطوار در اوضاع مستحشش برود و
 مصروف بوده دست ارادت شیخ محی الدین که داله معنی الزمان الواسع و اخذی است داده با او در خلوت و عیال

می‌نشته و اولاد می‌کنند آن پادشاه مغضرت پناه بر این موجب است سلطان شهنشاه و سلطان علم شاه سلطان
و سلطان قرقود و سلطان قورقون پدید شد سایر برادران در دست سلطان سلیم خان قتل شدند و نوزده وزیر اعظم
در ایام سلطنت او بر سره وزارت نشسته و از ایشان عمارات و آثار خیر در جمیع دیارها و در هر دو روز و در هر یک
مانده و معمور و آباد است و در او اضر سال گذشته ایستخامانی با اتفاق امرای خراسان غلبت ماوراءالنهر نموده بطهارت
قبة الاسلام پنج پست روز در آن بده توقیف نموده در آنجا میر محمد یوسف را که در هرات آورده بود بطلب نیز بار
کجبارش دمان فرستاده در ماه رجب در نهم ترند گذشته در موضع کجک که آنرا در بنده آمین نیز گویند بیان او سر
باز ملاقات افتاده بر فایت یکدیگر بجانب حرار رفته آق پولاد سلطان حاکم آنجا چون تاب تقاوت نداشت با
پرون آمده که قمار کردید و سقونو هماد در یوزگی در آن قلعه بنیاد حرب کرده با جمیع کثیر از اوزبکان قتل رسید خبر آن
بر سر قرشی رفته شیخ میرزا می حاکم آنجا در تمام مخالفت در آمد آنجا را بعد از سه روز حیرت و قهر استخرا کردند
قنغ پد رنج در حوزد و بزرگ ایشان نناده به یکس ایضا مگر زنده از آنجا فرید زمان و جدید دوران عادی کالات
نفسانی مولانا بنامی که بجاییت او معلوم است که چشم زمانه دیگری را دعوی باشد در آن معرکه هونک و شکست
در دست جمعی سفاک چاک بغز شهادت فایز است و زبان زده خانه خان است که در دریند کفایت اثر قریب
بر شهر قرشی مستولی شد مولانا بنامی بعل خود را پر از سنگ کرده بر بالای بام رفیع را بن سبحان جماعتی که
قاصد جان او بودند میان تخت چون یک سنگ باقی مانده بود که یکی در جاله قرناش حرب حواله مولانا نمود و در
دشت آن سنگ را بجای او انداخته این پت بر زبانش جاری شد **پت** بدو سخا هم از سلطان عرشی
بهین سنگ است و پت بام قرشی **د** مصرع آخرین پت در ماوراءالنهر و خراسان و عراق ضرب المثل **العصه**
ایستخامانی بعد از قتل و عارت قرشی در آنجا کوچ کرده در دو فرسخی آنجا را نزول فرمود و در آنجا شنید که عید خان
بیاید بناء علی هذا پیرام یک فرامانور با جمعی در شکست است اثر بدفع ایشان فرستاده چون در بکان قوت متعاد
نمانند خود را در حصار عجزه ان انداخته و ایستخامانی را شنیده باقیه سنگ بجای آورده آنجا رفت و خدی در ظاهر
آن قلعه نشسته هر چند میرزا با بر و خواجه محمود که از اهل و قوف آن دیار بودند خصوصیات آنجا را کاتبی می‌نشته
با ایستخامان گفتند که بودن در آنجا صلاح وقت است قبول کمز تا صباح روز سه شنبه سیم شهر رمضان جانی یک خان

و عید خان از بخارا بیرون آمد و از بجان در درون قلعه با شان می‌سپشید و همان سخطه آغاز جنگ شده اول
 در آن سر که کشته شده پیرام یک فرمان بود و بسیار امر که در تابعت ایسرخ نمک داشتند عنان حیدر بصوب فرار
 داشتند پیرزاد را راه حصارش دمان پیش گرفته ایسرخ و پیرزادین العابدین صفوی و پاری از امر او قتل
 و پیرزادین و جانی یک خان سحاب کشته گان بهرات آمده در آنک که در آن فرمودند و حقیقتاً و صفتاً
 نیز رسید و در صحای ساقیان خیمه و خرگاه با بوج مهر و ماه بر افروخت و قریب دو ماه سرد در آن اوز بجان مجاز
 بهرات پرداخته کاری ساختند و این اخبار خوش در آن بسم حلال صاحبقران کیتی تان رسیده عزت
 پورش خراسان مجدداً قرار یافت **ذکر خیرات و حسنات سلطان بایزید خان** اولاً در بلده اما میه جاسخ
 و مدرسه لطف و کتب خانه و در بیضا و در او پیر کمال عظمت بنا کرده با تمام رسانید و در قصبه عثمانی در پیر
 رودخانه قزل ایرماغ پل نوزده طاق ساخته و ایضا در قصبه کیوه در سر رودخانه سقریه جبری شمل بر چهار
 بسته در ولایت صاروخان در سر رودخانه کور نوزده طاق پل دیگر بنا کرده با تمام رسانید و هر سال
 مسیح کلی از خزانه عامه بمقتی زمان و مدرسان و موالی عظام دامالی گرام سیداده و بغیر ذلک
 ده هزار درم نقره بجهت مولانا عبد الرحمن جامی و نقشبندان بخارا میفرستاده **در ذکر علمای و شاخ کرامت**
سلطان بایزید خان بوده اند اولاً مولانا صالح الدین است که در اوایل قاضی عسکر روم امی بوده در خرمزد
 و دیگر مولانا ابراهیم است که در اوایل قاضی عسکر شد بعد از آن بمرتب وزارت رسیده و دیگر مولانا علاء الدین
 که بمصب قاضی عسکر روم امی و اناطولی سرافراز گشته و دیگر مولانا حاجی حسن بزاد زاده امام علی است قاضی
 اناطولی شد و دیگر اخئی زاده جعفر چلبی است که در مدرسه محمود پادشاه گشته اما بواسطه صورت خط و مهارت
 شاخ با شی شمس و دیگر مولانا یوسف توپات است که مرد فاضل و جامع بصیر و در اکثر علوم تالیفات معتبر دارد
 و مدرس مدرسه ثمانیه گشته و هر روز شاد آنچه جمعه او یوسیه تعیین شد و دیگر مولانا هداری است که در عالم دقا
 شرح بر هائیه موافق نوشته و در ترکی و فارسی اشعار خوب دارد و دیگر مولانا ن چلبی عجمی است که بر نمی راده
 اشعار دارد و در اوایل حال در امیه مدرس شده و در منصب جلیل المقدرفوتی رسیده و مشهور می بر موافق و هائیه
 تخریر نوشته و دیگر مولانا زکریا است که از موالی عظام روم است در اوایل قاضی سلا بول گشته بعد از آن
 در منصب قاضی

عسکر روم ایلی و ناطولی رسید و دیگر مجمع الفضائل و الکالات و مصنف الرسائل فی العبادات کاروان ^{کلب} مملکت
 کاشف اسرار ملک و جبروت حکیم در رسیده است که شرح مناقب آنحضرت در خیره امکان سپرون است و لطافت
 و شرافت تصنیفاتش از نهایت تعریف افزون و دیگر مولانا شجاع الدین است که او کوسج بجه در ابتدا ^{سیر}
 ثمانیه شده بعد از آن منصب قضاوت بر سر دسته سرازر گشته و دیگر مولانا عبدالرحمن است که اکثر اوقات شرف
 صاحب پادشاه بر سر پرده حاشیه بر سطح نشسته و بر تان و شایع غیره می چند کرده که مقبول علمات و دیگر مولانا
 میرم علی است که خواجه پادشاه شده در علم غریب و بیات مهارت تمام داشته در هیچ کور کافی و انفارسی ترجمه کرده
 و دیگر حکیم شاه محمد است که در قزوین با سلاسل آید در علم حکمت تخصص در فن طبابت مهارت تمام داشته آخر خطیب پادشاه
 و دیگر مولانا مظفر الدین شیرازی است که در علم میات بی نظیر بجه و دیگر مولانا قطب الدین احمد بن مولانا تقی است که در علم
 طب لقمان ثانی بجه است و در ایام الاوقات ملازمت پادشاه میرید در فن طب کتاب نفیسی از ادوات و در زمان
 ان سلطان فضیلت پرور از اطراف و جواب شعر و قصاید غزالی نام ایشان گفته اند از آنجمله مولانا نور الدین صاحب علمیه گشته
 از خراسان قصاید خوب بنام می ایشان کرده فرستاده و دفتر ثبات سلطه التزمب را که موسوم است به فرید
 بنام ان سلطان ایشان کرده اینچند بیت از ان کتاب نوشته میشود **پت** کاش نوشیروان چنین بودی *
 عدلش از شیره فرزون بودی * تا ز دعوی عدل شرمند * **خسته** در روم را می بند * **حبط** افزون سلطان *
 بایزید المیرم شده دوران * **وقایع سینه** **تسع عشر** **تبع** در صبح روز جمعه سیم ماه محرم امسال سلطان نهایی او گشته
 از سر قلعه هرات برخاسته جانی یک سلطان از چون عبور نموده اما عهد خان در حد و در غاب محمد تیمور سلطان
 و لشکر خان که عازم خراسان بود سوتی با شفاق مصوب شده مقدس نشد و زمره و تا سفر این را اجراء
 تحت تصرف در آوردند و در شهر چون آذوقه کم شد بود حسین یک لده و احمد خان سلطان صوفی اوقلی
 در توقف نه می از راه طبرستان بعراق آمدند و درین خبر مستعجابان هرات چون خواجه ابوالوفا و غیره محمد
 تیمور سلطان فرستادند و او را به آنجا دعوت کردند محمد تیمور سلطان این خبر را فخر عظیم داشته بر سپن استحال آنجا
 نشاند و با نفع جهالت که از ذل فرمود اهل سنت و جماعت هرات جمعی کثیر از شیعیان را اقل آوردند آخر بمسعی
 ایسر محمد ایسر یوسف از سر آن معامله در گذر شده نو آب کتی تان لغرم نورش خراسان رمی آمد در موضع صارد

منجبارت و امیرالامرائی را بخندام پسر عبدالباقی نمود و ذرا آنجا بصوب خراسان در حرکت آمد چون سلاق کا کوه
 مغرب خيام عسکرهايون کردید خلیل سلطان حاکم شیراز را بمقلای رودان ساخته بجزر داورزه رایت فتح نزدیک
 اوزبک در ششمه مقدس فرزند ملنوده از راه شیر شیر بخارا رفت و هم چنین محمد تیموری سلطان هرات در اندیشه سپهر
 که سحبت و رایت اقبال از کابلوس بالکن رودکان فرموده و ده مرد و رانده خسته که شیخه بود در رانی هرات بر نیلخان
 و حکومت بلخ را مع توابع بدو سلطان روملور جمع کرده امیر سلطان موصول را با یالت خان سرفرزد گردید
 و در دوی شاه با یلاق با خاک رفته و ذرا آنجا بالکن کمدت ان هرات سعادت نموده و معاملات خراسان بر وجه
 فیصل داده عنان بر جهت بصوب اصفهان معطوف داشت **وقایع سه عشرین و تسعانه** در روز یکشنبه پانزدهم محرم
 اینال سلطان سلیمان بزم شخیرامیان بجه و در رنجان آمده چون این خبر در صفهان مباح غر و حلال صاحبقران
 پادشاه رسید بزم سقاوند و محاربه متوجه اوز با سجان گشته در موضع حاله دران تلاحی فریقین دست داده
 بعد از درو کیر سپاراکم جان قربان شمس عبدالباقی صدره امیر شریف و سیه محمد مکونه و خانچه تاجلوی
 دیار کبر و ولیمان یک فرقه ترکمان و صا و سپره قورچی باشی تا جلوه حسین یک لادش ملو و سلطان علی میرزای
 و پیرام عمر یک شیره چی باشی با پنجه زر سوز بقل آمد گشت بر سنگه قربان شمس فاده نواب همایون از ضرورت
 روگردان شده تا در بخرین دهمان هیچ جا خان یکران نگاه داشت و سلطان سلیم خان بدر لطنه تبریز
 چند روز در آنجا رحل اقامت انداخته و چون قتل ماکولات بدرجه اعلی رسید بود صلاح در توقف بینه سلطان
 بدیع الزمان میرزا اوله سلطان حسین میرزا که نواب همایونی مدد خرج ادراد تبریز تعیین نموده بود با غر ز تمام کلام
 مالا کلام بر بسته روانه شد اما کار سلطان بدیع الزمان میرزا بعد از چهار ماه در آنجا نهایت رسید و پس از
 همه راه پر در خدمت نواب همایونی بوده در حینی که شاه اسمعیل از تبریز متوجه محاربه سلطان سلیم خان گردید
 با غوای بعضی مردمان از ملازمت شاهی تحلف حبه متوجه تبریز آمدند آنجا تبصره در راه دیده و تقابلی
 نزده می جمع شده خواجه مظفر کلجی با شقاق امرای خراسان بر سر او آمد در صلاح بنه سازدهم شهر صفهان
 فریور بر سر آخان غالب آمدند و او نیز هم از راه پابان امپورد بطرف غر حبان رفته با شقاق امرای دوشاه
 حاکم آنجا که می از ملازمان حدش بود متوجه شخیر الکالی بلخ گردید اتفاقاً در آنوقت و سلطان امیر محمد بهار

در پنج بنیاد خود گذارشته سجدت شاهی توجه نموده بود و میرزا محمد زمان انجا را بانگ توبه‌ی خیمه تسخیر در آورد
و مدت دو سال با او دعوایت میرزا بیو حکم مالا استقلال انجا بود آخر در زمان سیزدهمین در سرکه شیرخان
افغان در آب کنگ غرق شد و از اولاد و بنایر سلطان حسین میرزا کسی دیگر نماند شعله آن دو دمان بجز
نشت و نواب شاهی بعد از رفتن سلطان سلیم خان از درخبرین به تبریز عودت کرده قشلاق در انجا فرمود
ایسر الامرائی را انجان سلطان و نظارت دیوان بلیز شاهی حسین و صدارت بید عبدالله ولد سید احمد نفوس
کردیم بعد از چند روز سید عبدالله را مغزول ساخته آن منصب را بمیر جمال الدین محمد شیرکلی عنایت فرمود
و قایم نه اصدی و عشرين و تسعمائه در امینال سلطان سلیمان قلعہ کلخ و قلعہ بامورت را تسخیر نموده ^{له و له} هلاک
و القدر حاکم مرغش را منهدم کرد و این علی پکن بن شهسوار پکن را بگلوست طایفه ذوالقدر نصب کرده تمامی اوقات
تصرف او ایامی دولت سلطانی در آمد و هم در امینال میره سلطان حاکم قاین در ردیل خدمت نواب شاهی
سئمه از خرابی خراسان را معروض پایه سر خلافت سعیر کردید و دیو سلطان نیز از بلخ آمده نوید سخنان او کشت
عده مند حکومت خراسان را بخدمت طماط سرزاد و بلف لک کی ادرابا میره سلطان موصول داده او را ^{ملقب با میرزا} لقب با میرزا
کرد اینده ایشان را بر سپل استحال بجانب خراسان روانه کرده قشلاق در تبریز واقع شد و قایم نه اصدی و
عشرين و تسعمائه در اوایل این سال سلطان سلیمان بجزم تسخیر ایران از اسلامبول با بکو در آمد نزول اجلا
در انجا فرمود ملازیرک زاده و قریب پاشا را بر سر والی فرستاده بعد از آن خان کیران بجانب عربستان
داشت و قاصد نیز بجزم و رزم سلطان تا نواحی حلب و ایتن استعجال نموده در مرج طایق نام محلی تلاقی فریقین
همه سیه و قاصد در آن محله کشته شد و قلعہ ملاطیه و قلعہ دیرک و قلعہ درنده و قلعہ هستی و قلعہ خاست
لوک و قلعہ کاخته و قلعہ بره جوک تصرف اولیای دولت سلطانی در آمده در این اثنا اجله سادات عظام و غیره
علمای کرام حلب و شام با قدم اهتمام بعقبه بوسی سلطان کردند چشم آمدند زر و ساد و شیخ عماد
مثل ابن خرنوش و ابن حبیش و ابن سعید و شیخ حیل ناموس و بنی ابراهیم و بنی سولم و بنی عطا و شیخ زلمه
و قدس شریف و غیره بجزباط بوسی مرافق کشته و بعد از آن سلطان عالیشان متوجه تسخیر دولت قاهره
مصر شده در انامی راه قلعہ صفد تصرف اولیای دولت قاهره در آمد و سلطان مرات و قرس شریف شرف شد

وقایع سه ماه و عشرين و تسعمائة در اوایل این سال طومان بای چرکس والی مصر که بواسطه ضعف عیث
 و خفیف امارت با وج سلطنت رسیده بود و باستقلال تمام حکومت عین و بقیة السیف چرکس کس را بر سر
 خود جمع نموده پای انحراف از جاده استقامت در بنهاد چون او ضاع نامایم او معروض پایه سیر خلافت
 مسیر سلطانی گشت از عرصة در پاترزه منزل برآمدینه آمد طومان بای بان منزل استقبال منصوره نموده در منزل
 سلطان صف در ای گشت اول شان پاشای وزیر در آن معرکه شربت شهادت چسید و بعد از آن گشت بر سر
 افتاده طومان قبل رسید و در روز پست و دویم شهر محرم کجرام شهر منوره بده فاخته مصر سحر ملاز سلطانی
 دولت حاکم درین فتح متفرض گردید و ایالت مصر بخیر یک چرکس که بقدم الحاقت پیش آمد بود مقوم گشته
 سوک سلطانی از آنجا شام عودت نموده قسلاق در آنجا واقع شد **وقایع سنه اربع و عشرين و تسعمائة**
 در ایال سلطان سلیمان خان در سفر عربان بدر الملک قسطنطینه عودت نموده و هم در آن ایال نواب همایون
 صاحبقران شاه اسمعیل بیاق در سریق نموده آغزق را بصحوب میرزا شاهین بلیغ قم فرستاده خود بطریق
 سکار بطرف چچمال و کوه بی ستون رفته از آنجا بعزم قسلاق متوجه قم گشت و درش خان و زینل خان را
 بتسخیر نازندان و رستم در فرستاده حکام رستم در و ما زندان جری بقدم الحاقت پیش آمده در حوالی صغهان
 باط بوس شاهی فایز گشته بولایت خود عودت نموده **وقایع سنه خمس و عشرين و تسعمائة** در ایال منبیهان خابر
 نژد و عیسان امیره و ماج والی کیلان سپس را بسمع مبارک نواب کیتی تا فی شاه اسمعیل رسانیده کار کیلان
 احمد والی کیلان سپس را با اتفاق حکام نازندان و رستم در و درش خان و زینل خان شامور استخیر کیلان
 نازد کردانید امیره و ماج سپس بکشته بوسید کار کیلان سلطان احمد در انک احمدان بغرباط بوسی شاهی
 گشته و منظور نظر حافظات شاهی گردید عقب سلطان نطفه شد و هم درین سال بغرباط نواب شاهی
 سرفراز گردید **وقایع سنه ست و عشرين و تسعمائة** در ایال سلطان سلیمان خان در محلی که بطریق سیر آورده
 حوالی رفته مرض لکه که قسمی است از طاعون و مشهور است بسیرجه ازین عالم سپدر رخت استی بوز کهر آید
 و زرامی عظام کرام ده روز نفس آن سلطان خبت سکان را سپهان داشته سلطان سلیمان خان را از خجیا آورده
 بر تخت سلطنت نشاند بعد از آن حیدر آن حضرت را با سلاسل نقل کرده مرفون گرداننده او لادین

سلطان سلیمان خان بود ایام حیاتش پنجاه و چهار سال و مدت سلطنتش هشت سال و نه ماه و ده روز بود و در
 اعظم داشته از آنجمله هشت نفر بقبر پادشاهی بقل رسید و دو نفر با جل موعود فوت شده اند و هم در سال
 ملایک پادشاه سمعیل کور سلیمان قورچی رهبر فرستاده او سلطان خلیل حاکم سجاری بر سر توغک بقل آورده
 سر او را در صفهان پایه سیر خلافت مصیر شاهی رسانید و نواب همایون شاهی ایالت شیراز را بجای سلطان
 تقویض کردین امرای شام و مثل دورش خان و زینخان را بمعاذت شاهزادگی شاه لهماک و اسیر خان
 بخراسان ارسال نموده عنان غمیت بطرف یلاقات سلطانیه معطوف است **و در خیرت حسن سلطان**
 ادلاً تعمیر هزار فایض الا نور پر توحید حضرت شیخ محمد الکرین عربیت که در طاهر بلده دمشق بنا نموده در حوالی آن
 جامع لطیف ساخته و با تمام رسانید و در مدینه قونیه آبی از نافت بعیره بر سر هزار سولانا حلال الیوم جمعی
 سره آورده شاه در آن عظیم بنا فرموده و جامع مختصر در اسلامبول با مدرسه و زاویه بنا کرده با تمام رسانید
 نزد شریف ایشان در قرب آن جامع است **و در کربلا و شیخ که معاصر سلطان سلیمان بوده اند**
 ادلاً سولانا صوفی حلبی است که در اوایل مفتی زمان بود بعد از آن بدولت آقچه و طیفه تقاضا اختیار کرد و دیگر سولانا
 مؤید زاده عبدالرحمن افندی است که اوایل نظام سفرا عجم قاضی عسکر روم علی بوده بعد از آن او نیز هر روز
 بدولت آقچه تقاضا عرقان گشته کجی از خواستار فرموده دیگر سولانا کمال پاشا زاده شمس الکرین است که با حقا
 علماً و فضلا می روم مانده او در کامل در روم مدتی نامتفات پادشاه را در روز نازمی و ترکی در روم
 زمان شد بمفتی العلیین شهر اردر و آخر بوظیفه تقاضا عرضی گشته مدرس مدرسه سلطان بایزید خان دیگر سولانا
 حکیم حلبی قسطونیت از معارف عمیده و اخلاق حمیده و ادعای پسندیده بهره تمام داشته دعایت خوش محاوره
 نذیر بصحبه بوده در اکثر اوقات با پادشاه مصاحبت نموده دیگر سولانا کریم الدین ریزک زاده است که در اول
 قاضی عسکر روم علی گشته و در جمله شیخ معاصر ایشان شیخ علوان است که در علم ظاهر و باطن کامل همه در علم
 حماسکن داشته است و دیگر شیخ محمد حبشی است که در فتح شام زیارت آورفته با شیخ صحبتهای عمده داشته و دیگر سولانا
 لاس حلبی است که در طریق شیخ بنی نظیر دوران دور طرز ایشا و شعر فرید زمان است و نامتفات خوب دلد و کیمیا
 الشعری ترکی دلد و نظره مبارک است نام مسجع و صحن رساله نوشته مقبول فضلات **و قاضی شمس سبع و عشرین**

در این سال خان بردی نام شخصی از امرای جرابلسه در مصر یا غنی گشته طریق عیان پیش گرفت و سلطان سلیمان خان
 فرما دپاشای وزیر اسرار در مملوکه بدفع او فرستاد و در نواحی شام در مابین فریقین جنگ واقع شد چرا که منتهزم
 که دینند و خان بردی نام در آن سر که تغلب رسید سرادار بدرگاه سلطانی ارسال نمودند و هم درینال نواب جهانبا
 دیو سلطان روملور اسرار در مملوکه بتسخیر ولایت کرجان فرستاد و حکام لوند و داد و در غیر بقدم اطاعتش آمدند
 سلیکات و تحف و هدایا بدرگاهش ای آیدند جریه و خراج قبول کرده و هم در نوزدهم شهر جمادی این سال عهد خان
 اوزبک بمحاصره هرات آمد و در روز جمعه دویم حربه بمادراء النهار معاودت نموده ایزر خان موملواله نواب کاپا
 شاه طما ب بنا بر که در قتی که از امیر محمد قراویوف که در سادات عظام خراسان است در دل دشت وی را بر بقعت سیزده
 ششم ساخت و در روز سه شنبه ششم حربه بمابین سال ویرانمیکه کردینین قلعه حصار الدین فرستاد و روز دیگر آن سید
 عالیخان را تغلب آورده چون این اخبار در دربار و در مباح عزوجل پادشاهی رسید شعله غضب پادشاه مانده زبانه کشید
 امیر خان را زلاله کی و در امرای خراسان معزول گردانید بجهت تقصیر چون امیر محمد طلبه شسته ایات هرات در مشرف
 شاه موملوفش گردانید و شیخ شاه والی شیردان و ایالات سهند آذربایجان بخدمت شاهی آمد و اغزاز چهارم تمام
 یافته مقضی المرام تجدیدنا شیرایالت شیردان کرده بولایت خود عودت نمود و در او اخر این سال سلطان سلیمان خان
 بغرم تسخیر ولایت انکروس که شش ماه کور و ملق و قلعه زمین و قلعه سلاقی و قلعه کویک و قلعه ایسی و قلعه ارشور
 تاخت بولایت خرداد فرستاده پیر سپار بدست خازیان نصرت آثار در آمده و هم درین سال بکند ز نام
 درین خروج کرده حکام آن دیار را بر انداخت و در اینر معبر از اندک زمانی با تا جانس تغلب آوردند و چون
 آن دیار از وجود حاکم و پادشاه خالی مانده سلطان سلیمان خان پاشا را بتسخیر آن دیار فرستاد و بقضیه ضبط
 در آورده و خطبه و سکه بنام نامی سلطان گردید و هم درین سال شاهزاده سلطان محمود و سلطان مراد فوت کردند
 و سلطان سلیمان خان بغرم تسخیر قشلاق با سلا بول عودت کرد و **وقایع سنه ثمان و عشرين و تسعمائة**
 در اوایل این سال سلطان سلیمان خان بغرم تسخیر بلاد فرنگ از سلا بول نزل جلال با سکو در برده از آنجا توجیه کرد
 اولاً شروع در محاصره قلعه کیوان مرتبت آنجا کردند و هم درینال نواب جهانبا فی قشلاق در تبریز مملوکه حکام
 سیاق توجیه سهند شده و شهرزاده کاسکار طما ب میزرا از خراسان آمده بغرم شرفیانی خدمت پدر بزرگوار

او نیز بیدار فرخنده آثارش سرور گشت و ایرخان موصول برض صعب گرفتار شد و در شب کینه دوزخ هم
 شهر شعبان همین سال رخت فاعالم بگاشید و قایع نه تسع و عشرين و تسعانه سلطان سلیمان بعد از آنکه
 چهار ماه محاصره قلعه روس نموده بگریزید و قهر آورد و اوایل امینال مسخر کرد پس چنانچه فاضلی در تاریخ آن یک نظم در آورده
میت پادشاه جهان سلیمان خان که فریش شده است عون له فتح روس راجه کرد آن شه دین
 کار کتار کرد و حمله تابه گفت با تفت برای آن تاریخ یفرح المؤمنون نصر الله و چند قلعه دیگر از ولایت نوره
 سخن ملازمان سلطانی کردید و شاه سورا و قلی ذوالقدر انظار عصیان نسبت با تان سلیمانی نموده فریاد پاشائی
 سردر عسک خف کرد و رگشته بر سر اورشده و بقتل رسانیده سر او را بدرگاه سلطانی فرستاد و هم درینا کاشف فریه
 مسر حاتم نام چرکس با بقق کاشف رسال طریق عصیان پس گرفته مصطفی پاشای وزیر که در محافظت مسر بود
 سر ایشان فرستاده در میان جنگ عظیم واقع شد آخر الامر سرهای ایشان را بریده بدرگاه عرش شپاه ارسال داشت و هم
 امینال نواب جهانبانی شاه اسمعیل صفوی قسلاق در تبریز کرده و همتر شاه قلی عرب کرد و همتر کار کاشفانه و بر طبق عهد
 با میرزا حسین وزیر داشت در اول شب که میرزا در عمارت شت است از حضرت شاه سپردن آمده و توجیه تری
 خود بوده در عقب سر او در آمد و پنجه در سینه هر دو کتف او زده فریاد بر آورد که فرمان شاه است ای قورچیان کار این
 حرام زاده را با تمام رسانید فی الفور قورچیان که در دو تخیانه حاضر بودند بر سرش هجوم آوردند و او را پاره پاره
 و همتر شاه قلی فرزند کرده بعد از چند روز او را ببت آورده و عوض این امر شنع نقل آوردند و جای این سلطان
 ایران را می شاهی بود فخت کرده و مغرب و زارت سنجاب جلال الدین مغرض کردید و قایع سنه ثلاثین و تسعانه
 در پنجم جمادی الاول امینال نواب جهانبانی شاه اسمعیل از قسلاق نخوان بغرم سکار ب صحرائی وحشی توجیه جان
 سگی شده با روپل عودت کرده و عیاق در سولان نموده و در حکام ما شتر بعد از زیارت آباد و اجداد عظام گرام
 خود توجیه قسلاق تبریز گشته بگریوه صاین تابع سراب رسید مزاج همادوش از اعتبارال انحراف پدا کرده بدت تاجی
 حمزه طببا از دین استعلاج کوتاه کردید و در صباح روز دوشنبه نوزدهم شهر جرب ازین جهان فانی عالم جاودانی
 رحلت فرمود **یا علی** شاهی که چو خورشید جهان گشت بین بزود و غبار ظلم از روی زمین تاریخ و قاتل
 شیرکین در خسر دین طلب چه شد خسر دین دشا خزاده لطاب در سن یازده سالگی در رکاب پدر حاضر بود

بر تخت پادشاهی جلوس نمود و چه سارک جلوس که قریب بر دقرن سلطنت با استقلال کرد و ولادت با سعادت
 در شهاب آبا و صفهان در صباح چهارشنبه پست و ششم ذی حجه نه تسع عشر و تسمانه بطالع حمل اتفاق افتاد
پت چه در ملک وجود آمد در آمد : تاریخ آفتاب عالم افزوز : جلوس امانش در دوشنبه نوزدهم مهین سال
 موافق سحی میل **پت** لهما سب شاه عالم : کنز نصرت الهی : جابعد شاه غازی : بر تخت زرگرفشی : جای
 پدرگرفشی : کردی جهان سخن : تاریخ سلطنت شد : بعد از پدرگرفشی : و لفظ ظل نیز موافق تاریخ است **نقصه**
سپه **هشتم** چون در گریه متوجه اطلاق شدند بصوابید برای قربانش خواجه جلال الدین محمد وزیر و خواجه
 معنشی را با سارسانیدند و قاضی جهان فردینی که از اجله سادات صفی حسینی فردینی است بمبغ جلیل القدر و نذرت
 سرافراز گشت و میر قوام الدین حسین شرف الاشراف صفهان در امر صدارت با امر جمال الدین شرنکلی تهر آباد
 شده و بعد از فوت نواب جنت مکان شاه اسمعیل باریه سلطان ابن جابان سلطان که بجای پدر میر آلاء بود
 وفات کرده عمش مصطفی پیک که ملک سلطان شهمار در در امر وکالت با دیو سلطان روموشیک گردید **تاریخ**
سه **احدی** **و شصتین** و **تسعمائة** در این سال سلطان سلیمان خان با استقلال تمام در در سلطنته سلاسل اوقات
 فرخنده ساعات بعیش و فراغت صرف داشت و نواب جابان شاه لهما سب قساق در تیزرو اطلاق در
 دیو سلطان روملو که بهبانه اورزده اوزبک بخراسان رفته بود بواسطه دانسته که از امرای پت جلوس کرده بود سر قات
 در آنجا عظمی برای قربانیه شل جو با سلطان و الی صفهان و علی سلطان و اولقدر حاکم شیراز و قزاقچه سلطان کنگر
 همدان و برون سلطان حاکم مشهد را بکنج دستفق ساخته بجزیر عودت نمود و کنگ سلطان پت جلوس برای وضع اوقات
 امرای مذکور را تا ترکان کنده استقبال کرده با اتفاق متوجه در کاه ساهی شد و در خبر مذاکرات بعد عقبه بوسی فایز
 شده و بعد از دو روز قارنجه سلطان پت جلوس در این پک قاجار بقبل آمد قاضی از وزارت معزول گردید و عقبه
 کوری جمبوس شد و صب وزارت بمیر حفر ساوجی مفعول گردید و چون کنگ سلطان بر قنده و فاد ابراهیم شبها
 غزای کرجستان حوزرا از درگاه شاهای دور انداخته جو با سلطان بجای او بر سر امارت نشسته هم بر پشت نشان
 و درش خان و الی خراسان هم درین سال فوت شد **و قانع** **سه** **اشنی** **و شصتین** و **تسعمائة** درین سال سلطان سلیمان خان
 قنجه ولایت اکر و س از سلاسل بیرون آمد قلعہ او کنگ و قلعہ پرو را اوین و قلعہ الموق که در رفعت با صرح

بر ابروی سیکر و حیراد قهر آسخر کرد این قلعہ او ملک که در ساحل رودخانه طونه واقع شده او نیز منقوش است و بر
 رودخانه در او حسیب ارگشتمادرنخچر در کجای بطریق معهود که عادت تریب داده بجا ببدون عبور نمود و
 در اجبره و قلعہ غراغور و قلعہ بر قاص و قلعہ دیکر قلعہ و قلعہ بوکامی و قلعہ صومنی و قلعہ دلنوانه و قلعہ در و در ابرجیر قلعہ
 در آورو و قرال انکروس بغرم تقاضه و مجادله سلطان غازی با جمیع کشمیر از کفار در حرکت آمد در صحرائی حجاج ملا
 فریقین دست داده جنگ عظیم واقع شد عاقبت نسیم فتح و نظر بر رحیم طغرات سلطان حجاب غازی و زنده
 قرال زخم خورده غنان در سر که بر تافت قضا را در محل عبور ایشان کل ولای پسر بود قرال از سبب فساد و هجوم
 لشکر حضرت اثر در سیانه کل ولای و جوزنا پاک قرال از کله کوب رود کار پامال و وزیر اقدام حاضر تمام بودنی
 و کمال رسید دوست و دشمن از اصحاب اسلام و فرقه اسلام از او نام نشان یافتند و بعد ازین فتح نامدار قلعہ بود
 که در الملک حکام انکروس بود با مضافات و منوبات تحت تصرف کاشگان سلطان در آمده رودی کلبان پوی
 سالم و غانم مستقر جا به و جلال عودت کرد و هم در میان در غیبت لیک خان بتا جلو امرای روم و تکلوا الکالی اورا
 تغییر داده نابرین لیک خان بار او مجادله و تقاضه ایشان از فیلیجان و لکه محمد خان بتا جلو و ستا سلطان
 شیخ که در خان شرفلو است با جلو بر سرایت خود جمع ساخته مشوره خلخال است و در چاشت چهارم هم شبان در
 سکتجو در برابر لیکه صیف آرا کشید از امرای تکلوا قراب سلطان و رومن سلطان بقل آمدند اما نه میت بطایفه بتا جلو
 افشاده فرزند نموده بجا طارم رفته در آنجا نیز توقف نموده التجا لوبالی رشت بریده و عبدالله خان بتا جلو با
 احمد بیک صوفی اوقلی و قاضی جهان وزیر اظهار مخالفت تکلوا کرده جمعیت ایشان از هم فرود رفته قاضی
 بطرف کیلان رفته عبدالله خان و امرای دیگر بجا خور و سنان توجه نمودند و مرتبه دیگر امرای بتا جلو اتفاق
 کرده در قریه جز ردیل سن اعمال طارم مقابل گشته کورت اول تاب تقاضه می آورده فرزند نموده کیلان عودت
 کردند و در آن زمان نواب جهان بان شاه طهاب قسلاق در قزوین خستیا کرد و **قیاس سه شات و زمین و تسما**
 در میان ذوالنون اوقلی ذوالقدر طریق عیسان با سلیمان خان پیش گرفته در آن مملکت فساد بر کرده بغرم
 دیار قریش مشوره در رض روم گشته یعقوب پاشای سیریه این روم امی از عقب او در آمده در ناحیه پارسین
 رسید و در اقبل رسانید و سر او را با ستانه سلیمانی فرستاد و هم در سنه قنذر شاه نام شخصی از اولاد صاحب کتای

ظهور کرده دعوی سلطنت نموده جمیع کشمیری بر دستفق شدند ابراهیم پاشای وزیر اعظم با قبولی غلغلی بر سر او
 اورا بقتل رسانید و هم درین سال نواب جهانبانی شاه طما ب بغزم پوریش خربان تاسا و جیلان رفته برای
 استاجلو در کیلان بودند بار و پس آمدند بهار سجان سلطان روملو حاکم آنجا را بقتل آوردند و از آنجا سجان
 سنجوان و حجر سحر روانه شدند اردوی دیو سلطان را هبت و غارت کردند چون این اخبار در سا و جیلان
 مسموع شد دیو سلطان و جوبا سلطان را پشته باور با سجان فرستاد و در دریه چای شرو رسن اعمال سنجوان
 میان ایشان جنگ واقع شد کنگ سلطان بزخم تفنگ بر خاک میدان افتاده امر از آنجا عودت کرده در سلاق
 کوزل دره سلطانیه بغر غبه بوسی شاهی شرف شده و چون خمیر مایه این فساد و سبب عداوت و نفاق قزلباش
 دیو سلطان بود نواب جهانبانی را جوبا سلطان باز داشت که چون دیو سلطان به یوان در آید اورا یکجوت سر خزدار
 سازد که سیر کا سگان بزخم تیغ و خنجر اورا بر خاک اهلان کند و بگوید که هر کس دوستخواه من است بقتل آورد
 قصار اتر تهر موافق تقدیر افتاده بجز آمدن دیو سلطان به یوان تیری که در دست شاه بود حواله سینه او
 کرده با وجود پیروی کان و عدم قوت شاهی تا سوافار نشست بعد از آن موکلان و جمله در کان اورا بضر
 شمشیر و خنجر پاره پاره کردند و نواب شاهی ایالت اورا با حکومت ری بسلیمان پیک روملو که از عهد آقابان
 دیو سلطان بود عنایت فرمود و هم در میان اخوی سلطان تکلور پیری سلطان تاملور در هر عظیم پاشا
 اوزبک محاربه نموده بقتل آمدند و حکومت اخوی سلطان بمجربیک شرف الدین اوقلی که یکی از ملازمان جوبا
 سلطان بود سقوط کرد و درین وقت سلطان کشت و قسلاق شاهی در قزوین اتفاق افتاد و **وقایع سنه**
در ربیع الثمین و سحمانه در میان فرمان فرمان جهان سلطان سلیمان خان غازی با طمینان قلب و فراغت
 خاطر بعیش و خرمی و شادی و پیغمی زستان و بهار اوقات فرخنده ساعات در در الملک قسطنطنیه بگذراند
 و بادی ملک و سموری ولایت را سطح نظر کرد و در روز چهارشنبه نوزدهم این سال نواب کیتیستان شاه
 طما ب از قسلاق قزوین مشوجه سلاق خرقان تهر زینخان ملوک از امرای عظام قزلباش بود و حکومت
 قزوین دستر ابا کرده در سلاق قزوین گوه نشسته بود و ریش بهادر اوزبک ایغار بر سر او آورده با جگر که سلطان
 شلموی والی سزور و مصطفی سلطان حاکم سواد ایشان را بقتل آورده چون این خبر بمسابع حلال شاه طما ب

کوچ بر کوچ شود خراسان شد و جو با سلطان گلزار سلطانی میدان و انخان در عقب ریش بهادر افغان کرد
 او را در درون قلعه دهقان گرفته نقل آورد و سر او را بخت شاهی فرستاد و در ایات شاهی بغرم خراسان روان
 شد و صحاری ولایت جام مسکه عسکه همایون گردید و هم در چهار دهم ماه رمضان این سال دو فقار یک
 ابن علی پیک که بسجود سلطان استمار دشت و در آنوقت حاکم کلهر بود بر سر ابراهیمخان عیش که والی دله اسلام
 بغداد بود و در آن زمان بعلت هر چه تا متر با موزمی ده هزار سوار حجاز خنجر که در صحرای مای دشت نشسته
 بود افغان برده در محل کلهر که مردمان بواسطه شدت گرما در نازل خود در بستر بستر تحت غنوده لویزه بسجده
 ایشان رسید ابراهیمخان را با چند نفر از مخصوصان بقتل آورد و تصدی امر حکومت گشته رایت اقدار باوج
 نفلک و در رسانید و بنی عثمانس که هر یک از ولایت بغداد والی بودند تا بمقاومت او را ناورده گشته رکاب و
 عنان حوزار صحرای مای دشت در درون قلعه بغداد انداختند و دو افقار یک بعد از تحکیم حکومت بخراسان
 و جهات عیش با استقبال آمد در طی هر قلعه بغداد نزول فرموده بنی عثمانس را محاصره نمود چون ایام محاصره
 استراحت یافت مصلحون در سانه افاده قرار بدان دادند که دو افقار یک متعرض جان بنی عمان خود نشد
 ایشان قلعه را تسلیم نمایند و عهد و تمحصان که سلطان معصوم یک بن امیر خان بود با بنی عمان سپرد آن
 با دو افقار یک تلافی شده همان روز چند نفر از نوکران بخت حوزار در درون خانه مسلح گماشته بنی عمان
 یک یک بهانه خلعت پوشیدن میفرستاد و موکلان ایشان را گرفته خفه میکردند قریب میت نفرین وضع نقل
 و از احوال یکدیگر واقف نمیشد و در روز دهمان ایشان بر آوردند و بعد از یک قاسم یک نام که زینب است
 تصدی منصب مهر دوری شده در درگاه شاهی مینمود و از اولاد امیر خان محمدی یک نام پسری ده ساله
 رضی نواب جهانبانی بوده مادرش که دایه شاهی بود در دو میبود کس در قید حیات نماند و اولاد ذکور آن
 خانواده منحصر بر دو پسر حوزار سال گردید **وقایع سنه خمس و شصت و تسعمائة** در غره جمادی الاول این سال قتل
 ایمان دلمضه باراده تسخیر ولایت انخروس سپردن آمدن قلعه مدون را تسخیر گردانید و سلطان سلیمانخان کجته
 وضع او را اسلامبول سجا ب انخروس منت منت لموده مقضی المرام مستقر جا و جلال عودت فرمود و هم در سال
 عبدالقده خان و سایر سلاطین اوزبکیه بغرم رزم نواب جهانبانی و تسخیر ولایت خراسان و ما در آن شهر توجه نمود

و نواب جهانبانی نیز بخدمت تعالیه و تعالیه ایشان غان کیران بطرف خراسان سعطف داشته چون بوقت
 جام رسیده در قره‌عمرآباد در روز شنبه یازدهم شهر محرم سنه نوبور قلاتی فریقین واقع شده هر دو کرده در
 مقابل یکدیگر صف درآشته اولاً کت برپاین بسیار کت قزلباش افتاده جوای سلطان و امیرانی اشار
 غان در آنمگر که بر تافته و ساکت طریق قرار شدند و در آنجا کت ایشان را تعاقب نموده عید خان سعطف
 چند در معرکه ماند چون کرد سپاه زرمخواه فروشت طایفه قزلباش شاهم که دند که اورنگان زعب
 و عید خان با شتی قلیل در برابر جمیع کت طایفه قزلباشه پتاده دلیران قزلباش یکی رحله آوردند عید خان را
 در جای برکنم قورچی از قورچیان شاه عید خان رسیده شمشیر بر مغفرا زده نهانته از او در کت و
 سایر قورچیان دیگر جماعت از کتیه را ما سفید کوه تعاقب نموده عودت کردند اما عید خان را درین بار
 و دیگر ملازمان او با خان از کت از سر که سپردن برده تا مر و در هیچ جا توقف نگذرد چون این شرح نامدار
 نواب جهانبانی را روی نمود مدت یکماه در آنک شفا باد جام که مشهور است بصبار و قش توقف نمود
 در آنجا بجات عراق هفت نمود و در رستان همین سال قشلاق در بلده قم فرموده اول بهار بدفع فقار
 که کار و بار او بر حد عصیان رسیده بود و دعوی سلطت میکرد غان غایت بطرف دزد اسلام سعطف
 داشت و بجز درین به آنجا طایفه قزلباش قلعه بغداد را مر که وارد در میان گرفته چون چند روز از ایام
 تمام می گشت عکس قزلباش از شدت که ما مضطرب گشته امر اورگان دولت شاه حرکت بر سکون بر حج
 داده قرار بر آن دادند که محرم محاصره بغض پشته و رستان اندیشه از سر قلعه رجوانسته روانه یلاق شوند
 درین اثنا علی پلک نام شخصی از نیره صوفی خلیل که از اعیان و اعتماد ذوالفقار بود و آن شب با دوست
 در میان خود بجا نطف ذوالفقار سادت می نمود با برادرش احمد پلک اتفاق کرده ذوالفقار را از حوا
 یا قه سرش لذت جدا کردند و ابواب قلعه بغداد را مفتوح کردند و نواب جهانبانی آمد و سایر
 ترا که بخدمت اطاعت پیش آمد معدودی چند از اقربای ذوالفقار فرار کرده بدر فرستاد حکومت آنجا بجز
 کلوی شرف الدین او قلی معوض شد در وقت سعادت علی پلک و لکه پلک خوبی که شاطر علی شهاب
 داشت در حین فارسین ابر عراق با سارسید و نیره صوفی خلیل را امارت داده او را علی سلطان ذوالفقار

لقب کرده است و قایم است و ملائین و تسامه در میان سلطان سلیمان خان بزور و غلبه قلعه بدون
 و بنان حصار می را مسخر گردانید عنان غریت بطرف قلعه سیح معطوف داشت و قوال سیح که از طایفه نخبه
 نوزده در ملک خود سپردن آمده محافظت سیح که تکگاه او بود در عمده تمام بعضی مردمان نموده خود بطرفی از آن
 مملکت پیرون رفت و چون محاصره قلعه سیح که در جمله مملکات بود و شط دوید بطریق خندق او را احاطه کرده
 پانزده روز چون ایام محاصره استدا یافت آثار تغلب و تصرف و دستیار آن از سیح جا و هر طرف فطوریاً
 و ز هجوم کفار خاک را بر عمارت شارت تک شده و علامت لشکر بدو سایر مملکتها بافرو
 سلطان غازی ترک محاصره نمود قاسم دیوده نام شخصی را با موزری دوزده هزار سوار از سپاهی
 واقفی روم ایلی بنهب و غارت ولایت سیح مامور گردانید خود سعادت مدار الملک خود عودت نمود و
 کاخران اهلکی توجه بدفع قاسم دیوده فرمودی متعرض احوال عساکر نمودنش دشمنی از قاسم دیوده
 در فغان او معلوم گشت و هم در میان برای بت جلوس در جان شرفلو و نسا سلطان شیخ کرد و حمزه سلطان
 المشهور بفاروق حمزه که در کیلان تیره پس ملازمت سلطان اختیار کرده بودند با تملات جو سلطان در
 شرف آباد قزوین بجز عقبه توبسی نواب جهانبانی سرافراز شدند و هر یک فرار حال خود رعیت
 یافته ختبه ایشان الکاء و نصب تعیین شد و میر قوام الدین حسین صدر شبر کنی وفات یافته نصب او را
 با میر غیاث الدین منصور مفوض فرمودند که با شقاق میر نعمت الله در آن امر داخل نماید و بیت فتح
 آیت شاهی بر مع اوزبک متوجه خراسان شده سلاطین اوزبکی که در مر و جمعیت نموده بودند یکی کرده
 شده بودند با ورا و البته رفته و حکومت هرات بهرام میرزا و ملکه کی او بجازی خان تگلو مفوض گشته
 از راه طبلس اردوی شاهی بعراق سعادت نموده قسلاق در صفهان کرده **قایم شد سیح و تسامه**
 در اوایل این سال سلطان سلیمان خان بغرم تسخیر ولایت نخبه از اسلامبول سپردن آمن نزول در حلقو کاز
 و هم درین سه اولمه تگلو در تبریز نعمت هزار کس هم رسانید در او نموده که در نگاه شاهی آمده بجای جو سلطان
 بر صدر سعادت بنشیند و نواب جهانبانی از غرور او گفت که نفس نفیس با بخار او در این دو اولمه از توجه
 آگاه گشته فرزند نموده بطرف وان رفته اظهار اطاعت بآستانه سلطان سلیمان خان کرده و خنجر با بقا در حقیقت

چهارم رتوانه شده بان تاخته با شرفخان حاکم بدلیس سازعت نموده طالب حکومت بدلیس شد و هم در ادخ
 انیال میرزا بربن عمر شیخ بن میرزا سلطان ابوسعید کورگان که پادشاه با استقلال هندوستان و غیر
 و کابل و قندهار بود وفات یافت و ولد در شدش میرزا هماون سجای پی در تخت سلطنت جلوس فرمود
وقایع سنه ثمان و شصت و تسعمانه در فیال سلطان سلیمانخان ولایت بدلیس را بطریق چکر یکی اولمه در زانی
 داشت و چنانچه سابقاً قوم کلک بلاغت انما شده اولمه با شاق میرزا ان عرش و دیار بگر بر سر قلعه میر
 محاصره نمود و شرفخان حاکم آنجا التجار را که عالم پناه نواب جهانبانی برده جهان بان نر نور نوابه را
 او با خلاط آن فیل یعقوب و اولمه زر سر قلعه بر حومه فرار نمودند و نواب جهانبانی بمیرزا آمده قشلاق در آنجا
 و هم در ادخ این سنه خبر محاصره عید خان اوزبک و هم امیر سیرا در شهر بهرات بسج پادشاه جهان پناه
 هلماب رسید توجه خراسان شد **وقایع سنه تسع و شصت و تسعمانه** در اوایل انیال سلطان سلیمانخان ب
 قلعه کونیک نزل نموده خندق آن قلعه را عکس گرفت تا سر سچوب بر کردند و اهل قلعه سجان اهلین قلعه را
 تسلیم گماستان سلطانی نمودند و هم در این سنه قلعه قوین و قلعه باورجه و قلعه سکودره و قلعه زرنجه و قلعه در افا
 و قلعه مشک و قلعه محمود و قلعه شور و قلعه بود باغ با طاعت سخن سلطانی گردید و ولایت نخب و خردات را
 و عازرت کرده بلاد و قبضات آن دیار را بسوخت و غلامان و خیران خوشگل نجات و صد آورده بوال
 اسباب و دغاین فرادان و مراعی و مواشی بکرا ببت عاکر کردن توان آمدن در حکام عودت یحسان
 در قرال المان و نجه آمد موعده سه سال قبول جزیه و خراج نموده التماس ایشان قبول یافت و احمد پاشای
 وزیر که با شد قدر عمر بمقره در پاره بود فتح قلعه قوین که در مواته واقع شده و فرکان در گشتی نشسته اور
 موبند مقضی المرام عودت فرمود و هم در روز شنبه چهارم شعبان این سال قش او قلان اوزبک بر سپل تداولی
 ولایت رمی آورده محمد خان ذوالقدر اوقلی که حاکم استر اباد بود در آن حین در حین مخور سواج ملاخ
 بود نهب و غارت کردند چنانچه محمد خان بر ب بنی زین سور گشته نیمه جان از آنمگر که سلبات پر و ن بود
 و هم در این سنه نواب جهانبانی اخاص میرزا ابرار خود را ایالت شیردان را در زانی داشت و در بخان
 لله او گردید و محمود یک ذوالقدر هم در در حکام قشق اند و حقن در میدان صاحب اباد تر نر زب افاد

کردنش گشت و منصب مهر در می باشی خلیفه ذوالقدر رعایت گشت و ایالت تبریز و محافظت آذربایجان را
 در عهده اهتمام موسی سلطان موصول کرده بطریق استعجال سببه دفع اذکبیه متوجه خراسان شد
 و اوزبکان بیاوراء النهر رفته قشلاق شامی در هرات واقع شد و در بهار همین سال بار اوده قشلاق
 النهر قریب پهل روز در آنک کردت آن توقفت منوده تا شبی **حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب**
علیه السلام را در خواب دید که میگوید به آنجا برو که محکم تو درین طرف است و زرن می توبه کرده و خود
 ترکان را که از راه لادیشخ خجید است رعایت کن چون از خواب بیدار شد توجه بجای **مشهد منوره**
امام شامین حضرت امام رضا علیه التحیه و الثناء کرده بزمارت روضه رضیه آن حضرت شرف شد
 از جمله منیات توبه کرده نوعی در منع شامی و طاعی اقدام نمود که خواجہ شاعلی وزیر قورچان که از
 املدران آن هتان بود با محمود یک بیشک آقاسی ترکان انوک ادقلی را فرمود که صراحی شراب در
 کردت آن کرده بر در کشند و ایالت هرات را با م سرزای برادر خود تقویض فرمود و غم در
 دل و وردی سلطان شامور الله او کرده و حکومت شیراز از حمزه میرزا تغییر داده بغازی خان ^{سلطان}
 خلیل ذوالقدر لرزانی هشت **وقایع سنه اربعین و تسعمائه** درینال شرفخان حاکم بس قتل رسیده و نخل
 خنجر اورا با سلاسل فرستاده سلطان سلیمان خان ابراهیم پاشای وزیر اعظم را بتحرک اوله سردر حش
 به تشخیر آذربایجان مامور گردانید و ابراهیم پاشا تا حلب آمد قشلاق در آنجا فرمود و هم درینال نواب جهان
 انوز در مشهد مقدسه رضویه بود که خبر قتل شرفخان و آمد اوله و ابراهیم پاشا آذربایجان باورسید و باین
 مقدسه بر سپیل تحمیل متوجه عراق و آذربایجان گردید **وقایع سنه اصدی و ربیعین و تسعمائه** درینال سلطان
 سلیمانخان با مداد و معاشرت ابراهیم پاشای وزیر که تعاقب یکدیگر خبر سفر تا دکه نواب جهان بانی که
 شاه لهما سب باشد از خراسان عودت کرده متوجه آذربایجان است از اسلاسل سپردن آمده در بار
 پست و نهم ربیع الاول همین سال که صد و پست روز از تاریخ سپردن آمدنش منقضی شده بود نزول در
 یلاق آذربایجان منوده ابراهیم پاشای وزیر با درکان و اعیان مخصوص رفاقت سلطان ^{مظفر}
 دالی کلان رس که در آنولا در تبریز با موزری خنجر ز سر سوار داده بخدمت او آمد بود بغیر سلاطین سلیمانی

مغرور شدند و نواب جهانبانی محمد قلی خلیفه شاه ملوک با و قلان خلیفه چهارم دست و دست سلطان
 استاجلور ایشتر روانه آذربایجان کردند و خود در عرض میت و میکور متعاقب ایشان بکندری رسید و در آنجا
 چند روز بویسطه کوفت اولو خان توقف نموده انعام میرزا حسین خان شاه ملوک و خانشان تکلو و سلطان
 و سلیمان سلطان رو ملوک و ملک پیک نومی را بر پیل نقلای روانه آذربایجان کرده و آغوق را در قزوین
 گذاشته قراچاق ابرقزوین را منزل گردید و در آنجا در امرای منقلای خبر رسید که سلطان سلیمان خان عقب ابراهیم
 پاشا بر تبریز آمده نواب جهانبانی از آنجا روانه سلطانیته شد و در آن عین زیاد از هفت هزار قربانش در رکاب
 خلفه آفتاب شاه می حاضر بود تعداد سببان کاری کرده سه هزار سب که قدرت داشتند در اردوی شاه می بودند
 بود و سلطان سلیمان خان نیز از تبریز متوجه سلطانیته گشته در انامی راه در اوایل شمس بعقب سرمایه صعب شد
 و برف عظیم بارید چنانچه آب و شتر و خدمتکار پارس از کثرت برف و سرما و قلت قوت و دوربردش و کول
 در معرض تلف درآمد بنابرین فتور بیک سلیمان فی راه یافته از راه در خرین احمدان سجات بغداد هفت نمود
 و محمد خان ذوالقدر اوقلی والی طارم و خلیج حال را که در آنوقت با اتفاق قیاس سلطان ذوالقدر و حسین
 تکلوی و لدر بدن سلطان با سوزی سه هزار قربانش از نواب جهانبانی رو گردان گشته و در اردوی سلیمانی در حدود
 سلطانیته میوشد در این وقت آنها را با اتفاق اولمه و سیر میران دیار بکر بکف و حرمت و ضبط و حیانت
 آذربایجان ماسور گردانید و خود بنفسه متوجه بغداد شد محمد خان شرف الدین اوقلی حب الاثار جهانبانی
 بغداد را خالی گذاشته با اهل و عیال و متاعیان در کشتی نشسته بطرف شوستر رفت و سلیمان خان ابله مجاوره
 شاقه شمس در اسلام بغداد میر شد اعیان آنجا بجز عقبه بوسی فایز گشته و بعد از وصول سوک سلیمانی
 ببغداد متفاح قلعه شهریان و قلعه ماروتیه و قلعه رائق و قلعه کرکوک و قلعه حله را استخفان آنجا درگاه
 سلطانی آوردند و در روز اول که سلطان سلیمان خان گردون غلام داخل بغداد شد زیارت ابوحنیفه کوفی
 رفته بعد از آن بطواف روضه منوره مسطره **نظم** زبده و دو دهان صطوفی * قبله تاجان مرتضوی *
 گو گو کج عشق را ناظم * حجت الله موسی کاظم * علیه سلام رفته شرف زیارت آنحضرت را دریافت و صدقات
 و نذورات مستحقان رسانیده قساق در آنجا کرده نواب جهانبانی در این اثنا فرصت رغبت داشته و بیعت

دشمن دیکانه گشت حسین خان را که از او ذخیره خاطر داشت تعقل آورده اینچار بر سر او مله به تبریز آورد و در
 اینچار غازی خان کتله از پادشاه کاسکار متوجه گشته از اردو فرار کرده در تبریز خود را با مله رسانید و او را
 از توجیه نواب جهانبانی خبر در کرد اینجمله او مله بخر و شنیدن این خبر شب خازان که در اینیولا تعمیر شده بود
 خالی گشته سبجاب قلعه و آن رشت و در آنجا متحصن شد و نواب جهانبانی بعد از پست روز در تبریز متوجه
 و آن شده او مله را محاصره نموده تا آخر زمستان محاصره استدا داشت و نزدیک بان رسیده بود که قلعه
 مفتوح شود که یک روز جانب عراق و فارس خبر رسید که سام میرزا ایمنی گشته و اطاعت سلطان آن
 او را فرزند خود خواند و سلطنت ایران را به او از زانی داشته از سواش این حال لطیفه قریش روی تفرقه کی
 نموده با نظر و نواب جهانبانی از سر قلعه و آن رسیده متوجه عراق کرد و در آخر این سال سلطان سلیمان خان
 قسلاقی بغداد برخواست به نهرم آذربایجان در حرکت آمد درین اثنا غازی خان کتله بفرقه بوسی گشت
 و ولایت لرستان و کلهرستان و اعراب مشعش و جزیره و واسط با طاعت و انقاد سلطان در آمده خطبه که
 با نقاب نامی سلطان می نمودند و در آثامی راه آذربایجان حاکم سهران بواسطه آنکه با لطیفه قریش طریقه اتحاد
 مرعی داشته بود تعقل رسید و در آنجا راه آلتون کوچی متوجه تبریز شد **وقایع سنه اثنی و در بعین و سماع در**
 غره محرم امینال سلطان سلیمان خان غازی داخل در سلطنت تبریز شد و ایچی از جانب نواب جهانبانی نواب
 صلح آمده سلطان سلیمان خان غازی تقید بصلح نشد سبجاب رجیش و اخلاط در حرکت آمد چون این خبر
 نواب جهانبانی کو دید که سلطان غازی از تبریز کوچ کرده سبجاب روم نهفت نمود بمرنه و دعوی آس از آنجا
 منت سلطان و میریک روملو و شاهلی خلیفه مهر در و بوداق خان قاجار و صدرا لیر خان با جلو و محمد
 سفره چی ترکمان سیر و دبی مهران سیر از استکامیشی سلطان غازی روان فرموده خود بقرا نفوده رفته سگار
 ماهی مشغول بوده که در همان روز خبر رسید که او مله در روان است لاجرم از آنجا اینچار کرده در آن اثنا بواسطه
 از آنکه حرارت در حوالی زادیه ملا حسن اندکی توقف فرمود و قبادیک قاجار و شیر حسن باسی هر دو در حوالی کتله
 فرستاد و از ایشان خبر آمد که او مله و آن را انداخته که کتله روزه دیگر از آنجا کوچ کرده در ظاهر روان نزول
 در همان سخطه خبر آمد که امرانی که بهر اهی بهرام سیر را رفته بودند با حاجی یک و نلی که در وقت کتله سلطان غازی

دو پارچه دودیت و پنجاه کس در اقبال آورده و خودش با هزار جرم تعقل جان در آن فرط خود بخور سا جل بجا
 برده و سلطان غازی ابراهیم پاشای سیریران و یار بکر را همراه اولمه ملوذه بواسطه حفظ و صحت و آن فرستاده
 نواب جهانبانی در آمدن ایشان واقف گشته در وان بدفع ایشان توجه فرمود بطرف کوشش المغار کرد
 اولمه خبر در رفته همراه محمد پاشا سباجت در کلبا در کویه کوشش که در آن روز مشهور شد تقهون قران
 قورچیان ترکان که زک عکاش ای بودند عثمان شاهلی یوزباشی و فراسمیل و کور مشهور به ایشان رسید
 جمعی از مردمان کار آمد را بقتل آورده و سیر و سیکته کردند اولمه و محمد پاشا کشته جان و کشته رکاب در قریه
 ناتوان بلیس بار و وی سلطان فی رسیدند در آنجا که از اخطا ط کوچ ملوذه در راه موش متوجه دیار بکر متوجه شدند
 و سلطان غازی حکومت بلیس از شمس الدین پیک حاکم آنجا گرفته در عوض حکومت ملاطیه در عسار آمد و در آنجا در
 حکومت و در آنجا بلیس را با اولمه مقرر فرمود و در دیار بکر متوجه در ملک قسطنطنیه شده قسلاق در آنجا کرده
 جهانبانی در چیش و دان را مفتوح کردند کوه توال قلعه و آن را با احمد خان متا جلومی صوفی اوقالی متوجه
 و اولونه خان افشار که کمر از آذوقه و عسایان سرزده بود بسیار رسانید الگای بشکر در آنجا پیک
 حسن پیک فرزند زاده افشار مشهور مغوض فرمود و لقب شاه رخ کردند به تبریز معاودت فرموده قسلاق
 آنجا کردند و قاضی جهان قزوینی حسنی که سالها در کیلان مقید بود با تائه شاه ای آمل مراحم حسنه و از متعارف
 سرافزار شد و منصب جلیل القدر و وزارت دیوان شاهی اختصاص یافت و سلطان مظفر و الی کیلان رسید که سیر
 و ماج استوار داشت در سطوت قاهره شاه ای سباجت سیروان در آنجا کرده بود در آنجا که فرار شد به تبریز آورده
 در قفس چون گذشته از هزاره جامع مظفریه او سخته فقط زده سوخته و در سفان همین سال ابراهیم پاشای فریاد
 که در سفر عجم لقب سلطان ابراهیم پاشا شده بود و بواسطه غرور و بعضی ارادها که در آنجا کلمه کی بستد عالی نمود
 سلطان غازی که اسم او در اخل خطبه و سکه نمایند و شبی که در درون سرای عامره سلطان فی عبادت معهود است
 با سلطان سلیمان مکان شراب خورده است در جانه خواب سلطان فی نخسته بود در دست بوتاسخی حسب اشارت
 بقتل رسید و قاضی **سه ثلاث در عین و ستمانه** درین سلطان سلیمان خان بقصد تادیب و گوشمال طایفه
 در کونودا طاق کردند و اساس و سامان ملک حماس در اسلامبول برودن زده روانه ولایت لوندکشت لطف پاشای

وزیر را با خبر آیدین متبرع بعضی از خرابی که تعلق بقرال پسانیه داشت فرستاد و هم درین سال نواب جهانبانی
 از او جان آذر با سحان بغرم بوش خراسان تقرون آمد مولانا کن آیدین طلب کارزدنی مواخذوب
 گشته سادات سلکوش و نماینده سفید صدارت با شمس آیدین پسرانده شوشتری مخوض کردید دیگر شرف آیدین
 کرمانی که در تمامب در الانشاء شاهی بدو تعلق داشت وفات نمود منصب اشا محمد یک برادر امیرزکریایی وزیر
 غایت شد و هم درین سنه سلطان حسن دالی کیلان تیره پس وفات کرده درانی کیلان پشاده عالمیان بهرام
 سقر شده و در فرزند قشلاق کرده در آخر سال توجبه کیلان گشت و خان احمد پسر سلطان حسن که در صخرین بود
 قرا محمد میر عباس دسر افراز سلطان پشته شاهی که مشهورت بحیکه تیه اور آورده بکوتان بشکور که در کیلان
 از آن جانی میت برده سر از رفته اطاعت شاهی در کشیده و اما سایر عیان کیلان تقدم اطاعت شاهی
 سیرا چند روز در میجان توقف کرده با حکومت ساربت نمود **وقایع سنه درین و در عین و درین سال**
 سلیمانخان اولودرا هنب و عارت کرده با سلا بول عودت فرمود لطفی پاشای وزیر قریب سی قلعه از ولایت
 قرال پسانیه فتح کرده چون آن قلاع را حفظ و حراست کردن ممکن نبود منهدم کرده پسند و سالم و غایب عادت
 و هم درین سال نواب جهانبانی بغرم خراسان توجبه جلوان شد و میر قوام آیدین فوری بخشی را گرفته بحسب عرفان
 ساخت و در آنجا بقدرین عودت کرده در قب رستان توجبه تبریزه و خواجه کلان ملک زاده خوئی که برودده شاهی
 بود در ماد سخت و غرور بطریق نمر و عیسان ساکن گشته در قلعه قریب تاد من عمال ولایت اخبر تحسین حجت
 قلعه در بالایی کوهی که دوسه هزار کز مرتفع است واقعه و بغیر از راه کنفر پاده از محل و دیگر راه بر آمدن مرز
 درنده کان بر دیگر عالم قنات آن قلعه نشان میدهند و چون خبر عیسان او سموع شد تا ششی یونجی را بویست
 ادب آنجا فرستاد و تا ششی کنصرت تیر پلاک پلاک اندخت با برین امرای خراسان مجاصره او مامور شده
 یازده ماه ایام محاصره استدا یافت بعد از آن کردی از طایفه چکنی از قبایل شرفی قلعه بالارفته جماعتی بر کتاب
 بالاکشید و بجاعت پلار سوری از چند جمعی از نوکران که حافظ در ورزه قلعه بودند فرز نموده خو به کلان
 شد و او را بند کرده در تیر زنجیرت شاهی آورده حسب فرمان او از زنده نصیه صاحب آباد تیر یک
 تا جان بقابض ارجاح سپرد و مردم کیلان با اتفاق قرا محمد و برادران او با بهرام سیرا ترک کیلان

بطرف دیلمان رفت و در آنجا نیز توقف نموده بقرون آمد و در آن اثنا عبیدخان اوزبک سخراسان آمده
 صوفیان خلیفه روم و والی اهرات را در قلعه عبدالآباد بنا بود قتل آورد و شهر اهرات را محاصره کرد و
 چون این خبر بمساع علیّه شاهی رسید بغزم رزم او متوجه خراسان گشت و بجز رسیدن رایت شاهی
 عبیدخان ترک محاصره کرده باو راه انهم معاودت نمود و ایالت خراسان در نام سمرزرا تغییر شده سلطان
 محمد میرزا و الله کی او محمدخان شرف الدین او قلی مقرر شد و در رشتان همین سال رایت شاهی بجات
 نسا و امپور رفته بواسطه بردت او تعجب پارو دیده و قندما روزمین داوران نیز ضمیمه ممالک محروسه خود
 ساخته و ایالت او را بامودخان قاجار تفویض کرده کوچ بر کوچ بمعاودت نمود و **قاریع سنه ۸۰۰**
و تسعانه در نیال سلطان سلیمانخان بواسطه تدر و عصیان قرال بغداد که با ثقات ملوک افریج و آلمان
 علیهم السخط و المنیران قصد تجارت و بازرگانی که با ازادای خریه ملوزه بودند روانه گشت و قلعه سجاد
 سن اعمال ولایت بغداد را سخر کردین قرال به فعال تاب مقاومت نیاورده ولایت را خالی گذاشته
 فرار نموده داخل ولایت مقدم اطاعت پیشین حاکم حبه خود مضب کرده تقبل خریه و خراج نمودند که
 هر ساله مسبغ شتا و زمرا فرودش بخریه عامه در سال گشته و سلطان کیتی تان با سلا بول معاودت نمود
 و هم درین سنه نواب جهانبانی بقاص میرزا را بدفع شاهرخ بن فرخ سیاوالی شیردان فرستاده او در قلعه
 که در حمله قلاع نام در شیردان است متحصن شد و نواب جهانبانی بتباعت القاص میرزا خود بنفسه روانه گشت
 پیگردر اصلاح سخر کردین و در تهمان قریب شصده نفر بتبع پدینخ قرلباشان در گشته حتی نواب جهانبانی
 بنفسه زرعمان شیردان بقصاص جد خود سلطان حیدر تامل آورد و دلکای شیردان را با قاص میرزا داده
 بتبریز عودت کرد و قسلاق در آنجا داد و قصه و هم درین سنه محمد صالح نمیره خواجه نظر تلکچی در اهرت آباد **صدر**
 خان است جلوه والی آنجا بطریق عصیان پیش آمد و در از اهرت آباد مدبر کرده و صدر الدین خان علی العجلی
 بر سر او املیا ریده آورد و سیکر ملوده مدبرگاه عرش شباہ شاهی فرستاده حسب فرمان اورا از نضره
 زیر انداختند و اولاد تلکچی در او منقص شد **قاریع سنه ۸۰۱** و در **ربیعین** و **تسعمانه** در نیال سلطان سلیمانخان
 سلیمان پاشای وزیر اباراده تسخر هندوستان از راه دریای عمان روانه ساخت و خیر الدین پاشای

با اندر دوره نام شخصی از قزوین افرنج در دریا دو چار یکدگر شده در میان ایشان جنگ عظیم و محمد اندر
 قلعه پوره را تصرف در آورده کاخرا را بجهت محافظت او نصب کرده تکراراً خیرالدین پاشا بر سر آن قلعه ^{نصب}
 سخن کرده پند که در آنجا بودند بقتل آورده سلیمان را بجهت محافظت در آنجا تعیین نموده اجماع درین ^{عده}
 از یک در آنجا رادفات کرده عبدالله خان بن کوجلو سخی خان بن ابوالخیر خان بعد از او پادشاه با استیصال
 در اء المهر و رکتان کردیم از شنیدن فوت عید خان نواب جهانبانی ضرمی و پاشا ملتو در اء
 و صدقات مستحقان رسانیده و قاضی خان والی سردان در درو و وفات کرد و نصب او با بر ابراهیم خان
 و له کچل یک ذوالقدر غنایت شده غارضا طاعون در تبریز واقع شده مردم بسیار با وفات ^{واقع}
شبه سیم و ربعین و تسعمانه در میان سلطان سلیمان خان جبهه دفعه قرال منجه که قوندرش نام داشت
 بارده تسخیر ولایت انکروس پرون آمد قلعه بدون رجا حاصره کرده بود از اسلابل سپردن رفت و سابقاً
 مذکور شد که در چین تسخیر بدون حکومت آنجا میان از زانی شد بعد از فوت او در آنجا استغفایان ^{تعمیر}
 فرمود فرزندش قرال بر سر استغفایان روان شد و محمد پاشای وزیر قبل در رسیدن سوک سلیمان با عسکر روم
 مجادلت استغفایان روان کردید و هم درین سه غازی خان تکله از در سلطان غازی روگردان شد با نوری
 شش هزار سوار در سلاق بوراخ بجهت بوسی سرفرزد کردید و بعضی از ولایات سردان مثل سالیان ^{محمد}
 با کوه و بخت گشته نواب جهانبانی منقبه المیغار بر سر رجتان برده الگای تغلیس که تعلق بجواب کرچی داشت
 هذب و غارت نموده پسر دستگیر و غنیمت فراوان پرون آورده و سلاق در تبریز نمود و ^{قرال} **واقع شبه سیم**
در ربعین و تسعمانه درین سال محمد پاشای وزیر که قبل از وصول سوک سلطان غازی مجادلت بدون
 رفته بودند با آنجا رسید فرزندش قرال ترک محاصره بدون کرده محل جنگ تعیین نموده بود اطراف آنرا
 خندق کرده و عراب خوب در آن خندق مستحکم گردانیده در درون آن درآمده آماده جنگ و جدال و ^{محمد}
 قتال شده بود که در اصطلاح آن قوم آنکان را اصطیو میامند و محمد پاشا با کفار خاک سار آغاز
 محاربه و مجادله کرده بکشت بر قوندرش قرال فاشده از صیغور پرون رفته جمع کثیر لشکران ^{محمد}
 قازیان ظفر تاثیر شدند و فتح قلعه و شوه هم درین سه اتفاق افتاد حضرت سلطان غازی بدلیل ^{محمد}

و هم درین سه محمد خان و الی سگوه با شقاق حضرت القاص میرزا در سهند بجلازت شاهی آید ^{طفت} لمخوط نظم
 اثر شاهی گشته رحمت انصاف یافته و شقاق شاهی در تبریز واقع شد و بعد الله خان بن کوجک بن محمد خان
 که بعد از فوت عید خان سلطنت ماوراء النهر رسیده بود وفات یافت و عبد الغزیز خان و له عید خان
 در بخارا ایت حکومت برافروخت **وقایع سنه تسع و در عین و تسعانه** درین سال سلطان سلیمان خان غازی
 در بهار و رستان بفرغت و کاسرانی و عیش و شادمانی اوقات فرخنده ساعات در سلطنته قسطنطنیه
 بگذرانید و هم درین سال از جانب سلاطین اوزبکیه اعنی کهن قره سلطان و رزجانلی یک خان حاکم بلخ خان
 چهره بهادر و زرتزد عبد الغزیز خان و له عید خان حاکم بخارا خد او بیرونی بهادر را بطریق است سبقت بود
 اما یون جهانی آید معضی المرام عودت کردند و حاجی قاضی حماندر همراه ایشان روانه شد ریات جهانی
 در فضل با سرتوجه خوزستان گشت و در زفول و شوشه با بوالفتح یک افشار مغرض گردیدم معراق و محاببت
 نموده شقاق در تسع کرده **وقایع سنه خمیس و تسعانه** درین سال سلطان سلیمان خان با رادده تسخیر ولایت
 و دفع قرال آسجادین بخت برین استقامت زده اوطاق کردون نطق از اسلامبول سپردن زده سرعبودین
 و کلبیس فلک حماس چون بروج شیده برهم یافت **پت** چه سپردن ز در شهر خراگاه شاه شد شقیه
 بار که کوی ماه **اولا قلعه و ایلیوه و قلعه سغلاوش** که فی الواقع آن قلاع نامدار آرومی ولایت کهار بود فتح
 گشت و همچنان قلعه استوردغون و قلعه سچون و قلعه شغراد و قلعه ساز و داد و قلعه قوبان و قلعه تاما و قلعه
 و دستونی بلغراد که زبانیای قدیم است و یاد از قصر شداد و بروج شید عا و سیدار و مفتوح گشته عتی
 از امرای نیکچری بجایفت قلاع آسجادین نصب کرده کناس و معابد و صنایع **بموجب من حضرت سید الانام علیه**
الصلوة و السلام ساجد و مدرس کافه اهل اسلام گشت **پت** از تیغ او بجای صلیب و کلیسیا در
 در کفر مسجد و محراب و قبر است **آسجا** که بود بغره و فریادش کان **الکون خردش بغره الله کبر است**
 و هم درین سال نواب جهانی از شقاق قلم متوجه میقات سر بند همداشته در حوالی نهادند مزاج نفس رز
 پنج استقامت افشاده عارضه مرضی طاری شد اطبای حاذق و حکمای مدقق اغذیه و شراب موافق
 ترتیب داده بعد از چند روز آنا صحت و ظهور رسد امر او ایمن قرنبا شید که در لجه خطرات افشاده بود

سکه الهی سجای آورده صدقات و منورات بارباب حاجا دادند و عبدالله خان پشاجلومی و امیری سوزان و
 شاه علی سلطان تاجت ولایت و ایلات و احشامات کلهر ما مورگشته آن دیار را منیب و غارت کرده
 سالم و خانم عودت نمودند و خازمی خان کلکو که چند دفعه از او آثار خلاف و علات نفاق نظیر آمده بود
 شیروان حب الفهمان شاه با برادران در دست اقص میرزا اقبال رسیده و شلاق شاهی در قزوین افتاد
 و **قاید سینه احمدی و خمین و سعمانه** در خیال پادشاه روم و سلیمان آن مرز و بوم اوقات در آن
 کجا کاری و فرمانی سرور داشت و همچنان پادشاه عجم بغرم سلیقات آذربایجان از قزوین سرور آن
 درین آسنا میرزا همایون بن میرزا بابر بن میرزا عمر شیخ بن میرزا سلطان ابوسعید بن میرزا سلطان محمد بن میرزا
 بن امیر تیمور کورگان بواسطه مخالفت امرا و در کمان خصوصاً زحمت برادرش میرزا کاکا بر این و شیرخان و
 هندوستان که تاب مقاومت ایشان نداشت قطع نظر از ولایت هندوستان کرده بغرم ملاقات نواب جهانگیر
 قوجه سبجاب عراق و آذربایجان نموده در چمن بهر بلارنت شاه رسید هر ایا و تسوقات حسرت و اندک نرسیده
 از آنجمله کقطعه الماس که در نش چهارشقال و چهار دکن بود بنظر شاه در آورده که شبیه و نظیر او در قرون
 دیده روزگار ندیده و کوش زمانه نشین بود نواب جهانبانی نیز در آن جزو و حیرت آمیز او گویند چند روز در
 سریع جشنهای شایمانه و طویهای پادشاهانه نموده شکارهای جر که طرح اند **در غزایات و اشعارات**
در شاهی شکار تیری بر ابوالقاسم قاجار خورده بان در کشت و در تمام شفقت آمده موزی شش هزار نفر شکار
 بسر در می بود آن قاجار همراه میرزا همایون روانه هندوستان گردانیده و میرزا همایون شیرخان را
 ساحه بار دیگر سلطنت آن دیار گشکشت و در مقابل محاربت و همراهی نواب جهانبانی الکامی قدم برداشت
 نموده از آن تاریخ تا حال الکامی قدم کار که هر ساله بسنج چهل هزار تومان حاصل دست در تحت تصرف
 قریش است **و قاید سینه اشنی و خمین و سعمانه** در خیال خدیو جهانگیر روم سلطان سلیمان خان بغداد
 در آورده و اسلامبول بصید و شکار مشغول بود و در هیچ مملکتی که باعث تفرقه خاطر باشد ساخته نشده
 نواب جهانبانی بواسطه طلبه طاعون که در تبریز بود بطرف عراق نهفت فرمود تا به حد خراسان بجای بولاق
 نام محلی رفته بقزوین سعادت نموده و شلاق در آنجا واقع شد آرزو عمیان اقص میرزا بواسطه افسا

بعضی قزلباش مردم شیروان سموع پادشاهی کردید **وقایع سه شصت و هشتاد و نهمین و سیصد و پنجاه و یک**
 شهزاده سلطان محمدخان بن سلطان سلیمان خان در غیاب و فانیات یاقه نغش اورا با سلاسل نقل
 کردند و مسجد عالی بر سر نزار او بنا کرده با تمام رسانیدند و میرسیران بغداد و بصره و جوز و واسط فتح
 کرده داخل ممالک محمدشاه سلطانی شد و از درگاه عالی جهت محافظت آن محال بکلگی و امر این شد
 و نواب جهانبانی پیش و کامرانی از قشلاق قزوین متوجه آذربایجان شد در سلاطین او جان خانم کی خانم
 و والده القاص میرزا با پسرش سلطان احمد میرزا بجهت رفع عیان القاص میرزا بغریباط بوسی سرافراز
 قلم عفو بر جرایم ایشان کشید امراده عیان قزلباش سید یک کونیه و بدرخان استا جلو و شاه معنی خلیفه
 ذوالقدر و سونیک قورچی باشی خاشر و معصوم یک صوفی و میرزا ابراهیم قاضی معسکر را همراه والده او
 روانه شیروان گردانید که القاص میرزا را خاطر جوئی نموده سوگند دیند که من بعد خلاف رضای سلطان نموده
 قدم از جاده اطاعت و متابعت پیرون ننهد و خود بنفسه متوجه غزالی کرختان شده القاص میرزا از درون
 شیروان بغزالی چرکس رود نواب کامیاب جهانبانی از ناحیه شورگل و نیک عبور نموده کرختان در آمد و کشتان
 زستان بتسخیر آن دیار و دفع شهر کفار بر سر برد و از آنجا معاودت نموده در یازدهم شهر ذی حجه از تبریز
 اولی رودخانه کر عبور کرده داخل الکامی شیروان شد و از آنجا بعلی چوپان رفت **وقایع سه درج و هشتاد و نهمین و سیصد و پنجاه و یک**
 درین سال سلیمان خان غازی تخریک القاص میرزا که همواره بعرض سلطان غازی میرسانید که هرگاه عنان
 لیکن سلطان بصوب ایران منعطف گردد جمله عیان قزلباش از تبریز در آمد و گردان شده بموکب سالیون خوا
 پوست از در ملک قسطنطنیه بطرف آذربایجان نهفت نمود و سلطان غازی تا در سلطنته تبریز آمده فردی از
 افراد قزلباش استقبال موکب شاهی نموده ملازمان القاص میرزا از او و گردان شده در بگاه جهانبانی فرستاد
 به این واسطه سلطان غازی چهار روز در تبریز رحل قامت انداخته شایش حضور نموده نوعی عسکریان زنیه فرستاد
 که بچاکس را یار می آن بود که بر یک کاه بی بزور و تعدی از رعایا و توکمان شهر تبریز و نواحی آن بتواند گرفت
 و مردم سوق و بازار را بقرار و قاعده هر روز یکدکاکین نشسته خرید و فروخت میگردند و موکب خضر قرین
 سلطانی توان عودت کرده آن قلعه کسوان مرتبه را مرکز و در میان گرفته بضراب توپ و مخفی در هم کوفته

شاه علی سلطان حسینی که در اندرون قلعه بود بجان آمده امان طلبیده قلعه را تسلیم کما سلطان نمود و قلعه
 دان و دوستان و در پیش و عدو بجز در تصرف اولیای دولت قاهره درآمد و چون خاطر انور سلطان از آن
 محافظت قلعه در می فرغت یافت توجه بصوب حلب نمود که در آنجا قسلاقی نماید در بنده ماهی بطرف در شهر
 و خصوص رفت و نواب جهانبانی در مابین دو مکتب توقف داشته عابوسان نواب جهانبانی بعضی رسانیده که
 نواب جهانبانی سر داده گرفته قصد حبارت عساکر اسلام در دو و سلطان غازی فسخ عنایت آنرا کرده از در شهر
 بموش آمدن از آنجا عنان عنایت بصوب بدلیس معطوف داشت از در بند بدلیس بصوبت تمام عبور فرموده روانه
 دیار بکر شده نواب جهانبانی بعد از تحقیق این اخبار ستعاقب سلطان سلطانی بجان بدلیس سعادت کرده موش و ناحیه
 خوی را احراق مابان فرموده لشکر قبلیش سجوی بدلیس تا گوگ رسیدند و خرابی پسر نموده از آنجا بر قلعه آن
 توجه فرموده محاصره کردند و سلطان غازی القاص سیراز را با براده تاخت و تاراج عراق بصوب بغداد فرستاد
 قسلاقی در آنجا مقرر نمود در بهار مهین سال سلطان غازی از قسلاقی حلب با براده متقابله و متعاقب نواب جهانبانی
 بریار بکر آمدن و از آنجا با ملاق الما لورقه چند در رحل قامت نهخت درین اثنا خبر آمد که القاص سیراز از بغداد
 آمده نهب و غارت در دوی مرادش مبرام سیراز و چراغ سلطان با جلوار در همدان دیر کردن عیال فرزندان ایشان
 و از آنجا متوجه شدن بطرف قم و کاشان و صفهان و تقدم الحاحت پیش آمدن متولمان اندیاز با القاص سیراز
 شاهی رسید از کنار رودخانه که در حجت کرده از راه اردبیل و خنقل متوجه قزوین شد امر عیال پیش از وصول
 سوگب شاهی بجهت محافظت در دو و اهل و عیال خود که در ولایت عراق پراکنده شده بودند ارسال نمودند
 آذینه آمدن ایشان در سوگب شاهی در مصحفان مسموع القاص سیراز است آنک دلایت خوزستان کرده قلعه ای در خوزستان
 گرفته قتل عام نمود و از آنجا بطرف شوستر و در فلول رفته قلعه شوستر را محاصره کرده اقدام پسر در گرفتن او نمود
 اما بحسن اتهام اولاد اشیرتس الدین سدا الله بن امیر زین الدین سید علی و وجهیه الله بن عبد النواب که مرجع دلاست
 ابالی آن دیار بودند بهر جا که رجال ردم هجوم می آوردند ایشان فرار می و در پیرون میتافته و دفع صدره ایشان
 اثری بر جفا دش تترتب نه خایب و فاسد بطرف دزفول منتقم نمود و در آنجا نیزه کاری ساختند از راه قلعه
 یات بغداد رفت و قایم سنت و خمین و شهمانه در اوایل ارباب سلطان سلیمان احمد پاشای نیریز

سردر نموده در قشلاق الما لوبو بزم محاربه نواب جهانبانی بطرف کرجان فرستاد و ما وجود آنکه میان هر دو
 فریق قریب یکمیزل مسافت مانده بود جرات بر تقاضا و مجادله ننموده قلعه خندرز ولایت شوشا و تصرف
 در آورده بار دومی کیهان پوی سلطانی به جهت ممنوعه سلطان غازی در همان خندرز و معتبره حلال عودت
 فرمود و نواب جهانبانی قشلاق در فرزون کرده از آنجا روانه سیلاق خرقان گشت و در آن محل خان بعرض
 رسانیدند که القاص میرزا بوسطه بعضی اوضاع نا معلوم که شرح آن طولی دردد نظر سلطان غازی افتاده و در
 عصر رستم پاشا با او عداوت پیدا کرده بجا برین القاص میرزا بشهر زوال آن میل صلح هست نواب جهانبانی
 این خبر را فوراً عظیم دسته کوچ بر کوچ متوجه گردان شد و میر عبدالغیر شوشلی **بتنه منوره مطهره حضرت**
امام ثامن ضامن امام رضا علیه آلاف التحية والثناء را بجهت دلالت القاص میرزا روانه ساخت و القاص میرزا
 جواب شامی و میر عبدالغیر متردد بود که یکبار شکر روم تاخت بر سر او آورده اردوی او را تفت و غارت
 کردند و القاص میرزا خود را با سعدودی چند بکوتن پیکه یک حاکم در دلاک شه و لواب جهانبانی سوند لیک قوچی
 باشی را با جمعی از قوچیان فرستاده قلعه را محاصره کرده تحقیق احوال او را معروض پادشاهی کرد پسند
 و نواب جهانبانی بحکم الله بخصیت او فرستاده او را بدلات دستمال با پست و کتف از ملازمان بدرگاه شاهی
 آورد بعد از دروز او را قلعه قهقهه فرستاده مدت اسباحت عمرش در قید باخریه او را بکطریق که تقصیر نموده بود
 در قلعه اندر چه ممالک ساختند و هم در پانزدهم ماه رمضان همین سال بهرم میرزا برادر کوچک نواب جهانبانی با
 طبعی وفات یافت و در او سلطان حسین میرزا و در بر ایتم میرزا و بدیع الزمان میرزا سه پسر در صغر سن مانده و در او
 امینال از حفا و سلاطین شیروان برهان نام شخصی سده اش کثر حاکم شیروان را تصرف در آورد عبدالله خان
 است جلوز نواب جهانبانی بجلومت شیروان فرستاده چون از آب که عبور نمود **از غرایب اتفاقات برهان برهن**
 طبعی وفات کرده و امالی شیروان محراب نام شخصی را بجای او نصب کرده عبدالله خان امینال بر سر محراب
 او تاب مقادمت نیارده فرار نموده ولایت شیروان مجدداً بید تصرف قزلباشیه درآمد **دفاع سه سنج و**
و شجانه در نینال سلطان سلیمان خان در اسلامبول مسجد جامع عالی بنا کرده در عرض شش سال تمام
 رسانیده مضموم سلیمانیه شد فی الواقع ثانی جامع نبی امیه و ثالث مسجد ای صوفیه است و هم درین سال نواب جهانبانی

از خردین متوجه سلطانی شد و از آنجا بطرف آذربایجان در حرکت آمد و در غزق راه عراق فرستاده قشلاق
در قراباغ در آن سیاحت و قایم **سنة ثمان و خمسين و تسعمائة** درین سال سلطان سلیمان خان غازی احمد پاشا
وزیر عظمی را سردار نموده باشکوه پیشمار وینچرمی و قیو خلقی و میرسیران روم ایلی متبخر قلعه طمشور را مأمور گردانید تا
قلعه حصاری بود که در غرب وجود جمعیه اسلامی و واقع شده بود در تصرف تورسانجه نام کافر می بود در دست
و حصانت با قلعه آسمان و قلعه کیوان برابر می میگرد و همواره از تورسانجه حاکم مسرت و آسودگان
دیار اسلام میرسید احمد پاشا بر سپیل استیصال بر سر آن کوه رفته محاصره کرده از خردوش جهیوش دریا جوش
توپ و تفنگ و عده خردوش عیالات روز قیامت بنظر آمد و در روز خرابه و مقابله ابر بلا و طوفان قضا بر سر
ظاهر و آشکارا سیاحت و قلعه طمشور و مارق نام حصار دهنه قلعه دیگر از توابع و ملحقات او بدست دوزشها
مفتوح شده داخل حاکم محروسه سلطانی گشت و میرسیران و سنجاق میکان و قاضیان همه حفظ و صحت یافتند
تعیین کرده بدر سلطنته حمیه عودت فرمود و هم درین سال نواب جهانبانی چون بکرات آه نارتق و عیسان دزد
در ویش محمد خان والی گئی شاهن کرده بود شک بر سر او فرستاده قلعه سگی را بر دزد و غلبه مسخر گردانید در روز
محمد خان فرار نمود و بدست کوه سپر قلی از خرمید ملازم جناب سلطان شامو در آمد نرفته او بقتل آورده
و هم درین سنه شاه علی سلطان استاجلو را تغیر از حکومت مشهده مقدس رضویه علیه السلام داده حکومت حجر سعید
گشت و حکومت مشهده علی سلطان ذوالقدر طاعنی او قلی خنایت کردند و هم در او اخرا این سنه ایلی از راه قراباغ
اسبانیه از راه هر نر بدرگاه فلک بارگاه پادشاهی آمد بعد از آن خیل محمد هاید نام شخصی از ملازمان دین
محمد خان از بک و الی خوارزم بدرگاه عالم نیا نواب جهانبانی آمده در حکام عودت چون سبزه در رسید
خبر فوت دین محمد شنیده قاضی عطاء الله پسر رازی را که همراه او کرده بودند که آه شب بطریق فرار بکجا
برورفت و در آنوقت در اردوی قراباغش طاعون پیدایش نواب جهانبانی لشکر خود را تفرق و پراکنده نمود
قشلاق در قراباغ در آن نمود و قایم **سنة تسع و خمسين و تسعمائة** درین سال سلیمان خان در مقدس شهرت یافت
قبله بر سر صحرا مبارک کبندی عالی بنا کرده اندرون و بیرون او را کاشی کاری نمود بعد از آن در موضع کلک
میدان بلده شام که اشتهار در در بقصر ابلق حابیه رفع ذراویه و وسیع بنا کرده در آنک زمانه با تمام رسانید

بجهت مسافران مباح و سایر اطمینان تو فی تعیین گردید و در ماه رمضان همین سال نواب جهانبانی بخرم تسخیر
 حرکت نمود و قلعه اخلاط را محاصره کرده و چون قلعه بر سر سنگ نرم واقع شده بود لقب چنان از طرف
 و جهات در آمده بجهت نفی شغال نمودند و متحصنان بجان امان خویشه متمسکین ماندند و همان روز
 از قلعه بیرون آمده نواب جهانبانی قلعه را خراب کرده در آنجا بطرف قلعه ارجیس نهفت فرموده بمحاصره آن
 ارفر نمود و چون ایام محاصره چهار ماه است دریافت زسان سخت شده بازندگی عظیم روی داد نواب جهانبانی
 در میان برف بانجیمه و خراک پای ثابت و وقار فرموده بود هر روز در صحن محاصره پانزده شتر می نمود و در آن وقت
 سبب بعضی از طوایف بگهی شل میسر آید کور کلبی با معده و دمی چند واقعه بودند جماعت رومیه تسلیم
 رضی شدند و طایفه بگهی قبول این سخن نمی کردند آخر الامر طایفه رومیه در خفیه اظهار عمو دیت نمودند بعضی از قبایل
 باطناب در دیورحصار بالاکشیدند و طایفه بگهی را بضر تیر و تفک بطرفی از طرف قلعه رومیه قلعه را
 شاهی کردند و بقیه السیف بگهی را پادشاه بدست آورده پست در سر ایشان برکنه دسر حال القاصح بر روی
 بر بیع الزمان و له علی پکت ترکمان جلیلو نند که میر لوامی ایش بود تقبل رسید **وقایع سه ستین و تسنه** در
 ادیل انیال سلطان سلیمان خان بخرم تسخیر ایران زرد در سلطنته اسلاسل بیرون آمده چون قصبه را کسب
 خیام دسر اوقات جلال شد شهزاده سلطان مصطفی و له اولز امایه با عسکر با بغر باط بوسیله در تسخیر
 وزیر اعظم چون در سطوت او خایف بود مکتوبی بنزد وزیر از زبان نواب جهانبانی بوساطت سید محمد حکامی
 بنظر انور سلطانی در آورد و در مضمون مکتوب خاطر سلطانی شوش گشته همان روز شهزاده را گرفته خفه نمودند یکی
 در قضا تا رنج این قضیه را مکرر تمه باقیه و نفس او را بیوسا نقل نموده دفن کردند و قسلاق سلطانی در حلب
 افتاده شهزاده جهانبانی در آنجا سجود رحمت حق پست نفس او را با اسلابول نقل کرده مسجد جامع در کمال
 بر سر قبر او بنا کرده با تمام رسانیدند و اول بهار حجت شماره از قسلاق حلب بطرف نخچوان در حرکت آمد
 چون در خطا هر نخچوان مضرب خیام عا که حضرت فرجام گشت نواب جهانبانی نیز بجان یلاقات نخچوان
 نهفت نمود و زستان نیز نزدیک رسیده احتمال رفتن نواب جهانبانی بولایت روم و وقوع تخریب بلاد
 آن مرد بوم در آینه ضمیر سلطانی بر تو افکن شده از نخچوان رحمت کرده با مایه آمده قسلاق در آنجا فرمود

وقایع **شبهه احمدی و تین و تجماعه** در این سال سلطان سلیمان خان غازی احمد پاشای وزیر عظیم را قتل آورد
 رستم پاشا را که با او علاقه و امانی داشت و در هنگام توجه سخوان بر سر قصه سلطان مصطفی در اهرزد کرده
 بود بمغرب جلیل القدر صدرت سرافراز نمود و نواب جهانبانی در فصل با تیر به تبریز آمدن شاه نعمت الله ثانی
 که از خواهرش متولد شده بود تبه اسمعیل میرزا انجوشکاری نموده طوی عظیم فرموده **وقایع شبهه احمدی و تین و تجماعه**
 درین شبهه میرزاها یون و الی مندرنگام غر و با قباب که بعضا گمیه زده بود و تماشای شفق میکرد از بام قصر
 که در بلده ساخته بود بریز افاده جان سبحان آفرین تسلیم نمود و له ارشدش حلال الدین کبر و صغر من سجای پر
 تحت سلطت جلوس نموده بدریچ اکثر ممالک هندوستان را سخر کرده اند و به تصرف در آورد و خاله تهر چهل
 خیال است که آن پادشاه عادل و فاضل حکومت آن مملکت سادت فیما بیه آوازه عدل و جان کوشش پیش
 مستخان میرساند و بخاطر شگته برسد که سواد صحایمی آن پادشاه عدالت کتبه در این نسخه بهتر درج نماید چون
 خارج ممالک اردلان بود از تطویل کلام تهر از نموده در سر داده در گذشت **و مولانا قاسم گامی تاریخ پادشاه**
میرزاها یون را بدین عنوان فرموده اند پت هما یون پادشاه ملک مستی و خرد و کس چو او شامش می آید
 ز نام قصر خود افتاد و ناکه و زمان عمر غریزش رفت بر باد و پی تاریخ او کا هی رستند و هما یون پادشاه
 بام افتاد و **وقایع شبهه ثلاث و تین و تجماعه** در این سال سلطان سلیمان خان در در ایستاده قسطنطنیه و قات
 فرخنده ساعات بعیش و کافران مصروف است و هم در این سال نواب جهانبانی در رانی هرات را اسمعیل میرزا
 ولد دوم خود در رانی داشته او را همراه علی سلطان کلکو بد استجا فرستاده که بمحرفان شرف و قلی سپارد سلطان
 محمد میرزای را محبوب خود بهراق آورده علی سلطان احب انفرموده در سیلاق دریا و کت فزون در بگاه شاهی آورده
 علی سلطان همراه اسمعیل میرزا داخل هرات میشود با شاق تا تا سلطان و علی سلطان اولاد محمد خان بعضی بر
 زادگان کلکو خصوصاً شرف الدین بک ولد او پس سلطان و برادر زاده محمد خان بعضی امانت و تجارت نسبت
 بمحمد خان داده اند ایشان بنظر در آید حتی قصه قتل او میکنند محمد خان در عقب علی سلطان اوضاع ناگامیم
 مفضل معروض پایت میرزا هی سیکر دانه و چون علی سلطان بغرباط بوسی شاهی فایز میگردد و بعد از چند روز
 بموجب عرض محمد خان در حین ساج و جلاغ مغضوب گشته در میگاه و دیون در زیر لکه پسران کلکو در گجی ممالک است

و هم در ایالت نواب جبابانی گوهر سلطان قائم نام دختر خود را بعهده کناخ برادرزاده اش سلطان ابراهیم ولد
 بهرام میرزا در آورده حکومت شهسود طوس برادرزادانی داشته روانه خراسان گردانید و در اواخر همین سنه
 جمله امرا و اعیان و قورچیان حسب فرمان شاهیه از جمیع معاصی و شاهیه که شده توبه بوضوح کردند و یکی
 فضلا در تاریخ این توبه گوید **نظم** سلطان کشور دین : طماب شاه عادل : سو کند داد و توبه : خیل
 دین را : تاریخ توبه دادن : شد توبه بوضوح : سر الهی است این : منکد باش این را : **وقایع**
اربع و شصت و تسعمائنه در این سال فرما نفرمای جهان و قهرمان زمان ثانی بگذرد دوران اغنی سلطان سلیمان
 خان در محلیه ادرنه کاکان تاتان در زمان صید افکن و شکار کنان اوقات شریف بگذرید و هم در این
 سال نواب جبابانی بو بطنه افعال شنیعه که در شهر هرات اسمعیل میرزا بطور رسیده او را از در آرمی استی
 مغرول ساخته مگر در اسلطان محمد میرزا را همراه سونک قورچی باشی افشار حکومت هرات روانه نمود و چون
 آمدن اسمعیل میرزا با او بمبارع شاهیه رسید معصوم یک صفوی بپسردیوان را با استقبال ایشان فرستاد
 اسمعیل میرزا را در آنجا مقید ساخته قلعه قهقهه برده مجبوس گردانید و نواب جبابانی نیز با بلایق سهند
 قاضی محمد ولد قاضی ساخر را که حفظ و حرمت و ضبط و میانت اذربایجان و تبریز چند سال در عهده تمام
 او بود فی الواقع کابینگی از عهده او بیرون یابد و بجهت و حسد از باب غرض با حیدر یک انیسوی که تاشخی
 طوخی مشکوب و منصوب گشته گرفتار شدند بعد از شکنجه و توبین با نهایت زور با رسا در پیش او
 مد قلع الموت مجبوس نموده و کار و بار ایشان بنهایت انجامید و هم در او اخر این سنه محمد خان شرف الدین
 او قلی حاکم هرات و فات یافت و قشلاق شاهیه در فرودین واقع شد منصب صدرت بمیر تقی الدین محمد بن
 معز الدین محمد صفهانی مفوض گردید **وقایع سنه خمس و شصت و تسعمائنه** در ایالت سلطان سلیمان خان به ستور
 اوقات شریف را در در سلطنه اسلاسل بعیش و کاروانی بگذرانید و نواب جبابانی شاهلی خلیفه مهر در
 بدرخان است جلور در سر در نموده با ثفاق ابراهیم خان والی استرآباد در ستم خان افشار حاکم کوکلی در
 عراق با سوزی پانزده هزار سوز بر سر طایفه ترکان ایقه و حشامات کرامیلو و طایفه او قلی فرستاد و ایشان
 اتجا بعلی سلطان اوزبک والی اورکنج برده بودند و هر ساله خسارت کلی در ایشان بولایت استرآباد و در المیز

و نواب جهان با فی نفسه متوجه سلاطین خرقان شد که اگر ایام مدد و کوفت لازم شود در عقب امر او نه خربان کرد
 اشفاق چون امر او شکریان سجالی استرآباد رسیدند بجا ترکان ما بطایفه اوقلی زرا و زره ایشان فرار کرده گنج آب
 ترک رفد امرای قزلباشه ایشان را تعاقب نموده در میان ترک شاهلی خلیفه مهر در راه قولنج پیداشده
 از شدت گرما و قتل آب هلاک شد در ابامی ترکان اثر می نیافتند و بعضی از اوسات و حشامات ترانکه را
 هنج و غارت کردند قضا را علی سلطان اوزبک با موزری سه هزار سوار زرا و گنج چهل روز راه چول و پابان
 قطع کرده در کنار رودخانه ترک با ترکانان ملحق شد و وصول هر دو سپاه در پهن کمین راه اشفاق افتاده
 چون علی سلطان بر کثرت قزلباش و قوف یافت در کنار رودخانه محل مضبوط برای سکونت خود قرار داده
 اردوی خود را خندق کند بر آب پشت داده شتران خود را در کنار خندق حصار ساخته مستعد جنگ و جدال
 آماده حرب و قتال شد امرای قزلباش با غرور و عجب تمام بر سر او هجوم آورده آغاز محاربه کردند و علی
 نیز سوار شده با کمان دران چابکیت بر کنار خندق آمد ابامی ترکان را با هزار سوار و عقب لشکر قزلباش فرستاد
 خود برابر محاربه و مقاتله قیام نموده بعد از کوشش و کشش بردانه سکت بر لشکر قزلباش افتاده بدرخان بت جلو
 که پیشوای آن لشکر بود شکر شده بر اینچنان والی استرآباد و دستمان فشار حاکم کوهکلویه بقتل سید و یاد کار محمد
 موصولی حاکم ساوه و حسن سلطان فیچ او قلوبی بت جلوی حاکم دینور و عباس علی سلطان ولد جنید سلطان
 شاه ملو و شاهلی سلطان ولد کچل شاه و رودی استا جلو و دیگر کشته سارسلطان در آب ترک غرق بجز کشته
 و چون این خبر وحشت اثر در سلاطین خرقان معروض پادشاهی کردید بنایت خاطر پریشان گشته امرای مجدد
 سجابی ایشان نصب فرمود و بقزوین آمد قسلاق در آنجا فرمود و در بهار آن سال سیل عظیم آمد در شهر قزلباش
 موزری دوسه هزار خانه خراب و ویران کرده اموال و اسباب پار و زیر کل ولای این ضایع **واقیع است**
دشمن و دشمنان در نیال سلطان سلیمان خان حکم فرمودند که تخیر و تبدیل در محل سکونت شهر اداکان عالم بقدرت
 چنانچه سلطان سلیمان را با مایه و سلطان بایزید خان را بقبونه سجابی او فرستادند و چون سلطان بایزید
 خجست عقل داشت این رای را حمل بر برای رستم پاشای وزیر عظم کرد که خواهر اعیانی سلطان سلیمان را در حاله
 کلنج در دینخواهر که برادر هم نزدیک بدرالملک باشد و مرا که در شده اولاد هم مکان دور دست میفرستد که در **سینه**

سلطان سلیمان نزدیک باشد بر سر سلطنت جلوس نماید اما غافل ازین است **پت** هر چه دولت خواست زین میشود
 هر چه خدا خواست همان میشود عقل ناقص و دین غرور او بر آن دشت که جمیع کثیر از زود و او باش بر سر رایت خود
 جمیع ساخته بر سر برادر بقوین رفت و کوششهای مردانه نموده کاری نساخته با کمزیر عودت نمود چون سلطان غازی
 ازین قضیه واقف گشت عسکر فرزدان از قو خلتی و نیکیهایان و سیر سیران اما طولی و عرش و سیوس و دیار کبریا
 بجانت سلطان سلیمان مأمور گردانید و سلطان بایزید چون بر قهر و سختی پدر و بجوم اعیان و لشکر آگاه شد
 بجناب ارض روم در حرکت آمد هر چند در مقام اعتدال رآید و کسی را بر گاه فرستاده هر چند گفت
 درجه قبول نیافت چون از شفقت و رحمت پدر مأمور گشت بعد از چند روز سرعت و استعجال ارض روم
 رسید ایاز پاشای سیر سیران ارض روم او را اعزاز نموده گفت چند روز در اینجا توقف باید فرمود که
 تحقیق احوال را معروض بآید سیر سیر کردن بصیر سلطانی گردین در خواست گناه تو نایم سخن است
 و کلماتی حکمت انگیز اورا متلی ساخته درین اثنا سلطان سلیم خان با جنود نامعه و دسر وقت او رسید بنیاز
 مجال توقف نماند بجناب فرزندش شافت و کسی را نزد شاه سلطان استاجلوی سیر سیران خبر
 فرستاده اظهار خلوص طوینت کرد چون این خبر در قزوین بمساع غر و جلال شاهی رسید حسن بیگ یوزباشی
 است جلور با استقبال فرستاده او را با غر زره احترام در گاه عالم پناه شاهی بقزوین آورد **وقایع**
سبع و شصت و ستتم در روز شنبه سیزدهم شهر ربیع الثانی بایزید خان با کوبه و دبدبه هر چه تمام تر با
 سوزی او زده نهر از سوز شوی قزوین شد اکثر ارا و اعیان با استقبال رفته او را در دولتخانه قدیم جاداده
 بعد از سه روز در میدان جدید قزوین که از جمله شهنشاهت پادشاهی بود محل جشن ترتیب داده محبت عظیم نمود
 بتعظیم و تحویل شرایط همانی و فیات بجای آورده تا مبلغ ده هزار تومان بطریق خلعت و پیش او و فرزند او اقامت
 در رعایت نموده و اکثر ارا و اعیان حکام و امرای سرحد و ممالک محروسه شاهی را رساله شده که رعایت نموده
 نمایند و در اول بهار ارا و اعیان سلطان بایزید اطراف و کناف مملکت در قزوین مجتمع گشته در مال کار و بار خود بنشیند
 از زردی نوآب جهانبانی خالیف و خاسر گشته بعین اعیان شاهره نمونده که نوآب جهانبان سلطان بایزید
 با فرزدان و اعیان کجهرت خداوند کاری خواهد داد در این باب ارکان دولت او در میان جلوی دفتر خواهد

و لید پاشا و فرخ ملک و عیسی خان با شاهی با یکدیگر دره کردند که در محل فرصت قصه نواب جهانباغی نموده بطرف بغداد
 مبرورند بعضی از بستگان سلطان بایزید خان محمد و محمود و حسن و مصطفی علی شایخی و قراغورلو پست حسن پور شاهی
 کردند ایشان را سر و وضو پایه سر خلافت سیر شاهی کردند پس نه و سلطان بایزید چون برقیه واقف گردید که بجز شاهی
 رفته اند ازین مقدمات خبر در اساطیر اند عرب محمد را با رفیقان بنزد خود حاضر کردند این امر چهار رقیب آورده چون
 خبر قتل آن جماعت بمساح علی شاهی رسید غبار کدورت برآینه خاطر او عارض گشته در مقام ایامت او در آمد عوام
 و سایر ایام و او با شورش و نود فرودین هجوم در زده ام آورده بر سر خانه سلطان بایزید رفته آغاز سنگ انداختن و شورش کردند
 نواب جهانباغی و ورکان دولت اندازین مقدمه آگاه گشته کسی را فرستادند زده عوام نیم عوام ناسم هجوم آنها را
 ساخته روز دیگر سقر کردند که سلطان بایزید را بطریق عادت به دیوانخانه آورده ضیافت کرده که تندی در نظر عوام
 او نماید و چون او را با فرزند آن حاضر کردند بعد از تقهیم ضیافت و همانند آری سلطان بایزید را با سلطان اورخان و
 و سلطان عبدالله و سلطان محمود اول و اولاد او را در درون دیوانخانه سلوک لایق را کردند پس فرمان ساهی بقید و کفار
 جمیع اُمراء اعیان و ملازمان نافذ گشته در محیطه همین تا محال ده هزار کس مجوس در دیوان شاهی حاضر شدند از آن جمله
 پنجه زر کس که از مردم عشایر و قبایل بودند با پسر حسین یک طور خود او قلی و احمد یک ذوالقدر شایخی با شاهی و عبد الله شایخی
 سیواسی و دولویف الدین قرامانی و کلبان با شاهی علی آقا خلاص شمس بکازرت شاهی و شاهزادگان عظیم داری
 کرام ما مورث شد و باقی عسکر که غلام و غلامزاده و کینچری بودند تقبل رسیده اموال و باب ایشان همه سرکار ضمه
 شریفه ضبط شد و بغیر از معدودی چند جان از آنور طه سلالت نبردند و هم درین ستم پسر لوند کرجی حاکم زکرم علی
 سجاوت اسلام شرف گشته بجهت عقیده نایزید و زردیوشان بی ایست ولایت شکی برده غمخوار گردید و حسین یک یوزباشی
 و حسین یک اتا جلو قورچی تیر و کمان که حمله الملک آن دو دمان بودند متعاقب یکدیگر فوت شدند حسین یک مردم
 آزار با سانیه طلعت نمرغای عصر فوت او را فرعون ثانی یافته بودند و قیام **سه شان و شصت و تسع** درین سال علی
 پاشای تبریز بر سران مرعش که بکیون شستار دشت با حسن آقای قیوچی با شاهی بطریق رسالت از جانب سلطان سلیمان
 خان با تکف و هدایای پارس و سوزنی سیصد نفر آدم بطلب سلطان بایزید بقرون آید و ارمایان قزلباشی او را
 استقبال نموده با غار و احترام تمام مشهور در آورده و چون بغرض طوبوسی استعدا یافته چند نفوس که جلالت

و محفل داشت با بعضی زین و لجام مرصع و کمر شمشیر و خاچه طلا و دوز با دگر که نعل بر خشی و سایر اقمشه روم و زلفک
 که زانیده مشمول عواطف خسر و آنه منظور عوارف پیکر آنه پادشاهانه گشته و بعد از تقدیم مراسم ضافت و نوزاد
 عنایت پخت جعفر پیکر تا جلور اصحوب نشان نموده رخت انصاف داشت در وقتی ایمان را رخص کردند
 مواب جهان باقی را داعیه آن بود که در عوض این سیکو خدمتی در اسلام بعد از ابطریق ایالت بجهت سلطان حیدر
 نام و در رشدش مقرر نمایند و هم در نیال رستم پاشای وزیر اعظم با جل طبعی فوت شده از آنجمله تروکا
 سی هزار پوتین سمور بود و سجیل که سی هزار دانه که ششصد بدن باشد کاتب سهولموده و سایر نجاس و دوزین
 توان نموده و منصب وزارت محمد پاشای بوسنوی تفویض شد **و قایح سه تن و تسخان و در نیال جهان**
 زمان بطریق سیر و شکار در قزوین بجا ب طارم رفته در نواحی حرزین که اتقاء رودخانه سیف در و دشت
 چند روز در جل افات انداخته بصد و شکار با هی شغل کردین بقرون سعادت کرده و شیره ایمان جهان باقی
 با نوحانم که سلطانم شهار داشت و پیشانیه تکلف و غایبه تعلق از خویشین روزگار با نواع خیرات و عنایات
 اقبال تمام داشت و سعادتش بسی بقاع خیر از هر رس و خواتق و در بطنه و قطره پر دخته از فیض نوال جانش
 طبقات خلاق محفوظ و بهره ور بودند اجابت حق را لیک گشته از سنگای در غرور عالم سر در حلت نموده نواب جهان
 تیش بخاره او را تا فرامام راده حسین کرده آن در صرف کرامی را بجاک سپرد و جماعه دیگر از ایمان قبول
 شل سوزنیک قورچی باشی افکار که سنش از نود و سجا و ز کرده بود دیدار یک ترخان موصول و بر فضل الله قاضی
 و قاضی عماد ناظر پوتات و سیرزاکانی منشی در دو با دی ترک و نیای فانی کرده عالم عقبا انتقال نموده و هم
 دا و اخر همین سال ولی یک استا جلوی سیا و باشی که بطریق رسالت بروم رفته بود با خسر و پاشای میر سیران و آن
 یک چشک باشی و علی قایم چاوش باشی بطلب سلطان بزیه و اولاد او تقدیرین آمدند و در باغ سعادت آباد ولایت
 عظامی امرای بجز سابط بوسی شاهی مستعد گشته مودری چهار صد نفر فلوز که سرخ از جانب شندوکان کاکا
 سلطان سلیمان که مجموع سی هزار توپان راجح عراق بوده باشد با بعضی تبرکات و تسوقات روم و افرنج و چهل
 اسبهای تازی با بر کستان طلا در صرع که زانیده در برای اولاد ذکر دانات شاهی بر رسم سوقات در مرصع داشت
 از زبان سلطان زده های عظیم آورده بودند که مقومان سر زرقمت آن حاضر بودند و نقد در حساب انصاف شاهی در روم

گناه اشده که هر وقت سلطان بایزید را تسلیم نیکان شاه می نماید نفوذ نیز بکلای شاهی سپارند و مکتوبی که سمل بر
 عهد دیمان و سواکه ملجعت نامه بخط شهزاده سلیم خان که اگر سلطان بایزید را تسلیم نکند کاشکان ما نماید هرگز ز ما و فرزندان
 دشمنی سخا نوازه سلاطین صفویه و متعلقان ایشان نرسد همواره قواعد بنیان صلح و صلاح مستحکم همه ضروری است که بی
 دوستی و دشمنی باشد از شما و اولاد شما سرخ نشود از ما و اولاد ما نیز صد دریا بد چون نواب جهانباغی سلطان مکتوب
 نموده بمضمون مطلع گردید سلطان بایزید را با اولاد تسلیم خسرو پاشا در قضا نموده ایشان سلطان بایزید را با اولاد
 در سیران است تا فتن قزوین بختی پلاک گردند و حسب ایشان را در تالوت گذارند در عراده بوان نقل گردند ^{بسنده}
 که از آنجا با سلاسل برده و فتن سازند که بیک فرمان سلطان عازمی نافذ گشت که عسایشان را در سیران فتن کرده
 با سلاسل نیا و زنده حسب فرمان در سیران شهر سیران در جابت سر راه و فتن ساخته **در انقادات قصاص روزگار**
 در محل و کما ینکه سلطان بایزید را با اولاد بقتل آوردند فرزندان نواب جهانباغی را نیز در همانجا حسب الاشاره نواب
 اسمعیل بقتل رسانیدند **وقایع سنه سبعین و تسعانه** در اوایل این سال حضرت یک کنگد لوی استاجلو که بطریق راست بروم فرست
 بود با شاق الیاس یک نفوذ و جناس که در عوض جایزه سلطان بایزید خسرو پاشا بارض روم آورده بود بفرودین
 آورده بنظر شاه می رسانید و تسلیم خزانه عامه نموده و هم در این سنه حنیخان پسر لوند کرجی که بترتبه عظمی و پایه کبری بر
 در محاسن و محافل بر اکثر امرا و در کمان قربانان تقه م میفرمود در سلک شهادت کان عظام سلوک بود در حکام مطاعه
 بفرزندی خطاب میشد و هر سال مبلغ مقرر از تومان از احوال شهر و بیست از دیوان شاهی باو عاید میکردید از غرور
 و سخوت و دوسوسه شیطان مغرور گشته بد آموزی از نادان کرجی در داده نموده که از قزوین فرار کرده عازم کرجان شود
 که بعضی از محرمان او خصوصاً الله طاق چه کس این مقدمه را معروض پایه سیر شاهی کردین فی الفور فرمان قضا جرایم
 بقید او نافذ گشته او را بقلعه الموت فرستادند و محبوبس گردیدند و هم در این سنه میر تقی الدین محمد صدر از صدرت مغرب
 ساخته منصب صدارت دو حصه گشته عراق و فارس و کرمان بمیر تقی الدین محمد بن میر یوسف استرآبادی دخراسان
 از بایجان و شیروان بمیر زین الدین سید علی بن میر تقی الدین هد الله مرغشی قزوینی صدر سابق مقرر شد و هم در این سنه
 حکیم فودالدین ولد مولانا کمال الدین کاشی و مولانا قطب الدین محمد بغدادی المشهور بقاضی اوقلی وفات یافت
وقایع سنه احدی و سبعین و تسعانه در نیا نواب جهانباغی معصوم یک صفوی امیر دیوان را در سیران کرج

بر سر سلطان مراد اولی مازندران فرستاد و بعد از اطاعت و انقیاد پیش آمده در عهد دادای تقیقات گشته و
 شد پس محمدخان بن جانی پیک بن محمد اعلان بن ابوالنیرخان اوزبک بعد از فوت عبدالعزیزخان و له محمدخان کجسته
 بلخ رسیده بود و هم درین سال با بغوی بعضی مُغزبان خراسان باراد و تسخیر طوس و مشهد مقدس و سمرقند رضویه علیه السلام
 آمد و چند روز شهر را محاصره نمود آخرک بات و خدام آستان خلعت و اسما لت فرستادند مادام و پشیمان شده بر
 نمود تولک بهادر نام شخصی از ملازمان خود را با بعضی همایا بطریق عذرخواهی مدبرکاه جهانبانی بقزوین فرستاد
 فرستاده او را نواب شاهی بوزر شات پادشاهان سرافراز کردین حسین پیک سیاه و شمشیر شامو قالیقانی
 با بعضی تحف و هدایا همراه ساخته بجانب بلخ فرستاد بعد از آن در میان تمهید صلح و صلاح رخت فتن عیان
 مادر اء المنزه را زیارت حج فرمود و جمیع کثیری از شیخ و موالی و اکابر و ضایده اسما بزیارت میت قده احترام بجا
 آمده روانه شدند و هم درین سنه زوجه شاه نعمت الله ثانی که همیشه نواب جهانبانی بود وفات یافته شاه
 نعمت الله در او ز زیارت حج فرمود که در راه بغداد روانه کرد چون با جمیع کثیر از عیان عراق بعد از رسید
 خسر و پاشای میر میران در اسلام مانع رفتن او از آن راه ادین زیارت عبات عالیات نموده عودت کرد و چون
 رسید در صبح جمعه یازدهم ذی حجه سال مذکور بمطلم آخرت رحلت فرمود **وقایع سنه اثنی عشرین و تسخیر**
 سال نواب جهانبانی معصوم پیک صفوی را سر در شک عراق و کرمان نموده بجانب خراسان فرستاد و علی سلطان
 اوزبک که الکلی جنوش تغلب گرفته میر شهریار نام شخصی را که در راه بود بخط و حرکت اسما مور ساخته بود در
 میر شهریار بجلالت علی سلطان باور کج رفته پهلوان قهر شخصی از عیان خود را در قلعه جنوشان گذاشته بود بنا
 بردوستی و دوستجویی شاهی بعضی از مردمان میر شهریار را قتل آورده و بعضی را از خراج کرده و علی سلطان چون
 برین مقدمه واقف گردید بقصد کوشمال همکوشان جنوشان آبن کاری ساخته خایف و خاسر معاودت فرمود و نواب
 جهانبانی پهلوان قهر را ملحق نظر بلانایت پادشاهی کرد این الکلی یکید را به در زانی و است **القصه معصوم پیک با**
 و عیان بتسخیر نسا و امپورده که مد نظر علی سلطان و کاشکان او و برادرزاده اش ابوالمحمدخان و ولد دین محمدخان
 بود رفته قلعه اسما را محاصره کرده چون ایام محاصره استه او یافت و علی سلطان ز اور کج معاودت و استغاثت
 که در قلعه امپورده متحصن شد بود در میان سکر قرناش شوع یافت معصوم پیک ترک محاصره کرده بطرف مشهد منوره **مسند**

رضویہ نعت فرمود در آن اشا خبر آمد و عیان فراتخان و له محمد خان کلوی شرف الدین اوقلی و الی هرات در
 بتواتر بصحت پیوست که کردن اطاعت از طوق بندگی سچیده و چهره عبودیت از آستانه تابعت تا فقه تصورات و
 خیالات مجال در سرور و بنا علی بنده انواب جهان با فی قاضی قطب الدین توفی و سببہ بصیحت آن سرگشته و ادوی صلا
 فرستاده احکام و فراین مستعد و نهانی بر ابرار ان اور سال نمود که هر کس قصد قراق کند سبب مارت او بد و در آن
 خواهد شد چون برین مواعید برادرش مصطفی پیک و احمد پیک و سب پیک و سایر برادرش و بنی عمان شرف الدین و ولایت
 و امثال او چند نفر دیگر مطلع گشته همه یکدل و یک زبان شدند و حوسه که چند نفر دیگر از عیان کلور در این مقدمه با خود
 شروع در قتل قراق نمایند که پیکر فحاشی در ایشان شده قراق قصد گرفتن برادران و بنی عمان نمودن این فرار کرده
 عواریان رفتند در شامی راه مردمان قراق با ایشان رسید و سب پیک و احمد پیک که فرار گشته مصطفی پیک شرف الدین
 خلاص شده خود را قلعہ کوسویہ انداختند و بچی مصوفی ولی خلیفہ دولوی حاکم سجا شدند و قراق و برادر دیگرش را سب
 سر قلعہ کوسویہ فرستاده قلعہ را محاصره کرده جبر آوردند برادران را از او طلب نمودند و صرفی ولی خلیفہ حقیقہ احوال را
 نزد معصوم پیک سر در فرقی شنیدگان عالیقدر سلطان ابراهیم میرزا و بدیع الزمان میرزا اولاد میرزا که در شرف
 بودند فرستاده چون معصوم پیک ازین قضایا واقف گردید شظرف فرست نمودند ماکاه از کیکاه پسران آمدند در زنده باشا
 و امرای معیار کرده ولی خلیفہ شاملو و خلیخان یا منصور را قراول نموده بر سبب استعجال ارسال فرمود قراولان غفلت
 تاخت بر سر کلکو که قریب چهار هزار سوار در سر قلعہ کوسویہ نشسته بودند آورده عقد جمعیت ایشان را چون سبک بانه
 متفرق کردند و جمع کثیر طعمه تیر و شمشیر قراولان خطر آتیر شده بقیه سیف سالک طریق فرار گشته سجا ب هرات رفتند
 چون بر این قضیہ مطلع شد برادر و پسران را رخصت داد که آنقدر اموال و باب و سب دست که توانند از خزینہ و طویله آوردند
 بهر دیر که خواهند بروند و خودش بویطه سبیلی با و حقوق که تاب سواری نداشت با شهزاده سلطان محمد میرزا
 اختیار الدین بر قلمه متخصن شد و معصوم پیک با شازادگان و امرای شاقب که کیشہ کان تا بدر شهر هرات آمد و بلا حاکم
 و نازعت داخل بلخ شدند و معصوم پیک خود بر حصار خستیا را بدین رانده کسی آسجا نیز مراحم اودند و بی تماشایی
 حصار در آمد رستم حروف را از بعضی اعزہ مسموع شد که چون چشم معصوم پیک بر قراق افتاد بر سر و سنگ خود
 بود بویطه شدت مرض تعظیم او کند معصوم پیک بر سبب طیت و سبب سب فرمود که برای خان سب حاضر سازند که استقبال

شهزادگان و بلاقات امراء اعیان برود قزاق خان در جواب فرمود که اگر قزاق را تاب سواری میبود شما این نوع
 حرات و جبارت میکردید بحال کار را آماده باشد بهر چه از جانب پادشاهی در باب بنده مامور شده اید بجل آوردید
 ادای این کلمات او را در میان تخت روان سجدت شهزادگان فرستاده و خودش بنانه روز استوالی در اندرون حصار
 مانع بضبط اسوا و خزان و دفاین قزاق که در تنها بظلم و تعدی جمیع ساحه بود روخت بن سبب نواب جهانبانی
 و امراء اعیان قزاقش زبان طعن و سرزنش برود روز کرده بدینگونه گشت تحت خیانت برود نمودند و قزاق خان
 در مجلس معصوم یک فوت شد و بروایت بعضی او را خفه کردند لعلم و عند الله کی در فضل او تاریخ قتل وی گوید
پت حجاج ثانی آنکه ز طوفان ظلم او کس را بهیچ روی نبوده ره نجات * بودند اهل شهر ربی از جهانی او *
 راضی لمردن خود و نویسد از حیات * نهاده بر ساط شاهی گایاب سرخ * کج بود و چو خیل بودند آن روی گشت ما *
 قتلش چه بود باعث سموری هرات * تاریخ قتل او شده سموری هرات * دزدیدان شاهی تفویض ایالت هرات
 با میر غیب سلطان استاجلو و له عمل بهادر شد در شان معصوم یک صفوی و امراء هرات قتل او نمودند و هم در
 دوزخ و هم شهر شعبان همین سال نواب جهانبانی حضرت امام امام محمد جمعی صاحب الزمان علیه السلام
 در عالم رویا دیدم تعافی حاکم محروسه خود را که هر سال سواری سی هزار تومان در کج عراق در دفر همان
 ابو کجج بود بر طرف نموده و در دفاتر رفع کرد اینده ثواب آن را بروح ائمه شنی عشر علیهم السلام قرب نمود **وقایع**
سنه ثلاث و سبعین و تسعمائه در فیال سلطان سلیمان خان بهار و رشتان اوقات حجت صفات را در درازا
 قسطنطنیه پیش و کارانی مصر و قهر شت و همچنان نواب جهانبانی رشتان و تاتان در قزوین حل اوقات آخرت
 خاطر خیر با نظام مصالح ملک و ملت سپردخت معصوم یک حمات خرم از فیصل داده عراق معاودت نمود
وقایع سنه درج و سبعین و تسعمائه در این سنه خاقان تاج بخش و سلطان کوشک بغم تسخیر قلعه اسکندریه قتل کفار
 خجارتان دیار رستم غر و جلال با وجود کفر سن و اسلامی مرض فقر و ضعف پیری که تاب سواری شد در محضه
 پیرون آید قبه کرباس کردون پاس و قبه شاد در وان ملک حماس را با و ج مهر و ماه رسیده هر چه طهای حادق
 و حکامی مدق ووزراء و در کان و آقایان و اعیان آن حضرت او را از آن سفر منع نمودند سلطان با غیرت و پاد
 با حجت ممنوع نشد در جواب فرمود که اگر اجل من رسیده باشد باید در راه غزای کفار صرف شود که فردای قیامت

در زمره شهدا محصور گردید چون آن سلطان حجاب غازی بر سر قلعه اسکندریه و قلعه راعی که منصوص کرده
 در در میان گرفته قریب چهل روز محاصره استمداد یافت در آن اثنا خبر رسید که سید پسر از طرف کفار قلعه
 اکر می دگله معاوت کفره اسکندریه چون پرتو این اخبار بر خیزد غیر سلطان حضرت ارفاده نواب جهان
 شاه همی وزیر ابا سوزی چهل هزار چری و سوزر سده اقمه کفار فرستاده که در محاصره نموده مانده که فرستی این حصین
 حصین را شرح کردند سوزی چهار هزار پاده و سوزره که از کافران بطریق و تیره امان قلعه را تسلیم ملازمان
 پسران آمدند علی یغیچکچی و تو خلی کوش بجهت و پیمان ازیر کرده مجموع کفار خاک را آورده و تیغ سوزیج
 از روزگار ایشان بر آوردند جمله را سجاک بوارند چه اموال و باب ایشان رهنب غارت کرده قلعه را بجا
 مردان کار دین مضبوط ساخته سالها و عاقلتا بمسک کفر قرین عودت فرمودند و در ایام محاصره آن پادشاه
 غازی حجاب سوزر بتر تا توانی و پهلوان با طامراد می برنده است چون شدت مرض تزیاید پذیرفت فوای عظیم
 بزوات همایونس عارض گشته برو فی حدیث **من کان آخر کلامه لا اله الا الله دخل الجنة** زبان را در حجابان
 و جهان ساخته کلمه توحید را چند بار تکرار فرمود و روح تضرعی ترا با اعی **یا ایته انفس المطمئنه الرجی الی ربک**
راضیه مرضیه تسلیم نمود نظم درین آن شهنشاه صاحبقران : **جم تاج بخش ممالک تات : درین آنکه**
دیگر نیاید زمین : بصد قرن شاهی آن داد و دین : درین آنکه دیگر نه پند سپهر : نظیرش در نیمه ماه و صبر :
 بعد از وقوع این قضیه خان سوز و مالک اش افروز ارکان دولت و اعیان حضرت چند روز فوت آن پادشاه
 حضرت پناه را پنهان داشته کسی بهستجال هر چه تا تیر بطلب شهزاده کاران سلطان سلیم خان فرستاد
 او را سرعت تمام بارودی کیمیان پوی آورده بر تخت سلطت نصب کرده امرا و وزرا و در کاران دولتیت
 با دست کردند و در مابین وفات سلطان غازی و وصول سوبک شهزاده عالی مقدر قلعه اسکندریه زود بود
 عا که حضرت شاعر سخا گشته بقبضه تصرف اولیای دولت قاهره در آید بمقر سلطت عودت گرفته و هم
 این سال نواب جهانی حکومت و در درانی مکره هرات را کتار آب شهزاده سلطان محمد سوز را منصب کرده
 شاه علی سلطان لیان با جلود تملیض فرموده و دختر میر عبداله با نذرانی را بمقصد کناج شاهزاده در آورد
 او را روانه خراسان ساخت و هم در خیال عمده خان بن جانی یک خان بن خواصه محمد و قلی بن اسیر خان

در بعضی بلاد ماوراء النهر در حکومت استعلاال پیدا کرده با تفاق بعضی از سلاطین اوزبک به تخریب و تخریب
 روانه شدند چون بحسب اتفاق شهزاده سلطان محمد و شاه اعلی سلطان لده با خان و کوچ و در دو در تریب زاده و در
 ایشان شده سر همیه و پریشان خود را با جمیع کیشی از روی شرط اب پناه تعلقه اسباب بر ده متحصن شدند و عداوت خان
 بعد از تسخیر قلعه راده و قتل عام اسباب بر سر تپه آستان قلعه را محاصره کرده شروع در ساختن سیمه و آلات و ادوات
 قلعه گیری نمود چون ایام محاصره به پست روز میآمدی یافت تفاق در میان سلاطین اوزبک افتاده ترک محاصره
 نموده بمادراء انهر هفت کردند و شهزاده با موزری دوسه هزار کس روانه هرات شدند **در ذکر علمای و شیخ که**
معاصر سلطان سلیم خان بهمه اند اولاً مولانا اعظم قدوة الامثال و اشیم مولانا خیر الدین افندی است که مولد از نسل
 قسطمونی است پسر مراد فاضل و دانشمند و محقق و مدقق بوده اول معلم پادشاه بود مدت اربعه اوقات فاضل
 الکلمات در ملازمت پادشاه صرف نموده دیگر حاوی کلمات نغزانی مولانا کمال پاشا زاده است که اعلم
 علمای او در واکل فضلی روزگار است جمله علمای روم متفق اند که مثل او فاضل و دوزخ و جامع در روم پیدا
 نموگفت پسر او اشعار آید در ترکی و فارسی در ردیفی زمان شده او رفیق الثقلین سخاوند و دیگر مولانا ضوی علی
 چلبی است که تفتی زمان شده بغایت تشریح و دیندار بوده و دیگر سعدی چلبی است که از قضای اسلاطین **جلیل**
 المراتب فتوی رسیده و دیگر محی الدین چلبی زاده است که در او ایل قاضی عسکری اناطولی در روم ایلی که تخریب
 تفتی زمان شده و دیگر قمری چلبی است که قدوه علمای دهر و زنده فضلی عصر بوده و دیگر مولانا جوی زاده است
 ابن مولانا محمد که در ابتدای حال قاضی عسکری اناطولی شده و در آخر حکام قواعد قاضی و اکثر قضای بوده و دیگر جناب
 شیخ عبدالکیم افندی است که مرد مجتهد و محقق قصه اوقات را در مسجد کوچک ابا صوفیه و غط میگذشت و بهر تفتی عصر
 و دیگر خاتمه علمای دهر و فضلی عصر مولانا سعد المله و الدین ابوسعود اشیر سخاوند چلبی است که بی ثایه تعلقه
 سخنوری و فایده تعلق و مدح کسری کوی تفتی و در حجتان ندعاه علمای دوران و کافه فضلی زمان بوده
 تفسیر آیات و نجات قرآن عظیم و فرقان قریم نوشته خطبه از انام نامی سلطان غازی کردین خیرت و بر است
 آن پادشاه مغفرت و نگاه زیاده از آن است که از قلم دو زبان درین نسخه بی سامان رقم نماید **وقایع سنه ۸۰۰**
سبعین و تسعمه درین سال نواب جهانبانی بنا بر سقد ماتی چند که بعضی در آن رسته کلک پان خواهر شد تعلقه

از خان احمد والی کیلان تپه پس پدید آمده از آنجمله محلی که از سلطان مظفر والی کیلان تپه پس غباری سنجاط خاطر پادشاهی
 رسیده اورا بقتل آورده چنانکه سابقاً مذکور شد ولایت اورا نصیبه الکامی خان احمد منوره در زانی فرمود و در ثانی
 اسحاق که جمید خان نام سپهری از بنای سلطان مظفر که خواهر زاده نواب ایما یوشا می بود بسر حد تغیر و بلوغ رسید
 و نواب کامیاب جهانبانی با تماس بعضی اعیان در مقام تربت اورا بر آورده دختر خود را بنا بر صلیه رحم نامزد
 او فرموده ولایت موردی اورا که قریب سی سال در تصرف خان احمد بوده و عنایت فرموده یو نقلی یک
 ذوالقدر را که سابقاً قوجوچی باشی پادشاه و جمله الملک قرلباش بود همراه جمید خان کرده بضبط کیلان تپه
 فرستاده بجز در سیدن او بان حدود خان احمد ولایت تسلیم کاشگان جمید خان کرده اما در سلطانی کوچه
 اندک نزاعی کرده تعلق و زبید که کوچه خان از قدیم الایام داخل کیلان تپه است و بر سر این نزاع کشته یو نقلی
 خواست که جبراً او قهر الکامی کوچه خان ضبط نماید کاشان نصر لاهی که سپهسالار لاهیجان و والی کوچه خان
 بود در تسلیم آنجا سفاقیه کرده در میان ایشان کار باستعمال تیر و تان رسیده یو نقلی یک در دست کیلان تپه
 رسیده عتد و یکم قریب پست سال بود که نواب جهانبانی فرزند را در الملک ساخته از فرزند تالانچان
 و دیمان که محل ملایق و قشلاق خان احمد بود زبیده او را داد داشته کسی بطلب او فرستاد در مقابل معذرت کشته نیامد
 و در چند مواد دیگر از او اجمال در سابقه نسبت به نبد کان و ملازمانش ای صده دریا شمه تا برین نواب جهانبانی دیده
 گوشمال او بر آمدن معصوم یک صفوی را با شکر قراباغ و آذربایجان و خواجه طاق و طوالمش و تپه پس کولاندر
 در دپل و خلیل بشکر استمدار و عراق با نظر یک است جلوی لاله و امرای در خانه در طارنت و رکاب شهرزاده
 سلطان مصطفی سیرزا با موزری پست نذر سوز و پاوده در المهر زاندر اطراف طالقان و کلارست و اصفه قلی سلطان
 اچیک ادقلی بتا جلوی با موزری سه نذر در پانصد نفر از قورچیان طالمش از راه رود با تسبیح کیلان و کوشن خان
 ماسور کرده این روانه نمود چون او زده آمدن معصوم یک و شکر قرلباش کیلان سموع او شده با حضار شکر خود فرمان داد
 تا موزری سسی نذر سوز و پاوده در لاهیجان برزیت خود جمع کرده شکر جنگ و جدال کردید در خلال این احوال
 کلمه بی شکر برود و شکر بی نوشته معصوم کی از ملازمان خود نذر داد فرستاده معصوم آنکه اگر خانیچه او زده عسکر
 معصوم

در داده تعالیه و محابله نمودن تو معروض پایه سر خلافت بصیر جهان بینی کرد و یکباره علاقه که درت خاطر
جهان بینی سیکرد صلاح وقت چنان است که لشکر خود را برکنم کرد آینه عریضه زر زومی نیاز و اطلاق
سریشای ارسال نمائی که بنده کی در جمله غلامان و کججهان آن اتان ملائک با سان می ششم و حقوق آباء
احد اجداد فقیر ز دمت والا نمت پادشاهی ثابت است و ولایت کیلان از جمله ممالک محدوده پادشاهی است
غایت میفرماید طلبان زعمه و مناقشه تسلیم مینمایم خان احمد ساده لوح بر قول آن کرک پسر وردباه بر بند و فرست
اعتماد بر بنسخه او کرده جمعیت خود را متفرق و پیرشان ساخت **پت** کار بار است کند عاقل درنا بنسخه که
بصبر کند جز در میسر نشود باید آنکه معصوم یک حقیقت احوال او را معروض درگاه عرش ایشادش ای کرده عودت
خواهد نمود با مردم اندک احتیاط مکروه از زومی فرغت در لاهیجان نشسته شطرنج جواب نمود چون معصوم یک
ساده لوحی او مطلع شد از که در کام محل انبار بر سر خان احمد آورده در حاشی که مقدمه لشکر مدبریه شکران
چاشت کیش و هر طایفه و طبقه از علمای تبحر و فضلای زمان سخی کشتی کیم و شیربان نوعیکه مولانا نجی خان کاشی
فرستاده اند **پت** که توانی ره بزم خزان خانی یافتن هر که را کم کرده باشی می توانی یافتن پادشاهی
انوز شروع در تامل نموده بودند که خبر رسید که کیلان را گرفته مجال آن نشد که خان احمد را سوار سازند
با پست نفر از مردمان سوار و سپاده از لاهیجان پیروان آمد بطرف رانگور رفته معصوم یک با امرا و ^{خاندان}
شده امیر جهانگیر و له خواجه علی یک که امیر الابرار خیان بود با شش سوار یک نشسته با تان دوسه شایه مقدم طلب
پیش آمد مشغول عواطف شایه گشته امرا و اعیان بعد از آنکه چهار ماهه جستجوی خان احمد کردند و سگ از ترس و غم
او استغفر گشته آماده پیرون رفتن گردیدند و هم فضل رستان رسید و کوبت آن کیلان برف باریده در خان دزیر
بارعبان شدند از جانب نواب جهان بینی فرمان دادند که نواز سواران بنها ز سواران که سگ قریش و فخر دیر بطرف
اسکوار هجوم کرده تفحص خان احمد نمایند حسب فرمان قضا جراین سگ قریش از طرف لاهیجان و اهدای
الحکام ادقی و قورچان طاش از کوبت آن رود بار آمد خان احمد را در سیاه کله رود نام من اعمال اسکوار کوی
کادو کوفته با دوسه خدمتکار که مشغول بودند بدست آورده نزد معصوم یک بردند و خنجر از زهر ابا باقی
اهدای سلطان نده و شهزاده سلطان محمود میرزا که دل در رشت خنجر نواب کاسیاب جهان بینی بود محافظت ^{کیلان}

لقب کرده که از آن جمله یکی مسود اوراق بود معصوم پیک خان احمد را برشته با امر او سکریان در کیلان پر
 رفت و چون در قزوین بجز عقبه بوسی فایز شده نه دوسه ماه خان احمد را کشته شده بعد از آن او را قتل کرده
 فرستاد قریب کیلان در آنجا مقید بود آخر بواسطه خطا نواب کامیاب همیل سیرا و نواب جهانبانی بپخته گشته
 که مبادا اتفاق در قلعه قته ظهور کند اعتماد بر او کرده خان احمد را از آنجا سپردن آورده بقلعه سطح سیرا فرستاده
 مدت ده سال در آنجا محبوس بود و مال حاش در ضمن قصایای سنوآت آئینه تقرب مذکور خواهد شد
وقایع سنه ست و سیمین و تسعمانه در این سال شاهلی سلطان آقا جلوه سپرد دیوان حاکم خیر سعد که بواسطه پرسش
 سلطان سلیمانخان و تنبیت حلوس سلطان سلیمانخان ثانی بر دم رفته بود مقتضی المرام عودت فرمود و هم در این
 معصوم پیک در امر وزارت که با امیر دیوان ضم داشت استعفا کرده با جماعتی از اعیان قزلباش مثل امیر محمد پیک
 صدر و خان میرزا محمد دم زاده خود و بشارت پیک در روضه و قشخانه بر باریت حرمین شریفین راهها الله تعالی
 کرمی روانه شدند و لقب وزارت با میرید شریف ثانی رحمت شد و هم درین سال کجی حضرت انبوی پست
 و معصوم پیک در قها چون شام شریف رسیده بمعرض پادشاه سلطان سلیمان رسانیدند که معصوم پیک بهبهانیه
 میت الله بیوم آمد که صرفیان رو بر سر خود جمع نموده بغضا و این ولایت را قح نمانید حکمی از آستان پادشاهی
 بنام درویش پاشای سیران شام غاصد دریا که مرفع معصوم پیک در قهای او اقدام فرماید درویش پاشا
 نیز حسب فرمان موزری دولت نررتاری سوز زینه که در همراه قافله حج نموده روانه ساخت که در یکی از
 منازل در یکم فرصت هم او در فقار با تمام رساند در این حرمین بر سر معصوم پیک در قها شیخه بزعم آنکه قطع
 الطریق در نمرن حج است که قصه قافله نموده است در حالتیکه باراده نماز صبح در محضه سپردن آمده بودیم
 در میان آلی کیلان اتفاق نموده سلطان هشتم نام شخصی را از بنایر حکام کیلان کرده سلطنت نصب کردند بر
 امر او در روضه کان قزلباش آید بعضی رهتل آورده برخی را از خراج نموده آخر الامر با موزری بچین نبرد و در و پاد
 همه رسانیده بر سر حاکم تنگابن آمدند حاکم آنجا با موزری پانصد نفر از ملازمان خود و قورچان کرداد
 و بعضی در امرای قزلباشیه که میخواستند او را قزوین آورده بودند بر سر رودخانه مرز با ایشان تقابل و مجادله
 کرده کشت بیکر سلطان هشتم فاده جمعی کثیر از طرفین کشته گشته موزری کثیر در دست صد نفر از طایفه کیل

آن معرکه قتل سینه در کشته شده در میدان تکابن اقادده سه ساره در استخوان سریشان نصب کرده و **واقعه**
سبع و سبعین و تسعمائه درین سال نواب همایون جهان فی کلان را سلطان محمود سزاده کی اورا باقیه قلی
 ایچک اوقلی داده بقیه ولایت کلان را با برای قزلباش هتمت فرمود و اوقه قلی سلطان و باقی امرای قزلباش
 بنا بر جمعی که در مردم کلان صدور یافته بود نواب جهانبانی را از ایشان کدورت خاطر بهر سینه نیا و نام تعوی
 کردند امیر دماج نام شخصی از اولاد قزلباش محمد و زرد را سلطان که از طبقه حیل نه نشسته تا بود خروج کرده شهرک
 پس سالار نشسته تا را که از نیابت شاه ای و امی اسجا بود بقیل آورده آغاز تمرد و عصیان کرده مردمان کلان
 با او اتفاق نموده بدفع طوایف قزلباش همداستان و یک زبان شدند و هم درین سینه کخسره و اوله غرغره کرجی
 با تحف و هدایا بدرگاه عالم نیا و جهانبانی آمد منظر عافیت اثر پادشاه ای گشت **وقایع ششان**
و سبعین و تسعمائه درین سال سلطان سلیمان قره مصطفی پاشای لاله را که وزیر ثالث بود در عسکر خضر اثر نموده
 بنخیر جزیره قس رفته در عرض راه چیل و نخیر و زبورد و غلبه و قوت قاهره قلعه کوکوشه که محکم ترین قلاع اسجا
 بود مسخر کردین زمان در اسجا قلاق نموده در اول بهار در کشتی نشسته بر قلعه متفوضه که از قلاع مشهور اسجا
 رفته سخن نموده کار بر کاران محصور تکم کردین کاران و بره کردند یعنی امان طلبند که قلعه را تسلیم نمایند
 و خودشان در کشتی و سفینه نشسته با این حیال روانه دیار فرنگستان شوند و لطایفه سیکر می و شوخاچی بصلح
 و دیر به مصطفی پاشا راضی گشته تیغ پدر تیغ بفرنگان آخته جمله راز پای می در آورده زنان و پسران و دختران
 ایشان را اسیر در سوال و سباب اسجا عترت اهنب و عارت کردند و سایر قلاع آن جزیره بتصرف دیای دست
 قاهره در آمده و هم درین سال امیر دماج نشسته تا فی جمعی از اجار سزاده و اچلاف در نوزده و باش کلان را بر سر راه
 خود جمع نموده انبار بلا اسجان آورده قلعه که حسب حکم جهان بطاع پادشاه ای در اسجا بنا نهاده سوزی چهار
 مرد تفکیک مجافقت اسجا گشته بودند قلعه را مسخر کردین آن جماعت را تیغ کردند سجاک بوار انداخته و از و عسکر
 و مستحطان قزلباش که در سایر بلاد و نواحی بودند بعضی را بقیل رسانیده و برخی را از کلان پسر و ن آورده
 جمله ولایت را بید تصرف در آورد و بقیه سیف قزلباش در دلیمان بنزد شاهزاده سلطان محمد و اوقه قلی سلطان
 رفته چون این اجار در قزلباش معروض پایه سریر خلافت مسیه جهانبانی کردید جمله اعیان از امر او چو چار

است جلوی را با سایر امرای در خانه با مداد و مساحت شاهزاده بدلیان فرستاده با وجود کتبه قریب ده
 مرد در دیلمان حاضر شدند حرات رفتن بر سر امیر دماج و لا اسپهان نموده آخر الامر تا سوزری چهارصد مرد در
 قورچیان است تا جلوه و قورچیان قریلو و سایر طوایف قزلباشی بی اجازت شهزاده و امر از روی تهور
 کیلان شدند سوزری شش هزار سوار پیاده از کیلان تپه پس از حمله خان والی اسحاق کشته بارزاده محراب
 امیره دماج روانه اسپهان شد و چون بطاهر اسحاق رسیدند امیره دماج نیز ایشان را استقبال نموده آغاز جنگ
 در دهنه اول کشت بر کتبه قزلباش افشاده با سوزری پست نفر در امیر زادگی است تا جلوه قتل رسید خبر عسکر تپه
 از عقب سر امیره دماج در آمده او را آماج تیر و تفنگ ساخته اتفاقاً حمزه تفنگ بر میان دو کتف او خورده از دست
 پیردن رفت و وقع این قضیه کشت بر کیلان افشاده قزلباش هجوم آورده پیاده و سوار ایشان را کله کوب کرده کتله
 ولایت کیلان بتصرف او فیاضی دولت قاهره پادشاهی در آمد **وقایع سه و بیست و هفت** درین سال
 زمان اعنی نواب جهانیان از امرای است تا جلوه پیر محمد چادشور بجلوت کیلان و امیره غیب سلطان را بطرف
 دیلمان و کوهستان کیلان بر دفع دجا مره و اجلاف فرستاده امیره غیب سلطان در دیلمان وفات یافت ایالت
 کیلان با ماتعلی میرزا ولله کی اورا به پیر محمد لرزانی داشت و هم درین سه کعبه دشت مللا و کعبه دشت نقره در حمله
 دشت که هر یک در وزن سه هزار شقال شرعی بود در قلعه قهقهه مدفون بوجه ضایع شد و کوه توال قلعه که پیش
 است جلوه بود بنت امیر اسمعیل میرزا داده او نیز همت این حادثه مدخر اوست و نواب جهانیا بی چند نفر از
 امر در آن شخص اسحاق بقبله فرستاده حنیقلی خلفای رود ملو و ولی خلیفه شاملو حاکم قزم تقویت سخن میرزا داده پیر محمد
 خلیفه و انصاره الی قراجه طاق جانب چپ یک را ترجیح داده تا بر این هر دو جماعت یکدیگر افشاده در درگاه
 شاهی در سوا جهه یکدیگر سخن خارج لزد وضع ادب گفتند و در آن روز از نفاق در میان قزلباش افشاده بعضی
 امرای قزلباش طرف است جلوه بعضی جانب اسمعیل میرزا و خلفا را گرفته **وقایع سه و شانزده** در اوایل
 امینال ملک سلطان محمد بن ملک جهانگیر والی کچورن اعمال رستم را که خواهرزاده خان احمد کیلانی بود در داده
 تسخیر کیلان نمود **مفصل این مجلس** که قبل از تسخیر کیلان و کرقاری خان احمد بکنه ریگ افشاده که بواسطه تسخیر
 کچورن در ملک جهان کبر رفته بود ملک در ادای مال قبض تامل درین بکنه ریگ بوسی ساخته او را گرفته برگاه و عرس

جبابانی آورده اورا تعلقه الموت فرستاده مجوس داشته تا عمرش برآمد در انیولا که حکومت کیلان بر سر او شاهده
 و دیو غرور و پندار در کاخ و مانع او جای گیر شد بعضی اوضاع ناملا یح زرا و بطور آمد چنانچه اورا ملقب ملک دنیا
 کردند و اما متعلق سلطان حسب فرمان قضا جریان مبادرت نموده با پنجاه هزار سوار بر سر ملک محمد فرقه
 کچور را محاصره فرمود در **خلال این احوال** ملک سلطان محمد ایچی بنزد اما متعلق سلطان فرستاده پنجاه دادگر لطف
 کرده تنها بدر قلعه تشریف آورد که سخن زبانی بعرض رسانیم که فاشی آن کبسی نمی توانم کرد بش فیه فرورد کرد
 با تفاق احوال خود را معروض پایه سریر اعلی پادشاهی سازیم و بعضی تحف و هدایا که در آن جمله یکیت با برزن
 توک است که در سر کار سلاطین یافت می شود سببه نارسد مایشان حاضر کرده ایم تسلیم نمایم دور از شهنشاهی
 نخواهد بود و چون این خبر سموع او شد در آده رفتن نمود ملازمان داعیان هر چند اورا از رفتن مانع آمدند چون او
 مرد مشهور جانور پرست شکار دوت بود آرزوی باز مرغ دل اورا رسید کرده غان ایشار از قبضه قدرت او
 پیرون رفته کوش بر قول ناصحان نموده بای از دایره حرم واقیاط پیرون ننماده پتیا بانه با معروضی
 چند مجلس موعود حاضر شد و ملک سلطه محمد چند نفر از آقایان جمله کار آمد را بکسل و سنج نموده در مینگاه بازداشت
 بود رسیدن اما متعلق سلطان با موضوع همان بود و تیغ پدید از مکتبش همان **مصرع** صید را چون اجل آید
 سوی صیاد رود و بعد از سنج این قضیه سگدانش روی بهزیت و تفرقه کی آورده از حوالی کچور بجانب
 رفتند و **قابع شده احمدی و شامین و شعانه** در این سال مزاج اقدس اشرف نواب جبابانی از جاده شت
 منحرف گشته عارضه مرضی با و طاری شد و سلطان سلیمان میرزا نام ولد جبابانی که از خواهر شحال
 متولد شده بود مدت اسکویه سجاد می آستانه منوره سطره تقدسه حضرت **امام رضا علیه آله** التیبه ثناء
 قیام و اقدام مینمود در انوقت بغرباط بوسی سرافرزش طوایف قرناش در آسانی بیماری دو فرقه شده بود
 بان رسیده بود فتنه عظیم پیدا شود که بکار حق تعالی نواب جبابانی رجعت ارزانی فرمود نایره شعله فتنه کی
 با سخط آورد و ازین جهت خاطرش ای نسبت با مرای قرناش که خمیر مایه آن فتنه و فساد حینقی خلفای رسول
 و امیر اهلان یک افشار و شحال چه کس و از طرف دیگر حسین یک یوزباشی استا جلو پیری یک قوجلو
 قورچی تیر و کلان و ذال کرمی بود هر سیده مزاج شریف شاهی با کلیه از آن جماعت منحرف گردید لیکن در مقام

متاخر بود **وقایع سنه اثنی و شمانین و تسعمائه** در این سال سلطان سلیمان ازین جهان فانی عالم جاودانی حلت
 فرمود مدت حیاتش پنجاه و سه سال و ایام سلطنتش شصت سال کسری بود شش سپیدشت در آنجمله سلطان مرادخان
 سخن رایی و اتهام و سعی مالا کلام محمد پاشا وزیر زرخیا با سلاسل آمد بر تخت قیصره روم جلوس فرمود برادرش
 بمقتضای قانون عثمانی و بموجب فتوی علمای ابوحنیفه نعمان بن ثابت دفع شر قتل سخته نفع کثیر جایزت هر پنج
 در یک روز خفه کرده در جب نزار پر درفن کردند چون خبر فوت سلطان سلیم خان در قرون بسابع غر و حلال
 جهان بانی رسید محمدی سلطان المشهور سخاوت را با تکلف و هدایای فراوان سخته پیش تخیر و مبارکبادیت
 جلوس سلطنت اور و آن سلاسل کردند **وقایع سنه ثلاث و شمانین و تسعمائه** درین سنه نواب جهان بانی بعضی از
 الکامی کیلان تپه پس را با مرای تکلوداد و آن طایفه را بان و یافض آثار فرستاده و مرادخان و لده تیمورخان
 استاجلورا به تسخیر الکامی کچور و مقام اما متعلی سلطان و لده برخان برستدر روز نسیا و هم در خیال کار کیا
 احمد فله حید خان و اولی تپه پس وفات یافت **وقایع سنه رابع و شمانین و تسعمائه** در او اسطانه صفر این سال
 جهان بانی **داعی الله یدعو الی دیر السلام** را اجابت فرموده طایر روح قدسی صفاتش قفس کلب تپه سجان
 ریاض قدس پرور نمود و آقایی که انور عیش عالمی را در سایه منیت بفرغت عنوده بودند کمال اقباشتر
 صفت زوال گرفت و کاسیابی که در میان آثار رعیش جهان در عهد امن و امان و هدایت و سحر است
 اسوده بودند جمال خورشید شاش سمت غروب پذیرفت و چرخ فلکیش که غیرت شاد روان که دونه بود صر
 فاکون سا که ایند و توای هما آسانی که سر طایر در پناه جانش یا سود عقاب قضا از اوج تریا تخت
 رسانید **پت** درین آن خدایند و بیهم و تاج که بتنه در تا جدران خرلج درین آنکه و کینه چند سپهر
 نظیرش در آئینه ماه و مهر و این دانه عظمی و در نیمه کبری در شب سه شنبه شاد زده هم صفر روی نموده فتنه و آسود
 که ریا در زچهل سال در خواب غفلت عنوده بودند در میان حوایف قریش افاده حسین یوزباشی که کون کون
 همایون بود با اکثر اعیان و طوایف احم با علیخان کرجی و زال کرجی که خال سلطان حیدر میرزا و اما متعلی میرزا
 در همان شب که نیر عالم افروز سپهر سلطنت پر تو عنایت از وجات روزگار باز گرفت سلطان حیدر میرزا
 در درون سرای عامره که هسته که بعد از در حال آن پادشاه بی شمه و مال بر تخت سلطنت جلوس آمد چون سعی

از شب گذشته پادشاه حجه را بکنار سپاه بجایم دید شغال نمود سلطان حیدر میرزا تاج بر سر شمشیر
در بر نهاده با استقلال بر سر ریاست سکن شد چون سیده صالحه بر پیمان خانم صدیقه پادشاه مغفرت
سر حرم احوال این سوال مشایخ نمود در حال اعتمادی با شغال نزد خال خود شغال چرخسار داده بود
ازین مقدمه آگاه گردیدیم فی الفور شغال حقیقی خلفای روم و امیر صلان افشار و طایفه کلکو و سلطان
دولک و مکل و سلج پاده و سوار در جوف لیل بر دروازده بسیار با آلات دادوات جنگ و جدال
با غیبه شدند و چون حسین پیک یوزباشی و طایفات جلو و کرجی از آمدن او خبر در شدند با سلطان ابراهیم
در جانب دروازه دیوان که مشهور است با له قاپو هجوم آورده شغالان درگاه در بروی ایشان بت مانع
و خول شدند درین اثنا سلطان حیدر خود را برای تدبیر بعضی نواقض سپردن اندیشه که بیان خواهد آمد
و کجاست رسانند تا زنده شغال و فساد جهان خلاصی یابد و پادشاه با استقلال کرده و چون خوزر از در
دولتخانه سپردن انداخت بکار جمعی خدمت بر کس شغال را خبر در کرد و نذر عقب سر او در آید خواست که قصد او
کنند سلطان حیدر سیزادت در خنجر کرده و حمله آورد قلامی از غلامان چرخسار شمشیر آن سر و چهار
سلطنت و آن کل بستان دولت را که در دو دمان صفوی و خاندان مرتضوی فی نظیر بود از پای در آورد
در خلال این احوال حسین پیک یوزباشی با تاجان خواجه قاپو انضرب بخش و تبرزن در هم گشته در بدن شغال
در آمده و زال کرجی با بعضی مردم او با ش هجوم بر سر دولتخانه آورده شغال سر سلطان حیدر را از بدن جدا کرد
پس ایشان انداخت طایفه کرجی آغاز جنگ و جدال و آنک حرب و قتال در درون با غیبه حرم کرد و ندان
که سر در آن قوم کمره بود از پای در آورده گشت بان جماعه مغر در فاشه استما جلو و تاجان نوید
و سلکوب و مایوس سلطان مصطفی را بر داشته با بردش اما مقلی سیز از از قزوین سپردن آن مرم با معبودی خند که
با حسن پیک یوزباشی متفق بودند بطرف قم رفته حقیقی خلفا و شغال و کجستان و تاجان خود جمع گشته در باب
هر چند سعی و اقدام نموده که یکی از شهزادگان که جاریه نامی چرخسار تولد کرده سلطنت نصیب نماید میزند و طایفه
قرنیش چون اوضاع را مشاهده کردند که کاری ازین جماعه متمشی نیکنند و عموماً توجه بجانب اسمعیل میزنند
حرفه حقه و کرده کرده روی تقعه قهقهه نهاده و حسن اخلاص بستان خنقاص سود حقیقی خلفای و شغال حرم

واقعا طوایف قرباش نسبت با سمیع میرزا در درجه اعلی و مرتبه قصوی دیده با بفرود و حیدر سلطان ترکان راز
 جانب خود بخدمت نواب سمیع میرزا فرستاده اظهار صفای باطن کردند که باعث شادمانی و محابله فقیران با جماعت
 استاجلو و بقیل آوردن سلطان حیدر محض دوستی و دوستانه ای نواب همایون بود حال این بنده کار کفایت
 و خدمت خزینه و اموال بیت المال سادرت نموده از نظر مقدم شریف همایون است که بر تو حافظ و رعایت
 در خدمت بر سر این بنده گان اندر زنده و روزی سسی نیز در سوره و پادشاه در عرض و در روز و در طایفه قهقهه جمع شده
 اگر چه چند روز ببطه خوئی که از طایفه ساجلو و خلیفه است بر زمین استولی شده بود که با جماعت قرباش
 بیکدیگر و ششان باشد خدم و احتیاط را امری داشته در قلعه سده و در بروی ایشان گشوده و امر او عیان را باز زنده
 الاثر خاطر از همه جمعه جمع نموده احکام مطاعه شتمل بر بهتات حنیقلی خلفا در فغان او نوشته بر بدیه و لو که هر چه
 از قلعه بیرون آمدن متوجه بتانه شیخ صفی قدس سره شده و زیارت پرانوز آن حضرت و اجداد عظام گشته
 استمداد بهت نموده از آنجا بطرف در سلطه قزوین در حرکت آمد نزول در نازل و خانه خلفا فرموده
 که ساعت خوب و نظرات مرغوب اختیار کرده بعد از آن بر تخت سلطنت جلوس نماید و حسین یک نوربانی سلطان
 مصطفی میرزا در شنیدن اخبار اتفاق قرباش بر سلطت سمیع میرزا و دخول او تفرودین سر سیمه گشته عجب که در
 قلدران به بغداد و بعضی مردمان ایشان در شناخته گرفته عقیده بر گاه فلک بارگاه نواب کامیاب بهر بارگاه
 همایون شاه اسمعیل آورده و سلطان مصطفی را نیز طایفه پات که در زمان پادشاه مغفرت و نگاه بملزات او
 بود چون بمیان ایشان در آمد او را گرفته بخدمت نواب همایون آورده و حسین یک شاه در فرود چون جمعی
 از خدایا محراب فرمان قضا حرمیان همایون پادشاه بی بقیل آمد و چون نواب همایون و سلطت استقلال
 پیدا کرده اولاً حنیقلی خلفا را دیده جهان پیش را میل تشنگ در نور بصر عاقل گردیده همچنان که در تهران
 که باعث فتنه و فساد بودند بعضی را بقیل آورده بر خیر الکوشمال سزا داده و بعضی را بمراتب و نصاب در حجه سزا
 فرقه را بلا سبب بین الاقران ممتاز و سزا فرزند سخته پایه قدر و منزلت ایشان را از فرق فرقان که در این
 آمال و حال او در ضمن قضایای آمیزه مشر و خانه کور خواهد شد اما نواب مغفرت و نگاه جهان بانی پادشاه عادل
 کامل رعیت پرور بود و شهر با عاقل معدلت گستر و کجج مال و نال حرص تمام داشت چنانچه در سلطان ایران

و دوران بعد از قیام خلیفه خان بگذر از ظهور سلام مسیح پادشاهی در پنج عصر و زمان در جمیع پت المال بآن مقدر نمود
 و اجناس واقف و متعه از طرف طلا و نقره سعی و اقدام نموده که در حین نواب هایون سود در اوراق را تحصیل حال و عرض
 خزانة و پت المال و سایر اموال پادشاه مغفرت دستگاره مأمور گردانید سید دشت و نزر تو مان از نقره طلا
 سلوک و مجلس و شفق عدوخت طلا و نقره از هر یک از خزانه نزر در شمال و مشهد عدد در سوس طلا و نقره
 و دولت خرد در حیر و سی نزر در جابه و خواجه و دوشه از اقمه لقیه و سلیمه و اوراق سی نزر در سوز در جبه و شوش خم
 و برکتوان در جبه خانه و سه نزر در استر مایه و سه نزر در رس مایه نازی با کره و دولت در اسب خاصه در طویله
 موجود بود که بوقف عرض سید و سایر کارخانه پتوات اوراد در سطح و خراشخانه و کارخانه ازین قیاس توان نمود مال
 و خراج ولایت آذربایجان و شیردان و زردان و بعضی محال ریخت ساله و برخی نه ساله کمره در زنده رعایا و اهل
 مانه بود که تحصیل نشد و اسمی اولاد عظام کردم آن پادشاه و حجاب ملک پناه بدین موجب **سلطان محمد میرزا**
 که هر دو روز دختر عیسی کت ترکان تولد شده بودند **سلطان سلیمان میرزا** و **سلطان مصطفی میرزا** و **امام علی میرزا** و **سلطان**
 از کتیزان بوجود آمدند چنانچه از سابق کلام گفته بود بوضوح می نمود **سلطان حیدر میرزا** در روز واقعه بدر فوت شد و پنج پسر بود
 با **سلطان ابراهیم** و **سلطان میرزا** که در اقام علوم غریبه و فنون عجمه پیراسته و با نواع قابلیت و حیثیت در آستانه در هر دو
 بهره تمام داشت با **سلطان حسن میرزا** و **سلطان محمد میرزا** و **محمد حسین میرزا** و **سلطان حسین میرزا** این چهارم میرزا
 بدیع الزمان میرزا و **سلطان میرزا** و **سلطان میرزا** حسب الفزان نواب هایون در فرودین بقیل رسیدند و **سلطان جنید میرزا** که موقوف
 و **سلطان محمد میرزا** که بنده استوار داشت و بزرگترین اولاد عظام کردم پادشاهی بود بعد از فوت شاه و حجاب هایون
 باستقواب امر او عیان قرناش سلطنت ایران رسیده اند احوال هر یک در ضمن قضایا آینه مشروح و مذکور خواهد
 و نفس آن پادشاه مرحوم را بعد از رسم تجنیز و تغین در در سلطنت فرودین بمشهد مقدس نقل کرده در جوهر نزر در قفسه
 سعط امام ثامن خاسن امام رضا علیه التحیه و الثناء دفن کردند و **قابع سنه خمس و ثمانین و تسعمائة** در شب شانزدهم
 رمضان این سال نواب هایون ازین جهان فانی ارتحال نمود و مفصل بنو اقمه خان است که نواب هایون پادشاهی
 مطلق طبع و حدت ذهن موصوف و بحسب فضایل نفسانی و کمالات بنی معروف و در سیه ان رزم شهری بود
 خنجر کرده در مجلس رزم انری بود که بار و حوا نهار و روز و خورشید از تمام عیار و حجر سقید در نظرش میان بود

عدوت بجزوگان بخش کمروزه وفا میکند **پت** دید در یا بخش سویت او **زدکف** نخلت بر روی دست او **د**
 با کفش کوهگان در دعوی ملیج **د** زانکه بنزد کفش خرابد ملیج **د** اما با خود این سودای منراج و شدت خوبی شدت
 کوفی بود که گناه آنک عدوت پار و بطیفه جان پشمار فرمودی چنانچه تقریات زرحکایات سابق در دلایا
 لاحق مذکور گشته که ذاب مهابون در او ایل در ظل تربت والده بزرگوارش بسر میبرد **تا در شهر نشانی و تین و سنج**
 بیات ولایت خراسان سرازر گشته بعد از چندی سعادت ارباب غرض از آن منصب معزول شد و قلعته
 مجوس گردید و چون مدت میت سال در آن قلعه حبس شده والده بزرگوارش داعی حق تسلیک اجابت گشته با
 اسرا و عیان قزلباش سرپون آمد بر تخت سلطنت ایران جلوس نموده و هنوز در سلطنت استقامت میبرد
 که سب عثمان و عایشه بر خلاف آباء خود بر طرف نماید و نوعی سلوک کند که در ولایت ایران سنی و
 شیعه هر کدام بجزب خود مجمل نموده متعرض احوال میده گشتند چون قزلباشان در وادی رخصت تبصیر دین
 زمین محرمه تلف گشته در صد آن شده که هر وقت فرصت یابند بجان آن سلطان عالم و عادل ایستاده
 بشی آن پادشاه عالچاه با حسن یک حلواچی ادقلی که محبوب بود در یکی از پوتات خاصه خود رفته برشته تحت عنوان
 و روز دیگر بعد از عصر آن پادشاه را از آنخانه حسن یک را نیم مرده پیرود آورده اسرا و عیان هر چند **تفحص نمودند**
 همپس ز حقیقت آن آگاه نبود امیرخان ترکان و سایر امرای قزلباش که در قزوين نودند ملو از م کفن و دفن این
 جت مکان فرودس ایشان قیام نموده **پت** چه وقت رحیل آید زرنج و در **د** بهانه برآورد زمانه ز فرد **د** هر آن
 سیوه که بود در دنک **د** هم از جنس خویش آفند سجاک **د** چوش مرد و اندام سین ر بود **د** کفن عطر و آتوب زین **د**
 بعد از در در کس طلب سلطان محمد میرزا بشیر ز فرزند پس از دو ماه آن پادشاه حجاجه ملک پاه تقرون آمد
 او در پادشاهی برشته و هم درین سال سلطان مراد خان بوسط آنکه نواب همایون بعضی اوضاع مغایره **د**
 و قانون مبتسده سینه نموده بود در داده نمود که سگر بریا رخم فرستند که پیکر خیر فوت نواب همایون بسج اوید
 بطریق اول در تقسیم آن عزیت کوشیده **د قایم سنت و شانین و تسجانه** در او ایل این سال خلاصه **د**
 امرای قزلباش امیرخان ترکان و شاه رخ خان ذوالقدر و میب خان تکلو و پیر محمد استا جلو و قلی یک قوری **د**
 افشار و قورقور خان شامو و سنقلی خلفا اعمی ر و ملو با یکدیگر عهد و مشاق بسته امور مملکت ایران را پیش خود گرفته **د**

در سیانه خود قسمت نمودند و بر پادشاه حمزه شاه سلیمان محمد که هر دو شش از نور بصر خالی بود همان اسم پادشاهی
اطلاق کرده زمام جهام و زرت را در کف کفایت میسر سلیمان جابری صفیانی نهادند و در عرض میاں
خزاین و دغان که نواب فردوس کمان جابانی در مدت پنجاه و سه سال بهر ساینه بود بیاد فاداده خلل
مملکت ایران راه یافت و هم در این سه سلطان مراد خان امضای غریت مارتبه نموده برین اوضاع غرود
گشته تمامی نیت بر استیصال مملکت ایران کاشت مصطفی پاشای وزیر ثانی را وزیر حیوش دریا خروش نموده
سوزی میخند و پنجاه هزار سوار همراه او ساخت فرمان قضا جرایم نفاذ مویست که میر سیران و امرای کونان
سبب و غارت آذربایجان اقدام و اتهام نمایند با برین حسن و پاشای پیکر مکی دان با اتفاق امرای
کردان بر سر محمود یک روملو و سنجان یک موصولو حاکم آنجا را دستگیر کرده بوان آوردند و قتل رسانید
و هم در نیال دزدیوان قزلباش ایلت تبریز با سیرخان و حکومت خیر سعد محمد خان تقان تفرکر کردند و قاسم
سبع و شانین و تسعانه در نیال مصطفی پاشای سردر باشک شیمار بغرم شیمار کرجان دیر و ان کت آبره
منوچهر و لر غرغره کرجی حاکم خنجه مقدم اطاعت پیش آمد با او جمعی کثیر از نادان کرجی بشر فاسلام مشرف گشته
حکومت سوزنی با قطع بطریق تملیکی بدو روز زانی شد و تقاسم خان والی خیر سعد با اتفاق اما تقی خان قاجار حاکم
کنجه و قرا باغ و رودع در موضع حادان سر راه بر عکس نصرت اثر گرفته گشت خورد و او احسان و دلخواه
کرجی که از نایت قزلباش ایلت قلعه تفلس قیام نمود قلعه و ولایت را خالی گذاشته راه فرارش گرفت و مصطفی
قلعه و ولایت را تصرف شده جمع کثیری بمجاقت آنجا گزیده متوجه سیران شده چون نواحی زکم نصرت خیم
عساکر نصرت توأم حاکم آنجا بوند کرجی بر تنبوسی سردر نظر شمار فانیض گشته باج و خراج قبول نمود و زرع و
سبزی و مرغ شانه زکم و حکومت سوزنی بدو رحمت شده در آنجا کوچ نمودند امام قلی سلطان قاجار والی
و رودع و قرا باغ و دران بار آورده شتون عساکر اسلام توجه نمود در اوایل که عساکر نصرت با توجه و خیره بر آن
شده بودند قزلباشان دو چارشان شده جمعی را قتل آورده با سوزنی هر کشته پادشاهی و دو سه هزار سوار
رودند و چون این اخبار رسیده سردر نظر شمار رسید به ام پاشای سیران در عرض روم و عثمان پاشای سیران
دیار مکرر با جمعی دروغ که مدفعشان ماسور کردند و پاری از راه و لشکرمان قزلباش در آن مکرر بجای

افتاده بعضی از ایشان در آب کمر عرق شدند و عساکر مضوره میوزر دو بیطه طغیان آب رودخانه شمع در آن منزل
 نموده روز دیگر بطرف شیردان عبور کرده قلعه از چوب در درش بنا کرده با تمام رسانید و عثمان پاشای پارس
 او را در ابطلیق وزارت شمشاخ فرستاده قیاس محمد پاشا را به سدر کلگی در درش گذاشته دزرا که در حین
 روم عودت نموده نواب حجه ملائک پاشا هسلط محمد سماعون که برسی را که در زمان نواب کایا بیغضت کاید
 حجابانی که در قلعه الموت محبوب بود پسرون آورده بکجوت ددرانی الکا تغلیس مع توابع ر در فر فرموده بود
 که حستان سخت چون سماعون سجد و تغلیس رسیده کفره دزرا در آن آنجا بر سر ریت او جمع شده سر راه بر
 که قه خسارت مصطفی پاشای سردر ریه در عقب او شهنزادگان کاکار سلطان حمزه میرزا اولد نواب حجه
 ملائک پاشا و میرزا سلیمان وزیر و امرای عظام با موزری سسی نزار سوار در قزوین کجه و قرا باغ رسید اتفاقا عادل
 کرای خان و لرخان تاتار با موزری پانزده هزار سوار در بند شیردان عبور نموده بعبادت عثمان پاشا و
 پاشای سردر چون شیریان در رسید و محلی داخل شمشاخ شد که در س خان رودلو حاکم شیردان عثمان پاشا
 در درون شهر شمشاخ محاصره کرده نزدیک بود که عثمان پاشا را بجه او قهر اسپرهن آورد که عادل کرای
 اورسیده در سخنان را دستگیر و تا بجانش را طعمه شمشیر و تیر کردند و باراده هب و غارت رودوی که در هفت
 موغان بودند در آب کمر عبور کرده چون رودوی اورا تالان و ایل و عیال ایشان را بر سر نموده شیردان
 در جینی که لشکر تاتار با طرف و جواب تلاشی شده عادل کرای با سعه و دی حسنه از مخصوصان تنمان نوع
 که میرزا سلیمان وزیر با موزری پت نزار سوار قزوین در آق صومی من جمال شمشاخ دو چار او در میان
 محاربات و سفاربات واقع شد بعد از کشتن و کوشش بار عادل کرای با میرزا دکان تاتار پسر محمد
 عثمان پاشا چون بر این قضیه و قوف یافته سر اسیمه از شمشاخ فرار کرده بجانب در بند قلعه دور قهر و قهر
 لشکر قزوین از شمشاخ بارش رفته قیاس پاشا را با عبد الرحمن بک در سلطانی که بمحافظت آنجا مامور بودند
 نقل آورده آتش در قلعه ارس زده تل خاکستر کردند و در آنجا فارغبال بقرا باغ خودت کردند و بهاء الدین بک
 اولمه که بمحافظت قلعه قباله و اقداش مامور بود قلعه را خالی گذاشته از زکم بطرف تغلیس افتاده الله مظهر است
 حمزه میرزا با بن مقدر فتوحات سخنور گشته و جماعت شیردان را معطل گذاشته عثمان پاشا را از دور قهر و قهر

در عین زستان بقدرین معاودت نمود و قایم شد **ثمان و ثمانین و تسعمائة** در بهار همین سال مصطفی پاشای
از قسطنطنیه در عرض روم برخواست بر سر قلعه قارص آمد شروع در تعمیر قلعه آنجا فرمود چون اخبار تسلط قران کرد
ولایت شیروان و فرزین عثمان پاشا به سورچیو و کفارای عادل که ای خان نام را بر مبع سلطان مراد خان
مصطفی پاشا را در سردری معزول نموده آن منصب عالی بان پاشای وزیر ثمانت مفوض گردانید و هم در
محمد پاشای بوسنومی وزیر اعظم که در سلطه آل عثمان مانده او وزیر اعظم بدینست قریب پانزده سال استقال
سلطان سلیمان خان و مدت عمر و زرت سلطان سلیمان کرده بود نواب حبت مکان جهانبانی اودا نواب کلانی
خطاب میفرمود بحسب تقدیر در دست شخصی مجبول بیفرس کار و قیل گشت هم درین سال در غره شهر رسد اول
علیقخان ابن سلطان حسین بیگ بن طریشخان حاکم هرات با شاق رشه قیجان و له یکان شاهعلی استاجلوی حاکم
خواف و پانزده نواب سجده ملایک پناه طریق ترمذ و قیجان پیش گرفته در احد ساعات و این اوقات عباس میرزا
وله نواب ملایک پناه که هنوز در سن ده سالگی بود پادشاهی برپشته و خواسته که امر او حکام سایر بلاد خراسان را
قهر او جبراً منقطع خود سازند در آنجمله اولاً لشکر بر سر مرتضی قلیخان سلطان حاکم مشهد گشت در بیان در وضع
طریق که در دو فرسخی شهر واقع است حربی بغایت صعب دست داده مرتضی قلی سلطان منتهی گشته در چهار مشهد که این
و علیقخان چهار ماه در ظاهر مشهد نشسته عاقبت بی نیل مقصود بهرات معاودت نمود و در او خراسان سال ^{عظمه}
سلطان حمزه میرزا بعضی در لشکر باین قریب باش را بر سردری شاهرخ خان مهر در بجهت بازخواست خون بر خود
میر عبدلحمید بر سر میر مراد والی مازندران رفته بر او خود تفویض نمود و امرای قریبش از حکم آن خاتون توهم
گشته در دفع آن راهها نمودند و آخر قرار بر آن دادند که آن ضعیفه سیده صاحبه قتل آورده از حکم خاتون
خلاصی یابند و در آخر او را قتل آورده در شهر خلاصی یافتند و قایم شد **تسع و ثمانین و تسعمائة** در اوایل سال
سنان پاشای سردر بارض روم رسیده شاه سلطان محمد نیز جهت برافنده زرقون توجه میلاق اران
و شاهعلی سلطان ذوالقدر و لولیت آقایی و مقصود آقایی تعالی را بجهت ملتید مصالحه در عرض روم خراسان
پاشا فوت و بعد از وصول یحییان قرار خان شد که سردر را با سلا مبول عودت نموده نواب کایاب حجاب
سپاه شاه سلطان محمد نیز زرقون موجهت نماید و امجدی معتبر برای تنیت سور شهزاده کامکار مددگاه سلطان فی سال در

تا مابین پادشاهان بوسید سردر صلح و صلح مفتوح گردانده حسب اقرارسان پاشا با تان عودت نموده است
کایاب ملائک سپاه ابراهیم خان ترکمان را بطریق رسالت با تحف و هدایا با تان سلطانی روانه ساخت و
سلطان مراد خان بصلح رضی گشته نشان پاشا را از وزارت عظمی و سرداری عساکر مغزول نموده ابراهیم خان را
بر سرور محبوب و مقید نگاهداشت و هم در اواخر ماه ربیع الآخر ایصال علی قلی خان ملو با آغاز لشکر کشی نموده با جمعی کشته
بر سر درویش محمد خان روملو حاکم نیشابور آمد بعد از خرابی و ویرانی پارسا که با نولات رسانید کاری نداشت
سعادت نمود و هم درین سنه سلطان مراد خان در اده فرمود که شهادت جوان بخت سلطان محمد خان را سوزانند
سنت موکد بقانون و قانع سلاطین آل عثمان بجای آورد و جنه اجتماع با احتجاج سور و طلب امر اعیان چاه
دقیوچیان در گاه عالی با طرف و انکاف ممالک محروسه فرستاد و قایم سنه تسخیر و تسخیر در اوایل انیل
سلطان پهمال بعد از اجتماع میرسیران و امر اعیان ترتیب باب سور و بستن این شهر بی فتور فرماید که
محل دکان جمعیت طوی در سرای ابراهیم پاشا که در جانب غربی است و قلع شده آماده سازند و در باب است
کوچه دوازده شهر از قشقه فیک و دو پای هفت رنگ غیرت کارخانه چین و رنگ خرابی خلد برین گردانند
وزرای عظام و سکر کلیان ذوی الاحترام بدان اکنه و مقام رفته سلطان جهان شایسته دهمیم و او بکنان آل عثمان
بان مکان جنت نشان رفته قریب دو ماه هر روز با زمره در خواص بارگاه بهشت این در غرقه که بوضع و طرح عجمت
نشین همایون مرتب کرده بودند کونین از وزرا و امر اعیان در اطراف و جوشی میدان منزلی در غرض چوب
تخته ترتیب داده قرار گرفته بنظر آغراب و عجایب همه صنایع نموده چندان هنر شده پستان کوه
انواع لجهت های خوب و اصناف صنایع مرغوب که زبان در تقریر آن حاضر و قاصدست بعرضه طور آید و در آن
استادان نخل بند پیچید و نخل هر یک را در عرض دو سال ترتیب داده بودند که هر یکی در بزرگی برابری با درخت سرو
و چارسک در اقسام سوه و کل در یاجین و نخل نوعی ساخته و پرده بسته بودند که سپهر با هزاران من از نظاره
آن چشم بر بنداشت در سنه و افواه مذکور در دفاتر از باب حساب دستور که بر نخل سه هزار آلتون سکه خرج
رفته نخل کوچک بطریق عادت رنایده از پانصد شصه عدد بود و مقدار سی هزار آلتون صرف کار کرد و عادت
بیشترین کارهای قند مکرر نموده بودند در اقام جانوران چمن و پرند از مرغ و ماهی که در هیچ کون موجود است

ده دوزده عدد که قسم کرده برابر قیوح و کوسفند و پرند و مثل فاشته و قاز و کلک و جابو سباع
 مثل شیر و مینک که عقل در صفت آنها چون صورت دبور و حیران و دیده دین و در آن چون جسم سحان
 در نظاره مانع بود باین ترتیب هر چه تماشا نظر همایون آورده و شست هزار آلتون در دوزخ
 مصروف هوسگ سازان و آتش باران شده که از اول شب تا نصف لیل نایره شعله آتش رنگت
 و در کشیده و راه سیر بر کواکب سیارته بقیه سایر اجزای این قیاس توان نمود همچنان بر طایفه
 و هر طبقه مناسب حرفه خود صورت نمود و سپهر بیخ ماثر ظاهر میخت از ارباب حسن و ملاحت و
 پرورزان صاحب صباحت هر روز و هر شب در مجالس ارباب عیش و طرب جمیع کثیری حاضر بوده
 و لک و ترنات روح افزا نشانی و بر نایا فرود چون او نیز صنایع و کیم محفوظ و بهره مند بودند **پت**
 پری سپهر تابان نغمه پرور **کلی** از ساز و کفش که ز آواز **نوامی** عیش و عشرت میسوزند **نشا**
 باوه نوشتان میفرودند **دوران** آیام سبجه انجام علی الدوام چاشنی کیران آستان فلک اقسام ماند **می**
 طعام بعد دلوکب صبح فروزه فام شعله و میا ساختند **در غراب** ایقاعات حبه طعمه آن سوز بازده هزار
 قازا بدستور چهار پیمان نعل کرده از دوزده روز راه با سلاسل ساوه آورنده و زور و خور طعمه لذیذ کشت
 اشرافه لطیف رسم و آیین جوج از غرضه عالم بر آید و بعد از تقضای حسن و سوسر سلطان پر سر و شهنشاده عالم
 سایر ابیات معنی که بزرگترین شاهزادگان آل عثمان و مقرب دولتان خاندان است سرفراز کرده **ارسل**
 فرمودند و چون خاطر از خیم سورش هزاره عالی تاب برداخت بر تو اندیشه بر تیش امور مملکت ایدخت حیرت
 چرخس سیرمیران سیواس با سوزی بازده هزار ساوه و سوز از نیکو چری و بولک سحدر و بعضی از سپیان
 روم ایلی از راه دریای قسزم بطرف کوفه معادت عثمان پاشای در سفین گذاشته بشیران فرستاده
 و محمد پاشای دوسنوی سیرمیران دیار بکر اجمعه بهیل ذخیره و خزینه قلعه تغلیس ماسور کردند و نیم سماعون کرجی
 با شاق امای قزلباش خصوصاً تقاق خان استاجلو و اما سقلی خان قاجار سر راه بر ایشان گرفته چهل خرد **ز**
 سایر ذخیره ماحتاج قلعه تغلیس که قریب بود در زور همراه داشتند از ایشان گرفته جمعی کثیر در آن کشته
 گشته چلکیان بزعم آنکه این اف و در مصطفی پاشا و له غرغره سیرمیران حلد که قفا در شک بود تقصیر و تهاون **یز**

بلکه تخریب او فرانسس بن امرجات ملوده اند اور اس قید ساتھ بدرگاہ پادشاهی فرستاده تلافی
خواهد شد پیکر پیکان مصطفی پاشا را حاضر کردین در آده گرفتن او ملوده اند نیز از کید ایشان وقف گشته چندی
از نادران کرجی که همراه داشت دست بجاعت از تین جلالت سپردن آورده محمد پاشای سردر را بخدمت
دیگ فادم سیریران دیار لبر اصعب تیغ همه زرد خمد کرده کجندی محمد پاشای سیریران درض روم را که دست
که او محکم کرده قصد او داشت با چند نفر از ملانمان در دست نادران قتل آمدند و خود بنفسه فی انور کشته زدن
سعه که بدر رفت و هم درین سال علی قلی خان شهنزاده جهان عباس سیر را بر داشته با زده تمام سینه است
بغرم تسخیر بعضی بلاد خراسان سپردن آن چون بر سر حد سپند در رسید نواب حجاب ملایک پناه با شلاق کشته شد
سلطان حمزه سیر از زقون ایلیار کرده تاخت بر سر او آورده سه منزل سافت در ایشان مانده بود
که عیقلینان وقف گشته ساکت طریق فرزند و مرشد علی خان را در قلعه تربت جا داده کشته خود شتاد و زنده
هرات در پنج مکان عنان باز کشید و در او وسط شهر شوال شه فرج نواب ملایک پناه بظاہر قلعه تربت رسد
فی الحال شروع در محاصره کرد چون آفتاب و بچند درجه قوس بود منزل قشلاق در آنجا تعیین شده در گرفتن
ساعی شده اما چون طوایف قزاقش بر تسخیر قلعه و دست آوردن مرشد قلیجان با بطبع رضی نبودند اثری از جسد
تربت نشد **وقایع سنه احدی دسین و تسمانه** در او وسط شهر ریح الاخر این سال که آفتاب در اول درجه ثور بود
نواب حجاب ملایک پناه برای و تدر سپهر اسلامان وزیر از قلعه تربت بر جسته آوده سعادت آنک عراق خست که
بیارت شده نور سطر معطر رضویه علیه آلاف ثناء و تحمید در کسب بوقلمون زینت و چون کیمزل راه طی کرد عنان
غرمت بجانب هرات سطوف کردین ایلیار بر سر عباس سیر را و علی قلی خان که در آن جین در پهن رها بشملک
و قصبه کوسویه نشسته بودند برده در یک شب همچو راه قطع ملوده در وقت طلوع صبح روز دوشنبه سپهر هم
منزبور در دهن تیر پل غافل فرادلان شاهی بر سر طلایه دشمن که سردر آن جماعت حاجی کوتوال بود ریخت و مانک تخته
حاجی کوتوال بار فغان اسپر و دیگر شدن بقیة سیف کشته سان و کشته عنان خود را بارودی عیقلینان
ایشان نیز بر سیمه بر جسته مجال محاربه و مجادله نداشتند روی بوادی فرور نهادند مگر نواب ملایک پناه در عقب علی
قلیجان و بیاض شملدر آن زیاد زرتسوزر کس قتل آورده بعضی رسد کردند عیقلینان با شقاق عباس سیر را

نیم جانی ز آن سر که خوشخوار سپردن برده خود را بدرون شهر و حصار انداخته و صباح روز دیکه که خسر و خاور ^{بروز} ^{صیبه}
 کرد و در ز پی منورم شک سپهر بدختر حسام خون آشام ز نیام بر کشید و بلجات تنیغ زرافشان عرصه عالم را چون
 افشان کرد آید و سگر جلادت اثر عراق نظر هر بلده هرات رسیده در باغات و باغین آنجا نزول نمودند و با
 حجاجه پادشاهی متعاقب ایشان آمده مدینه سلطان حسین میرزا را محل موبک مهابین ساخت و در دستور قلعه تربت صحابه
 شهر فرمان داده و قزلباشان در آنوادی نوعی که در سر قلعه تربت خندان تقید نمودند و هر کس پیش و عسرت و
 ساز و صحبت که تقضای آب و هوای آن مبدیه است مشغول بوده سخن او را یاد نهند میسر سلیمان وزیر که چون
 کلمات این احوال و اغفال از طایفه قزلباش شده بود در صد آن شد که چند نفر از عیان و امرای ایشان را
 بقتل آورد تا فرمان شاهی و احکام پادشاهی نغازه یاب قزلباشان بر برای او مطلق گشته با شاق و در قتل او پنهان
 و پنهان شده در روزی که میسر سلیمان در راه خیابان گازرگاه میرفت یوسف پیک افشار پسر قلی پیک
 قورچی باشی در تحت سفر سواره بر او گرفته خواست که او را بقتل آورد یکی او را ازین مقصد آهنگ کرد آید و در او
 تغییر داده با ضابط تمام خود را بر دو تخته شاهی انداخت اسرار و عیان قزلباشان او را تعاقب کرده کل مسلح
 سوار و پیاده اطراف دو تخته را را حاطه نموده و طلب میسر سلیمان کردند و نواب شاهی هر چند با نفع نمود و با
 سلطان حمزه میسر که در آن اثناء در آده جو سنگار می دختر او کرده بود هر چند اتماس نمود که او را خلاص سازند فایه
 کند قلی پیک قورچی باشی که ماده آن فاد بود بجهت نواب شاهی و حمزه میسر از آمد کشت اگر شاد دست داد
 او با نفع نماید ضرر کلی بارگان دولت شمارا خواهد یافت صلاح وقت آن است که او را بمن بپارید که
 مجوس در دم تا فتنه و فساد کن شود میسر سلیمان را از درون خانه سپردن آورده تسلیم او کردند بعد از دو روز
 در باغ زرافشان و کلاخان قلعه انمزان قزلباش مکر از هجوم ربه او آورده او را بقتل آوردند در انامی غوغایان
 پت را به بیه کشت **پت** اینهمه غوغا برای کشتن ما بهر حیت در زل ماکت عشقیم غوغا بهر حیت و سایر شعارها
 آن وزیر کجواتار در انسه و خواه پارت در هم وادی مردار است و بکلیه قاعیت پرسته بود این ایات نیز در شعار
 بشت افشاد **پت** باز میار شروه دیدار میسر سد دل در طین است که میار میسر سلمان اگر رسد ملائی از ^ل
 که عشقی بلا توب میسر سد **پت** القصه نواب حجاجه حمزه میسر از بعد از قتل میسر سلیمان چهل روز در هرات ^{نموده}

تمامی باغات آنجا را راغ و شمشیر گاه زراع کرده شب یازدهم شهر شعبان المعظم شنه مذکور با عیقلی خان
 و عباس میرزا کاروان کرک آشی کرده از ظاهر اهرات برخواست رایت عنیت بله بل نیت کوچه بصیر
 عراق برافخت و چون بواجی سبز رسید شنید که حسین پیک و له سوند یک قورچی باشی افش را که حکومت آنجا
 بدو متعلق بود سوز زرقه اطاعت کشید در قلعه سبز در شخص شد و نواب حجاب ملک پناه حمزه میرزا را با بکر من آنجا
 مأمور ساخت و حمزه میرزا فی الفور شروع در محاصره نمود بعد از یک روز قزلباشان قلعه را استیضاح کردند پس حکایت
 با تاجان پیش قبیل رسانید و تفویض ایالت مشهد سلیمان میرزا پسر عمده عبدالله خان استاجلو که دختر زاده نواب صنعت
 دستگاه جبابانی بود کرده لای ادرابا تعلق یک قارنجه او قلی رجوع نموده بقرین معاودت نمودند و در قزلباشان
 در عینت پادشاه حجاب در سر سلیمان میرزا و قارنجه او قلی رفقه ایشان تاب مقاومت نیاورد و مشهد را خالی گشت
 فرزند کرده و مرشد قلیخان بلان زعمه و مجادلش هر را بقضیه تصرف در آورده و هم درین سینه سلطان ابراهیم خان
 سیوش پاشا را بمبض جلیل القدر و وزارت غلطی سزا فرزند کرد پس سرداری عسکریا عجم را بفرماند پاشای
 وزیر ثانی موقوف نمود و فرماند پاشا با جیوش دریا خردش در اسلامبول توجه دیار عجم گشته تقاضای راجح رسید
 کرده قلعه را در ابرودان بنا نمود اثر فرماند موافق تاریخ آن است و من پاشای خجال او قلی را بطریق وزارت
 و خضر پاشا را ابرویران ابرودان نموده بمحافظت آنجا گماشته و قبلاق در رض روم معاودت نمود حسن پاشای
 میر میران شام را با حکام و امرای کردستان در روم ملی تبیه بسیار خزینه و ذخیره تفلیس که در آن زمان پاشا
 امر عیسر بود روانه کرده اند که در این راه را قلم حروف نیز در آن سفر همراه بود در بند طومانس از نادان که حجی ثباتی
 امرای قزلباش سر راه بر عساکر اسلام گرفته با وجودیکه عساکر مسوره نه یاده از پارتی زده نبرد سوار بودند و عدد
 کوجان با پنصه نفر سوار نمیرسد او لاسکت بر لشکر اسلام افاده اما آخر بواسطه ثبات قدم حسن پاشا که با
 سعده وی حسنه در میان ایشان پیدا و عساکر سلام از آن طرف سالم بیرون آمدند روز دیگر طوایف قزلباش خزان
 و اسپر لوس راه در میان جنگل رودخانه پنجد در کجا شکستة مشطر فرست بودند که حسن پاشا از کبرشان
 واقف گشته فقیر را با بعضی از امرای رد ملو بر سرشان فرستاد و عیقلی پیک پسر لود که سردار آن جماعت بود
 گشته منظم شدند و قایم شنه آشی و تسخیر و تسخیر در بهار این سال فرمان پاشای سردار سفر کوجان را در این باره

قلعه لوری را تعمیر فرموده در آنجا بر بند طومارش رفته قلعه نیر در آنجا در سنک و کل بنا کرده در عرض چهل فدان تمام است
 حسن پاشای میر میران در ضمن روم را بحفاظت آنجا و علی پک بویسنوی میر لوامی منوره را بدستور چکری کرد
 لوری گذشته از آنجا بطرف خنجر در حرکت آمد و حوت که در آنجا نیز قلعه بنا کند عا کر مضوره با او درین امر موافقت
 نمنجه بلکه طریق در زمین باین سرداران محل محبت نموده کا فزان کرجی تابع شوهر سر را بر او گرفته خست
 پس با سوال و در زرق مسلمانان رسانید از آنجمله عاده خاص فرهاد پاشا را هب دغارت کرده جای محبوبه او را
 که با سبب خاصه او در صبح آلات شمشیر و کوش و سپر و پوستهای سمور و دشتق بود از درون عاده بیرون
 آورده بخاک کردند و هم در میان محمد کرامی خان تاتار با سکر زاده از قطرات امطار بشیردان آمدن محمد خان
 ذوالقدر حاکم آنجا را تا بجانش تعقل آورده با شاق عثمان پاشای وزیر آذربایجان کعبه نموده ولایت کج در آنجا
 و بر دوح را با توابع و مضافات پنجمی تاتار با فناداد و دوز می صد هزار نفر سپرد دختر مسلمانان را بر سر کرده و آنجا
 کوفه برد و آذربایجان پایت پای در عقب جنود تاتار بقراج آق آمدن امیر خان موصول حاکم تبریز را سردار کرده
 روانه شیروان ساخت چون امیر بر سر قلعه با کوبیده آنجا را محاصره کردند در میان فزایش چون سبب خان کلو
 شاه رخ خان ذوالقدر و سپهر محمد استاجلو که هر یک دعوی افراد میزدند اطاعت بهم نموده نفاق ورزیدند
 و قحط عظیم در میان لردوی ایشان افتاده پیش مقصود عودت نمودند بعد از آن ایالت شیروان را با ماتعلی سلطان
 قاجار تفویض نموده با عسکر قرا باغ بر سر عثمان پاشای شامخی رفته عثمان پاشا در صحرامی علی جوان در مقابل
 قریشان صف گرفته متعالمه و مجادله صعب دست داده بر شک قریش شکست افتاده غنایم نامحمور را
 دست و خیمه در هر گاه و آلات مضع و ادانی نقره و فرودش بر شیم و زینت بدت عسکر عثمانی فاده در ایشان سلطان
 کسی بطب عثمان پاشا فرستاده او را بنوید وزارت اعظم و سرداری دیار عجم تا سانه دولت خشم آوردند عثمان
 پاشا و حیدر پاشای خادم را بدستور وزارت گذاشته در راه سورقو معاونت طایفه هر کس بطرف کوفه رفته بود
 بواسطه عداوتیکه در هنگام آمدن محمد کرامی خان تاتار بجهت الکامی شیروان سپار کرده بود در او شای بنوید خانی
 و با شاق او بر سر محمد کرامی خان رفته اوتاب متعالمه نیارده روی در وادی فرزند ناماد او شای شروان کرامی
 با عسکر روم تاتار لور و قحاف کرده مدرسل او را تعقل آوردند با عداوت عثمان پاشا بر سر سلطنت او را

ممکن شده در وقوع و صد در این قضیه اثبات سلطانی نسبت عثمان پاشا کی در صد گشته چون سده بسوی
 اتان سلطان حاجت ره اکت منظور نظر عورف پیکانه شده و منصب عظمی و سرداری و سرافراشته تفریح
 شده که در زستان قسطنطنیه در قسلاق نماید اگر چه فتنه و شوی از طرف کوفه و تار پیدا شود از دریا عبور
 او شخول شود و الا بنرم سخیه آذربایجان روانه کرده و در هم درین پال شاه جهان شاه محمد سلطان و شهزاده عالم
 پناه خمره میرزا از قراقرج تبریز آمدن میرخان حاکم آنجا را بقید ساسه تعلبه قهقهه فرستاده بعد از چند روز حکم
 تعقل او کرده تفویض ایات تبریز علی قلیخان فیچ او قلی پاشا جلو نموده قسلاق در آنجا فرموده و **قانع شده قسلاق**
و تسعین و تسعانه در اوایل این سنه عثمان پاشا خاطر از حرف کوفه و تار مطلق شده بنرم سخیه تبریز و سایر بلاد
 آذربایجان از قسلاق قسطنطنیه روانه شده و نواب پادشاه حجاب پادشاهی و حمزه میرزا که در آن آسنا با بر کور
 در امور سلطنت شرکت بود بجز و شنیدن این اخبار با خانه و کوچ از تبریز روخته بطرف رودخانه و وزم نیلی توجه
 نمودند و عثمان پاشا بعلت هر چه تا تر متوجه تبریز شده در روز جمعه میت و چهارم شهر رمضان المبارک همین سال
 در کن رودخانه اجی که در غیر سخی تبریز واقع است نزول فرمودند و گریاس کف حماس با وج هر دو ماه رسیده نزدیک
 بلاستان رخمه و همانمه موضع اخنی خونی مضرب خیمه عمارت فرجام شد برادر علقلیخان که با جمعی از قربانان شهر را
 کوجه بنده و محافظت قیام سیکردند در آن لحظه تاب عداوت نیارده نزدیک بغریب آفتاب با اعیان تبریز ترنگ محافظت
 نموده هر یک بطرفی از اطراف پراکنده شدند و بعضی از اهل اطراف آنجا بطریق شجاعت و تهور خود سز گذارنده بودند علی
 در اطراف خود را سجانات فرستاده در روبرو و کالین مفتوح شده بمحاطات خود شخول بودند که عمارت منصوره داخل
 شهر و محلات گشت در آن شب محله سرخاب قریب بمضرب باد دهنب و عمارت رفته تاراج و نیاشد علی بصباح
 قاضی کامران و مولانا محمد علی شیخ الاسلام و سایر عیان بغزوت بوسی وزیر زمان امیر فریاد الا مان کردند در هم
 و اشفاق آن وزیر باستحقا چندی از طوایف نیکچری برای محافظت و بیاق محلات و شهر تعیین نموده در سال دوازده
 که از لشکریان هزار و آسب رعایا و متوطنان آنجا برنده و از آنجا کوچ کرده نزول در موضع جرناب واقع شده
 صبح باج روز عید فطر با سر داران و گردنشان پناه در باب محافظت و ضبط تبریز شاره نموده جمله قریب
 دادند که در الاماره تبریز را که سووم است بهشت بهشت تعمیر نموده اطراف او که حصاری است در کمال استحکام

برج و باره بدن از امرت نمایند اراچوده بر او پایش چرمی قشمت لموده اول خط و حرمت اسرار او
 اتمام پاشای وزیر خجال و قلی کردند آخر کجفر پاشای میر سیران طرابلس شام رجوع کردند معادل هفتصد باره
 دسور با ذخیره یکساله برودند دور اسبک که اشده و طبل سعادت کوفته بنا بر بعضی از مقررات که یکی از آنکه
 علیق المغان بود که قریب یکماه نهر علیق چار و او را سپاهیان منخرکشت پوست درختان یا نه کی پنج علف خازند
 که در زمین بصد خرقعلی بچار و اسیدانه دوم سپاری عثمان پاشا که بعد از یکماه که در تبریز توقف فرمود ساری سخت
 مرد و عارض شده روز بروز سمت اشده و در دیاد پذیرفت سیم مردم تبریز بمقتضای طبیعت خود چند نفر از خانگی
 لرصدوران واقعه بی آنکه عثمان پاشا عرض نماید هجوم بشهر و باز آورند در عین واحد تا موزی باز کرده
 مرد از سپرد جوان توانا و ناتوان از تنع مد رنج گذرین اموال و در راق ایشان راهب و غارت کرده
 و عیال ایشان را با سیری بار دو آوردند یکماه بلکه چهل روز لا یقطع اموال مردمان را که در زیر زمینهای خانهها
 ساخته بودند پیران آورده بار دو میکشیدند از پنجه ایلی تبریز تنگ شده بقیه سیف فرار نموده بخت نمره میرزا
 اوران در اوضاع عثمان پاشا و زبونی عسکرها گاه نموده حمزه میرزا بعضی از امرای سوجالی تبریز فرستاده با شان
 پاشای خجال و قلی که در سعید آباد قراول بود مجادله کرده قزلباشان غالب آمدن کشت رتبه مردم ایلی فاده
 در استماع این اخبار نواب حمزه میرزای راد ذخیره خاطر گشته با موزی پنجه در سوز سوجالی در دو آه قریب
 بمحل عصر عموماً پیکر سپکیان و پاسبان خبر در رشت در مقابل شهزاده به بند میرزا صف کشیده بعد از مجادله
 و تقاطع هنگام غروب آفتاب بگذرناز عشا با زار در در و کیر گرم بود چون پیکر سپکیان امرای عیان اراده نموده
 که بنازل خود سعادت نمایند قزلباشان بهیات مجموعی عقب کشد مسوره هجوم آورده همچو پاشای سیران
 دیار بکر اقبال آورده مراد پاشای سیران قزلباشان که با اسب در چاه افاده بود با خبر می امرای عیان اسپه و کیر
 چنانچه چند سوز قزلباشان بواسطه تاریکی شب خود را بر پنجه آمده زده در آب افاده علاوه چنان سوزان
 جدا کردند بعد از چند روز که حجات قلعه تمام یافت عساکر حضرت آثار از یورت جرناب کوچ کرده فرار دادند که
 قریب شصت خازان نزل نمایند که نواب حمزه میرزای کاسکار با جمعی از ولیران شجاعت آثار از زمین دیار
 فیروزی شکار هجوم بر خجال و قلی آوردند تا موزی هشتاد قطار شتران او را با بار برده بخارت پار اموال و در وقت

عسکر ساینه تا حوالی خیمه های اردو رسیده خسرو که خدا که آخر میر سیران ارض روم شبح بود در میان
خیمها از پا در آورده سردار برنده و انکام شام در مقابل اردو از طرف سردر و آینه روزه و دیگر که عثمان
پاشا در حالت نزع بوده او را در تخت روان گذاشته کوچ نمونده و نشان پاشا به دستور قضا در عسکر بود تغییر نظر
نزول واقعه در بهمان شب خواجه عظیم بر عثمان پاشا عارض شده روز دیگر در انسانی راه که عازم حوس
و فات یافت نواب حمزه میرزا از عقب لشکر آمدن و طایفه شامو و اسمعیل قلیخان را از جانب همین بقیان
است جلور از طرف یسار و خود در قلب و خاج در حرکت آمد چون دو فرسخ راه باین عنوان عبور نموده نفع
شامو از جانب رات همچو شیر عثمان خود را بر لشکر آل عثمان زده آتش جدال و شعله قال شغل و نفع
مطلب که در سید جایت دست رات عسکر مضوره که در عجمه اتمام یکدیگر یکدیگر و فرمان و ناطق بود
در هم آورده نواب حمزه میرزا و قضا خان نیز در حرکت آمدن آن رسید که گشت بر لشکر آل عثمان افتد که مصلحتی
سپاهی و سلجور در سایر طوایف یکبار از قلب و خاج با بسیاری توانا با موزی دوسه هزار سوار بر نجات
بر طایفه شامو حمله آورده و دست نفع از بقیان شامو قبض رسید و نواب سلطان حمزه میرزا از صدر و نفع
گشته عودت نمود و محل شامو سلام و پراکنده و پریشان با اضطراب تمام در حوالی طسوفه و نفع
خوت عثمان پاشا را شایع نموده و یکدیگر یکدیگر و امراء اعیان و ارکان دولت آل عثمان نشان پاشا را در
خود سربوری نصب کرده و در عرض دو روز با باقی آمدن در اسباب بغل و کفن عثمان پاشا بر و اخذ فیض علی التمام
عقب لشکر روانه نمودم در هر منزل تخمیناً پانزده سوار یکدیگر زیاده تر الاغ و اسب و اسیر و اسیران در هر راه کشته شد
و آنچه مرده بود شکم هر کدام را می شکافته و در آن چند اونه کاری بکله مضاعف ریگ در جوف شکم ایشان شمع
بود اقلاً صد نفر چار و او در ولایت تبریز مانده بود که هر چند خلق آن دیار در محافظت آنها سعی و اقدام نمودند که
زنده نمانند و بهبازر رسید چون نشان پاشا بوان رسیدند آن سلطان فیریق بر بیخ بسلیج تبه سرداری و نفع
یاخته قریب دو ماه نشان پاشا سردار سپاه بود و هم درین سال عبداللہ خان اوزبک باشکری که محاب عقل در
در شرح تعداد و جهسی آن عاجز بود از آب همچون گذشته در قبه الاسلام پنج نزول فرمود و بعد از چند روز عثمان
کمان سجانبه ولایت بخشان معطوف داشته تمامی آن ولایت را از زیر تصرف اولادش سلیمان بن میرزا ایدان

محمد بن ناصر بن میرزا عمیر شیخ بن میر سلطان ابو سعید بن میر سلطان محمد بن میرزا میران شاه بن امیر تیمور کورگان برود
که زیاده زدودیت و سی سال در قسطنطنیه اقدار اولاد تیموری و طوایف جنگی بود یک حمله مسخر کرد این دروغ
کرده مستقر و جلال خود را با الفاظه سجا اعدوت کرده و قایم شد در **ربیع و متعین** درین سال سلطان از خان
بواسطه دفع فساد قرباناش که جعفر پاشا را پنجاه در تیریز محاصره کرده بودند فرما د پاشا را سردار عسکر خضر شاعر
منوذه لمجارت جعفر پاشا فرستادند و او حسب الامر پادشاهی از در سلطنته قسطنطنیه بیرون آمد با سپاهیان
توجه دیر اعجاب شد اما قبل از وصول او بولایت آذربایجان محمد خاگرگان حاکم کاشان و یحییان تلو
حاکم اهدان و سب خان شرف الدین اوقلی والی رمی دت سلطان ذوالقدر حاکم شیراز با شایسته
عراق و فارس در اول درجه جدی توجه آذربایجان گشته چون بجوالی تیریز رسیدند کسی نبرد و تواب نماندند
و سلطان خمره میرزا فرستاده پیغام دادند که کانی که باعث قتل امیر خان شده اند بتخصیص علیقلیان فرستادند
و محمدی صار و سولایع و اسمعی خان شامور اگر فیه جاسا پریه که قصاص منوذه بعبون اقدار عرض مکشیه حصار تیریز را
گرفته سجاک تیره برابر سازیم و تواب سلطان حمزه میرزا درین وادی تیمور آمد عناد و زرنده سخنان درشت
در مقابل امیر اجاب گفت بلکه چندی از طوایف قرباناش در این مواد جهده داشتند و ساعی بودند تعلق آورده قسده
قتل ایلیچان نیز کرده و رسولان خاسر عودت که دند زمره از تاجان خود را بمحاصره قلعه مامور کردند این هر روز باجی
دلاوران خونریز از خیابان تیریز بیرون آمدند با امرای عاصی زد و خورد میکرد و چون چند روز بدین وتیره گذشت
امرای عاصی پنهان مکتوبی بسجف پاشا فرستاده اظهار طویت و عبودیت بدرگاه عثمانی کردند که چه این قضیه خالی از قصه
و تهمی از صواب بود اما جعفر پاشا در صدد در این احوال نجات شان گشته و متحصنان را با شاکت و خرمی دست داده هر روز
گشاده بیرون آمده علات شہامت و آثار جلالت بمنصه ظهور رسانیدند چنانچه کمیز جمعی از مردم روم در حصار بیرون
شایخ خان ذوالقدر جرد در که در پیبه را محافظت میکرد و دستگیر کرده با موزری سی نفر از اولاد و اتباع او و اقایان او را
تعلق آوردند و در قفسه یک جمعی از ستموران بیرون آمدند توپ کله کوش را که در زمان خاقان جغتای مکان جبابانی در قلعه
کو بکمر چینی بود به تیریز آورده در سردان نصب کرده خارت پار قلعه میرسانند و در جمله توپهای نامدر پادشاهی
بود و ده خفت کا و در کشیدن آن عاجز بود در کلمه همین دستار با و فوط نامی خود را در آنجا بسته دستها چرخ در کمرهای

یکدیگر استوار نشان بان در وجه آوردند و علی پیک قورچی باشی افشار که خمیرمایه نفاق قرلباش بود حمزه میرزا را
 نمود که سرای او را در کن راه نهد چون او ازین مقدمه آگاه گشته با جبار قلی برادرزاده اش فرار کرده بان درون قلعه تبریز
 حفر پاشا رفته او را در کفید و مکر و نفاق قرلباش واقف ساخته نقیبی که نقب چیان چند روز در آن سخت و تعب کشید
 بودند و در درون بحال حسن پیک نقب را بپای دیور در و قریب بکهار برده ده روز زده ذرع ساقی مانده بود که
 بدون حصار سر کند حفر پاشا را خبر در در گذرند از جانب قلعه سر نقب رکشاده بان درون آمد نقب چیان را ^{تقل}
 آب در نقب بسته خراب و ویران کردند و امرای عاصی چون از موافقت نواب حمزه میرزا نویسد و مایوس شدند ^{تختگاه}
 میرزا برادر او را که در سن نه سالگی بود و لاله کی او در عهده امرادیک ترکمان بهادر بود او را فریب داده از درون ^{تختگاه}
 ذاب شاه سلطان محمد آورده او را برداشته بجای عراق معادرت نمود و او را در قرزین بر تخت سلطنت نشاند و
 تمام بلاد عراق و فارس خلبه و سکه بنام شاهزاده کامران طهاب میرزا زدند امراد ایمان منصب ^{تختگاه}
 یکدیگر در میان خود قسمت کرده امر و زارت و مهم صدارت بسیب خان قرار گرفت و سلطان حمزه میرزا چون بر این
 احوال مطلع شد بسی خان شامو حاکم قرزین را بواسطه خرم دستیا طاهل و عیال طایفه شامو که در قرزین بودند ^{نصیب}
 در سال دشت خود را عقب او با علی قلی خان است جلوه محمد صار و لاغ در حرکت آمد چون بنواری سلطانیه رسید ^{نصیب}
 عاصی خبر در رنده طهاب میرزا را برداشته در صامی قلعه نام محلی در برابر اوصاف کشیده و با وجود آنکه مردمان شهزاده
 طهاب میرزا جمیع کشمیری و رفقای سلطان حمزه میرزا بشی قلیل بودند فضل الهی و عون نامتانی همه حال و معان
 احوال سلطان حمزه میرزا گشته و لیجان تکلو با پسرش علی پیک در عین محاربه دار و کوه سجاک بود و ملاک پیاده
 سکت بر لشکر طهاب میرزا رسید حمزه میرزا خود نخبه در آن معرکه داد مردی و مردانی داده و دوچار محمد خان
 و سبب خان وزیر و برادرش طهاب میرزا شد هر سه را بقیه و دستگیر و سیر سر سنجه تقدیر نمودند اکثر عیان که ^{نصیب}
 معرکه بودند بقل آمد بقیه اسب کشته رکاب گسته عنان طایفه تکلو و ترکمان بطرف عراق و سمران ^{نصیب}
 از تویم نیریشان را در آنجا محل توقف نامند بصوب در اسلام توجه کرده اطاعت و نجات آتیه ^{نصیب}
 و سلطان حمزه میرزا مظفر و منصور به تبریز عودت کرد در این اثنای آوازه آمدن فرهاد پاشای سردار و ^{نصیب}
 در تبریز شایع شد و نواب شاه سلطان محمد و سلطان حمزه میرزا از تبریز بیرون آمده بجای اردیل و قراباغ ^{نصیب}

آنکه فرزند پادشاه بنواهی سیریز رسیده اولاد در اطراف درج خواجه رشید الدین محمد که در موضع محسب بود
 حصار بنا کرده از آنجا روانه تبریز شد و حفر پادشاه را بویطیف حسنه روانه سراسر و مستطرح و شمال نموده خزینه
 و ذخیره مستوفی جنبه اخراجات عسکریه تعیین نموده اطلاق اسم در زرت بر او کرده و تعلق از سر مردم
 عودت فرمود نواب شاه سلطان محمد و سلطان حمزه میرزا بغیر مطلق قزاقان توجه نموده در آن سال
 خودی نام سپرد لاک که مرتب اداسی خان و محبوب سیرا بودند آن سر دوتان سلفت و آن کلان
 سیادت در دریا نه صرگاه در نصف ایل بضر بنجرا آمد عراق بحر خون ساخته فرزند کرده و سیدی خان رفت
 آنچه بنت این قضیه با و کردند اسمی خان نیز خودی را گرفته بخدمت نواب شاه سلطان محمد آورده و تقبل رسید ^{علیقان}
 و سیدی خان با شاق خویش در میان قزاقان ابوطالب سیرا را پادشاهی مضب کرده از دیرت قزاقان قزاقان
 آنک عراق تقسیم کرده چون بقزوین رسیدند امر او عیان عراق و فارس ایشان درین امر مطاعت کرده طریق
 محافل و در زمین با بضر و ابوطالب سیرا از ابراهیم بجانب کاشان و صفهان نهفت کردند و در هیچ محل و مکان
 کسی بمقتات ننموده هر سیری و هاکی زعم خود ملوک طایفه شام را به استمداد و علم استمداد را فرست
 و هم در اول بهار بهین سال باضا و صفه آن در میان مرشد قلیخان و علی قلی خان شام دوستی و مصداقت شبنی
 و عداوت سبب شده علی قلی خان بواسطه تنیده او شاهزاده عالم و عالمان عباس سیرا را با شکوه ایشان
 برداشته از راه قاین بطرف شمشه روان شد چون بصرای جبار رسید مرشد قلیخان بغیرم رزم از شمشه سر آمد
 در پامانی که دریا نه جبار و محلات واقع شده تلافی فریقین دست داده مرشد قلیخان با طایفه تاجیکان
 ایشان مصطفی سلطان و دلچکل شاپوریدی بود مقدم ساخت که در حین گیر و دور عباس سیرا را برده بند و سیرا
 آورد این تدبیر سواقی تقدیر شد در محلی که علی قلیخان بر مرشد قلیخان غالب شده و زعمش و خبر رسید که طایفه
 عباس سیرا را برده بند و سیرا قلیخان رفته از استماع این اخبار دود زدن نهاد و او برآمده آه سرد بر کشید **پت** چو
 تیره شود مرد در روز کار **+** همه آن کند کش نیاید کار **+** روی از نوع که رتافه عیان زیر بطرف هرات رفت
 و اکثر اعیان او دستگیر شد و مرشد قلیخان خوشحال و کامران بطریق هر چه تا متر عباس سیرا را بستم زده ^{بسلطنت}
 مضب کرده حمله ملک شد **و قایم نه خمس و تسعین و تسعمانه** در اوایل این سال فرزند پادشاهی سردر غم و دلا

سماعون متوجه کرجان شد قلعه کورخان را بمشرف فرموده در آنجا سید را پادشاه بطریق چکر یکی نصب کرده مسلم
 عالم عودت نموده و هم در اول فصل بهار امینال که خاقان شرقی به تاب بفرم تسخیر اقلیم چهارم مای در کباب
 و جمید خورشید سر پرده پادشاه از دنبال ماهی برگردن بسته آرام که حوت بزکاه حمل آمد عبد الله خان اویز
 تسخیر ممالک خراسان را پیشنهاد خاطر محبت ساخت و با سوز می صد هزار سوز در آب آسویه عبور نموده نزول
 در سال مرفاب اندخت عیقلی خان حاکم هرات خبر درگشته با بدن مردم بلوکات بدون قلعه شهر فرمانده
 دل بر سخن فرزدادند در روز پنجمیت و هشتم شهر جمادی الآخر همین سال سحرای سقلان و کلات کاشی مضرب خیم
 عساکر پادشاه کشته جمعی از اوزبکان در وقت غروب آفتاب همین روز تا دروازه ملک تاخته بسی از خراسان
 نقل آوردند صباح روز جمعه میت و ششم آن ماه اردوی اول سحرای سقلان برخواست در اشد کار و بار ظاهر
 فیض الانور خواجه محمد پوران در ارضی قلعه غلور نزول فرموده و در روز دهم موضع بخت افروز توقف نموده چاشت
 نوزده شب غره ماه رجب آفتاب و علقاب در پنجم درجه جزا بود که در سه سیرا محل موبک خاقانی گردید دهان کلمه
 در وضع کان و یاقین بصلط محمولات قراء و قصبات تعیین گشته حکم شد که جمعی از فقر و وضعاء و کارون که
 بواسطه قلت بیاعت و عدم استطاعت در موضع و منزل خود مانده اند کسی تراحم احوال ایشان نشده روز دیگر
 سگرا فدی که بر اطراف شهر محیط شده ابواب خروج و دخول را بر دی تمخشان سه و دو گردانیده و بر سر قبا با کوه
 و تعیین سپه و مورچل مقرر شده در مقابل هر برجی از بروج شهر سپه و مورچل قرار داده محافظت آنرا در عمل
 عیقلی خان کرد چون برین سوال شاهن لموز کلمات کتب شاطر جمله بدرگاه عرش اشباه خاقان حجاجه کباب
 هابون اشرف اقدس ارض والا عباس شاه و نواب مرشد قلیان مبنه فرستاده در ایشان درین باب امر آرد
 طلبه چون در آن حین در ظل پادشاه ریاده زرش نه در زفر موجود بود خرابات آمدن کرده تقسیم غرمت عراق نمودند
 و شکر بیان پریشان آنجا که سیرت لوک طوایف گرفته بودند جمیع ساخته بر فضا به عبد الله خان قیام نماید و بود
 چکنی راجبه اعلام این اخبار بهرات فرستاد خود سرعت و استعجال با شاق مرشد قلیان و اکثر امرای خراسان متوجه
 عراق گشت و این خود خبر مایسی بود که در نوبت هابون اشرف ارض اعلی مدبرید هر که در عراق سلطنت بود
 قرار میگفت در عرض سه سال با مداد کسی نیاید چون رایت نصرت آیت نواب حجاجه خاقانی تفرودین رسید

سلطنت در سته ساعتی و خلیفین طامعی که موردی نواب خاقانی بود بدولت و اقبال روز افزون قاهره ممکن گردید
و هر روز فرقه از امرای دنی شان در سره از خوانین عالی مکان بغز عقبه بوسی سرافراز گشته مبارک و تهنیت پدید
گشته جین اخلص ربستان دولت اختصاص میسوده در ظل رایت ظفر آتش ممتجج گشته و او امر و فرمایش را مطیع و
میپویند تا اسمعی خان و علی قلی خان ابوطالب میرزا را برشته در قرین بغز عقبه و سابط بوسی مبارکت نموده نواب عجباه
خاقانی هر دو را تخریک مرشد قلیخان با محمدی صار و سولانغ امر قتل فرموده بیاسار سینه و کلهی همت عالی نیت بر
رواج و روش مملکت گاشته بود اما طایفه قزلباش در باب قتل مرشد قلیخان اتفاق نموده خوانند که او را از میان بردارند
که این قضیه معروض پایه سیر خلافت میسر پادشاهی گشته قزلباش را عموماً طلبه گشته بر سر آنها ریخته همه یعلیخان و یقرب
و پسر عقی خان استاجلو و ایر جهان سلطان استاجلو و فلغای رودملو که فرارش حساب الفزان قصاص جزیان پادشاهی
بیاسار سینه جمعی دیگر فرزند نموده نزد خان احمد والی کیلان رفته با او التجار بدهند و قایم گشته و تسخیر و تسخیر
چنانچه سابقاً ملک بلاغت استامان ایما نموده بود از روزیکه عبدالله خان مجاصره شهر هرات اشغال فرموده بود
در تیغ محصوران سعی بلوغ نموده تا کار جمعی را محصوران تکنت شد که اکثر مردمان از کثرت تعفن و وفور از
عدم پیش گرفتند و دردی از مردمان بلوکات و اهل بازرگانیست پسر از شهر پهن آمده در سایه رحمت خانی
استوند و چون مدت نه ماه و میت و یک روز از ایام محاصره تمام دی شد در سحر سه شنبه سحر هم شهر رسیدن اثنی
سواقی سحیل حوت جمعی از ملازمان عبدالملک سلطان در زمان در درازه خوش و پل آب چکان بر ریخی که حفظ
و حر است آن تعلق بملازمان میرزا خان سلطان سیه است صعود نمودند و در آن برج دوسه نفر قزلباش را
بقتل آورده آن مقدار توقف کردند که تا موزمی دوسه نفر را از یک بر بالایی و کوی را بر آورده پناهنده
و کتبه و نواختن کرنا و غیره نمودند علیقلی خان که همواره در ملازمتش همه کوی مستخفان برج و باره و مسجد و حواء
ایشان حاضر و جهیا بودند متوجه مدینه ایشان گشته که پیکر از جانب برج ماه محمود و هم آواز کتبه و سورن و کبر که
او بکینه بر آید چون دید که کار از ترک و بد پرفت بر سیه گشته خود را با بعضی رفقا در چند صهار چیارالین از دست
و سپاه اوزبک از اطراف و جوانب در درون شهر ریخته دست تاراج و بیچار آوردند و جام خون شام از نایم کشیده
متنفسی از ترک و تاجیک بنده و آرزاد غریب و شهر می پسر جوان در قید حیات نگه داشتند و صباح روز دیگر که قزلباش

حضرت اثرات سخوش از فرج بختین در کله راینه عبدالمومن خان در راه دروازه خوش بعبت تمام مردون شهر در
 اولاً شویبه مسجد جامع کشته ساعتی در آنجا توقف نموده بعد از آن بیخ شهر رفت و لطف آنجا بجه از آنجا آمد
 الاماره که سازل علیقلی خان نزول فرمود روز سیم فریاد الامان در علیقلیان و رفیقان را برده جمعی در عمره خوان
 چون میر قیاش بابا کوشش و امیر محمد تاجی پیک و امیر جللی و امیر شاه محمد که چنان با تفاق مولانا اعظم قدس و دیگر
 الامم عمن الفضلا خواجه ابوالقاسم در حصار رفته علیقلیان با موزری مشتاد نفر از امیر و امیر زادگان شامو نزد
 سبب عبدالمومن خان روانه شدند در شامی راه یکی در ایام سپاه طمع در قوطه بر آمد قاضی سلطان مولود
 که دست در قوطه زند قاضی سلطان از غایت تهور و پیکر کی خنجر می بر پهلوی او زد و بک زده سبک بود زنده شویبه غوغا
 در میان فریقین بهم رسید امیر شاه محمد الله جان در زودی غیرت او را بکارا گرفتند شویبه میان بشاره نمود
 علیقلی خان و تاجان را قتل آوردند در روز جمعه که چهارم روز بود در تخیرات و قتل عذرت فارغ کشته بدو
 رفته حکم فرمود که او را بجان و بی چوین و شکریان دست در قتل و عذرت باز داشته سخن خودی از او فرود شهری
 نشوند و ثروته امن و امان با طراف هرات بلکه همه ولایات خراسان رسید **بهر طرف که چشم نمی مریده**
در هر جبهه که گوش و بینی ده امان باید ازین نشاطت بخت بر زمین **بکشت ازین نوبه سر چرخ ز آسمان**
 کردن خود که است کند ازین تیغ **ایام بر کشته زه در کون کان** بقبول بعضی فتوی کردند که اهل و عیال
 قربانان را بطریق امیر کاخان پسر و شری شود و بقبول بعضی علما جایز نیستند و عبدالله خان فتوی ثانی را
 منظور است و شیخ و شرابی امیر قزلباش فرمود خواجه محمد مومن که مشهور امیر را در باب بود شخص سلطان است
 تعیین فرمودند درین ایام نه ماه محاصره چهار هزار کس قتل آمد که تلف شده بودند بعد از دو سه روز خان در هرات
 عنان غریت بجات شهید مقدس معطوف داشت و قریب دوماه در ظاهر آن بلده نشسته غلات و باغات آنجا
 حکم بچراغین فرموده در راه حس و زور با دهرات عاودت کرده زمام حکومت آنجا بکف کفایت قیام با کوشش
 بنام دینب شیخ الاسلامی را بخواجه ابوالقاسم رحمت کرده امیر شریعه را قاضی محمد رضا مفوض نمود و نماز روز **ظهور**
 در مدرسه میرزائی ادا کرده با تمامی سپاه با و راه انهر عودت کرده و هم در او اخر این سنه خان حجه ملاکی
 شاه عباس لشکری بیرون زرخیز و هم وقایع در عراق جمع نموده بعد از آن اوز بجان پای دولت در کاس

سعادت در آورده متوجه خراسان شد و در دوی کیمیان پوی کچن بسطام رسید هر عظم مرشد قلیخان که در حکم
 امرای عظام بود با بعضی از لشکریان اتفاق نموده شب بر سر اورسجته در خواب غفلت او را بقل ساینده عنان عزت
 بطرف مشهد مقدس معطوف داشت بعد از وصول یان بلب از قتل ماکولات عسرت تمام در میان کیمیان تمام
 رسیده با طرف وجواب تفرق گشته با علمند آیات شهید را با ت خان با جلوب کوسک او قلی غایت خود
 بر سپیل استیصال با برادرت سعادت از شهید بیرون آمد چون کیمیل راه طی نمود میرزا محمد وزیر را بقل آورده و وزیر را
 بمیرزا لطفی از زانی داشت **در خلال این احوال محمد خان رکان قیام خود را فراموش کرده** حوزت که بجای مرشد قلیخان
 در پیش سفیدی قربان ش نماید از کثرت سچائی او شعله غضب پادشاهی زبانه کشیده و یکضرب شمشیر آمد بر آن خان خدا را
 سجاک تیره انداخته و در آبی بر آردا بر ترضی قلیخان ربناک و حکومت قوجان را بسودا قخان خلجی غایت فرموده
 کوچ بر کوچ در بطنه فرودن عودت فرمود و هم در میان فرهاد پاشای سردار بگرام تسخیر کهنه و بدو ع هفت نموده
 بعد از آنکه آن دیار استخر کرده و طویف قاچاره و یکیری تراکات را اخراج نموده در کهنه قلعه بنا کرده با تمام سینه
 و حیدر پاشا را استجا گشته خود با عموم شکر تاخت بر سر طایفه قاچاره که در برس با رجه برده اموال سبب قاچار
 و سایر اموال را باغ را اینجا و تاراج نموده حسن پاشای خادم را بطریق وزارت در شیروان بجا حفظ کرد
 و بتسلاقی در رض مردم عودت نموده **قانع شمس سعید و تسحانه** در میان فرهاد پاشای سردار خضر پاشای سردار
 و آن را حسب ائاستد عای امانی استجا بصلطه تسخیر تومان سچوان با سور کرد این روان ساخت چون خضر پاشا توجه
 آن صوب گشت رعایا و عیان بقدم اطاعت پیش آمده قلعه محکم در کوسک میان نام بنا نموده آنرا در کج طیف
 در آورد و هم درین سال عبدالملوک خان از بلده بلخ بگرام تسخیر شهید بیرون آمد در غره شهر جمادی ثانی در طهارت
 فرودس امین نزل فرمود فی الفور مجاهره استجا فرمائده اند کجان قلعه را مرکز در در میان گرفته بعد از چهار ماه تسخیر کرد
 تیغ سپهری در ترک و تاجک استجا نهادند دست خان عالم استجا با جمعی در زادات معتبر ناپه بروضه رضویه علیه السلام بود
 بر ایشان نیز خجسته در رحم نموده بقل آوردند و جمیع اموال و باب و صحف و فادیل آن استان مالکشان بنف تاراج
 کرده از فروش و ادانی خیر می گشته و بعد المومنان بسی عیال و فرزندان سمان را سپهر نموده حفظ و حرمت آنها را یکی از
 امرای تابع خود جمع کرده بقیته الاسلام بلخ مرصبت نموده **قانع شمس ثمان و تسحانه** درین سه فوج

ملائک پاه خورشید بقاء شاه عباس طحی نبرد فرما دپاشای سردر فرستاده استه عامی صلح نمود چون طحی او خبر رسید
 رسید قرار چنان شد که نواب حجه خاقانی سلطان حیدر میرزای را در زاده اش را بابت نه سلطان خاندان
 ارسال نماید تا ابواب صلح و صلح مستوح گردد از جانبین باین حاله رضی گشته در آن روز عسکر عثمانی شترین
 ولایت خاقانی شده و خاقان عدالت گستر چون فاطمه یا مفاطر از جابت عسکر روم و حضرت پادشاه آن برزوم
 سلطان گردیدند و مع یعقوب خان ذوالقدر دالی شیراز را که طریق تلمو و عیسان پیش گرفته بود مشینا و ممت عالی
 بر سپل ایغار نغسه متوجه فارس گشته یعقوب خان چون ازین مقدمه خبر دار شد خود را بقلعه صخر شیراز متحصن نمود نواب
 در شیراز رحل قات انداخته اصلا متقی احوال ادش معبر از روم بهر عظم فرما دغان ایرال امرای خود را بر توب
 افتروالی کرمان که او نیز دم از مخالفت و عیسان میزد فرستاده یوسف خان را بهت اور و یعقوب خان را نیز
 بدلات و اسما از قلعه بیرون آورده بخدمت خود شیراز آورد و تا یک روز اورا با موزی سسی انظر استغیان
 و اسیران دکان ذوالقدر قتل آورده جبهه های ایشان را در شیراز بر در عبرت گرفته و دعوات فارس کرمان را
 فیصل داده عنان غمیت بجات عراق معطوف داشت و چون بدو سلطنه صفهان رسید برادران شهاب میرزا و ابوبکر
 مکفوف بهر که در این بقلعه الموت فرستاده و امرائی که قبل ازین در او کوشیده تها سجان احمد والی کلان برده بودند
 کسی فرستاد از او بطلبه است و خان احمد بشیر طاکمه نواب پادشاهی در سر حرایم پیشان در گذرد امر را در بارگاه ملک
 بارگاه پادشاه حجه خاقانی فرستاده چون امر اسجالی قزوین رسید کسی باستقبال ایشان فرستاده عمده استنجاعت که
 که محمد شریف استا جلو دختر زاده معصوم یک و محمد تقی که ولد طالش حمزه بود بارها قتل آورده جبهه هر دو را از دست
 او شمشیر در آورده که حملات قزوین گردیدند خان احمد زاهد و رانیو متع بنایت شالم و زنده طلس
 طریق سرکشی آغاز کرده هم در نیال نواب حجه خاقانی فرما دغان را بدفع فتنه و فساد از کجان بجات
 ارسال داشت و در سر حدیثا بورجا و در تلمود **وقایع سنه تسع و تسین و تسمانه** در اوایل ایصال عبدالله خان **شیراز**
 از ماوراء النهر مغرم تسخیر سایر بلاد خراسان منفت فرمود و در عرض سه ماه نیش بور و بند در دروغفران و محلات تون
 و خاباد و قاین و طبس کنکلی و قره و سیستان و هزاره را بکلی تصرف در آورده برادر سلطنه مرات سعادت فرمود و در **یکم**
 در استنجاعتش و عشرت گذراند بعد متوجه ماوراء النهر شد و هم در نیال فرما دپاشای شیراز روم حیدر میرزا و در **یکم**

که نواب خاقانی مصحوب محمد یعلیخان چادش و اتاجلو حاکم اردبیل بآئینه سلطان مرادخان روانه شد
 در ارض روم بر داشته توجبه پلا بول شد و بنور شات خسروانه و لمحه همای پادشاهانه مخصوص شده منصف
 غنمی و شید صدرت کبری بدو غایت شده در اغرزد و احترام حیدر سیرز انزلی کوشیده و ما سجاج اورا از سر کاه
 سلطانی تعیین نموده ماه ساجه بوبکلامی او سیر ساینده و علی الله دام در مجلس سلطانی بود و محمد یعلیخان در رعایت
 سپار نموده تقضی المرام رخصت انصاف در زانی داشته روانه ساخت رسیدن محمد یعلیخان در برگاه کیوان را پاد
 همان بود و بقل رسیدن همان و هم درین سال خاقان محمد جمال ریت غربت بصوب یزد و صفهان بر فرما
 بعد از سه ماه بغرم طوف شهید سطره و مرقم نور جد خود شیخ صفی الدین اردبیلی قوس سره سبحان آذربایجان
 معاودت نمود بعد از ادای زیارات و صدقات و زورات چند روز در قزل قاج بصید و شکار مشغول گردید
 بفرزین عودت نمود و در اینجا استقامت مخالفت خان احمد دالی کیلان نموده بواسطه انهدام خاندان او
 پامی غربت در رکاب بمت آورد خان احمد در استماع این اخبار وحشت آثار متوجه سنک دوشده بخار
 سنک قربش در محلی باور سید که خود را با سعودی چند مانک ادانی نقره و فروش مامداد خواجه حسام الدین
 سنک و دی موهذ اندر کشتی سوانه چشمه بطرف شیردان رفت و حسن پاشا خادم وزیر که بمحافظت اینجا
 قیام مینمود در اغرزد و احترام او کوشیدم اورا بشماخی آورد و حقیقت احوال اورا سر و قیامیه سیر سلطانی کند
 فرمان و جب الاذخان بنخا ذیوت که خان احمد را بر سپیل استیصال روانه نمایند و نواب حجه خاقانی
 کیلان رفته آن دیار را با بکلیه تصرف ادلی می دولت قاهره در آورده سخن ساخت و حفظ و صحت آنجا
 در عهده مردمان معتقد گردیدند بمقرعه جلال عودت فرمود و **قابع سنه الف** در این سنه سلطان مرادخان
 فرنا و پاشا اردوزرت عظمی معزول گردیدند و منصب صدرت کبری بیوش پاشا تفویض فرمود و حسن پاشا
 سیر سیران بوسه بخلاف عهد و میثاق کبفره رسمود سلوک نموده در سینه ایشان محاربات و مضاربات اتفاق
 اولاً حسن پاشا برگاه خان سلطنته آخر کا خان هجوم در زده ام آورده حسن پاشا با موزری و دوزر در سلیمان
 که در آنجمله نهم ز سپاه روم ایلی بود بقل آوردند از آن روز صلح و صلاح از سر قدوس مان روم ایلی بر طرف کینه
 و آشوب بهم رسید و نواب حجه ملایک پاشا خاقانی با سکرمانند خطرات اربعین بلکه سیل رودان بنوعی
 در آنجا

ولد عبدالله خان که بسره جاجرم آمد بود از فرزند خان غزیت ربافت و چون بچگی سلطام رسید عبدالموید خان
 تاب تقاوت و وحدت پادشاهی میاورده ساکن طریق فرارشته بطرف نیشابور رفت و نواب خاقانی او را
 ملوذه از اسبجاری برشته بسزور و اسفراین را مقصد آورده جمعی از امرای مجا فط اسبجاری تهنیت بفرمودند
 در این اثنا معروض پایه سرخیلافت صحیر خاقانی کردید که جمعی از اجلاف و اجامه کیلان آغاز نمودند
 بنابرین فرما دغان را بحین یک شامو قورچی باشی بجهت ادب باش کیلان ارسال نمود و فرما دغان اسراراً
 توجبه اسبجاری بشیر آمد که در قفنه و فساد فرود تانیه و اسیر حمزه یک ولد بایند و دغان با فرما دغان طاش والی
 استراکه پر در حین حکومت موردی ما و فرخت کرده بود و بواسطه عداوت اسبجاری که بایند و دغان را با فرما دغان
 بود درین ولا فرست و غنیمت داشته فرما دغان این و بعضی تمت بجزه خان کرده با اشاره پادشاهی بشکرت
 استراکین پر و پستاب تقاوت میاورده ندرت اسیران آمده توجبه بغداد شدند و فرما دغان ایرج خان
 و له حمزه خان را با سایر را در ان مدت آورده بقل رسانید و پر و سپر نیز در دیار روم از غصه ملک شدند
وقایع سنه اجمری و الف درین سال عبدالله خان اوزبک پورش خود زرم تقسیم امت کردیم پای غزیت
 در رکاب سرعت در آورده تمامی آن دیار اسخر شاه اکثر پادشاه دادگان اسبجاری مدت آورده و حاکم
 و نوزم خان پسرش که والی اسبجاری بود به هزار جبهه ثقیل حذر از چنگ عقوبت او خلاص کرده از راه اسبجاری
 بر کاه عالم نپاه حجاب خاقانی رسانیدند و عبدالله خان مردمان مستمندان امرای خود بکف و وحدت اسبجاری
 نصب کرده عودت نمود و هم درین سال سلطان مراد خان پادشاه پادشاه در وزارت عظمی و صدرت کبری
 معزول کرده سان پادشاه وزیر عظمی و فرما پادشاه وزیر ثانی گردیدند و سان پادشاه در حاکم فرما نمودند
 که بروم ایلی رفته و فرما پادشاه از نیابت او در آستانه دولت در تهنیت اسبجاری و فیصل جام صغار و بکار بردند
 سان پادشاه بموجب فرمان و جب الاذغان با عا که زیاده از اوراق درختان در کین پامان توجبه
 بدون کشته قلعه قوهران را که محکمترین حصون کافران مجرم بود و غلبه تصرف نمود جمعی مسلمانان بضبط
 قلعه گذارشته منظم و منصور ببلغاد که کلان قساق بود سعادت فرمود و هم در او اواخر این سال نواب خاقان
 کلان بامی عنایت در رکاب سعادت اثر در آورده بر سر شاه اموری خان حاکم لرتان رفته شاه اموری پادشاه

سخاوت و صدقت خاقانی مایه بوده و ولایت را خالی نگذاشته فرزندش نواب خاقانی عهدی سلطان محمود اول
 ارتان مامور گردیدند بدولت و اقبال دربرالملک خود مبعوث فرمود **و قایح سه اشنی و الف** درین سه جمله کوی
 از روی خشم و کین بر سه قلعه بنه در که خاقان روزگار در محل یورش خرابان در شان تصرف کرده بود آمد و در آن
 مدتی جبر آورد و قهر استخراشته تیغ بدین در حوز و بزرگ و صغیر دگر ایشان نهاد و متلفظی در قیامت گفته است در اینجا
 عنان سعادت بطرف بلخ معطوف گردانید و هم درین سال شان پاشای وزیر اعظم را بخاری گرامی خان بخت
 و عداوت اتفاق افتاده **تقصیل این حال گفته** در هنگام فتح قلعه توران و بستن جسر بر سر رودخانه طونه و کشت نهادن
 اصطوخور کا فران را بسبب عدت لشکر تارشان و ایشان در آن سفر خدمات سپیدین بطور آمده مع ذلک و لای
 از اول راهب و عارت تاملی کرده ذخیره فرادان و غنیمت پیامان بار و دوی که میان پومی آورده عیار
 مسطوره بجهت اوقات بفرغت و رفاهیت گذرین در مقابل این خدمات توقع رعایت با بنایان شد
 عبدالعزیز خان با اصد قانی که داشت آنها را خبر در رموزه قبل در رسیدن موکلان عقوبت فرزند کرده با
 آینه چند روز خود اینها را ساخت آخر پادشاه اورا گرفته مجبوس کرده بعد از چند روز تقبل آوردن پادشاه
 نیز از سردری کاری نشسته از کا فران کشت خورد او نیز از سردری رفع شد سال قره نام محلی آمده در اینجا
 جان بجهان آفرین تسلیم کرد و هم درین سال سبب وزارت بابر ابراهیم پاشای کوبسنوی سقر شد **و قایح سه**
در ربع و الف درین سال خدایگان جهان سلطان محمد خان بکلی ممت بر جموری مملکت در قایت رعیت گاشته
 عدالت نامه با باطراف و الکاف جهان فرستاد آرزو عدالت با قاصی عالم رسید و زمام جهام وزارت گرفت
 کفایت ابراهیم پاشای وزیر نهاد با وجود آنکه در مجلس سعادت ما نوش بود هنوز در مملکت اری سقراری هم
 از روی تهور جلی که در ذات همایون آنحضرت مرکز بود به نیت غزا و جهاد پای سعادت در رکاب دولت نهاد
 باز خواگارا کسارش تعویذ **الله بعینک من الناس** در آستانه پرچم بخت آتش شایه **فیسفیکم الله** پرست در عت مگو
 که هنگام ورزیدن نغزات فتح و نصرت الهی بود در در سلطنه سلاسل سپهرن آمد بسره عتی که یک صبا و شمال کبر و سینه با
 میسرید و مرغ تیز پرواز در سینه اهی توسن جهان گشایش عاجز بود **بیت** سلیمان صفت بر مبارزین نهاد
 بر آمد تخت سلیمان چو باد **پا** بهی بهم کرده چون کوی قاف **پا** همه سنگ و سار و آسن کفاف **پا**

بعد از طی مراحل و قطع منازل در پست و سیم شهر محترم بحرام **سه خمس الف** نزول اهلال سلطانی در ظاهر
 اگر می که در قلاع مستحکم بلاد قرال هیچ است اتفاق افتاد آن قلعه است که در ارتفاع با قصه شتری و در مراتب ^{حصات}
 با صرخه سید فری و دعوی برابری میگردد **پت** زینک اندوز آن سنگی که حسنی **پت** پس از قرنی سر کیوان
 شکستی **پت** عا که اسلام با بهام دولت خدا داد و تلقین سلطان قیصر ترا و قلعه اگر می را امر کرده در دریا کن کوشی
 پوچیان و لقب چیان که هر یک در فن خود در حستی و چالاکی فرید و هر دو حسب عصر بودند مترس و سیه بانه
 عراده و نجیقها لقب نموده بضراب اصحاب صاعقه کردند در زرق فرتقی و ما بد کوشای برق شاعر ززل در برج
 در کان آن قلعه ستور را در زرخه و ثلمه چون خانه مور و شیانه رنهور کردند کفزه فخره آنجیب رنا چار دل
 بر طاک بنا و دهانه شکر فریزی اما را بسجود قرار داده در مقامه و تعالی کمال جبر و سعی نموده چون پست روز از
 ایام محاصره شهادی شد اهل شقاق و کرده نفاق پر نفاق با ثعاق بوسیده و زرامی عظام و نیکیهای آقا صحر ویزه
 طلیده امان خوانند نسیم فتح و ظفر از غیب **فصل آیه یو بد بصره من شیا** بر ریاض قلوب غازیان نصرت آورده
 صبح فریزی در سطح مراد غازیان دیدن گرفت و نهال آمل سلطان دریا نوال شمره **اذا جاء نصر الله و الفتح**
 بار و کردید **پت** صبح ظفر از مشرق میسر آمد **پت** اصحاب غرض رشب سودا بر آمد **پت** معادل پنجره پاده
 و سوره کفار خاک سار بقدم عجز و کن در قلعه سر و ن آمل خواننده که روانه دیار خود شوند چون عا که نصرت
 ماثر بعضی اوضاع که خلاف شرایع اسلام از کافران شایع بودند غیرت دین مبین حکمت شریع سید الهی
 خون در عروق ایشان بجوش آورد و بخروش آمل کتبه کشیده تیغ سپرنوع در کافران نهاده بغیر از خند نظر در شکیان
 و سر دران خورد از بطل عافیت ابراهیم پاشای وزیر رسانیده در آن کرده مکروه خلاص شده دیاری در درون و پرن
 زین نهانده چون با تمام قلعه اگر می در طبقه سوچه عقاید و قبیح افعال و اعمال نالیس حکم نص **اذا اراد ان**
قریه ترمه فیها فقتلوا فیما فتح علیه القول خراب شده از کمال تسلط استیلا عا که کرده انما اثر فخره **پت**
 نظور پست سلطان کا کار تعمیر اصحاب رخمان داده شان پاشای بوسنوی میر میران محسور را با دوزنده تراز
 پاده و سوره بجای فطرت آنجا کدرشته حمات و لوازمات قلعه در می را از آلات حکب و جدال و زرخیزه و ذخیره و قیا کرده
 عن غزیت و سعادت مستقر جا و حلال معطوف است اتفاقا چون خبر توجه سلطان ظفر فرتن بر سر قلعه اگر می فتح

قوال سحر و اسپانیه و قوال ریخ با ما و دوقه افرنج و قوال درول می شود معادل سیصد هزار نفر سوره و پادیه بجات
 مستحسان اگر می میرند معلوم میکنند که قلعه سحر ملازمان کشورشان گشته و در دوی کیهان پوی بصوب در ملک
 آورده آن طاعین خاسرین سر راه بر شک سلطان جهان پناه گرفته مستعد جنگ و جدال میشوند در روز جمعه سیم
 ریح الاول سال مذکور سلطان عالی مقدر و سپهبد کاکار توجه بجانب کفار خاک سار کرده در ظرفین دلاوران
 جنگجو و هیران شده خوبیدان قبال در املح توپهای آرد و سکه دزد جانین مانند رعد برق غرین آغاز کرده
 مبرام تیغ کز در جهات آن کارزار تیغ اردت انداخت و ز آرد و کلوک توپ و تفک آفتاب قبه لاجوردی
 هر خراپه خود ساخت از پیش گرفت و صف دران هر دو شک مانند دریای خضر در هم آمیخته نزدیک بان رسید
 چشم زخم نغز آه سلین و کلاه موحدین رسد که کافران نصف خیمه های در دور تبرف در آورده پادگان کافران
 اطراف چادر و خیمه و حرکاه آن پادشاه خورشید طلعت را مانند تارکان بخش درین کوفه که پل زنا سوس
 انطلی مرتب اسخلافه الجری بر پیشه و خاطر بر کوسار میجا و باز زال برین سنان پاشای خجال زاده ادا هم
 تعالی اقباله با شاق فتح کرامی خان را بر غازی خان تا از جانب سین و یار با جنود نصرت شاعرند
 رفتار بر کتخمه بز جد تیغ عالی از خون کافران کوند یا قوت رمانی بخشید و ز سر دشمن را تا شیر پرتو سبیل سعادت عقیق
 یمانی ساخت و سلطان عالی مقدر نیز پامی همت در رکاب نصرت در آورده یک حمله رستمانه کرده کرده انبوه را از سر
 برداشته در یک طره بعین موزی میصد دست نذر کفار فجار از پادیه و سوار تخمین بیع مردم اگواکاب رطمه شمشیر صاعقه
 کدور غازیان مجاهدت بقیه سیف مصداق **کاشم هم مستمرة فت من قسورة** قدر بر فرزند داده سلطان خشار
 شکر آنه این فتح نامدر سک و پاس آفریه کار را بجای آورده و ز راه عیان در کان در پایه سر خلافت میسرین
 منصب وزارت عظمی بنان پاشا رحمت گشته چند نفر از چاوشان و سفره کاند درگاه پادشاهی که در شان مری
 بنظور آس فرزند کرده بودند پاسار سیده و کمانی که در این مبارک در شان نامرودگی بجز ظهور آس خورشات
 پادشاهانه سر فرزند دهران لطایف نگار و نشان فصاحت شاعر ملاغت آثار ذکر فتوحات نامرودگی بجز
 غیر نامرودگی نظم و شعر در آورده مبرهان قمر سیرت خبر این بشارت مباح خورد و بزرگ و در روز یکم ابالی
 هر بلاد و بار رسانیده اولزه غزوات و صیت آثار سخامات سلطان کرده و قدر باطراف و انباف عالم شکر کرد

پ جهان شد پر آرزو فتح شاه * زهر جانی تا یک سال راه * فرود اهل اسلام را خرمی * دل ترک
 خوف جت ادغی * المته که در تحریر و تقریر شرح وقایع احوال احوال حکام کُردت تا سید و شاه رسال
 و وقایع سلاطین العنوان آل عثمان بر سیل اجال فرغت یا فیه جلوس همایون و سفر اول پادشاه در بیج سکون
 شرف شده اوستی و سب خان دید که بموجب التراحی که در دیباچه و خاتمه این کتاب قرار کرده زبان در
 تقریر در زلفی کوتاه کهنه خموشی برده آن ختم کلین بر زبان نهاده و دعای دوام دولت پادشاه جهان
 پناه که مقصود از تالیف این کتاب ذکر آباء و اجداد عظام ایشان است ختم نماید **پ** خدا یا که این شاه فیضت
 مراتب فرایند تاج و تخت * بمانا دور کارانی بسی * مرغه باقبال و کرسی * دشمنش بر علم یوزمین *
 تمام جهانش بر زمین * فت بی منت پادشاهی را که این خاک را بی مقدر در آبا و جود
 مضاعت و عدم استطاعت خاطر ناخوش و دماغ شوش هین تو مش ساعدت نمود
 و مبعده نماید سعادت فرمود تا در اندک فرصتی زمان عظیم وقایع حکام کُردت را
 با سایر احوال سلاطین ایمان و دوران که حاضر حقین آل عثمان بوده تا این
 غایت در سبک تحریر و تقریر کیش و در تصحیح روایات و تنقیح حکایا بقدر
 الموسع و آلاکان در این ختم پیمان لازم جد و اهتمام کجایی
 با تمام رسانید **پ** شک که این نامه بعنوان پیر **پ** شرف
 بپایان رسید * مهر نه خاتمه این کتاب شد
 رقم ختم ام کتاب * و صلی الله علی
 الامی محمد و علی و آلهم

تایهت ترین بنکه‌ی کتیبی کوردی

کوردیکا

@kurdica